

Christe, Fili Dei vivi – miserere nobis.
Qui passus es pro nobis – miserere nobis.
Qui surrexisti a mortuis – alleluja, alleluja.

BREVIARIUM ROMANO-SERAPHICUM

BREVIARIUM
ROMANO-SERAPHICUM

EX DECRETO S. CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ALIORUMQUE PONTIFICUM CURA RECOGNITUM

PII PAPÆ X

AUCTORITATE REFORMATUM

OFFICIIS TRIUM ORDINUM S. P. N. FRANCISCI

NOVITER APPROBATIS LOCUPLETATUM

AC RMI P. LEONARDI M. BELLO

TOTIUS ORDINIS FF. MINORUM MINISTRI GENERALIS
SOLLICITUDINE IMPRESSUM

PARS VERNA

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MDCCCCXXXVIII

DECRETUM
SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS
QUO APPROBATUR
NOVA EDITIO BREVIARII ROMANO-SERAPHICI

SACRA CONGREGATIO
RITUUM

N. O. 158/938

ORDINIS FRATRUM MINORUM

Breviarii Romano-Seraphici novam hanc editionem, juxta Kalendarium die 9 Januarii anno 1937 datum et recentiora S. Rituum Congregationis Decreta redactam, tum in quatuor voluminihus cum in uno a Typographia Polyglotta Vaticana impressam, præmissis, ex peculiaribus Rubricis Breviarii Romano-Seraphici anno 1785 a Pio Papa VI approbatis, illis tantum quæ adhuc in vigore manent, quæque in praxi magis attendendæ sunt, Revmus P. Leonardus M. Bello, totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, Sanctissimi Domini nostri Pii Papæ XI approbationi humillime subjecit. Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab Ipso Sanctissimo Domino nostro tributarum, ejusmodi editionem a se diligenter revisam et emendatam, prouti in præsenti authentico prostat exemplari, probavit, uti typicam pro futuris ejusdem Breviarii Romano-Seraphici editionibus habendam, et ab iis omnibus qui, juxta Apostolicas Litteras « Religiosos Ordines » sa. me. Pii Papæ VI diei 6 Septembris 1785, eodem Breviario in divino Officio persolvendo, tum in choro cum extra chorum, utuntur, adhibendam decrevit. Quibuscumque contrariis minime obstantibus.

Die 9 Decembris 1938.

L. ✠ S.

CAROLUS Card. SALOTTI, S. R. C. Præfectus.

A. Carinci, S. R. C. Secretarius.

Fr. LEONARDUS M. BELLO

TOTIUS ORDINIS FRATRUM MINORUM MINISTER GENERALIS
ET HUMILIS IN DOMINO SERVUS

DECRETUM

Utentes facultate Nobis per Litteras Apostolicas « Religiosos Ordines », a fel. rec. Pio Papa VI die 6 Septembris 1785 in forma Brevis expeditas, tenore præsentium annuimus, ut nova editio Breviarii Romano-Seraphici tum in quattuor voluminibus tum in uno a Typographia Polyglotta Vaticana imprimatur juxta exemplar authenticum a Sacra Rituum Congregatione sub die 9 Decembris a. c. approbatum; declarantes insimul ad mentem præfati Brevis Apostolici Pii Papæ VI, nemini licere novam hanc editionem Nostri Breviarii reimprimere absque expressa Ministri Generalis pro tempore exsistentis in scriptis licentia.

Datum Romæ, e Collegio S. Antonii Patavini, die 17 mensis Decembris anni 1938.

Fr. Leonardus M. Bello,
Min. Gen. O. F. M.

L. ✠ S.

De mandato Pat. Suæ Revmæ

Fr. Blasius Bonaldi, Secr. gen. Ordinis.

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII

Pius V Bulla quæ incipit Quod a nobis, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea quæ in hac re præstiterunt Paulus et Pius hoc nomine IV, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum; item alia Breviaria Romana et alia, quæ ex institutione vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione ducentorum annorum de qua supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario; alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur nihilominus ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum: quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

Pius Papa VI in suo Brevi Religiosos Ordines die 6 Septembris 1785 edito, concedit Fratribus Minoribus ut Breviarium, Diurnum, Missale et Martyrologium Romano Seraphicum, prout jampridem a speciali Cardinalium S. R. Eccl. commissione approbatum erat, pro eis edantur, simulque statuit ut iidem libri ab omnibus Religiosis Ministro Generali Fratrum Minorum quomodocumque subjectis sive in choro sive extra chorum adhibeantur. Concedit etiam plenam et amplam facultatem Monialibus S. Claræ, Tertii Ordinis S. Francisci, Conceptionistis, Coletanis, de Annuntiata, necnon personis tertii sta-

tus Tertii Ordinis choro non obligatis, ut Breviario, Diurno, Missali et Martyrologio Romano-Seraphicis utantur. Cavet denique ne prædicti libri imprimantur, evulgentur et venales habeantur sine Ministri Generalis in scriptis licentia quæ in eisdem libris imprimenda est.

Pius X in Bulla Divino afflatu edita Kalendis Novembis anno 1911, exorsus a laudibus Psalmorum, qui ad excitanda virtutum omnium studia mirifice valeant, veterem illustrat Ecclesiæ consuetudinem integrum Psalterium in divino Officio per singulas Hebdomadas usurpandi: quam consuetudinem S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII cum Breviarium Romanum recognoscerent confirmarunt. Hanc ipsam ut revocaret, quæ sensim, ob auctum Officiorum de Sanctis numerum, defecerat, negotium se dedisse ait delectis aliquot viris, qui alia quadam ratione Psalterium per hebdomandam disponerent, cauto quidem ne de Sanctorum cultu quidquam decederet, neve Clericis divini Officii onus molestius, quin etiam temperatius evaderet. Itaque dispositionem Psalterii ab iis factam cum suis Rubricis et Regulis ratam habet, ejusque editionem authenticam a Typographia Vaticana evulgari jubet, simul abolito Psalterii usitato ordine, et ejus usu inde a Kalendis Januariis anni 1913 interdicto, omnibus, quicumque Horas Canonicas juxta Breviarium Romanum debent quotidie persolvere, præcipit ut ex eo ipso die Psalterium novum adhibeant; edicitque, secus si fecerint, officio non satisfacturos.

KALENDARIUM

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
				Januarius
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini et Octava Nativitatis. Duplex II classis.
				Dominica inter Circumcisionem et Epiph. - Ssmi Nominis Jesu, Duplex II classis.
xxix	b	iv	2	Bb. Bentivolii de Bonis et Gerardi Cágnoli Cc. 1 Ord., Semiduplex. - Com. diei Octavæ S. Stephani Protomart.
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., Simplex.
xxvii	d	Prid.	4	B. Angelae a Fulgineo Vid. 3 Ord., Semiduplex. - Com. diei Octavæ Ss. Innocentium Mm.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, Semiduplex. - Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25 xxv	f	viii	6	Epiphania Domini, Duplex I classis cum Octava privilegiata II ordinis.
				Dominica infra Octavam Epiphaniæ - Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, Duplex majus. - Com. Dominicæ et Octavæ.
xxiv	g	vii	7	De II die infra Oct. Epiph., Semiduplex.
xxiii	A	vi	8	De III die infra Oct. Epiph., Semiduplex.
xxii	b	v	9	De IV die infra Oct. Epiph., Semiduplex.
xxi	c	iv	10	De V die infra Oct. Epiph., Semiduplex.
xx	d	iii	11	De VI die infra Oct. Epiph., Semiduplex. - Com. S. Hygini Papæ et Mart.
xix	e	Prid.	12	De VII die infra Oct. Epiph., Semiduplex.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, Duplex majus.
xvii	g	xix	14	Bb. Odorici a Portu Naone, Rogerii a Tuderto et Ægidii a Laurentiana, Cc. 1 Ord., Duplex. - Com. S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct. (Duplex) et S. Felicis Presbyteri et Mart.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xvi	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ, Conf., Duplex. - Com. S. Mauri Abb.
xv	b	xvii	16	Ss. Berardi, Petri, Accursii, Adjuti et Othonis Protom. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Marcelli I Papæ et Mart. (Semiduplex).
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abbatis, Duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Ap. Romæ, Duplex majus. - Com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19	Bb. Thomæ a Cora, Caroli a Setia et Bernardi a Corleone Cc. 1 Ord., Duplex. - Com. Ss. Marii et Soc. Mm. ac S. Canuti Regis, Mart.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., Duplex.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart., Duplex.
ix	A	xi	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm., Semiduplex.
viii	b	x	23	Desponsatio B. Mariæ Virg. cum S. Joseph, Duplex majus. - Com. S. Joseph, S. Raymundi de Peñafort Conf. (Semiduplex) et S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., Duplex.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Ap., Duplex majus. - Com. S. Petri Ap.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., Duplex.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
iii	g	v	28	S. Petri Nolasci Conf., Duplex. - Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
i	b	iii	30	S. Hyacinthæ de Mariscottis Virg. 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Martinæ Virg. et Mart. (Semiduplex).
*	c	Prid.	31	Bb. Ludovicæ Albertoniæ et Paulæ Gambara-Costa Vidd. 3 Ord., Duplex. - Com. S. Joannis Bosco Conf. (Duplex).

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
				Februarius
xxix	d	Kal.	1	Bb. Eustochii et Veridianæ Vv. 2 et 3 Ord., Duplex. - Com. S. Ignatii Ep. et Mart., (Duplex).
xxviii	e	iv	2	PURIFICATIO B. MARIÆ VIRG., Duplex II classis.
xxvii	f	iii	3	B. Matthæi ab Agrigento Ep. et Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Blasii Ep. et Mart.
25 xxvi	g	Prid.	4	S. Josephi à Leonissa Conf 1 Ord , Duplex majus. - Com. S. Andreæ Corsini Ep. et Conf. (Duplex)
xxv xxiv	A	Non.	5	Ss. Petri-Baptistæ et XXII Sociorum Mm. Japoniensium 1 et 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Agathæ Virg et Mart. (Duplex).
xxiii	b	viii	6	S. Titi Ep. et Conf., Duplex. - Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	Bb. Rizzerii a Mucia, Ægidii-Mariæ a S. Joseph et Antonii a Stronconio Cc. 1 Ord., Duplex. - Com. S. Romualdi Abb. (Duplex).
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf., Duplex.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg., Duplex.
xviii	g	iii	11	Apparitio B. Mariæ V. Immaculatæ, Duplex majus.
xvii	A	Prid.	12	Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ V. Cc., Duplex.
xvi	b	Idib.	13	B. Joannis a Triora Mart. 1 Ord., Duplex.
xv	c	xvi	14	B. Joannæ Valesiæ Vid., Duplex. - Com. S. Valentini Presbyteri et Mart.
xiv	d	xv	15	B. Andreæ de Comitibus Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Ss Faustini et Jovitæ Mm. ac Translationis Corporis S. Antonii Patavini Conf. 1 Ord.
xiii	e	xiv	16	B. Philippæ Mareriæ Virg. 2 Ord., Semiduplex.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xii	f	xiii	17	B. Lucæ Belludi Conf. 1 Ord., Semiduplex.
xi	g	xii	18	S. Simeonis Ep. et Mart., Simplex.
x	A	xi	19	S. Conradi a Placentia Conf. 3 Ord., Duplex majus.
ix	b	x	20	B. Petri a Treja Conf. 1 Ord., Semiduplex.
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	S. Margaritæ a Cortona Pœnit 3 O , Duplex majus - Com Cathedræ S. Petri Ap. Antiochiæ Duplex majus) et S. Pauli Ap.
vi	e	vii	23	S Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. Vigiliæ.
v	f	vi	24	S. MATTHIÆ Ap., Duplex II classis.
iv	g	v	25	B. Sebastiani de Aparicio Conf. 1 Ord., Duplex.
iii	A	iv	26	B. Isabellæ Virg. 2 Ord , Semiduplex.
ii	b	iii	27	S Gabrielis a Virgine Perdol Conf., Duplex.
i	c	Prid.	28	B. Antoniæ a Florentia Vid. 2 Ord., Semiduplex.

In anno bissextili mensis Februarius est dierum 29, et Festum S Matthiæ celebratur die 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et littera Dominicalis, quae assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g, etc.; et littera f bis servit, 24 et 25.

Martius

Prima Feria VI mensis Martii: MYSTERIORUM VIÆ DOLOROSÆ CRUCIS D. N. J. CHR., Duplex II classis.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	B Agnetis Pragensis Virg. 2 Ord., Semiduplex.
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Casimiri Conf., Semiduplex. - Com. S. Lucii I Papæ et Mart.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxvi	A	iii	5	S. Joannis-Josephi a Cruce Conf. 1 Ord., Duplex majus
25 xxv	b	Prid.	6	S. Coletæ Virg 2 Ord., Duplex majus (Apud Moniales 2 Ord. Coletanas: Duplex II classis). - Com Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm. (Duplex).
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xxiii	d	viii	8	S. Joannis de Deo Conf., Duplex.
xxii	e	vii	9	S. Catharinæ a Bononia Virg. 2 O., Duplex majus. - Com. S. Franciscæ Romanæ Viduæ (Duplex).
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Martyrum, Semiduplex.
xx	g	v	11	Bb. Joannis-Baptistæ a Fabriano et Christophori a Mediolano Cc. 1 Ord., Semiduplex.
xix	A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xviii	b	iii	13	B. Agnelli a Pisis, Conf. 1 Ord., Semiduplex.
xvii	c	Prid.	14	Com. Translationis Corporis S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. 1 Ord.
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	S. Patricii Ep. et Conf., Duplex.
xiii	g	xv	18	S. Salvatoris ab Horta Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. (Duplex).
xii	A	xiv	19	S. JOSEPH, SPONSI B. MARIÆ V., CONF., Duplex I classis.
xi	b	xiii	20	Bb. Joannis a Parma et Marci a Montegallo ac B. Hippolyti Galantini Cc. 1 et 3 Ord., Duplex.
x	c	xii	21	S. Benedicti Abb., Duplex majus.
ix	d	xi	22	S. Benvenuti Ep. et Conf. 1 Ord., Duplex majus.
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	S. Gabrielis Archangeli, Duplex majus.
vi	g	viii	25	ANNUNTIATIO B. MARIÆ VIRG., Duplex I classis.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
v	A	vii	26	B. Didaci-Josephi a Gadibus Conf. 1 Ord., Duplex.
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
iii	c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf. 1 Ord., Duplex majus.
ii	d	iv	29	B. Joannæ-Mariæ de Malliaco Vid. 3 Ord., Semiduplex.
i	e	iii	30	S. Petri Regalati Conf. 1 Ord., Duplex majus.
*	f	Prid.	31	
				Feria VI post Dominicam Passionis: Septem Dolorum B. Mariæ Virg., Duplex majus. - Com. Feriæ.
				Aprilis
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	B. Leopoldi a Gaichis Conf. 1 Ord., Duplex. - Com. S. Francisci de Paula Conf. (Duplex).
xxvii	b	iii	3	Bb. Gandulphi a Binasco et Joannis a Pinna Cc. 1 Ord., Semiduplex.
25 xxvi	c	Prid.	4	S. Benedicti a S Philadelpho Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct. (Duplex).
xxv xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf., Duplex.
xxiii	e	viii	6	B. Mariæ-Crescentiæ Höss Virg. 3 Ord., Duplex.
xxii	f	vii	7	B. Guillelmi a Sicli Eremitæ, Conf. 3 Ord., Semiduplex.
xxi	g	vi	8	B. Juliani a S. Augustino Conf. 1 Ord., Duplex.
xx	A	v	9	B. Thomæ a Tolentino Mart. 1 Ord., Semiduplex.
xix	b	iv	10	B. Marci Fantutii a Bononia Conf. 1 Ord., Semiduplex.
xviii	c	iii	11	S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., Duplex.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xvii	d	Prid.	12	B. Angeli a Clavasio Conf. 1 Ord., Semiduplex.
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Mart., Semiduplex.
xv	f	xviii	14	S. Justini Mart., Duplex. - Com. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	Commemoratio solemnis S. P. N. Francisci Conf., Duplex majus. - Com. S. Benedicti-Josephi Labre, Chordigeri Franciscalis, Conf., et S. Mariæ-Bernardæ Soubirous, Chordigeræ Franciscalis, Virg.
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papæ et Mart., Simplex.
xi	c	xiv	18	B. Andreæ Hibernonii Conf. 1 Ord., Duplex.
x	d	xiii	19	B. Conradi ab Asculo Conf. 1 Ord., Semiduplex.
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Conradi a Parzham Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. (Duplex).
vii	g	x	22	B. Francisci a Fabriano Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm. (Semiduplex).
vi	A	ix	23	B. Ægidii Assisiensis Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Georgii Mart. (Semiduplex).
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. 1 Ord., Duplex majus.
iv	c	vii	25	S. MARCI EVANGELISTÆ, Duplex II classis.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm., Semiduplex.
ii	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
i	f	iv	28	B. Luchesii Conf. 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Pauli a Cruce Conf. (Duplex) et S. Vitalis Mart.
*	g	iii	29	S. Petri Mart., Duplex.
xxix	A	Prid.	30	S. Joseph-Benedicti Cottolengo Conf. 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Catharinæ Senensis Virg. (Duplex).

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
				Feria IV infra Hebdomadam II post Octavam Paschæ - SOLEMNITAS S. JOSEPH, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni, Duplex I classis cum Octava communi.
				Feria IV infra Hebdomadam III post Octavam Paschæ - Octava S. Joseph, Duplex majus.
				Majus
xxviii	b	Kal.	1	Ss. PHILIPPI ET JACOBI APP., Duplex II classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xxvi	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, Duplex II classis.- Com. Ss. Alexandri I Papæ, Eventii et Theoduli Mm., ac Juvenalis Ep. et Conf.
25 xxv	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ, Duplex.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V Papæ et Conf., Duplex.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis Ap. ante Portam Latinam, Duplex majus.
xxii	A	Non.	7	S. Stanislai Ep. et Mart., Duplex.
xxi	b	viii	8	Apparitio S. Michaëlis Archangeli, Duplex majus.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xix	d	vi	10	S. Antonini Ep. et Conf., Duplex. - Com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviii	e	v	11	Bb. Benedicti ab Urbino, Juliani a Valle et Jacobi Illyrici, Cc. 1 Ord., Duplex.
xvii	f	iv	12	Ss Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. ac Pancratii Mm., Semiduplex.
xvi	g	iii	13	S. Roberti Bellarmino Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xv	A	Prid.	14	B. Petronillæ Trecensis Virg. 2 Ord., Semiduplex. - Com. S. Bonifatii Mart.
xiv	b	Idib.	15	S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., Duplex.
xiii	c	xvii	16	S. Ubaldi Ep. et Conf., Semiduplex.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xii	d	xvi	17	S. PASCHALIS BAYLON CONF. 1 ORD., Duplex II classis.
xi	e	xv	18	S. Felicis a Cantalicio Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Venantii Mart. (Duplex).
x	f	xiv	19	Ss. Theophili a Curte et Ivonis Cc. 1 et 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Petri Cælestini Papæ et Conf. (Duplex) ac S. Pudentianæ Virg.
ix	g	xiii	20	S. Bernardini Senensis Conf. 1 Ord., Duplex majus.
viii	A	xii	21	Bb. Ladislai a Gielniow et Crispini a Viterbio ac B. Vivaldi Eremitæ Cc. 1 et 3 Ord., Duplex.
vii	b	xi	22	Bb. Joannis Forest, Godefridi-Mauritii Jones et Joachim a S. Anna Wall Mm. 1 Ord., Duplex.
vi	c	x	23	Bb. Bartholomæi Pucci et Benvenuti a Recineto ac B. Gerardi a Villamagna Cc. 1 et 3 Ord., Semiduplex.
v	d	ix	24	Bb. Joannis de Prado, Joannis de Cetina et Petri de Dueñas Mm. 1 Ord., Duplex.
iv	e	viii	25	DEDICATIO PATRIARCHALIS BASILICAE ASSISIENSIS S. P. N. FRANCISCI, Duplex II classis. - Com. Transl. S. P. N. Francisci (Duplex majus), S. Gregorii VII Papæ et Conf. (Duplex) ac S. Urbani I Papæ et Mart.
iii	f	vii	26	B. Mariæ-Annæ a Jesu de Paredes Virg. 3 Ord., Duplex. - Com. S. Philippi Nerii Conf. (Duplex) ac S. Eleutherii Papæ et Mart.
ii	g	vi	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. S. Joannis I Papæ et Mart.
i	A	v	28	S. Augustini Ep. et Conf., Duplex.
*	b	iv	29	Bb. Stephani et Raymundi Mm. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Mariæ-Magdalenæ de Pazzis Virg. (Semiduplex).

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxix	c	iii	30	S. Ferdinandi Regis Conf. 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Felicis I Papæ et Mart.
xxviii	d	Prid.	31	B. MARIÆ VIRG. OMNIUM GRATIARUM MEDIATRICIS, Duplex II classis. - Com. S. Petronillæ Virg.

Junius

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxvii	e	Kal.	1	S. Angelæ Mericiæ Virg. 3 Ord., Duplex majus.
25 xxvi	f	iv	2	Bb. Herculani a Plagario et Felicis a Nicosia ac B. Joannis Pelingotto Cc 1 et 3 Ord., Duplex. - Com. Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Ep., Mm.
xxv xxiv	g	iii	3	B. Andreæ ab Hyspello Conf. 1 Ord., Semiduplex.
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf., Duplex.
xxii	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart., Duplex.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Ep. et Conf., Duplex.
xx	d	vii	7	B. Humilianæ de Cerchis Vid. 3 Ord., Semiduplex.
xix	e	vi	8	B. Baptistæ Varani Virg. 2 Ord., Semiduplex.
xviii	f	v	9	Bb. Pacifici a Cerano et Laurentii a Villamagna Cc. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Primi et Feliciani Mm.
xvii	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ, Viduæ, Semiduplex.
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Ap., Duplex majus.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf , Duplex. - Com. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
xiv	c	Idib.	13	S. ANTONII DE PADUA CONF. 1 ORD., Duplex II classis cum Octava simplici.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xii	e	xvii	15	B. Jolentæ Ducissæ Vid. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xi	f	xvi	16	B. Guidi a Cortona Conf. 1 Ord., Semiduplex.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg., Duplex. - Com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
vii	c	xii	20	B. Michelinæ a Pisauro Vid. 3 Ord., Semiduplex. - Com. diei Octavæ S. Antonii de Padua et S. Silverii Papæ et Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf., Duplex.
v	e	x	22	S. Paulini Ep. et Conf., Duplex.
iv	f	ix	23	B. Josephi Cafasso Conf. 3 Ord., Duplex. - Com. Vigiliæ.
iii	g	viii	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, Duplex I classis cum Octava communi.
ii i	A	vii	25	S. Gulielmi Abb., Duplex. - Com. Octavæ Nativitatis S. Joannis.
	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli Mm., Duplex. - Com. Octavæ.
*	c	v	27	B. Benvenuti ab Eugubio Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ.
xxix	d	iv	28	S. Irenæi Ep. et Mart., Duplex. - Com. Octavæ ac Vigiliæ.
xxviii	e	iii	29	Ss. PETRI ET PAULI APP., Duplex I classis cum Octava communi.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Ap., Duplex majus. - Com. S. Petri Ap., et Octavæ S. Joannis Baptistæ.

Julius

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxvi	g	Kal.	1	PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. Chr., Duplex I classis. - Com. diei Octavæ S. Joannis Baptistæ (Duplex majus).
25 xxv	A	vi	2	VISITATIO B. MARIÆ VIRG., Duplex II classis. - Com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
xxiv	b	v	3	S. Leonis II Papæ et Conf., Semiduplex. - Com. Octavæ Ss. App.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxiii	c	iv	4	B. Raymundi Lulli Mart. 3 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ Ss. App.
xxii	d	iii	5	S. Antonii-Mariæ Zaccaria Conf., Duplex. - Com. Octavæ Ss. App.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Petri et Pauli App., Duplex majus.
xx	f	Idib.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., Duplex.
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginæ, Viduæ 3 Ord., Duplex majus.
xviii	A	vii	9	Ss. Nicolai et X Sociorum Mm. Gorcomiensium 1 Ord., Duplex majus.
xvii	b	vi	10	Bb. Emmanuelis Ruiz et VII Sociorum Mm. 1 Ord., Duplex. - Com. Ss. septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinæ ac Secundæ Vv. et Mm. (Semiduplex).
xvi	c	v	11	S. Veronicæ de Julianis Virg. 2 Ord., Duplex majus. - Com. S. Pii I Papæ et Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abb., Duplex. - Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
xiv	e	iii	13	S. Francisci Solani Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Anacleti Papæ et Mart., (Semiduplex).
xiii	f	Prid.	14	S. BONAVENTURÆ EP., CONF. ET ECCL. DOCT. 1 Ord., Duplex II classis cum Octava simplici.
xii	g	Non.	15	Ssmi Sepulcri D. N. J. Chr., Duplex majus. - Com. S. Henrici Imperatoris, Conf., (Semiduplex).
xi	A	xvii	16	Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo, Duplex majus. - Com. Canonizationis S. P. N. Francisci Conf. (Duplex majus).
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf., Semiduplex.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf., Duplex. - Com. Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Mm.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., Duplex.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf., Duplex. - Com. S. Margaritæ Virg. et Mart.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
vi	f	xii	21	B. Angelinæ a Marsciano Vid. 3 Ord., Duplex. - Com. diei Octavæ S. Bonaventuræ et S. Praxedis Virg.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, Duplex.
iv	A	x	23	S Laurentii a Brundusio Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Apollinaris Ep. et Mart. (Duplex), ac S. Liborii Ep. et Conf.
iii	b	ix	24	B. Cunegundis Virg. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Vigiliæ ac S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. JACOBI APOSTOLI, Duplex II classis. - Com. S. Christophori Mart.
i	d	vii	26	S. ANNÆ MATRIS B. M.V., Duplex II classis.
*	e	vi	27	B. Mariæ-Magdalenæ Martinengo Virg. 2 Ord., Duplex. - Com. S. Pantaleonis Mart.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I Papæ et Mart., atque Innocentii I Papæ et Conf., Semiduplex.
xxviii	g	iv	29	S. Marthæ Virg., Semiduplex. - Com. Ss. Felicis II Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvii	A	iii	30	Bb. Simonis a Lypnica, Petri a Molleano et Archangeli a Calataphimo Cc. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Abdon et Sennen Mm.
25 xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., Duplex majus.

Augustus

xxv xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, Duplex majus. - Com. S. Pauli Ap., ac Ss. Machabæorum Mm.
xxiii	d	iv	2	DEDICATIO PATRIARCHALIS BASILICÆ S. MARIÆ ANGELORUM DE PORTIUNCULA, Duplex II classis. - Com. S. Alfonsi-Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct. (Duplex) ac S. Stephani I Papæ et Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomart., Semiduplex.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxi	f	Prid.	4	S. P. N. DOMINICI CONF., FUNDATORIS ORD. PRÆDICATORUM, Duplex 1 classis.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives, Duplex majus.
xix	A	viii	6	TRANSFIGURATIO D. N. J. Chr., Duplex II classis. - Com. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
xviii	b	vii	7	Bb. Agathangeli et Cassiani Mm. 1 Ord., Duplex. - Com. S. Cajetani Conf. (Duplex) ac S. Donati Ep. et Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm., Semiduplex.
xvi	d	v	9	S. Joannis-Mariæ Vianney Conf. 3 Ord., Duplex majus. - Com. Vigiliæ ac S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. LAURENTII MART., Duplex II classis cum Octava simplici.
xiv	f	iii	11	B Ludovicæ a Sabaudia Vid. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm. (Apud 2 Ord.: Com. Vigiliæ).
xiii	g	Prid.	12	S. CLARÆ VIRG., OMNIUM CLARISSARUM INSTITUTRICIS, Duplex I classis (Apud 2 Ordinem: Duplex I classis cum Octava communi).
xii	A	Idib.	13	Bb. Joannis ab Alverna et Vincentii ab Aquila ac B. Novelloni a Faventia Cc. 1 et 3 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm. - (Apud 2 Ord.: Com. Octavæ et Ss. Mm).
xi	b	xix	14	B. Sanctis a Monte Fabrorum et Francisci a Pisauro Cc. 1 et 3 Ord., Semiduplex. - Com. (apud 2 Ord.: Octavæ,) Vigiliæ et S. Eusebii Conf.
x	c	xviii	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRG., Duplex 1 classis cum Octava communi.
ix	d	xvii	16	S. JOACHIM PATRIS B. M. V., CONF., Duplex II classis.
viii	e	xvi	17	S. Rochi Conf. 3 Ord., Duplex majus. - Com S. Hyacinthi Conf. (Duplex), Octavæ Assumptionis (apud 2 Ord.: Octavæ

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
				Assumpt. et S. Claræ) ac diei Octavæ S. Laurentii Mart.
vii	f	xv	18	Bb. Beatricis de Silva et Paulæ Montaldiæ Vv. 2 Ord., Duplex. - Com. Octavæ (apud 2 Ord.: Oct. Assumpt. et S. Claræ) et S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19	S. Ludovici Ep. et Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Joannis Eudes Conf. (Duplex) et Octavæ. - (Apud 2 Ord.: Octava S. Claræ, Duplex majus. - Com. S. Ludovici (Duplex majus), S. Joannis Eudes (Duplex) et Octavæ Assumptionis).
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. Octavæ.
iv	b	xii	21	S. Joannæ-Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ, Duplex. - Com. Octavæ.
iii	c	xi	22	SEPTEM GAUDIORUM B. MARIÆ VIRG., Duplex II classis. - Com. Ss. Timothei, Hippolyti Ep. et Symphoriani Mm.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf., Duplex. - Com. Vigiliæ.
i	e	ix	24	S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI, Duplex II classis.
*	f	viii	25	S. LUDOVICI REGIS CONF. 3 ORD., Duplex II classis (Apud 3 Ordinem: PATRONI PRINCIPALIS, Duplex I classis cum Octava communi).
xxix	g	vii	26	Bb. Timothei a Monticulo et Bernardi ab Ophyda Cc. 1 Ord., Duplex. - Com. (apud 3 Ord.: Octavæ S. Ludovici et) S. Zephyrini Papæ et Mart.
xxviii	A	vi	27	S. Josephi Calasanctii Conf., Duplex. - (Apud 3 Ord.: Com. Octavæ).
xxvii	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. (apud 3 Ord.: Octavæ et) S. Hermetis Mart.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, Duplex majus. - Com. (apud 3 Ord.: Octavæ et) S. Sabinæ Mart.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
25 xxv	d	iii	30	S. Rosæ Limanæ Virg., Duplex. - Com. (apud 3 Ord.: Octavæ et) Ss. Felicis et Adaucti Mm.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf., Duplex - (Apud 3 Ord.: Com. Octavæ).

September

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxiii	f	Kal.	1	Bb. Joannis a Perusio et Petri a Saxoferrato Mm. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Ægidii Abb. et SS. duodecim Fratrum Mm. - (Apud 3 Ordinem: Octava S. Ludovici, Duplex majus. - Com. Bb. Joannis et Petri Mm. 1 Ord., (Semiduplex), S. Ægidii Abb. et Ss. duodecim Fratrum Mm.).
xxii	g	iv	2	Bb. Joannis-Francisci Bourté et Apollinaris Morel ac B. Severini Girault Mm. 1 et 3 Ord., Duplex. - Com. S. Stephani Regis, Conf. (Semiduplex).
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	S. Rosæ a Viterbio Virg. 3 Ord., Duplex majus.
xix	c	Non.	5	B. Gentilis a Matilica Mart. 1 Ord., Semiduplex - Com. S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf. (Semiduplex)
xviii	d	viii	6	Bb. Liberati a Lauro, et Peregrini a Phalerono Cc. 1 Ord., Semiduplex.
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRG., Duplex II classis cum Octava simplici. - Com. S. Hadriani Mart.
xv	g	v	9	B. Seraphinæ Sfortiæ Vid. 2 Ord., Semiduplex. - Com. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	Bb. Apollinaris et XLIV Sociorum Mm. Japoniensium 1 et 3 Ord., Duplex. - Com. S. Nicolai a Tolentino Conf. (Duplex).
xiii	b	iii	11	B. Bonaventuræ a Barcinone Conf 1 Ord., Duplex. - Com. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xii	c	Prid.	12	Ss. Nominis Mariæ, Duplex majus.
xi	d	Idib.	13	B. Francisci a Calderola Conf. 1 Ord., Semiduplex.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, Duplex majus.
ix	f	xvii	15	SEPTEM DOLORUM B. MARIÆ VIRG., Duplex II classis. - Com. S. Nicomedis Mart.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm. Semiduplex. - Com. Ss. Euphemiæ Virg., Luciæ et Geminiani Mm.
vii	A	xv	17	IMPRESSIO SACRORUM STIGMATUM S. P. N. FRANCISCI CONF., Duplex II classis.
vi	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf. 1 Ord., Duplex majus.
v	c	xiii	19	Ss. Januarii Ep. et Sociorum Mm., Duplex.
iv	d	xii	20	Ss. Eustachii et Soc. Mm., Duplex. - Com. Vigiliæ.
iii	e	xi	21	S. MATTHÆI AP. ET EV., Duplex II classis.
ii	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf., Duplex. - Com. Ss. Mauritii et Sociorum Mm.
i	g	ix	23	Inventio Corporis S. Claræ Virg., omnium Clarissarum Institutricis, Duplex majus. - Com S. Lini Papæ et Mart. (Semiduplex) ac S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viii	24	S. Pacifici a Septempeda Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. B. Mariæ Virg. de Mercede (Duplex majus).
xxix	b	vii	25	B. Francisci-Mariæ a Camporubeo Conf. 1 Ord., Duplex.
xxviii	c	vi	26	B. Luciæ a Calatajerone Virg. 3 Ord., Semiduplex. - Com. Ss. Cypriani et Justinæ Virg ,Mm.
xxvii	d	v	27	S. Elzearii Conf. 3 Ord., Duplex majus. - Com. Ss. Cosmæ et Damiani Mm. (Semiduplex).
25 xxvi	e	iv	28	B. Bernardini a Feltria Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Wenceslai Ducis, Mart. (Semiduplex).

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxv xxiv	f	iii	29	DEDICATIO S. MICHAËLIS ARCHANGELI, Duplex I classis.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyteri, Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
				October
xxii	A	Kal.	1	B. Joannis a Dukla et Nicolai a Furca Palenæ, Cc. 1 et 3 Ord., Semiduplex. - Com. S. Remigii Ep. et Conf.
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, Duplex majus.
xx	c	v	3	S. Teresiæ a Jesu Infante Virg., Duplex. - Com. Vigiliæ S. P. N. Francisci ac Translationis Corporis S. Claræ Virg., omnium Clarissarum Institutricis.
xix	d	iv	4	S. P. N. FRANCISCI CONF., FUNDATORIS TRIUM ORDINUM, Duplex I classis cum Octava communi.
xviii	e	iii	5	B. Felicis Medæ Virg. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ S. P. N. Francisci, ac Ss. Placidi et Sociorum Mm.
xvii	f	Prid.	6	S. Mariæ-Franciscæ a quinque Vulneribus Virg. 3 Ord., Duplex majus. - Com. S. Brunonis Conf. (Duplex) et Octavæ.
xvi	g	Non.	7	SACRATISSIMI ROSARII B. MARIÆ VIRG. Duplex II classis - Com. S. Marci Papæ et Conf., ac Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm.
xv	A	viii	8	S. Birgittæ Vid. 3 Ord., Duplex majus. - Com. Octavæ.
xiv	b	vii	9	Ss Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm., Semiduplex. - Com. Octavæ.
xiii	c	vi	10	Ss. Danielis et VI Sociorum Mm. 1 Ord., Duplex majus. - S. Francisci Borgiæ Conf. (Semiduplex) et Octavæ.
xii	d	v	11	MATERNITATIS B. MARIÆ VIRG. Duplex II classis. - Com. Octavæ S. P.N. Francisci (Duplex majus).

Cyclus Epactarum	L. D.		M. D.	MENSIS
xi	e	iv	12	S. Seraphini a Montegranario Conf. 1 Ord., Duplex majus.
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis, Conf., Semiduplex.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., Duplex.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., Duplex.
vii	b	xvii	16	S. Hedwigis Vidnæ, Semiduplex.
vi	c	xvi	17	S. Margaritæ-Mariæ Alacoque Virg., Duplex.
v	d	xv	18	S. LUCÆ Evang., Duplex II classis.
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. 1 Ord., Duplex majus.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf., Duplex.
ii	g	xii	21	B. Jacobi de Strepa Ep. et Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Hilarionis Abb., et Ss. Ursulæ ac Sociarum Vv. et Mm.
i	A	xi	22	(In Ecclesis consecratis: DEDICATIO PROPRIÆ ECCLESIÆ, Duplex I classis cum Octava communi).
*	b	x	23	B. Josephinæ Leroux Virg. et Mart. 2 Ord., Duplex. - (In Ecclesiis consecratis: Com. Octavæ Dedicationis).
xxix	c	ix	24	S. Raphaelis Archangeli, Duplex majus. - (In Ecclesiis consecratis: Com. Octavæ).
xxviii	d	viii	25	B. Balthassaris a Clavario Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. (in Ecclesiis consecratis: Octavæ et) Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm.
xxvii	e	vii	26	B. Bonaventuræ a Potentia Conf. 1 Ord., Duplex. - Com. (in Ecclesiis consecratis: Octavæ et) S. Evaristi Papæ et Mart.
xxvi	f	vi	27	Vigilia. - (In Ecclesiis consecratis: De VI die infra Octavam Dedicationis, Semiduplex. - Com. Vigiliæ).
25 xxv	g	v	28	Ss. SIMONIS ET JUDÆ APP., Duplex II classis.
xxiv	A	iv	29	(In Ecclesiis consecratis: Octava Dedicationis propriæ Ecclesiæ, Duplex majus).

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
xxiii	b	iii	30	B. Angeli ab Acrio Conf. 1 Ord., Duplex.
xxii	c	Prid.	31	Bb. Christophori a Romandiola et Thomæ a Florentia Cc. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Vigiliæ.
				Dominica ultima Octobris. - FESTUM D. N. JESU CHRISTI REGIS, Duplex I classis. - Com. Dominicæ.
				November
xxi	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, Duplex I classis cum Octava communi.
xx	e	iv	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, Duplex.
xix	f	iii	3	B. Raynerii Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ Omnium Sanctorum.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Borromæi Card. Protect. Ord. Min., Ep. et Conf., Duplex majus. - Com. Octavæ ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.
xvii	A	Non.	5	Sacrarum Reliquiarum quæ in Ecclesiis Seraphici Ordinis asservantur, Duplex majus. - Com. Octavæ.
xvi	b	viii	6	B. Margaritæ a Lotharingia Vid. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ.
xv	c	vii	7	B. Helenæ Enselminæ Virg. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum, Duplex majus. - Com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.
xiii	e	v	9	DEDICATIO ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS, Duplex II classis. - Com. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf., Duplex. - Com. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Virg., Mm.
xi	g	iii	11	S. Martini Ep. et Conf., Duplex. - Com. S. Mennæ Mart.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
x	A	Prid.	12	Bb. Gabrielis Ferretti et Joannis a Pace Cc. 1 et 3 Ord., Semiduplex. - Com. S. Martini I Papæ et Mart. (Semiduplex).
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. 1 Ord., Duplex majus.
viii	c	xviii	14	S. Josaphat Ep. et Mart., Duplex.
vii	d	xvii	15	S. Alberti Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
vi	e	xvi	16	S. Agnetis Assisiensis Virg. 2 Ord., Duplex majus. - Com. S. Gertrudis Virg. (Duplex).
v	f	xv	17	Bb. Salomeæ et Joannæ a Signa Vv. 2 et 3 Ord., Semiduplex. - Com. S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf. (Semiduplex).
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., Duplex majus.
iii	A	xiii	19	S. ELISABETH HUNGARIÆ VIDUÆ 3 Ord., Duplex II classis. - Com. S. Pontiani Papæ et Mart. - (Apud 3 Ordinem: PATRONÆ PRINCIPALIS, Duplex I classis cum Octava communi).
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf., Duplex. - (Apud 3 Ord.: Com. Octavæ S. Elisabeth).
i	c	xi	21	Præsentatio B. Mariæ V., Duplex majus. - (Apud 3 Ord.: Com. Octavæ).
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., Duplex. - (Apud 3 Ord.: Com. Octavæ).
xxix	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., Duplex. - Com. (apud 3 Ord.: Octavæ et) S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. (apud 3 Ord.: Octavæ et) S. Chrysogoni Mart.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., Duplex. - (Apud 3 Ord.. Com. Octavæ).
25 xxvi	A	vi	26	S. Leonardi a Portu Mauritio Conf. 1 Ord., Duplex majus. - Com. S. Silvestri Abb. (Duplex) ac S. Petri Alexandrini Ep. et Mart. - (Apud 3 Ordinem: Octava S. Eli-

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
				sabeth, Duplex majus. - Com. S. Leonardi Conf. 1 Ord. (Duplex majus), S. Silvestri Abb. (Duplex) ac S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
xxv xxiv	b	v	27	Bb. Bernardini a Fossa et Humilis a Bisiniano Cc. 1 Ord., Duplex.
xxiii	c	iv	28	S. Jacobi de Marchia Conf. 1 Ord., Duplex majus.
xxii	d	iii	29	OMNIUM SANCTORUM SERAPHICI ORDINIS, Duplex II classis. - Com. Vigiliæ et S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	S. ANDREÆ APOST., Duplex II classis.
				December
xx	f	Kal.	1	B. Antonii Bonfadini Conf. 1 Ord., Semiduplex. - Item: Commemoratio omnium Defunctorum Seraphici Ordinis, Duplex.
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart., Semiduplex.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf., Duplex majus.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. - Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	B. Nicolai de Tavileis Mart. 1 Ord., Semiduplex. - Com. S. Sabbæ Abb.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Ep. et Conf., Duplex.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
xiii	f	vi	8	CONCEPTIO IMMACULATA B. MARIÆ VIRG., SERAPHICI ORDINIS PATRONÆ, Duplex I classis cum Octava privilegiata III ordinis.
xii	g	v	9	Bb. Elisabeth Bonæ et Delphinæ Vv. 3 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ Conceptionis immaculatæ.
xi	A	iv	10	B. Petri Senensis Conf 3 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ et S. Melchiadis Papæ et Mart.
x	b	iii	11	B. Hugolini Eremitæ Conf. 3 Ord., Semiduplex. - Com. S. Damasi I Papæ et Conf. (Semiduplex) et Octavæ.

Cyclus Epactarum	L. D.		D. M.	MENSIS
ix	c	Prid.	12	Inventio Corporis S. P. N. Francisci, Duplex majus. - Com. Octavæ.
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart., Duplex. - Com. Oct.
vii	e	xix	14	Bb. Conradi ab Ophyda et Bartholi a S. Geminiano Cc. 1 et 3 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ.
vi	f	xviii	15	Octava Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg., Duplex majus.
v	g	xvii	16	S. Eusebii Ep. et Mart., Semiduplex (In Italia insulisque adjacentibus: Duplex).
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	S. Thomæ Ap., Duplex II classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	B. Nicolai Factoris Conf. 1 Ord., Duplex.
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. Chr., Duplex I classis cum Octava privilegiata III ordinis.
25 xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart., Duplex II classis cum Octava simplici - Com. Oct. Nativ.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Ap. et Ev., Duplex II classis cum Octava simplici. - Com. Octavæ Nativ.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mm., Duplex II classis cum Octava simplici. - Com. Octavæ Nativ.
xxii	f	iv	29	S. Thomæ Ep. et Mart., Duplex. - Com. Octavæ Nativitatis.
xxi	g	iii	30	Bb. Margaritæ Columnæ et Matthiæ de Nazareis Vv. 2 Ord., Semiduplex. - Com. Octavæ Nativitatis.
19 xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., Duplex. - Com. Octavæ Nativitatis.
				Hæc Epacta 19 numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero XIX.

OBSERVANDA

IN PERSOLVENDO DIVINO OFFICIO

JUXTA EXEMPLUM ET MONITA S. P. N. FRANCISCI

Seraphicus Doctor noster S. Bonaventura, enarrans in Legenda majori Vitæ S. P. N. Francisci speciale devotionis studium, quo in recitandis Horis canonicis assidue ardebat, hæc inquit: Solitus erat vir sanctus Horas canonicas non minus timorate Deo persolvere quam devote. Nam licet oculorum, stomachi, splenis et hepatis ægritudine laboraret; nolebat tamen muro vel parieti inhærere, dum psalleret, sed Horas semper erectus et sine caputio, non gyrovagis oculis, non cum aliqua syncopa persolvebat. Si quando esset in itinere constitutus, figebat tunc temporis gressum, hujusmodi consuetudinem reverentem et sacram propter pluviarum inundantiam non omittens. Dicebat enim: « Si quiete comedit corpus cibum suum futurum cum ipso vermium esca, cum quanta pace et tranquillitate accipere debet anima cibum vitæ? ». Graviter etiam se putabat offendere, si quando orationi deditus, vanis phantasmatibus interius vagaretur. Cum aliquid tale accideret, non parcebat confessioni, quin illud protinus expiaret. Hoc studium sic in usum converterat, ut rarissime muscas hujuscemodi pateretur... Psalmos cum tanta mentis ac spiritus attentione dicebat, quasi Deum præsentem haberet; et cum nomen Domini in ipsis occurreret, præ suavitatis dulcedine labia sua lingere videbatur. Hucusque S. Bonaventura in præfata Legenda cap. X, num. 6

Insuper S. P. N. Franciscus, ad devotionis affectus in divino Officio magis excitandos, sequentes Laudes et Orationes composuit, quas ipse solitus erat ante Horas canonicas recitare, easque etiam Fratribus suis recitandas saepius commendabat.

LAUDES ET ORATIONES

DICENDÆ PRO PRÆPARATIONE AD RECITATIONEM CUJUSVIS PARTIS DIVINI OFFICII

Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui est et qui erat et qui ventúrus est.

Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Dignus es, Dómine Deus noster, accípere laudem et honórem et benedictiónem.

Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Laudem dícite Deo omnes servi ejus et qui timétis Deum, pusílli et magni.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Laudent illum gloriósum cæli et terra et omnis creatúra, quæ in cælo est et super terram et quæ subtus terram, mare et quæ in eo sunt.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Sicut erat in princípio et nunc et semper et in sǽcula sæculórum. Amen.
Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Oratio

Omnípotens, sanctíssime, altíssime et summe Deus, summum bonum, omne bonum, totum bonum, qui solus es bonus, tibi reddámus omnem laudem, omnem glóriam, omnem grátiam, omnem benedictiónem, et ómnia bona tibi referámus semper. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

Ave Dómina sancta, Regína sanctíssima, Dei genítrix María, quæ es Virgo perpétua, elécta a sanctíssimo Patre de cælo, quam consecrávit cum sanctíssimo dilécto Fílio et Spíritu Paráclito, in qua fuit et est omnis plenitúdo grátiæ et omne bonum. Ave palátium ejus. Ave tabernáculum ejus. Ave domus ejus. Ave vestiméntum ejus. Ave fília et ancílla altíssimi Regis Patris cæléstis, Mater sanctíssimi Dómini nostri Jesu Christi, Sponsa Spíritus Sancti. Te deprecámur, ut dignéris oráre pro nobis, cum sancto Michaéle Archángelo, et ómnibus Virtútibus cælórum, et ómnibus Sanctis, tuum dilectíssimum Fílium Dóminum nostrum et Magístrum: Qui cum eódem Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

VARIATIONES

FACIENDAE IN RUBRICIS BREVIARII ROMANI

Juxta Decretum S. Rituum Congr. d. 1 Aug. 1938

Edita nuperrime a Sacra Pœnitentiaria Apostolica nova Collectione precum et piorum operum, quæ a Sancta Sede indulgentiis ditata sunt, ut ampliores istæ largitiones suis quibusque locis adnotarentur, abrogatis veteribus concessionibus, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum, sequentes variationes in Rubricis Breviarii et Missalis Romani faciendas esse decrevit:

1. Clericis in sacris constitutis, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, coram Sanctissimo Sacramento, sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur: Indulgentia plenaria, si præterea sacramentalem confessionem instituerint, ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint. Pius Papa XI, 23 Octobris 1930.

Iis vero, qui divinum Officium coram Sanctissimo Sacramento, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur: Indulgentia quingentorum dierum pro unaquaque hora canonica. Pius Papa XI, 18 Maji 1933.

Iisdem autem Clericis, qui divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces ejusmodi coram Sanctissimo Sacramento, uti supra, devote recitaverint, conceditur: Indulgentia plenaria, additis sacramentali confessione, sacra Communione et oratione ad mentem Summi Pontificis. Pius Papa XI, 7 Novembris 1932.

2. Antequam inchoetur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, Oratio Aperi Dómine; pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI sub die 17 Novembris 1933 Indulgentiam trium annorum concessit.

3. Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur Oratio Sacrosanctæ, pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI sub die nitate dicendas, quæ in fine hujus Breviarii exstant, juxta præfaterea Clericis in sacris constitutis et Sacerdotibus eam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas, in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatem vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

4. Moniales aliæque piæ mulieres in communitate viventes, quæ ex propriis Instituti Constitutionibus ad quotidianam divini Officii recitationem tenentur, easdem Indulgentias ac Clerici in sacris constituti tum pro recitatione divini Officii coram Ssmo Sacramento tum pro Orationibus Aperi Domine et Sacrosanctæ, ut supra, lucrari possunt. S. Pænit. Ap., 5 Decembris 1930, 18 Maji 1933 et 8 Junii 1934.

Circa Orationes ante et post Missæ celebrationem pro opportunitate dicendas, quæ in fine hujus Breviarii exstant, juxta præfatum S. Rituum Congr. Decretum diei 1 Augusti 1938 Rubricæ de Indulgentiis istis Orationibus appositæ sic reformandæ sunt:

1. Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Papæ XI, sub die 3 Octobris 1936, Indulgentiam quinque annorum lucrari potest, si ante Missæ celebrationem recitet Psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orationibus; et plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

2. Pro recitatione cujuslibet et septem Orationibus S. Ambrosii, per singulos hebdomadæ dies distributis, Indulgentia trium annorum concessa est, si in die assignata recitetur. Eamdem Indulgentiam lucrantur recitantes Orationem S. Ambrosii Ad mensam, et Orationem S. Thomæ Omnipotens sempiterne Deus, pro qua posteriori Oratione etiam Indulgentia plenaria sub consuetis conditionibus concessa est, dummodo quotidiana ejus recitatio in integrum mensem producta fuerit. Pius Pp. XI, 10 Decembris 1936.

3. Pro singulis Orationibus sequentibus: ad B. Mariam Virg. O Mater pietatis, ad S. Joseph O felicem virum, ad omnes An-

gelos et Sanctos Angeli, Archangeli, ad Sanctum, in cujus honorem Missa celebratur O Sancte N., a Pio Pp. XI, 3 Octobris 1936 Indulgentia trium annorum concessa est. Pro declaratione intentionis ante Missam Ego volo celebrare Pius Pp. XI, 12 Julii 1935 Indulgentiam 500 dierum concessit.

4. Pro Orationibus post Missæ celebrationem recitandis vel pro opportunitate dicendis sequentes Indulgentiæ ampliores concessæ sunt:

Indulgentia quinque annorum pro recitato Cantico Trium puerorum et Psalmo 150 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orationibus; et plenaria. si per integrum mensem recitata sint, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

Indulgentia trium annorum pro Oratione S. Thomæ Gratias tibi ago; et plenaria, sub consuetis conditionibus, si per integrum mensem quotidie recitata fuerit. Pius Pp. XI, 22 Novembris 1934.

Indulgentia trium annorum pro Oratione S. Bonaventuræ Transfige. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

Indulgentia quinque annorum pro rhythmo S. Thomæ Adoro te devote; et plenaria, suetis conditionibus, quotidiana rhythmi recitatione in integrum mensem producta. Pius Pp. XI, 12 Martii 1936.

Indulgentia trium annorum pro oblatione Suscipe, Domine; et plenaria, suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem actus oblationis devote recitatus fuerit. Pius Pp. XI, 4 Decembris 1932.

Indulgentia trium annorum pro Oratione ad B. Mariam Virg. O Maria, Virgo et Mater. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

Indulgentia trium annorum pro Oratione ad S. Joseph Virginum custos; et plenaria, suetis conditionibus, Oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata, Pius Pp. XI, 18 Maji 1936.

Indulgentia trium annorum pro Oratione ad Sanctum, in cujus honorem Missa celebrata est Sancte N. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

ORDINARIUM DIVINI OFFICII

JUXTA RITUM ROMANUM PERSOLVENDI

Ante divinum Officium

Ante quam inchoëtur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius X Indulgentiam centum dierum concessit.

Oratio

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

Ante singulas Horas

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præter quam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur secreto Symbolum Apostolorum:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Officium ad Matutinum et ad reliquas Horas, nisi aliter suo loco indicetur, per totum annum persolvitur juxta formam, quæ in Rubricis hujus Ordinarii exhibetur.

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

Deinde, clara voce, dicitur Versus:

Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúja.

¶ Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas, per totum annum, præter quam a Completorio Sabbati ante Septuagesimam usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive; tunc enim dicitur:

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod ante Psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab Asterisco * alternis vicibus, ut intra, repetitur.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Repetitur integrum Invitatorium.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Repetitur altera pars Invitatorii.

¶ In sequenti Psalmi versu, ad verba: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Repetitur integrum Invitatorium.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Repetitur integrum Invitatorium.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Denique repetitur integrum Invitatorium.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

Tempore Quadragesimæ

A Dominica I usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invit. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus coronam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus:
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Tempore Passionis

A Dominica Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invit. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

In quarto Psalmi versu non dicitur: Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sed, post repetitum a Choro Invitatorium, statim subjungitur: Sicut in exacerbatióne.

In fine autem hujus Psalmi non dicitur Glória Patri toto Passionis Tempore, quando fit Officium Dominicæ aut Feriæ; sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum et in Responsoriis brevibus ad Horas minores.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor:
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Tempore Paschali

A Dominica in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invit. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Rex sempitérne cǽlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sǽcula
Semper Parénti Fílius:

Nascénte qui mundo faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dǽmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu, carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui, natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlcro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérnus, gregem
Aqua lavas baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlcrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

¶ Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, etiam in Officiis Sanctorum, nisi Conclusio magis propria sit in eis adhibenda.

In Festis

in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac sanctæ Mariæ in Sabbato, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio vel Communi; in Dominica autem infra Octavam Ascensionis et in Feria VI post Octavam Ascensionis, si de eis fiat Officium, atque in Vigilia Pentecostes, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio de Tempore. Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Ordinario vel Psalterio non fuerint in Festis desumendæ.

In Officio novem Lectionum

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Officiis ritus Duplicis ante et post Psalmos integræ recitantur; in Officiis autem ritus Semiduplicis initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur tres Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis: Qui

cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

¶ Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas Lectiones Matutini atque ad Lectionem brevem Primæ et Completorii, dicitur: Jube, Dómine, benedícere; et subjungitur congruens Benedictio. Ab Epíscopo autem, et a Prælato majore Ordinis in propria Ecclesia, ultimam Matutini Lectionem cantaturis, item dicitur: Jube, Dómine, benedícere, et respondetur a Choro: Amen.

Pro j Lectione

Bened. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens requirit, et in fine cujuslibet Lectionis additur:

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet Lectionem, quæ Hymnum Te Deum immediate non præcedat, congruens dicitur Responsorium, et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro ij Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iij Lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

Sub congruentibus item Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I Nocturno.

Post Versum dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pro iv Lectione

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v Lectione

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vj Lectione

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruentibus denique Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I et II Nocturno.

Post Versum dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Pro vij Lectione

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij Lectione

In Festis Domini et in Dominicis:

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In Festis beatæ Mariæ Virginis:

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum:

Bened. Cujus (vel quorum aut quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si autem legenda sit Lectio ix de Homilia cum Evangelio Dominicæ, vel Feriæ, aut Vigiliæ:

Bened. Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum

IN NOCTURNO

In Festis et Octavis Paschatis et Pentecostes, omnia dicuntur ut in Proprio de Tempore.

In ceteris trium Lectionum Officiis, post Hymnum dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, ac deinde in fine integræ pronuntiantur.

Sub eisdem vero Antiphonis dicuntur novem Psalmi Feriæ currentis, quibus subjungitur Versus in III Nocturno positus, omissis Versibus pro I et II Nocturno assignatis.

Post Versum dicitur:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Feria ij et v

Exáudi, Dómine, ut in I Nocturno.

Feria iij et vj

Ipsíus píetas, ut in II Nocturno.

Feria iv et Sabbato

A vínculis, ut in III Nocturno Officii novem Lectionum.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, prouti Officium occurrens requirit; et ante eas dicuntur sequentes

Benedictiones

In Feriis, quando legitur Homilia cum Evangelio, erit:

1 Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Feriis, quando non legitur Homilia cum Evangelio, Feria ij et v Benedictiones ut in I Nocturno, Feria iij et vj ut in II Nocturno Officii novem Lectionum; Feria autem iv et Sabbato erit:

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum, erit:

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Bened. Cujus (vel quorum aut quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Post ultimam Lectionem, in omnibus Dominicis Temporis Paschalis, in Festis cujusvis ritus, per omnes Octavas, et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, dicitur Hymnus Ambrosianus. A Dominica autem I Quadragesimæ usque ad Sabbatum sanctum inclusive, non dicitur nisi in Festis; a Paschate vero usque ad Pentecosten inclusive, dicitur etiam in feriali Officio, excepta Feria II Rogationum. Alio Tempore numquam dicitur in feriali Officio. Quando vero Hymnus prædictus omittitur, ejus loco dicitur ix aut iij Responsorium.

Hymnus Ambrosianus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
¶ Sequens versus dicitur flexis genibus:
Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Dicto Te Deum aut ultimo Responsorio, statim incipiuntur Laudes a Versu: Deus, in adjutórium, ut infra.

In privata vero recitatione Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te Deum, vel post ultimum Responsorium, dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

¶ Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes. Post Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

In publica vero recitatione Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest, nisi in nocte Nativitatis Domini, ut suo loco indicatur in Proprio de Tempore.

AD LAUDES

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur:

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi, Dómine.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam I et deinceps, dicitur quotidie sequens

Capitulum Is. 58, 1

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum. ℟. Deo grátias.

¶ Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus:

Hymnus

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti déxtera.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 11, 19

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus:

Hymnus

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Tempore Paschali

In Officio dominicali, a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus:

Hymnus

Auróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit exstínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

¶ Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum, nisi aliter adnotetur.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum, cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Quadragesimæ a die Cinerum, et Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, si fiat Officium de Feria currenti, et quamvis in eo peragenda sit Commemoratio Duplicis aut Semiduplicis ad instar Simplicis redacti, post repetitam ad Benedíctus Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces, quæ aliis temporibus omittuntur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Benedíctus, statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, extra Tempus Paschale, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam

de Sanctis, præter quam a Dominica Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto Patre nostro Francísco, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum.

℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Vigiliæ vel Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus, omittuntur verba atque beáto N. Nomina vero aliorum Sanctorum, qui non sint Apostoli aut Evangelistæ, nomini sancti Patris nostri Francisci, si Titulares itidem fuerint, postponuntur.

Tempore autem Paschali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, nisi habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, loco Suffragii, fit sequens

Commemoratio de Cruce

Ant. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ, dicitur Pater noster, totum secreto: eoque recitato, subjungitur:

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignatur.

Postea concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, prouti occurrens Officium requirit.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali, Antiphona ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam I et deinceps, dicitur quotidie sequens

Ant. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Tempore Passionis

In Officio dominicali, Antiphona ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali:

In omnibus Feriis infra Hebdomadam Passionis, dicitur sequens

Ant. Líbera me, Dómine, * et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

In Feria vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ, Antiphona

prima ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali

In Officio dominicali et feriali, a Dominica in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis, in Officio autem de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive, Antiphona Allelúja, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium, ut in Psalterio pro singulis Feriis apponitur.

Post enuntiatam Antiphonam, dicuntur tres Psalmi Officio diei congruentes.

¶ Quando autem adhibetur posterius Laudum schema, duo Psalmi, in priori Laudum dominicalium schemate omissi, resumuntur ad Primam Dominicæ ante alios Psalmos ; et unus Psalmus, in priori pariter Laudum ferialium schemate omissus, item ad Primam Feriæ currentis post alios Psalmos resumitur.

Repetita post ultimum Psalmum integre Antiphona, conveniens dicitur Capitulum ; nimirum :

In omnibus Dominicis, in Vigilia privilegiata Pentecostes, in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac sanctæ Mariæ in Sabbato, necnon in Feriis Temporis Paschalis:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

Dicto Capitulo, subjungitur Responsorium breve, ut sequitur. Versus tamen Qui sedes ad déxteram Patris semper omittitur, quando specialis Versus adhibendus præscribitur, Officii nempe currentis, aut secus Officii ad Laudes et primo quidem loco inter cetera specialem Versum habentia commemorati, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore proprius.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur:

Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ Ita dicuntur semper Responsoria brevia, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium.

Tempore Passionis, in Officio dominicali et feriali, omittitur in Responsorio brevi Glória Patri, et hujus loco repetitur Responsorium, ut sequitur :

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis.

Christe, Fili Dei vivi. - Miserére nobis.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali, dicitur sequens

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe.

℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja.

Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur Responsorium breve a Dominica in Albis usque ad Sabbatum infra Octavam Pentecostes inclusive, etiam in Festis; excepto Versu Qui surrexísti a mórtuis, si alter Versus in Proprio de Tempore vel de Sanctis assignetur.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum, cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In quolibet Officio Semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis Simplicibus, atque in Feriis Temporis Paschalis, post Responsorium breve dicuntur sequentes Preces dominicales; quæ tamen omittuntur in Vigilia Pentecostes, et omnibus insuper diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujuslibet Octavæ, vel Feriæ VI post Octavam Ascensionis:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem cum Absolutione, eamque Chorus repetit, ut infra post feriales Preces.

In Feriis vero Quadragesimæ, et Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, si ad Laudes recitatæ fuerint Preces, post Responsorium breve dicuntur flexis genibus sequentes Preces feriales:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Francísco, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Francíscum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres, dicat: tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Francísco, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Francíscum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos,

et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

A Dominica I Quadragesimæ usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusive:

Lectio brevis Is. 55, 6

Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

¶ Ita semper concluduntur Lectiones breves ad Primam, et ita in earum fine respondetur.

A Dominica Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive:

Lectio brevis Is. 50, 6-7

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive:

Lectio brevis Col. 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

In Officio autem cujuslibet Festi vel Octavæ, atque sanctæ Mariæ in Sabbato; itemque in Dominica infra Octavam Ascensionis, et in Feria VI post Octavam Ascensionis, si de eis fiat Officium, atque in Vigilia Pentecostes:

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad Nonam ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur: Tu autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo de-

féndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

¶ In Festo Pentecostes et per Octavam, loco præcedentis, dicitur Hymnus: Veni, Creátor Spíritus, ut in Proprio de Tempore.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam I et deinceps, dicitur quotidie sequens

Ant. Advenérunt nobis * dies pœniténtiæ, ad rediméndа peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum Joël 2, 12-13

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. - Ipse. ℣. Et a verbo áspero. - De láqueo. Glória Patri. - Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali:

In omnibus Feriis infra Hebdomadam Passionis, dicitur sequens

Ant. Judicásti, Dómine, * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

In Feria vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ, Antiphona secunda ex Laudibus Feriæ

currentis, ut in Proprio de Tempore.

In ipsis autem Feriis, infra utramque Hebdomadam, dicitur sequens

Capitulum Jer. 17, 13

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum divéntium Dóminum.

In Dominicis vero et in omnibus Feriis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. - Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. - Deus. Erue.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali

In Officio dominicali, a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi prouti Officium occurrens requirit ; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam I et deinceps, dicitur quotidie sequens

Ant. Commendémus nosmetípsos * in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum Is. 55, 7

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. - Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. - Obumbrábit. Glória Patri. - Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis

In Officio dominicali, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali :

In omnibus Feriis infra Hebdomadam Passionis, dicitur quotidie sequens

Ant. Pópule meus, * quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

In Feria vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ, Antiphona tertia ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

In ipsis autem Feriis, infra utramque Hebdomadam, dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 17, 18

Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

In Dominicis vero et in omnibus Feriis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. - De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. - Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali

In Officio dominicali, a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum 1 Cor. 15, 20-22

Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobiscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Post Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam I et deinceps, dicitur quotidie sequens

Ant. Per arma justítiæ * virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum Is. 58, 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. - Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. - Véritas. Glória Patri. - Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali :

In omnibus Feriis infra Hebdomadam Passionis dicitur sequens

Ant. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

In Feria vero II, III et IV Majoris Hebdomadæ, Antiphona quinta ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

In ipsis autem Feriis infra utramque Hebdomadam, dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 18, 20

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

In Dominicis vero et in omnibus Feriis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. - Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. - Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio dominicali, a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum 1 Petr. 3, 18

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. - Gavísi. ℣. Viso Dómino. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum,

convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Post Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi, Dómine.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quinque Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam I et deinceps, dicitur quotidie sequens

Capitulum Joel 2, 17

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus:

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 11, 20

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus:

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens stropha dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio dominicali, a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Feriam III Rogationum inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus:

Hymnus

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris Rubri,
Christo canámus Príncipi:

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare;
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophǽa Christus éxplicat;
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum B. Mariæ Virg.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Quadragesimæ, et Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, si fiat Officium de Feria currenti, et quamvis in eo peragenda sit Commemoratio Duplicis aut Semiduplicis ad instar Simplicis redacti, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces, quæ aliis temporibus omittuntur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Magníficat, statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, extra Tempus Paschale, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter quam a Sabbato ante Dominicam Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, beáto Patre nostro Francísco, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

¶ In hac Oratione ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph: in hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto N. Nomina vero aliorum Sanctorum, qui non sint Apostoli aut Evangelistæ, nomini sancti Patris nostri Francisci, si Titulares itidem fuerint, postponuntur.

Tempore autem Paschali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Feriam III Rogationum inclusive, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, nisi habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, loco Suffragii, fit sequens

Commemoratio de Cruce

Ant. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus: Jube, domne, benedícere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave Maria, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Francísco, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Francíscum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres, dicat: tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et mísericors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Francísco, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Francíscum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et mísericors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Deinde, inchoata convenienti Antiphona, dicuntur tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita integre post ultimum Psalmum Antiphona, dicitur sequens

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

A Sabbato ante Dominicam Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, si præcedentes Vesperæ fuerint de Dominica vel de Feria, in Responsorio brevi omittitur Glória Patri, et hujus loco repetitur Responsorium, ut sequitur:

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. - In manus tuas, Dómine. - Comméndo spíritum meum.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

A Sabbato ante Dominicam in Albis usque ad Feriam VI infra Octavam Pentecostes inclusive, dicitur sequens

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Tempore Paschali in fine Antiphonæ additur Allelúja.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.

In quolibet Officio Semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis Simplicibus, atque in Feriis, intra et extra

Tempus Paschale, post repetitam ad Nunc dimíttis Antiphonam dicuntur sequentes Preces; quæ tamen omittuntur in Feria VI post Octavam Ascensionis, et omnibus insuper diebus, in quibus ad Vesperas habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ. Semper autem recitari debent, et flexis quidem genibus, in iis Feriis, in quibus ad Vesperas dictæ sint Preces feriales.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimíttis, statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

Post Orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur finalis beatæ Mariæ Virginis Antiphona, quæ infra assignatur.

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis, et pro initio Officii diei sequentis.

Post singulas Horas

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur una ex sequentibus Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

I - Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur Antiphona finalis, ut infra.

II - Post Completorium vero, recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, immediate subjungitur una ex ipsis Antiphonis finalibus, ut infra.

Antiphonæ finales
beatæ Mariæ Virginis

1 - A Vesperis Sabbati ante Dominicam I Quadragesimæ usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive:

Antiphona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

---

2 - A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati infra Octavam Pentecostes inclusive:

Antiphona

Regína cæli, lætáre, allelúja;
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allelúja:
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Post divinum Officium

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; quam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

AMEN

PSALTERIUM BREVIARII ROMANI

PER OMNES AC SINGULOS HEBDOMADÆ DIES DISPOSITUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Tempore Quadragesimæ

Invit. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Tempore Passionis

Invit. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

In quarto Psalmi versu non dicitur: Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sed, post repetitum a Choro Invitatorium, statim subjungitur: Sicut in exacerbatióne.

In fine autem hujus Psalmi non dicitur Glória Patri toto Passionis Tempore, quando fit Officium Dominicæ aut Feriæ; sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Tempore Paschali

Invit. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Rex sempitérne cælitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius:

Nascénte qui mundo faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu, carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui, natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlcro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérnus, gregem
Aqua lavas baptísmatis:

Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlcrum críminum.
Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Beátus vir. †

¶ Et non repetitur in Psalmo; quod semper fit, quando Antiphona incipit a primis Psalmi vel Cantici verbis. Et Psalmus vel Canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Antiphonæ Allelúja.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi in unoquoque Nocturno, etiam in Feriis.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus, tam intra quam extra Tempus Paschale assignatæ, adhibentur semper, extra Octavam Ascensionis, quando fit Officium de Dominica seu minori seu majori.

¶ Asteriscus *, in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus insertus, denotat pausam cantus et recitationis in Choro; præter quam in Antiphonis, in quibus nempe significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officio ritus Semiduplicis ac Simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus Duplicis.

Psalmus 1

Beátus vir, † qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

¶ Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur.

Ant. Servíte Dómino.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino in timóre: et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Exsúrge.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Extra Tempus Paschale: Ant. Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

In Quadragesima:

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis:

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Quam admirábile.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * quem quæris, múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Quam admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra!

Ant. Sedísti super thronum.

Psalmus 9, j

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: *

sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Ant. Sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Psalmus 9, ij

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Extra Tempus Paschale: Ant. Exsúrge, Dómine, non præváleat homo.

In Quadragesima:

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis:

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, quem quæris, múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 6

IN III NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Ut quid, Dómine. †

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * noli flere, María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

Psalmus 9, iij

Ut quid, Dómine, † recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Ant. Ut quid, Dómine, recessísti longe?

Ant. Exsúrge. †

Psalmus 9, iv

Exsúrge, † Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: *

períbitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Ant. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

Psalmus 10

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Extra Tempus Paschale: Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit.

In Quadragesima:

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis:

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, noli flere, María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario, 6-7

AD LAUDES

I

In Dominicis Temporis Paschalis.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja.

Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja dicuntur omnes Psalmi cum Cantico usque ad Capitulum, etiam in Feriis.

¶ Antiphona cum Psalmis assignata adhibetur semper, extra Octavam Ascensionis, quando

fit Officium de qualibet Dominica minori ac de majori Dominica in Albis.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Canticum trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et glorósus, et superexaltátus in sǽcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: *

laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum in Proprio de Tempore.

Hymnus

Auróra cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit exstínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Benedíctus Antiphona ut in Proprio de Tempore.
Reliqua ut in Ordinario. 12

¶ Psalmi cum Cantico de Dominica superius appositi dicuntur etiam, sub Antiphonis Officio diei congruentibus, in Dominica infra Octavam Ascensionis, in Feria VI post Octavam Ascensionis, in Vigilia Pentecostes, in Duplicibus I et II classis, in Festis novem Lectionum Domini,

beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, sancti Patris nostri Francisci, per Octavas privilegiatas Ecclesiæ universalis: itemque in quolibet Festo novem Lectionum proprias Antiphonas ad Laudes habente, quando de eis persolvitur Officium.

AD LAUDES
II

A Dominica I Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum inclusive.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi, Dómine.

Antiphonæ de Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in

bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de do-

mio Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 52-57

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum: * et laudábile, et superexaltátum in ómnibus sǽculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ: * et superlaudábilis, et supergloriósus in sǽcula.

Benedíctus es in throno regni tui: * et superlaudábilis, et superexaltátus in sǽcula.

Benedíctus es, qui intuéris abyssos, et sedes super Chérubim: * et laudábilis, et superexaltátus in sǽcula.

Benedíctus es in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula.

Glória Patri.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra,* dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fílius Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Capitulum ut in Proprio de Tempore.

Tempore Quadragesimæ

Hymnus

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti déxtera.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

Hymnus

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedíctus Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario.12

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

A Dominica I Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum inclusive: Antiphona, etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam, ut in Proprio de Tempore; atque ad Primam, loco Psalmi 117 Confitémini, dicuntur Psalmi 92 Dóminus regnávit et 99 Jubiláte, qui in Laudibus locum non habuerunt.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

¶ Antiphona cum Psalmis, Tempore Paschali ad Horas minores assignata, adhibetur semper, extra Octavam Ascensionis, quando fit Officium de qualibet Dominica minori, ac de majori Dominica in Albis.

Psalmus 117

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut

cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

¶ In ultimo triduo Majoris Hebdomadæ, in Dominica infra Octavam Ascensionis, in Vigilia Pentecostes, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, sancti Patris nostri Francisci, et per Octavas privilegiatas Ecclesiæ universalis: si de eis fiat Officium, ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur Psalmi de Dominica, sub Antiphonis Officio diei congruentibus, nisi aliter suo loco notetur; sed ad Primam, loco Psalmi 117 Confitémini, in ipsa etiam die Dominica, semper dicitur

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat

me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, j

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ij

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Extra Tempus Paschale: Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali dicitur sequens

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces

(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio cum Absolutione:

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Dominicis Quadragesimæ:

Lectio brevis Is. 55, 6

Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

In Dominicis Passionis et Palmarum:

Lectio brevis Is. 50, 6-7

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive:

Lectio brevis Col. 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

In Officio autem cujuslibet Fesi vel Dominicæ infra Octavam Ascensionis:

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum Nonæ ipsius Officii currentis.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Tempore Quadragesimæ et Passionis: Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 118, iij

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus· * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia ǽquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Tempore Quadragesimæ et Passionis: Antiphona, Capitulum, Responsorium breve et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Responsorium breve et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Tempore Quadragesimæ et Passionis: Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 118, vj

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat

dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vij

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, viij

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Tempore Quadragesimæ et Passionis: Antiphona, Capitulum, Responsorium breve et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Responsorium breve et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Tempore Quadragesimæ et Passionis: Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 118, ix

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: *

et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118, xj

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Tempore Quadragesimæ et Passionis: Antiphona, Capitulum, Responsorium breve et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Responsorium breve et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Dixit Dóminus. †

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum, etiam in Feriis.

¶ Antiphonæ cum Psalmis, tam intra quam extra Tempus Paschale assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Octavam Ascen-

sionis, quam in Dominicis majoribus, non exclusa ipsa Dominica in Albis.

Psalmus 109

Dixit Dóminus ✝ Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Ant. Magna ópera Dómini.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Magna ópera Dómini: exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Ant. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * mísericors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. Deus autem noster.

Psalmus 113

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et

veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Extra Tempus Paschale: Ant. Deus autem noster in cælo: ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

¶ Tempore Quadragesimæ, Passionis, ac Tempore Paschali, a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore, Hymnus et Versus ut in Ordinario 28 et hoc loco.

Tempore Quadragesimæ

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens stropha dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Hymnus

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris Rubri,
Christo canámus Príncipi:

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare;
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophæa Christus éxplicat;
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magníficat Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 30-33

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis 1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio cum Absolutione:

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Miserére.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Antiphona Allelúja dicitur, tam in Dominicis quam in Feriis, a Sabbato in Albis usque ad Feriam VI infra Octavam Pentecostes inclusive.

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Extra Tempus Paschale: Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;

Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis. 37-38

Postea subjungitur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

¶ Psalmi de Dominica superius appositi dicuntur ad Completorium etiam in ultimo triduo Majoris Hebdomadæ atque in Festo et per Octavam Paschatis usque ad Feriam VI inclusive, servato quidem ritu. qui in Proprio de Tempore indicatur : itemque dicuntur, adhibita simul Antiphona juxta diversitatem Temporis assignata, post utrasque Vesperas in Dominica infra Octavam Ascensionis, in Feria VI post Octavam Ascensionis, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, sancti Patris nostris Francisci, et per Octavas privilegiatas Ecclesiæ universalis ; si tamen præcedentes I Vesperæ de eis integræ vel saltem a Capitulo sint celebratæ, ac II Vesperæ de ipsis integræ fuerint persolutæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

¶ Tempore Quadragesimæ a Feria II post Dominicam I et Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ, ac Tempore Paschali a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive: in omnibus Feriis. Invitatorium et Hymnus ut in Ordinario. 3-5

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Dóminus de cælo * prospéxit super fílios hóminum.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicuntur tres Psalmi in unoquoque Nocturno a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis, si Festum de Sanctis novem Lectionum celebretur; et novem continuatim recitantur Psalmi in unico Nocturno usque ad Vigiliam Ascensionis, si Officium trium Lectionum de Tempore vel de Sanctis agatur.

¶ Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio; Versus autem, extra Tempus Paschale in singulis Nocturnis assignati, adhibentur etiam in Festis, quæ Tempore Quadragesimæ ac Passionis celebrantur.

In Officio autem trium Lectionum, tam de Tempore quam de Sanctis, omittuntur Versus et reliqua omnia, quæ in Officio novem Lectionum solent recitari in fine I et II Nocturni, et continuantur Psalmi (cum suis Antiphonis extra Tempus Paschale) usque ad Versum III Nocturni.

Psalmus 13

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Ant. Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum.

Ant. Qui operátur justítiam, * requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Qui operátur justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

Ant. Inclína, Dómine, * aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exau-

dísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas,* qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Mirífica, Dómine, misericórdias tuas. ℟. Qui salvos facis sperántes in te.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Díligam te, * † Dómine, virtus mea.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 17, j

Díligam te, † Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ,* et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt,* grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, virtus mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus * secúndum justítiam meam.

Psalmus 17, ij

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris:* et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam.

Ant. Vivit Dóminus, * et benedíctus Deus salútis meæ.

Psalmus 17, iij

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in

natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Confitébor tibi in natiónibus, Dómine. ℟. Et nómini tuo psalmum dicam.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. ℟. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario.

IN III NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Exáudiat te * † Dóminus in die tribulatiónis. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 19

Exáudiat te † Dóminus in die tribulatiónis: * ‡ prótegat te nomen Dei Jacob

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine, * † in virtúte tua lætábitur rex. ‡

Psalmus 20

Dómine, † in virtúte tua lætábitur rex: * ‡ et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum

in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * † Dómine, quóniam suscepísti me. ‡

Psalmus 29

Exaltábo te, † Dómine, quóniam suscepísti me: * ‡ nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum

in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

In Festis extra Tempus Paschale:

℣. Psállite Dómino, sancti ejus. ℟. Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

In feriali Officio Quadragesimæ:

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℣. Et a verbo áspero.

In feriali Officio Tempore Passionis:

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum:

℣. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. ℟. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum:

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 7-9

AD LAUDES
I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja.

Extra Tempus Paschale: Ant. Jubiláte * Deo in voce exsultatiónis.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicuntur omnes Psalmi et Canticum usque ad Capitulum a Feria II post Dominicam in Albis, in Officiis trium Lectionum usque ad Vigiliam Ascensionis, et in Festis novem Lectionum de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria; atque extra Tempus Paschale adhibentur etiam in Festis, quæ Tempore Quadragesimæ et Passionis celebrantur.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem

suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Ant. Inténde * voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætántur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Ant. Deus majestátis * intónuit: afférte glóriam nómini ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino gló-

riam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Deus majestátis intónuit: afférte glóriam nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen tuum * ínclytum, Deus noster.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória, atque victória:

Et tibi laus: * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclytum.

Ant. Laudámus nomen tuum ínclytum, Deus noster.

Ant. Laudáte * † Dóminum, omnes Gentes. ‡

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum, omnes Gentes: * ‡ laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Extra Tempus Paschale: Ant. Laudáte Dóminum, omnes Gentes.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

¶ Tempore Paschali, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, in omnibus Feriis, Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 11, Antiphona ad Benedíctus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD LAUDES
II

In Feriis II post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam II Majoris Hebdomadæ inclusive, quando fit Officium de Feria.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi.
Ant. Miserére. †

¶ Feria II Majoris Hebdomadæ, Antiphonæ ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére † mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ant. Deduc me.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Deduc me in justítia tua, Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis

cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem et benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

Canticum Isaiæ
Is. 12, 1-6

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 10-11; Antiphona ad Benedíctus, in singulis Feriis, ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:

Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In feriali Officio Tempore Quadragesimæ a Feria II post Dominicam I, ac Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive : In hac et aliis Feriis, Antiphonæ ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, ut in Ordinario sunt indicatæ vel appositæ.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Innocens mánibus.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja.

Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicitur ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam a Feria II post Dominicam in Albis, in omnibus Officiis trium Lectionum usque ad Vigiliam Ascensionis, et in Festis novem Lectionum de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ Antiphonæ extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam appositæ, dicuntur semper in Festis novem Lectionum, quæ Tempore Quadragesimæ et Passionis celebrantur, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 18, i

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *

et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Psalmus 18, ij

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur sequens Psalmus, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona:

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Innocens mánibus et mundo corde ascéndet in montem Dómini.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ et in Feriis Temporis Paschalis:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis, extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Preces autem feriales, quando dicendæ sunt, habentur in Ordinario. 18

Absolutis Precibus, vel si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Illuminátio mea.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 26, i

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me

prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Psalmus 26, ij

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quó-

niam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 22-23

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. In tua justítia.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 30, i

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Psalmus 30, ij

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Psalmus 30, iij

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. In tua justítia líbera me, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-25

AD NONAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Exsultáte, justi.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 32, i

Exsultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Psalmus 32, ii

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 26-28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Inclinávit Dóminus * aurem suam mihi.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum a Feria II post Dominicam in Albis, in omnibus trium Lectionum Officiis usque ad Feriam III Rogationum inclusive, et in Festis novem Lectionum de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Ant. Clamávi, * et Dóminus exaudívit me.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et Dóminus exaudívit me.

Ant. Auxílium meum * a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Auxílium meum a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Ant. Lætátus sum * ✠ in his, quæ dicta sunt mihi. ‡

Psalmus 121

Lætátus sum ✠ in his, quæ dicta sunt mihi: * ‡ In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In feriali Officio quovis Tempore Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 28-30; Antiphona ad Magníficat, in singulis Feriis, ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 30-33

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis 1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Salvum me fac.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicitur a Sabbato in Albis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper ad Completorium tum de Tempore tum de Sanctis, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui

operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 7, j

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Psalmus 7, ij

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid irásci tur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et glorиósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis. 37-38

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

In feriali Officio quovis Tempore Invitatorium et Hymnus ut in Ordinario. 3-5

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Expúgna, Dómine, * impugnántes me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 34, j

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Ant. Expúgna, Dómine, impugnántes me.

Ant. Restítue ánimam meam * a malefáctis eórum, Dómine.

Psalmus 34, ij

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio áni-

mam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies?* restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Ant. Restítue ánimam meam a malefáctis eórum, Dómine.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et inténde judício meo.

Psalmus 34, iij

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et lætténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine, et inténde judício meo.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Lingua mea meditábitur justítiam tuam. ℟. Tota die laudem tuam, Dómine.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5-6

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Noli æmulári * † in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 36, j

Noli æmulári † in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Ant. Noli æmulári in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Ant. Bráchia peccatórum * conteréntur: confírmat autem justos Dóminus.

Psalmus 36, ij

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Ant. Bráchia peccatórum conteréntur: confírmat autem justos Dóminus.

Ant. Custódi innocéntiam, * et vide æquitátem.

Psalmus 36, iij

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Ant. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus. ℟. Exal-

tábit te ut hereditáte cápias terram.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. ℟. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 6

IN III NOCTURNO

Ant. Ne in ira tua * corrípias me, Dómine.

Psalmus 37, i

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Ant. Ne in ira tua corrípias me, Dómine.

Ant. Inténde in adjutórium meum, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 37, ij

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur

pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Inténde in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38

Dixi: Custódiam vias meas:* ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus,* sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer

priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Extra Tempus Paschale: Ant. Amove, Dómine, a me plagas tuas.

In Festis extra Tempus Paschale:

℣. Deus, ne síleas a me, remítte mihi. ℟. Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

In feriali Officio Quadragesimæ:

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

In feriali Officio Tempore Passionis:

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum:

℣. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. ℟. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum:

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 7-9

AD LAUDES
I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Cantáte * † Dómino, et benedícite nómini ejus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 95

Cantáte † Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem ter-

ræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Ant. Salutáre vultus mei * Deus meus.

Psalmus 42

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos.

Ant. Exaltáte * Regem sæculórum in opéribus vestris.

Canticum Tobiæ

Tob. 13, 1-10

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sǽcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, et salvas: dedúcis ad ínferos,

et redúcis: * et non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * et in conspéctu Géntium laudáte eum:

Quóniam ídeo dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi: * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi: * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, * credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam:

Ego autem, et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris.

Ant. Laudáte * † nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Psalmus 134

Laudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memo-

riále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Extra Tempus Paschale: Ant. Laudáte nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In feriali Officio Tempore Paschali Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 11: Antiphona ad Benedíctus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12

AD LAUDES

II

In Feriis III post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam III Majoris Hebdomadæ inclusive, quando fit Officium de Feria.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi, Dómine.

Ant. Dele iniquitátem meam.

¶ Feria III Majoris Hebdomadæ, Antiphonæ ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a pec-

cátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Dele iniquitátem meam. Dómine, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum.

Ant. Discérne causam meam.

Psalmus 42

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Discérne causam meam, Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur. †

Psalmus 66

Deus misereátur † nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gen-

tes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus misereátur nostri, et benedícat nos.

Ant. Corrípies me, Dómine.

Canticum Ezechiæ
Is. 38, 10-20

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Corrípies me, Dómine, et vivificábis me.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 134

Laudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus: * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, et in servis suis deprecábitur.

Capitulum, Hymnus et Antiphona ad Benedíctus, ut supra 88 ad Laudes Feriæ II in posteriori schemate indicantur.

Reliqua ut in Ordinario.12-14

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Deus meus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 24, j

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Psalmus 24, ij

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Psalmus 24, iij

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei

multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

* Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur sequens Psalmus, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini; quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona:

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio Festi vel Octavæ et in Feriis Temporis Paschalis:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis, extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe, Fili.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Preces autem feriales, quando dicendæ sunt, habentur in Ordinario. 18

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et

terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Respéxit me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 39, j

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine,

Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Psalmus 39, ij

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39, iij

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et lætántur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Respéxit me, et exaudívit deprecatiónem meam Dóminus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 22-23

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Suscepísti me, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 40

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sǽculo et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41, i

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum

dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 41, ij

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Suscepísti me, Dómine: et confirmásti me in conspéctu tuo.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-25

AD NONAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Salvásti nos.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 43, j

Deus, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Psalmus 43, ij

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Psalmus 43, iij

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Salvásti nos, Dómine: et in nómine tuo confitébimur in sǽcula.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 26-28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Qui hábitas in cælis, * miserére nobis.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 122

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium nostrum * in nómine Dómini.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. In circúitu pópuli sui * Dóminus, ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Psalmus 124

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Magnificávit Dóminus * fácere nobíscum: facti sumus lætántes.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes maniípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: facti sumus lætántes.

Ant. Dóminus ædíficet * nobis domum, et custódiat civitátem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Extra Tempus Paschale: Ant. Dóminus ædíficet nobis

domum, et custódiat civitátem.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In feriali Officio quovis Tempore Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 28-30; Antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 30-33

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis 1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Tu, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 11

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Extra Tempus Paschale: Ant. Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos in ætérnum.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;

Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine,

in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et mísericors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et mísericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis. 37-38

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

In feriali Officio quovis Tempore Invitatorium et Hymnus ut in Ordinario. 3-5

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Speciósus forma * præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 44, j

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Ant. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. Confitebúntur tibi * pópuli, Deus, in ætérnum.

Psalmus 44, ij

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ

Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Confitebúntur tibi pópuli, Deus, in ætérnum.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus * Deus noster.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus Deus noster.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Dóminus virtútum nobíscum. ℟. Suscéptor noster Deus Jacob.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5-6

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Magnus Dóminus, * † et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, † et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, ‡ in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri.

Ant. Os meum loquétur * sapiéntiam: et meditátio cordis mei prudéntiam.

Psalmus 48, i

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Os meum loquétur sapiéntiam: et meditátio cordis mei prudéntiam.

Ant. Ne timúeris: * cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

Psalmus 48. ij

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símiles factus est illis.

Ant. Ne timúeris: cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi. ℟. Cum accéperit me.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. ℟. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 6

IN III NOCTURNO

I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis, cum ad Laudes non dicitur Psalmus 50 Miserére.

Extra Tempus Paschale: Ant. Deus deórum, * Dóminus locútus est. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 49, j

Deus deórum, † Dóminus locútus est: * ‡ et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: Israël, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Intellígite, * qui obliviscímini Deum.

Psalmus 49, ij

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honori-

ficábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

Ant. Acceptábis sacrifícium * justítiæ super altáre tuum, Dómine.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Extra Tempus Paschale: Ant. Acceptábis sacrifícium justítiæ super altáre tuum, Dómine.

In Festis extra Tempus Paschale:

℣. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam. ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum:

℣. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. ℟. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum:

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 7-9

IN III NOCTURNO
II

In Feriis IV post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, cum ad Laudes dicitur Psalmus 50 Miserére.

Ant. Deus deórum. †

Psalmus 49, j

Deus deórum, † Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Immola Deo.

Psalmus 49, ij

Audi, pópulus meus, et loquar: Israël, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Immola Deo sacrifícium laudis.

Ant. Intellígite.

Psalmus 49, iij

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

In feriali Officio Quadragesimæ:

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

In feriali Officio Tempore Passionis:

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Reliqua ut in Ordinario. 7-8

AD LAUDES
I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Dóminus regnávit, * † exsúltet terra. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, † exsúltet terra: * ‡ læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus, * † Deus, in Sion. ‡

Psalmus 64

Te decet hymnus, † Deus, in Sion: * ‡ et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, * et intélligam in via immaculáta.

Psalmus 100

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, et intélligam in via immaculáta.

Ant. Dómine, magnus es tu, * et præclárus in virtúte tua.

Canticum Judith

Judith 16, 15-21

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, et facta sunt:

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum: Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die judícii visitábit illos.

Dabit enim ignem, et vermes in carnes eórum, * ut urántur, et séntiant usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua.

Ant. Laudábo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princí-

pibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Extra Tempus Paschale: Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio feriali Tempore Paschali Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 11: Antiphona ad Benedíctus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12

AD LAUDES

II

In Feriis IV post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, quando fit Officium de Feria.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sícut erat.
Laus tibi, Dómine.

Ant. Amplius lava me.

¶ Feria IV Majoris Hebdomadæ, Antiphonæ ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium

et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Ant. Impietátibus nostris.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Impietátibus nostris tu propitiáberis, Deus.

Ant. In innocéntia.

Psalmus 100

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhǽsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. In innocéntia cordis mei perambulábo, Dómine.

Ant. Exsultávit cor meum. †

Canticum Annæ
1 Reg. 2, 1-10

Exsultávit cor meum † in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humíliat et súblevat.

Ant. Lauda. †

Psalmus 145

Lauda, † ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dóminum, qui érigit elísos, et díligit justos.

Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Benedíctus ut supra 88, ad Laudes Feriæ II in posteriori schemate indicantur.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Misericórdia tua.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 25

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in di-récto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * et exspec-

tábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur sequens Psalmus, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona:

In Festis extra Tempus

Paschale: Ant. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos: et complácui in veritáte tua.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio Festi vel Octavæ et in Feriis Temporis Paschalis:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales

(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Preces autem feriales, quando dicendæ sunt, habentur in Ordinario. 18

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Deus ádjuvat me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 54, j

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira moléstì erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Psalmus 54, ij

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testamén-

tum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Deus ádjuvat me: et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 22-23

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. In Deo sperávi.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocá-

vero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Psalmus 57

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * in-

téndit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. In Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-25

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Deus meus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 58, i

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te

custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Psalmus 58, ij

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 59

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Deus meus, misericórdia tua prævéniet me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 26-28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Beáti omnes, * † qui timent Dóminum. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 127

Beáti omnes, † qui timent Dóminum, * ‡ qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Confundántur omnes, * qui odérunt Sion.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes, qui odérunt Sion.

Ant. De profúndis * † clamávi ad te, Dómine. ‡

Psalmus 129

De profúndis † clamávi ad te, Dómine: * ‡ Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Dómine, * † non est exaltátum cor meum. ‡

Psalmus 130

Dómine, † non est exaltátum cor meum: * ‡ neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Dómine, non est exaltátum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion in habitatiónem sibi.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Extra Tempus Paschale: Ant. Elégit Dóminus Sion in habitatiónem sibi.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio feriali quovis Tempore Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 28-30; Antiphona ad Magníficat, ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario 30-33

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis 1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 33, j

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Psalmus 33, ij

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut

reddam vota mea de die in diem.

Extra Tempus Paschale: Ant. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: et erípiet eos.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℞. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℞. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℞. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℞. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis. 37-38

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

In Officio feriali quovis Tempore Invitatorium et Hymnus ut in Ordinario. 3-5

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. In Deo salutáre meum, * et glória mea: et spes mea in Deo est.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Ant. In Deo salutáre meum, et glória mea: et spes mea in Deo est.

Ant. Vidéte ópera Dómini, * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, i

Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Ant. Vidéte ópera Dómini, et audítam fácite vocem laudis ejus.

Ant. Audíte, omnes, * qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

Psalmus 65, ij

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta óffcram tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Audíte, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Non amóvit Dóminus oratiónem meam. ℟. Et misericórdiam suam a me.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per

resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5-6

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Exsúrgat Deus, * † et dissipéntur inimíci ejus. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 67, j

Exsúrgat Deus, † et dissipéntur inimíci ejus, * ‡ et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Ant. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus.

Ant. Deus noster, * Deus salvos faciéndi: et Dómini sunt éxitus mortis.

Psalmus 67, ij

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Ant. Deus noster, Deus salvos faciéndi: et Dómini sunt éxitus mortis.

Ant. In ecclésiis * benedícite Dómino Deo.

Psalmus 67, iij

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedícite Dómino Deo.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis. ℟. Deus Israël dabit virtútem plebi suæ.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. ℟. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 6

IN III NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Salvum me fac, * † Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 68, j

Salvum me fac, † Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

‡ Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factae sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

Ant. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Ant. Propter inimícos meos * éripe me, Dómine.

Psalmus 68, ij

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ant. Propter inimícos meos éripe me, Dómine.

Ant. Quærite Dóminum, * et vivet ánima vestra.

Psalmus 68, iij

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Extra Tempus Paschale: Ant. Quǽrite Dóminum, et vivet ánima vestra.

In Festis extra Tempus Paschale:

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

In feriali Officio Quadragesimæ:

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

In feriali Officio Tempore Passionis:

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum:

℣. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. ℟. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum:

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 7-9

AD LAUDES
I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Jubiláte * in conspéctu regis Dómini.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Ant. Dómine, * † refúgium factus es nobis. ‡

Psalmus 89

Dómine, † refúgium factus es nobis: * ‡ a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sǽculo et usque in sǽculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua,* et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. Dómine, * in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas,

et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Ant. Pópulus meus, * ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Canticum Jeremiæ
Jer. 31, 10-14

Audíte verbum Dómini, Gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,

Et dícite: Qui dispérsit Israel, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini,

Super fruménto, et vino, et óleo, * et fœtu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Extra Tempus Paschale: Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio feriali Tempore Paschali Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 11; Antiphona ad Benedíctus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12

AD LAUDES
II

In Feriis V post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam V in Cœna Domini inclusive, quando fit Officium de Feria.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Laus tibi, Dómine.

Ant. Tibi soli peccávi.

¶ Feria V in Cœna Domini, Antiphonæ ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem di-

lexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine: miserére mei.

Ant. Convértere, Dómine.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sǽculo et usque in sǽculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annó-

rum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Convértere, Dómine, et deprecábilis esto super servos tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Multiplicásti, Deus, misericórdiam tuam.

Ant. Fortitúdo mea.

Canticum Moysis
Exod. 15, 1-19

Cantémus Dómino: gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro: * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equí-

tibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 146

Laudáte † Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Laudáte Dóminum, qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum.

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 10; Antiphona ad Benedíctus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. In loco páscuæ.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 71, j

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Psalmus 71, ij

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur sequens Psalmus, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona:

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. In loco páscuæ, ibi Dóminus me collocávit.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio Festi vel Octavæ et in Feriis Temporis Paschalis:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. -

Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales
(quando dicendæ sunt)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Preces autem feriales, quando dicendæ sunt, habentur in Ordinario. 18

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua

nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine **Orémus**:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Quam bonus. †

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 72, j

Quam bonus † Israel Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Psalmus 72, ij

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Psalmus 72, iij

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde!

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 22-23

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Memor esto.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 73, j

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Psalmus 73, ij

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Psalmus 73, iij

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab inítio.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-25

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Invocábimus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75, i

Notus in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Psalmus 75, ij

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Invocábimus nomen tuum, Dómine: narrábimus mirabília tua.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 26-28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Ecce quam bonum, * † et quam jucúndum habitáre fratres in unum. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 132

Ecce quam bonum, † et quam jucúndum * habitáre fratres in unum.

‡ Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Ant. Confitémini Dómino * † quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135, j

Confitémini Dómino † quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, * quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Psalmus 135, ij

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adhǽreat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Ant. Confitébor * † nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

Psalmus 137

Confitébor † tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sǽculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Extra Tempus Paschale: Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio feriali, tam Tempore Quadragesimæ et Passionis quam Tempore Paschali, Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 28-30; Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 30

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis 1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Adjútor meus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70, i

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Psalmus 70, ij

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Adjútor meus, et liberátor meus esto, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis. 37-38

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

AMEN

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

In Officio feriali Invitatorium et Hymnus ut in Ordinario. 3-5

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Suscitávit Dóminus * testimónium in Jacob: et legem pósuit in Israël.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 77, j

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Ant. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob: et legem pósuit in Israël.

Ant. Coram pátribus eórum * fecit Deus mirabília.

Psalmus 77, ij

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fe-

cit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Ant. Coram pátribus eórum fecit Deus mirabília.

Ant. Jánuas cæli apéruit * Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

Psalmus 77, iij

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

Ant. Jánuas cæli apéruit Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Deus percússit petram, et fluxérunt aquæ. ℟. Et torréntes inundavérunt.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5-6

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Deus adjútor * est eórum: et Excélsus redémptor eórum est.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 77, iv

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Ant. Deus adjútor est eórum: et Excélsus redémptor eórum est.

Ant. Redémit eos * Dóminus de manu tribulántis.

Psalmus 77, v

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem: immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Ant. Redémit eos Dóminus de manu tribulántis.

Ant. Ædificávit * Deus sanctifícium suum in terra.

Psalmus 77, vj

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sǽcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob, servum su-

um, * et Israël, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Ædificávit Deus sanctifícium suum in terra.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Elégit Dóminus tribum Juda. ℟. Montem Sion quem diléxit.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. ℟. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 6

IN III NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Adjuva nos, * Deus, salutáris noster: et propítius esto peccátis nostris.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et propítius esto peccátis nostris.

Ant. Ego sum Dóminus * Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Ego sum Dóminus Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et dis-

perdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sǽculum sǽculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Extra Tempus Paschale: Ant. Ne táceas, Deus quóniam inimíci tui extulérunt caput.

In Festis extra Tempus Paschale:

℣. Cognóscant quia nomen tibi Dóminus. ℟. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

In feriali Officio Quadragesimæ:

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

In feriali Officio Tempore Passionis:

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum:

℣. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. ℟. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum:

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 7

AD LAUDES

I

In Feriis Tempore Paschalis, atque in Festis quovis Tempore celebrandis.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Exaltáte * Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Ant. Eripe me * de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Ant. Benedixísti, * † Dómine, terram tuam: remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Psalmus 84

Benedixísti, † Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam: remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Ant. In Dómino justificábitur, * et laudábitur omne semen Israël.

Canticum Isaiæ
Is. 45, 15-26

Vere tu es Deus abscóndi-tus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætérna: * non confundémini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, * ipse Deus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus:

Non in vanum creávit eam, ut habitarétur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Jacob frustra: Quǽrite me: * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini, et veníte, et accédite simul * qui salváti estis ex Géntibus:

Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte, et veníte, et consiliámini simul: * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud? Numquid non ego Dóminus, et non est ultra Deus absque me? * Deus justus, et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi, egrediétur de ore meo justítiæ verbum, * et non revertétur:

Quia mihi curvábitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt justítiæ et impérium: * ad eum vénient, et confundéntur omnes qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur, et laudábitur * omne semen Israël.

Ant. In Dómino justificábitur, et laudábitur omne semen Israël.

Ant. Lauda, * † Jerúsalem, Dóminum. ‡

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dóminum: * ‡ lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Extra Tempus Paschale: Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio feriali Tempore Paschali Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 11; Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12

AD LAUDES
II

In Feriis VI post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam VI in Parasceve inclusive, quando fit Officium de Feria.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Laus tibi.

Ant. Cor contrítum.

¶ Feria VI in Parasceve, Antiphonæ ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: *

et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Ant. Propter nomen tuum.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Ant. Deus, tu convérsus.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Deus, tu convérsus vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Canticum Habacuc

Hab. 3, 2-19

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo, Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Cum irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

Ant. Lauda. †

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sic-

ut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Deum tuum, Sion, qui annúntiat judícia sua Israël.

Capitulum, Hymnus et Versus, ut in Ordinario 10; Antiphona ad Benedíctus, ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Ne discédas a me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 21, j

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extra-

xísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Psalmus 21, ij

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Psalmus 21, iij

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus ca-

dent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur sequens Psalmus, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona:

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Ne discédas a me, Dómine: quóniam tribulátio próxima est: quóniam non est qui ádjuvet.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio Festi vel Octavæ et in Feriis Temporis Paschalis:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales
(quando dicendæ sunt)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Preces autem feriales, quando dicendæ sunt, habentur in Ordinario. 18

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, diri-

gántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Excita, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 79, j

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 79, ij

Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super

fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Excita, Dómine, poténtiam tuam, ut salvos fácias nos.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 22-24

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium.
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Beáti, qui hábitant.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 83, j

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Psalmus 83, ij

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-26

AD NONAM

Pater noster et Ave María

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Misericórdia et véritas.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 88, j

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Psalmus 88, ij

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte:

et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cælo fidélis.

Psalmus 88, iij

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avér-

tis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 26-28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Dómine, * † probásti me, et cognovísti me. ‡

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 138, i

Dómine, † probásti me, et cognovísti me: * ‡ tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Ant. Mirabília ópera tua, * Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Psalmus 138, ij

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Mirabília ópera tua, Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas me, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ne derelínquas me, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Dómine, * † clamávi ad te, exáudi me. ‡

Psalmus 140

Dómine, † clamávi ad te, exáudi me: * ‡ inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Ant. Educ de custódia * ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Educ de custódia ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

¶ In Officio feriali Quadragesimæ Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 28; Antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, Tempore Paschali, Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magníficat et Oratio ut in Communi.

Reliqua ut in Ordinario. 30

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis 1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Voce mea. †

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 76, j

Voce mea † ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Psalmus 76, ij

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et ado-

rábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et mísericors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Extra Tempus Paschale: Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: neque obliviscétur miseréri Deus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum — Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis. 37

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

SABBATO

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

¶ In Officio feriali Quadragesimæ, Invitatorium et Hymnus ut in Ordinario. 3-4

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, Tempore Paschali, Invitatorium et Hymnus ut in Communi.

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Memor fuit in sæculum * testaménti sui Dóminus Deus noster.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 104, j

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, et confirmámini: * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Ant. Memor fuit in sǽculum testaménti sui Dóminus Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus * pópulum suum: et firmávit eum super inimícos ejus.

Psalmus 104, iij

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pópulum suum: et firmávit eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

Psalmus 104, ij

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum: * quia in-

cúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti sui. ℟. Quod locútus est ad Abraham, púerum suum.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 5-6

IN II NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Salvávit eos Dóminus * propter nomen suum.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 105, j

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fúerunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

Psalmus 105, ij

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus ejus, stetísset in confractióne in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vidit Dóminus: et audívit oratiónem eórum.

Psalmus 105, iij

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos:

quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inf\u00e9cta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sǽculo et usque in sǽculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Cum tribularéntur, vidit Dóminus: et audívit oratiónem eórum.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale:

℣. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster. ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. ℟. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 6

IN III NOCTURNO

Extra Tempus Paschale: Ant. Clamavérunt ad Dóminum: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 106, j

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Ant. Clamavérunt ad Dóminum: et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Ant. Ipsi vidérunt * ópera Dei, et mirabília ejus.

Psalmus 106, ij

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas ǽreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus pro-

céllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Ant. Ipsi vidérunt ópera Dei, et mirabília ejus.

Ant. Vidébunt recti, * et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

Psalmus 106, iij

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas opilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Extra Tempus Paschale:

Ant. Vidébunt recti, et lætabúntur: et intélligent misericórdias Dómini.

In Festis extra Tempus Paschale:

℣. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

In feriali Officio Quadragesimæ:

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

In feriali Officio Tempore Passionis:

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum:

℣. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. ℟. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum:

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 7-9

AD LAUDES

I

In Festis novem Lectionum quolibet anni tempore celebrandis, in omnibus Officiis de Octava non privilegiata, atque in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Fílii Sion * exsúltent in Rege suo.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Fílii Sion exsúltent in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta * sunt ópera tua, Dómine!

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sǽculum sǽculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Ant. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!

Ant. Lætábitur justus * in Dómino, et sperábit in eo.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, * lucem miseratiónum tuárum.

Canticum Ecclesiastici

Eccli. 36, 1-16

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum super Gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super Gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum, et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob: ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua:

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Per Annum: Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD LAUDES
II

In Sabbatis post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Sabbatum sanctum inclusive, quando fit Officium de Feria.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi.
Ant. Benígne fac, Dómine.
¶ Sabbato sancto, Antiphonæ ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion.

Ant. Rectus Dóminus.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus noster: et non est iníquitas in eo.

Ant. A timóre inimíci.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

¶ In Sabbato sancto, loco sequentis Cantici Moysis Audíte, cæli, dicitur Canticum Ezechiæ Ego dixi: In dimídio diérum meórum, ut supra 116 ad Laudes Feriæ III in posteriori schemate apponitur.

Canticum Moysis
Deut. 32, 1-43

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámino. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hǽccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe

agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam: percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, Gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. In servis suis miserébitur Dóminus: et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 150

Laudáte † Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Ordinario 10; Antiphona ad Benedíctus, in singulis Feriis, ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12-14

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Exaltáre, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 93, j

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Psalmus 93, ij

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dómi-

nus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur sequens Psalmus, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Secus vero tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona:

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram: redde retributiónem supérbis.

Tempore Paschali Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio Festi vel Octavæ et sanctæ Mariæ in Sabbato:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus Feriis extra Tempus Paschale:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. - Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. - Miserére nobis. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. - Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, subjungitur:

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Preces autem feriales, quando dicendæ sunt, habentur in Ordinario. 18

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et sal-

vári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flammméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Clamor meus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 101, j

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhǽsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ:* quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Psalmus 101, ij

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Psalmus 101, iij

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Clamor meus, Dómine, ad te pervéniat: non avértas fáciem tuam a me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-25

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Dómine, Deus meus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 103, j

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sǽculum sǽculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Psalmus 103, ij

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo:* et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum:* et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Psalmus 103, iij

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 24-26

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Ne tacúeris, Deus.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 108, i

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

Psalmus 108, ij

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Psalmus 108, iij

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

In Festis extra Tempus Paschale: Ant. Ne tacúeris, Deus, quia sermónibus ódii circumdedérunt me.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario. 26-28

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Benedíctus Dóminus. †

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

¶ Antiphonæ cum Psalmis tam intra quam extra Tempus Paschale assignatæ, semper in Sabbato dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Octavam Ascensionis, quam in Dominicis majoribus, non exclusa ipsa Dominica in Albis.

Psalmus 143, j

Benedíctus Dóminus, † Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus, suscéptor meus, et liberátor meus.

Ant. Beátus pópulus.

Psalmus 143, ij

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 144, j

Exaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exsultábunt.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: et magnitúdinis ejus non est finis.

Ant. Suávis Dóminus.

Psalmus 144, ij

Miserátor, et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Ant. Suávis Dóminus univérsis: et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Ant. Fidélis Dóminus. †

Psalmus 144, iij

Fidélis Dóminus † in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: * et deprecatiónem eórum exáudiet: et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

¶ Tempore Quadragesimæ, Passionis, ac Tempore Paschali, a Sabbato in Albis usque ad Sabbatum ante Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in Proprio de Tempore, Hymnus et Versus ut in Ordinario, et hoc loco.

Tempore Quadragesimæ

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens stropha dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

Hymnus

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris Rubri,
Christo canámus Príncipi:

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare;
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophǽa Christus éxplicat;
Cælóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magníficat Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicitur Oratio Dominicæ sequentis propria, quæ per totam Hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis Oratio habeatur.

Reliqua ut in Ordinario. 32

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis I Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde fit Confessio (cum Absolutione):

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Facta Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus Paschale: Ant. Intret orátio mea.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, j

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Psalmus 102, ij

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Extra Tempus Paschale: Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Tempore Paschali: Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum
Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve:

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Comméndo. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore Paschali:

℟. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. - In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (T. P. Allelúja.)

Preces
(quando dicendæ sunt)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, *sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis.* 37

Postea subjungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave Maria *et* Credo.

PROPRIUM DE TEMPORE

SABBATO I in Quadragesima

Hodie et deinceps usque ad Sabbatum sanctum, exceptis diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur ante comestionem, etiam in Festis.

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 249

Capitulum 2 Cor. 6, 1-2

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus Audi, benígne Cónditor, ut in Psalterio. 251

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Tunc invocábis, * et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Non sit vobis et Hymnus Ex more, ut in Psalterio 39, Antiphonæ et Psalmi de Dominica 41, cum Versibus Nocturnorum de Tempore Quadragesimæ, uti ibidem; quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis Quadragesimæ.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli

Cap. 6, 1-16

Adjuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto ex-

audívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum; sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ a dextris et a sinístris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam, ut seductóres et veráces, sicut qui ignóti et cógniti, quasi moriéntes et ecce vívimus, ut castigáti et non mortificáti, quasi tristes semper autem gaudéntes, sicut egéntes multos autem locupletántes, tamquam nihil habéntes et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. - Per arma.

Lectio ij

Os nostrum patet ad vos, o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis; angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam fíliis dico, dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ socíetas luci ad ténebras? quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos; et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. - Ut non vituperétur.

Lectio iij Cap. 7, 4-9

Replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam, et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres.

Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me; ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo; non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes: - Parce. Glória Patri. - Parce.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 42, 4 de Quadrag., cap. 1-2

Prædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redémpti sumus recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia Passiónis Domínicæ sacraméntum, purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus; ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. - Atténde, Dómine.

Lectio v

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Paschále festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est: et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo distén-

ditur, necésse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum; et miserébitur ejus: * Quia benígnus et misericors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. - Quia benígnus.

Lectio vj

Ingressúri ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus; ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii, aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes et deprecántes, * Ut in die Resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia. - Ut in die. Glória Patri. - Ut in die.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 1-11

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et, cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 16 in Evangelia, n. 1

Dubitári a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem; et rursum: Assúmpsit eum in mon-

tem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a Sancto Spíritu in desértum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra; et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et misericors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. - Quia benígnus.

Lectio viij

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est, et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judǽi persequéntes et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. - Tunc erúmpet.

Lectio ix

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatiónem aut étiam in consénsum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pe-

dem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. - In mánibus. Glória Patri. - In mánibus.

AD LAUDES

Ant. 1 Cor mundum * crea in me, Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Psalmi de Dominica 2 loco. 50

2 O Dómine, * salvum me fac: o Dómine, bene prosperáre.

3 Sic benedícam * te in vita mea, Dómine, et in nómine tuo levábo manus meas.

4 In spíritu * humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te: et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi, Dómine Deus.

5 Laudáte Deum, * cæli cælórum, et aquæ omnes.

Capitulum 2 Cor. 6, 1-2

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus O sol salútis et Versus Angelis, ut in Psalterio. 53

Ad Bened. Ant. Ductus est Jesus * in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Jesus autem, * cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Ad absolutionem Capituli Lectio brevis Quærite Dóminum de Tempore Quadragesimæ. 60

AD TERTIAM

Ant. Tunc assúmpsit * eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capitulum Fratres: Hortámur, ut supra ad Laudes.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. - Ipse. ℣. Et a verbo áspero. - De láqueo. Glória Patri. - Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Capitulum 2 Cor. 6, 2-3

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: némini dantes ullam

offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. - Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. - Obumbrábit tibi. - Glória Patri. - Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Dóminum Deum tuum * adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum 2 Cor. 6, 9-10

Ut castigáti et non mortificáti, quasi tristes, semper autem gaudéntes, sicut egéntes, multos autem locupletántes, tamquam nihil habéntes et ómnia possidéntes.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. - Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. - Véritas ejus. Glória Patri. - Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica 67; Capitulum de Laudibus ut supra; Hymnus Audi, benígne, ut in Psalterio. 70

℣. Angelis suis Deus.

Ad Magnif. Ant. Ecce nunc tempus * acceptábile, ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis et in caritáte non ficta

---

Invitatorium, Hymni, Versus, Lectio brevis ad Primam et Responsoria brevia ad reliquas Horas, in Officio tam dominicali quam feriali usque ad Nonam Sabbati ante Dominicam Passionis inclusive, dicuntur quotidie, ut supra, de Tempore Quadragesimæ in Ordinario: et inde sumuntur in Officio feriali etiam Capitula ad omnes Horas, et Antiphona ad singulas Horas minores.

FERIA II

AD MATUTINUM

Antiphonæ et Psalmi de Feria, cum Versu de Tempore Quadragesimæ, ut in Psalterio: quod servatur etiam in Officio feriali usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusive.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 25, 31-46

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De fide et operibus, n. 25

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine

opéribus mórtua est; illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo et ángelis ejus; nec íncrepat quia in eum non credidérunt, sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur; ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis,* Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. - Per arma.

Lectio ij

An forte ibunt in ignem ætérnum qui ópera misericórdiæ non fecérunt; et non ibunt qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt; quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia; * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. - Ut non vituperétur.

Lectio iij

Neque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem; ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est operátio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros

Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes: - Parce. Glória Patri. - Parce.

Ad Bened. Ant. Veníte, benedícti * Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Oratio

Convérte nos, Deus salutáris noster: et, ut nobis jejúnium quadragesimále profíciat; mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Quod uni * ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum: et, quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA III

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 21, 10-17

In illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia 43 inter subdititias

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino, poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat; sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superséderant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes sive audiéntes, multo magis intellígerent sese divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu, de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus in mélius quæ ignoránter peccávimus; ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui,

Dómine, líbera nos. - Atténde, Dómine.

Lectio ij

Verum, quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit; et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et colúmbas; quia nimírum hæc ómnia non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum; et miserébitur ejus: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. - Quia benígnus.

Lectio iij

Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur; quanto magis ea quæ nusquam fíeri licet, plus cæléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verum quia Spíritus Sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas Sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus Sanctus cǽlitus datur?

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes et deprecántes, * Ut in die Resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia. - Ut in die. Glória Patri. - Ut in die.

Ad Bened. Ant. Intrávit Jesus * in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes; et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Oratio

Réspice, Dómine, famíliam tuam: et præsta, ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim: * Quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus; vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat quotídie docens in templo.

Oratio

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA IV Quatuor Temporum

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 12, 38-50

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de scribis et pharisǽis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Exposit. in Luc., lib. 7, n. 96-97

Judæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra; et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et misericors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. - Quia benígnus.

Lectio ij

Itaque sacraméntum illud magnum est de Christo et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit; nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia: ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. - Tunc erúmpet.

Lectio iij

Cǽterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ Passiónis, ita étiam grávium quæ Judǽi commíserint testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indícium: namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judǽi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum; * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. - Quia. Glória Patri. - Quia.

Ad Bened. Ant. Generátio * hæc prava et pervérsa signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ.

Oratio

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi: et contra cuncta nobis adversántia déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Oratio

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possímus quæ agénda sunt; et quæ recta sunt ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA V

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 15, 21-28

In illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth., libr. 2, in cap. 15

Scribis et pharisǽis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananǽa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco fília Chananǽæ sanétur. Miserére mei, Dómine, Fili David. Inde novit vocáre Fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat.

℟. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas, Dómine: tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis conver-

tátur et vivat: * Qui Chananǽam et publicánum vocásti ad pœniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. - Qui.

Lectio ij

Fília mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananǽæ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio; sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare, perfectámque salútem Géntium Passiónis et Resurrectiónis témpori reservábat.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. - Ut non vituperétur.

Lectio iij

Et accedéntes discípuli ejus, rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananǽa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat; vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israël. Non quo et ad Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israël; ut, illis non recipiéntibus Evangélium, justa fíeret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes: - Parce. Glória Patri. - Parce.

Ad Bened. Ant. Egréssus Jesus, * secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananǽa a fínibus illis egréssa, clamábat dicens: Miserére mei, fili David.

Oratio

Devotiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine, benígnus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore: per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. O múlier, * magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Oratio

Da, quǽsumus, Dómine, pópulis christiánis: et quæ profiténtur agnóscere; et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA VI
Quatuor Temporum

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 5, 1-15

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 17 in Joannem, n. 4 et 6

Videámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris: trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur, notum esse árbitror caritáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis; nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit et Elías tótidem, et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ; appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege et Prophétis.

℟. Emendémus in mélius quæ ignoránter peccávimus; ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. - Atténde.

Lectio ij

Sive ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitátibus et illí-

citis voluptátibus sæculi, quod est perféctum jejúnium: Ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter et juste et pie vivámus in hoc sǽculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur et dicit: Exspectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sǽculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus et ab illícitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci; neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius. Unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum; et miserébitur ejus: * Quia benígnus et misericors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. - Quia benígnus.

Lectio iij

Mementóte quod proposúerim númerum trigínta octo annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cáritas implet Legem. Ad plenitúdinem Legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In caritáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua: et, Díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota Lex pendet et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos caritáte firmáret. Binário ergo isto número cum

áliquid boni significátur, máxime bipertíta cáritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino præcépto caritátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes et deprecántes, * Ut in die Resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia. - Ut in die. Glória Patri. - Ut in die.

Ad Bened. Ant. Angelus Dómini * descendébat de cælo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Oratio

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ: et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Qui me sanum fecit, * ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio

Exáudi nos, miséricors Deus: et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO
Quatuor Temporum

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 51, cap. 1-2

Evangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat: quam, aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si consideratiónem nostram ad ea quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, cóndens eam fidem quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem, et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse; cum utrúmque

esset páriter confiténdum: quia sicut Deo vera humánitas, ita hóminiínerat vera divínitas.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra; et convertímini ad Dóminum Deum vestrum; * Quia benígnus et misericors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. - Quia benígnus.

Lectio ij

Ad confirmándam ergo hujus fídei salubérrimam cognitiónem, interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis. Tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut, beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem, super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret: nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis áliud ratum esset in cælis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque índuc in domum tuam. * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. - Tunc erúmpet.

Lectio iij

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto, ne apostólica fides, ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret; et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset; benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum; * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. - Quia. Glória Patri. - Quia.

Ad Bened. Ant. Assúmpsit Jesus * discípulos suos et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 249

Capitulum 1 Thess. 4, 1

Fratres: Rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus Audi, benígne, ut in Psalterio. 251

℣. Angelis suis Deus.

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus, mundémur in mente. Per Dóminum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Non sit vobis et Hymnus Ex more, ut in Psalterio. 39

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Génesis

Cap. 27, 1-29

Sénuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat. Vocavítque Esau, fílium suum majórem, et dixit ei: Fili mi! Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram et arcum, et egrédere foras; cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam, et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob: Audívi patrem

tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur; quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam, Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. - Et benedícat.

Lectio ij

Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi; tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum; pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau, feci sicut præcepísti mihi: surge, sede et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris; * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi atque multíplicet. - Et donet.

Lectio iij

Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et, palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est; sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expresserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut be-

nedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus; et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam; sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. - Esto. Glória Patri. - Esto.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi
contra mendácium
Cap. 10, n. 24

Jacob, quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam; ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. - Non est.

Lectio v

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur. Putántur autem mendácia, quóniam non ea quæ vere significántur, dicta intelligúntur; sed ea quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus; hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud,

propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hædínas pelles peccáta, per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte; * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit: - Erit mihi.

Lectio vj

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest; ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? ille respóndit: Ego sum Esau, primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur; si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta dictaque conscrípta sunt; ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cum vidéritis Abraham et Isaac et Jacob et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte et Occidénte, et Aquilóne et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi qui erant primi; et sunt primi qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. - Décimas. Glória Patri. - Décimas.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 51, cap. 2 et 6-7

Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem; et, conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis,

quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ideo próprie signantérque promíserat, quosdam de adstántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est in régia claritáte; quam spirituáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére.

℟. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum: - Dimítte me.

Lectio viij

Dicénte Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte; nonne evidénter audítum est: Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse sine témpore est? Quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius; non aliúnde creátus, sed ex me génitus; nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. - Et salva.

Lectio ix

Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit; et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit; sed, manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exsequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne maniféstor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte; quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ; Dómine, qui pascis me a juventúte mea. - Líbera. Glória Patri. - Multiplicábo.

AD LAUDES

Ant. 1 Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmi de Dominica 2 loco. 50

2 Déxtera Dómini * fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me.

3 Factus est * adjútor meus Deus meus.

4 Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

5 Státuit ea * in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum I Thess. 4, 1

Fratres: Rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus O sol salútis et Versus Angelis, ut in Psalterio. 53

Ad Bened. Ant. Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Dómine, * bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum.

AD TERTIAM

Antiphona Dómine, * bonum est, ut ad Primam.

Capitulum Fratres: Rogámus, ut supra ad Laudes.

℟. br. Ipse liberávit me De láqueo venántium. - Ipse. ℣. Et a verbo áspero. - De láqueo. Glória Patri. - Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Faciámus hic * tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum 1 Thess. 4, 3-4

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne; ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre.

℞. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. - Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. - Obumbrábit. Glória Patri. - Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℞. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum 1 Thess. 4, 7

Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem, in Christo Jesu Dómino nostro.

℞. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. - Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. - Véritas. Glória Patri. - Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica 67; Capitulum de Laudibus ut supra; Hymnus Audi, benígne, ut in Psalterio. 70

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

FERIA II

Lectio i

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 8, 21-29

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 38 in Joann., n. 2

Locútus est Dóminus Judǽis, dicens: Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo, unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me; non desidério, sed ódio. Nam illum posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant et qui amábant: illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo: Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

℞. Dum iret Jacob de Bersabée, et pérgeret Haran,

locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo. ℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper: et benedíxit eum Deus, dicens: - Terram.

Lectio ij

Culpávit qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quǽrere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli; et malum est quǽrere ánimam Christi, sed quo modo eam Judǽi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me; et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quǽrere, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi: * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. ℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. - Créscere.

Lectio iij

Cum enim hómines quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit; nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit, In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam; sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. - Esto. Glória Patri. - Esto.

Ad Bened. Ant. Ego princípium, * qui et loquor vobis.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet; sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Qui me misit, * mecum est, et non relíquit me solum; quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA III

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 23, 1-12

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisǽi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte et fácite; secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri
Comment. in Matth., lib. 4, in cap. 23

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a pharisǽis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisǽi; per cáthedram doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto et ego nesciébam. - Non est.

Lectio ij

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum; dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, scriba et pharisǽus est.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte; * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit

lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit: - Erit mihi.

Lectio iij

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias: amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt! Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos; et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur; sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc pharisǽi male interpretántes, scribébant in membránis decálogum Móysi, id est decem verba legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes, ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei; et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. - Décimas. Glória Patri. - Décimas.

Ad Bened. Ant. Unus est * enim magíster vester, qui in cælis est, Christus Dóminus.

Oratio

Pérfice, quǽsumus, Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut, quæ te auctóre faciénda cognóvimus; te operánte impleámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Omnes autem * vos fratres estis: et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus est enim Pater vester, qui in cælis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Oratio

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA IV

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 20, 17-28

In illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

De fide ad Gratianum, lib. 5, cap. 5, n. 56-57, 59-60

Consideráte, quæ mater filiórum Zebedǽi cum fíliis et pro fíliis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longǽva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel juvánda vel alénda foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus) relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

℟. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum: - Dimítte me.

Lectio ij

Hæc ígitur, stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior, obsecrábat Salvatórem, dicens: Ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam: etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. - Et salva.

Lectio iii

Considerábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandǽvam solabátur senéctam; et, desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat Passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris herédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem; quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam affréctibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hereditário ígitur múlier delinquébat erróre.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ; Dómine, qui pascis me a juventúte mea. - Líbera. Glória Patri. - Multiplicábo.

Ad Bened. Ant. Ecce ascéndimus * Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Oratio

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus prǽcipis abstinére; a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tradétur enim Géntibus * ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Oratio

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor: dírige ad te tuórum corda servórum; ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

FERIA V

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 16, 19-31

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 40 in Evangelia, n. 2

Quem, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat? qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem. Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam, * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. - Et benedícat.

Lectio ij

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia pec-

cáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et, confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum quod in nobis latébat aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat; quia Gentílium quemque ad cognitiónem legis admíttere superbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris; * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi atque multíplicet. - Et donet.

Lectio iij

Qui dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit; et, quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam solent in sacro elóquio, per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam; sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. - Esto. Glória Patri. - Esto.

Ad Bened. Ant. Fili, recordáre, * quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Oratio

Præsta nobis, quǽsumus, Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut, jejúniis et orationibus conveniénter inténti; liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.

Ad Magni. Ant. Dives ille * guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Oratio

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum.

FERIA VI

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 21, 33-46

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamí-

lias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía
sancti Ambrósii Epíscopi
Expos. in Luc., lib. 9, n. 23-25

Pleríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant; sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit; non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est; sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. - Non est.

Lectio ij

Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepem circúmdedit, hoc est divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellígimus quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria Domínicæ Passiónis, modo musti Sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit: - Erit mihi.

Lectio iij

Ædificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Judǽis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi ut fáceret uvas,

fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto; sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei; et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. - Décimas. Glória Patri. - Décimas.

Ad Bened. Ant. Malos male perdet, * et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Quæréntes eum tenére, * timuérunt turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut, bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 15, 11-32

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios. Et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 7, n. 213-214

Vides, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit: nulla Dei regno infírma ætas, nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens, péregre profféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

℟. Pater, peccávi in cælum, et coram te: jam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. ℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Sur-

gam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: - Fac me.

Lectio ij

Péregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et, quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére Sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus Sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in Sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus; quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. - Et salva.

Lectio iij

Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es; noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ; Dómine, qui pascis me a juventúte mea. - Líbera. Glória Patri. - Multiplicábo.

Ad Bened. Ant. Vadam ad patrem meum, * et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Oratio

Da, quǽsumus, Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 249

Capitulum Ephes. 5, 1-2

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus Audi, benígne, ut in Psalterio. 251

℟. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Dixit autem pater * ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Non sit vobis et Hymnus Ex more, ut in Psalterio. 39

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Génesis

Cap. 37, 2-28

Joseph, cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer. Et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui, accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum; fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis; quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro; et quasi consúrgere manípulum meum et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium

quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui; unde et dicébant: - Veníte.

Lectio ij

Invidébant ei ígitur fratres sui; pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum, ait ei: Vade et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos et pécora; et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem. Invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quǽreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto; audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui, cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum; et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismaëlítæ tránseunt: veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur; * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur. - Caro enim.

Lectio iij

Audiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus nec effundátis sánguinem; sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias. Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut per-

vénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta; miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaëlítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismaëlítis, et manus nostræ non polluántur; frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlítis vigínti argénteis, qui duxérunt eum in Ægýptum.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismaëlítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem et díceret: Vide si túnica fílii tui sit, an non. - Reversúsque. Glória Patri. - Puer non compáret.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de sancto Joseph

De Joseph Patriarcha, n. 1-4

Sanctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum; ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem, virtúte eórum reserátum, imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit, in quo cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur, ut cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi labórúmque patiéntiam: ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem; quam cum cognovísset pater, ait: - Fera péssima.

Lectio v

Sit ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit. Quod siléntio prætereúndum non fuit; hinc enim arguméntum totíus históriæ procéssit: simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris invídia, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait: Si réddidi retribuéntibus mihi mala.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat audívit, manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. - Et lingua.

Lectio vj

Quid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum: quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium: ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret: quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et Sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam: et cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris; nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam Sanctos adússit, quanto magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres?

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit, * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere; * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. - Ut súggeras. Glória Patri. - Quia furtim.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 14-28

In illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et, cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía
sancti Bedæ Venerábilis
Presbýteri
Expositio in Ev. Luc., lib. 4

Dæmoníacus iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur: curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium: ut, expúlso primum dæmone, fídei lumen aspíciant; deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed pharisæi calumniabántur et scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum? et non audístis me. - Idcírco.

Lectio viij

Turbis quippe, quæ minus erudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus: illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant: quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ, ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis, témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári et dícere, ex occúltis et váriis áëris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis; quid féceris de iis, quæ de cælo vénerint? Utique respondébis, et magos in Ægýpto multa signa fecísse de cælo.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum? et non audístis me: * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. - En sanguis.

Lectio ix

Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit; ut

vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris et Fílii et Spíritus Sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est: quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis. * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait: - Precor. Glória Patri. - Precor.

AD LAUDES

Ant. 1 Fac benígne * in bona voluntáte tua, ut ædificéntur, Dómine, muri Jerúsalem.

Psalmi de Dominica 2 loco. 50

2 Dóminus * mihi adjútor est; non timébo quid fáciat mihi homo.

3 Adhǽsit ánima mea * post te, Deus meus.

4 Vim virtútis suæ * oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illǽsi.

5 Sol et luna, * laudáte Deum; quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum Ephes. 5, 1-2

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi; et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus O sol salútis et Versus Angelis, ut in Psalterio. 53

Ad Bened. Ant. Cum fortis armátus * custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet.

Oratio

Quǽsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Et cum ejecísset Jesus * dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

AD TERTIAM

Ant. Si in dígito Dei * ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capitulum Fratres: Estóte, ut supra ad Laudes.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. - Ipse. ℣. Et a verbo áspero. - De láqueo. Glória Patri. - Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Qui non cólligit mecum, * dispérgit; et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum Ephes. 5, 5

Hoc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. - Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. - Obumbrábit tibi. Glória Patri. - Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Cum immúndus spíritus * exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.

Capitulum Ephes. 5, 8-9

Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. - Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. - Véritas. Glória Patri. - Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica 67; Capitulum de Laudibus ut supra; Hymnus Audi benígne, ut in Psalterio. 70

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Extóllens vocem * quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. At Jesus ait illi: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiant illud.

FERIA II

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 4, 23-30

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura te ipsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía
sancti Ambrósii Epíscopi
Expositio in Luc., lib. 4, n. 46-50

Non medíocris invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et orá- culo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cæléstis exspéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est; et ab iis qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis ac- tus, divinitátis exémplum est; et invisibília nobis ejus, per ea quæ sunt visibília, demonstrántur.

℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ; et, cum invenéritis, adoráte eum super terram. * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem, et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. - Deus autem.

Lectio ij

Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit, ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se caritáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: Multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est; aut, quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cælum vidéntibus ætérna et divína mystéria; claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberémus.

℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit; quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem; et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. - Festinavítque.

Lectio iij

Et multi leprósi erant in Judǽa tempóribus Eliséi prophétæ: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur; quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus,

nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mystico baptizarétur in flúmine; idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægyptum. Adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit nec meti. - Ite. Glória Patri. - Ite.

Ad Bened. Ant. Amen dico vobis, * quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Oratio

Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Jesus autem, tránsiens * per médium illórum, ibat.

Oratio

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi; te liberánte salvári. Per Dóminum.

FERIA III

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 18, 15-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 82, n. 4-5

Quare illum córripis? quia tu doles quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis; si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris il-

lum. Sic faciéndo lucráris; nisi fecísses, períerat. Quid est ergo quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: in hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægýpti. Quo audíto, revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar. ℣. Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait: - Súfficit mihi.

Lectio ij

Vis nosse, quia in hóminem peccándo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te; nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis: ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat audívit, manus ejus in labóribus serviérunt, * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. - Et lingua.

Lectio iij

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi; leve vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cælórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo, Fátue; reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror; sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te; relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus quia differs impónere munus tuum: te quærit Deus magis quam munus tuum.

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit, * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere; * Quia furtim

sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. - Ut súggeras. Glória Patri. - Quia furtim.

Ad Bened. Ant. Si duo ex vobis * consénserint super terram, de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Oratio

Exáudi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Ubi duo vel tres * congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Oratio

Tua nos, Dómine, protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA IV

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 15, 1-20

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis scribæ et pharisǽi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth., lib. 4, in cap. 15

Mira pharisæórum scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt quare hóminum traditiónes et præcépta non servet: Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum? et non audístis me. - Idcírco.

Lectio ij

Nam Deus dixit: Honóra patrem et matrem; et, Qui maledíxerit patri vel matri, morte moriátur. Vos autem

dícitis: Quicúmque díxerit patri vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit; et non honorificábit patrem suum aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et offíciis deferéndis, quantum in eleemósynis ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbýteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur, bovi trituránti os non cláudere: et dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum? et non audístis me: * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. - En sanguis.

Lectio iij

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes scribæ et pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea quae paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus. Vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis. * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait: - Precor. Glória Patri. - Precor.

Ad Bened. Ant. Audíte et intellígite * traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Oratio

Præsta nobis, quæsumus, Dómine: ut, salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes; propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus; liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA V

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 4, 38-44

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi
Expositio in Luc., lib. 4. n. 57-59 et 63

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus, Judǽam déserit; quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat; sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi quam pravitáte peccáverat.

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui; unde et dicébant: - Veníte.

Lectio ij

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœ́perit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur; ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum qui secúndum Deum creátus est.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismaëlítæ tránseunt: veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur; * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sán-

guinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur. - Caro enim.

Lectio iij

Et bene sábbato cœpit; ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus quod ipse jam cœperat; ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat; deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei, possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illius socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismaëlítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem et díceret: Vide si túnica fílii tui sit, an non. - Reversúsque. Glória Patri. - Puer.

Ad Bened. Ant. Exíbant autem dæmónia * a multis, clamántia et dicéntia, Quia tu es Christus Fílius Dei: et íncrepans, non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Oratio

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam; et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Omnes qui habébant infírmos, * ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Oratio

Subjéctum tibi pópulum, quǽsumus, Dómine, propitiátio cæléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA VI

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 4, 5-42

In illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ quæ dícitur Sichar, juxta prǽdium

quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Tractatus 15 in Joann., n. 6-7

Jam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus, non enim frustra fatigátur Virtus Dei, non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt; ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem; quam cum cognovísset pater, ait: - Fera péssima.

Lectio ij

Tibi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum, et invenímus infírmum Jesum: fortem et infírmum. Fortem, quia, In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset; infírmitas Christi fecit, ut quod erat non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat audívit, manus ejus in labóribus serviérunt, * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. - Et lingua.

Lectio iij

Nutrit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos; huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre fílios tuos sub alas, tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína

infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre; quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intélligas.

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit, * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere; † Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. - Ut súggeras. Glória Patri. - Quia furtim.

Ad Bened. Ant. Aquam quam ego dédero, * si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Oratio

Jejúnia nostra quǽsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * ut vídeo, prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui in tua protectióne confídimus; cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

SABBATO

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 8, 1-11

In illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 33 in Joann., n. 3-4

Jesus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est; chrisma autem Græce, Latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum. Et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem

nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum? et non audístis me. - Idcírco.

Lectio ij

Addúcunt autem illi scribæ et pharisǽi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre; tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertínuisse dicebátur?

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum? et non audístis me: * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. - En sanguis.

Lectio iij

Intelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum, potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna: propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu Sancto prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur; cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur; in tértio, id est justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis. * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait: - Precor. Glória Patri. - Precor.

Ad Bened. Ant. Inclinávit se Jesus, * et scribébat in terra: Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam a culpa jejúnent. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 249

Capitulum Gal. 4, 22-24

Fratres: Scriptum est quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera: sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est; qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus Audi, benígne, ut in Psalterio. 251

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Nemo te condemnávit, múlier? * Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur; tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Non sit vobis et Hymnus Ex more, ut in Psalterio. 39

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Exodi
Cap. 3, 1-15

Móyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian. Cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses! Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum

meum. Indurátum est cor Pharaónis; non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum; sed veni, mittam te ad Pharaónem. - Ut dimíttat.

Lectio ij

Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus; et sciens dolórem ejus, descéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananǽi, et Hethǽi, et Amorrhǽi, et Pherezǽi, et Hevǽi et Jebusǽi. Clamor ergo filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israël de Ægypto.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens: - Dimítte.

Lectio iij

Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem et edúcam fílios Israël de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum, et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israël, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israël: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israël: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.

℟. Cantémus Dómino; glorióse enim honorificátus est, equum et ascensórem projécit in mare: * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. - Adjútor. Glória Patri. - Adjútor.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Basilíi Magni

Homilia 1 de jejunio, n. 5-6

Móysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse; neque enim áliter au-

sus esset vérticem fumántem adíre atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem jejúnium legis latæ conciliátor fuit; inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit, Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis. * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. - Deduxísti.

Lectio v

Uno témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. - Et in colúmna.

Lectio vj

Jejúnium legislatóres sapiéntes facit, ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: nazarǽum sancti-

ficat, sacerdótem pérficit; neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solum in mýstica nunc et vera Dei adoratióne; sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit; quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum qui carnes appetivére?

℟. Móyses, fámulus Dei, jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. - Ut legem. Glória Patri. - Ut legem.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 6, 1-15

In illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilǽæ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 24 in Joannem, n. 1-2

Mirácula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus. * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. - Vidéntes.

Lectio viij

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur; illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes; potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo qui terram fecit multiplicáta.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. - Obsérva.

Lectio ix

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens; et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus; ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo; habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam, quia ipse Christus Verbum Dei est; étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam; * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum, loquar propositiónes ab inítio sǽculi. - Inclináte. Glória Patri. - Inclináte.

AD LAUDES

Ant. 1 Tunc acceptábis * sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis.

Psalmi de Dominica 2 loco. 50

2 Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

3 Me suscépit * déxtera tua, Dómine.

4 Potens es, Dómine, * erípere nos de manu forti: líbera nos, Deus noster.

5 Reges terræ * et omnes pópuli, laudáte Deum.

Capitulum Gal. 4, 22-24

Fratres: Scriptum est quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera: sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est; qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus O sol salútis et Versus Angelis, ut in Psalterio. 53

Ad Bened. Ant. Cum sublevásset óculos * Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur; tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Accépit ergo * Jesus panes, et, cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

AD TERTIAM

Ant. De quinque pánibus * et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capitulum Fratres: Scriptum est, ut supra ad Laudes.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. - Ipse. ℣. Et a verbo áspero. - De láqueo. Glória Patri. - Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Satiávit Dóminus * quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capitulum Gal. 4, 27

Lætáre, stérilis, quæ non paris; erúmpe et clama, quæ non párturis: quia multi fílii desértæ, magis quam ejus quæ habet virum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. - Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. - Obumbrábit. Glória Patri. - Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Illi ergo * hómines, cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum Gal. 4, 31

Itaque, fratres, non sumus ancíllæ fílii, sed líberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. - Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. - Véritas. Glória Patri. - Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica 67; Capitulum de Laudibus ut supra; Hymnus Audi, benígne, ut in Psaltério. 70

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Súbiit ergo * in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.

FERIA II

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 2, 13-25

In illo témpore: Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam, et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 10 in Joannem, n. 4

Quid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret; et immolábant ibi sacrifícia, boves, oves et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos, qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit: et offérte super illud holocáusta, et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. - De lapídibus.

Lectio ij

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Audi, Israel, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis. - Et dabo.

Lectio iij

Si negotiatiónis domus non debet fíeri domus Dei, potatiónis debet fíeri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos: et consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui cum Móyse ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. ℣. Noli timére, quóniam tecum sum: ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. - Confortáre. Glória Patri. - Confortáre.

Ad Bened. Ant. Auférte ista hinc, * dicit Dóminus: et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes; et córpore tibi placeámus et mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Sólvite templum hoc, * dicit Dóminus; et post tríduum reædificábo illud. Hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio

Deprecatiónem nostram, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi: et quibus supplicándi præstas afféctum; tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA III

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 7, 14-31

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judǽi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 29 in Joannem, n. 2-3

Ille qui latébat, docébat, et palam loquebátur; et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli; hoc, potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judǽi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur; sed non om-

nes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fuerit educátus: numquam eum víderant lítteras discéntem; audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem; quæ nemo posset proférre, nisi legísset, nemo légeret, nisi lítteras didicísset: et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℟. Quid me quǽritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo; si autem bene, cur me cædis? ℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? - Si male.

Lectio ij

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima; vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis ego Dóminus, et non sunt attríta vestiménta vestra. * Manna de cælo plui vobis: et oblíti estis me, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Ægypti, et de domo servitútis liberávi vos. - Manna.

Lectio iij

Si ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus; et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? et quid tam non tuum quam tu, si alicújus est, quod es?

℟. Móyses, fámulus Dei, jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. - Ut legem. Glória Patri. - Ut legem.

Ad Bened. Ant. Quid me quǽritis * interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Oratio

Sacræ nobis, quǽsumus, Dómine, observatiónis jejúnia: et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Nemo in eum misit manum; * quia nondum vénerat hora ejus.

Oratio

Miserére, Dómine, pópulo tuo: et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA IV

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 9, 1-38

In illo témpore: Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte. Et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit? hic aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Tractatus 44 in Joannem, n. 1-2

Ea quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera et verba sunt: ópera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cǽcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus; non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cǽcitas est infidélitas, et illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ. Quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus. * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. - Vidéntes.

Lectio ij

Venit Dóminus; quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Exspuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est,

et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloë. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait: Quod interpretátur Missus. Jam quis sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína quæ interpretátur Missus; baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis, et afflígéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum; ego enim Dóminus. - Obsérva.

Lectio iij

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judǽus? Si autem díxerit, Non sum, adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus; inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit: In Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni áudiunt: sed non eis súfficit ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam; * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum, loquar propositiónes ab inítio sǽculi. - Inclináte. Glória Patri. - Inclináte.

Ad Bened. Ant. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus; sed ut manifeséntur ópera Dei in illo.

Oratio

Deus, qui et justis prǽmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Ille homo * qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos; et modo vídeo.

Oratio

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et, ut peténtibus desideráta concédas; fac eos quæ tibi sunt plácita postuláre. Per Dóminum.

FERIA V

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 7, 11-16

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim, et ibant cum eo discípuli ejus et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expos. in Luc., lib. 5, n. 89-92

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue quæ únici fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem únici et adolescéntis fílii suis lácrimis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum junióre a pompa fúneris atque a suprémis sepúlcri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrimárum; quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni * Ut dimíttat pópulum meum. Indurátum est cor Pharaónis; non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum; sed veni, mittam te ad Pharaónem. - Ut dimíttat.

Lectio ij

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlcrum ferebátur eleméntis, sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam; ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum lethháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exǽstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vá-

cuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens: - Dimítte.

Lectio iij

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum; verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlcro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepúlcrum tuum guttur est. Sepúlcrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlcro te líberat Christus; ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrimis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Cantémus Dómino; gloriόse enim honorificátus est, equum et ascensórem projécit in mare. * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. - Adjútor. Glória Patri. - Adjútor.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem quæ vocátur Naim: et ecce defúnctus efferebátur, fílius únicus matris suæ.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

Oratio

Pópuli tui, Deus, institútor et rector: peccáta quibus impugnátur expélle; ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

FERIA VI

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 11, 1-45

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Tractatus 49 in Joannem, n. 4-6

In superióri lectióne meminístis quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus, quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt, ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veníret et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis. * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. - Deduxísti.

Lectio ij

Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni; amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni et sana; non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ; sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris; non enim amas, et déseris.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum; * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. - Et in colúmna.

Lectio iij

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cælo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem; sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto, créderent

hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse.

℟. Móyses, fámulus Dei, jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. - Ut legem. Glória Patri. - Ut legem.

Ad Bened. Ant. Lázarus amícus noster * dormit. Eámus, et a somno excitémus eum.

Oratio

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quǽsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus; sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 8, 12-20

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 34 in Joannem, n. 2-3

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi: clarum puto esse eis qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant; qui autem non habent óculos nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo: Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichǽi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus. * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendís-

set de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. - Vidéntes.

Lectio ij

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte; cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur, qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est: Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum; ego enim Dóminus. - Obsérva.

Lectio iij

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus; ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus; et in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies, Dómine; sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam; * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum, loquar propositiónes ab inítio sǽculi. - Inclináte. Glória Patri. - Inclináte.

Ad Bened. Ant. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Oratio

Fiat, Dómine, quǽsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia; si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

SABBATO
ante Dominicam Passionis
AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 248

Capitulum Hebr. 9, 11-12

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus Vexílla Regis, ut in Psalterio. 251

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Ego sum * qui testimónium perhíbeo de meípso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.

Oratio

Quǽsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte regátur in córpore; et te servánte custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab his Vesperis usque ad Dominicam I post Pentecosten inclusive omittitur Suffragium de omnibus Sanctis, etiam in Festis.

Hodie et deinceps usque ad Feriam IV majoris Hebdomadæ inclusive, Responsoria brevia ad Completorium et ad Horas, in Officio tam dominicali quam feriali, dicuntur sine Glória Patri, prout in Ordinario pro Tempore Passionis.

DOMINICA PASSIONIS

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Hódie et Hymnus Pange lingua, ut in Psalterio 40; Antiphonæ et Psalmi de Dominica 41, cum Versibus Nocturnorum de Tempore Passionis, ut ibidem; quæ dicuntur etiam in sequenti Dominica.

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ

Cap. 1, 1-19

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim, fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ, fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te et prophétam in Géntibus

dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est, et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos: - Quartadécima.

Lectio ij

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum; quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis; et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum; quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides, Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vidísti; quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum. - Exsúrge.

Lectio iij

Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum; nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum ǽreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum

te; et non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice et exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero; ego autem in misericórdia tua sperábo. - Réspice. Usquequo. - Réspice.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 47, 9 de Quadragesima, cap. 1

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacraméntum esse præcípuum. Cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant; sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus Sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est exspectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ Passiónis.

℟. Deus meus es tu: ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. - Quóniam.

Lectio v

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur: et ídeo numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discédas a me; * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. - Quóniam.

Lectio vj

Sicut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre: quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste manifésto. Beátus Job, alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis et Dei timóre transfígitur.

℟. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. - Ut enárrem. In próximo. - Ut enárrem.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 8, 46-59

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 18 in Evangelia, n. 1-2

Pensáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit; proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est: intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit; et intélliget unde sit. Cæléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine; quóniam ánima mea compléta est illu-

siónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. - Et vim.

Lectio viij

Penset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convàluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine; * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. - Quóniam.

Lectio ix

Sed hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt. Nam séquitur: Respondérunt ígitur Judǽi et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos: et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam: et cui per Isaíam dícitur: Custos, quid de nocte? custos, quid de nocte? respondére nóluit Dóminus, Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum, et Angelus Dómini pérsequens eos. - Et omnis. Quis dabit. - Et omnis.

AD LAUDES

Ant. 1 Vide, Dómine, * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Psalmi de Dominica 2 loco. 50

2 In tribulatióne * invocávi Dóminum: et exaudívit me in latitúdine.

3 Judicásti, Dómine, * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4 Pópule meus, * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

5 Numquid rédditur * pro bono malum? quia fodérunt fóveam ánimæ meæ.

Capitulum Hebr. 9, 11-12

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum; sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus Lustra sex et Versus Eripe, ut in Psalterio. 53

Ad Bened. Ant. Dicébat Jesus * turbis Judæórum et princípibus sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit; proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte regátur in córpore; et te servánte custodiátur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Ego dæmónium non hábeo, * sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus.

Ad absolutionem Capituli Lectio brevis Fáciem meam, de Tempore Passionis. 60

AD TERTIAM

Ant. Ego glóriam meam * non quæro: est qui quærat et júdicet.

Capitulum Fratres: Christus assístens, ut supra ad Laudes.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. - Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. - Deus. Erue.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM

Ant. Amen, amen, dico vobis: * si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum Hebr. 9, 13-14

Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. - De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. - Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis. Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM

Ant. Tulérunt lápides * Judǽi ut jácerent in eum; Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Capitulum Hebr. 9, 15

Et ídeo novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto. repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. - Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. - Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica 67; Capitulum de Laudibus; Hymnus Vexílla Regis, ut in Psalterio. 71

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Abraham pater vester * exsultávit ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est.

Invitatorium, Hymni, Versus, Lectio brevis ad Primam, et Responsoria brevia, in Officio tam dominicali quam feriali, usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, dicuntur quotidie, ut supra, de Tempore Passionis in Ordinario: et inde sumuntur etiam Capitula ad omnes Horas, et usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona ad singulas Horas minores.

FERIA II

AD MATUTINUM

Antiphonæ et Psalmi de Feria, cum Versu de Tempore Passionis, ut in Psalterio; quod servatur in Officio feriali usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 7, 32-39

In illo témpore: Misérunt príncipes et pharisǽi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 31 in Joannem, n. 8-9

Quómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus:

Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad Passiónem meam.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis et iníqui; * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice. - Quóniam.

Lectio ij

Quærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam Resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam cum Dóminus resurréxit, et ascéndit in cælum. Tunc per discípulos facta sunt magna; sed ille per illos, qui et per seípsum; ipse quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt: Quid faciémus?

℟. Qui custodiébant ánimam meam consílium fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum: * Persequímini et comprehéndite eum, quia non est qui líberet eum. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes: - Persequímini.

Lectio iij

Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis adstríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt; et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre; sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam; non enim attendébat quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi. * Vidísti,

Dómine: ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. - Vidísti. Pacífice. - Vidísti.

Ad Bened. Ant. In die magno * festivitátis stabat Jesus, et clamábat dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Sanctífica, quǽsumus, Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Si quis sitit, * véniat ad me, et bibat: et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.

℟. Eripe me, Dómine.

Oratio

Da, quǽsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo; tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

FERIA III

Lectio i

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 7, 1-13

In illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilǽam; non enim volébat in Judǽam ambuláre, quia quærébant eum Judǽi interfícere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 28 in Joannem, n. 1

In isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quǽreret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc meminóte et de córdibus vestris nolíte dimíttere: sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

℟. Adjútor et suscéptor meus es tu, Dómine, et in verbum tuum sperávi. * Declináte a me, malígni: et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui: et legem tuam diléxi. - Declináte.

Lectio ij

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quando vóluit, deténtus est; quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse

Deus noster: quod latébat, quod se tamquam ne occiderétur occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur. * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ. ℣. Dómine, lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. - Líbera.

Lectio iij

Non enim Christus in cápite, et non in córpore; sed Christus totus in cápite et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse; quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere, sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos; sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me, Dómine. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. - Rédime me. Ne perdas. - Rédime me.

Ad Bened. Ant. Tempus meum * nondum advénit; tempus autem vestrum semper est parátum.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Nostra tibi, Dómine, quǽsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos et expiándo grátia tua dignos effíciant; et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant Vos ascéndite * ad diem festum hunc; ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

℣. Eripe me, Dómine.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA IV

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 10, 22-38

In illo témpore: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis; et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía

sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 48 in Joannem, n. 2-3

Encǽnia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur no-

vum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encǽnia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum: si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judǽi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea quæ lecta sunt locútus est Dóminus.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine; quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. - Et vim faciébant.

Lectio ij

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judǽi et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant; ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit, accédit; qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine; * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. - Quóniam.

Lectio iij

Frigúerant diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus; et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim prophétæ Christum; sed divinitátem Christi et in prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt; quanto minus Judǽi, quámdiu velámen est super cor eórum?

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte; quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum, et Angelus Dómini pérsequens eos. - Et omnis. Quis dabit. - Et omnis.

Ad Bened. Ant. Oves meæ * vocem meam áudiunt; et ego Dóminus agnósco eas.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et, quibus devotiónis præstas afféctum;

præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Multa bona ópera * operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

℣. Eripe me, Dómine.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA V

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 7, 36-50

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisǽis, ut manducáret cum illo: et ingréssus domum pharisǽi, discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 33 in Evangelia, n. 1

Cogitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrimæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super conviviántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrimas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis et iníqui; * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice. - Quóniam.

Lectio ij

Hanc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum. - Exsúrge.

Lectio iij

Sed ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, conviviántes non

erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam et suscipiéntem; quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice et exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero; ego autem in misericórdia tua sperábo. - Réspice. Usquequo. - Réspice.

Ad Bened. Ant. Magíster dicit: * Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta; medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Desidério desiderávi * hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

℣. Eripe me, Dómine.

Oratio

Esto, quǽsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes; tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA VI

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 11, 47-54

In illo témpore: Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium advérsum Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi
Tractatus 49 in Joannem, n. 26-27

Pontífices et pharisǽi sibi consulébant: nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℟. Deus meus es tu. 325

Lectio ij

Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnándo et transferéndo: et illud eos séquitur, quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet: quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

℟. In te jactátus sum. 325

Lectio iij

Unus autem ex ipsis, Cáiphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere: quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia póntifex fuit, id est summus sacérdos.

℟. In próximo est. 326

Ad Bened. Ant. Appropinquábat autem * dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes; temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Príncipes sacerdótum * consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

℣. Eripe me, Dómine.

Oratio

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus; liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 12, 10-36

In illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judǽis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Tractatus 50 in Joannem, n. 14

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum! Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine; quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt; et qui juxta me erant de longe stetérunt. - Et vim faciébant.

Lectio ij
Tractatus 51, n. 2 et 4

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam; quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophǽo crucis de diábolo, mortis príncipe, triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui Hebrǽam linguam novérunt, magis afféctum índicans quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiónes vocant: velut cum doléntes dícimus, heu; vel cum delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine; * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. - Quóniam.

Lectio iij

Has ei laudes turba dicébat: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Is-

raël Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum? et plorábo die ac nocte; quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntér incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum, et Angelus Dómini pérsequens eos. - Et omnis. Quis dabit. - Et omnis.

Ad Bened. Ant. Clarífica me, Pater, * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Profíciat, quǽsumus, Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut, sacris actiónibus erudíta; quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 248

Capitulum Philipp. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus Vexílla Regis, ut in Psalterio. 251

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Pater juste, * mundus te non cognóvit; ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et Resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA PALMARUM

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Hódie, si vocem Dómini, et Hymnus Pange, lingua, ut in Psalterio. 40

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Jeremía Prophéta
Cap. 2, 12-22

Obstupéscite, cæli, super hoc, et portæ ejus, desolámini veheménter, dicit

Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt, fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

℟. In die qua invocávi te, Dómine, dixísti: Noli timére. * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. - Judicásti.

Lectio ij

Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito et vide quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum; quómodo ergo convérsa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Fratres mei elongavérunt se a me, et noti mei * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. - Quasi aliéni.

Lectio iij Ibid., 29-32

Quid vultis mecum judício conténdere? Omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt; devorávit gládius vester prophétas vestros: quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde, Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum? quia fodérunt fóveam ánimæ meæ. ℣. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. - Numquid. Atténde. - Numquid.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 62, 11 de Passione Domini, cap. 1 et 3

Desideráta nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ Passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi diffícile est de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere; non est tamen líberum sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offícium: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. - Vide, Dómine.

Lectio v

Dicénte enim prophéta: Quǽrite Dóminum, et confirmámini, quǽrite fáciem ejus semper; némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut Pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos man-

suetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere, ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam; ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. - Quóniam.

Lectio vj

Feféllit ergo illum malígnitas sua, íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis filiis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit: admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi, Dómine, aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. - Et non. Noli esse. - Et non.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 21, 1-9

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expos. in Luc., lib. 9, n. 1-5

Pulchre, relíctis Judǽis, habitatúrus in afféctibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant; eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa quæ sursum est Jerúsalem. In hoc monte est ille cæléstis agrícola; ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis; proptérea persecúti sunt me, et

intellígere non potuérunt: Dómine, probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. - Tibi revelávi.

Lectio viij

Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fœcundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur et qui áperit; qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt; et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. - Videámus.

Lectio ix

Nunc considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthǽum, et ásinam et pullum légimus; ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit; et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me; * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. - Sed tu. Circumdedérunt. - Sed tu.

AD LAUDES

Ant. 1 Dóminus Deus * auxiliátor meus; et ídeo non sum confúsus.

Psalmi de Dominica 2 loco. 50

2 Circumdántes * circumdedérunt me: et in nómine Dómini vindicábor in eis.

3 Júdica causam meam: * defénde, quia potens es, Dómine.

4 Cum Angelis * et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

5 Confundántur * qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine, Deus meus.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus Lustra sex, ut in Psalterio. 66

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Turba multa, * quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et Resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Púeri Hebræórum * tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

AD TERTIAM

Ant. Púeri Hebræórum * vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capitulum Fratres: Hoc enim, ut supra ad Laudes.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. - Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. - Deus. Erue.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM

Ant. Tibi revelávi * causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Capitulum Philipp. 2, 8-9

Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi

nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. - De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. - Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM

Ant. Invocábo * nomen tuum, Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capitulum Philipp. 2, 10-11

In nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. - Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. - Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica 67 ; Capitulum de Laudibus ut supra ; Hymnus Vexílla Regis, ut in Psalterio. 71

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim: * Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam; ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

¶ Sequentes Feriæ II, III et IV sunt majores privilegiatæ.

FERIA II
Majoris Hebdomadæ

Absol. Exáudi.

Bened. Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 12, 1-9

Ante sex dies Paschæ, venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 50 in Joannem, n. 5-7

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur; véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro et céteris: ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex

odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum, auferámus memóriam illíus de terra, et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam, et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt, et excæcávit illos malítia eórum. - Insipiéntes.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum; nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis Græce, fides Latíne dícitur. Quærébas operári justítiam: Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti; capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me, Dómine, Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. - Adjuva me.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

De quibus enim nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis; sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona; nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me, et con-

cússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. ℣. Effudérunt furórem suum in me, fremuérunt contra me déntibus suis. - Ego autem. Insurrexérunt. - Ego autem.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Fáciem meam * non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Psalmi de Feria 2 loco. 86

2 Frámea, suscitáre * advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

3 Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis, quibus appretiátus sum ab eis.

4 Inundavérunt aquæ * super caput meum; dixi, Périi: invocábo nomen tuum, Dómine Deus.

5 Lábia insurgéntium * et cogitatiónes eórum vide, Dómine.

Ad Bened. Ant. Clarífica me, Pater, * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui Passióne respirémus: Qui tecum.

Ad Magnif. Ant. Non habéres * in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.

Oratio

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA III
Majoris Hebdomdadæ

Absol. Ipsíus píetas.

Bened. Deus Pater.

Lectio j

De Jeremía Prophéta

Cap. 11, 15-20

Quid est quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum; ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam; et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de

terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis; quia tibi revelávi causam meam. ℣. Júdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. - Cadant.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio ij Cap. 12, 1-4

Justus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum; verúmtamen justa loquar ad te. Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus qui prævaricántur et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt; profíciunt et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum. Cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consúmptum est ánimal et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ; * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. - Quóniam.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio iij Ibid., 7-11

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam, dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur, Dómi-

ne, nequítia peccatórum, et díriges justum. ℣. Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. - Consumétur. Synagóga. - Consumétur.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Vide, Dómine, * et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me.

Psalmi de Feria 2 loco. 114

2 Discérne causam meam,* Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3 Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre ínferi; et exaudívit me.

4 Dómine, vim pátior, * respónde pro me; quia néscio quid dicam inimícis meis.

5 Dixérunt ímpii: * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Ad Bened. Ant. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: da nobis ita Domínicæ Passiónis sacraménta perágere; ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Potestátem hábeo * ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Oratio

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget: et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA IV
Majoris Hebdomadæ

Absol. A vínculis.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio j

De Jeremía Prophéta

Cap. 17, 13-18

Exspectátio Israël Dómine: omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium, Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor; salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me, Dómine, Deus meus. ℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. - Ego autem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij   Cap. 18, 13-23

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes et impingéntes in viis suis, in sémitis sǽculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito, ut fíeret terra eórum in desolatiónem et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes; non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt; et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis, et præfert novíssima justórum. - Videámus.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prǽlio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte; quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómi-

ne, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces, sine causa flagéllis cecidérunt me; * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. - Sed tu, Dómine. Circumdedérunt. - Sed tu, Dómine.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Líbera me * de sanguínibus, Deus, Deus meus; et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Psalmi de Feria 2 loco. 143

2 Contumélias * et terróres passus sum ab eis; et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3 Tu autem, Dómine, * scis omne consílium eórum advérsum me in mortem.

4 Omnes inimíci mei * audiérunt malum meum; Dómine, lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5 Fac, Dómine, * judícium injúriam patiéntibus, et vias peccatórum dispérde.

Ad Bened. Ant. Simon, dormis? * non potuísti una hora vigiláre mecum?

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessánter affligímur; per unigéniti Fílii tui Passiónem liberémur: Qui tecum.

Ad Magnif. Ant. Ancílla dixit * Petro: Vere tu ex illis es; nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Oratio

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum.

FERIA V IN CŒNA DOMINI

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave María et Credo, et omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum omittitur Glória Patri.

IN I NOCTURNO

Ant. Zelus domus tuæ * comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Ant. Avertántur retrórsum, * et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Avertántur retrórsum et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Ant. Deus meus, * éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam,* et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine, * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: *

operiántur confusióne, et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant. ℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones.

In fine Lectionum non dicitur Tu autem; Lamentationes tamen Jeremiæ terminantur ut infra.

Lectio j

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ

Cap. 1, 1-14

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium; princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus; non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis; habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes por-

tæ ejus destrúctæ, sacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt, quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. ℣. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. - Spíritus.

Lectio ij

Vau. Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua; et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes qui glorificábant eam sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus; ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum: nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. - Vos.

Lectio iij

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit Gentes ingréssas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum; pósuit me desolátam, tota die mæróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum, in manu ejus convolútæ sunt et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea; dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. - Cujus livóre. Ecce. - Cujus livóre.

IN II NOCTURNO

Ant. Liberávit Dóminus * páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Ant. Cogitavérunt ímpii, * et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos,* pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ego sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et júdica causam meam.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Exsúrge, Dómine, et júdica causam meam.

℣. Deus meus, éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis et iníqui.

Pater noster totum secreto.

Lectio iv

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Enarratio in Psalm. 54, n. 4 et 12

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit; et cum dícere cœ́perit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum: hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. - Infélix.

Lectio v

Utinam ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur; tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus; quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi videris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti: ipsórum tantum desperánda est corréctio. Contra quos habémus occúltam luctam; ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, id est non advérsus hómines quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum; mundi dixit, amatórum mundi; mundi dixit, impiórum et iniquórum; mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas, mercátor péssimus, ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judǽis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. - Denariórum.

Lectio vj

Quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem, perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem; et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. - Mélius. Unus. - Mélius.

IN III NOCTURNO

Ant. Dixi iníquis: * Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Ant. Terra trémuit * et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75

Notus in Judǽa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis

confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Terra trémuit et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Ant. In die tribulatiónis * meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Ant. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exsúrge, Dómine. ℟. Et júdica causam meam.

Pater noster totum secreto.

Lectio vij

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 11, 17-34

Hoc autem præcípio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hǽreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Eram quasi agnus ínnocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes: - Veníte.

Lectio viij

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo Sánguine; hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judǽis? ℣. Quid dormítis? súrgite et oráte, ne intrétis in tentatiónem. - Vel Judam.

Lectio ix

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit Córporis et Sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo; et sic de pane illo edat, et de cálice bibat: qui enim mandú-

cat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans Corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet, ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium. - Ut Jesum. Senióres. - Ut Jesum.

Si Matutinum, hodie vel biduo sequenti, extra Chorum a Laudibus separetur, subjungitur Oratio Réspice, quǽsumus, Dómine ; et Laudes, dictis Pater noster et Ave María, absolute a prima Antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

Ant. 1 Justificéris, Dómine, * in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalmi de Feria 2 loco. 172

2 Dóminus * tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

3 Contrítum est * cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

4 Exhortátus es * in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

5 Oblátus est * quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum et Hymnus non dicuntur hoc triduo.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Ad Bened. Ant. Tráditor autem * dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela ; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Tráditor, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub altari in cornu Epistolæ.

Repetita Antiphona post Benedíctus, dicitur:

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur:

Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi no-

men, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur Pater noster totum sub silentio. Postea Ps. 50 Miserére mei, Deus 172, aliquantulum altius: quo finito, sine Orémus dicitur simili voce

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: sed Qui tecum vivit dicitur sub silentio.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive. Ad Laudes tamen, finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS

Prima, Tertia, Sexta et Nona, hoc triduo, dictis secreto Pater noster, Ave María, et ad Primam Credo, absolute inchoantur a Psalmis, qui erunt de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis: quibus finitis, dicitur Antiphona Christus factus est pro nobis, cum reliquis, ut supra in Laudibus.

Et ad Primam non legitur Martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem Horæ.

AD VESPERAS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.

Ant. Cálicem * salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus * iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Ant. Custódi me * a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam * ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini

tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif. Ant. Cœnántibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Feria VI in Parasceve

Ad Magnif. Ant. Cum accepísset acétum, * dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est cum reliquis, ut supra in Laudibus 364

Ad Completorium non dicitur Jube, domne, nec Lectio brevis, nec Adjutórium, neque Oratio Dominica: sed, facta Confessione et Absolutione, statim inchoantur Psalmi, qui erunt de Dominica ut in Psalterio 72, et post Psalmos immediate dicitur Nunc dimíttis, deinde Antiphona Christus factus est cum reliquis, ut supra in Laudibus.

FERIA VI IN PARASCEVE

Duplex I classis

IN I NOCTURNO

Ant. Astitérunt reges terræ, * et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Ant. Divisérunt sibi * vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Ant. Insurrexérunt in me * testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Pater noster totum secreto.

Lectio j

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ

Cap. 2, 8-15

Heth. Cogitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis: abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga cru-

déli percutiéntes, acéto potábant me. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. - Et terribílibus.

Lectio ii

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo, fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hǽccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit; latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. - Et omnis terra.

Lectio iii — Cap. 3, 1-9

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, et Baráb-

bam dimítteres? ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. - Quómodo. Vínea mea. - Quómodo.

IN II NOCTURNO

Ant. Vim faciébant * qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Ant. Confundántur * et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Ant. Aliéni * insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster totum secreto.

Lectio iv

Ex Tractátu
sancti Augustíni Epíscopi
super Psalmos
Enarratio in Psalm. 63, n. 3-4

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine quem gerébat; quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei; fílius hóminis, propter formam servi; habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: * Quo-

tídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. ℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos: - Quotídie.

Lectio v

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis; propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum; erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judǽi; et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite, emísit spíritum. ℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. - Et inclináto cápite.

Lectio vj

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judǽi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite, respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant; sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit; sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret; nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens, ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi persevera-

vérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos, o Judǽi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ; acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra; * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene. ℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ. - Quia non est. Animam. - Quia non est.

IN III NOCTURNO

Ant. Ab insurgéntibus in me * líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi disperguéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Ant. Longe fecísti * notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Ant. Captábunt * in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhǽret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus

in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

Pater noster totum secreto.

Lectio vij
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos

Cap. 4, 11-16; 5, 1-10

Festinémus íngredi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti; et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus; ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris, tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me. ℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. - Et sicut.

Lectio viij

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant et errant; quóniam et ipse circumdátus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem. ℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi scribæ et pharisǽi convénerant. - Petrus.

Lectio ix

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam; et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo; quia elongátus est a me qui consolabátur me. Vidéte, omnes pópuli, Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte. - Si est. Caligavérunt. - Si est.

AD LAUDES

Ant. 1 Próprio * Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmi de Feria 2 loco. 202

2 Anxiátus est super me * spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

3 Ait latro ad latrónem: * Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

4 Cum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

5 Meménto mei, * Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℣. Collocávit me in obscúris. ℟. Sicut mórtuos sǽculi.

Ad Bened. Ant. Posuérunt * super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster totum secreto.

Ps. 50 Miserére mei, Deus, 202 et Oratio Réspice, ut supra. 365

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi præcedentis diei, qui dicuntur pariter sine cantu. 365

Ad Magnif. Ant. Cum accepísset acétum, * dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est cum reliquis, ut supra ad Laudes.

Completorium dicitur ut in Cœna Domini. 368

SABBATO SANCTO

Duplex I classis

IN I NOCTURNO

Ant. In pace * in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino.* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. In pace in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Caro mea * requiéscet in spe.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu,

quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Caro mea requiéscet in spe.

℣. In pace in idípsum.
℟. Dórmiam et requiéscam.

Pater noster totum secreto.

Lectio j

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ

Cap. 3, 22-30

Heth. Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea exspectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit, quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem

ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. - Ut vivificáret.

Lectio ij Cap. 4, 1-6

Aleph. Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclyti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israël. ℣. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. - Quia.

Lectio iij

Incipit Orátio
Jeremíæ Prophétæ
Cap. 5, 1-11

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægýpto dédimus manum et Assýriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo, plebs mea: ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna et

amára valde. ℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, aspérgite vos cínere. - Quia. Plange. - Quia.

IN II NOCTURNO

Ant. Elevámini, * portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vo-

ciferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. Dómine, * abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómi-

ne, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster totum secreto.

Lectio iv

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Enarratio in Psalm. 63, n. 13 et 15

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est; * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. - Nam et ille.

Lectio v

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille (hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres): ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. - Si est.

Lectio vj

Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra, Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum: de angústia et de judício sublátus est. - Et erit. Ecce. - Et erit.

IN III NOCTURNO

Ant. Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Ant. In pace * factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Psalmus 75

Notus in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra oblivniónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus. ℟. Et in Sion habitátio ejus.

Pater noster totum secreto.

Lectio vij

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos

Cap. 9, 11-22

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. ℣. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? - Advérsus.

Lectio viij

Et ídeo novi Testaménti mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est; alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis et in umbra mortis. - Factus sum.

Lectio ix

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem

vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit: et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur, et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. - Ponéntes. Sepúlto. - Ponéntes.

AD LAUDES

Ant. 1 O mors, * ero mors tua: morsus tuus ero, inférne.

Psalmi de Sabbato 2 loco 234; Canticum vero Ego dixi: In dimídio diérum meórum 116, ut in Psalterio notatur.

2 Plangent eum * quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

3 Atténdite, * univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

4 A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam.

5 O vos omnes,* qui transítis per viam, atténdite et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

℣. Caro mea requiéscet in spe. ℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened. Ant. Mulíeres * sedéntes ad monuméntum, lamentabántur, flentes Dóminum.

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster totum secreto.

Ps. 50 Miserére mei, 234, et Oratio Réspice, ut supra, 365

Et sic dicitur usque ad Nonam.

Dictis Horis, ut supra in Cœna Domini 365, celebratur Missa; et facta Communione, statim dicitur:

PRO VESPERIS

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur.

Ad Magnif. Ant. Vespere autem sábbati, * quæ lucéscit in prima sábbati, venit

María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum, allelúja.

Canticum Magníficat 30 cum Glória Patri, et repetitur Antiphona Véspere autem sábbati.

Deinde Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti; tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Postea Diaconus dicit:

Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Extra Chorum, dictis Pater noster et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute ab Antiphona Allelúja, cum reliquis, ut supra; et loco Ite missa est, allelúja, allelúja, dicitur:

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Lectio brevis Fratres: Sóbrii estóte. 72

℣. Adjutórium nostrum. Pater noster.

Et facta Confessione et Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos, Deus. Deus, in adjutórium. Glória.

Et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi de Dominica. 72 Hymnus, Capitulum et Responsorium breve non dicuntur.

Ad Nunc dimíttis Antiphona Véspere autem sábbati, ut supra ad Vesperas.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis Regína cæli, ut in Ordinario. 37

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Et non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS

Duplex I classis cum Octava privilegiata I ordinis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María, et Credo.

℣. Dómine, lábia mea apéries. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Allelúja.

Invit. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

AD NOCTURNUM

Ant. Ego sum qui sum,* et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Ant. Postulávi Patrem meum * allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hereditátem, allelúja.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hereditátem, allelúja.

Ant. Ego dormívi * et somnum cepi: et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ego dormívi et somnum cepi: et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster, secreto.

Absolutio Exáudi, Dómine. Versus Jube, domne, benedícere. Benedictio Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 1-7

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 21 in Evang., n. 2-3

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quǽrimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

℟. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére; scio enim quia Crucifíxum quǽritis; jam surréxit: veníte et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introëúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt; qui dixit illis: - Nolíte timére. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Et repetitur Responsorium Angelus Dómini usque ad Versum.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens; quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam

vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit; quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed, ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri Resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum númerum implévit.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. - Ut veniéntes. Glória Patri. - Ut veniéntes.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Ad societátem.

Lectio iij

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit; quia dum nos per Resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi qui non amant advéntum supernórum cívium; pertiméscant qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthǽus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Et toto Tempore Paschali dicitur Hymnus Te Deum laudámus 8, etiam in Officio feriali, præterquam Feria II Rogationum.

AD LAUDES

Ant. Angelus autem Dómini * descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Angelus autem Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Ant. Et ecce terræmótus * factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Ant. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

Ant. Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Ant. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Ant. Præ timóre autem ejus * extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Canticum trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Ant. Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quǽritis, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed eorum loco:

Ant. Hæc dies, * quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Bened. Ant. Et valde mane * una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Laudibus et Vesperis tantum.

Versus Fidélium ánimæ et reliqua, ut in Ordinario. 15

Ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, post Deus, in adjutórium et Glória Patri, dicuntur Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis. Expletis vero Psalmis dicitur Antiphona Hæc

dies: postea Dóminus vobíscum et Oratio, quæ ad Primam erit Dómine, Deus omnípotens ut in Psalterio 59, ad alias autem Horas ut in Laudibus. Deinde Dóminus vobíscum et reliqua ut in Ordinario. Et ad Primam ad absolutionem Capituli, Lectio brevis Si consurrexístis, ut in Psalterio. 60

AD VESPERAS

Ant. Angelus autem Dómini * descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominare in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Angelus autem Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Ant. Et ecce terræmótus * factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

Ant. Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Ant. Præ timóre autem ejus * extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

Ant. Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus: Nólite timére: scio enim quod Jesum quǽritis, allelúja.

Psalmus 113

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quǽritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed eorum loco:

Ant. Hæc dies, * quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Magnif. Ant. Et respiciéntes * vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúja.

AD COMPLETORIUM

Dictis ℣. Jube, domne, Fratres: Sóbrii estóte, ℣. Adjutórium nostrum, Pater noster, et facta Confessione et Absolutione, post ℣. Convérte nos, Deus, ℣. Deus, in adjutórium, Glória Patri, Allelúja, dicuntur Psalmi de Dominica 72, quibus finitis dicitur:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Deinde Canticum Simeonis Nunc dimíttis 74, postea Antiphona Hæc dies, ut supra, et Oratio Vísita, quǽsumus, cum reliquis, ut in Psalterio. 75

Sic recitatur divinum Officium ad singulas Horas usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, exceptis iis quæ singulis diebus habentur propria.

Feria II infra Octavam Paschæ

Duplex I classis

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster, Absolutio Exáudi, Benedictio Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 24, 13-35

In illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 23 in Evang. n. 1-2

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit; sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non

ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit; sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. María Magdaléne et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quǽritis non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introëúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis: - Jesum quem quǽritis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus: unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex Véritas per duplicitátem fecit; sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur, eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coëgérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt: et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt; quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Jesus junxit se * discípulis suis in via, et ibat cum illis; óculi autem eórum tenebántur, ne eum

agnóscerent: et increpávit eos, dicens: O stulti et tardi corde ad credéndum in his quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja.

Oratio

Deus, qui solemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quǽsumus, cælésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Qui sunt hi sermónes * quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? allelúja.

Feria III infra Octavam Paschæ

Duplex I classis

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pater noster, Absolutio Ipsíus pietas, Benedictio Evangélica léctio.

Lectio i

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 24, 36-47

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 10, n. 168-170

Mirum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis Resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per Resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est; quod palpátur, corpus est.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále; sed illud subtílius,

hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cælo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophǽum nostræ salútis ampléctens: tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus. Glória Patri. - Favus.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum Sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima: hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat: et si prima considerémus, contrária sunt; si sequéntia, certum est convenire.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Stetit Jesus * in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Vidéte manus meas * et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

FERIA IV
infra Octavam Paschæ

Semiduplex

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster, Absolutio A vínculis, Benedictio Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 21, 1-14

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 24 in Evang., n. 1-2

Léctio sancti Evangélii, quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit; et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthǽus vero ad telónei negótium non resédit; quia áliud est victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet. Glória Patri. - Qui manet.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Quæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post Resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante Resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa quæ tunc ínerat causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sǽculum signat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant: quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post Resurrectiónem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Míttite in déxteram * navígii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dixit Jesus * discípulis suis: Afférte de píscibus quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúja.

FERIA V
infra Octavam Paschæ

Semiduplex

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster, Absolutio Exáudi, Benedictio Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 20, 11-18

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Cum ergo fleret, inclinávit se et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 25 in Evang., n. 1-2

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo Veritátem, lavit lácrimis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui venién-

tes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos; ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei: - Præcédet.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Qua in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quǽreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est; et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. - Et dum flerem. Glória Patri. - Et dum flerem.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

María ergo cum fleret, inclinávit se et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit; quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit; perseverávit ut quǽreret, unde et cóntigit ut inveníret: actúmque est ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenissent.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. María stabat * ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, et sudárium quod fúerat super caput Jesu, allelúja.

Oratio

Deus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis

fonte baptísmatis una sit fides méntium et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tulérunt Dóminum meum, * et néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: et ego eum tollam, allelúja.

FERIA VI
infra Octavam Paschæ

Semiduplex

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pater noster, Absolutio Ipsíus píetas, Benedictio Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 28, 16-20

In illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri

Comment. in Matth., lib. 4, in cap. 28

Post Resurrectiónem Jesus in monte Galilǽæ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cælo autem et in terra potéstas data est: ut qui ante regnábat in cælo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Eúntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Primum docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fíeri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio; étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Itaque. Glória Patri. - Itaque.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Docéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus: jussit Apóstolis ut primum docérent univérsas Gentes, deinde fídei intíngerent sacraménto, et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse quæ jussa sunt et pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Qui usque ad consummatiónem sǽculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Undecim discípuli * in Galilǽa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut, quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Data est mihi * omnis potéstas in cælo et in terra, allelúja.

Sabbato in Albis

Semiduplex

℣. Gavísi sunt discípuli allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster, Absolutio A vínculis, Benedictio Evangélica léctio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 20, 1-9

In illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 22 in Evang., n. 2-3

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície histórica est apérta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur

hora: juxta intelléctum vero mysticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto; et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Quod autem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Currébant autem duo simul; sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti. Glória Patri. - Repléti.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Nec mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sǽculi prior est multitúdo Géntium quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de Incarnatióne ac Passióne Do-

mínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Currébant duo simul, * et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui festa paschália venerándo égimus; per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Post Nonam terminatur Officium de Octava.

AD VESPERAS

Officium fit duplex.

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato, ut in Psalterio. 248

Capitulum 1 Joann. 5, 4

Caríssimi: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 252

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset sero * die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino hodie et deinceps dicitur sine Allelúja.

Ad Completorium dicitur Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato ut in Psalterio 253, et reliqua ut ibidem pro Tempore Paschali.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas usque ad Nonam in Vigilia Ascensionis inclusive, erit:

Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sǽcula. Amen.

¶ Toto Tempore Paschali, usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive, in omnibus Officiis Invitatorio, Antiphonis cum dicuntur integræ, Versibus et Responsoriis, ubi desit, additur Allelúja, præterquam Versibus post Responsoria Matutini, et Versibus qui in Ordinario sine Allelúja ponuntur. Responsoriis tamen brevibus Horarum minorum et Completorii duplex additur Allelúja, prouti in Ordinario et propriis locis notatur.

¶ Itemque toto Tempore Paschali in Officio tam dominicali quam feriali, et in Festis Psalmos de Feria mutuantibus, omnes Psalmi ad Vesperas, ad singulos Nocturnos et ad Laudes dicuntur sub unica Antiphona de Tempore Paschali, ut in Psalterio.

DOMINICA IN ALBIS in Octava Paschæ

I classis Duplex majus

AD MATUTINUM

Invitatorium Surréxit Dóminus et Hymnus Rex sempitérne, ut in Psalterio. 40

Psalmi de Dominica sub Antiphonis et cum Versibus de Tempore Paschali, ut ibidem 41; quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis ante Ascensionem.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Cap. 3, 1-17

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis; in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis.

℟. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia Crucifíxum quǽritis; jam surréxit: veníte et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introëuntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt; qui dixit illis: - Nolíte timére.

Lectio ij

Nunc autem depónite et vos ómnia: iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, exspoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem ejus qui creávit illum. Ubi non est Gentílis et Judǽus, circumcísio et præpútium, Bárbarus et Scytha, servus et liber: sed ómnia et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℟. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: Quem quǽritis? an Jesum quǽritis? Jam surréxit: * Ve-

níte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quǽritis Nazarénum crucifíxum? Surréxit, non est hic. - Veníte.

Lectio iij

Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. - Ut veniéntes. Glória Patri. - Ut veniéntes.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 172 in Append., n. 1-2

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti: ut, quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quǽritis non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis: - Jesum quem quǽritis.

Lectio v

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verúmtamen hódie termináta sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur, novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu Sancto: germen pium, exámen novéllum, flos nostri ho-

nóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne; sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. - Allelúja.

Lectio vj

Habémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat et lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me; et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora de qua dixit: Vos tristes éritis, sǽculum autem gaudébit, id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium. - Glória Patri. - Testimónium.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 20, 19-31

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 26 in Evang., n. 1-2

Prima lectiónis hujus evangélicæ quǽstio ánimum pulsat: quómodo post Resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec

fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem prǽbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post Resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit?

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus.

Lectio viij

Sed quia ad illud corpus quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat, osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem prǽbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, et juxta humánam rationem sibi valde contrária osténdit: dum post Resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est quod palpátur, et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post Resurrectiónem et palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad prǽmium; et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo et palpábilem demonstrávit: ut proféctо esse post Resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis. Glória Patri. - Pax vobis.

Lectio ix

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad Passiónem vóluit; sed tamen amávit Fílium, quem ad Passiónem misit. Eléctos vero

Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad Passiónem míttitur: ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque recte dícitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, ea vos caritáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica 1 loco. 57

Capitulum 1 Joann. 5, 4

Caríssimi: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus Auróra, ut in Psalterio. 49

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.

℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum esset sero * die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Ad Horas Hymni, Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica, ut in Psalterio; Responsoria brevia et ad Primam etiam Lectio brevis Si consurrexístis de Tempore Paschali, ut in Ordinario, et infra.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi: Omne, ut supra ad Laudes.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Joann. 5, 5-6

Quis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem Jesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capitulum 1 Joann. 5, 9-10

Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est; quóniam hoc est testimónium Dei quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. - Gavísi. ℣. Viso Dómino. - Allelúja. Glória Patri. - Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica, ut in Psalterio 67 ; Capitulum de Laudibus, ut supra ; Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 71

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Post dies octo, * jánuis clausis ingréssus Dóminus, dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Ad Completorium Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica, ut in Psalterio 72, et reliqua ut ibidem pro Tempore Paschali.

¶ Invitatorium, Hymni, Versus, Lectio brevis ad Primam et Responsoria brevia, in Officio tam dominicali quam feriali usque ad Nonam in Vigilia Ascensionis inclusive, dicuntur quotidie, ut supra, de Tempore Paschali in Ordinario : et inde in Officio feriali sumuntur etiam Capitula ad omnes Horas.

FERIA II

AD MATUTINUM

Psalmi de Feria sub Antiphona Allelúja cum Versu pro Officio trium Lectionum de Tempore Paschali, ut in Psalterio. Quod item servatur in reliquis Feriis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive.

Lectio j

Incipit liber Actuum Apostolórum

Cap. 1, 1-26

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post Passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: Quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum

Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℞. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Lectio ij

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Jacóbus Alphǽi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne, cum muliéribus et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℞. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus.

In omnibus Officiis ritus Simplicis: Glória Patri. - Favus. Et ita deinceps usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive.

Lectio iij

In diébus illis, exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum; qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius, et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorá-

tio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem Resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos: Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; et Matthíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Ad Bened. Ant. Surgens Jesus * mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.

Oratio Dominicæ præcedentis. 418

Et tam ad Laudes quam ad Vesperas, usque ad Laudes Vigiliæ Ascensionis inclusive, fit Commemoratio de Cruce, juxta propriam Rubricam in Ordinario.

Ad Magnif. Ant. Pax vobis: * ego sum, allelúja, nolíte timére, allelúja.

FERIA III

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 2, 1-8

Et, cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco. Et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judǽi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquís-

que lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilǽi sunt? Et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Lectio ij Cap. 2, 14-27

Stans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judǽi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia; sed hoc est, quod dictum est per prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus), effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis.

Lectio iij

Viri Israëlítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis, hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi ne commóvear: Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe: Quóniam non dere-

línques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio; étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Itaque. Glória Patri. - Itaque.

Ad Bened. Ant. Præcédam vos * in Galilǽam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mitte manum tuam, * et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

FERIA IV

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 3, 1-16

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum, ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is, cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni, surge et ámbula.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Quod autem.

Lectio ij

Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat; et intrávit cum illis in templum, ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem,

cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. - Allelúja.

Lectio iij

Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum et Justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus; et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum vitis vera, * allelúja: et vos pálmites veri, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúja.

FERIA V

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 5, 1-16

Vir autem quidam, nómine Ananías, cum Saphíra uxóre sua véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónscia uxóre sua, et áfferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui Sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúmdatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit et exspirávit. Et factus est timor magnus

super omnes qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes, amovérunt eum, et efferéntes sepeliérunt.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Lectio ij

Factum est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit: Etiam, tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et exspirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam: et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa ecclésia, et in omnes, qui audiérunt hæc.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus.

Lectio iij

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis; sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Ad Bened. Ant. Ardens est cor meum, * desídero vidére Dóminum meum: quæro, et non invénio ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Misi dígitum meum * in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúja.

FERIA VI

Lectio i

De Actibus Apostolórum

Cap. 8, 9-24

Vir autem quidam, nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes, a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore magíis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit, et, cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa et virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Lectio ij

Cum autem audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui, cum venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis.

Lectio iij

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto.

Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua: et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Itaque. Glória Patri. - Itaque.

Ad Bened. Ant. Venérunt ad monuméntum * María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo novem Lectionum, aut de qualibet Octava, a Capitulo fit de sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur in reliquis Sabbatis similiter non impeditis, usque ad Sabbatum infra Hebdomadam IV post Octavam Paschæ inclusive.

SABBATO

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 10, 1-17

Vir autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifésto, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introëúntem ad se, et dicéntem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus. Hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et, cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: Quod autem vivit, vivit Deo,

allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Quod autem.

Lectio ij

Pόstera autem die iter illis faciéntibus et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra, ut oráret circa horam sextam. Et, cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus: et vidit cælum apértum, et descéndens vas quoddam velut línteum magnum, quátuor inítiis summítti de cælo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cæli. Et facta est vox ad eum: Surge, Petre, occíde et mandúca. Ait autem Petrus: Absit, Dómine, quia numquam manducávi omne commúne et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cælum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset, ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. - Allelúja.

Lectio iij Ibid., 34-41

Apériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi quia non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est ómnium Dóminus). Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa, post baptísmum quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth; quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem si-

gnácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato. 248

Capitulum 1 Petr. 2, 21-22

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 252

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor óvium: * ego sum via, véritas et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA II post Pascha

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Surréxit Dóminus, et Hymnus Rex sempitérne, ut in Psalterio. 40

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 13, 13-33

Cum a Papho navigássent Paulus et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphýliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi vero pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ, et ingréssi synagógam die sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem legis et prophetárum, misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri Israëlítæ, et qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Israël elégit patres nostros, et plebem exaltávit, cum essent íncolæ in terra Ægýpti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea. Et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos et quin-

quagínta annos; et post hæc dedit júdices usque ad Sámuel prophétam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Lectio ij

Et exínde postulavérunt regem: et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et, amóto illo, suscitávit illis David regem, cui testimónium pérhibens dixit: Inveni David fílium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine, secúndum promissiónem, edúxit Israël Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israël. Cum impléret autem Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus.

Lectio iij

Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem et príncipes ejus, hunc ignorántes, et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt; et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die; qui visus est per dies multos his, qui simul ascendérant cum eo de Galilǽa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est, quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 73, 1 de Ascens. Domini, n. 2-3

Hi dies, dilectíssimi, qui inter Resurrectiónem Dómini Ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu; sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus Sanctus; et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Lectio v

In iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, paventium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt; et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus: multo felícius eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis.

Lectio vj

Inter hæc autem aliáque miràcula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem), redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes, íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus crucis signa, et ut diligéntius pertractétur, invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia; ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlcro.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsior: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Itaque. Glória Patri. - Itaque.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 10, 11-16

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 14 in Evang., n. 1-2

Audístis, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram, audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit, osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in Sacraménto nostro Corpus suum et Sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, Carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Quod autem.

Lectio viij

Osténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur; appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima qua vívimus, quam terréna substántia quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Lectio ix

Et sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt; de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Capitulum 1 Petr. 2, 21-22

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus Auróra cælum, ut in Psaltério. 49

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.

℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum pastor óvium: * ego sum via, véritas et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi: Christus, ut supra ad Laudes.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Petr. 2, 23-24

Tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja - Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capitulum 1 Petr. 2, 25

Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et epíscopum animárum vestrárum.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. - Gavísi. ℣. Viso Dómino. - - Allelúja. Glória Patri. - Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica 67; Capitulum de Laudibus ut supra; Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 71

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.

FERIA II

Lectio j

De Actibus Apostolórum
Cap. 15, 5-29

Surrexérunt autem quidam de hæresi pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum Sanctum, sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo; et audiébant Bárnabam et Paulum, narrántes quanta Deus fecísset signa et prodígia in Géntibus per eos.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Lectio ij

Et postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant

verba prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædificábo, et érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum a sǽculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scríbere ad eos ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus, qui eum prǽdicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus.

Lectio iij

Tunc plácuit Apóstolis et senióribus, cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum: Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Sýriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui Sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris quam hæc necessária: Ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne; a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Ad Bened. Ant. Eúntes in mundum, * allelúja, docéte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pastor bonus * ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúja.

FERIA III

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 17, 22-34 ; 18, 1-4

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum et ómnia quæ in eo sunt, hic cæli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia. Fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites. * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Lectio ij

In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus; sicut et quidam vestrórum poëtárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant; eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in Viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis.

Lectio iij

Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt; in quibus et Dionýsius areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corínthum; et invéniens quemdam Judǽum, nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Judǽos a Roma), accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur: erant enim scenofactóriæ artis. Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judǽis et Græcis.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Itaque. Glória Patri. - Itaque.

Ad Bened. Ant. Eúntes in mundum, * docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit; et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúja.

FERIA IV

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 20, 17-38

A Miléto Paulus mittens Ephésum, vocávit majóres natu ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans, nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem

quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Christus resúrgens. 432

Lectio ij

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Surréxit pastor bonus. 432

Lectio iij

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Ecce vicit. 435

Ad Bened. Ant. Ite, nuntiáte * frátribus meis, allelúja: ut eant in Galilǽam, allelúja: ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sicut novit me Pater, * et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúja.

FERIA V

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 24, 10-27

Respóndit autem Paulus, (annuénte sibi præside dícere): Ex multis annis te

esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem: et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte; neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri et Deo meo, credens ómnibus quæ in lege et prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi ipsi exspéctant, resurrectiónem futúram justórum et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum et ad hómines semper.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Lectio ij

Post annos autem plures eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judǽi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsum me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. - Favus.

Lectio iij

Dístulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens: Cum tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies, véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judǽa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade; témpore autem opportúno accérsam te: simul et sperans.

quod pecúnia ei darétur a Paulo, propter quod et frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judǽis Felix, relíquit Paulum vinctum.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

Ad Bened. Ant. Tu solus peregrínus es, * et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Alias oves hábeo, * quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient; et fiet unum ovíle et unus pastor, allelúja.

FERIA VI

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 25, 1-12

Festus ergo cum venísset in provínciam, post tríduum ascéndit Jerosólymam a Cæsaréa. Adierúntque eum príncipes sacerdótum et primi Judæórum advérsus Paulum: et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes ut interfícerent eum in via. Festus autem respóndit servári Paulum in Cæsaréa, se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Lectio ij

Demorátus autem inter eos dies non ámplius quam octo aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judǽi, multas et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cǽsarem quidquam peccávi.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt

discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis: - Pax vobis.

Lectio iij

Festus autem volens grátiam præstáre Judǽis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cǽsaris sto, ibi me opórtet judicári; Judǽis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori; si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cǽsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cǽsarem appellásti? ad Cǽsarem ibis.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Itaque. Glória Patri. - Itaque.

Ad Bened. Ant. Nonne sic opórtuit * pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúja.

SABBATO

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 28, 16-31

Cum autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet, cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem, convocávit primos Judæórum. Cumque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum, qui cum interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judǽis, coáctus sum appelláre Cǽsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc igitur causam rogávi vos vidére et álloqui. Propter spem enim Israël caténa hac circúmdatus sum.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. - Quod autem.

Lectio ij

At illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te a Judǽa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis; nam de secta hac notum est nobis quia ubíque ei contradícitur. Cum constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi et prophétis, a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his quæ dicebántur: quidam vero non credébant.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. - Allelúja.

Lectio iij

Cumque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus Sanctus locútus est per Isaíam prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, et dic ad eos: Aure audiétis, et non intelligétis; et vidéntes vidébitis, et non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos compressérunt: ne forte vídeant óculis, et áuribus áudiant, et corde intélligant, et convertántur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, et ipsi áudient. Et cum hæc dixísset, exiérunt ab eo Judǽi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto: et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prǽdicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo, cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato. 248

Capitulum — 1 Petr. 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus Ad régias, ut in Psaltério. 252

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

DOMINICA III post Pascha

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Surréxit Dóminus et Hymnus Rex sempitérne, ut in Psalterio. 40

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit liber Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 1, 1-19

Apocalýpsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis et pax ab eo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ; qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja; quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo, allelúja. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium. - In Sánguine.

Lectio ij

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam: Amen. Ego sum Alpha et Oméga, princípium et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, Omnípotens. Ego Joánnes, frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu, fui in

ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro, et mitte septem ecclésiis quæ sunt in Asia: Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. - Transíte.

Lectio iij

Et convérsus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem candelábra áurea, et in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea; caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum: et habébat in déxtera sua stellas septem: et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

℟. Audívi vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja; * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti ejus, et qui timétis Deum, pusílli et magni. - Quia. Glória Patri. - Quia.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 242, De resurrect. corporum, n. 1

Diébus his sanctis Resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod

promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum atque palpándum.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. - Et vidi.

Lectio v

Ait enim: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte; quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt.

℟. Audívi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem et dicéntem: - Timéte Dóminum.

Lectio vj

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quam paucos resurrexísse qui erant: et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlcro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: * Et odor vestimentórum ejus

super ómnia arómata, allelúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. - Et odor. Glória Patri. - Et odor.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 16, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 101 in Joannem, n. 6

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me; non ad posteriórem, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus; sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, et, cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cælum.

℟. Decantábat pópulus Israël, allelúja; et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ; et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. - Et David.

Lectio viij

Illis ergo ait: Módicum, et jam non vidébitis me; qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me: univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. - Convertétur. Glória Patri. - Convertétur.

Lectio ix

Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur; cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus; sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes: quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Capitulum 1 Petri 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus Auróra cælum, ut in Psalterio. 49

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Módicum,* et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi: Obsecro vos, ut supra ad Laudes.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Petr. 2, 13-14

Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi, quasi præcelléṅti: sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capitulum 1 Petr. 2, 18-19

Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. - Gavísi. ℣. Viso Dómino. - Allelúja. Glória Patri. - Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica 67 ; Capitulum de Laudibus ; Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 71

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos : mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini ; sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúja.

FERIA II

Lectio j

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 2, 1-17

Angelo Ephesi ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos ; et tentásti eos qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quod caritátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaque unde excíderis : et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat ecclésiis : Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja. ℣. Vidi cælum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cælo. - Et super.

Lectio ij

Et Angelo Smyrnæ ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem

tuam, sed dives es; et blasphemáris ab his qui se dicunt Judǽos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini, et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda.

℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja: * Hic Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi: - Hic Deum adóra.

Lectio iij

Et Angelo Pérgami ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphǽam utráque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca: quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israël, édere et fornicári: ita habes et tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age; si quo minus, véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat ecclésiis: Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℟. Audívi vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja; Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti ejus, et qui timétis Deum, pusílli et magni. - Quia. Glória Patri. - Quia.

Ad Bened. Ant. Et incípiens * a Móyse et ómnibus prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra * vertétur in gáudium, allelúja: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA III

Lectio j

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 4, 1-11

Post hæc vidi: et ecce óstium apértum in cælo, et vox prima, quam audívi,

tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis; et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor: et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei.

℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam: * Allelúja, allelúja. ℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. - Allelúja.

Lectio ij

Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo: et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu et intus plena sunt óculis; et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat: * Dum perficerétur opus Dei, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. - Dum perficerétur.

Lectio iij

Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem; quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, alle-

lúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. - Et odor. Glória Patri. - Et odor.

Ad Bened. Ant. Et coëgérunt illum, * dicéntes: Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia implévit * cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA IV

Lectio j

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 5, 1-14

Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi: et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Platéæ tuæ, Jerúsalem, sternéntur auro mundo, allelúja: et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúja: * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur: allelúja, allelúja. ℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. - Et per omnes.

Lectio ij

Et cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum; et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in Sánguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes: et regnábimus super terram.

℟. Decantábat pópulus Israël, allelúja: et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in

domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ: et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. - Et David.

Lectio iij

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum; et erat número eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sǽcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sǽcula sæculórum.

℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta: * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja. ℣. Vidi cælum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cælo. - Et super. Glória Patri. - Et super.

Ad Bened. Ant. Mane nobíscum, * quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra, * allelúja, vertétur in gáudium, allelúja.

FERIA V

Lectio j

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 15, 1-8

Et vidi áliud signum in cælo magnum et mirábile, Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas: quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei: et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes: Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifésta sunt.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quó-

niam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo, allelúja. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium. - In Sánguine.

Lectio ij

Et post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cælo: et exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sǽcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus: et nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. - Transíte.

Lectio iij Cap. 16, 1-6

Et audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram; et factum est vulnus sævum et péssimum in hómines, qui habébant charactérem béstiæ, et in eos qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui, et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum; et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es, Dómine, qui es, et qui eras Sanctus, qui hæc judicásti: quia sánguinem sanctórum et prophetárum effudérunt, et sánguinem eis dedísti bíbere: digni enim sunt.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officio novem Lectionum:

℟. Audívi vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja; Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes sancti ejus, et qui timétis Deum, pusílli et magni. - Quia. Glória Patri. - Quia.

Ad Bened. Ant. Et intrávit * cum illis: et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen, amen dico vobis, * íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

FERIA VI

Lectio j

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli
Cap. 19, 1-16

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cælo dicéntium: Allelúja: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sǽcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigínti quátuor et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen. Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusílli et magni.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. - Et vidi.

Lectio ij

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.

℟. Audívi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem et dicéntem: - Timéte Dóminum.

Lectio iij

Et vidi cælum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cælo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus: ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea, et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officio novem Lectionum:

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. - Et odor. Glória Patri. - Et odor.

Ad Bened. Ant. Cognovérunt * Dóminum Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

SABBATO

Lectio j

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 22, 1-21

Et osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius; sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus, et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit, et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sǽcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt et vera. Et Dóminus Deus spiríituum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fíeri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

℟. Decantábat pópulus Israël, allelúja: et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo

canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ: et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. - Et David.

Lectio ij

Et ego Joánnes, qui audívi et vidi hæc. Et, postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat: et dixit mihi: Vide ne féceris; consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum prophetárum, et eórum qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc; et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc; et qui justus est, justificétur adhuc; et sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua.

℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja: * Hic Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi: - Hic Deum adóra.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato: Glória Patri. - Hic Deum.

Lectio iij

Ego sum Alpha et Oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis serviéntes, et omnis, qui amat et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat; et qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio cito: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam, * Allelúja, allelúja. ℣. Et erat structúra muri ejus

ex lápide jáspide; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. - Allelúja. Glória Patri. - Allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato. 248

Capitulum Jac. 1, 17

Caríssimi: Omne datum óptimum et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus Ad régias, ut in Psaltério. 252

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

DOMINICA IV post Pascha

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Surréxit Dóminus, et Hymnus Rex sempitérne, ut in Psaltério. 40

IN I NOCTURNO

Si sequentes Lectiones I Nocturni pridie dictæ fuerint in Festo Ss. Apostolorum Philippi et Jacobi, hac nocte sumuntur Lectiones Feriæ II sequentis, cum Responsoriis tamen de Dominica.

Lectio j

Incipit Epístola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 1, 1-16

Jacóbus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet, ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hǽsitans.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. - Adhǽreat.

Lectio ij

Qui enim hǽsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non

ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. - Multitúdo.

Lectio iij

Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo, cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est; ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus. Deínde concupiscéntia, cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. - In médio. Glória Patri. - In médio.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de bono patiéntiæ

Num. 1-3 et 20

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cæléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus prǽmia spei ac fídei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patién-

tia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam nec patiéntiam Dei novit?

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. - Dómino.

Lectio v

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis cæléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam dómini páriter et patris; quia et servos opórtet esse obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. - Ne repéllas.

Lectio vj

Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frenat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit. Coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis indivíduam caritátem. Facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites: docet delinquéntibus cito ignóscere: si ipse delínquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fídei nostræ fundaménta fírmiter munit.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. - Quómodo. Glória Patri. - Quómodo.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 16, 5-14

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 94 in Joannem, n. 1-2

Cum Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam; qua perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. - In psaltério.

Lectio viij

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant Passióni próximum fuísse cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat; quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus, hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte Passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat: ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. - Et psállere. Glória Patri. - Et psállere.

Lectio ix

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram; nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu Sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus

(utrúmque enim interpretátur, quod est Græce Paráclitus), Christo abscedénte, fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Capitulum Jac. 1, 17

Caríssimi: Omne datum óptimum et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus Auróra cælum, ut in Psalterio. 49

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra lætént ur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi: Omne datum, ut supra ad Laudes.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Jac. 1, 19-20

Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Jac. 1, 21

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. - Gavísi. ℣. Viso Dómino. - Allelúja. Glória Patri. - Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica 67 ; Capitulum de Laudibus ; Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 71

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me; sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

FERIA II

Lectio j

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 1, 17-27

Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. - A Dómino.

Lectio ij

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. Quia, si quis audítor est verbi et non factor, hic comparábitur viro considerántì vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. - Psalmum.

Lectio iij

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrénans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. - In médio. Glória Patri. - In médio.

Ad Bened. Ant. Nonne cor nostrum * ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego veritátem dico * vobis: éxpedit vobis ut ego vadam; si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúja.

FERIA III

Lectio j

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli
Cap. 2, 1-13

Fratres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim, si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánulum habens, in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum, qui indútus est veste præclára, et dixéritis ei: Tu sede hic bene; páuperi autem dicátis: Tu sta illic; aut sede sub scabéllo pedum meórum: nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum?

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. - Dómino.

Lectio ij

Audíte, fratres mei dilectíssimi: nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et herédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teípsum; bene fácitis. Si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. - Ne repéllas.

Lectio iij

Quicúmque autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit et,

Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, et sic fácite sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. - Quómodo. Glória Patri. - Quómodo.

Ad Bened. Ant. Pax vobis, * ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vénerit * Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúja.

FERIA IV

Lectio i

De Epístola
beáti Jacóbi Apóstoli
Cap. 2, 14-26

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini et saturámini; non the déritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. - In psaltério.

Lectio ij

Sed dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus: et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: Bene facis; et dæmones credunt, et contremíscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham, pater noster, nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus, et ex opéribus fides consummáta est?

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere,

allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. - Et psállere.

Lectio iij

Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum? Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. - A Dómino. Glória Patri. - A Dómino.

Ad Bened. Ant. Spíritus * carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam crédite, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Adhuc multa hábeo * vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

FERIA V

Lectio j

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 3, 1-10

Nolíte plures magístri fíeri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir: potest étiam freno circumdúcere totum corpus. Si autem equis frena in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumférimus.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. - Adhǽreat.

Lectio ij

Ecce et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timué-

runt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. - Multitúdo.

Lectio iij

Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem: et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio et maledíctio.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. - In médio. Glória Patri. - In médio.

Ad Bened. Ant. Obtulérunt discípuli * Dómino partem piscis assi, et favum mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non enim loquétur * a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúja.

FERIA VI

Lectio j

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 4, 1-15

Unde bella et lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis; occíditis et zelátis, et non potéstis adipísci; litigátis et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis et non accípitis, eo quod male petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja: * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. - Dómino.

Lectio ij

An putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus qui

hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte: risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. - Ne repéllas.

Lectio iij

Nolíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor et judex, qui potest pérdere et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, et deínceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit, et: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. - Quómodo. Glória Patri. - Quómodo.

Ad Bened Ant. Isti sunt sermónes, * quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúja, allelúja.

SABBATO

Lectio j

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 5, 1-16

Agite nunc, dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt: et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum æruginávit: et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vo-

bis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat: et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra, in die occisiónis. Addixístis et occidístis justum, et non réstitit vobis.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. - In psaltério.

Lectio ij

Patiéntes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra; quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali, labóris et patiéntiæ, prophétas: qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis; quóniam miséricors Dóminus est et miserátor.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. - Et psállere.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato: Glória Patri. - Et psállere.

Lectio iij

Ante ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre, neque per cælum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est; Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus; et, si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo alterútrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua.

℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. - Psalmum dícite. Glória Patri. - Psalmum dícite.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato. 248

Capitulum Jac. 1, 22-24

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus Ad régias, ut in Psaltério. 252

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

DOMINICA V post Pascha

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Surréxit Dóminus, et Hymnus Rex sempitérne, ut in Psaltério. 40

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-21

Petrus, Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per Resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. - Adhæreat.

Lectio ij

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus; ut pro-

bátio vestræ fídei, multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. - Multitúdo.

Lectio iij

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam quæ offértur vobis grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis; sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. - In médio Ecclésiæ. Glória Patri. - In médio Ecclésiæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de fide resurrectiónis

De excessu Satyri, lib. 2, n. 90-92 et 102-103

Quóniam Dei mori non póterat Sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut, dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. - Dómino.

Lectio v

Primítiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. - Ne repéllas.

Lectio vj

Advértimus, quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit,

útique non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cælum, resurréxit in eo terra. Erit enim cælum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. - Quómodo. Glória Patri. - Quómodo.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 16, 23-30

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 102 in Joannem, n. 1-2

Dómini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit: In nómine meo.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. - In psaltério.

Lectio viij

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat lítteris ac syllabis Christum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit: et áccipit quod petit, si non contra

suam salútem sempitérnam petit. Accipit autem quando debet accípere; quædam enim non negántur, sed ut cóngruo dentur témpore differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait, Dabit vobis: ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes Sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur, vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis; quia non utcúmque dictum est, Dabit; sed, Dabit vobis.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et císthara. - Et psállere. Glória Patri. - Et psállere.

Lectio ix

Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est: et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur: non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Capitulum Jac. 1, 22-24

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus Auróra cælum, ut in Psalterio. 49

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi: Estóte, ut supra ad Laudes.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, alle-

lúja. - Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Jac. 1, 25

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. - Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. - Allelúja. Glória Patri. - Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Jac. 1, 27

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. - Gavísi. ℣. Viso Dómino. - Allelúja. Glória Patri. - Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica 67; Capitulum de Laudibus; Hymnus Ad régias, ut in Psalterio. 71

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pétite, et accipiétis, * ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

FERIA II
in Rogationibus

Hæc Feria est major non privilegiata.

¶ Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo, cum ix Lectione de sequenti Homilia et Commemoratione de Feria ad Laudes tantum, ut infra. De Festo autem trium Lectionum fit tantum Commemoratio.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 5-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 7, n. 87-89

Alius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam

nóctibus, orátio deferátur. Vides enim, quod iste qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cæléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis Corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc. 462

Lectio ij

Ab hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte Dómino. 462

Lectio iij

Nam si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus; quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília: et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. - In médio. Glória Patri. - In médio.

Hac nocte non dicitur Hymnus Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur, hodie tantum, ad Laudes et per Horas; ad Vesperas autem hujus Feriæ et ad omnes Horas in duabus Feriis sequentibus, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis: Deus, a quo bona. 473

* Hoc triduo qui non intersunt Processioni Rogationum, post Laudes privatim dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus. [283]

Ad Magnif. Ant. Ipse enim Pater amat * vos, quia vos me amástis et credidístis, allelúja.

* Si Vesperæ fuerint de aliquo Festo, non fit Commemoratio Feriæ.

FERIA III
in Rogationibus

Si Lectiones hujus Feriæ sua die dici non potuerint, et in Feria II aut IV Rogationum fieri contingat Officium, in quo Lectiones de Scriptura occurrenti sint dicendæ, neque in eo reponendum fuerit Initium Epistolæ in Dominica præcedenti assignatum aut anticipandum sit Initium in Feria VI sequenti impeditum, Lectiones ipsæ anticipantur vel transferuntur, ita ut in Officio in Rogationibus occurrenti Lectiones de Scriptura semper valeant adhiberi. Quod item servatur de Lectionibus Sabbati, ut supra impeditis, quæ similiter in casu anticipantur, servato ordine Lectionum infra Hebdomadam. Responsoria tamen non anticipantur nec transferuntur, sed semper adhibentur de Feria aut de die infra Octavam currenti.

Lectio j
De Epístola prima beáti Petri Apóstoli
Cap. 4, 1-17

Christo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini: quia qui passus est in carne, désiit a peccátis; ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntium consummándam his, qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes: qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est: ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

℟. In ecclésiis. 471

Lectio ij

Estóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquís-

que sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum: cui est glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. In toto corde meo. 471

Lectio iij

Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat; sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat: gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei.

In Officio feriali:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Hymnum cantáte. 472

Ad Bened. Ant. Oportébat * pati Christum, et resúrgere a mórtuis, allelúja.

Oratio Deus, a quo bona, ut in Dominica præcedenti. 473

Ad Magnif. Ant. Exívi a Patre, * et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

FERIA IV
in Rogationibus
VIGILIA ASCENSIONIS

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 17, 1-11

In illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cælum dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 104 in Joannem, n. 2-3

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio; sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: et si

illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus, cánticum. 468

Lectio ij

Quaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, claríﬁca Fílium tuum: osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret vel fíeri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est; quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit Passiónem; absit enim ut sídera mori cógerent síderum Conditórem.

℟. Bonum est confitéri. 468

In Officio de Vigilia: Glória Patri. - Et psállere.

Lectio iij

Clarificátum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si Passióne clarificátus dícitur, quanto magis Resurrectióne? Nam in Passióne magis ejus humílitas quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus Resurrectióne sumpsit exórdium.

In Officio de Vigilia:

Te Deum laudámus. 8

In Officiis novem Lectionum:

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. - A Dómino. Glória Patri. - A Dómino.

Ad Laudes:

℟. In resurrectióne. 473

Ad Bened. Ant. Pater, venit hora, * clarífica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúja.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

IN ASCENSIONE DOMINI

Duplex I classis cum Octava privilegiata III ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Viri Galilæi, * quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Cumque intueréntur * in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, * benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, * elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum Act. 1, 1-2

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus

Salútis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos:
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Tu, dux ad astra et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ prǽmium.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pater, * manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

In II Vesperis et per Octavam:

Ad Magnif. Ant. O Rex glóriæ, * Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos; sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas usque ad Nonam in Vigilia Pentecostes inclusive, erit sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cælum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Ætérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ:

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cǽlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quǽsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut, cum repénte cœperis
Clarére nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Eleváta est * magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúja.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super cælos Deus, allelúja.

Ant. Dóminus in templo * sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Psalmus 10

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Ant. A summo cælo * egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Lectio j

Incipit liber Actuum Apostolórum

Cap. 1, 1-14

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post Passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: Quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab

Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Jacóbus Alphǽi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne, cum muliéribus et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Ant. Exaltáre, Dómine * in virtúte tua: cantábimus et psallémus, allelúja.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in

salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus et psallémus, allelúja.

Ant. Exaltábo te, * Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómi-

ne, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Ant. Ascéndit Deus * in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 73, 1 de Ascens. Domini, cap. 1, 4

Post beátam et gloriósam Resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum, judáica impietáte resolútum, divina in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut, dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides Resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mæstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. - Rogo pro vobis.

Lectio v

Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant tré-

pidi, et de fide Resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut, Dómino in cælórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cæléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. - Spíritum veritátis.

Lectio vj

Quia ígitur Christi Ascénsio, nostra provéctio est; et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exsultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cælórum in Christo supérna penetrávimus: amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amisérámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. - Dedit. Glória Patri. - Dedit.

IN III NOCTURNO

Ant. Nimis exaltátus est, * allelúja: super omnes deos, allelúja.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Nimis exaltátus est, allelúja: super omnes deos, allelúja.

Ant. Dóminus in Sion, * allelúja: magnus et excélsus, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Dóminus in Sion, allelúja: magnus et excélsus, allelúja.

Ant. Dóminus in cælo, * allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Dóminus in cælo, allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 29 in Evang., n. 1-2

Quod Resurrectiónem Domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque Resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est; quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. - Ut máneat.

Lectio viij

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ Resurrectiónis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens: Convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsquam cælum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent?

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. - Qui ámbulas. Glória Patri. - Qui ámbulas.

Lectio ix

Increpáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte

Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Viri Galilǽi, * quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Cumque intueréntur * in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, * benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, * elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum Act. 1, 1-2

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus

Salútis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos:
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Tu, dux ad astra et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ascéndo ad Patrem meum, * et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis, et ad eam in Responsorio brevi Versus Qui scandis super sidera, qui dicitur usque ad Vigiliam Pentecostes inclusive.

AD TERTIAM

Capitulum Primum quidem, ut supra ad Laudes.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. - Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 1, 4-5

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. - Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Act. 1, 11

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. - Ascéndo. ℣. Deum meum et Deum vestrum. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndo.

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 807, præter Antiphonam ad Magnificat.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Rex glóriæ, * Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos; sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Completorium de Dominica. 72

Infra Octavam et in die Octava Officium fit ut in Festo, præter Lectiones, quæ pro singulis diebus assignantur propriæ.

¶ Si infra Octavam aut Feria VI subsequenti celebretur Officium, quod Lectiones I Nocturni sumat de Scriptura occurrenti, hæ dicuntur cum Responsoriis de Ascensione, ut infra.

FERIA VI
infra Octavam Ascensionis

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-15

Simon Petrus, servus et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei et Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quem máxima et pretiósa nobis promíssa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Vos autem curam omnem subinferéntes ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim, si vobíscum adsint et súperent, non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne; cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Quaprópter, fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis:

hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne; certus quod velox est depósitio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 74, 2 de Ascens. Dom., cap. 1

Sacraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio Sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum Passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint; próprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post Passiónem vero, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat; infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cælis.

℟. Tempus est. 485

Lectio v

Sicut ergo in solemnitáte pascháli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi; ita Ascénsio ejus in cælos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cæli milítiam, super omnes órdines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus: ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non defíceret, spes

non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Non turbétur. 486

Lectio vj

Magnárum hic vigor est méntium, et valde fidélium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, et ibi fígere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in iis tantum salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent? Unde et illi viro, qui de Resurrectióne Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestígia Passiónis et visu explorásset et tactu: Quia vidísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt.

℟. Ascéndens Christus. 486

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 29 in Evang., n. 3

Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi: salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Ego rogábo Patrem. 489

Lectio viij

Quod cum ita sit, fídei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat: et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gáudeat.

℟. Ponis nubem. 489

Lectio ix

Sed ecce, si quod promísit mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plángere quod errávit. Apud misericórdem namque Júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscóndit.

Te Deum laudámus. 8

SABBATO
infra Octavam Ascensionis

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli

Cap. 3, 1-18

Hanc ecce vobis, caríssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem: ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum a sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod cæli erant prius, et terra, de aqua, et per aquam consístens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cæli autem, qui nunc sunt, et terra eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii et perditiónis impiórum hóminum.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Unum vero hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant; sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur: in quo cæli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem, et quæ in ipsa sunt

ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus et pietátibus, exspectántes et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cæli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos vero cælos et novam terram secúndum promíssa ipsíus exspectámus, in quibus justítia hábitat.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Propter quod, caríssimi, hæc exspectántes, satágite immaculáti et invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut et caríssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti et instábiles deprávant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur, fratres, præsciéntes custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória, et nunc et in diem æternitátis. Amen.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Leónis Papæ

Sermo 74, cap. 2-4

Quod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit; et ut fides excelléntior esset ac fírmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem Ascensióne Dómini auctam, et Spíritus Sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exsília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ; nec tantum impúbes púeri, sed étiam ténerae vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritú-

dines dépulit, mórtuos suscitávit.

℟. Tempus est. 485

Lectio v

Unde et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ Passiónis expáverant, et veritátem Resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant; tantum de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant: nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténderent, quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, fílius hóminis, Dei Fílius excelléntius sacratiúsque innótuit, cum in Patérnæ majestátis glóriam se recépit; et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior.

℟. Non turbétur. 486

Lectio vj

Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére: quóniam, glorificáti córporis manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spiritáli intelléctu par Genitóri Unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post Resurrectiónem suam Dóminus Maríæ Magdalénæ, persónam Ecclésiæ gerénti, cum ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: hoc est, Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas; ad sublimióra te díffero, majóra tibi præparo: cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

℟. Ascéndens Christus. 486

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 29 in Evang., n. 4

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia

ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda: quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus; et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego rogábo Patrem. 489

Lectio viij

Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirităliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, Conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt.

℟. Ponis nubem. 489

Lectio ix

Et dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur, mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne títubant: quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spiritália; tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur.

Te Deum laudámus. 8

Vesperæ de sequenti Dominica, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam.

DOMINICA
infra Octavam Ascensionis

Semiduplex

IN I VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus ut infra 503; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ:

Ant. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos; sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur ut in Ascensione 480, præter sequentia.

IN I NOCTURNO

Si sequentes Lectiones pridie dictæ fuerint in Festo S. Joannis ante Portam Latinam, hac nocte sumuntur Lectiones Feriæ II sequentis.

Lectio j

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 1, 1-10

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et Sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij Cap. 2, 1-6

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed, et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum et mandáta ejus non custódit, mendax est et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 177 in Append., n. 1-3

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cælum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos

rétibus ligáre conténdunt; et ídeo cum Dei adjutório secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum; ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. - Rogo pro vobis.

Lectio v

Resurréctio Dómini spes nostra est: Ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus: érigis te, et fugit a te; humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. - Spíritum veritátis.

Lectio vj

Resurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides, quod dísplicet Deo, tolle.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in ju-

bilatióne, et Dóminus in voce tubæ. - Dedit. Glória Patri. - Dedit.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 26-27; 16, 1-4

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 92 in Joannem, n. 1

Dóminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus Passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sǽculi futúrus præséntia spiritáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit. Ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit: ut scirent se Dei grátia esse quod sunt; suis autem vítiis fuísse quod fuérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. - Ut máneat.

Lectio viij

Deínde persecutóres et suos et ipsórum, Judǽos evidénter expréssit: ut omníno apparéret étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur Sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum a quo missus est, et tamen odíssent et Fílium et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est, (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit ubi ait: Ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso; sed quæcúmque áudiet loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. - Cum autem. Glória Patri. - Cum autem.

Lectio ix

Deínde tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimó-

nium perhibébit de me; et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me et Patrem meum; sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos qui vidérunt, et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Immo vero étiam áliquos ex illis qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Viri Galilǽi * quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Cumque intueréntur * in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus * benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, * elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum 1 Petri 4, 7-8

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus

Salútis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos:
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Tu, dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ prǽmium,
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ:

Ant. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam Psalmi ut in Festis, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Si quis lóquitur, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capitulum 1 Petri 4, 7-8

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. - Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Petri 4, 9-10

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. - Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúja.

AD NONAM

Capitulum 1 Petri 4, 11

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. - Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndo.

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hæc locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam: Ant. Pater, manifestávi, ℣. Ascéndit, Oratio Concéde. 480 Si autem sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Ant. O Rex glóriæ, ut ibidem.

FERIA II
infra Octavam Ascensionis

Semiduplex

Lectio j

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 3, 1-18

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus: et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum, et iniquitátem facit: et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret: et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat; et omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est: sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt fílii Dei, et fílii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter

quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant; fratris autem ejus justa.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte. Omnis, qui odit fratrem suum, homicída est; et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo, quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo de Ascensione, n. 3-4

Christus ascéndens in cælum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri: et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat; et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit, Sede ad déxteram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit, Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, et in terram ibis.

℟. Tempus est. 485

Lectio v

Non enim ad omnem glóriam cælos transísse suffécerat, non cum Angelis stare; sed cælos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cælum separátur a terra, immo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cælum quanto ab altióre cælo separátur, et de altióre cælo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam Potestátes, ad ipsam quoque Domínicam se-

dem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ultérius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

℟. Non turbétur. 486

Lectio vj

Et hæc osténdens Paulus dicébat: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et íterum: Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cælos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℟. Ascéndens Christus. 486

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 29 in Evang., n. 5-6

Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. In véteri testaménto cognóvimus quod Elías sit raptus in cælum. Sed áliud est cælum aéreum, áliud æthéreum. Cælum quippe aéreum terræ est próximum; unde et aves cæli dícimus, quia eas volitáre in äëre vidémus. In cælum ítaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénte ducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit: Redémptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et Resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℟. Ego rogábo Patrem. 489

Lectio viij

Notándum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendísse, ut vidélicet apérte demonstrarétur quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjumén-

ta: quia nec in cælum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur; quia is qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertebátur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cælum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cælum.

℟. Ponis nubem. 489

Lectio ix

Sicut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cælum aéreum Elías sublevátus, Ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cælos penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cælum subvéctus esse memorátur, ut veníret póstmodum, qui nec translátus nec subvéctus, cælum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 8

FERIA III
infra Octavam Ascensionis

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 4, 1-21

Caríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei: omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est: et omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichrístus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, et vicístis eum, quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt; ídeo de mundo loquúntur, et mundus eos audit: nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos; qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus spíritum veritátis, et spíritum erróris.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et

convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ii

Caríssimi, diligámus nos ínvicem, quia cáritas ex Deo est; et omnis, qui díligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cáritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte; sed perfécta cáritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet; qui autem timet, non est perféctus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit: Quóniam díligo Deum, et fratrem suum odérit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo
sancti Máximi Epíscopi
Homilia 60, de Ascensione

Méminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cælórum vicína conscéndit: ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pétiit, cælórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila, relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, purióris áëris salubritáte perfrúitur; ita et Dóminus, terrenórum fæcem déserens peccatórum, in Sanctis suis vólitans, puerióris vitæ simplicitáte lætátur.

℟. Tempus est. 485

Lectio v

Per ómnia ígitur áquilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid fácimus, quod áquila prædam frequénter díripit, tollit frequénter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem, quem suscépit, inférni raptum fáucibus portávit ad cælum, et aliénæ dominatiónis, id est diabólicæ potestátis servum, de captivitáte érutum, duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in prophéta: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Non turbétur. 486

Lectio vj

Ascéndit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam bene triúmphum Dómini prophéta descríbit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cælos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas; non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei fílium hóminis sústulit ad cælum, ipsa captívitas portátur, et portat.

℟. Ascéndens Christus. 486

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum
Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía
sancti Gregórii Papæ
Homilia 29 in Evang., n. 7-8

Considerándum nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei; et Stéphanus dicit: Vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Ego rogábo Patrem. 489

Lectio viij

Quia ergo Redémptor noster assúmptus in cælum et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet, hunc post Assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post Ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cælo illíus grátia pugnávit.

℟. Ponis nubem. 489

Lectio ix

Séquitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum: nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem evangélicam exponéndo transcúrrimus: restat, ut áliquid de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

Te Deum laudámus. 8

FERIA IV
infra Octavam Ascensionis
Semiduplex

IN I NOCTURNO
Lectio j

Incipit Epístola secúnda
beáti Joánnis Apóstoli
Vers. 1-13

Sénior Eléctæ dóminæ et natis ejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte et caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appá-

rens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Et hæc est cáritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis. Quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor et antichrístus. Vidéte vosmetípsos, ne perdátis quæ operáti estis, sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis, qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atraméntum; spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo
sancti Gregórii Nysséni
Oratio de Ascens. Domini

Hodiérnam celebritátem, satis per se magnam, prophéta David majórem éffícit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cæléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cælum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum: Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Tempus est. 485

Lectio v

Et quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu seípsum dimetítur (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit); idcírco janitóres intérrogant: Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent ipsis, demonstrántque fortem et poténtem in prælio, qui pugnatúrus erat contra illum qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum qui mortis habébat impérium: ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem et pacem vindicáret.

℟. Non turbétur. 486

Lectio vj

Occúrrunt ei custódes, et portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est, cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur: Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem, non ámplius, Fortis et potens in prælio, sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit: ipse est Rex glóriæ.

℟. Ascéndens Christus. 486

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 29 in Evang., n. 9-10

Hoc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod, nato Dómino, apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse: ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est: Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo quod, nato Dómino, non in albis véstibus; ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est, cum cælum Deus-homo penetrávit? Quia, nascénte Dómino, videbátur

divínitas humiliáta; ascendénte vero Dómino, est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt, quam humiliatióni.

℟. Ego rogábo Patrem. 489

Lectio viij

In Ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt; quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in Ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres caríssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est: Terra es et in terram ibis; hódie in cælum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim Ascensiónis ejus mystérium Judǽam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis.

℟. Ponis nubem. 489

Lectio ix

Avis enim recte appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad ǽthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit, quisquis eum ad cælum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Eleváta est magnificéntia tua super cælos. De hac rursus ait: Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac íterum dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem: quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

Te Deum laudámus. 8

Vesperæ de sequenti die Octava.

FERIA V
in Octava Ascensionis

Duplex majus

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Cap. 4. 1-21

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in

víncLJulo pacis. Unum corpus et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: *Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúra uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte. Hoc ígitur dico et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis

Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 176 in Append., n. 1-2

Omnia, caríssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt: qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cælum patére posse monstrávit; et dum victórem mortis in cæléstia elevávit, victóribus quo sequántur osténdit. Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fídei confirmátio fuit: ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus efféctum; et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea, quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. - Rogo pro vobis.

Lectio v

Super excélsa ergo cæli terrénum corpus impónitur: ossa, intra sepúlcri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur: et ídeo sacra apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cæléstis obséquium; unde hodiérna festívitas hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo qui élevat, divínam poténtiam; in eo autem qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. - Spíritum veritátis.

Lectio vi

Ideóque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte

præsúmit assérere Fílium Dei ac fílium hóminis uníus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam; vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácile Ariánus evangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. - Dedit dona. Glória Patri. - Dedit dona.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 29 in Evang., n. 10-11

De hac Ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cælos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit; at postquam ejus Ascensióne roboráta est, apérte prædicávit quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia cum Dóminus cælum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. - Ut máneat.

Lectio viij

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, et transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríssi-

mi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cælo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlcrum, de sepúlcro rédiit in cælum. Ecce, ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit: quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos: post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. - Qui ámbulas. Glória Patri. - Qui ámbulas.

Lectio ix

Unde, fratres caríssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus: nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cælis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum: quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit; et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redémptor noster tanto tunc in judícium districtior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus. 8

In II Vesperis non fit Commemoratio sequentis.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis; exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et Responsorio viij, Capitulis, Antiphonis cum Versibus ad Benedictus et Magnificat, et Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis, ut supra 499 et infra. 527 Et non dicuntur Preces ad Primam et Completorium.

Feria tamen VI fit de quolibet Officio novem Lectionum occurrenti vel translato, cum Commemoratione Feriæ, quæ omittitur tantum in Duplicibus I vel II classis. Ad Vesperas autem, in omnibus Officiis quæ non sint Duplicia I vel II classis, fit Commemoratio Officii sequentis, ut infra. 522

FERIA VI
post Octavam Ascensionis

Semiduplex

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit Epístola tértia beáti Joánnis Apóstoli

Vers. 1-14

Sénior Gajo caríssimo, quem ego dílígo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gaví-

sus sum valde veniéntibus frátribus et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspéctu ecclésiæ: quos benefáciens dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes a Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan ecclésiæ; sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc, si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit, verbis malígnis gárriens in nos: et quasi non ei ista sufficiant, neque ipse súscipit fratres, et eos, qui suscípiunt, próhibet et de ecclésia éjicit.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: qui male facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte, sed et nos testimónium perhibémus: et nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere: sed nólui per atraméntum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 176, in Append., n. 3-4

Salvátor noster, caríssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit.

Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ et assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cælum.

℟. Tempus est. 501

Lectio v

In illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos Resurréctio eréxit, nos Ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginis córpore cæléstibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo, caríssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter et proféctu ascendámus post illum: étiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos.

℟. Non turbétur. 501

Lectio vj

De vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur, si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars detérior: sed secum pótius cælo sanctificátum corpus acquírat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus. 501

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 26-27; 16, 1-4

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mit-

tam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Tractatus 92 in Joannem,
n. 1-2

Venit die Pentecóstes Spíritus Sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium géntium loqueréntur, plures ex his, qui áderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquénte Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo, ut ille qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexísse et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti Sánguinis, tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti Sánguine quem fudérunt.

℟. Ego rogábo Patrem. 502

Lectio viij

Christi enim Sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicébat: Odio habuérunt me gratis; cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret: Odio me habuérunt, et occidérunt vidéntes; sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus Sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℟. Si enim non abíero. 502

Lectio ix

Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibéndi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum Sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in caritáte: sed perfécta cáritas foras mittit timórem. Dénique ante Passiónem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est a fémina servitútis; post Resurrectiónem vero Dómini, liberá-

lis ejus amor ab ipso príncipe libertátis: et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur; ibi quem diléxerat, negábat; hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infírmus fúerat et angústus, donec eum roboráret et dilatáret Spíritus Sanctus.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, ut supra.

SABBATO
in Vigilia Pentecostes

I classis Semiduplex

¶ Ab hac die cessant omnes Octavæ particulares usque ad Festum Ssmæ Trinitatis inclusive.

Ad Matutinum omnia dicuntur ut in Festo Ascensionis 480, præter sequentia:

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli

Vers. 1-13

Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis et pax et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præscrípti sunt in hoc judícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab

óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. - Et, vidéntibus.

Lectio ij

Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. - Spécies.

Lectio iij

Cum Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt! Hi sunt in épulis suis máculæ, conviviántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. - In virtúte. Glória Patri. - In virtúte.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos

Sermo 4, n. 1

Dum per sacratíssimum crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spirituáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restí-

tuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat: quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit fílios; nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratiónibus, cánticis spirituálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hilares vos mater exhíbeat Christo.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. - Rogo pro vobis.

Lectio v

Accepístis et sýmbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalýpsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut cum peperísset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse, nullus vestrum ignórat: mulíerem illam Vírginem Maríam significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit; quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo fílium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi sýmboli adjuvánte Dómino exponéndas suscépimus, ut, quid síngulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimícus de córdibus vestris.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et, cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. - Spíritum veritátis.

Lectio vj

Huic vos renuntiáre profés si estis: in qua professióne, non homínibus, sed Deo, et Angelis ejus conscribéntibus dixístis: Renúntio. Renuntiáte non solum vócibus, sed étiam móribus; non tantum sono linguæ, sed et

actu vitæ; nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo et veternóso inimíco suscepísse certámen: non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos áttrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim et detégeris, Christiáne, quando áliud agis et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem: modo ingrédiens ecclésiam oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti?

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. - Dedit dona. Glória Patri. - Dedit dona.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 14, 15-21

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 74 in Joann., n. 4-5 et Tractatus 75, n. 1

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis: osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim Latíne dícitur Advocátus; et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum Sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo; legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest: velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres, quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. - Ut máneat.

Lectio viij

Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non

enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus Sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat: non manébit, ut sit; prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit, Apud vos manébit, cum adjúnxit et dixit, In vobis erit.

℞. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso; sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. - Cum autem. Glória Patri. - Cum autem.

De Festo, cujus ad Laudes facienda sit Commemoratio, non dicitur hac nocte ix Lectio.

Lectio ix

Ergo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus: consciéntiam vero nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis: Spíritus autem Sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis; sed vidéri et sciri, quemádmodum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus Sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram: tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Viri Galilǽi, * quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Cumque intueréntur * in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus * be-

nedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem regum,* et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, * elevátus est, et nubes suscépit eum in cælo, allelúja.

Capitulum 1 Petri 4, 7-8

Caríssimi: Estóte prudéntes et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus

Salútis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos:
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Tu, dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis: et in ea omittuntur Preces, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Si quis, ut ad Nonam.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi: Estóte, ut supra ad Laudes.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. - Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Petri 4, 9-10

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. - Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

AD NONAM

Capitulum 1 Petri 4, 11

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. - Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndo.

℣. Dóminus in cælo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Vesperæ de sequenti, sine ulla Commemoratione.

PAX VOBIS

DOMINICA PENTECOSTES

Duplex I classis cum Octava privilegiata I ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

3 Repléti sunt omnes * Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

4 Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus

Prima stropha dicitur flexis genibus.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni usque ad Nonam Sabbati sequentis inclusive.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non vos relínquam * órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere,
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judǽa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles íncrepat.

Sed éditis miráculis,
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

AD NOCTURNUM

Ant. Factus est * repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, *

látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur,* cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Ant. Confírma hoc, Deus, * quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti

tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Ant. Emítte Spíritum tuum, * et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Psalmus 103

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es vehe-ménter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo:* et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum:* et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.
℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster, Absolutio Exáudi, Benedictio Evangélica.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem
Cap. 14, 23-31

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 30 in Evang., n. 1-2

Libet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie námque Spíritus Sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda

flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret.

℞. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. - Tamquam.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur an díligat Deum, tota fidúcia et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat, quia ei in sua voluntáte contradícit.

℞. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. - Et convénit. Glória Patri. - Et convénit.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe, si domum nostram quisquam dives aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte qui Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit; quia, per compunctiónem quidem, Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compúncti fúerant, obliviscúntur: sicque ad perpe-

tránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Ant. Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Ant. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Ant. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

Ant. Repléti sunt omnes * Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Ant. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Ant. Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Canticum trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: *

laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Ant. Fontes, et ómnia quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Ant. Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cǽlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáae eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium;
Turbæ pavent Gentílium,
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mýstice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo:
Illápsa nobis cǽlitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Bened. Ant. Accípite * Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

AD PRIMAM

Ant. Cum compleréntur * dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Psalmi ut in Festis; in Responsorio brevi Versus Qui sedes ad déxteram Patris, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Judæi quoque, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Hymnus

Prima stropha dicitur flexis genibus.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prǽvio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

Ant. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

Capitulum Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus vehementis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúja, allelúja. - Spíritus. ℣. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. - Allelúja. Glória Patri. - Spíritus.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

AD SEXTAM

Ant. Repléti sunt omnes * Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Capitulum Act. 2, 6

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. br. Spíritus Paráclitus,* Allelúja, allelúja. - Spíritus. ℣. Docébit vos ómnia. - Allelúja. Glória Patri. - Spíritus.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

AD NONAM

Ant. Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Act. 2, 11

Judæi quoque et Prosélyti, Cretes et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. br. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, * Allelúja, allelúja. - Repléti. ℣. Et cœpérunt loqui. - Allelúja. Glória Patri. - Repléti.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, im-

plébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Ant. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hereditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.

Ant. Repléti sunt omnes * Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

Ant. Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Fontes, et ómnia quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

Ant. Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 113

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus

Prima stropha dicitur flexis genibus.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prǽvio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hódie * compléti sunt dies Pentecóstes, allelúja: hódie Spíritus Sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere: et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Completorium de Dominica. 72

Infra Octavam omnia dicuntur ut in Festo, præter ea, quæ singulis diebus assignantur propria.

Feria II infra Octavam Pentecostes

Duplex I classis

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster, Absolutio Exáudi, Benedictio Evangélica.

Lectio i

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 3, 16-21

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 12 in Joann., n. 12-13

Quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso: ex te judicáberis. Et quid dicam, Judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja. * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. - Accípite.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Novit enim Dóminus qui sunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam; novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem; erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℟. Spíritus Sanctus, procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. - Ut in ore. Glória Patri. - Ut in ore.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecísti, ut Deus salvet, quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Sic Deus * diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Ant. Si quis díligit me, * sermónem meum servábit: et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

Feria III infra Octavam Pentecostes

Duplex I classis

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Absolutio Ipsíus píetas, Benedictio Evangélica.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 10, 1-10

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 45 in Joann., n. 2

Dóminus de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus! Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. - Sedítque.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Quærunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere; non, ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre et occídere.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, *

Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. - Prout. Glória Patri. - Prout.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Quid de istis dicam? Ecce ipsi pharisǽi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus. Videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Ego sum óstium, * dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja.

Oratio

Adsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget; et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Pacem * relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

FERIA IV
Quatuor Temporum Pentecostes

Semiduplex

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Absolutio A vínculis, Benedictio Evangélica.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 6, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 26 in Joann., n. 4

Noli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus ne ab homínibus, qui verba perpéndunt et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dó-

mino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. Quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen.

℟. Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. - Et intelléctu.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Da amántem, et sentit quod dico; da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus, fratres, et quantum póssumus capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem credit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. - Qui credíderit. Glória Patri. - Qui credíderit.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Aríus crédidit creatúram, non eum traxit Pater; quia non consíderat Patrem qui Fílium

non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? quid dicis hærétice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater; non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas; non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Ego sum panis vivus, * dicit Dóminus, qui de cælo descéndi, allelúia, allelúja.

Oratio

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Ego sum panis vivus, * qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis quem ego dabo, Caro mea est pro mundi vita, allelúja.

FERIA V
infra Octavam Pentecostes

Semiduplex

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.
℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Absolutio Exáudi, Benedictio Evangélica.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 9, 1-6

In illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expos. in Luc., lib. 6, n. 65-67

Qualis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris adminícula

non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur afféctum: qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant: aliénum a prædicatóre regni cæléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. - Et tríbuit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Sed, ut hospítii grátia deferénda censétur; ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non medíocris boni remunerátio docétur hospítii: ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli eligénda decérnitur: ut mutándi hospítii necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii: ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus Sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. - Et repléti. Glória Patri. - Et repléti.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Sed hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti; ita étiam de mystério senténtia cæléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur,

dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præférenda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus, et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestigiis; sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Convocátis Jesus * duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent: et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Ant. Spíritus * qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

FERIA VI
Quatuor Temporum Pentecostes

Semiduplex

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Absolutio Ipsíus píetas, Benedictio Evangélica.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 5, 17-26

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant pharisǽi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilǽæ et Judǽæ, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expos. in Luc., lib. 5, n. 10-12

Non otiósa hujus paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur; non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilǽa, et Judǽa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter

ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína describitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cæléstis remédio reforméntur.

℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. - Ut eátis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis; et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?

℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. - Et hoc. Glória Patri. - Et hoc.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Disce, qui júdicas, ignoscére; disce, qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralýtici istíus corpus credámus esse sanátum; cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judǽi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur; suóque judício perfídiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Dixit Jesus: * Ut sciátis autem quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralýtico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúja.

Oratio

Da, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta; hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Ant. Paráclitus autem * Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

SABBATO
Quatuor Temporum Pentecostes

Semiduplex

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Absolutio A vínculis, Benedictio Evangélica.

Lectio j

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 4, 38-44

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 4, n. 57-59 et 63

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judǽam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. - Et convénit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véte-

rem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. - Accípite. Glória Patri. - Accípite.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus quod ipse jam cœ́perat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei, possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 8

Ad Bened. Ant. Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio

Méntibus nostris, quǽsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Post Nonam terminatur Officium de Octava: atque celebrata Missa, explicit Tempus Paschale.

Vesperæ de sequenti Festo Ssmæ Trinitatis, Commemoratio Dominicæ I post Pentecosten.

PROPRIUM SANCTORUM

In omnibus Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, sancti Patris nostri Francisci, necnon in omnibus Duplicibus I vel II classis, integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi, et Lectiones I Nocturni cum suis Responsoriis, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi 1 loco.

In reliquis vero Festis novem Lectionum, nisi propria suis locis assignentur, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas, et ad Matutinum Versus Nocturnorum, dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, ad Laudes quidem et Feria IV etiam in III Nocturno, 1 loco; Lectiones I Nocturni de Scriptura occurrenti, vel resumendæ aut anticipandæ juxta Rubricas, cum suis Responsoriis de Tempore; quæ si omnino desint, Lectiones et Responsoria de Communi 1 loco, nisi aliter propriis locis notetur; reliqua omnia item de Communi, nempe præter Orationem:

Ad utrasque Vesperas et Laudes Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Magnificat vel Benedictus.

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni cum suis Responsoriis.

Ad Primam Lectio brevis, pro qua sumitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et Responsorium breve.

Per Octavas autem communes, similiter Antiphonæ et Psalmi dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, reliqua, nisi aliter suis locis notetur, ut in Festo: sed Lectiones et Responsoria I Nocturni, nisi propria habeantur, sumuntur de Scriptura occurrenti, ut supra, et iis deficientibus, Lectiones in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini Commune non habentibus, etiam infra Octavam, ut in Festo: Responsoria vero, tam infra Octavam quam in die Octava, ut in Festo. Item Lectiones II et III Nocturni, si propriæ de Octava non habeantur, in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro

Festis Domini ut supra, ut in Festo. Et de Festo etiam infra Octavam sumuntur Lectiones III Nocturni, si alia non habeatur Homilia in Evangelium Festi.

In Festis autem et diebus Octavis simplicibus omnia pariter dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, et de Festo vel de Communi, ut supra : sed ad Matutinum, omissis Versibus j et ij, novem Psalmi sub suis Antiphonis, vel Tempore Paschali sub unica Antiphona, dicuntur continuatim in unico Nocturno et in eo sumuntur j et ij Lectio de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, addito ij Responsorio Glória Patri, ut notatur ; Lectio vero ij de Festo, ut in Proprio vel Communi.

FESTA FEBRUARII

Die 8 Februarii

In I Vesperis Dominicæ I Quadragesimæ, quando in diem 8 Februarii incidit, fit Commemoratio Bb. Rizzerii a Mucia, Ægidii-Mariæ a S. Joseph et Antonii a Stronconio Cc. 1 Ord.

Ant. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

Oratio

Deus, qui nos beatórum Rizzérii, Ægídii et Antónii Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur.

Deinde Commemoratio S. Joannis de Matha Conf. (Duplex):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, quo ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cǽlitus instítúere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémus.

Postea Commemoratio S. Romualdi Abb.:

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes pro Commemoratione S. Joannis de Matha:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus qui per, ut supra.

Die 9 Februarii

S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Joannis de Matha Conf.: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit [123]

Deinde Commemoratio S. Apolloniæ Virg. et Mart.: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [121]

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Sapiéntiam, de Communi Doctorum. [104]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Cyríllus Alexandrínus, cujus præcónia non uníus tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum conciliórum Ephesíni et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili epíscopi Alexándríni nepos, adhuc adoléscens præcelléntis ingénii clara specímina dedit. Lítteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem epíscopum Jerosolymitánum se cóntulit, ut in christiána fide perficerétur. Alexandríam deínde cum rediísset, Theóphilo vita functo, ad illíus sedem evéctus est: quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definítam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil pro-

fíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Salútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commíssum gregem in fídei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitáte expélli, tum Judǽos, qui furóre acti in cædem Christianórum conspiráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro cathólicæ fídei incolumitáte enítuit stúdium contra Nestórium Constantinopolitánum epíscopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cælestíno Pontífici Máximo denuntiávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus.

Lectio vj

Cælestíni delegáta auctoritáte, concílio Ephesíno præfuit, in quo hǽresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua Sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gáudio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit epíscopos. Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutiónibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut, de sola fide sollícitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hærétici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésia Dei máximis perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæréticos confutándos, tum ad sacras Scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quiévit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo décimus tértius Póntifex Máximus Offícium et Missam præclaríssimi hujus fídei cathólicæ propugnatóris et Orientális ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium popu-

lórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [107]

In Festis novem Lectionum usque ad Sabbatum post Dominicam Passionis occurrentibus dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ currentis, et de ea fit Commemoratio ad Laudes et in Vesperis, ante Commemorationem Festi simplicis forte occurrentis.

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes, post Commemorationem Feriæ, fit Commemoratio S. Apolloniæ: Ant. Símile est, ℣. Diffúsa est. [153]

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 10 Februarii

S. Scholasticæ Virg.

Duplex

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime, ut supra 557, ℣. Justum dedúxit.

Deinde Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones De virgínibus, de Communi unius Virginis. [145]

¶ Simili modo per totam Quadragesimam in I Nocturno Lectiones sumuntur de Communi 1 loco, nisi aliter propriis locis notetur.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lib. 2, cap. 33

Scholástica, venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater; qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum ro-

gávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli serénitas ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem äëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret; quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere; et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj Ibid., cap. 34

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam próALiam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum, in cella consístens, elevátis in áera óculis vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egrés-

sam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi unius Virginis 1 loco. [152]

Lectio ix de Homilia Feriæ, de qua ad Laudes fit Commemoratio.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 11 Februarii

In Apparitione Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ

Duplex majus

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virginis [223], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 567

Hymnus Ave, maris stella, de Communi [225]; nisi hoc Festum careat II Vesperis, quia tunc sumitur Hymnus Omnis expértem, iisdem II Vesperis assignatus. 568

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Ista est * colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quǽsumus; ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa est. [155]

Deinde Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus

Fílium adorémus Dóminum.
Ps. 94 Veníte, exsultémus 2

Hymnus

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri,
Inficta proles gígnimur;
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

Caput dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.

O gentis humánæ decus,
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Ave, grátia plena; * Dóminus tecum.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres * et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectio j

De Parábolis Salomónis
Cap. 8, 12-25

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me diligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sapiéntia quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. - Ecce tabernáculum Dei.

Lectio ij

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœ́deris mei vobíscum. - Sic fulget.

Lectio iij

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mœ́nia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea: * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. - Osténde mihi. Glória Patri. - Osténde mihi.

IN II NOCTURNO

Ant. Fecit mihi magna * qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Sanctificávit * tabernáculum suum Altíssimus: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Dóminus possédit te * in inítio viárum suárum, et in caritáte perpétua diléxit te.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv

Anno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabiélle puéllæ cuídam, vernácula lingua Bernadétte nuncupátæ, paupérrimæ quidem sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo juveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta; nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui

fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit: quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altero autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit; sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sæpius est allocúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta; deínde imperávit, ut sacerdótibus edíceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo accedéndum. Mandávit ínsuper ut e fonte, qui sub aréna adhuc latébat, sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet, eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, réspondit: Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. - Pulchra.

Lectio v

Percrebrescénte fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus Tarbiénsis epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post jurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua senténtia probávit, cultúmque Vírginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum: ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua, in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum bene-

ficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede immaculáta Virgo júgiter cólitur: intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis; noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infinítæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

℟. Erit in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent: * Veníte et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. - Veníte et ascendámus.

Lectio vj

Peregrinatiónes hujúsmodi fidem, frigescénte sǽculo, excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam Sacrórum antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatiónibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est ipsos Románæ Ecclésiæ purpurátos patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere. Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius nonus, sacris indulgéntiis, archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per legátum suum apostólicum in Gállia, diadémate distínctam vóluit. Leo vero décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia, indulgéntias ad modum jubilǽi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem Ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis beátæ Maríæ Vírginis immaculátæ, próprio Offício et própria Missa celebrándum benígne concéssit. Tandem Pius décimus Póntifex Máximus pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens Sacrórum antístitum, idem festum ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. - Corónam. Glória Patri. - Corónam.

IN III NOCTURNO

Ant. Manus Dómini * confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Ant. Noli metúere, * non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Ant. Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-31

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus, n. 3-5

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et, quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad Maríam; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat; ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Tu ergo ínvoca Dóminum, lóquere Regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. - Et líbera nos.

Lectio viij

Quid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum

occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem!

℟. Plantávit Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio ejus: * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ paradísus, Virgo María. - Et flúvius. Glória Patri. - Et flúvius.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Candor est * lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula.

2 Múlier * amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie nomen tuum * ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capitulum Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

Hymnus

Auróra soli prævia,
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex ínvocat.

Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem:
At tu dracónis túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes, tártari
Victrix, tuére ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Præclára salútis auróra, * ex te, Virgo María, exívit sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quǽsumus; ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Surge, amíca mea, ut supra ad Laudes.

℟. br. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto, * Delíciis áffluens? - Quæ. ℣. Inníxa super diléctum suum. - Delíciis. Glória Patri. - Quæ.

℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

AD SEXTAM

Capitulum Prov. 8, 18-19

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia: mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℟. br. Ego Mater * Pulchræ dilectiónis. - Ego. ℣. Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. - Pulchræ. Glória Patri. - Ego.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 24, 25-26

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléмini.

℟. br. Qui me invénerit * Invéniet vitam. - Qui. ℣. Et háuriet salútem a Dómino. - Invéniet. Glória Patri. - Qui.

℣. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis implémini.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus ut supra. 567

Hymnus

Omnis expértem máculæ
Maríam
Edocet summus fídei magíster;

Vírginis gaudens célebrat fidélis
Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat paséntem,
Seque concéptam sine labe, sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu! veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ!

Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas precántum,
Donat optátam míseris salútem;
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mæstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Hódie gloriósa cæli Regina * in terris appáruit: hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit: hódie Angelórum et fidélium chori immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant.

Et fit Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 12 Februarii

Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

Confessorum

Duplex

IN I VESPERIS

¶ Quando I Vesperæ dicendæ sint integræ vel saltem a Capitulo, sumitur Capitulum Caríssimi de Laudibus et sequens

Hymnus

Matris sub almæ número
Septéna proles náscitur:
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus próferet
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta cælo cónsecrat:

Tenent olýmpi límina
Servi fidéles Vírginis.

Cohors beáta, Núminis
Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fráudibus
Cinctos relínquis hóstium.

Ergo, per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras dísjice,
Cordis procéllas cómprime.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Tu nos, beáta Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Possímus ut felíciter
Exémpla patrum súbsequi.
Amen.

Versus et reliqua ut infra.

Ant. Non recédet laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genítricis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis: Qui vivis.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Bella dum late fúrerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera matris.

En vocat septem fámulos, fidéles
Ut sibi in luctu récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vocánti:
Spléndidis tectis opibúsque spretis,
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

Córpora hic pœnis crúciant acérbis,
Sóntium labes hóminum piántes;
Hic prece avértunt lacrimísque fusis
Núminis iram.

Pérdolens Mater fovet atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum:
Agminis sancti pia cœpta surgunt,
Mira patéscunt.

Palmes in bruma víridans honóres
Núntiat patrum: próprios Maríæ
Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 44, 1-15

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sǽculo. Domninántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Dilígite Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam veritátem requíret Dóminus: viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * Omnes qui sperátis in Dómino. ℣. Crédite in Dómino Deo vestro, et secúri éritis. - Omnes.

Lectio ij

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi; * Quóniam donum et pax est eléctis ejus. ℣. Servíte Dómino in veritáte, et inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi. - Quóniam.

Lectio iij

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Dóminus voluntátem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet, * Et salvos fáciet eos: * Custódit Dóminus omnes diligéntes se. ℣. Oculi enim Dómini contemplántur univérsam terram, et præbent fortitúdinem his, qui corde perfécto credunt in eum. - Et salvos. Glória Patri. - Custódit.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sǽculo tértio décimo cum Fridéríci secúndi diro schísmate cruentísque factiónibus cultióres Itáliæ pópuli scinderéntur, próvidens Dei misericórdia præter álios sanctitáte illústres septem e Florentína nobilitáte viros suscitávit, qui in caritáte conjúncti, præclárum fratérnæ dilectiónis præbérent exémplum. Hi, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antelléensis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis et Aléxius Falconérius, cum, anno trigésimo tértio ejus sǽculi, die sacra Vírgini cælo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudántium nuncupáto, fervéntius orárent; ab eádem Deípara síngulis apparénte sunt admóniti, ut sanctius perfectiúsque vitæ genus amplecteréntur. Re ítaque prius cum Florentíno præsule colláta, hi septem viri, géneris nobilitáte divitiísque posthábitis, sub vilíssimis detritísque véstibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædículam secessére, ut ea die primórdia vitæ sanctióris auspicaréntur, qua ipsa Dei Génitrix mortálibus orta sanctíssimam vitam incéperat.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Hoc vitæ institútum quam sibi foret accéptum Deus miráculo osténdit. Nam cum paulo deínceps hi septem viri per Florentínam urbem ostiátim eleemósynam emendicárent, áccidit ut repénte infántium voce, quos inter fuit sanctus Philíppus Benítius quintum ætátis mensem vix ingréssus, beátæ Maríæ Servi acclamaréntur: quo deínde nómine semper appelláti sunt. Quare, vitándi pópuli occúrsus ac solitúdinis amóre ducti, in Senárii montis recéssu omnes convenére, ibíque cæléste quoddam vitæ genus aggréssi sunt. Victitábant enim in spelúncis, sola aqua her-

bísque conténti; vigíliis aliísque asperitátibus corpus atterébant, Christi Passiónem ac mæstíssimæ ejúsdem Genitrícis dolóres assídue meditántes. Quod cum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem quam indúerent osténdit; sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem Ordinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus Ordinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis viris consuetúdine ac peculiári étiam Deíparæ visióne cum didicísset, iis auctor fuit, ut Ordinem regulárem sub appellatióne Servórum beátæ Vírginis institúerent; qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice Máximo approbátus fuit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam.

Lectio vj

Porro sancti illi viri, cum plures sibi sócios adjunxíssent, Itáliæ civitátes atque óppida, præsértim Etrúriæ, excúrrere cœpérunt, prædicántes ubíque Christum crucifíxum, civíles discórdias compescéntes, et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique cum bonum Christi odórem longe latéque diffudíssent, portentórum quóque glória illústres, migrárunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens undécimus et Benedíctus décimus tértius Pontífices Máximi delátum iísdem a plúribus sǽculis indivíduum cultum confirmárunt; ac Leo décimus tértius, approbátis ántea miráculis, post indúltam venératiónem ad collectívam eorúmdem invocatiónem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo sacerdótii sui Sanctórum honóribus cumulávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérsa Ecclésia quotánnis recoléndam instítuit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen. Glória Patri. - Et nomen.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth., lib. 3

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis prǽmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me; quod própriе Apostolórum est atque credéntium.

℟. Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: * Et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. ℣. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. - Et qui vigiláverint.

Lectio viij

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres aut soróres, aut patrem aut matrem, aut uxórem aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru; et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque

divítias et sǽculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

Capitulum 1 Petr. 4, 13

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus

Sic patres vitam péragunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,
Vírgini excélsæ bene grata, Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapiénte flamma,
Cúrsitant urbes, loca quæque obérrant,
Si queant cunctis ánimis dolóres
Fígere Matris.

Hinc valent iras domuísse cæcas,
Néscia et pacis fera corda jungunt,
Erigunt mæstos, révocant nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta Servos
Evehit tandem súperas ad oras;
Gémmeis sertis décorat per ævum
Omne beátos.

Eja nunc cœtus gémitum precántis
Audiant, duros vídeant labóres:
Semper et nostris fáveant benígno
Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Sit memória illórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Ad Bened. Ant. Ecce quam bonum * et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Caríssimi, ut supra ad Laudes.

℟. br. Firmaméntum est Dóminus * Timéntibus eum. - Firmaméntum. ℣. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. - Timéntibus. Glória Patri. - Firmaméntum.

℣. Oculi Dómini super metuéntes eum. ℟. Et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 2, 9-10

Qui timétis Dóminum, speráte in illum: et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum: et illuminabúntur corda vestra.

℟. br. Oculi Dómini * Super metuéntes eum. - Oculi. ℣. Et in eis, qui sperant super misericórdia ejus. - Super. Glória Patri. - Oculi.

℣. Accédite ad eum, et illumináimini. ℟. Et fácies vestræ non confundéntur.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 2, 11

Respícite, fílii, natiónes hóminum: et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est.

℟. br. Accédite ad eum, * Et illumináimini. - Accédite. ℣. Et fácies vestræ non confundéntur. - Et. Glória Patri. - Accédite.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

¶ Si II Vesperæ dicendæ sint integræ, sumitur Capitulum de Laudibus 575; Hymnus Matris sub almæ númine, ut in I Vesperis 569; Versus Hi viri et Antiphona ad Magnificat Nomen eórum, ut infra.

Die 13 Februarii

B. Joannis a Triora

Martyris 1 Ord.

Duplex

Oratio

Deus, qui beáti Joánnis Mártyris tui tolerátum pro Christi fide certámen ætérnæ glóriæ láurea decorásti: concéde propítius; ut, ejus suffragántibus méritis, infidélium natiónes e mortis ténebris liberátæ, ad salútis lucem perducántur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Nomen eórum pérmanet in ætérnum, pérmanens ad fílios eórum, sanctórum virórum glória.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

Deinde Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Fratres: Debitóres [52], cum Responsoriis de Communi unius Martyris. [34]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes Lantrúa, apud Trióram Lígurem in Molendínis, Idibus Mártiis anni millésimi septingentésimi sexagésimi, piis honestísque paréntibus natus, pueritiam innocentíssime transégit; ac, décimo séptimo ætátis anno, Fratrum Minórum Ordini in Romána província se adscrípsit. Tirocínii ac studiórum currículum magna cum laude eménsus et sacerdótio dein insignítus, apostólico ministério se totum dicávit; atque prudéntia singulári ornátus, cœnóbiis Velitérno et Cornetáno regéndis præféctus est. Verum, Dómino ipsum ad majóra vocánte, ita Sinénsium desidério missiónum exársit, ut, tandem vénia impetráta, Roma Ulyssipónem conténderit, unde in Sinas trajíceret. Nullam opportunitátem navigándi nactus, Ulyssipóne annum mansit; quo elápso, navim conscéndit et Macáum áppulit, mox in Sinárum impérium transitúrus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. - Et dedit illi.

Lectio v

Hunanénsem et Chensénsem províncias, tamquam campum ubérrimum, séxdecim per annos apostólicis sudóribus irrigávit. Unus in vastíssimis ejúsmodi regiónibus sacérdos, omnes et síngulas, nec semel, christiánas communitátes, ut vocant, percúrrit: atque, non labórum mole detérritus, non perículis retardátus, sacra religiónis institúta jam fere collápsa, depúlsis superstitiónum umbris, ipse restítuit. Acérbos Christi cruciátus assídue meditabátur; et inde zelo fervidióre succénsus, plures idolórum cultóres ad veram fidem perdúxit, proque ómnium salúte noctes vel íntegras oratióni vacáre, ac flagris horréndum in modum se cædere consuévit. Exímium vero hunc dilatándi Evangélii ardórem præcláris Deus prodígiis comprobávit. Olim namque Joánnes, adhíbito crucis signo, ex aridíssimo fonte vivum exsiliéntis aquæ rívulum ad perennitátem edúxit; álias éthnicus, qui álapis eum percússerat orántem, serpéntis morsu atróciter absúmptus est, uti nempe Dei servus prædíxerat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Et voluntáte.

Lectio vj

Dum proscríptæ religiónis christiánæ ministérium intérritus exercébat, ad magistrátus Joánnes delátus est; cumque præses, pro tribunáli sedens, eum interrogásset, idem Christi conféssor intrépida dedit respónsa, antíquis martýribus plane digna. Inde vinctus caténis, longa itínera pédibus ipse confécit; a tortóribus tamen impetrávit, ut lécticis réliqui eádem pœna damnáti sócii gestaréntur. Septem vero menses Ciánsæ in cárcere supra modum duríssimo, férreis vínculis ei collum, manus ac pedes impediéntibus, transégit; tractúsque per vim supra crucem humi depósitam ut ipsam calcáret, id fácere pénitus recusávit. Tandem in fortíssimum athlétam est mortis lata senténtia. Ad supplícii locum dedúctus, quínquies se prostérnens Deum adorávit, ut públicum fídei documéntum daret. Unice de pudóre sollícitus, quod pecúniæ tantíllum supérerat, carnífici óbtulit, ne intérnis véstibus exuerétur. Hoc impetráto, satéllites jussit imperáta fácere: alligatúsque ad ferálem máchinam, elíso per láqueum gútture, séptimo Idus Februárias anni millésimi octingentésimi décimi sexti, pretiósam in conspéctu Dómini oppétiit mortem, quam cæléstia signa secúta sunt. Mártyris corpus, Romam delátum, in Aracælitáno templo sub ara compósitum jacet. Dénique Joánnem cum áliis septuagínta sex, qui in Sinénsibus et Annamíticis regiónibus nóbile martýrium fecérunt, Leo décimus tértius Póntifex Máximus, anno Jubilǽi millésimo nongentésimo, Beatórum fastis adscrípsit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. - Et corónam. Glória Patri. - Et corónam.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte arbitrári, de Communi unius Martyris 3 loco. [46]

Lectio ix de Homilia Feriæ, de qua ad Laudes fit Commemoratio.

Oratio

Deus, qui beáti Joánnis Mártyris tui tolerátum pro Christi fide certámen ætérnæ glóriæ láurea decorásti: concéde propítius; ut, ejus suffragántibus méritis, infidé-

lium natiónes e mortis ténebris liberátæ, ad salútis lucem perducántur. Per eúmdem Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, Feriæ ac S. Valentini Presbyteri et Mart.

Die 14 Februarii

B. Joannæ Valesiæ Viduæ

Duplex

Oratio

Deus, qui ad imitándas beátæ Vírginis Genitrícis tuæ virtútes, novum per beátam Joánnam sacrárum vírginum cœtum institui voluísti: ejus méritis precibúsque concéde; ut per éadem virtútum exémpla gradiámur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Qui vult, ℣. Justus ut palma. [44]

Deinde, post Commemorationem Feriæ, fit Commemoratio S. Valentini Presbyteri et Martyris: Ant. Iste Sanctus, ℣. Glória et honóre. [32]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne, liberémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánna Valésia, Ludovíci undécimi Galliárum regis fília, a téneris annis in omnem pietátem institúta ac propénsa, non obscúris futúræ sanctitátis indíciis contínuo cláruit. Quinquénnis, ferventíssimis précibus Deíparam Vírginem, quam semper mirífice cóluit, exórans, ut quo ei placére magis posset obséquio significáret, prænuntiári sibi visa est fore aliquándo, ut novum sacrárum vírginum Ordinem in ejúsdem Deíparæ honórem institúeret. Ludovíco, Aurelianénsium duci, invíto nupta, summam in prósperis moderatiónem exhíbuit atque in advérsis constántiam. Ipso póstea in Galliárum regem assúmpto, ac nullo et irrito per Apostólicam Sedem eo declaráto conjúgio, non solum æquíssimo id ánimo tulit, sed gravi se vínculo solútam prǽdicans, libérius deínceps uni Deo famulári posse gratuláta est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Bituricénsis ducátus, sibi a Ludovíco rege assignátos réditus aléndis paupéribus, curándis ægrótis ædificandísque monastériis profúse erogábat. In eam vero curam præsértim incúbuit, ut sacrá-

rum vírginum cœtum sub nómine Annuntiatiónis beátæ Vírginis Maríæ, quibus ejúsdem virtútes, certis régulis ab Alexándro Papa sexto approbátis, essent ad imitándum propósitæ, institúeret ac promovéret. Quod ei felíciter cessit; suúmque Institútum obediéntiæ ac directióni Fratrum Minórum subjiciéndum curávit. Egénos ac míseros omnes ad se confugiéntes matérnæ caritátis complectebátur viscéribus; ægrótos in primis, quorum úlcera et sániem própriis mánibus térgere et contrectáre non refugiébat, restitúta non semel eo contáctu iísdem sanitáte.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Singulári atque exímia erga sanctíssimum Eucharístiæ sacraméntum pietáte ferebátur; ad quod tanta accedébat lacrimárum vi, ut ejúsdem caritátis ac devotiónis sensus in adstántium ánimis excitáret. Domínicæ quoque Passiónis mystéria pari recolébat afféctu. Quare, intra doméstícum hortum exstrúcto oratório ad formam domínici Sepúlcri, illuc secedébat, idéntidem nudum pectus lápide tundens, atque in preces et lácrimas júgiter effúsa. Vitæ demum innocentíssime actæ finem quadragenária præséntiens, sacris ómnibus christiánæ religiónis Mystériis rite piéque suscéptis, prídie Nonas Februárias Bitúricis decéssit, anno millésimo quingentésimo quinto. Ejus corpus quinquagésimo séptimo post óbitum anno repértum est incorrúptum, atque, dum ab hæréticis milítibus raperétur ad cremándum, gémitus edidísse, et, mucróne transfíxum, copióso sánguine manásse perhibétur. Ejus cultum Benedíctus décimus quartus, Póntifex Máximus, apostólica auctoritáte probávit anno millésimo septingentésimo quadragésimo secúndo.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi unius non Virginis. [176]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui ad imitándas beátæ Vírginis Genitrícis tuæ virtútes, novum per beátam Joánnam sacrárum vírginum

cœtum instítui voluísti: ejus méritis precibúsque concéde; ut per éadem virtútum exémpla gradiámur: Qui vivis.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ et S. Valentini: Ant. Qui odit, ℣. Justus ut palma. [42]

In Vesperis Commemoratio sequentis, Feriæ, Ss. Faustini et Jovitæ Mm. ac Translationis Corporis S. Antonii Patavini Conf. 1 Ord.

Die 15 Februarii

B. Andreæ de Comitibus Confessoris 1 Ord.

Semiduplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Mentes et córpora nostra, clementíssime Deus, beáti Andréæ Confessóris tui suffragántibus méritis, ab omni malórum spiríituum incursióne defénde: ne, quos ad pœnam sibi cómites quærunt; eos ad crimen suum fáciant erróre partícipes. Per Dóminum.

Deinde, post Commemorationem Feriæ, fit Commemoratio Ss. Faustini et Jovitæ Mm.: Ant. Istórum est enim, ℣. Lætámini. [50]

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis.

Postea Commemoratio Translationis Corporis S. Antonii Patavini Conf. 1 Ord.:

Ant. Exaltávit illum Dóminus apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apéruit os ejus; et adimplévit illum spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Ora pro nobis, beáte Antóni. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, qui facis prodígia et mirabília solus: ut, sicut linguam beáti Antónii Confessóris tui incorrúptam post ejus óbitum conservásti; ita nos, ipsíus méritis et exémplo, te semper benedícere et laudáre valeámus. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Andréas, Stéphani fílius e Cómitum Sígniæ claríssimo génere, Anágniæ apud Hérnicos ortus, Innocéntii tértii, Gregórii noni, Alexándri quarti et Bonifátii octávi Romanórum Pontíficum consanguíneus fuit. Adoléscens in sortem Dómini eléctus, blandiménta sǽculi et illécebras, quæ ei pro famíliæ deferebántur amplitúdine, aspernátus, se Ordini Minorítico adscrípsit. Quo suscépto institúto, rigidióris disciplínæ et altióris perfectiónis studiosíssimus, ad sancti Lauréntii cœnóbium, a beáto Patre

Francísco in Látio prope castrum Pílei fundátum, se cóntulit. Ibídem in clivósi Apennníni látere hórridam spelúncam nactus, quæ Andréam, prægrándis statúræ virum, non nisi curvum aut génibus flexum excipiébat, duríssimam vitæ ratiónem inívit. Eo síquidem tenebátur excruciándi córporis desidério, ut vestígia et partículæ cilícii, quo ad afflictatiónem suam júgiter utebátur, post quadringéntos vigínti annos adhuc nudis aridísque costis tenáciter inhæréntia fúerint compérta.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Accéssit quoque bellum quod continénter cum dæmónibus gessit; qui, ut fámulum Dei ex illis látebris avocárent, ómnia plane conáti sunt. Verum Andréas, divíno fretus auxílio, signo crucis in petra inscúlpto, conátus omnes et astus inimicórum elúsit. Quaprópter ad spíritus immúndos effugándos præcípua potestáte donátus est, omniúmque ex incúrsu dæmoníaco laborántium adjútor factus et protéctor. Níhilo tamen minus, quam de se humíliter demisséque sentíret, potíssimum appáruit cum a Bonifátio octávo, ejus ex soróre nepóte, in sacrum Cardinálium collégium cooptátus est. Véritus enim ne a vita cum Christo abscóndita sejungerétur, auctæ suæ dignitátis núntium íllico remísit, et amplíssimum honóris gradum constantíssime recusávit. Quod Bonifátio tam áccidit inopinátum atque mirábile, ut, si foret avúnculo supérstes, eúmdem a se inter cǽlites renuntiátum iri affirmáverit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vi

Ingénio autem prǽditus ad stúdia litterárum aptíssimo, tam egrégiam doctrínæ laudem Andréas proméritus est, ut vir et móribus et vita insígnis, omníque litteratúra nobilíssimus a coǽvis fúerit appellátus. Sanctíssimæ Dei Genitrícis laudes præstánti libro de Partu Vírginis compléxus est; qui, etsi témporum injúria depériit, testimónio tamen doctórum virórum summópere commendátur. Neque declarándæ ipsíus sanctimóniæ mirácula defuérunt. Dénique méritis cumulátus, cælo quam terra dignior, migrávit ad Dóminum

Kaléndis Februáriis, anno salútis millésimo trecentésimo secúndo. Corpus frequéntia populórum et expulsióne dæmonum celebrátum, in eódem templo sancti Lauréntii apud Minorítas Conventuáles adspectábile cólitur. Quem religiósum et pervéterem cultum Innocéntius Papa décimus tértius, ex eádem família progénitus, decréto solémni firmávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi unius Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Mentes et córpora nostra, clementíssime Deus, beáti Andréæ Confessóris tui suffragántibus méritis, ab omni malórum spirítuum incursióne defénde: ne, quos ad pœnam sibi cómites quærunt; eos ad crimen suum fáciant erróre partícipes. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ, et Ss. Faustini et Jovitæ: Ant. Vestri capílli, ℣. Exsultábunt. [61]

Deinde Commemoratio Translationis Corporis S. Antonii Patavini:

Ant. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem: sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

℣. Ora pro nobis, et Oratio ut supra. 581

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

AMEN

Romæ in Basilica S. Antonii
atque ubi ex speciali Indulto Apostolico

Festum
Translationis Corporis S. Antonii Patavini
Confessoris 1 Ordinis

hac die sub ritu Duplici majori celebratur

IN I VESPERIS

Ant. 1 Sedébit solitárius, * et tacébit; quia levávit super se.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Pósuit Deus * desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini.

3 Ego Diléсto meo, * et Diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília.

4 Glóriam præcédit humílitas, * et húmilem spíritu suscípiet glória.

5 Plenus grátia * et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Capitulum Sap. 7, 7

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ: et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

Hymnus

Clara lux mundo nova nunc refúlget:
Nomen Antóni, méritis onústi,
Ore et afféctu moduléntur omnes
Rite fidéles.

Ut Deo in claustro sua vota reddat,
Sǽculi pompas júvenis relínquit,
Moxque Francísci mónitis libénter
Totus adhæret.

Córpora ut vidit laceráta dire
Mártyrum Fratrum, cúpiens et ipse
Mártyris palmam, státuit Minórum
Lege ligári.

Serta captúrus volat hinc ad oras
Bárbari ac cæci pópuli, sed undis
Vectus advérsis, rémeans honórat
Itala regna.

Abditus cunctis, tacitúrnus orans,
Corpus affligens, recreánsque mentem,
Némini notus, méruit repléri
Luce supérna.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,

Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Si hoc Festum I Vesperas non habeat integras vel saltem a Capitulo, Hymnus Clara lux dicitur ad Matutinum, Cælitus plenus ad Laudes, et Pérfrui Christo in II Vesperis; et, si etiam II Vesperas integras non obtineat, Hymnus Clara lux præponitur jungiturque cum hymno Cælitus plenus ad Matutinum, omissa Hymni prioris Conclusione, et ad Laudes recitatur Hymnus Pérfrui Christo.

℣. Ora pro nobis, beáte Antóni. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Exaltávit illum * Dóminus apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apéruit os ejus; et adimplévit illum spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, qui facis prodígia et mirabília solus: ut, sicut linguam beáti Antónii Confessóris tui incorrúptam post ejus óbitum conservásti; ita nos, ipsius méritis et exémplo, te semper benedícere et laudáre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Manum suam, ℣. Diffúsa est. [179]

Oratio

Deus, qui ad imitándas beátæ Vírginis Genitrícis tuæ virtútes, novum per beátam Joánnam sacrárum Vírginum cœtum institúi voluísti: ejus méritis precibúsque concéde; ut per éadem virtútum exémpla gradiámur.

Deinde Commemoratio B. Andreæ de Comitibus Conf. 1 Ord. (Semiduplex): Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Mentes et córpora nostra, clementíssime Deus, beáti Andréæ Confessóris tui suffragántibus méritis, ab omni malórum spirítuum incursióne defénde: ne, quos ad pœnam sibi cómites quærunt; eos ad crimen suum fáciant erróre partícipes.

Postea Commemoratio Feriæ.

Denique Commemoratio Ss. Faustini et Jovitæ Mm.: Ant. Istórum est enim, ℣. Lætámini. [50]

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Jesum, qui páscitur inter lília, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Cælitus plenus rigat hinc, ad instar
Flúminis vivi, ségetes et arva:
Gérminant flores, píetas resúrgit,
Pax bona regnat.

Hæresum perdit scelerúmque monstra,
Móribus, signis jaculísque vocis,
In viam rectam révocans ubíque
Prava sequéntes.

Lítteras primus docet ipse Fratres,
Sacra pertráctans, Patre sic jubénte;
Primus idcírco decor atque Doctor
Jure Minórum.

Ut probet verum Dómini coléndum
Corpus in signo latitáre panis,
Bruta compéllit, tríduo probáta,
Hoc venerári.

Ejus ad nutum maris e profúndo
Píscium surgit genus, atque verba
Audit; et Christi, pópulo stupénte,
Dogma triúmphat.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Vestígia Dei * secútus est pes meus: viam ejus custodívi, et non declinávi ex ea.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Communi unius Confessoris non Pontificis. [112]

Ant. Quæsívi sapiéntiam * in oratióne mea, ante templum postulábam pro illa, et usque in novíssimis inquíram eam.

Ant. Lingua sapiéntum * ornat sciéntiam: timor Dómini disciplína sapiéntiæ, et glóriam præcédit humílitas.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Lectio j

De libro Sapiéntiæ
Cap. 6, 1 et 13-17

Mélior est sapiéntia quam vires, et vir prudens quam fortis. Clara est, et quæ numquam marcéscit sapiéntia; et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupíscunt, ut illis se prior osténdat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit; assidéntem enim illam fóribus suis invéniet. Cogitáre ergo de illa sensus est consummátus; et qui vigiláverit propter illam, cito secúrus erit. Quóniam dignos se ipsa círcuit quærens; et in viis osténdit se illis hiláriter,

et in omni providéntia occúrrit illis.

℟. Effundétur super eum spíritus de excélso, ut habitáverit in solitúdine: * Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium. ℣. Sedébit diléctus meus, dicit Dóminus, in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, et in réquie opulénta. - Et erit.

Lectio ij Cap. 7, 7-15

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ; et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum, quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam; quóniam inexstinguíbile est lumen illíus.

℟. Réquiem tibi dabit Dóminus semper, * Et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit. ℣. Et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non defícient aquæ. - Et implébit.

Lectio iij

Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus. Et lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus; quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, et præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, et sapiéntium emendátor.

℟. Multam invéni in me ipso sapiéntiam, et multum profécí in ea: danti mihi sapiéntiam dabo glóriam: * Consiliátus sum enim, ut fácerem illam; zelátus sum bonum, et non confúndar. ℣. Animam meam diréxi ad illam, et in agnitióne invéni eam; possédi cum ipsa cor ab inítio. - Consiliátus sum. Glória Patri. - Consiliátus sum.

IN II NOCTURNO

Ant. Olívam úberem, * speciósam, vocávit Dóminus nomen tuum; et ad vocem loquélæ tuæ exársit ignis.

Ant. Vitta coccínea * lábia tua, et elóquium tuum dulce; favus distíllans lábia tua, mel et lac sub lingua tua.

Ant. Derivéntur fontes * tui foras, et in platéis aquas tuas dívide: sit vena tua benedícta.

℣. Minuísti eum, Dómine, paulo minus ab Angelis. ℟. Glória et honóre coronásti eum.

Lectio iv

Postquam sacrum beáti Antónii corpus sepultúræ tráditum est, tot tantísque miráculis clarére cœpit, ut non modo finítimi, sed et longínqui pópuli magna frequéntia Patávium religiónis votíque causa conflúerent. Quare urbis Antístes cum clero, ac Prætor cum cívibus ínito consílio, ut in Sanctórum album referrétur, mense ab ejus morte nondum elápso, ad Apostólicam Sedem solémnem legatiónem mittunt. Qua benígne a Gregório nono suscépta, ríteque subínde discússis ac probátis miráculis, nonnúlli Cardinálium, ne gravíssimum negótium tanta celeritáte perficerétur, necdum enim ab ejus óbitu annus efflúxerat, veheménter obstábant. Verum paulo post eórum unus, spécie quadam divínitus sibi in somnis objécta, ita in áliam ábiit senténtiam, ut nemo illo efficácius rem in pósterum promovéret.

℟. Germinábit sicut lílium, et erúmpet radix ejus ut Líbani: * Ibunt rami ejus, et erit quasi olíva glória ejus, et odor ejus ut Líbani. ℣. Converténtur sedéntes in umbra ejus; vivent trítico, et germinábunt quasi vínea. - Ibunt rami ejus.

Lectio v

Unánimi ígitur ómnium consénsu, Póntifex Máximus, adstánte sacro Purpuratórum Patrum Collégio, Episcopórum quoque, Abbátum aliorúmque Ecclésiæ Prælatórum copióso cœtu, máximo ítidem cleri populíque concúrsu, beátum Antónium solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit, ejusdémque óbitus diem festum quotánnis ecclesiástico Offício celebrári præcépit. Acta sunt hæc Spoléti anno Dómini millésimo ducentésimo trigésimo secúndo, tértio Kaléndas Június, Pentecóstes Domínica recurrénte. Núntiis ígitur Patavínæ urbis felíciter legatióne perfúnctis, et in pátriam revérsis, anniversária fúneris dies, non lácrimis aut squalóre, sed ingénti pompa et exsultatióne celebráta fuit. Percrebrescénte intérea tum miraculórum glória, tum advenárum frequéntia, cívitas Patavína amplum magnificúmque templum in ejus honórem construéndum decrévit. Quo piis Fidélium largitiónibus multos post annos ex parte perfécto, sacrum corpus illuc illátum est séptimo Idus Aprílis anni millésimi ducentésimi sexagésimi tértii, octáva Domínicæ Resurrectiónis die, præsénte

sancto Bonaventúra, Ordinis tunc Generáli Minístro.

℟. Vivus erat sermo ejus, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti, * Pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, compágum quoque ac medullárum. ℣. Et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. - Pertíngens usque ad divisiónem ánimæ.

Lectio vj

Quum vero, apérta arca, in qua sacræ exsúviæ duos et trigínta annos sepúltæ jacúerant, réliqua caro in púlverem arénæ símilem redácta foret; lingua ita íntegra, recens ac rubicúnda repérta est, ut vivéntis hóminis viderétur, non mórtui. Quam piíssimus Generális mánibus religióse accéptam, vi lacrimárum perfúsus, his verbis coram ómnibus allocútus est: O lingua benedícta, quæ Dóminum semper benedixísti, et álios benedícere fecísti, nunc maniféste appáret, quanti mériti exstitísti apud Deum; eámque peramánter exosculátus, seórsum honorífice collocátam vóluit. Porro, cum anno millésimo trecentésimo quinquagésimo, Guidónis Cardinális de Montefórti cura et impénsis, ejúsdem sacri córporis ad arcam argénteam, magnǽque cápitis partis ad pretiosíssimam thecam áffabre elaborátam áltera translátio perácta fúerit die quintadécima Februárii; ut una utriúsque translatiónis hac ipsa die Offício Dúplici recolerétur memória, Apostólica Sedes concéssit. Tandem Pius undécimus, séptimo a morte beáti Antónii recurrénte sæculo, ecclésiam Romæ prope Lateránum in ejus honórem eréctam, ad títulum et dignitátem Basílicæ Minóris eréxit, ibíque festum ipsíus Translatiónis sub ritu Dúplici majóri quotánnis recoléndum indúlsit.

℟. Constituísti eum, Dómine, super ópera mánuum tuárum: ómnia subjecísti sub pédibus ejus: * Oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi. ℣. Vólucres cæli, et pisces maris, qui perámbulant sémitas maris. - Oves et boves. Glória Patri. - Oves et boves.

IN III NOCTURNO

Ant. Prædicávit ubíque, * Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Ant. Sermo meus * et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis.

Ant. Cibávit illum * Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Regul. Pastor.

Part. 3, admonit. 36

In hoc Evangélio, fratres caríssimi, Véritas dicit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est. Ubi illa quoque senténtia præmíttitur, quæ longe áliud præcepísse vidétur, dicens: Atténdite ne justítiam vestram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis. Quid est ergo, quod opus nostrum et ita faciéndum est ne videátur, et tamen ut débeat vidéri præcípitur: nisi quod ea quæ ágimus, et occultánda sunt, ne ipsi laudémur; et tamen ostendénda sunt, ut laudem cæléstis Patris augeámus? Nam cum nos justítiam nostram coram homínibus fácere Dóminus prohibéret, íllico adjúnxit: Ut videámini ab eis. Et cum rursus vidénda ab homínibus bona ópera nostra præcíperet, prótinus súbdidit: Ut gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. In Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illíus gloriábitur: * In médio pópuli sui exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur. ℣. In multitúdine electórum habébit laudem, et inter benedíctos benedicétur. - In médio pópuli.

Lectio viij

Quáliter ígitur vidénda essent, vel quáliter non vidénda, ex sententiárum fine monstrávit: quátenus operántis mens opus suum, et propter se vidéri non quæreret, et tamen hoc propter cæléstis Patris glóriam non celáret. Unde fit plerúmque, ut bonum opus et in occúlto sit, cum fit públice; et rursus in público, cum ágitur occúlte. Qui enim in público bono ópere non suam sed supérni Patris glóriam quærit, quod fecit abscóndit; quia solum illum testem hábuit, cui placére curávit. Et in secréto suo bono ópere deprehéndi ac laudári concupíscit, et nullus fortásse vidit quod exhíbuit, et tamen hoc coram homínibus fecit; quia tot testes in bono ópere secum duxit, quot humánas laudes in corde quæsívit.

℟. Dedit illi Dóminus virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut lan-

guóres curáret * Et misit illum prædicáre, et sanáre infírmos. ℣. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur. - Et misit illum prædicáre. Glória Patri. - Et misit illum prædicáre.

Lectio ix de Homilia Feriæ occurrentis.

AD LAUDES

Ant. 1 Diléctus Deo * et homínibus, cujus memória in benedictióne est.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Erudítus * in omni sapiéntia, erat potens in verbis et in opéribus suis; lábia enim sapiéntium disseminábunt sciéntiam.

3 Signa Apostolátus mei * facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis, et prodígiis, et virtútibus.

4 Sapiéntes * abscóndunt sciéntiam: argéntum eléctum lingua justi.

5 Ad ínsulas * longe divulgátum est nomen tuum, et diléctus es in pace tua.

Capitulum Sap. 7, 7

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ; et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

Hymnus

Pérfrui Christo fácie peróptans,
Quem sub infántis spécie viátor
Dúlciter strinxit tenuítque in ulnis,
Migrat ad ipsum.

Tránsitum pandunt púeri per urbem,
Prædicant Sanctum, répetunt Beátum:
Gesta dum cuncti meritúmque narrant,
Signa corúscant.

Munda, quæ sordes nívei pudóris
Viva nescívit, caro non putréscens,
Tabis a pœna rabidíque vermis
Líbera mansit.

Lingua, quæ laudes Dómini satégit
Spíritu fervens resonáre ubíque,
Júgiter servans rúbeum colórem
Integra fulsit.

Nomen hinc ejus lábiis frequénter
In mari, in terra célebrant Fidéles:
In dies crescit redivíva in ore
Fama per orbem.

Corde jam regnans manibúsque purus,
Impetra nobis sine labe mores,
Qui pius cunctis ades, et vocátus
Múnera præstas.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Antóni. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Ant. Non recédet * memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem: sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, qui facis prodígia et mirabília solus: ut, sicut linguam beáti Antónii Confessóris tui incorrúptam post ejus óbitum conservásti; ita nos, ipsíus méritis et exémplo, te semper benedícere et laudáre valeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio B. Andreæ: Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

Deinde, post Commemorationem Feriæ, Commemoratio Ss. Faustini et Jovitæ: Ant. Vestri capílli, ℣. Exsultábunt. [61]

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Mihi autem, ut ad Nonam.

AD TERTIAM

Capitulum Optávi ut supra ad Laudes.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. - Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. - Sicut. Glória Patri. - Justus.

℣. Minuísti eum, Dómine, paulo minus ab Angelis. ℟. Glória et honóre coronásti eum.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 7, 11-13

Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus: et lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo.

℟. br. Minuísti eum, Dómine, * Paulo minus ab Angelis. - Minuísti. ℣. Glória et honóre coronásti eum. - Paulo minus. Glória Patri. - Minuísti.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD NONAM

Capitulum Sap. 7, 15

Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, et præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, et sapiéntium emendátor.

℟. br. Justus * Ut palma florébit. - Justus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. - Ut. Glória Patri. - Justus.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum, Hymnus et Versus de Laudibus, Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [2] ; sumptis tamen ad Psalmos Antiphonis I Vesperarum, si Festum in eisdem I Vesperis solam Commemorationem habuerit.

Ad Magnif. Ant. Jucunditátem et exsultatiónem * thesaurizávit super eum Dóminus, et nómine ætérno hæreditávit illum.

Et fit Commemoratio sequentis: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Deinde Commemoratio B. Andreæ: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Postea Commemoratio Feriæ. Completorium de Feria.

Die 16 Februarii

B. Philippæ Mareriæ Virginis 2 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui beátam Philíppam Vírginem tuam miris coruscáre facis miráculis: concéde propítius; ut omnes, qui ejus devóte implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Oratio

Mentes et córpora nostra, clementíssime Deus, beáti Andréæ Confessóris tui suffragántibus méritis, ab omni malórum spiríτuum incursióne defénde: ne, quos ad pœnam sibi cómites quærunt; eos ad crimen suum fáciant erróre partícipes. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Philíppa ex nobilíssimo Mareriórum génere, patre Philíppo et matre Imperatríce, Marérii in castro Reatínæ diœcésis orta est. Infans numquam alícui moléstiam íntulit; atque post infántiam se statim sacrárum dedit Scripturárum stúdio, virórum doctrína et castitáte insígnium utens magistério. Quantum in ipsis profécerit, virtútes ejus exímiæ declarárunt. Mundi contémptu præcípue enítuit; cum enim jam grándior a complúribus expeterétur dynástis, ipsa, gravíssimis consanguineórum ac præsértim fratris conátibus atque moléstiis superátis, núptias sibi propósitas constantíssime recusávit, et remotióre cubículo tamquam voluntário cárcere se inclúsit. Sed cum ibi optátam habére non posset quiétem, in montem supra Marérium, sibi alíquibus féminis adjúnctis, secéssit, at-

que, incísis crínibus et vili tégmine indúta, ædes magníficas cum rupis horróre commutávit. Hoc in specu, sibi et mundo emórtua consepúltaque cum Christo, támdiu vívere statúerat, donec Deus áliter dignarétur de ipsa dispónere.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Thomas ejus frater, panem in rosas convérsum admirátus, nutu divíno hæc árbitrans fíeri, ad sorórem ascéndit, eíque ecclésiam sancti Petri una cum subúrbio trádidit ab omni vectigáli exémptam. Fratri Philíppa acquiéscens, mox in véteri Benedictinórum monastério, in meliórem formam ab eádem indúcto, religiósam cœpit vitam ágere sub institútis sanctæ Claræ, quam sibi ducem in via perfectiónis elégit. Ita plures eásque nóbiles mulíeres, ac præsértim ejus neptes, quarum una jam futúris erat devóta núptiis, ad capesséndum idem sanctióris vitæ genus attráxit; quas inter velúti lucérna supra candelábrum elucébat, et ipsas ad observándam pro víribus régulam excitábat. Licet ómnium esset mater et magístra, ómnium tamen mínima volébat habéri. Corpus vigíliis et jejúniis in servitútem redígere magnópere satagébat; inter dolórum acúleos libénter gloriabátur in infirmitátibus suis. Orans in templo, ubérrimas lácrimas collígere solébat in quoddam vas lígneum, cujus dimídium adhuc exstat, ipsúmque ægrotántibus admótum vel sanitátem vel levámen affert.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Zelus animárum illam supra modum comédit; atque ut errántes ad meliórem frugem redígeret, omne stúdium conferébat. Una ex ejus néptibus, invíta e monastério a frátribus edúcta, Philíppæ précibus ita immóbilis ante óstium evásit, ut nulla per eos vi potúerit dimovéri. Ardentíssimam exhíbuit in páuperes caritátem; et pro se nihil cógitans, largam in eórum sinum stipem erogábat, eósque salutáribus étiam exhortatiónibus juváre assídue studébat. Ita virtútibus clara, signis quoque fuit illústris. Ejus manus, ipsa vírgine vel invíta, super ægrum impó-

sita morbum gravem dépulit. Pauci panes per totam Páschatis octávam nihil fuérunt imminúti; et módicum fruménti in hórreo, manu hinc inde revolútum, ómnibus monastérii úsibus per plures annos abúnde suffécit. Dono prophetíæ enítuit et córdium secréta novit. Tandem, óbitus die longe ante præscíto, quum languóre confécta esset, salutáribus mónitis est adhortáta sorores; ac sacraméntis a beáto Rogério muníta et cæléstibus recreáta visiónibus, beáto fine quiévit décimo quarto Kaléndas Mártias, anno millésimo ducentésimo trigésimo sexto. Miráculis plúribus post mortem inclaruit, et a proximióribus et remótis pópulis, ut prodigiórum Sancta, público et incessánti cultu honoráta fuit. Ejus corpus, simúlque cor étiam nunc rúbidum ac ferme in statu naturáli asservátum, præcípua veneratióne cólitur. Cultum porro, eídem Philíppæ exhíbitum, Pius Papa séptimus ampliávit, in ipsíus honórem Offício et Missa concéssis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi unius Virginis 1 loco. [152]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui beátam Philíppam Vírginem tuam miris coruscáre facis miráculis: concéde propítius; ut omnes, qui ejus devóte implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 17 Februarii

B. Lucæ Belludi

Conf. 1 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui sancto António, Confessóri tuo, beátum Lucam et sócium et imitatórem exímium adjunxísti: da nobis utriúsque intervéntu; ambórum ita sequi vestígia, ut assequámur et præmia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa. [155]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Lucas sæculo décimo tértio ineúnte ortus est ex nóbili et prædívite pata-

vina Belludórum família, Platíolæ dynásta; sed libentíssime delícias omnes, quas ei mundus áffatim pollicebátur, in ipso adolescéntiæ flore abjécit. Cum enim anno millésimo ducentésimo vigésimo sanctus Francíscus Patávium venísset, Lucas a Seráphico Patre hábitum Ordinis pétiit et obtínuit. Sacerdótio auctus, vitæ sanctitáte et verbi Dei prædicatióne beátum Antónium, qui eum sócium apostolicórum labórum elégerat, æmulátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Ansidísium, Eccelíni tyránni vicárium, aliquándo ádiit, eúmque reprehéndit, quod multa injúste atque ímpie contra Ecclésiæ libertátem et áliis permítteret et ipse perpetráret. Quamóbrem Lucas apud Eccelínum accusátus fuit, qui Lucæ quidem pepércit, sed totam ejus famíliam proscrípsit, et univérsa Belludórum bona publicávit. Intérea vero Lucas a prædicatióne desístere coáctus, assídue Deum pro salúte pátriæ, immaníssima Eccelíni tyránnide afflíctæ, rogábat: et ecce beátus Antónius ei quiescénti appáruit, prædicítque Patávium post páucos dies précibus ejus liberátum iri. Quod mox, Eccelíni intéritu, felíciter cóntigit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Quum insígni quoque prudéntia elucéret, Miníster Provinciális eléctus, Ordinem cónditis cœnóbiis amplificávit, omnémque óperam cóntulit ut loco ecclésiæ « Sancta María Mater Dómini » nuncupátæ, quæ affluéntem úndique populórum multitúdinem ad venerándas sancti Antónii exúvias cápere nequíbat, ámplior ália cum continénti cœnóbio, atque ornátior exúrgeret. Ad tot mérita glória miraculórum accéssit, quibus Lucæ sánctitas étiam dum víveret illustráta est. Post ejus óbitum, qui circa annum millésimum ducentésimum octogésimum séptimum cóntigit, exúviæ in eádem marmórea urna cónditæ fuérunt, in qua sancti Antónii corpus diu jacúerat. Cultum beáto Lucæ inde ab ejus óbitu tribútum et continénter áuctum, Pius

undécimus Póntifex Máximus confirmávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui sancto António, Confessóri tuo, beátum Lucam et sócium et imitatórem exímium adjunxísti: da nobis utriúsque intervéntu; ambórum ita sequi vestígia, ut assequámur et prǽmia. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio Feriæ et sequentis.

Die 18 Februarii

S. Simeonis Ep. et Mart.

Commemoratio

Ant. Iste Sanctus, ℣. Glória et honore. [27]

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio Feriæ.

Die 19 Februarii

S. Conradi a Placentia Conf. 3 Ord.

Duplex majus

Oratio

Beáti Conrádi pœniténtia placátus, da nobis, Dómine: ut ejus imitatióne carnem júgiter crucifigéntes; nostrórum peccatórum máculas diluámus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Exodi

Cap. 22, 5-6 et 22-24 ac 31

Dixit Dóminus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israël: Si læserit quíspiam agrum vel víneam, et dimíserit juméntum suum ut depascátur aliéna; quidquid óptimum habúerit in agro suo vel in vínea, pro damni æstimatióne restítuet. Si egréssus ignis invénerit spinas, et comprehénderit acérvos frugum, sive stantes ségetes in agris; reddet damnum qui ignem succénderit. Viduæ et pupíllo non nocébitis: si læséritis eos, vociferabúntur ad me, et ego áudiam clamórem eórum; et indignábitur furor

meus, percutiámque vos gládio, et erunt uxóres vestræ víduæ, et fílii vestri pupílli. Viri sancti éritis mihi.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Cap. 12, 6-9, 11-12 et 16-20

Fratres: Habéntes donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte. Diléctio sine simulatióne: odiéntes malum, adhæréntes bono; sollicitúdine non pigri; spíritu fervéntes; Dómino serviéntes, spe gaudéntes; in tribulatióne patiéntes; oratióni instántes; non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij

Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli malum pro malo reddéntes; providéntes bona non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes. Non vosmetípsos defendéntes, caríssimi, sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindícta, ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum; si sitit, potum da illi. Hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus est. Glória Patri. - Et invéntus est.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Conrádus, Placéntiæ nóbili génere natus, ac venatióni cum primis déditus, jussit aliquándo vepres ubi feræ latébant succéndi; sed ultra quam vóluit ignis vento perlátus est, et próxima fœdo vastávit incéndio. Quo viso, Conrádus in urbem laténter

est ingréssus; sed mox, ad prætórem deláta re emissóque satellítio, ínfimæ plebis homo tamquam incéndii auctor comprehénsus est, vique tormentórum falsa confessióne expréssa, damnátus ad supplícium rapiébatur. Tunc Conrádus, actus consciéntiæ stímulis, innocéntem hóminem e carníficis mánibus erípuit; seque reum conféssus, divénditis bonis illáta damna compensávit, humanísque rebus una cum uxóre núntium remísit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Cum autem uxor, sacrum velum sumptúra, Placéntiæ remansísset; ipse ábiit in regiónem longínquam, ac Tértii Ordinis Franciscális, qui Pœniténtium dícitur, assúmpto hábitu, Romam se cóntulit sacras ædes visitatúrus. Inde in Silíciam ad Netínos profectus est, et aliquámdiu in sancti Martíni xenodochío diversátus, in solitúdinem secéssit; in qua, nunc solo pane, nunc herbis tantum conténtus, et humi cubans, aspérrimum vitæ genus per annos quadragínta tradúxit. Crebras carnis ac dæmonis tentatiónes gulǽque blandítias assíduo precándi stúdio et córporis afflictatióne ádeo egrégie vicit, ut vel esculénta munúscula non prius attíngeret, quam pútrida jam et vérmibus scaténtia sensus ipse refúgeret. Quin étiam nudos artus támdiu in vépribus volutáre sólitus erat, quoad effluénte sánguine, edéndi ardor exstinguerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Quum síngulis sextis fériis, célebrem apud Netínos Crucifíxi imáginem veneratúrus Netum veníret, áccidit ut ímprobi quidam, ea sumpta occasióne, sanctum virum irridérent. Conrádo síquidem, ad prándium píscium invitáto, carnem suíllam fraudulénter appónunt, neque áliud quidquam ipsi mandúcant. At ejus póstea vel improbitátem exagitántibus vel cavillántibus simplicitátem, negat ille se quidquam gustásse præter pisces; statímque spinas et squamas, amóta máppula qua tegebántur, osténdit, eorúmque impudéntiam redárguit.

Tandem, méritis plenus, dono étiam prophetíæ clarus migrávit in cælum, anno millésimo trecentésimo quinquagésimo primo; ejúsque corpus, in ecclésia sancti Nicolái apud Netínos præcípuo honóre recónditum, plúrimis miráculis coruscávit. Quorum fama permóti Summi Pontífices Leo décimus in Netína primum urbe, mox Paulus tértius étiam álibi, dénique Urbánus octávus in univérso Franciscáli Ordine festívam sancti Conrádi diem undécimo Kaléndas Mártias celebrári indulsérunt.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 64 in Matth., n. 1-2

Diligénter expénde quam exquisíte duo illa, quæ Christus a dívite pétiit, ut scílicet paupéribus substántiam distribúeret suam et sequerétur Christum, Petrus bréviter compléxus est, dicens: Relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Ambo enim hæc facta jam erant, nam sua reliquérunt, ut ipsum sequeréntur; et eo quod ómnia reliquérunt, sequi facílius potuérunt. Et quóniam reliquérunt, confídere atque gaudére ipsos admonébat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Quid ígitur Christus respóndet? Amen dico vobis, quia vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim. An ígitur et Judas sedébit? Mínime. Quómodo ígitur in duódecim sédibus sedébunt?

Quómodo pollicitátio hæc adimplébitur? Atténde quómodo. Non dixit solúmmodo, Sedébitis et vos; sed adjécit, Qui me secúti estis; ut et Judam ejíciat, et posterióres áttrahat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Beáti Conrádi pœniténtia placátus, da nobis, Dómine: ut ejus imitatióne carnem júgiter crucifigéntes; nostrórum peccatórum máculas diluámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 20 Februarii

B. Petri a Treja

Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

m. t. v. nisi tamen Festum 1 Vesperas habeat, saltem a Capitulo.

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum cæléstibus donis cumulásti: præsta, quæsumus; ut ejus patrocínio gaudeámus in terris, et glóriæ consórtio perfruámur in cælis. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Petrus a Montículo, Trejæ in Picéno piis paréntibus natus, perfectióris vitæ cúpidus, Religióni Seráphicæ, a sancto Francísco nuper fundátæ, se adjúnxit. Tirocínio laudabíliter eménso votísque nuncupátis, cum in regulári observántia, virtútum stúdio humanísque sciéntiis multum profecísset, verbi Dei præco renuntiátus est. Hoc ipse munus ferventíssime, et magno quidem animárum lucro, aliquámdiu obívit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

In Foráni cœnóbio, intra diœcésis Auximánæ fines, beáti Conrádi ab Ophýda, cum quo familiaritátem et spíritus communicatiónem iníerat, exímiam ánimi pietátem ac

spíritus fervórem æmulátus est. Oratióni ac rerum cæléstium contemplatióni assíduus, vigíliis aliísque cruciátibus corpus afflígens, Christum pro nobis passum jugi meditatióne recolébat; et die quadam, coram ejus imágine orans, raptus in écstasim visus est. Sanctum Michaélem Archángelum tanto prosequebátur devotiónis afféctu, ut ejus præséntia et allóquio recreári merúerit. Cælésti beátæ Maríæ Vírginis, sancti Joánnis Evangelístæ suíque patriárchæ Francísci apparitióne dignátus est; ea tamen erat humilitáte, ut magnum se peccatórem reputáret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Cum in Siróli cœnóbium, intra fines diœcéseos Anconitánæ situm, venísset, non ita multo post, ibi virtútibus meritísque decórus, ad cælum evolávit undécimo Kaléndas Mártias, anno círciter millésimo trecentésimo quarto. Sanctitáte et miraculórum glória celebratíssimus, Beatórum cultum obtínuit. Ejus corpus, ad aram sacélli sanctíssimi Crucifíxi prius depósitum, mox ad áliud beatíssimæ Vírginis sacéllum in ecclésia sancti Francísci translátum, magna semper in veneratióne fuit. Quam ob rem Pius sextus, Póntifex Máximus, tértio Idus Septémbres anni millésimi septingentésimi nonagésimi tértii, ut de beáto Petro Offícium ac Missa celebrári posset, indúlsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum cæléstibus donis cumulásti: præsta, quæsumus; ut ejus patrocínio gaudeámus in terris, et glóriæ consórtio perfruámur in cælis. Per Dóminum.

Die 22 Februarii

S. Margaritæ a Cortona
Pœnitentis 3 Ord.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Capitulum Cant. 3, 1-2

In léctulo meo, per noctes, quæsívi quem díligit ánima mea; quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem; per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea.

Hymnus

Jam satis culpis scelerique diro,
Jam satis cæco dédimus furóri:
Ad sacras quisque lácrimans doléntsque
Cónvolet aras.

Mágdala, Etrúscis redivíva in oris,
Púlchrior noxis rédiens ab ipsis,
Edocet primæ lácrimis juvéntæ
Térgere sordes.

Morte dum spectat mísera perémptum
Críminis fœdi cómitem, repénte
Horret, ac, deflens máculas vetústas,
Altera surgit.

Surgit, et fuso sine lege crine,
Fœdat antíqui spéciem decóris:
Dat latex potum, tenuésque mensas
Súppetit herba.

Sic fame, et ferro, rigidísque flagris
Delet admíssas reparátque culpas;
Cælitum tandem sociánda turmis
Sídera scandit.

Qui creas mundum, Génitor supérne,
Nate, qui mundi scelus abstulísti
Spíritus, semper par utríque regnans,
Párcite lapsis. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Margaríta. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. De excélso * misit Dóminus ignem in óssibus meis, et erudívit me; expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum.

Oratio

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut, quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem impigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Cathedræ S. Petri Ap. Antiochiæ (Duplex majus):

Ant. Tu es pastor óvium,

Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde, immediate post Commemorationem Cathedræ, additur Commemoratio S. Pauli Ap.:

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Postea Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum, * In conversióne beátæ Margarítæ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Pater supérni lúminis,
Cum Margarítam réspicis,
Flammas amóris éxcitas
Gelúque solvis péctoris.

Repénte tacta cǽlitus,
Dolóre currit sáucia
Laváre fletu, térgere
Vitæ peráctæ vúlnera.

Vestes, moníle prójicit,
Impúri amóris pábulum,
Artúsque sacco cóntegit
Et fune cingit híspido.

O vera, Christe, cáritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cæli gáudia.

¶ Sequens Conclusio, etiam ad Laudes, numquam mutatur.

Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, et dat prǽmia.
Amen.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Cánticis canticórum

Cap. 3, 1-4

In léctulo meo, per noctes, quæsívi quem díligit ánima mea; quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem; per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles qui custódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima

mea; ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, et in cubículum genítricis meæ.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Quia concupívit.

Lectio ij Cap. 8, 1-7

Quis mihi det te fratrem meum, sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ; ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Proptérea.

Lectio iij

Quæ est ista quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te; ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. - Inténde. Glória Patri. - Inténde.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Margaríta, Cortonénsis e loco dormitiónis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta, in Montis Politiáni civitáte vanam et lúbricam vitam duxit. Sed cum amásium, ab hóstibus fœde transfóssum, indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperísset, íllico facta est manus Dómini super eam; quæ, magno culpárum suárum mæróre tacta, éxiit foras et flevit amáre. Ita-

que Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite pulláque veste assúmpta, erróribus suis mundíque illécebris núntium misit, inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta, in cínere et cilício a se læsam Dei majestátem placáre stúduit, donec post triennále virtútum experiméntum a Frátribus Minóribus, spirituális vitæ dúcibus, Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrimæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulum nuda humus, cervícal lapis aut lignum porréxit; atque ita noctes insómnes in cæléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

A dæmone insídiis funestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem, ex verbis detéctum, semel atque íterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans; nec, nisi a confessário detérrita, in speciósam fáciem olim impúri amóris causam sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus alíisque magnæ pœniténtiæ arguméntis, suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde, véluti ad perfectiónis magístram, ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant; ipsa vero, cæléstì quo erat perfúsa lúmine, córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta, in remótis licet pártibus Deum offendéntium, cum dolóre et lácrimis détegens, summáque in Deum et próximum caritáte fervens, ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus

salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Puérum defúnctum, lugénte matre, ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre, quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cæléstia meditándi se avélli passa est; in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrimárum sursum in cæléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis itaque et labóribus plena ac cæléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis reféсta est; tum sanctíssimis Ecclésiæ sacraméntis rite suscéptis, vultu hílari atque óculis in cælum convérsis, octávo Kaléndas Mártias, anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus, in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illǽsum et suáviter olens, summa religióne cólitur in Fratrum Minórum ecclésia, quæ jam ipsíus Margarítæ nómine appellátur. Miráculis contínuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero décimus tértius in festo Pentecóstes, die sexta décima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 15, 2-10

In illo témpore: Murmurábant pharisǽi et scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, et mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi
Sermo 1 in Dominica 3 post Pentec., part. 3

Primo gaudent Angeli de salúte peccatóris propter benevoléntiæ et caritátis latitúdinem. Latitúdo enim caritátis facit quod tantum gaudet Angelus de bono próximi quantum de próprio; quia supérna cívitas non coangustátur multitúdine desiderántium, quia nulli diminúitur de suo próprio prǽmio propter multitúdinem possidéntium et exsisténtium, imo inde cuílibet sua glória crescit. Et propter hoc dícitur in hodiérno Evangélio: Quæ múlier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter donec invéniat? Et cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. Ita dico vobis: Gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. Múlier est divína Sapiéntia; drachmæ vero novem sunt novem chori angélici, sed drachma décima est humánum genus, quæ fuit pérdita mérito primæ prævaricatiónis.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. - Et panem.

Lectio viij

Igitur divína Sapiéntia ad quæréndam istam drachmam accéndit lucérnam luce humanitátis, uniéndo eam vel induéndo lúmine divinitátis; et evérrit domum assúmptæ mortalitátis per córporis et ánimæ resolutiónem in Passióne, ut per próprium Sánguinem invéniat amíssum hóminem. Ex hoc enim magnum gáudium generátur Angelis Dei propter latitúdinem perféctæ caritátis, quæ exténditur ad omnes eléctos. Secúndo gaudent Angeli de salúte peccatóris propter angélici casus restauratiónem. Quamvis Angeli sint superióres homínibus per natúram, tamen ex divína largitáte et benignitáte, quæ sibi hóminem ministrávit, contíngit áliquos hómines in grátia Angelis æquiparári, et propter eórum meritórum excelléntiam ad órdines Angelórum assúmi, ut eórum exaltátio et sanctificátio sit angélicæ ruínæ per quamdam æquiparántiam reparátio.

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sǽculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. - Quem vidi. Glória Patri. - Quem vidi.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

¶ Si hoc Festum occurrerit in Sabbato, et annus non sit bissextilis, de Vigilia anticipata S. Matthiæ Ap. nihil fit in Officio.

AD LAUDES

Capitulum Cant. 3, 1-2

In léctulo meo, per noctes, quæsívi quem díligit ánima mea; quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem; per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea.

Hymnus

Summi Paréntis Unice,
Vultu pio nos réspice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Margarítæ pœnitens.

Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário;
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.

Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Margarítæ lácrimas
Peccáta nostra díluas.

Dei Parens piíssima,
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.

Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Margaríta. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Ant. Ut cognóvit, * resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

Oratio

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut, quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Cathedræ S. Petri Ap. Antiochiæ:

Ant. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde Commemoratio S. Pauli Ap.:

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor Géntium, intercéde

pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quǽsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Postea Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum In léctulo meo, ut supra ad Laudes.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Et. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Cant. 8, 6

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio; dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Deus vultu suo. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Capitulum Cant. 8, 7

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Et. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis.

℣. Ora pro nobis, beáta Margaríta. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Ego dilécto meo, * et ad me convérsio ejus: invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam.

Et fit Commemoratio sequentis, Cathedræ S. Petri Antiochiæ, S. Pauli Ap. et Feriæ.

Die 23 Februarii

S. Petri Damiani
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

m. t. v., nisi tamen Festum I Vesperas habeat, saltem a Capitulo

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum. [79]

Oratio

Concéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Cathedræ S. Petri Ap. Antiochiæ:

Ant. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Postea Commemoratio S. Pauli Ap., ut supra ad Laudes.

Denique Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Petrus, Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre, numerósæ prolis pertǽsa, abjícitur; sed domésticæ mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus paténte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum ac pietátis erga patrem, egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed sacerdóti, qui divínum sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit; jejúniis, vigíliis et oratiónibus solérter insístens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea

auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio iv

Perficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diœcésis cœnóbio, Ordini monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post præsidis óbitum, Avellanitárum famíliæ præfícitur, quam, novis váriis in locis exstrúctis domicíliis et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diœcési non uno nómine prófuit: Theuzóni epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus nonus Póntifex Máximus eum, licet invítum et reluctántem, sanctæ Románæ Ecclésiæ cardinálem creávit et Ostiénsem epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim mea.

Lectio vj

Difficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, Summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et simoníacam hǽreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto et Cadalóo falsis pontifícibus fórtiter réstitit: Henrícum quartum Germániæ regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit: Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit: canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit episcopális ecclésia, de qua Petrus non sit bene méritus: Eugubínam, quam

aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis; álias álibi, quando opórtuit, perínde curávit, ac suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu et episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ fériæ in honórem sanctæ Crucis Jesu Christi, horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis et præclàre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses, multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni, non semel in præsénti discrímine propítium expérti, patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero duodécimus Póntifex Máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in diœcésibus atque in Ordine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [107]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Concéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

De Vigilia S. Matthiæ Ap. nihil fit in Officio.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, et Feriæ; si vero sit bissextilis, in Vesperis fit tantum Commemoratio Feriæ.

Die 24 Februarii
(vel 25 in anno bissextili)

S. Matthiæ Apostoli

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum [2], præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quǽsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis, quoties annus non est bissextilis: Ant. O Doctor óptime, ut supra 611; ℣. Justum dededuxit. [92]

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 1, 15-26

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. - Estóte ergo.

Lectio ij

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, te-

stem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. - Jugum enim meum.

Lectio iij

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Matthíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini:* Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. - Dábitur enim vobis. Glória Patri. - Dábitur enim vobis.

In II Nocturno Lectiones Fundaménta, de Communi Apostolorum 2 loco. [20]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, alias 10 de verbis Domini, cap. 1-2

Veníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ec-

clésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. - Cálicem.

Lectio viij

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. - Quorum. Glória Patri. - Quorum.

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quǽsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis, et Feriæ.

Die 25 Februarii
(vel 26 in anno bissextili)

B. Sebastiani de Aparicio
Confessoris 1 Ord.

Duplex

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui beátum Sebastiánum Confessórem tuum in simplicitáte cordis ambuláre fecísti, ac cæléstibus donis cumulásti: concéde propítius; ut, ejus intercessióne, et puris méntibus tibi servíre, et grátiæ tuæ múnera cónsequi valeámus. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sebastiánus Gudínæ, quod est Gallǽciæ óppidum in Hispánia, ex piis paréntibus ortum hábuit, et infans sancte ab eis educátus fuit. Puer pascéndis grégibus déditus, nihil pueríle gessit in ópere; statímque appáruit eum ad majóra peculiári Dei consílio reservátum esse. Nam, ut constánti fertur fama, cum duodecénnis ex lue letáliter contagiósa decúmberet, et solus in semidíruto tu-

gúrio derelíctus esset, morsu lupi e némore erumpéntis, qui léniter tumórem perrúpit pusque viruléntum lingéndo abstérsit, a matre illuc redeúnte sanus repértus fuit. Adoléscens, Salamánticam secéssit, ibíque se aliéno servítio mancipávit, tum álibi rei agráriæ se addíxit, ut paréntum inópiam subleváret. Vária hinc inde expértus est discrímina; in iísque ter mulíeres, castitáti ejus insidiántes, invícte rejecísse perhibétur. Hisce perículis valde commótus, in Méxici regiónem, quo evangélica fides nuper invécta fúerat, abíre státuit. Itaque navim conscéndit cum áliis sóciis, quorum convícia æquanímiter in itínere tolerávit; atque, próspera navigatióne usus, Angelópolim áppulit, et inde in urbem Méxicum tránsiit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Egrégia suæ caritátis in próximum íllico Méxici præbére arguménta cœpit. Pingues namque divítias, quas in construéndis plaustris et aperiéndis viis, ea præsértim quæ México Zacathécam ducit, sibi comparábat, víduis et órphanis aléndis, egéntibus puéllis dotándis, aliísque misericórdiæ opéribus impendébat; inter quæ hóminem multo ære aliéno gravátum, ob idque a lictóribus apprehénsum, toto generóse débito persolúto, ex eórum mánibus liberávit. Hinc tantam virtútis opiniónem adéptus fuit, ut étiam ab Indis, ingénita ferocitáte depósita, obséquium sibi et famulátum præstári merúerit. Núptias, quas olim modéste abnúerat, póstmodum iníre decrévit. Itaque bis matrimónium cum honéstis virgínibus contráxit, quas tamen iísdem consentiéntibus, intáctas relíquit. Quare dæmon váriis ipsum modis est aggréssus, ei nunc fœda ferócis tauri trucísque Mauri spectra objícens, nunc venústæ mulíeris impudíce gestiéntis formam índuens; sed vir Dei, signo crucis adhíbito, cuncta hostis molímina vicit. Altera cónjuge defúncta, Ordini Minórum adscríbi pétiit; ac moniálibus sanctæ Claræ cunctas opes elargítus, voti compos, jam septuagenárius, inter sodáles láicos adnumerátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Votis solémnibus Deo nuncupátis, omni virtútum génere illúxit. Ei summa ínerat simplícitas, ánimi candor, mansuetúdo, obediéntia, paupértas et exímia in advérsis patiéntia. Témperans ádeo fuit et fortis, ut, præter longa jejúnia et assíduas córporis afflictatiónes, sæpe insómnes noctes orándo tradúceret; dignus proptérea, quem Angeli, ut fertur, esuriéntem in desérto et omni humána ope destitútum enutríverint, lassitúdine conféctum recreáverint, in ténebris pósitum cælésti lúmine circumfúderint, itinerántem a plúvia et nívibus defénderint, dévium in rectam sémitam advocáverint, deque uno in álium locum transtúlerint. Futúros evéntus ipse agnóvit, secréta cæléstia et córdium arcána penetrávit, atque absolútum exércuit in bélluas vel ferocióres domínium. Tandem morbo senióque absúmptus, sanctíssimum Eucharístiæ sacraméntum, quod vómitu impedítus nequíbat accípere, ad se deférri popóscit et humi stratus pientíssime adorávit; actísque Deo grátiis, Angelópoli placidíssime óbiit die vigésima quinta Februárii, anno millésimo sexcentésimo, ætátis suæ nonagésimo octávo. Ejus corpus, quod attrítum ex pœniténtia squalidúmque fúerat, spéciem formósam mox índuit suavémque odórem effúdit. Ipsum Dei fámulum, virtútibus ita et miráculis clarum, Pius sextus, Póntifex Máximus, Beatórum cœtui solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi unius Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui beátum Sebastiánum Confessórem tuum in simplicitáte cordis ambuláre fecísti, ac cæléstibus donis cumulásti: concéde propítius; ut, ejus intercessióne, et puris méntibus tibi servíre, et grátiæ tuæ múnera cónsequi valeámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 26 Februarii
(vel 27 in anno bissextili)
B. Isabellæ Virg. 2 Ord.
Semiduplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Deus, qui beátam Isabéllam Vírginem tuam regáles delícias et mundi glóriam mortificatióni et humilitáti postpónere docuísti: ipsíus méritis precibúsque concéde; nos vitæ hujus blandiménta superáre, et in ampléxu tuæ crucis glóriam inveníre: Qui vivis.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Isabélla, sive Elisabétha, sancti Ludovíci regis germána soror, paréntes hábuit piíssimos, Ludovícum octávum Gálliæ regem, et Blancam e Castéllæ régibus ortam; summéque a paréntibus diligebátur, tum quia ex filiábus sola supérerat et elegántia córporis ac venustáte nulli cedébat, tum vero magis quia, cadúcis ejúsmodi prærogatívis dotes et ornaménta ánimi longe antepónens, uni Deo placére omníno curábat. Cæléstibus étenim benedictiónibus prævénta, a téneris usque annis præ se ferre mundi contémptum cœpit; ac proínde aulæ blandiménta fastidíre, solitúdinem sédula exquírere, sacræ lectióni et christiánæ mortificatióni inténdere, animúmque oratióni adjícere in delíciis hábuit. Erat autem innocéntiæ páriter ac pœniténtiæ exémplar, ádeo quidem ut numquam jejúnium intermíserit. Ad matutínas laudes, adhuc in domo exsístens régia, ante lucem surgébat, Dei verbum fervénti stúdio auscultábat, quotídie fere confitebátur, flagéllis corpus domábat, et singulárem paupéribus adjuvándis curam exhibébat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Flagrans amóre Christi Dómini, quem sibi Sponsum elégerat et cujus honórem in ómnibus pro víribus curábat, cum ad gloriósum ejus Sepúlcrum ab infidélibus liberándum conscriberéntur úndique crucesignáti mílites; decem et ipsa, régium fratrem pro suo módulo æmuláta, suis parávit expénsis. Virginitátis amóre capta, núptias vel cum imperatóris primogénito, ad quas et sanctus rex Ludovícus frater et Summus ipse Póntifex Innocéntius quartus illam cohortáti erant, iníre nóluit; cujúsmodi

propósiti firmitátem, deínde compértam, Christi Vicárius probávit summópere et commendávit. Cúpiens autem Deo stríctius adhærére, Isabélla, post genitrícis óbitum, selégit opportúnum extra Parísios locum, qui Longus Campus dicebátur, ut in eo piíssimam vitam iníret. Sacrum namque ibi monastérium fundávit sub título Humilitátis beátæ Dei Matris Maríæ; voluítque ut vírgines ibi recéptæ Soróres Minóres Inclúsæ appellaréntur, et régulam observárent, quam a Summo Pontífice Alexándro quarto concédi, ac dein ab Urbáno item quarto in alíquibus per sanctum Bonaventúram, tunc generálem Minorítici Ordinis Minístrum, eárum in grátiam temperári obtínuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

In monastério suo, procul a régiæ aulæ strépitu, constánter suam divínis persolvéndis láudibus rebúsque cæléstibus contemplándis vitam impéndit. Religiósis ita ornáta virtútibus, et meritórum plena divítiis, ad præmium a Christo sponso vocáta est. Fertur síquidem, paulo ante ipsíus tránsitum, a moniálibus audíta fuísse vox Angelórum canéntium: Factus est in pace locus ejus; et, expléto ejúsmodi concéntu, Isabélla in manus Dómini felíciter spíritum suum commendásse. Obiit autem média sub nocte, séptimo Kaléndas Mártias, anno millésimo ducentésimo septuagésimo, ætátis suæ quadragésimo quinto. Miráculis ac signis ante et post óbitum ipsam a Deo illustrátam pér hibent vétera monuménta; eámque fidéles cultu público ab immemorábili témpore sunt prosecúti. Ipsíus vero Beátæ festum, quod Leo Papa décimus in regáli Longi Campi monastério celebrándum indúlserat, Innocéntius duodécimus Póntifex Máximus ad univérsum Ordinem Seráphicum exténdit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum de Communi unius Virginis 1 loco. [152]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui beátam Isabéllam Vírginem tuam regáles delícias et mundi glóriam mortificatióni et humilitáti postpónere docuísti: ipsíus méritis precibúsque concéde; nos vitæ hujus blandiménta superáre, et in ampléxu tuæ crucis glóriam inveníre: Qui vivis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 27 Februarii
(vel 28 in anno bissextili)

S. Gabrielis a Virgine Perdolente Conf.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assídue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa est. [155]

Deinde Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Justus si morte, 2 loco. [124]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Gábriel, Assísii in Umbria, honésto génere natus, et Francíscus ob Seráphici civis memóriam vocátus, egrégiam ánimi índolem a púero osténdit. Adoléscens, cum Spoléti lítteris óperam daret, ináni sǽculi spécie et pompa aliquántulum állici visus est. Sed miseréntis Dei múnere, qui eum ad perfectiónem christiánæ vitæ jamdúdum invitábat, cum in morbum incidísset, sǽculi vanitátem fastidíre cœpit, atque immortália dumtáxat bona appétere. Quo autem cítius Deo vocánti obtemperáret, factum est, ut insígnem illam beatíssimæ Vírginis icónem, solémni pompa extra Spoletánæ ecclésiæ septa delátam intúitus, divíni amóris flammam concíperet, simúlque Institútum Clericórum a Passióne Jesu amplécti statúeret. Itaque non exíguas difficultátes eluctátus, in recéssu Morrovallénsi, lúgubrem vestem lætus índuit, et Gábriel a Vírgine Perdolénte máluit appellári; ad ejúsdem gaudiórum et dolórum memóriam perpétuo recoléndam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

In tirocínio, cum reguléri obsevántia et ómnium exercitatióne virtútum quotídie magis eminéret, brevi eo pérvenit, ut absolútæ sanctimóniæ exémplar haberétur non modo a sodálibus, vel provéctis, sed étiam ultra cœnóbii septa, factus bonus odor Christi in omni loco. Domínicæ Passiónis cultor assíduus, in ea meditánda dies noctésque insumébat. In divínam Eucharístiam, quæ ejúsdem Passiónis memóriam prodit, incredíbili quodam stúdio ferebátur; qua cum se refíceret, seráphico ardóre flagrábat. Nihil autem insígnius quam ejus erga magnam Dei Paréntem píetas fuit. Ipsam omni obséquii génere percólere consuévit; sed præsértim conféctam afflictámque cruciátibus Jesu tam dolénter contemplári, ut vim lacrimárum profúnderet. Pérdolens Virgo quasi tota ei vitæ rátio fuit, adeptǽque ab eo sanctitátis magístra; ita ut inter æquáles una fúerit senténtia, ídeo excitátum Dei fámulum divínitus fuísse, ut cultus Maríæ perdoléntis magnum exémplo ejus cáperet increméntum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Inter céteras virtútes christiánam humilitátem et obediéntiam máxime diléxit: nam inter omnes se mínimum exístimans, abjectíssima quæque ministéria domus cúpide affectábat, et antístitum suórum non modo jussa, sed et optáta diligentíssime perficiébat. Idem, refrenátis sénsibus et vitæ asperitáte usus, illibátum retínuit florem virginitátis ac plane mundo crucifíxus únice Deo vixit, íntima Dómini sui frúitus consuetúdine. Ita brevem vitæ cursum, tot virtútibus nobilitátum confíciens, Insulæ in Aprútio, caritátis incéndio vérius quam vi morbi consúmptus, divinǽque Matris ope recreátus, placidíssimo éxitu ad Súperos evolávit, anno millésimo octingentésimo sexagésimo secúndo, ætátis suæ vigésimo quarto. Eum deínceps, a Deo miráculis illustrátum, Pius Papa décimus Cǽlitum Beatórum número accénsuit. Benedíctus vero décimus quintus, Póntifex Máximus, anno millésimo nongentésimo vigésimo, post cónditum Institútum a Passióne ducentésimo, in solemnitáte Ascensiónis Dómini, beáto júveni Sanctórum honóres de-

crévit; et Pius undécimus ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 10, 13-21

In illo témpore: Offerébant Jesu párvulos, ut tángeret illos: discípuli autem comminabántur offeréntibus. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Comment. in Marcum

Cap. 10, 13-21

Ait discípulis Jesus: Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos; tálium enim est regnum Dei. Significánter dixit: Tálium est; non: Istórum; ut osténderet, non ætátem regnáre, sed mores; et his, qui símilem habérent innocéntiam et simplicitátem, præmium repromítti: Apóstolo quoque in eándem senténtiam congruénte: Fratres, nolíte fíeri púeri sénsibus; sed malítia párvuli estóte, sensu autem ut perfécti sitis. Amen, dico vobis: quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Sicut puer non persevérat in iracúndia, non læsus méminit, non videns pulchram mulíerem delectátur, non áliud cógitat, áliud lóquitur; sic et vos, nisi talem habuéritis innocéntiam et ánimi puritátem, regnum cælórum non potéritis intráre. Aliter, regnum Dei, id est doctrínam Evangélii, sicut párvuli accípere jubémur; quia quómodo párvulus in discéndo non contradícit doctóribus, neque ratiónes et verba compónit advérsum eos resístens, sed fidéliter súscipit quod docétur et cum metu obtémperat et quiéscit; ita et nos, in obediéndo simplíciter et sine ulla retractatióne verbis Dómini, fácere debémus. Et compléxans eos, et impónens manus super illos, benedicébat eos. Compléxus benedícit párvulos, ut húmiles spíritu sua benedictióne, grátia et dilectióne dignos esse signíficet.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Et, cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum: Magíster bone, quid fáciam, ut vitam ætérnam percípiam? Audíerat, credo, iste quæsítor vitæ ætérnæ a Dómino, tantum eos, qui parvulórum velint esse símiles, dignos esse intróitu regni cæléstis: atque ídeo curam gerens tractátus certióris, poscit sibi non per parábolas, sed apérte, quibus óperum méritis vitam ætérnam cónsequi possit, expóni. Jesus autem dixit ei: Præcépta nosti. Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. At ille respóndens, ait illi: Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel voto tentántis (ut quidam putavére) Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat; sed, simplíciter, ut víxerit esse conféssus. Quia si mendácii aut simulatiónis noxa reus tenerétur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum dilígere dicerétur Jesus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assídue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur: Qui vivis.

In Vesperis Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 28 Februarii
(vel 29 in anno bissextli)

B. Antoniæ a Florentia
Viduæ 2 Ord.

Semiduplex

Ant. Símile est, ℟. Spécie tua. [172]

Oratio

Deus, qui beátam Antóniam fámulam tuam per omnes vitæ sémitas ad te mirabíliter traduxísti: tríbue, quǽsumus; ut ejus méritis et exémplis ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Antónia, honéstis paréntibus Floréntiæ nata, secúndis núptiis, ad quas eam paréntes ipsi adhortabántur, posthábitis, inter soróres Tértii Ordinis sancti Francisci in Florentíno monastério, cui sancti Honúphrii nomen erat, religiósum hábitum sumpsit. Hinc, cum sese ob exímias virtútes ómnibus appríme probavísset, missa est Fulgínium; inde míttitur Aquilam, ibíque monastérium sanctæ Elísabeth dicátum quatuórdecim ferme annis sanctíssime gubernávit. Deo autem ad majóra vocánte, de prima sanctæ Claræ régula amplecténda consílium íniit, ut arctióre custódia, beáta illa solitúdine in qua Deus ad cor lóquitur fruerétur. In eo propósito a sancto Joánne de Capistráno confirmáta, Nicoláo quinto, Summo Pontífice, approbánte, in cœnóbium Córporis Christi nómine insígne secéssit, ibíque quam cogitáverat régulam cum quatuórdecim sanctimoniálibus profésssa, novo sacrárum vírginum collégio urbem Aquilam auxit. Loci ejus, etsi relúctans, moderátrix ab eódem sancto Joánne de Capistráno constitúta, nihil antíquius hábuit Antónia, quam ut ad absolutíssimam religiósæ perfectiónis normam concréditas sibi Sorόres exémplo præsértim suo informáret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Quum vero modéstiam suíque despéctum sentíret ómnium caput esse virtútum, demissíssime ac subjectíssime sese hábuit, humíllima quæque offícia sibi víndicans. Injuriárum pátiens, propinquórum moléstias, malignórum calúmnias, convícia, contumélias et gravíssimum séxdecim annórum morbum fórtiter pértulit. Quinímmo, ne caro advérsum spíritum præváléret, eam asperitáte, inédia, labóre contrívit. Paupertátis cupidíssima, ea quæ ad vitam máxime necessária sunt, sibi deésse gaudébat, novísque véstibus Sorόres donans, vetústas consumptásque sibi diligébat. Siléntii custos sédula, quidquid domésticis curis superésset témporis, id omne tribuébat précibus, íntegras sæpe noctes cæléstia méditans. Diviníque ignis amóre abrépta, os ipsum miro suffúsum rubóre nonnúmquam osténdit; modo a sénsibus abdúcta, modo sublímis e terra inter orándum conspécta est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Verum caritáte étiam in próximum Antónia emícuit. Nulla ex Soróribus fuit, quæ illíus opem consiliúmque non sit expérta. Infírmis præsértim diu noctúque adsístens ac minístrans, matérno prorsus afféctu eas complectebátur: et, dum ægris corpóribus levámen, ánimæ salutária mónita præbébat. Neque ingravescéntibus morbis, deficiéntibus víribus, sollicitúdo ejus defécit; et quod non valébat ópere, sermóne præstábat. Tandem, præcógnita suæ mortis hora, sanctimoniáles ad régulæ observántiam mutuámque caritátem vehementióre stúdio et verbis hortáta, atque Ecclésiæ sacraméntis muníta, diem óbiit suprémum et ad cæléstem Sponsum migrávit prídie Kaléndas Mártias, anno bissextíli millésimo quadringentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ septuagésimo primo. At ea qua refúlsit virtus, et miraculórum celébritas talem illi famam admirationémque apud omnes comparárunt, ut tandem et Beátæ títulum et cultum ab immemorábili ei præstitum Pius nonus, Póntifex Máximus, anno reparátæ salútis millésimo octingentésimo quadragésimo séptimo, apostólica auctoritáte confirmáverit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi unius non Virginis. [176]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis.

Oratio

Deus, qui beátam Antóniam fámulam tuam per omnes vitæ sémitas ad te mirabíliter traduxísti: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et exémplis ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

FESTA MARTII

Prima ex VI Feriis mensis Martii

MYSTERIORUM VIÆ CRUCIS D. N. JESU CHRISTI

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Ant. Conclúsit me Deus * apud iníquum, et mánibus impiórum me trádidit.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Conclúsit me Deus apud iníquum, et mánibus impiórum me trádidit.

Ant. Et ego quasi agnus * mansuétus, qui portátur ad víctimam.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

Ant. Cogitavérunt super me * consília, dicéntes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prǽlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

Ant. Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te,

Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

Ant. O vos omnes, * qui transítis per viam, atténdite et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum Is. 53, 6

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Hymnus

Bella ut nos ánimet Christus ad árdua,
Secum rite jubet scándere Gólgotham:
Mæsto calle sequámur,
Fisi tóllere præmia.

Rex dum pro fámulis tráditur ínnocens
Morti, a perpétuis líberat ígnibus
Sontes: sub Cruce anhélus,
Afflíctis onus állevat.

Ut ter defíciens córruit, índito
Firmat muníficus róbore lánguidos;
Labentésve benígnus
Duris cásibus érigit.

Gestat cum válidum pondus et óbvius
Fit Matri, sócios lúctibus éligit;

Adjutúsque, triúmphis
Dignos ádvocat ásseclas.
Nostros, ut fácie térgitur ingemens,
Divínis ánimos sénsibus éxcitat:
Noxis ámovet, hortans,
Jam plorent sibi, féminas.
Artus dum pátitur véstibus éxui,
Hinc ornat míseros: mulcet et áspera
Felle; innéxaque clavis
Fauste víncula cónterit.
Nudus sic óbiens stípite, sérvulis
Vitam retríbuit: vulsus ab árbore,
Antro cónditur, addens
Secum súrgere mórtuis.
Jesu, te méritis láudibus éfferant
Gentes, atque Patrem, qui pius ómnibus
Te misit, quod et unxit,
Flamen júgiter ínsonent.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Magnif. Ant. Si quis vult * post me veníre, dicit Dóminus, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Oratio

Deus, qui nos ínclyta Passióne Fílii tui per viam Crucis ad ætérnam glóriam perveníre docuísti: concéde propítius; ut, quem piis ad Calváriæ locum sociámus afféctibus, in suis étiam triúmphis pérpetim subsequámur: Qui tecum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Completorium de Dominica. 72

Conclusio Hymnorum, etiam ad Horas, erit sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Christus regnávit a ligno: * Veníte, adorémus.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Regis supérni Fílium,
Nullóque tactum crímine,
Figi cruénto stípite
Judex iníquus ánnuit.
Repénte Christo mílites
Edúcto acérbum tóllere,
Et, quo necándus dúcitur,
Deférre pondus ímperant.
Virtus perénnis ómnium,
Trunco subáctus cóncidit:
Micántis ora Núminis
En pulvis ater óbruit.
Ligno gravátus ánxiæ
Jesus Parénti ut óbviat,
Transfígi utérque péctora
Sensit dolóris cúspide.
Exháustus inde víribus
Ut Christus ad Calvárium
Procédat, illi prótinus
Simon adésse cógitur.
Sudóre sparsi et sánguine
Misérta Jesu, fémina
Adstat geménti, prómptius
Tersúra vultum línteo.

Sed Christus inter vérbera,
Et probra, risus hóstium,
Auctísque pœnis, dénuo
Languóre pressus córruit.

¶ Sequens Conclusio, etiam ad Laudes, numquam mutatur.

Jesu, qui amóre pércitus
Mortem Crucémque sústines,
Te cum Parénte ac Flámine
Laudent redémpti in sǽcula.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Pilátus, cum audísset * sermónes Judæórum, sedit pro tribunáli: et trádidit eis Jesum, ut crucifigerétur.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Pilátus, cum audísset sermónes Judæórum, sedit pro tribunáli: et trádidit eis Jesum, ut crucifigerétur.

Ant. Suscepérunt autem Jesum, * et eduxérunt: et bájulans sibi Crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt: et bájulans sibi Crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum.

Ant. Aruit tamquam testa * virtus mea, Dómine, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: et in púlverem mortis deduxísti me.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Aruit tamquam testa virtus mea, Dómine, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: et in púlverem mortis deduxísti me.

℣. Non est spécies ei neque decor. ℟. Et vídimus eum, et non erat aspéctus.

Lectio j
De Isaía Prophéta
Cap. 53, 1-12

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem. Et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et hu-

miliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis: * Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, et acquíreret sibi nomen ætérnum. - Propter quod.

Lectio ij

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum; sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est. Generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua; eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Deponéntes omne pondus, et circúmstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen; * Aspiciéntes in auctórem fídei et consummatórem, Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit Crucem, confusióne contémpta. ℣. Recogitáte enim eum, qui talem sustínuit a peccatóribus advérsum semetípsum contradictiónem, ut ne fatigémini, ánimis vestris deficiéntes. - Aspiciéntes.

Lectio iij

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia; pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum sclerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: * Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet. ℣. Sed, quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, et indulgéntiam ejus fusis lácrimis postulémus. - Hic. Glória Patri. - Hic.

IN II NOCTURNO

Ant. Vide, Dómine, * quóniam tríbulor; conturbátus est venter meus, subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Vide, Dómine, quóniam tríbulor; conturbátus est venter meus, subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum.

Ant. Angariavérunt prætereúntem * quémpiam, Simónem Cyrenǽum, veniéntem de villa, ut tólleret Crucem Jesu.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. Angariavérunt prætereúntem quémpiam, Simónem Cyrenæum, veniéntem de villa, ut tólleret Crucem Jesu.

Ant. Inglórius erit * inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum: iste aspérget gentes multas.

Psalmus 40

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confir-

mästi me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sǽculo et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Ant. Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum: iste aspérget gentes multas.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Lectio iv

Ex Tractátu
sancti Bonaventúræ Epíscopi
de Ligno vitæ
Num. 25-29

Postquam Pilátus adjudicáverat impiórum vota compléri, satiátis jam ímpiis de oppróbriis mansuetíssimi Regis, rursum Rex noster véstibus suis indúitur, dénuo exuéndus. Et bájulans sibi Crucem, perdúcitur ad Calváriæ locum: ibíque totus exútus, vili dumtáxat circumtéctus renes sudário, et super lignum Crucis dire projéctus, expánsus, proténsus et tractus, et in pellis modum hinc inde exténsus, clavórum perforátur acúleis, mánibus sacris et pédibus Cruci affíxus et duríssime sauciátus. Vestes quoque ipsíus dantur in prædam et dividúntur in partes, túnica inconsútili indivísa per sortem transeúnte ad unum. Ad confusiónis quoque, ignomíniæ, dedécoris ac dolóris augméntum, ínnocens Agnus extra portam, in loco punitiónis sceleratórum, in die solémni, hora meridiána, in médio latrónum, super Crucem quasi ad spectáculum elevátur, fléntibus amícis et insultántibus hóstibus.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. - Exeámus ígitur.

Lectio v

Et acetóso ac félleo póculo sibi propináto cum spóngia, Joánne qui præsens fuit attestánte, subíntulit: Consummátum est, tamquam si in gustu acéti et fellis totíus amaríssimæ Passiónis consummáta plenitúdo consísteret. Nam decébat ut verificarétur in médico nostro prophéticum illud: Replévit me amaritúdine, inebriávit me absýnthio: sed ut et illud implerétur in dulcíssima et amantíssima Matre: Pósuit me quasi desolátam, tota die mæróre conféctam. Dénique, cum Agnus ínnocens, qui est verus sol justítiæ, trium horárum spátio pependísset in Cruce, et eódem témpore sol iste visíbilis, Factóri suo compátiens, lucis suæ rádios occultásset; jam ómnibus con-

summátis, Fons ipse vitæ hora nona siccátur, dum Deus et homo Jesus cum clamóre válido et lácrimis, ad miseratiónis manifestándum affécum et Divinitátis declarándam poténtiam, spíritum in manus Patris comméndans exspírat.

℟. Si Christum audístis, et in ipso edócti estis, sicut est véritas in Jesu, * Depónite vos secúndum prístinam conversatiónem véterem hóminem, qui corrúmpitur secúndum desidéria erróris. ℣. Sed induímini Dóminum Jesum Christum; et carnis curam ne fecéritis in desidériis. - Depónite.

Lectio vj

Tunc formósus præ fíliis hóminum, caligántibus óculis et palléntibus genis pro fíliis hóminum defórmis appáruit, factus holocáustum suavíssimi odóris in conspéctu patérnæ glóriæ, ut avérteret iram suam a nobis. Porro, ut de látere Christi dormiéntis in Cruce formarétur Ecclésia, et Scriptúra implerétur, quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt; divína est ordinatióne indúltum ut unus mílitum lancea latus illud sacrum aperiéndo perfóderet. Véniens tandem nóbilis decúrio, Joseph scílicet ab Arimathǽa, et accépta a Piláto licéntia, corpus Christi cum Nicodémo depónens de Cruce, condívit aromátibus, et invólvit síndone, et in monuménto novo, quod in horto propínquo in petra sibi excíderat, cum omni reveréntia sepelívit. - Porro in honórem Domínicæ Passiónis Mysteriórum, quæ pio ritu Viæ Crucis, a Frátribus Minóribus longe latéque diffúso plurimísque ab Apostólica Sede indulgéntiis ditáto, præcípue recolúntur, Summus Póntifex Pius décimus Offícium et Missam própriam Seráphico Ordini concéssit.

℟. Christus, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud Cruci; * Et exspólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso. ℣. Redémit nos de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum, quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno. - Et exspólians. Glória Patri. - Et exspólians.

IN III NOCTURNO

Ant. Conculcavérunt me * inimíci mei tota die: advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, * nolíte flere super me; sed super vos ipsas flete, et super fílios vestros.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, nolíte flere super me; sed super vos ipsas flete, et super fílios vestros.

Ant. In manu Dómini * convolútæ sunt iniquitátes, et impósitæ collo meo; infirmáta est virtus mea, quóniam inváluit inimícus.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. In manu Dómini convolútæ sunt iniquitátes, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea, quóniam inváluit inimícus.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 19, 12-20

In illo témpore: Quærébat Pilátus dimíttere Jesum. Judǽi autem clamábant, dicéntes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cǽsaris. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 57, de Passione Domini 6, cap. 4-5

Seditiósis ígitur clamóribus Judæórum cedénte Piláto, in loco cui nomen est Gólgotha, crucifígitur Christus. Per lignum erígitur lapsus in ligno, et gustu fellis et acéti dilúitur esca peccáti. Mérito, priúsquam traderétur, díxerat Dóminus: Cum exaltátus fúero, ómnia ad me traham; id est, totam causam humáni géneris agam, et olim pérditam in íntegrum revocábo natúram: in me omnis infírmitas abolébitur, in me omnis plaga sanábitur. Exaltátum autem Jesum ad se traxísse ómnia, non solum nostræ substántiæ passióne, sed étiam totíus mundi commotióne monstrátum est.

℟. Comméndat autem caritátem suam Deus in nobis; * Quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. - Quóniam.

Lectio viij

Pendénte enim in patíbulo Creatóre, univérsa creatúra congémuit, et Crucis clavos ómnia simul eleménta sensérunt. Nihil ab illo supplício líberum fuit. Hoc in communiónem sui et terram traxit et cælum; hoc petras rupit, monuménta apéruit, inférna reserávit, et densárum horróre tenebrárum rádios solis abscóndit. Debébat enim hoc testimónium suo mundus Auctóri, ut in occásu Conditóris sui vellent univérsa finíri. Sed patiéntia Dei servat rebus atque tempóribus órdinem suum: nosque in illum pótius invítat afféctum, ut eórum salútem petámus, quorum crimen horrémus.

℟. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem; * Ut, quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. ℣. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis

ejus, simul et resurrectiónis érimus. - Ut. Glória Patri. - Ut.

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis.

AD LAUDES

Ant. 1 Venérunt in locum,* qui dícitur Gólgotha; et dedérunt Jesu vinum bíbere cum felle mistum, exsuéntes illum vestiméntis ejus.

Psalmi de Dominica 1 loco. 46

2 Crucifixérunt Jesum; * et cum eo crucifígunt duos latrónes, unum a dextris, et álium a sinístris ejus.

3 Cum accepísset Jesus * acétum, dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

4 Joseph ab Arimathǽa * pétiit corpus Jesu; quod, e Cruce depósitum, suo compléxu Mater excépit.

5 Accepérunt corpus Jesu,* et posuérunt illud in monuménto novo, in quo nondum quisquam pósitus erat.

Capitulum Is. 53, 6

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Hymnus

Mundi Redémptor íntuens
Illacrimántes féminas,
Sibi suísque plángere
Natis benígnus ádmonet.

At, qui cadéntes íllico
Manu poténti súblevat,
Ob vim dolórum, tértio
Humi recúmbit lánguidus.

Cruce immolándus Gólgotham
Ut scandit, ipsi póculum
Cum felle mistum pórrigunt,
Eúmque nudant véstibus.

Manus pedésque Núminis
Clavi retúsi pérforant:
Luxáta durióribus
Cernúntur ossa fúnibus.

Inter latrónes Innocens
Jam pendet atra ex árbore;
Suísque parcens hóstibus,
Effúndit ore spíritum.

Tunc nóbilis Decúrio
Corpus Magístri flágitat;
Crucis revúlsum stípite,
Quod Mater ulnis éxcipit.

Hinc, per fidéles ásseclas
Unguénto inúnctus óptimo
Mundísque vinctus línteis,
Christus sepúlcro cónditur.

Jesu, qui amóre pércitus
Mortem Crucémque sústines,
Te cum Parénte ac Flámine
Laudent redémpti in sǽcula.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. Ant. Nullam causam mortis * inveniéntes in Jesu, petiérunt a Piláto ut interfícerent eum; cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto.

Oratio

Deus, qui nos ínclyta Passióne Fílii tui per viam Crucis ad ætérnam glóriam perveníre docuísti: concéde propítius; ut, quem piis ad Calváriæ locum sociámus afféctibus, in suis étiam triúmphis pérpetim subsequámur: Qui tecum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis; et ad eam in Responsorio brevi Versus Qui per Crucem tuam redemísti mundum.

AD TERTIAM

Capitulum Omnes nos, ut supra ad Laudes.

℟. br. Non est spécies ei * Neque decor. - Non. ℣. Et vídimus eum, et non erat aspéctus. - Neque. Glória Patri. - Non.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

AD SEXTAM

Capitulum Is. 53, 7

Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum; sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum.

℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. - Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. - Ipse. Glória Patri. - Vere.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

AD NONAM

Capitulum Is. 53, 12

Trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. - Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. - Propter. Glória Patri. - Ipse.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Christus passus est * pro nobis, relínquens exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

Psalmi ut in I Vesperis. 627

2 Ipse peccátum non fecit, * nec invéntus est dolus in ore ejus.

3 Cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur; tradébat autem judicánti se injúste.

4 Peccáta nostra * ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut, peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti sumus.

5 Erámus enim * sicut oves

errántes, sed convérsi sumus nunc ad pastórem et epíscopum animárum nostrárum.

Capitulum Is. 53, 6

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et póp-suit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Hymnus

Christe, nos flammæ rápiant amóris,
Quæ reis tollunt scelus atque pœnas,
Dum tuos artus Crucis imeréntes
Stípite figunt.

Ne sacro servos prétio redémptos
Mortis adstríngant láquei subáctæ;
Neu sinas callem Crucis ut fidélis
Turma relínquat.

Débiles celso répleas vigóre,
Ut viam vitæ gradiántur arctam;
Utque, si culpa cecidére, prompti
Súrgere possint.

Da, pie sævos Genitrícis almæ
Lácrimis fusis récolant dolóres;
Et crucem tollant, álacri sequéntes
Corde Magístrum.

Hórreant mundum speciémque fortes,
In tuam passi fáciem tuéndo;
Crimen abstérgant, tua proluéntes
Vúlnera fletu.

Felle amaréscat vétitum nocéntum
Gáudium: nudos méritis apérti
Induant artus: vitiúmque pergant
Túndere Clavi.

Da Cruci affíxos ánimo profánis
Emori rebus; positósque ab ipsa
Arbore, ac tecum túmulo sepúltos,
Vívere cælis.

Christe, qui noxas hóminum tulísti,
Ore te puro récinant Fidéles;
Prædicent Patrem, simul et beátum
Flamen adórent.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Magnif. Ant. Christus Rex noster: * hic solus nostros est miserátus erróres; Patri obédiens, ductus est ad crucifigéndum, ut agnus mansuétus ad occisiónem.

Completorium de Dominica. 72

Die 2 Martii

B. Agnetis Pragensis Virg. 2 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui beátam Agnétem Vírginem per regálium deliciárum contémptum et húmilem tuæ crucis sequélam ad cælum sublimásti: tríbue nobis, quǽsumus; ut ejus précibus et imitatióne ætérnæ glóriæ mereámur esse partícipes: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Agnes, Premislái Ottokári primi regis Bohemórum fília, Pragæ in pervigílio sanctæ vírginis et mártyris Agnétis in lucem édita est. Bolesláo, Silésiæ ducis fílio, deínde desponsáta a paréntibus, et in monastério Trebnicénsi vírginum Ordinis Cisterciénsium prope Vratisláviam, curánte beáta Hedwíge ducíssa, collocáta, ibi prima sanctitátis fundaménta jecit. Cum triénnium in eo exegísset, defúncto sponso, Doxánam ad sanctimoniáles Præmonstraténses migrávit; atque inter eas omni virtútum génere, pro ténerae ætátis módulo, enítuit. Aliórum quoque núptias, non modo regum sed et imperatóris, póstea non semel oblátas, constánter declinávit; et ad Austriæ príncipem áulicis erudiénda consuetudínibus missa, non terréni, sed cæléstis regni gustándis delíciis ánimum virésque omnes inténdit. Indefésse pérmanens in oratióne, carnem suam jejúniis atque áliis asperitátibus edómuit; erga páuperes vero et oppréssos téneram commiseratiónem æque ac profúsam liberalitátem exhíbuit. Eámdem vitæ ratiónem ferventióre stúdio servávit in patérna domo, quum quólibet sponsálium vínculo solúta esset; donec, Summo Pontífice Gregório nono exhortánte, a régio fratre suo líbere sequéndi divínum Sponsum Jesum Christum, et cœnóbium ingrediéndi facultátem impetrávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Quum illis diébus Bohémiam fama novi reguláris Institúti, a beáta Clara Assisiénsi cónditi, attigísset, íllico Agnes mundánis omníno valedícere rebus próperat. Amplum paupéribus excoléndis in urbe Praga hospítium éxstruit, recentíque Crucigerórum cum stella rúbea, quos vocant, Ordini regéndum commíttit. Primum dein eádem in urbe mo-

nastérium Clarissárum érigit, beátæ ipsíus Agnétis nómine post hujus mortem insignítum; illúdque ipsis tradit sanctimoniálibus, quas proptérea ab eádem institutríce Clara ad se mitti postuláverat. Hisce mox et ipsa sociátur; atque, hábitu et sacro velámine ibi assúmpto, álias nobilíssimas vírgines secum addúcit ad novum severióris vitæ institútum amplecténdum. Ab ipso autem Gregório nono deínde abbatíssa monastérii constitúta, religiósam famíliam sanctíssime gubernávit. Quamvis enim esset ómnium prima, non áliter céteris præésse visa est, nisi egrégio devotiónis, obediéntiæ, castitátis, sui abnegatiónis et humilitátis exémplo.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Sed vírginem, humilitátis amantíssimam, honórum véluti postrémæ relíquiæ perturbábant. Quare, brevi transácto témpore, abbatíssæ títulum recusávit, ac tantúmmodo major monastérii Soror dein appellári vóluit. Oblátas a régio fratre divítias accípere rénuit, nullúmque a Soróribus retinéri permísit temporálium bonórum domínium. Supernárum visiónum múnere et curatiónum dono ornáta a Deo fuísse perhibétur. Jamque illi soli vivens, cum in ómnium virtútum cultúra constánter perseverásset, tandem, cumuláta méritis et annis fere octogenária, in cælum migrávit sexto Nonas Mártias, anno millésimo ducentésimo octogésimo secúndo. Cultum ab immemorábili témpore beátæ Agnéti præstitum Pius nonus, Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, apostólica auctoritáte ratum hábuit et confirmávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi unius Virginis 1 loco. [130]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis.

Oratio

Deus, qui beátam Agnétem Vírginem per regálium deliciárum contémptum et húmilem tuæ crucis sequélam ad cælum sublimásti: tríbue nobis, quæsumus; ut ejus

précibus et imitatióne ætérnæ glóriæ mereámur esse partícipes: Qui vivis.

Die 4 Martii

S. Casimiri Conf.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui inter regáles delícias et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ. Deinde Commemoratio S. Lucii I Papæ et Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Lúcii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I Nocturno, Lectiones Justus si morte, 2 loco. [124]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Casimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Cathólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et miséricors, patris et defensóris ege-

nórum nomen obtinuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdótum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus, Vilnam delátum, multis claret miráculis. Etenim prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in äëre appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui inter regáles delícias et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Ad Laudes, post Commemorationem Feriæ, fit Commemoratio S. Lucii: Ant. Qui odit, ℣. Justus ut palma. [42]

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 5 Martii

S. Joannis-Josephi a Cruce

Confessoris 1 Ord.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Primis ab annis gáudia
Mundi Joánnes réspuens,
Francísci ad instar, péctore
Crucem seréno ampléctitur.
Hac fretus una, pérpeti
Advérsa cuncta díscupit,
Et mille passim grátia
Dolóris artes súggerit.
Flagélla tergum sáuciant,
Somnos abárcent lúmina,
Dapes negántur, áridis
Illúdit unda fáucibus.
At sponte qui se víctimam
Tanti rigóris éxhibet,
Cæléstis hunc in céteros
Facit benígnum cáritas.
Votis repéndit júrgia,
Turbis egéntum próvidet;
Reósque solvens crímine,
Iter salútis édocet.
Virtúte fulgens ínclyta
Sic ille adívit sídera;
Ibíque, Numen íntuens,
Amóris igne exǽstuat.

¶ Sequens Conclusio, etiam ad Matutinum et ad Laudes, numquam mutatur.

Sit laus per omne sǽculum,
Sit Trinitáti glória,
Quæ nos Joánnis ínclyta
Calcáre det vestígia. Amen.

℣. Amávit eum, [111]

Ad Magnif. Ant. Non sunt condígnæ * passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem-Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis et patiéntiæ vias cælésti glória sublimásti: da nobis, quǽsumus; ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Deinde Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

¶ Quando hoc Festum solam in I Vesperis Commemorationem habuerit, Hymnus Vesperarum Primis ab annis gáudia ponitur ad Matutinum, omisso Hymno Quisquis moléstia frángitur.

Sicubi vero idem Festum, de quo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, integras II Vesperas sit habiturum, ad Matutinum dicitur Hymnus Primis ab annis gáudia, ad Laudes Quisquis moléstia frángitur, in II Vesperis O ter quatérque nóbilis.

Hymnus

Quisquis moléstia frángitur
Cura, Joánni súpplicet:
Hoc invocáto nómine,
Adest Deus peténtibus.
Morbi recédunt, déserit
Mors ipsa prædam térrita;
Nutum jubéntis túrgida
Verétur unda flúminum.
Pressus paténti in ǽquore
Nimbos quid horret návita?
Adstat Joánnes: éffera
Tum vis procéllæ evánuit.
Veníte, quotquot fráudibus
Cæcis avérnus implicat;
Veníte, quotquot júgiter
Premunt reátus póndera:
Solátor indigéntium
Cunctis medélam pórriget;

Fides redíbit méntibus,
Complébit ardor péctora.
Sit laus per omne sæculum,
Sit Trinitáti glória,
Quæ nos Joánnis ínclyta
Calcáre det vestígia.
Amen.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 1, 18-31

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt: nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judǽis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei fórtius est homínibus.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

Vidéte enim vocatiónem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles. Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio; ut quemádmodum scriptum est: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij

Cap. 2, 1 8

Et ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim

judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos; et sermo meus et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis; ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei. Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non hujus sǽculi, neque príncipum hujus sǽculi, qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sǽcula in glóriam nostram; quam nemo príncipum hujus sǽculi cognóvit: si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus est. Glória Patri. - Et invéntus est.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Isclæ, Neapolitánæ ditiónis in urbe apud Ænáriam ínsulam, paréntibus nobilitáte sánguinis morúmque probitáte præstántibus ortus est Joánnes-Jósephus a Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus prævéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit, Dominicǽque passiónis et Eucharístiæ mystéria afféctu peculiári prosequebátur. Divíno affiánte Número, anno vitæ suæ sextodécimo Ordinem Fratrum Minórum ampléxus est. Seráphico Patriárcha fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tirocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus et contemplatiónem, humilitátem illíus ac paupertátem jam tum fúerit assecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Tértio vix decúrso a solémni professióne sua anno, Pedemontáni Aliphæ cœnóbii fundatióni destinátur; quod, ejus ópera, exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam reférret. Sacerdótio ex obediéntia initiátus, disciplínis morálibus, quas numquam perdidícerat, improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia, non longe ab eo cœnóbio sacram erémum exstrúere aggréssus subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis, mordáci loríca contéctis, exportábat: ita ut per calcánea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit, dignas quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam regulárem compónere mores eo proféctu eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis et miraculórum fama inclarúerint. A Cleménte Papa undécimo, obsisténte licet humáni géneris hoste, provínciæ Neapolitánæ, sancti Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiónem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Primus novæ istiúsmodi provínciæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, sacræ Congregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu assúmere coáctus, difficile relátu est quot qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut provínciam suam tranquíllo órdine firmáret. Deínde totis víribus incúbuit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos præclaríssimis virtútum exémplis anteíbat, humilitáte in primis rigidáque claustrális disciplínæ custódia. Paupertáte et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit, perque vigínti quátuor annos, priscórum eremicolárum ritu, pane tantum ac frúctibus victitávit; quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis et cruce férrea, acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniábat. Illud étiam de eo fertur, quod cre-

bérrimas inter orándum écstases passus sit, quodque ráptibus, prophetía, miráculis aliísque hujúsmodi supernaturálibus donis, vivens claruérit. Dénique zelo animárum absúmptus, octogenárius, apopléctico morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in cœnóbio sanctæ Lúciæ Montis, urbis Neápolis, anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem Pius sextus, Póntifex Máximus, Beatórum albo accénsuit, et Gregórius Papa décimus sextus in cánonem Sanctórum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 27-33

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Qui non bájulat crucem suam et venit post me, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi

Comm. in Luc. cap. 14, n. 54-55

Qui non bájulat crucem suam per perféctam carnis mortificatiónem, et venit post me per rectam intentiónem, non potest meus esse discípulus per veram imitatiónem. Et nota quod hic est consummátio discipulátus Christi et comitátus, scílicet in bajulándo crucem, quia ibi Christus consummávit; sicut dícitur Joánnis décimo nono: Et bájulans sibi crucem, éxiit in eum qui dícitur Calváriæ locum. In hac cruce Christi est summa humílitas; ad Philippénses secúndo: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Summa paupértas, ita ut vere posset dícere Christus illud Job primo: Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Unde Joánnis décimo nono dícitur quod mílites, cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus et fecérunt quátuor partes. Est étiam ibi summa austéritas, secúndum illud Psalmi: Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit

Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viii

Crucem ergo bajuláre est humilitátem in corde, austeritátem in carne et paupertátem in passióne assúmere, contra illa tria radicália, et contra tríplicem excusatiónem eórum qui noluérunt veníre ad cœnam. Hæc crux fuit Christi, quia Christus voluntárie eam suscépit. Simíliter qui vult Christum sequi, opórtet quod portet eam voluntárie, ut ferat eam sicut crucem suam ex voluntáte própria: non in angária sicut aliénam, et ita non sit imitátor Christi, sed pótius Simónis, de quo Marci décimo quinto: Angariavérunt quemdam Simónem Cyrenǽum, ut tólleret crucem ejus. Ad hanc crucem potíssime nos invítat Christus, qui primus eam portávit sicut vexíllum et signum regále; unde ad Hebrǽos último: Christus extra portam passus est; exeámus ergo ad eum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

O ter quatérque nóbilis
Montáni erémi céllula,
Cui sanctitátem cóntigit
Miram Joánnis cérnere!

Tibi supérbæ próxima
Ab urbe turres ínvident,
Tecum frequénter cǽlicum
Immútat agmen sídera.

Sacro caléscens flámine,
Levátur hic in ǽthera,
Jesu tenéllo dúlciter
Affígit illic óscula.

Audítis? ista Vírginis
Imágo voces prótulit:
Fonte hoc perénni múnera
Derívat ille in súpplices.

Tu, qui beáta e céllula
Opis fuísti pródigus,
Locátus inter cǽlites
Preces cliéntum súspice.

Tui sub umbra nóminis
Felix quiéscat pátria;
Honóre templa flóreant,
Ornéntur urbes móribus.

Sit laus per omne sæculum,
Sit Trinitáti glória,
Quæ nos Joánnis ínclyta
Calcáre det vestígia. Amen.

℣. Justum dedúxit. [121]

Ad Bened. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem-Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis et patiéntiæ vias cælésti glória sublimásti: da nobis, quǽsumus; ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Ss. Perpetuæ et Felicitatis Martyrum et Feriæ.

¶ Si II Vesperæ dicendæ sint integræ: Hymnus Primis ab annis gáudia, ut in I Vesperis, vel, sicubi de hoc Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, O ter quatérque nóbilis, ut ad Laudes; Versus Justum dedúxit; Antiphona ad Magnificat Christo confíxus cruci, ut infra.

Die 6 Martii

S. Coletæ Virginis 2 Ord.

Duplex majus

IN I VESPERIS

℣. Spécie tua. [142]

Ad Magnif. Ant. In generatióne sua * glóriam adépta est, et in diébus suis habétur in láudibus.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátam Colétam Vírginem tuam cæléstibus donis cumulásti: tríbue, quǽsumus; ut ejus virtútes æmulántes in terris, ætérnis gáudiis cum ipsa perfruámur in cælis: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Christo confíxus cruci, mortificatiónem ejus portávit in córpore; et ídeo Deus exaltávit illum in glória.

℣. Justum dedúxit. [121]

Deinde Commemoratio Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm. (Duplex):

Ant. Istárum est enim regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Postea Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Coléta Corbéjam, Picárdiæ civitátem, diœcésis Ambianénsis in Gállia, natálibus ex matre stérili et sexagenária suísque virtútibus illustrávit. Hæc ab ineúnte ætáte ardéntius ita exercére offícia caritátis cœpit, ut quidquid habére póterat hiláriter paupéribus largirétur. Oratióni assídue dédita, solitária loca quærébat, ac ténerum corpúsculum afflictábat, jejúniis carnem spirítui subjíciens, caténa férrea cilicióque numquam aut raro depósitis, atque humi cubans cum eam necessárius somnus occupábat. Décimum quartum ætátis annum agens, oratiónibus impetrávit a Dómino ut corpus suum, quod exíguum eoúsque remánserat, ad æquam súbito magnitúdinem excrésceret; simúlque obtínuit ut vultus sui venústas, ne cui forte occásio esset delinquéndi, pallóre imminuerétur. Etsi a dæmónibus frequénter lacessíta, ac divérsis per eos apparitiónibus exagitáta vulneribúsque toto córpore lacceráta esset, numquam tamen recedébat ab oratióne; in eáque sæpe in écstasim rapi, necnon Angelórum visióne et collóquio potíri méruit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Facultátibus in páuperes distribútis, sacram Tértii Ordinis Franciscális régulam proféssa est; ac novas præcedéntibus austeritátes superáddens, vitam plane cæléstem aggréssa. Nudis semper pédibus étiam hiemáli témpore incedébat, et contínuis jejúniis corpus suum edomábat ac fere conficiébat. Tum se ad restaurándam sanctæ Claræ Moniálium collápsam in locis plúribus disciplínam, a Deo váriis modis admónita, destinári cognóvit. Ipsa vero humíliter diúque reluctáta est; at, linguæ oculorúmque usu depérdito, tandem voluntáti divínæ pénitus se subjécit. Igitur, utróque sensu mox in íntegrum restitúto, tantum opus alácriter suscépit, summóque stúdio tam antíquis monastériis reformándis quam novis exstruéndis incúmbens, ingruéntes plúrimas ejus óperi difficultátes mirábili júgiter constántia superávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Paupertátis semper amantíssima, unam tantúmmodo et arctam omníno túnicam hábuit; atque angustíssimam in ángulo monastérii cellam, nulla præter léctulum stramíneum supelléctili instrúctam, cóluit. Caritáte, patiéntia, humilitáte, mansuetúdine cetérisque virtútibus decoráta, dono étiam prophetíæ fuit insigníta; et divínitus edócta, in ábdita fídei mystéria sic penetrávit, ut de ipsis altíssime dissémeret. Multis tandem et máximis patrátis miráculis, mortísque suæ témpore ante biénnium præcógnito, in letálem morbum íncidit. Itaque sacraméntis Ecclésiæ muníta, et Soróres suas ad regulárem disciplínam hortáta, prídie Nonas Mártias anni millésimi quadringentésimi quadragésimi séptimi, cum sexagésimum séptimum ætátis annum ágeret, Gandávi in Flándria sanctíssime óbiit in monastério ab eádem exstrúcto; ibíque sacræ illíus relíquiæ non intermíssa fidélium devotióne fuérunt excúltæ usque ad annum millésimum septingentésimum octogésimum tértium, quo Poliniácum in Gálliam sunt translátæ, ac parem, in Clarissárum templo expósitæ, veneratiónem adéptæ. Urbánus autem octávus ejus festum (quod Clemens octávus in monastério Gandavénsi, Paulus vero quintus et Gregórius décimus quintus in áliis monastériis ac locis Offício et Missa coléndum indúlserant), ad univérsum Ordinem Seráphicum exténdit; Benedíctus décimus quartus cultum Beátæ exhíbitum confirmávit; ac tandem Pius séptimus eam Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 93, n. 1-2 et 4-5

Quæ sint decem vírgines, quarum sint quinque prudéntes et quinque stultæ, non fácile indagári potest. Verúmtamen secúndum ea quæ cóntinet ipsa léctio, quam caritáti vestræ hódie

vólui recitári, quantum mihi Dóminus intelléctum donáre dignátur, non mihi vidétur ista parábola vel similitúdo ad eas solas pertinére, quæ própria et excellentióri sanctitáte vírgines in Ecclésia nominántur, quas étiam usitatióre vocábulo Sanctimoniáles appelláre consuévimus; sed, nisi fallor, hæc similitúdo ad univérsam Ecclésiam pértinet. Quamvis, etsi illas solas intelligerémus quæ Sanctimoniáles vocántur, numquid decem sunt? Absit ut tanta vírginum multitúdo ad tam exíguum númerum revocétur.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. - Et veniénte Dómino.

Lectio viij

Intelligámus ergo, caríssimi, ad omnes nos, id est ad univérsam omníno Ecclésiam pertinére istam parábolam; non ad solos præpósitos nec ad solas plebes, sed prorsus ad omnes. Quare ergo quinque et quinque vírgines? Istæ quinque et quinque vírgines, omnes omníno sunt ánimæ Christianórum. Sed ut dicámus vobis quod Deo inspiránte sentímus, non qualescúmque ánimæ, sed tales ánimæ quæ habent cathólicam fidem, et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei; et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes et quinque fátuæ. Quare ergo appellátæ sunt quinque et quare vírgines, prius videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustátu, ab illícito tactu: propter ipsam integritátem, vírginis nomen accépit.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce sponsus. Glória Patri. - Ecce sponsus.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est.

Ad Bened. Ant. Dábitur illi * fídei donum eléctum, et sors in templo Dei acceptíssima; bonórum enim labórum gloriósus est fructus.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátam Colétam Vírginem tuam cæléstibus donis cumulásti: tríbue, quæsumus; ut ejus virtútes æmulántes in terris, ætérnis gáudiis cum ipsa perfruámur in cælis: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Ss. Perpetuæ et Felicitatis:

Ant. Istárum est enim regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Diffúsa est.

Ad Magnif. Ant. Tu honorificéntia * pópuli nostri, quia fecísti viríliter; et confortátum est cor tuum, eo quod castitátem amáveris.

Et fit Commemoratio sequentis, ac Ss. Perpetuæ et Felicitatis et Feriæ.

Die 7 Martii

S. Thomæ de Aquino
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quǽsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Ss. Perpetuæ et Felicitatis, ut supra ad Laudes.

Postea Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Præclárum christiáni orbis decus et Ecclésiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho cómite Aquináte et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, futúræ in Deíparam devotiónis afféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invéntam, in qua salutátio Angélica scripta erat, frustra adniténte nutríce, compréssa manu válide retínuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus,

Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos; quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Emíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur; unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum generáli magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophíæ ac theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi vehementius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrúpta illíus doctrína, cum revelátis veritátibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríeam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

A summo Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubrávit Offícium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum: oblátos vero honóres et Neapolitánum archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat; quod cum fáceret per octávam Paschæ in basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio, transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem décimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene Sacrórum antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritáte aberrántium luem propulsándam, ad increménta scientiárum et commúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per apostólicas lítteras cæléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [107]

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne clarificas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quæsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 8 Martii
S. Joannis de Deo Conf.
Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime, ut supra 659, ℣. Justum dedúxit.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Joánnes de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris Junióris, regni Lusitániæ, natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cælésti caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Paupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritáte indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curám-

que indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminláret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus exívit; in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Multíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrimárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini; quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit; et Leo décimus tértius, ex Sacrórum cathólici orbis antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, cæléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque degéntium patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium litaníis invocári præcépit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 22, 34-46

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisǽi, et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 72 in Matthæum

Sadducǽis confúsis, pharisǽi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt: et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Quam ob rem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abomninábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Franciscæ Romanæ Viduæ et Feriæ.

Die 9 Martii

S. Catharinæ a Bononia
Virginis 2 Ord.
Duplex majus

IN I VESPERIS

Capitulum 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Quæ pura scandis æthera
Instar colúmbæ cándidæ,
Sacrum tibi quod fúndimus
Carmen benígna súscipe.

Te nascitúram cónspicit
Pater velut præfúlgidum
Sidus, repéllens núbila,
Mundúmque spargens lúmine.

Prævénta cæli múnere,
Adhuc puélla móribus
Claris refúlgens ínclita,
Lucis futúræ prævíis.

Terréna jam fastídiens,
Fervens amóre pátriæ,
Quem nutris hinc ardéntius
Christi locáta in átriis.

¶ Sequens Conclusio, etiam ad Matutinum et ad Laudes, numquam mutatur.

Jesu, tibi sit glória,
Castæ Paréntis lílium,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Sponsa Jesu amábilis, * Catharína Virgo, quæ nunc in ætérna pátria sublimáris, almis tuis précibus fac nos consórtes cæléstium cívium, quibus collætáris.

Oratio

Concéde nos, fámulos tuos, Deus, beátæ Catharínæ Vírginis suffrágiis adjuvári: cujus odóre unguentórum tráhimur ad tua sancta lætántes. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [103]

Deinde Commemoratio S. Franciscæ Romanæ Vid. (Duplex):

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde, quǽsumus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Postea Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

¶ Quando hoc Festum solam in I Vesperis Commemorationem habuerit, ad Matutinum dicitur Hymnus Quæ pura scandis æthera, et ad Laudes Sponso vocánte ad ásperum.

Sicubi vero idem Festum, de quo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, integras II Vesperas non sit habiturum, Hymnus Vesperarum Quæ pura scandis æthera, omissa Conclusione, jungitur ad Matutinum cum Hymno Sponso vocánte ad ásperum.

Hymnus

Sponso vocánte ad ásperum
Perfectiónis vérticem,
Ad hunc, relícto sǽculo,
Festína gressus dírigis.

Transláta namque próvide
Francísci in hortum fértilem,
Vernis redúndas flóribus
Fructúsque profers úberes.

Crucem parátam bájulans,
Confíxa Christo júgiter,
Rigas colúmba lácrimis
Sponsi doléntis vúlnera.

Corpus flagéllis ópprimis,
Et mente sursum tólleris;
Ac, sancta carne et spíritu,
Jam vivis inter cǽlites.

Nam vera cæli gáudia
Dum sæpe volvis íntime,
Perfúsa luce désuper
Arcána sacra pérspicis.

Jesu, tibi sit glória,
Castæ Paréntis lílium,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Catharína virgo, Bonóniæ nobílibus paréntibus, Joánne Ferrariénsi ex illústri Vigriórum família et Benvenúta Bononiénsi, orta est. Hanc beáta Dei Génitrix María patri per visum prænuntiávit véluti fulgentíssimum solem in festo Nativitátis suæ nascitúram. Quare, ab incunábulis benedictiónibus Dei prævénta, vitæ innocéntiam cum pietáte perpétuo servávit. Vigésimum annum agens, a matre Ferráriam perdúcta est, et in monastério Córporis Christi religiósum sanctæ Claræ hábitum sumpsit. Quo in loco ut lampas ardens céteris splendéscere et virtútum ómnium spécimen præbére cœpit. Humílitas tanta ei ínerat, ut vilióra semper ac lácera induménta cáperet et abjectióra offícia exhibéret. Caritáte erga omnes afficiebátur máxima: nil vitábat, nil prætermittébat, quin fovéret omnes

et assídue subleváret, præsértim infírmas; ádeo nempe ut moniális caput, sánie tabefáctum, nedum contíngere et mánibus abstérgere, sed et lingua língere sæpius non horrúerit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Tanto erga errántes commiseratiónis sensu affécta erat, ut a Deo postuláret suam ipsíus ánimam in inférno exúri, dúmmodo ætérnis cruciátibus addictórum ánimæ ab incéndio, si fíeri posset, eriperéntur. Obediéntiæ virtúte valde emícuit; oratióni assídua, Sponsi sui amóre flagrans, summa spíritus dulcédine potiebátur. Quare arcána córdium et secréta cæléstia sæpe ei sunt reveláta; quam sanctus Thomas Cantuariénsis et beátus Franciscus admirábili visióne aliquándo recreárunt. Animam Joánnis, epíscopi Ferrariénsis, in cælum eúntem véluti stellam coruscántem, moniáli quæ tunc áderat osténdit. Aliquándo in Missa dum sacérdos Præfatiónem perfíceret, Angelórum concéntum ter Sanctus mira suavitáte canéntium audívit; qui si diútius, ut ipsa rétulit, perdurásset, procul dúbio córpore resolúta foret. Errántis fratris conversiónem obtínuit, soróris ánimam in cælum eúntem vidit, multa prophético spíritu prædíxit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Cum autem Bononiénses, étiam fama sanctitátis ejus permóti, monastérium Bonóniæ in honórem Córporis Christi erexíssent, ex Ferrariénsi monastério beáta Catharína simul cum quíndecim moniálibus Bonóniam, ut illud monastérium régeret, míttitur. Quod quidem illa et vírginum número et reguléri disciplína auxit. Cumque, octo et vigínti annos advérsæ valetúdinis incómmodis probáta, imminére sibi postrémum diem prævidéret, convocátis Soróribus mónita salútis dedit. Sumptis deínde sacraméntis, invocáto Jesu nómine, beátam efflávit ánimam séptimo Idus Mártias, anno millésimo quadringentésimo sexagésimo tértio, ætátis suæ quinquagésimo. Honorífice sepúlto ejus córpore, miríficus odor e sepúlcro fragráre cœpit, et illuc concurréntes

plúrimi infírmi sanáti sunt. Post dies decem et octo exhumátum corpus invéntum est incorrúptum et magno odóre fragrans; quod, in ecclésiam delátum, ibi religióse asservátur íntegrum et multis clarum miráculis. Clemens vero octávus Románo Martyrológio nomen Catharínæ appósuit; Innocéntius undécimus ipsíus Officium cum Missa, quod Clemens séptimus eísdem Bononiénsi ac Ferrariénsi monastériis indúlserat, ad Seráphicum Ordinem univérsum exténdit: ac tandem Clemens undécimus eam Sanctórum catálogo accénsuit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Basílii Magni

Homilia 13 in s. Baptisma, n. 7-8

Vide ne quando te pœníteat malórum consiliórum, cum ex pœniténtia nihil cápies utilitátis. Prudéntem te reddat vírginum exémplum. Illæ óleum in vasis non habéntes, cum íngredi illas una cum sponso oportéret, tum necessáriis rebus destítui se animadvertérunt. Quaprópter Scriptúra fátuas étiam eas vocat, quod id tempus quo uténdum óleo erat, in circumeúndo et comparándo insuméntes, imprudénter et incáute a thálami gáudio semetípsas exclusérunt. Vide ne tu quoque, annum de anno, menses de ménsibus, diem de die dífferens, neque óleum lúminis aliméntum sumens, in diem inexspectátam aliquándo íncidas, cum jam defíciet te vivéndi facúltas, erítque úndique angústia et afflíctio cujuscúmque levaménti expers.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. - Et veniénte.

Lectio viij

Nemo te sedúcat inánibus verbis. Nam repentínus tibi imminébit intéritus, et

exítium procéllæ símile áderit. Véniet ángelus tristis, abdúcens violénter trahénsque ánimam tuam peccátis vinctam, crebro se ad quælibet præséntia obverténtem ac sine voce geméntem, occlúso jam gemítuum ac lamentórum órgano. O quam dilaniábis te ipse! quantum ingemísces! Sed te tuórum consiliórum frustra pœnitébit, cum vidébis hinc hilaritátem justórum de egrégia donórum distributióne lætántium, illinc mærórem peccatórum qui in altíssimis ténebris jacébunt.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce sponsus. Glória Patri. - Ecce sponsus.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

Capitulum 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Inter Soróres óptimas,
Licet magístra prævia,
Subésse gaudes ómnibus,
Abiécta quæris múnera.

Optans adíre pátriam
Sponsíque vultu pérfrui,
Nomen salútis ínvocans,
Dulci sopóre sólveris.

Corpus, sepúlcro cónditum,
Odóre cunctos récreat;
Et íntegrum post sǽcula,
Mundo stupénte, cérnitur.

Nunc nostra corda et córpora
A labe serves críminum,
Agníque tandem cǽlicas
Fac nos adíre núptias.

Jesu, tibi sit glória,
Castæ Paréntis lílium,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Clarum nobis * effúlsit sidus, dum Catharína virgo supernórum cívium cœtui adjúncta est in ætérnum.

Oratio

Concéde nos, fámulos tuos, Deus, beátæ Catharínæ Vírginis suffrágiis adjuvári: cujus odóre unguentórum tráhimur ad tua sancta lætántes. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Franciscæ Romanæ:

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui beátam Franciscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde, quæsu-

mus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

Capitulum Fratres, et Hymnus Inter Soróres óptimas, ut supra ad Laudes.

℣. Diffúsa est.

Ad Magnif. Ant. O paupertátis, * obediéntiæ ac pudicítiæ spécimen, beáta Catharína, quæ hódie ad Sponsi tui núptias vocáta es: duc nos per sémitas justítiæ ad veræ pacis cúmulum, ut summum Regem glóriæ tecum possideámus in ætérnum.

Et fit Commemoratio sequentis, S. Franciscæ Romanæ et Feriæ.

Die 10 Martii

Ss. Quadraginta Martyrum

Semiduplex

Ant. Istórum est enim, ℣. Lætámini. [44]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui glorióssos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Franciscæ Romanæ:

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Postea Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Licínio imperatóre et Agricoláo præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sǽpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, hiémis témpore frigidíssimo, nudi sub apérto äëre supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum; Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida,

et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. - Terra appáruit.

Lectio v

Céteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes et luce circumfúsos, et quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt; quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus; nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martýribus se adjúnxit. Cum vero præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. - Ut herédes fíerent.

Lectio vj

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulísper sústine; ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse; ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur. In cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit; ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum,

Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. - Quóniam donum. Glória Patri. - Quóniam donum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Descéndens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco. [58]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 11 Martii

Bb. Joannis-Baptistæ a Fabriano et Christophori a Mediolano Confessorum 1 Ord.

Semiduplex

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Joánnis-Baptístæ et Christóphori Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Gaudent in cælis, ℣. Exsultábunt. [57]

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes-Baptísta, Fabriáni e nóbili gente Ríghia natus, jam inde a púero eam sanctitátem porténdit, quam æquáles póstea sunt admiráti. Inerat adolescéntulo summa in Deum précibus et obséquiis sibi demeréndum propénsio, singuláris erga piíssimos paréntes amor, in paupérculos misericórdia ultra ætátem; tanta dénique ínerat innocéntia morum, ut Angelum pótius quam hóminem reférre viderétur. Perfectiórem statum ínhians ac mirábili sancti Patris Francísci legíferi vita probe alléctus, ejus institútum in Foráni convéntu diœcésis Auximánæ, expléto ibídem magna cum laude tirocínio, ampléxus est. Studiórum currículum eménsus, atque sacerdótio insignítus, Massácium intra fines Æsínæ diœcésis conténdit; ibíque réliquum ferme vitæ tempus et, nisi honor Dei vel próximi amor inde eum avocáret, in specu quidem ábditus et Christi Jesu contemplándis cruciátibus déditus, insúmpsit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus,*

Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo. ℣. Deus reddet iis, qui, secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Admirábilis ejus in expléndis præsulum jussis et votis obediéntia elúxit, in moléstiis tolerándis patiéntia, in sui contémptu humílitas, in victu et vestítu austéritas. Hinc fama sanctitátis ejus quaquavérsus ita est diffúsa, ut ipsum ægróti adírent, ac prístinam sanitátem, solo plerúmque crucis signo super illos per Joánnem adhíbito, recuperárent. Próximi caritáte flagrans, magno spíritus ardóre sacras ad christiánum pópulum conciónes habébat; et eo quidem succéssu ut fidéles turmátim ad ipsum audiéndum conflúerent, et ingens animábus suis emoluméntum excíperent, multíque, jam crimínibus irretíti, se in salútis trámitem redúcerent. Labóribus demum rigidísque pœniténtiæ opéribus fractus, septuagenárius, quinto Idus Mártias anni millésimi quingentésimi trigésimi noni, Massácii sanctíssime mortálem vitam absólvit. Ipsíus cultum, ob édita mirácula in dies auctum, Pius décimus Póntifex Máximus confirmávit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos: sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam.

Lectio vj

Christóphorus, Medioláni ex nóbili família de Macassóliis, sæculo décimo quinto ineúnte, ortus est; atque innocénter et pie suam in patérna domo puerítiam duxit. Adoléscens, perfectióris vitæ cúpidus, Ordini Fratrum Minórum se adscrípsit; atque in eo statim virtútibus enítuit, ac præcípue summa cordis puritáte, spe in Deum firmíssima et seráphica paupertáte incláruit. Sacerdótio vix initiátus, ómnia in salútem animárum, verbo simul operándam et exémplo, stúdia cóntulit. Viglebáni in Insúbria cœnóbium, sub título sanctæ Maríæ Vírginis a Grátiis extruéndum curávit; ibíque réliquum vitæ spátium transégit, ac brevi magnam ádeo sanctitátis famam est adéptus, ut catervátim cives ad ipsum conflúerent, illíus opem apud Deum in ómnibus ipsórum necessitátibus impetratúri. Méritis tandem plenus, Viglebáni, tértio Nonas Már-

tias anni millésimi quadringentésimi octogésimi quinti, suprémum diem placidíssime confécit. Cultum, eídem sine intermissióne præstitum, Leo Papa décimus tértius ratum hábuit et confirmávit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen eórum. Glória Patri. - Et nomen eórum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, de Communi plurimorum Confessorum non Pontificum.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Joánnis-Baptístæ et Christóphori Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 12 Martii
S. Gregorii I
Papæ, Conf. et Eccl. Doct.
Duplex

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt; óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN I NOCTURNO
Lectio j
De libro Ecclesiástici
Cap. 39, 1-14

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu prǽsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium per-

tránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. - Ideo jurejurándo.

Lectio iij

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédit memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. - Tu es. Glória Patri. - Tu es.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adoléscens philosophíæ óperam dedit; et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ǽdibus, prope basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum imperátor in

ignem injíceret. Quare Eutýchius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia sublàto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur. Quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit; nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit; ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat; in quibus et Angelum et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit; nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit, Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hǽresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos qui mílites fuíssent mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim mea.

Lectio vj

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constítuit: in iis, ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur: ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor concíliis, Nicǽno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Bicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum

consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros conféfécit; quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. - Glória Patri. - Ipse intercédat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 17 in Evangelia, n. 9-10

Considerándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis; de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij

Et sæpe vidémus quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioréri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat; ut quisquis sacer-

dóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

In II Vesperis ad Magnificat Ant. O Doctor óptime, ut supra 674; et fit Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 13 Martii

B. Agnelli a Pisis Conf. 1 Ord.

Semiduplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátum Agnéllum a sæculi illécebris absolútum ad tuæ crucis sequélam transíre fecísti: fac nos ita ejus inhærére vestígiis; ut, quam in cælis accépit, glóriæ corónam obtinére mereámur: Qui vivis.

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Agnéllus ex nóbili família de Agnéllis, duodécimo exeúnte sæculo, Pisis ortus est. In ipso juventútis flore a sancto Francísco in religiósum Fratrum Minórum cœtum admíssus, brevi ómnibus ádeo virtútibus emícuit, ut custódiæ Parisiénsi præféctus fúerit. Hoc egrégie perfúnctus múnere Agnéllus, etsi tunc diáconus tantum esset, a seráphico item Patre in Angliam cum octo sóciis missus est, ut Minórum famíliam eo in regno constitúeret, atque Minístri provinciális offícium exercéret. Plúribus ibi cœnóbiis fundátis, multísque viris étiam primóribus seráphico hábitu indútis, Ordinem Franciscálem mirífice propagávit; et Oxónii academíam instítuit, in qua júvenes Fratres sacris disciplínis óptime imbueréntur. Nec minus doctrínæ quam

virtúti suórum cónsulens, in id semper incúbuit ut reguláris observántia firma inter Fratres vigéret, exímium inde sibi sanctitátis et prudéntiæ nomen adéptus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Res autem ipsas quas pro cathólica religióne suóque Ordine præcláre gessit, admirábili virtútum excelléntia superávit. Assíduis namque labóribus aspérrimum vitæ genus adjécit, ut, castigáto córpore, spíritus in dies alácrior eváderet. Ita de se humíliter sentiébat, ut non nisi explícito Capítuli generális império ad sacerdótium ineúndum potúerit indúci. A rerum cæléstium contemplatióne numquam ánimum avertébat; et, quum Sacris operarétur vel psalmos in templo persólveret, tam íntima dulcédine afficiebátur, ut ubérrimas inde lácrimas profúnderet. Tandem, dum totis víribus conabátur pacem compónere inter regem et Gallésii dynástam, Oxónii letálem in morbum íncidit. Itaque sacraméntis Ecclésiæ munítus est, et postquam se adstántium Fratrum précibus commendásset, cancellátis mánibus, Sanctórum mortem óbiit tértio Idus Mártias, anno millésimo ducentésimo trigésimo sexto, ætátis suæ quadragésimo secúndo.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Miráculis, ut in vita, ita étiam post mortem Agnéllus incláruit. Ejus corpus peculiári túmulo in Oxoniénsi sui Ordinis templo cónditum fuit; deínde nóbili in mausoléo repósitum, condignóque honóre illud prosecúti sunt fidéles; qui, usque ad infáusta schísmatis ab Henríco octávo rege indúcti témpora, eo convenire solébant válidam Beáti opem flagitántes. Quamvis autem, schísmate hujúsmodi grassánte, Oxoniénse templum dírutum sit, et exúviæ dispérsæ; Agnélli tamen cultus non idcírco périit, sed Pisis máxime et in Ordine Minórum semper víguit. Quam ob rem Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, cultum eídem Beáto præstitum confirmávit, ipsiúsque festum cum Offício et Missa in archidiœcési Pisána Minorúmque Ordine coléndum indúlsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [~~100~~] 119

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátum Agnéllum a sǽculi illécebris absolútum ad tuæ crucis sequélam transíre fecísti: fac nos ita ejus inhærére vestígiis; ut, quam in cælis accépit, glóriæ corónam obtinére mereámur: Qui vivis.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

In Vesperis Commemoratio Feriæ ac Translationis Corporis S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. 1 Ord.

Die 14 Martii

Commemoratio Translationis Corporis S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. 1 Ord.

AD VESPERAS

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Ora pro nobis, beáte Bonaventúra. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut beáti Bonaventúræ Doctóris atque Pontíficis Translatiónem recoléntes: et ipsíus eruditióne proficiámus, et caritátis ardórem júgiter æmulémur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti; et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

℣. Ora pro nobis, ut ad Vesperas.

Die 17 Martii

S. Patricii Ep. et Conf.

Duplex

Oratio

Deus, qui ad prædicándam géntibus glóriam tuam beátum Patrícium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda prǽcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Patrícius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchéssa sancti Martíni Turonénsis epíscopi, ut périhibent, consanguínea, majóri in Británnia

natus, puer in barbarórum sæpius íncidit captivitátem. Eo in statu pascéndis grégibus præpósitus, jam tum futúræ sanctitátis spécimen præbuit: fídei namque divíníque timóris et amóris spíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu ac plúvias ad preces Deo fundéndas, ímpiger consurgébat; sólitus cénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémptus et inter cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo se témpore exércuit. Gálliis, Itália insulísque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur; et, facta a beáto Cælestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecratúsque epíscopus, in Hibérniam perréxit.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Eo in múnere mirum quot vir apostólicus mala, quot ærúmnas et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox prædicánte Patrício fructum dedit, ut Sanctórum ínsula deínde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro: epíscopi, clericíque plúrimi ordináti, vírgines ac víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus ínsulæ príncipem metrópolim constítuit, Sanctorúmque relíquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, ingentibúsque signis et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe latéque celébrior Patrícii se fama diffúderit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manuc enim mea.

Lectio vj

Præter quotidiánam ecclesiárum sollicitúdinem, invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Ajunt enim, íntegrum quotídie Psaltérium, una cum Cánticis et Hymnis ducentísque oratiónibus, consuevísse recitáre, tercénties per dies síngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet Hora diéi canónica cénties se crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distríbuens, primum in centum

Psalmis percurréndis, et bis céntties genuflecténdo; álterum in réliquis quinquagínta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis manibúsque ad cælum eréctus, absolvéndis insumébat; tértium vero super nudum lápidem stratus ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, apostólico more a mánuum suárum labóre non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclésia consúmptus, verbo et ópere clarus, in extréma senectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia, a christiána salúte sǽculo quinto.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, de Communi unius Confessoris Pontificis 1 locó. [87]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui ad prædicándam géntibus glóriam tuam beátum Patrícium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda prǽcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct ac Feriæ.

Die 18 Martii

S. Salvatoris ab Horta
Confessoris 1 Ord.

Duplex majus

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut beáti Salvatóris Confessóris tui memóriam recoléntes; ipsíus intercessióne a cunctis malis liberémur in terris, et ad gáudia sempitérna perveníre mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Amávit eum, ℣. Justum dedúxit. [92]

Deinde Commemoratio S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. (Duplex):

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte: te solum verum Deum, et quem

misísti Jesum Christum ita cognóscere; ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur.

Postea Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Salvátor, ex longo incolátu in convéntu Hortæ diœcésis Dertusánæ, nuncupátus ab Horta, in óppido sanctæ Colúmbæ Farnésiæ, Gerundénsis diœcésis, ex humílibus ac piis paréntibus natus est. His adhuc puer orbátus, prius in gregis custódiam ac dein in sutóriam artem Barcinóne incúbuit, ita mores suos compónens, ut ómnium in se óculos convérterit. Vigínti annos natus, divíno affiánte Spíritu, in Barcinonénsi convéntu sanctæ Maríæ a Jesu, extra mœnia civitátis pósito, se Ordini Minórum adjúnxit, et solémnia vota nuncupávit. Coquínæ curatóri in sócium datus, in summa simplicitáte et humilitáte ómnia laboriósi abjectíque offícii múnera obívit, brevíque faríssima exímiæ perfectiónis dedit indícia, ita miráculis étiam tum corúscans, ut Fratres mérito æstimárent ejus exímia sanctitáte Ordinem Franciscálem aliquándo illustrátum iri.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Perfectióris vitæ cúpidus, ad cœnóbium sanctæ Maríæ a Jesu apud Dertúsam, inde ad solitárium sanctæ Maríæ Angelórum Hortæ convéntum, in quo reguláris observántia máxime florébat, perréxit; áliud póstea Réusii cœnóbium adívit, atque íterum ad Barcinonénse remeávit. Ubíque autem ómnium génere virtútum excélluit: obediéntiam prætulit singulárem, paupertátem ita cóluit, ut rebus étiam necessáriis carére gestíret, castitátem illibátam servávit. Carnis macerati óni ita stúduit, ut crebro se flagéllis afflígeret et nudis semper pédibus incéderet, aspérrima cilícia vilémque túnicam indúeret, rigidíssima ac fere quotidiána jejúnia serváret; humi vel super nudam tábulam brevíssimum somnum cáperet, ut oratióni rerúmque cæléstium meditatióni diútius vacáret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Sanctitátem ejus illustrávit Deus singulári miraculórum dono. Nam signo crucis et aquæ lustrális aspersióne Salvátor cæcos illuminávit, claudórum gressus firmávit, mutórum linguas solvit, surdorúmque aures apéruit. Prætérea córdium occúlta quandóque inspéxit, et futúra prædíxit. Beatíssimæ Vírginis ac sancti Pauli Apóstoli, quos præcípua devotióne prosequebátur, visiónibus frui méruit. Quam ob rem tanta apud omnes sanctitátis ejus fama inváluit, ut e longínquis étiam regiónibus turmátim hómines, ac præsértim ægróti ut sanaréntur, ad ipsum conflúerent. Demum in Sardíniam navigáre jussus, ibíque de sui óbitus témpore cértior factus, numquam in virtútis cultu fervéntior visus fuit. Gravíssime tandem ægrótans, Ecclésiæ Sacraménta devotíssime suscépit; et, Crucifíxi imáginem compléxus, suávia cum Christo et beatíssima Vírgine collóquia miscens, annos natus quadragínta septem, Cálari obdormívit in Dómino, décimo quinto Kaléndas Apríles, anno millésimo quingentésimo sexagésimo séptimo. Statim pública veneratióne ipse coli cœpit; quam, indúltis Apostólicæ Sedis inníxam, ac semper constántem et in dies auctam, Clemens undécimus, Póntifex Máximus, confirmávit. Pius autem undécimus hunc Beátum, novis fulgéntem signis, Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi unius Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Concéde, quæsúmus, omnípotens Deus: ut beáti Salvatóris Confessóris tui memóriam recoléntes; ipsíus intercessióne a cunctis malis liberémur in terris, et ad gáudia sempitérna perveníre mereámur in cælis. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Cyrilli Hierosolymitani:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio ut supra. 682

Deinde Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum Feriæ.

Die 19 Martii

S. JOSEPH SPONSI BEATÆ MARIÆ VIRG.

Confessoris

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Missus est * Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María.

3 Cum esset desponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto.

4 Joseph vir ejus, * cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

5 Angelus Dómini * appáruit Joseph, dicens: Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est: páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

Vir fidélis multum laudábitur. Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina cælitum
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:

Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Exsúrgens Joseph a somno, * fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

In II Vesperis dicitur:

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ad Magnif. Ant. Ecce fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Oratio

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

Completorium de Dominica. 88

AD MATUTINUM

Invit. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est fílius Joseph, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

¶ Quando hoc Festum solam in I Vesperis Commemorationem habuerit, ad Matutinum dicitur Hymnus Te, Joseph, célebrent; ad Laudes Hymnus Cǽlitum, Joseph; et in II Vesperis, in quibus etiam adhibendæ erunt Antiphonæ secus pro I Vesperis assignatæ, Hymnus Iste, quem læti.

Hymnus

Cǽlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te Patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Ascéndit Joseph * a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi unius Confessoris non Pontificis. [112]

Ant. Venérunt pastóres * festinántes; et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio.

Ant. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Lectio j

De libro Génesis

Cap. 39, 1-5

Joseph ígitur ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa quæ ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. - Qui trádidit.

Lectio ij Cap. 41, 37-44

Plácuit pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte terra Ægýpti, clamávit pópulus ad regem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite. ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra, aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægýptiis. - Ite ad Joseph.

Lectio iij

Dixítque rursus phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram

Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti. Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti.

℟. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: nolíte pavére; * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, et comedétis medúllam terræ. - Pro salúte. Glória Patri. - Pro salúte.

IN II NOCTURNO

Ant. Consúrgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum; et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúncto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri.

Ant. Accépit Joseph * Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israël.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Lectio iv

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est, n. 16

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit; cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægýpto; et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo et família David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. - Eo quod esset.

Lectio v

Síquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus et ductus in Ægýptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam in-

vídiam fúgiens, Christum in Ægýptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste Dóminam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum; isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cæléstium sacramentórum.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. - Et esto ibi.

Lectio vj

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste Panem vivum e cælo servándum accépit tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erat Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. - Accépit eum. Glória Patri. - Accépit eum.

IN III NOCTURNO

Ant. Audiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilǽæ, et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Ant. Erat Pater Jesu * et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 1, 18-21

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri
Comment. in Matth. lib. 1 in cap. 1

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per

generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judǽis ut adúltera: tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Dicit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? - Ecce pater tuus.

Si hoc Festum transferatur post Octavam Paschæ, ita ut Lectio ix de Homilia Feriæ dicenda non sit, ex viij Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶.

Lectio viij

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit. ¶ Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth: * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. - Et erat. Glória Patri. - Et erat.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ occurrentis.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Ibant paréntes Jesu * per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Cum redírent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

3 Non inveniéntes * Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum; et post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos.

4 Dixit Mater ejus * ad illum: Fili, quid fecísti nobis

sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

5 Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum
Prov. 28, 20 et 27, 18

Vir fidélis multum laudábitur. Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus

Iste, quem læti cólimus, fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ,

O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.
Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Bened. Ant. Ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

Oratio

Sanctíssime Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Vir fidélis, ut supra ad Laudes.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. - Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. - Dóminum. Glória Patri. - Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Tempore Paschali:

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. - Constítuit. ℣. Et príncipem omnis pos-

sessiónis suæ. - Allelúja. Glória Patri. - Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúja. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 45, 1 et 4

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. - Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. - In salutári. Glória Patri. - Magna est.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali:

℟. br. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúja, allelúja. - Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. - Allelúja. Glória Patri. - Magna est.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Prófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. - Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. - Sicut. Glória Patri. - Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali:

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. - Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. - Allelúja. Glória Patri. - Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja, ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 690; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [2]; Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis. 685

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ad Magnif. Ant. Ecce fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Et fit Commemoratio sequentis et in Quadragesima Feriæ.

Completorium de Dominica. 72

Die 20 Martii

Bb. Joannis a Parma et Marci a Montegallo ac B. Hippolyti Galantini Confessorum 1 et 3 Ord.

Duplex

Ant. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient.

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oratio

Deus, qui nos beatórum Joánnis, Marci et Hippólyti Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes, ex nóbili Buralliórum família Parmæ ortus, puer sancte fuit educátus. Deínde in Ordinem Minórum ingréssus et sacérdos factus, non minus vitæ integritáte quam præstántia doctrínæ flóruit. Bonóniæ, Neápoli et Parísiis theologíam dócuit; et concílio œcuménico Lugdunénsi primo, Minístri generális sénio impedíti vice, intérfuit. Suprémus Ordinis sui moderátor eléctus, in regulárem disciplínam tuéndam et instaurándam incúbuit, omnes fere províncias Franciscáles idcírco vísitans, quin ulla incómmoda refúgeret. Magni nóminis apud Gálliæ regem ac Romános Pontífices fuit, atque a Græcórum imperatóre tanti hábitus, ut, hujus rogátu, tamquam Angelus pacis in Oriéntem missus sit, ut uniónem Græcæ cum Latína Ecclésia promovéret; quam et méruit, áltero Lugdunénsi concílio œcuménico celebráto, felíciter absolútam cérnere. In Itáliam redux, se generális Minístri offício abdicávit; et in solitárium Grǽcii locum, intra fines diœcéseos Reatínæ, secéssit, ac cæléstem plane vitam illic ad trigínta annos duxit. Dum vero, ad componénda Ecclésiæ Orientális cum Occidentáli íterum exórta dissídia, novum iter in Grǽciam parábat, apud Cameríum morbo corréptus est; ibíque, octogenárius, décimo quarto Kaléndas Apríles anni millésimi ducentésimi octogésimi noni, mortem piíssime óbiit. Cultum ipsi ab immemorábili témpore exhíbitum Pius sextus, Póntifex Máximus, confirmávit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his,

qui fidem suam numquam mutant ab eo. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Marcus, in óppido sanctæ Maríæ de Montegállo, intra Asculánæ diœcésis fines, nobílibus natus paréntibus, claris vel a púero virtútibus emícuit. Liberálibus póstea disciplínis Perúsiæ ac Bonóniæ excúltus, medicínam proféssus est; atque, ut patri morem géreret, uxórem duxit. Verum, non multo post, mútuo consénsu, ipse Fabriáni inter Fratres Minóres, et uxor Asculi inter Moniáles Claríssas, se Ordini Seráphico adscripsérunt. Marcus autem, ad sacerdótium promótus et exímiam sanctitátis famam adéptus, cœnóbio Septempedáno regéndo præfícitur; atque mox, Deíparæ admónitu, apostólicum divíni verbi prædicándi munus alácriter suscépit, ingentíque animárum lucro, per totum ferme Picénum aliásque Itáliæ regiónes, ad annos quadragínta exércuit. Illud fuit caritátis ejus insígne, quod in egéntium subsídium Montes Pietátis quos vocant plúrimis in locis erigéndos curávit. Tandem, meritórum cópia et charísmatum dono clarus, Vicétiæ, décimo quarto Kaléndas Apríles, anno millésimo quadringentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ septuagésimo, obdormívit in Dómino. Cultum beáto Marco sine intermissióne præstitum Gregórius Papa décimus sextus approbávit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam.

Lectio vj

Hippólytus Galantínius, Floréntiæ natus, ánimum ad pietátem mire propénsum sortítus est. Patris artem, qui textor sericórum erat, primum exercére cœpit; póstea, vix duodecénnis, se totum christiánæ rúdium, cum adultórum tum puerórum hóminum, informatióni addíxit. Cum vero profícuæ institutióni exémpla magis quam verba condúcere sciret, sua impénsius ad virtútem omnem stúdia convértit, seque in Tértium Ordinem Franciscálem adscrípsit. Dei singulári ope suffúltus, tanta dicéndi vi et cópia ditátus appáruit, ut non modo imperítos ad legem evangélicam erudíret,

verum étiam perditíssimos hómines in salútis trámitem revocáret. Summópere cúpiens incépto sacræ hujúsmodi instructiónis óperi consúlere, sub título ac patrocínio seráphici Patris Francísci sodalítium a Doctrína Christiána instítuit, illúdque brevi ad plures Itáliæ urbes pervásit. Tandem vir Dei, multis perfúnctus labóribus præmióque matúrus, Floréntiæ, décimo tértio Kaléndas Apríles, anno millésimo sexcentésimo décimo nono, ætátis suæ quinquagésimo quinto, mortális vitæ cursum felíciter absólvit. Eum, virtútibus et mirácuIis insígnem, Leo duodécimus, Póntifex Máximus, Beatórum número accénsuit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen. Glória Patri. - Et nomen.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui nos beatórum Joánnis, Marci et Hippólyti Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 21 Martii

S. Benedicti Abbatis

Duplex majus

Oratio

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 44, 1-15

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis hómines magni virtúte, et pru-

déntia sua prǽditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra in gáudium.

Lectio ij

Hómines divítes in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus est. Glória Patri. - Et invéntus est.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Benedíctus Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit; in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum, laceráto córpore, voluptátis sen-

sus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum, póculum ei præbéntibus, crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Sed cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, comminuit, aram evértit et lucos succéndit; ibíque sancti Martíni sacéllum et sancti Joánnis ædículam exstrúxit, oppidános autem et íncolas christiánis præcéptis imbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit, Depóne, inquit, fili, depóne quod geris; nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Qui áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus; ac sepúlcrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit: sextóque die deférri vóluit in ecclésiam; ubi, sumpta Eucharístia, sublátis in cælum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam: quam duo mónachi eúntem in cælum vidérunt, pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum, stantem supra caput ipsíus, dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cælum ascéndit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus,

et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus ómnia, de Communi Abbatum 1 loco. [128]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ. Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 22 Martii

S. Benvenuti

Ep. et Conf. 1 Ord.

Duplex majus

Oratio

Deus, qui beátum Benvenútum Confessórem tuum atque Pontíficem pastoráli sollicitúdine júgiter vigiláre tribuísti: concéde, quǽsumus; ut ejus interventióne, quæ nobis agénda prǽcipis, exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Benvenútus nóbili Scotivolórum génere Ancónæ ortus est. Bonóniæ juri civíli et canónico óperam dedit, gratus Deo et accéptus æquálibus; ac præsértim carus sancto Silvéstro Guzolínio, civi Auximáno, qui studiórum causa tunc témporis eádem in urbe commorabátur, quique monachórum, quos ab ejus nómine Silvestrínos appéllant, deínde institútor fuit. In pátriam revérsus, ibi, quum non minus doctrínæ præstántia quam exímia morum integritáte, cívium ómnium ad se óculos convérteret, archidiáconus ecclésiæ Anconitánæ creátus est. Verum, fama virtútum ejus longe latéque resonánte, inter cappellános Summi Pontíficis est cooptátus; in eóque múnere illud semper sibi propósitum hábuit, ut in ómnibus Dei glóriam, cælésti aspiránte grátia, única promovéret, mundána et cadúca quæque contémneret, ac suam aliorúmque ætérnam salútem totis víribus cónsequi niterétur.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil pro-

fíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Cum autem Auximána cívitas, factiónis Gebellínæ incéndio flagrans, ab episcopátus honóre decidísset, Benvenúto demandáta est a Summo Pontífice Urbáno quarto illíus ecclésiæ administrátio; in qua id unum Benvenúto potíssimum cordi fuit, ómnia fórtiter in Dómino suavitérque ágere, ut justítia et pax mútuo se adjuvárent ósculo caritátis. Patriárchæ ínterim Seráphici éxstitit præcípuus cultor, ejúsque alúmnos liberáliter fovit, atque Institútum devóte ampléxus est. Póstea ecclésiæ Auximánæ præféctus ab ipso Papa Urbáno, qui eum útique virum juxta cor suum dixit, statim verus appáruit animárum pastor et vigil Excélsi legum custos. Inerat illi quippe in verbo Dei prædicándo zelus indefíciens, in perlustránda diœcési éminens píetas ac solértia, in Ecclésiæ júribus vindicándis constans ánimus et invíctus. Diœcesánam sýnodum celebrávit, in qua constitutiónes édidit tuéndæ vel reparándæ ecclesiásticæ disciplínæ peráptas.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus.

Lectio vj

Præ céteris virtútibus, insígni elúxit ánimi temperántia, pastoráli quidem fortitúdini conjúncta. Quod lucu__lentíssime ostendísse fertur, quum sacram aliquándo visitatiónem, corde mitis, inter contradictiónes injuriásque perágeret. Divíni zelátor honóris manus nulli cito imponébat; eíque cóntigit ut sanctum Nicoláum de Tolentíno ad sacerdotále munus evéheret. Dénique vitæ sanctimónia conspícuus, atque innúmeris ferme labóribus pro Christo et Ecclésia exantlátis, urgénte jam sénio, in morbum íncidit; eóque conféctus, ad cælos evolávit die Domínica Palmárum, anno reparátæ salútis millésimo ducentésimo octogésimo secúndo, undécimo Kaléndas Apríles. Ejus sanctitátem plúrima, quæ vivens et post óbitum mirácula edidísse perhibétur, testátam fecérunt; quibus permótus Martínus quartus, Póntifex Máximus, ipsum Sanctórum catálogo adscrípsit. Benvenúti autem corpus, in cathedráli templo Auximáno prope aram máximam depósitum, deínde ad confessiónem ejúsdem templi translátum, et anno tandem millésimo sep-

tingentésimo sexagésimo tértio recógnitum, magna ibídem veneratióne cólitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 42-48

In illo témpore: Dixit Dóminus Petro: Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constítuit dóminus supra famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexándrini

Comment. in Luc. 12, 42-48

Constítuit Servátor super servos suos, id est super eos qui per fidem ad glóriæ suæ cognitiónem sunt vocáti, constítuit, inquam, quosdam véluti œcónomos, viros fidéles et prudentíssimos, sacrórum dógmatum perítos, ut ipsi consérvis suis trítici deménsum tríbuant; neque vero id témere aut inconsideráte, sed idóneo pótius témpore, id est sufficiéntem et cóngruam unicuíque escam vidélicet spiritálem. Non enim cunctis indifferénter cóngruit in Christum credéntibus sacra doctrína. Quare scriptum est: Gregis tui ánimas scite scias. Aliter enim eum qui adhuc est catechúmenus, in veritátis via constitúimus, símplici uténtes nihílque recónditum habénte sermóne; áliter autem eos qui firmióre mente sunt, et theologíæ sublimitátem comprehéndere queunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij

Qui ergo commisso múnere prout opórtet functus fúerit, super ómnia Dómini bona constituétur. Idque nos dócuit ipse Servátor, álio loco sédulum fidelémque fámulum his verbis laudans: In paucis fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium Dómini tui. Secus vero, si, diligéntia ac fidelitáte negléсta, curis mundánis mentem suam inebriáverit, atque ad illícita erúperit, súbditis suis violénter ac tyránnice abútens, neque iis deménsum débitum tríbuens, nihil mali non experiétur; ponétur autem, inquit, pórtio ejus cum infidélibus.

Qui enim Christi glóriæ prorsus nocúerit, et commíssos sibi greges pessum ire negligénter síverit, nullátenus dífferet ab iis qui Christum ignórant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos símiles. Glória Patri. - Et vos símiles.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ.

¶ Sicubi vero Festum extra Quadragesimam celebretur, et ix Lectio alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Quam ob rem ajébat aliquándo beáto Petro Christus: Simon Jonæ, díligis me? Pasce oves meas, pasce agnos meos. Jam, si qui pascit, díligit; séquitur ut ille omníno óderit, qui id offícium pensi non habet. Quod si odit, jam puniétur et infidélium senténtiam pérferet; quod illi áccidit, qui, talénto accépto ut solérter negotiarétur, mox ópere neglécto, pecúniam mínime multiplicátam reportávit. Secus autem ii qui quinque talénta vel étiam plura accéperant, labóre industriáque usi, máximis dignitátibus ac splendidíssimis donáti fuérunt. Dictum est enim uni: Decem civitátibus præeris; álii dictum, Quinque. Verum ille contumeliósus otiosúsque fámulus extrémas dedit pœnas. Perniciósa ígitur omníno in magistérii sacri negótio ignávia est. Unde scribébat quibúsdam beátus Petrus: Páscite qui in vobis est gregem Dei, ut, cum apparúerit Princeps pastórum, mercédem reportétis.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beátum Benvenútum Confessórem tuum atque Pontíficem pastoráli sollicitúdine júgiter vigiláre tribuísti: concéde, quǽsumus; ut ejus interventióne, quæ nobis agénda prǽcipis, exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ ad Laudes et in II Vesperis.

Die 24 Martii

S. Gabrielis Archangeli

Duplex majus

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ingrésso Zacharía * templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

Psalmi de Dominica 68, sed loco ultimi Psalmus 137, ut infra, vel, sicubi de hoc Festo integræ II Vesperæ sint dicendæ,

Psalmus 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. 103

2 Ait autem Angelus: * Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

3 Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

4 Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

5 Dixit autem María * ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini:* quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum Dan. 9, 21-22

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans, tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes

Pellat antíquos, et amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per
orbem,
Templa revísat.

Virgo, dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Angelus Gábriel * appáruit Daniéli, et dixit illi: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi; tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

Oratio

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cælis: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Feriæ. Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Christe, sanctórum, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Dixit Angelus Gábriel * ad Daniélem: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces

maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.

Ant. Ecce vir Gábriel, * quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Psalmus 10

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Ant. Cumque Gábriel * loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lectio j

De Daniéle Prophéta

Cap. 9, 20-27

Ego Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea et peccáta pópuli mei Israël, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel, cito volans, tétigit eum in témpore sacrifícii vespertíni. ℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. - Ecce Archángelus Gábriel.

Lectio ij

Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo et animadvérte: Ab éxitu sermonis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem et hebdómades sexagínta duæ erunt; et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo. * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. ℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. - Ego autem veni.

Lectio iij

Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. Et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium, et erit in templo abominátio desolatiónis: et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit

me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me, et dixit: * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. ℣. Gábriel, fac me intellígere istam visiónem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. - Dániel. Glória Patri. - Dániel.

IN II NOCTURNO

Ant. Gábriel Angelus * appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Ant. Et dixit Zacharías * ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Ant. Respóndens autem Angelus, * dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-

tam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Lectio iv

Sermo sancti Bedæ Venerábilis Presbyteri

Expositio in Luc. 1, 11-20

Appáruit Zacharíæ Angelus, stans a dextris altáris incénsi. Bene Angelus et in templo, et juxta altáre, et a dextris appáret; quia vidélicet et veri sacerdótis advéntum, et mystérium sacrifícii universális, et cæléstis doni gáudium prædicat. Nam sicut per sinístram præséntia, sic per déxteram sæpe bona prænuntiántur ætérna, juxta quod in sapiéntiæ laude cánitur: Longitúdo diérum in déxtera ejus; in sinístra illíus divítiæ et glória. Treméntem Zacharíam confórtat Angelus, quia, sicut humánæ fragilitátis est spiritális creatúræ visióne turbári, ita et angélicæ benignitátis est pavéntes de aspéctu suo mortáles mox blandiéndo solári. At contra dæmónicæ est ferocitátis, quos sui præséntia térritos sénserit, amplióri semper horróre concútere; quæ nulla mélius ratióne quam fide superátur intrépida.

℟. Factum est, cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi. ℣. Cumque, ingréssus in templum Dómini, incénsum pó-

neret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui. - Appáruit ei Angelus.

Lectio v

Angelus, deprecatiónem dicens exaudítam, partum contínuo promíttit uxóris. Non quod ille qui pro pópulo oblatúrus intráverat, relíctis públicis votis, pro accipiéndis fíliis oráre potúerit, præsértim quia nemo orat quod se acceptúrum despérat. Adeo autem ille, jam suæ ætátis et infecúndæ cónjugis memor, nasci sibi fílios desperábat, ut nec Angelo hoc promitténti créderet. Sed quod dicit: Exaudíta est deprecátio tua, pro pópuli redemptióne signíficat; Et uxor tua páriet tibi fílium, ejúsdem redemptiónis órdinem pandit, quod vidélicet natus Zacharíæ fílius Redemptóri illíus pópuli præconándo sit iter factúrus. Quia enim Zacharíam, pro plebe supplicántem, díxerat exaudítum, docet quo órdine plebs éadem salvári et pérfici débeat, ad prædicatiónem vidélicet Joánnis pœniténdo et credéndo in Christum.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem. ℣. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum; ait autem ad illum Angelus: - Ne tímeas.

Lectio vj

Zacharías, ob altitúdinem promissórum hæsitans, signum quo crédere váleat, inquírit, cui sola Angeli vísio vel allocútio pro signo suffícere debúerat. Unde méritam diffidéntiæ tacéndo pœnam luit, cui tacitúrnitas éadem et signum fídei quod quæsívit, et infidelitátis esset pœna quam méruit. Vult intélligi quod si homo tália promítteret, impúne signum flagitáre licéret; at, cum Angelus promíttat, jam dubitári non déceat. Datque signum quod rogátur, ut qui discredéndo locútus est, jam tacéndo crédere discat. Ubi notándum quod Angelus se et ante Deum adstáre, et ad evangelizándum Zacharíæ missum esse testátur; quia et cum ad nos véniunt Angeli, sic extérius implent ministérium, ut tamen numquam desint intérius per contemplatiónem. Et mittúntur ígitur et assístunt, quia, etsi circumscríptus est angélicus spíritus, summus tamen spíritus ipse qui Deus est, circumscríptus non est. Angeli ítaque et missi ante ipsum sunt, quia, quólibet missi véniunt, intra ipsum currunt. - Festum sancti Gabriélis Archángeli Benedíc-

tus Papa décimus quintus ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre. * Ecce eris tacens, et non póteris loqui, usque in diem quo hæc fiant. ℣. Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. - Ecce eris tacens. Glória Patri. - Ecce eris tacens.

IN III NOCTURNO

Ant. Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, desponsátam Joseph.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, desponsátam Joseph.

Ant. Gábriel Angelus * Maríæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-

det, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Gábriel Angelus Maríæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua.

Ant. Súscipe verbum, * Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater

filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-38

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 1 super Missus est, num. 2

Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui, quálibet ex causa, crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum Fortitúdo Dei dícitur; et quia non ab álio áliquo forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, A Deo. Vel ideo dictum est, A Deo, ne cui vel beatórum spiríttuum suum Deus, ántequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle; qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur et núntio.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem,

desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. * Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio; et ait Angelus ei: - Ne tímeas, María.

Lectio viij

Nec discórdat nomen a núntio. Dei quippe virtútem Christum quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Nam quid est áliud fortitúdo quam virtus? Non autem dédecens aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium commúni censéri vocábulo; cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve.

℟. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum virgo invioláta permansísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. - Quæ. Glória Patri. - Quæ.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ occurrentis; alias, sicubi ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Christus Dei virtus et dícitur et est, qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit; et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujúsmodi merúerit prærogatívam offícii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum Virtútis: vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, de miráculi novitáte ne expavésceret, confortáre debéret; quod et fecit, Ne tímeas, ínquiens, María, invenísti grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur; immo, quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ingrésso Zacharía * templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Ait autem Angelus: * Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

3 Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

4 Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

5 Dixit autem María * ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum Dan. 9, 21-22

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans, tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus

Placáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Nobis adésto, Archángele,
Robur Dei qui dénotas:
Vires adáuge lánguidis,
Confer levámen trístibus.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Bened. Ant. Gábriel Angelus * descéndit ad Zacharíam, et ait illi: Uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativitáte ejus gaudébunt: ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cælis: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce vir Gábriel, ut supra ad Laudes.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. - Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. - Juxta. Glória Patri. - Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Capitulum Dan. 9, 23 et 24

Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accípiat peccátum, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. - Ascéndit. ℣. De manu Angeli. - In conspéctu. Glória Patri. - Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Capitulum Dan. 9, 25

Scito ergo et animadvérte: Ab éxitu sermónis ut íterum ædificétur Jerúsalem usque ad Christum ducem, hebdómades septem et hebdómades sexagínta duæ erunt.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. - In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. - Psallam. Glória Patri. - In conspéctu.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum Feriæ.

¶ Sicubi de hoc Festo integræ II Vesperæ sint dicendæ:

IN II VESPERIS

Omnia dicuntur ut supra in I Vesperis cum Psalmo 137 Confitébor 702, præter sequentia·

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Archángelus Gábriel * ait ad Maríam: Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

Completorium de Dominica. 72

Die 25 Martii

IN ANNUNTIATIONE B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex I classis

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virg. [223], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

3 Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus Ave, maris stella. [225]

℣. Ave, María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

In II Vesperis dicitur:

Ad Magnif. Ant. Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei cré-

dimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Isaía Prophéta
Cap. 7, 10-15

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. - Ecce concípies.

Lectio ij Cap. 11, 1-5

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, Spíritus consílii et fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ et pietátis; et replébit eum Spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: - Spíritus Sanctus.

Lectio iij Cap. 35, 1-7

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit

lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. - Ut benedícta. Glória Patri... - Ut benedícta.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 22, 2 de Nativ. Domini, cap. 1-2

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpénti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum; Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. - Et vocábitur.

Lectio v

Nam quia gloriabátur diábolus hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque, justæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii ut incommutábilis Deus, cujus volúntas non potest sua benignitáte privári, primam pie-

tátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret; et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, Spíritus consílii et fortitúdinis. - Et erit justítia.

Lectio vj

Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de cæléstí sede descéndens, et a Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus: novo órdine, quia, invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi; ante témpora manens, esse cœpit ex témpore; universitátis Dóminus, servílem formam, obumbráta majestátis suæ dignitáte, suscépit; impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis; et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. - Quia. Glória Patri. - Quia.

IN III NOCTURNO

Ant. 9 Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

Sub qua sola Antiphona dicuntur tres Psalmi hujus Nocturni, si hoc Festum Tempore Paschali celebretur.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-38

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 2, n. 1, 8 et 15-16

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non

ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum; quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. - Et de meis.

Lectio viij

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: * Dum virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum virgo invioláta permansísti. ℣. Beáta es quæ credidísti: quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. - Dum virgo Deum. Glória Patri. - Dum virgo Deum.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ ; alias

Lectio ix

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

3 Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bu-

týrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Ave, María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Bened. Ant. Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce virgo, ut supra ad Laudes.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Et. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali:

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Allelúja. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Lucæ 1, 32-33

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Deus. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali:

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, alle-

lúja. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Allelúja. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Is. 11, 1-2

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Et. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali:

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Allelúja. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia dicuntur ut in I Vesperis 716, præter sequentia:

Ad Magnif. Ant. Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Et fit Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 26 Martii

B. Didaci-Josephi a Gadibus Confessoris 1 Ord.

Duplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit. [111].

Oratio

Deus, qui beátum Dídacum-Joséphum Confessórem tuum sciéntia Sanctórum decorásti, et in salútem gentis suæ mirabíliter direxísti: ejus nobis intercessióne concéde; quæ pia et recta sunt sápere, ut ad regnum glóriæ tuæ felíciter perducámur. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Dídacus-Joséphus, ántea Josephus - Franciscus appellátus, Gádibus in Hispánia nobílibus piísque paréntibus natus est. Quam esset sanctimóniæ laudem consecutúrus, jam in púero conjectáre lícuit. Noctu enim ad orándum surgébat, summóque mane ad templi fores áderat, ut ad aram sacerdótibus primus ministráret; corpúsculum vero ínnocens flagris et cilíciis cruciáre véluti in delíciis hábuit. Adoléscens, ob ingénii tarditátem áditu ad

Minórum Ordinem Capuccinórum prohíbitus, eo impediménto oratióne et contentióne assídua superáto, desidérii demum compos est factus, ac vitæ severióris Hispali tirocínium pósuit exegítque cum omnígenæ virtútis fama. Votis solémnibus nuncupátis, ac póstmodum sacerdótio auctus, quo sanctióre vínculo Deo adhærébat, eo fervéntius regulárum custódia, contínuo precándi stúdio suíque acérrima afflictatióne ad perfectiónis fastígium contendébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Apostólicum ministérium, cui se geréndo ímparem reputábat, ex obediéntia suscépit. Moxque, divíno Spíritu roborátus, Hispániam univérsam obíre aggréssus est, pedéstri semper itínere, túnica indútus obsoléta, cibi ac potus abstinentíssimus, nullis umquam labóribus detérritus. Vicos, castélla, urbes, studiórum universitátes, régiam ipsam divíni verbi prædicatióne vitǽque sanctimónia ad pietátem alléxit. Tempus omne a suggéstu vácuum fidélibus per pœniténtiæ sacraméntum expiándis impendébat, púeris sacra catechési erudiéndis, nosocomíis et carcéribus visitándis. Noctes vero orándo meditandóque transigébat; quem si quando somnus occupábat, léctulum fessis ártubus nuda humus præbébat. Tanto virtútum splendóre commóti, úndique pópuli ad illum confluébant eo número, ut, cum templa capiéndo non essent, virum Dei sub dio concionári oportéret. Id autem fere contingébat ubi Dídacus de sanctíssima Christi Matre díceret, vel de Trinitáte augústa. Beatíssimam enim Vírginem sub Pacíferæ appellatióne ac Matris divíni Pastóris mirífice colébat; de Trinitátis autem mystério ea sublimitáte loquebátur, ut ejus mystérii Apóstolus nuncuparétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Dídaci exhortatiónibus diffícile dictu est quot e perditiónis via ad sémitam salútis redúcti sint, quot hærétici ad cathólica dógmata tradúcti, quot simultátes atque ódia re-

stíncta. Eo suadénte, ímpii sæpe códices combústi, theátra vero obseráta vel fúnditus evérsa. Tanta erat populórum in eum píetas et reveréntia, ut passim tamquam alter Paulus haberétur; quas tamen públici honóris significatiónes ille demissíssimo ánimo excipiébat, non secus ac convícia et insectatiónes quibus idéntidem impetebátur. Demum, labóribus attrítus, gravem íncidit in morbum; cujus dolóres cum patientíssime tolerásset, Ecclésiæ sacraméntis reféctus, qua prædíxerat die, nono Kaléndas Apríles, anno millésimo octingentésimo primo, ætátis quinquagésimo octávo, Arúndæ mortem placidíssime óbiit. Eum, virtútibus miraculísque illústrem, Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, Beatórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi unius Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui beátum Dídacum-Joséphum Confessórem tuum sciéntia Sanctórum decorásti, et in salútem gentis suæ mirabíliter direxísti: ejus nobis intercessióne concéde; quæ pia et recta sunt sápere, ut ad regnum glóriæ tuæ felíciter perducámur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 27 Martii

S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem cælésti doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut, quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum. [123]

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes, a pátrio loco Damascénus dictus, nóbili génere natus, humánis divinísque lítteris a Cosma mónacho Constantinópoli fuit excúltus; cumque ea tempestáte imperátor Leo Isáuricus nefário bello sacrárum imáginum cultum insectarétur, Joánnes, hortátu Gregórii tértii Románi Pontíficis, et sermóne et scriptis sanctitátem illíus cultus sédulo propugnávit. Quo facto tantam Leónis advérsum se invídiam concitávit, ut hic confíctis lítteris ipsum tamquam proditórem accusárit apud Damásci calípham, qui Joánne consiliário et adminístro utebátur. Crédulus fraudi princeps Joánni nequídquam calúmniam ejuránti præcídi déxteram jussit. Verum innocéntiæ vindex ádfuit cliénti suo sanctíssima Virgo, cujus opem précibus eníxe imploráverat, ejúsque benefício trunca manus restitúta ita bráchio coáluit, ac si divísa numquam fuísset. Quo máxime miráculo permótus Joánnes, quod pridem ánimo concéperat, éxsequi státuit. Itaque ægre a calípha impetráto secéssu, suas omnes facultátes in egénos distríbuit, et servos libertáte donávit; tum sacra Palæstínæ loca peregrínus lustrávit, ac demum una cum Cosma institutóre suo in lauram sancti Sabbæ prope Hierosólymam concéssit, ibíque présbyter initiátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

In religiósæ vitæ palǽstra præclarióra virtútum exémpla mónachis præbuit, demissiónis potíssimum et obediéntiæ. Abjectíssima quæque cœnóbii múnia véluti sibi própria deposcébat, ac sédulo obíbat. Contéxtas a se spórtulas venditáre Damásci jussus, in ea nimírum civitáte ubi olim summis honóribus perfúnctus fúerat, irrisiónes ac ludíbria vulgi ávide captábat. Obediéntiam ádeo cóluit, ut non modo ad quémlibet præsidum nutum præsto esset; sed ne causam quidem eórum quæ præcipiebántur, quamvis árdua essent et insólita, quæréndam sibi umquam putárit. Inter has virtútum exercitatiónes, cathólicum dogma de sanctárum imáginum cultu impénse tuéri numquam déstitit. Quare ut ante Leónis Isáurici, ita póstmodum Constantíni Coprónymi advérsum se ódia vexa-

tionésque provocávit; eo vel magis quod líbere arrogántiam imperatórum retúnderet, qui fídei negótia pertractáre, deque his senténtiam arbitrátu suo ferre audébant.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Mirum sane est quam multa tum ad fidem tutándam, tum ad pietátem fovéndam, et solúta et adstrícta númeris oratióne, Joánnes elucubráverit; dignus sane qui ab áltera Nicǽna sýnodo amplíssimis láudibus celebrarétur, et ob áureum oratiónis flumen Chrysórrhoas appellarétur. Neque solum contra Iconómachos orthodóxam fidem defféndit; sed omnes ferme hæréticos, præsértim Acéphalos, Monothelítas, Theopaschítas strénue impugnávit. Ecclésiæ jura potestatémque egrégie vindicávit. Primátum Príncipis Apostolórum disertíssimis verbis asséruit; ipsúmque ecclesiárum cólumen, infráctam petram, orbis terrárum magístrum et moderatórem sǽpius nóminat. Univérsa autem ejus scripta non modo eruditióne et doctrína præstant, sed étiam quemdam ingénuæ pietátis sensum prǽferunt, præcípue cum Genitrícis Dei laudes prǽdicat, quam singulári cultu et amóre prosequebátur. Illud vero máxime in laudem Joánnis cedit, quod primus univérsam theologíam recto órdine comprehénderit et sancti Thomæ viam complanáverit ad sacram doctrínam tam præclára méthodo tractándam. Tandem vir sanctíssimus méritis plenus devexáque jam ætáte, in pace Christi quiévit anno círciter septingentésimo quinquagésimo quarto. Ejus Offícium et Missam Leo décimus tértius Póntifex máximus, áddito Doctóris título, univérsæ Ecclésiæ concéssit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 6, 6-11

In illo témpore: Factum est et in álio sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, et

docéret: et erat ibi homo, et manus ejus déxtera erat árida. Et réliqua.

Homilía
sancti Petri Chrysólogi
Sermo 32

In hoc hómine ómnium hóminum imágo figurátur, in hoc géritur cura cunctórum, in hoc universórum sánitas diu exspectáta reparátur. Arúerat enim manus hóminis magis stupóre fídei quam siccitáte nervórum, et plus culpa consciéntiæ quam debilitáte carnáli. Antíqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi princípio contígerat ægritúdo; nec arte hóminis aut benefício póterat hæc curári, quæ Dei fúerat indignatióne contrácta. Tetígerat vétita, inconcéssa præsúmpserat, cum se ad árborem sciéndi bonum malúmque porréxerat: auctóre indigébat, non qui malágma impóneret, sed qui posset illátam relaxáre senténtiam, et ignoscéndo resólvere quod religáverat indignándo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

In hoc hómine nostræ tantum géritur umbra sanitátis; perfécta autem salus nobis reservátur in Christo: quia tunc aríditas nostræ manus miseránda dissólvitur, cum cruóre perfúnditur Domínicæ passiónis, cum in illo vitáli ligno crucis exténditur, cum carpit fructuósam de dolóre virtútem, cum totam árborem salútis ampléctitur, cum clavis Dómini corpus affígitur, quo numquam ad árborem concupiscéntiæ et áridæ rédeat voluptátis. Et ait hómini habénti manum áridam: Surge in médium, proféssor debilitátis própriæ, supérnæ pietátis exáctor, testis divínæ virtútis, Judáicæ incredulitátis assértor: surge in médium; ut quos non compúngit virtus tanta signórum, quos non ópera tantæ salútis inclínant, vel debilitátis tantæ miserátio constríngat et mítiget.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix de Homilia Feriæ. Sicubi vero extra Quadragesimam celebretur, erit sequens

Lectio ix

Dixit hómini: Exténde manum tuam; et exténdit, et restitúta est manus illíus. Exténde manum tuam: jussióne sólvitur, quæ fúerat jussióne convíncta. Exténde manum tuam: agnóvit pœna júdicem, opus Deum, indulgéntia pródidit conditórem. Oráte, fratres, ut sola synagóga tali debilitáte fuscétur, nec sit in Ecclésia cujus manum arefáciat cupíditas, cóntrahat avarítia, rapína debílitet, tenácitas ægrótam constríngat; sed si accíderit id ipsum, áudiat Dóminum et cito eam in ópere pietátis exténdat, reláxet et in misericórdia, in eleemósynis pórrigat. Sanári nescit, qui nescit páuperi fœnerári.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem cælésti doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut, quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 28 Martii

S. Joannis a Capistrano

Confessoris 1 Ord.

Duplex majus (m. t. v.)

IN I VESPERIS

℣. Amávit eum. [111]

Ad Magnif. Ant. Dispónam pópulos, * et natiónes mihi erunt súbditæ: timébunt me audiéntes reges horréndi: in multitúdine vidébor bonus, et in bello fortis.

Oratio

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti: præsta, quæsumus: ut, spirituálium hóstium ejus intercessióne superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime, ut supra 724; ℣. Justum dedúxit.

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes, Capistráni in Pelígnis ortus ac studiórum causa Perúsiam missus, in christiánis et liberálibus disciplínis ádeo profécit, ut ob egrégiam juris sciéntiam áliquot civitátibus a Neápolis rege Ladisláo præféctus fúerit. Dum autem, eárum rempúblicam sanctíssime gerens, perturbátis rebus tran-

quillitátem revocáre studet, cápitur ipse et in víncula conjícitur; quibus mirabíliter eréptus, Francísci Assisiénsis régulam inter Fratres Minóres profitétur. Ad divinárum litterárum stúdium progréssus, præceptórem nactus est sanctum Bernardínum Senénsem; cujus et virtútis exémpla, in cultu potíssimum sanctíssimi nóminis Jesu ac Deíparæ propagándo, egrégie est imitátus. Aquilánum episcopátum recusávit; et severióre discíplina atque scriptis, quæ plúrima édidit ad mores reformándos, máxime enítuit. Religiósam vero famíliam, cui potestáte vicária præpósitus fúerat, ita óptimis légibus sanctísque opéribus ampliávit, ut máximum Ordini univérso decus ac fídei cathólicæ increméntum attúlerit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Prædicatióni verbi Dei sédulo incúmbens, Itáliam fere univérsam lustrávit; quo in múnere, et virtúte sermónis et miraculórum frequéntia, innúmeras prope ánimas in viam salútis redúxit. Eum Summus Póntifex Martínus quintus ad exstinguéndam Fraticellórum sectam inquisitórem instítuit. A Nicoláo Papa quinto contra Judǽos et Saracénos generális inquisítor in Itália constitútus, plúrimos ad Christi fidem convértit. In Oriénte multa óptime constítuit, et in concílio Florentíno, ubi véluti sol quidam fulsit, Arménos Ecclésiæ cathólicæ restítuit. Idem Póntifex Nicoláus, postulánte Frideríco tértio imperatóre, illum Apostólicæ Sedis núntium in Germániam legávit, ut hæréticos ad cathólicam fidem, et príncipum ánimos ad concórdiam revocáret. In Germánia aliísque provínciis sexennáli ministério Dei glóriam mirífice auxit, Hussítis, Adamítis, Thaborítis, Hebræísque innúmeris doctrínæ veritáte ac miraculórum luce ad Ecclésiæ sinum tradúctis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Cum Callístus Papa tértius, ipso potíssimum deprecánte, mílites cruce signátos míttere decrevísset, Joánnes per Pannóniam aliásque pro-

víncias volitávit, et qua verbo, qua lítteris príncipum ánimos ita ad bellum accéndit, ut brevi míllia Christianórum septuagínta conscrípta sint. Ejus consílio et virtúte potíssimum Taurunénsis victória reláta est, centum ac vigínti Turcárum míllibus partim cæsis, partim fugátis. Cujus victóriæ cum Romam núntius venísset octávo Idus Augústi, idem Callístus ejus diéi memóriæ solémnia Transfiguratiónis Christi Dómini perpétuo consecrávit. Letháli morbo ægrótum et Ilokium idcírco delátum plures viri príncipes visitárunt; quos ipse ad tuéndam religiónem hortátus, ánimam Deo sancte réddidit décimo Kaléndas Novémbres, anno salútis millésimo quadringentésimo quinquagésimo sexto, ætátis suæ septuagésimo primo. Ejus glóriam post mortem Deus multis prodígiis confirmávit; quibus rite probátis, Alexánder octávus, anno millésimo sexcentésimo nonagésimo, Joánnem in Sanctórum númerum rétulit; ejúsque Offícium ac Missam Leo décimus tértius, áltero ab ejus canonizatióne sǽculo, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 9, 1-6

In illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi

Comment. in Luc. cap. 9, n. 3-4

Apóstoli ídeo nomináti sunt, ut eórum commendarétur auctóritas. Apóstolus enim missus interpretátur: missi autem fuérunt ad prædicándum, secúndum illud: Non misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre. Fuérunt ad prædicándum missi, non rem parvam, sed magnam, scílicet regnum Dei, per quod potest intélligi doctrína veritátis, juxta illud: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Potest étiam dici grátia Spíritus Sancti, secúndum illud: Non est regnum Dei esca et potus, sed justítia, et pax, et gáudium in Spíritu Sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est.

Potest étiam dici glória ætérna, juxta illud: Amen dico vobis, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Omnibus his modis Apóstoli sunt missi prædicáre regnum Dei, scílicet veram doctrínam, divínam grátiam, et ætérnam glóriam. Et quia propter auctoritátem prædicatiónis concésserat potestátem curatiónis, ídeo subdit: Et sanáre infírmos; scílicet misit ad confirmatiónem veritátis prædicátæ secúndum illud: Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Unde signum missiónis spirituális ad prædicándum est sanátio audiéntium a morbis vitiórum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ.

¶ Sicubi vero hoc Festum extra Quadragesimam celebretur, et ix Lectio alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Tria autem sunt signa evidéntia, quibus probátur utrum prædicátor a Dómino sit missus ad Evangélium prædicándum. Primum est auctóritas mitténtis, cujúsmodi est Pontíficis, et máxime Pontíficis Summi, qui est loco Petri, immo Jesu Christi; unde qui ab eo míttitur, a Christo míttitur. Secúndum est zelus animárum in persóna quæ míttitur, quando scílicet principáliter quærit Dei honórem et animárum salútem. Tértium est fructificátio et convérsio auditórum. Per primum sunt núntii Patris, per secúndum Fílii, per tértium Spíritus Sancti. De primo: Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. De secúndo: Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum. De tértio: Pósui vos ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et qui sic míttitur, potest dícere illud: Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit me.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. In nómine meo, * dicit Dóminus, dæmónia ejícient; et, si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Oratio

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti: præsta, quǽsumus; ut, spirituálium hóstium ejus intercessióne superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic fuit magnus * secúndum nomen suum, máximus in salútem electórum Dei expugnáre insurgéntes hostes, ut consequerétur hereditátem.

Et fit Commemoratio sequentis et Feriæ.

Die 29 Martii

B. Joannæ-Mariæ de Malliaco Viduæ 3 Ord.

Semiduplex

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæréenti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Dómine Jesu Christe, humilitátis et caritátis amátor, qui beátam Joánnam-Maríam, tuo amóre succénsam, cæléstibus donis cumulásti et próspera mundi despícere docuísti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur; humilitáte, caritáte et rerum terrenárum contémptu imitémur: Qui vivis.

Deinde in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánna-María de Mallíaco, prænobílibus ornáta natálibus, in castro de Rupe sancti Quintíni, diœcésis Turonénsis, primas hausit mortális vitæ auras. Hæc a pueríitia statim appáruit Dei benedictiónibus prævénta, jamque decénnis, vanos abhórrens, sacros pro solátio legébat libros; atque doctum e Minorítico Ordine consciéntiæ moderatórem nacta, jejúniis, vigíliis, oratióni et omni pietátis cultúræ inténta fuit. Paréntum voluntáti humíliter obtémperans, religióso æque ac nóbili adolescénti nupsit; quem et custódem, uti fertur, suæ virginitátis, et in ca-

ritátis opéribus sócium hábuit. Eo post séxdecim annos pie vita functo, cum a plerísque appeterétur dynástis, castitátem in sui antístitis mánibus Deo vovit, et, beatíssimæ Dei Matris instínctu, Tértii seráphici Ordinis hábitum et régulam suscépit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Hinc, terrénis bonis abdicátis, tantam vel suórum súbiit invídiam, ut ab ómnibus rejécta, ad plures annos in solitúdine, hac et illac emendicátis aliméntis, in omnígenis excoléndis virtútibus vitam tradúxerit. Turónibus postrémo consístens, in angústam cellam prope Minórum ædes recéssit; et ibi, quoad vixit, divínis offíciis in eórum templo adésse, noctes orándo ágere, herbárum crudárum cibum et aquæ potum adhibére, cilício torquére membra, peccatóres ad Deum redúcere, carcéribus deténtos invísere, ægrótis inservíre, ómnibus benefácere in delíciis hábuit. Angelórum pane quam frequentíssime refécta, instar vernántis rosæ rubéscere vultu, ac suavíssima cármina proférre sólita erat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

In recolénda Christi Dómini Passióne uberióribus intérdum lácrimis perfundebátur, sæpiúsque ingeminábat verba: Vúlnera quinque Dei sint medicína mei. Pro Christianórum unióne ac pace magni schísmatis témpore cunctos ad preces hortabátur, Deo præ áliis comméndans divíni verbi præcónes, dicéndo: Pone, Dómine, verba tua in ore ipsórum, sicut promisísti. Tot dénique cumuláta méritis, miraculórum étiam dono decoráta, et Sacris refécta, quinto Kaléndas Apríles, anno millésimo quadringentésimo décimo quarto, ætátis octogésimo secúndo, in cælum evolávit; ejúsque corpus, veste moniálium Clarissárum indútum et in Ordinis Minorítici ecclésiam illátum, omni squalóre depósito, prístinum juventútis decus súbito recépit. Sacrum cultum, a pópulis ei sine intermissióne exhíbitum, Pius nonus, Póntifex Máximus, decréto Apostólico confirmávit, ac festo cum Offício et Missa benígne auxit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi unius non Virginis. [176]

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Oratio

Dómine Jesu Christe, humilitátis et caritátis amátor, qui beátam Joánnam-Maríam, tuo amóre succénsam, cæléstibus donis cumulásti et próspera mundi despícere docuísti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur; humilitáte, caritáte et rerum terrenárum contémptu imitémur: Qui vivis.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 30 Martii
S. Petri Regalati
Confessoris 1 Ord.
Duplex majus

IN I VESPERIS

℣. Amávit eum. [111]

Ad Magnif. Ant. Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Oratio

Deus, qui diléctum fámulum tuum Petrum, carne mortificátum, ad delícias glóriæ tuæ assúmere dignátus es: concéde propítius; ut ad delectatiónes, quæ in déxtera tua sunt usque in finem, méritis ejus et intercessióne perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Manum suam, ℣. Diffúsa est. [179]

Deinde in Quadragesima Commemoratio Feriæ.

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Petrus, cognoménto Regalátus, Vallisoléti in Hispánia nobílibus ac piis paréntibus ortus, ab ipsa pueritia non lévia dedit futúræ sanctitátis indícia. Nihil enim pueríle sápiens, æquálium consórtio abstinébat; et, in solitáriis látitans recéssibus, vacábat rerum cæléstium contemplatióni, jam tum a Deo benedictiónibus dulcédinis prævéntus. Flagéllis, jejúniis aliísque pœnárum genéribus se júgiter mácerans, carnem intra subjectiónem spíritus continébat; virginitátis, quam ad mortem usque servávit, sollícitus cultor. His exercítiis ad strictiórem vivéndi formam se cómparans, ea brevi jecit virtútum fundaménta, quæ mox in celsa

fastígia consurrexérunt. Minórum régulam primum in pátrio cœnóbio proféssus est; póstea inter restituéndæ Observántiæ præcípuos initiatóres fuit. Quod institútum, rigidíssime incéptum, tenóre vitæ plene servávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Siléntium illi perpétuum, somnus brevíssimus; juges lácrimæ, quibus præcípue in sacro conficiéndo Córporis Christi mystério perfundebátur; flagellatiónes cruéntæ; incéssus nudis pédibus; vestis túnica una, lácera et híspida; lectus vel pálea vel humus; jejúnium, juxta sui Institutóris exémplum, ad novem quadragésimas usque protráctum; cibus, ut plúrimum, panis et aqua. Evangélicæ paupertátis insígnis fuit propugnátor et custos, et ob illíus exquisítam observántiam in graves et frequéntes offéndit injúrias; quas immóto alacríque ánimo tólerans, divínam pro calumniántibus et oppugnatóribus exorábat cleméntiam. Caritáte ádeo flagrábat, ut leprósos domum addúceret, eósque tenérrime amplecterétur. Frátribus regéndis præpósitus, magna cum laude offícium implévit; quos enim priváto jamprídem informárat, público deínde confirmábat exémplo.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Aspérrimam vivéndi normam Aquilériæ institútam, in convéntu de Scala Cæli prope Vallisolétum fírmiter stabilívit. Annum dénique agens sexagésimum sextum, mortem sibi imminére præséntiens, Aquilériam revérsus est, ut ibi Deo spíritum rédderet, ubi rigorósi institúti súmpserat exórdium. Febri corréptus, alúmnis ad exáctam régulæ observántiam cohortátis suáque benedictióne munítis, migrávit in cælum tértio Kaléndas Apríles, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo sexto. Fama sanctitátis ejus, quæ longe jam latéque percrebúerat, regína Cathólica Elísabeth permóta, corpus, quod in commúni Fratrum sepúlcro repósitum fúerat, in nobilióre túmulo reponéndum curávit. Petri cultum, ob multa per

eum patráta mirácula propagátum, Innocéntius Papa undécimus ratum hábuit et confirmávit; Benedíctus autem décimus quartus solémni ritu Petrum catálogo Sanctórum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi
Comment. in Luc. cap. 12, n. 50-52

Sint lumbi vestri præcíncti. Sicut ille expedítus est, qui est præcínctus ad viam progrediéndam; sic ille expedítus est, qui restríngit in se desidéria carnália. Unde Gregórius: Lumbos ígitur præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia non súfficit mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat bonis opéribus insudáre, prótinus súbditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus habémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. Lucérna enim dícitur recte divínum mandátum. Hæc lucérna est in manu, quando mandátum est in operatióne. Et nota, quod sicut lucérna abscóndit lumen a vento sed non a visu, sic bona ópera comparántur lucérnæ; quia sic debet opus esse in público, quaténus inténtio máneat in occúlto: sic velit homo áliis dare exémplum virtútis, ut tamen non quærat munus transitórii favóris.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis, id est, quando véniet ad judícium descendéndo de cælis. Unde a bonis semper debet exspectári. Et hæc ex-

spectátio non est vana, non est étiam somnolénta; et ídeo subdit: Ut, cum vénerit, properándo ad judícium, et pulsáverit, per infirmitátis flagéllum: conféstim apériant ei, per desidérium íntimum. Beda: Non vult aperíre júdici pulsánti qui, timens vidére irátum quem contémpsit, de córpore exíre métuit. Aperit qui júdicem lætus et secúrus sústinet, et de propínqua morte gaudet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix de Homilia Feriæ. Sicubi vero extra Quadragesimam celebretur, erit sequens

Lectio ix

Hoc Evangélium légitur in festis Confessórum, pro eo quod ipsi commendántur tripĺíciter: scílicet quantum ad declinatiónem mali in præcinctióne lumbórum, et quantum ad operatiónem boni in portatióne lucernárum, et quantum ad exspectatiónem óptimi in similitúdine hóminum exspectántium dóminum suum; secúndum illa tria quæ dicúntur in Michǽæ sexto: Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum: fácere judícium, respéctu tui; et dilígere misericórdiam, respéctu próximi; et sollícite ambuláre cum Deo tuo, respéctu Dei.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Amen dico vobis, * quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

Oratio

Deus, qui diléctum fámulum tuum Petrum, carne mortificátum, ad delícias glóriæ tuæ assúmere dignátus es: concéde propítius; ut ad delectatiónes, quæ in déxtera tua sunt usque in finem, méritis ejus et intercessióne perveníre valeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Ambulávit * in omni via Patris sui, et non declinávit ex ea; fecítque quod rectum erat in conspéctu Dómini.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

Feria VI post Dominicam Passionis

SEPTEM DOLORUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Duplex majus

IN I VESPERIS

Si hoc Festum utrisque Vesperis careat, Hymnus Vesperarum Stabat Mater, omisso verbo Amen, jungitur ad Matutinum cum Hymno Sancta Mater : si autem habeat tantum II Vesperas, ad Matutinum dicitur Hymnus Stabat Mater, ad Laudes Sancta Mater, in II Vesperis Virgo vírginum.

Ant. Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

Ant. Diléctus meus * cándidus et rubicúndus : comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Diléctus meus cándidus et rubicúndus : comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

Ant. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo diléctus tuus declinávit?

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prǽlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo diléctus tuus declinávit?

Ant. Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei:

in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Ant. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovìsti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * qui humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Is. 53, 1-2

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus

Stabat Mater dolorósa,
Juxta crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mærébat, et dolébat
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriéndo desolátum,
Dum emìsit spíritum.

Eja, Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Tuam ipsíus ánimam * (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio

Deus, in cujus Passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, Passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Feriæ:

Ant. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

℣. Eripe me, Dómine.

Oratio

Esto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes; tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

Conclusio Hymnorum, etiam ad Horas, erit sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.
Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Astitérunt reges terræ, * et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi; et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi; et exaudívit me de monte sancto suo.

Ant. Factum est cor meum * tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

℣. Pósuit me desolátam.
℟. Tota die mæróre conféctam.

Lectio j

De Isaía Prophéta

Cap. 53, 1-12

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor; et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem; et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Diléctus meus cándidus et rubicúndus, et totus desiderábilis: * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum. ℣. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salútem. - Omnis enim.

Lectio ij

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum; sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est. Generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium. Propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua; eo quod iniquitátem non

fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ,* Humánæ salútis prétio quasi hyacínthis refértæ. ℣. Córnua in mánibus ejus: ibi abscóndita est fortitúdo ejus; sunt enim manus ejus. - Humánæ salútis prétio.

Lectio iij

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longǽvum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia; pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum; * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus huic Matrem suam vírginem vírgini commendávit. - Quia virgo. Glória Patri. - Quia virgo.

IN II NOCTURNO

Ant. Inimíci mei * dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sǽculo et usque in sǽculum: fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Deus, vitam meam * annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc convertèntur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fílii hóminum, * dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Lectio iv

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
In Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. n. 14-15

Martyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ Passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur: et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judǽi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite, emísit spíritum. ℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo? - Et inclináto cápite.

Lectio v

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plus quam Mártyrem non immé-

rito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plus quam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedǽi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Pássio Dómini * Ipsam ejus Matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit. ℣. Ferrum lánceæ militáris latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis Matris. - Ipsam ejus Matrem.

Lectio vj

Non mirémini, fratres, quod María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus: longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut inde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit; fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exsíliat? ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. - Ut fons aquæ. Glória Patri. - Ut fons aquæ.

IN III NOCTURNO

Ant. Intendérunt arcum * rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt

arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:*defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: *

exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Ant. Replévit me amaritúdine, * inebriávit me absynthio.

Psalmus 108

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absynthio.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 19, 25-27

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 119 in Joann., n. 1-2

Hæc nimírum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat Matri: Quid mihi et tibi est, múlier? nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat; nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, affectu commendábat humáno. Morális ígitur insinuátur locus: facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit magístri docéntis.

℟. Dóleo super te, fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum! * Sicut enim mater úni-

cum díligit fílium, ita ego te diligébam. ℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. - Sicut enim.

Lectio viij

Ex hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus quod docébat quando dicébat: Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque domésticum quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse Magíster Sanctórum de seípso constituébat exémplum; quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat et regébat; sed ut matri homo, de qua creátus fúerat et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

℟. Eja, Mater fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus, * Et Domínicæ Passiónis fructum sentiámus. ℣. Ut sicut fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit: ita et nos commórtui cum eódem resurgámus. - Et. Glória Patri. - Et.

Lectio ix

de Homilia Feriæ occurrentis:

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 11, 47-54

In illo témpore: Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 49 in Joann., n. 26-27

Pontífices et pharisǽi sibi consulébant: nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus? ouia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Diléctus meus * cándidus et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

3 Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo diléctus tuus declinávit?

4 Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5 Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Is. 53, 1-2

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus

Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere;

Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.

Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Ant. Cum vidísset Jesus * Matrem stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua.

Oratio

Deus, in cujus Passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, Passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Feriæ:

Ant. Appropinquábat autem dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

℣. Eripe me de inimícis.

Oratio

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes; temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis; et ad eam in Responsorio brevi Versus Qui passus es propter nostram salútem.

AD TERTIAM

Capitulum Quis crédidit, ut supra ad Laudes.

℟. br. Pósuit me * Desolátam. - Pósuit. ℣. Tota die mærórе conféctam. - Desolátam. Glória Patri. - Pósuit.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

AD SEXTAM

Capitulum Is. 53, 5

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. br. Fácies mea * Intúmuit a fletu. - Fácies. ℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. - Intúmuit. Glória Patri. - Fácies.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

AD NONAM

Capitulum Is. 53, 8

Generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium. Propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Deus, vitam meam * Annuntiávi tibi. - Deus. ℣. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo. - Annuntiávi. Glória Patri. - Deus.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

IN II VESPERIS

Omnia dicuntur ut in I Vesperis 738, præter sequentia:

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Cum vidísset Jesus * Matrem stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua.

¶ Si tamen de hoc Festo, ob concursum ejus cum altero B. Mariæ Virg. Festo digniore, in I Vesperis persolutum non fuerit Officium neque habita Commemoratio, loco præcedentis Antiphonæ, ponitur Antiphona Tuam ipsíus ánimam, in eisdem I Vesperis assignata.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Ant. Príncipes sacerdótum consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

℣. Eripe me, Dómine.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus; liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

FESTA APRILIS

Die 2 Aprilis

B. Leopoldi a Gaichis
Confessoris 1 Ord.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Leopóldum Confessórem te in solitúdine toto corde quǽrere, et in médio pópuli tui salútem operári mirabíliter docuísti: ejus, quǽsumus, exémplis et méritis; fac nos in tua caritáte fervéntes, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Francisci de Paula Conf. (Duplex): Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

¶ Si autem de ipso S. Francisco in II Vesperis agenda non sit Commemoratio: Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

Oratio

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue, quǽsumus; ut ejus méritis et imitatióne promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Leopóldus, Gáichis parvo Perusínæ diœcésis óppido, piis paréntibus natus, in gregis custódia puerítiam innocénter transégit. Adoléscens ad evangélicam perfectiónem et ad ánimas Deo lucrándas, divína aspiránte grátia vocátus, eódem anno, quo sanctus Leonárdus a Portu Maurítio ad cælos evolávit, Ordini Minórum se adscrípsit. In domo Dómini altióres quotídie ascensiónes in suo corde dispósuit, et de virtúte in virtútem progrédiens, non solum a rigidíssimæ disciplínæ régulis numquam defléxit, sed étiam sodáles ad omnímodam illíus observántiam verbo atque exémplo allícere conabátur. Sacerdótio initiátus, philosophíæ ac theologíæ tradéndæ munus sibi demandátum ita éxsequi conténdit, ut discipulórum mentes ad sciéntiam simul atque pietátem impélleret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Sacris conciónibus póstea addíctus, ardéntem caritátem non minus erga Deum

quam erga próximum diffúndere stúduit. Nullis parcens labóribus, nullis minis et persecutiónibus detérritus, strénuus imitátor sancti Leonárdi, quadragínta quinque annórum spátio, per cunctas Umbriæ regiónes innúmeros fidéles ad pœniténtiam et christiános mores revocávit: quod non solum divíni verbi præcónio, sed étiam vitæ exémplo obtínuit. Sæpe enim in públicum prodíbat spínea coróna témpora redimítus, ponderósa onústus cruce, ac cædens flagéllis corpus, vigíliis jam et cilíciis attenuátum. Províncíæ suæ moderándæ præpósitus, in cœnobiórum tuéndam disciplínam toto péctore incúbuit. Quod ut efficácius assequerétur, sacrum recéssum in Monte Luco prope Spolétum instítuit, peculiáres leges ibi servándas præscríbens, dignas quæ ab Apostólica Sede approbaréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Iníqua lege et vi coáctus recéssum Montis Luci relínquere, nonnúllis e cœnóbio sodálibus sibi adjúnctis, eámdem fere atque in claustro vivéndi formam in sæculo rétinens, per Umbriam concionári non désiit. Juraméntum coram civíli præside præstáre jussus, constánter cum renuísset, exsílio non semel mulctátus est; exsulánsque, egrégio fortitúdinis exémplo prælúxit. Ubi primum, post tot tantásque procéllas, mýstica Petri navis quiévit, Leopóldus ad Montem Lucum dénuo cum sodálibus úndique accítis confúgit. Ibi jejúniis precibúsque déditus, præcélsum virtútum gradum áttigit, id unum ægre ferens quod, sénio conféctus, próximo per sacras Missiónes subveníre prohiberétur. Attamen in ipsa recéssus ecclésia sacris iísdem Missiónibus óperam dare cœpit; sed inter concionándum gravi morbo corréptus est: eóque patientíssime toleráto, quarto Nonas Apríles obdormívit in Dómino, anno millésimo octingentésimo décimo quinto, ætátis suæ octogésimo tértio. Eum, miráculis in vita et post mortem illústrem, Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, Beatórum número solémniter accénsuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et per-

vénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Francisco de Paula Conf.

Lectio ix

Franciscus Paulæ in Calábria natus est. Adoléscens, divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam, sed meditatiónibus cæléstibus suávem vitam duxit. Cum autem virtútum ejus fama longe manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, caritátis causa e solitúdine egréssus, ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit. Perpétuam virginitátem servávit; humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Caritáti ita addíctus fuit, ut sui Ordinis tésseram esse jússerit. Multis miráculis servi sui sanctitátem Deus comprobávit, quorum illud in primis célebre, quod, a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum, strato super flúctibus pállio, cum sócio transmísit. Multa étiam prophético spíritu prædíxit. Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo, ætátis anno nonagésimo primo.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beátum Leopóldum Confessórem te in solitúdine toto corde quærere, et in médio pópuli tui salútem operári mirabíliter docuísti: ejus, quæsumus, exémplis et méritis; fac nos in tua caritáte fervéntes, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Francisci de Paula: Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue, quæsumus; ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus præmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et S. Francisci de Paula.

Die 3 Aprilis

Bb. Gandulphi a Binasco et Joannis a Pinna Confessorum 1 Ord.

Semiduplex

Ant. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áqui-

læ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient. (T. P. Allelúja.)

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum. (Allelúja.) ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. (Allelúja.)

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Gandúlphi et Joánnis Confessórum tuórum exémpla nos provocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Francisci de Paula:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio Deus, humílium, ut supra.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Gandúlphus Binásci, diœcésis Papiénsis óppido, nobílibus ac piíssimis paréntibus ortus est. Adoléscens, lítteris humanióribus et fídei rudiméntis magistério patris imbútus, mundíque illécebras aversátus, sibi perfectióris vitæ genus ineúndum cénsuit. Hinc, bonis ómnibus in páuperes distribútis, se Ordini Minórum adjúnxit. Deínde, verus seráphici Patriárchæ imitátor, assídue précibus, vigíliis omnísque géneris afflictatiónibus inténdit. Ad sacerdótium evéctus, ut glóriam Christi et animárum salútem sacro ministério promovéret, Itáliam ferme totam pedes peragrávit, donec Panórmi cónstitit. At hóminum illuc ad eum confluéntium vitatúrus frequéntiam, in silvis apud Castrum Veteránum, eremíticæ cúpidus vitæ, se occúluit; mox tamen, Dómino inspiránte, Polítium, Cephaludénsis diœcésis óppidum, concéssit, ibíque sacris conciónibus et miráculis complúres sibi ac Deo conciliávit. Tandem cælo matúrus, prænuntiáta óbitus sui hora, Polítii in Dómino piíssime obdormívit, tértio Nonas Apríles anni millésimi ducentésimi sexagésimi. Perpétuum cultum miráculis adáuctum, ac Patróni títulum a cívibus Polítii beáto Gandúlpho tribútum, Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, confirmávit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo. (T. P. Allelúja.) ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus datúrus.

Lectio v

Joánnes in óppido Pinnæ, Firmánæ diœcésis, honéstis paréntibus natus est. Adoléscens, pulchérrimi púeri sibi apparéntis voce admónitus fuit, ut alúmnum seráphici Patris concionántem adíret, atque illíus mónitis obtemperáret; et sponsiónem ínsuper accépit fore ut, post longum eménsum iter, in beátam paradísi pátriam vocarétur. Itaque, concionatóris verbis tactus, in Ordinem Minórum íngredi properávit. Sacerdótio insignítus, in Gálliam missus est, ut Ordinis cœnóbia constrúeret et evangélicam vivéndi normam promovéret.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis. (T. P. Allelúja.) ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam.

Lectio vj

Vigínti quinque annos ibi morátus est, atque omnígenis virtútibus, mansuetúdine potíssimum ac puritáte, íncolas illos in sui admiratiónem et amórem traxit. Cum cérneret divínæ sponsiónis sibi factæ completiónem prótrahi, sub árbore cónstitit, cupiítque dissólvi. Adfuit vero Dóminus, qui eum de cæl ésti prǽmio post exsolútas in hac vita piaculáres pœnas assequéndo certiórem fecit. In Picénum revérsus, altíssimæ contemplatiónis, signórum et prophetíæ donis Joánnes emícuit; donec tértio Nonas Apríles, anno círciter millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, in cœnóbio Pinnæ placidíssime óbiit. Pius autem séptimus Offícium ac Missam in ejus honórem concéssit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. (T. P. Allelúja.) ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen. Glória Patri. - Et nomen.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Gandúlphi et Joánnis Confessórum tuórum exémpla nos provócent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis ac S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Die 4 Aprilis

S. Benedicti a S. Philadelpho
Confessoris 1 Ord.

Duplex majus

Oratio

Deus, qui beátum Benedíctum Confessórem tuum cæléstibus donis locupletásti, eúmque in Ecclésia tua signis et virtútibus claróre fecísti: præsta, quǽsumus; ut ejus méritis et précibus tua benefícia capiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te. (T. P. Allelúja.)

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. (Allelúja.)
℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. (Allelúja.)

Deinde Commemoratio S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct. (Duplex):

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Benedíctus, ob córporis nigrédinem Sanctus Niger vulgo appellátus, in pago sancti Philadélphi, Messanénsis diœcésis, ex paréntibus Mauris quidem génere, religióne tamen cathólicis, ortus est. Ab ipsa pueritía Deum timére cœpit et mandáta ejus custodíre, corpus suum inédia ac labóribus castígans et in spíritus servitútem rédigens. Ferventióre in Deum pietáte accénsus, in ipso juventútis flore, re familiári véndita ac paupéribus distribúta, solitáriam vitam, quam id témporis pii áliquot viri sub régula sancti Patris Francísci ex concessióne Apostólica agébant, ad quadragésimum usque ætátis suæ annum in ómnium virtútum et asperitátum exercitatióne servávit. Verum, mandánte Pio Papa quarto, ut iídem solitárii, beáti Francísci institútum jam profésssi, in unam ex probátis religiónibus se recíperent, Benedíctus, divíno instínctu Panórmum proféctus, ad Fratres Minóres sanctæ Maríæ de Jesu statim se cóntulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum

ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Religiónem ingréssus, virtútum ómnium exercítium asperrimúmque vitæ genus, quod in erémo inchoáverat, ita persecútus est, ut ab ómnibus tamquam perfectiónis exémplar haberétur. In húmili namque conversórum gradu constitútus, vilíssima quæque ac laboriósa cœnóbii múnera alácriter obíre semper est visus. Septem ánnuas quadragésimas, a seráphico Patre institútas, et abstinéntiam fere perpétuam pie inviolatéque servávit. Lectus illi nuda humus, somnus brevíssimus, vestis híspida ac vilis, paupértas summa, illibáta cástitas; Dei vero amor tam ardens, ut in lácrimas et suspíria frequentíssime erúmperet. Sæpe étiam, in divinárum rerum contemplatióne defíxus, supernórum charísmatum dono exornári méruit: dignus proptérea qui in eódem cœnóbio sanctæ Maríæ de Jesu, cujus reformátio tunc cœ́perat, Fratrum regímini licet láicus præficerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

In præsidem eléctus, reformatiónem illic institútam suis exémplis prudentíque administratióne firmávit, pusíllum gregem ad paupertátis, pœniténtiæ ac severióris disciplínæ stúdium modis ómnibus incéndens. Annum dénique cum ágeret sexagésimum tértium, extrémo morbo corréptus et sacraméntis munítus, prænuntiáto dormitiónis suæ témpore, prídie Nonas Apríles, anno millésimo quingentésimo octogésimo nono, spíritum Deo réddidit. Ejus corpus, quod íntegrum adhuc suavíque fragrans odóre pérmanet, singulári veneratióne in urbe Panormitána statim coli cœptum est. Quem quidem cultum Benedíctus Papa décimus quartus approbávit. Novis póstmodum Benedíctum fulgéntem signis Pius séptimus, Póntifex Máximus, Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et per-

vénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi

Comment. in Lucæ c. 12, n. 44 et 46-48

Dissuádet Dóminus sollicitúdinem avarítiæ promitténdo superexcelléntiam prǽmii, cum dicit: Nolíte timére, pusíllus grex. Pusíllus grex dícitur respéctu multitúdinis reprobórum, vel pusíllus ratióne modicitátis própriæ, vel pusíllus ratióne humilitátis voluntáriæ; est enim Deus humílium. Et tálibus promíttit Deus regnum; ídeo subdit: Quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Hæc autem superexcelléntia regni promíssi indúcit spem; et, inducéndo spem, indúcit securitátem; et per hoc aufert pusillanimitátem timóris et ardórem cupiditátis. Solum enim illud regnum est vera cordis posséssio, quæ cor implet, et auférri non potest, quia intus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Dissuádet sollicitúdinem avarítiæ promitténdo superabundántiam thesáuri pro dimissióne sǽculi, cum dicit: Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam; id est, distribúite bona vestra paupéribus. Et quia durum est véndere et dare absque recompensatióne, ídeo addit: Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt. Et quia ista retribútio est opulentíssima, quæ est in his sácculis, ídeo subdit: Thesáurum non deficiéntem in cælis; subintellígitur Fácite: et hoc fit per eleemósynam. Et quod iste thesáurus cæléstis sit indefíciens, osténdit: quia non potest amítti per fures, non potest corrúmpi in se; ídeo addit: Quo fur non apprópiat neque tínea corrúmpit. Et proptérea in terris thesáurus indefíciens non potest habéri. Qui vult ergo indeficiéntem habére, dispérgat in terris, ut abúndet in cælis.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Isidoro Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Lectio ix

Isidórus, natióne Hispánus, ex nova Carthágine, Severiáno patre provínciæ duce natus, a sanctis epíscopis Leándro Hispalénsi et Fulgéntio Carthaginiénsi, frátribus suis, pie et liberáliter educátus, omni scientiárum et christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Leándro vita functo, ad Hispalénsem cáthedram assúmptus, Sedis Apostólicæ in tota Hispánia vicárius constitútus est. In episcopátu se ómnium bonórum óperum præbuit exémplar, et instauràndæ ecclesiásticæ disciplínæ sollícitus máxime fuit. Coácto Híspali concílio, Acephalórum hæresim, Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrínæ famam adéptus est, ut, elápso vix ab ejus óbitu anno sextodécimo, Doctor egrégius merúerit appellári. Libros scripsit perútiles et eruditióne plenos. Præfuit concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset ecclésiam, Híspali migrávit in cælum, anno sexcentésimo trigésimo sexto.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Est magna autem vis faciénda, ubi locátur thesáurus, quia et ibídem locátur ánimus; ídeo subjúngit: Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Thesáurus est illud, quod principáliter amat ánimus; ubi autem est principále amátum, ibi hábitat ánimus. Et sápiens thesáurum habet in cælis, et stultus in terris; thesáurus enim iste visíbilis et terréstris consístit in pecúnia, sed thesáurus invisíbilis consístit in sapiéntia. Et nota quod iste thesáurus, qui consístit in sapiéntia, íncipit a timóre reveréntiæ, próficit autem in stúdio disciplínæ, conservátur in sanctitáte consciéntiæ, consummátur autem in sublimitáte glóriæ.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beátum Benedíctum Confessórem tuum cæléstibus donis locupletásti, eúmque in Ecclésia tua signis et virtútibus clarére fecísti: præsta, quǽsumus; ut ejus méritis et précibus tua benefícia capiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Isidori:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et S. Isidori.

Die 5 Aprilis

S. Vincentii Ferrerii Confessoris

Duplex

Ant. Similábo eum. ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Isidori:

Ant. O Doctor óptime, ut supra, 759

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. (Allelúja.) ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. (Allelúja.)

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Vincéntius, honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sǽculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit; et emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, theologíæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet,

et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos, terróre concússos atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

In hoc autem apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit: Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit; quotídie ad pópulum conciónem hábuit; inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit; sancta et recta consília nulli denegávit; carnes numquam comédit, nec vestem líneam índuit. Populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit; et, cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur et unita servarétur plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit et ampléxus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Per ipsum divína virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt; spíritus immúndos e corpóribus éxpulit; surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit; leprósos mundávit; mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ províncciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono. Quem Callístus tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 6 Aprilis

B. Mariæ-Crescentiæ Höss

Virginis 3 Ord.

Duplex

Oratio

Deus, qui in beáta María-Crescéntia Vírgine tua christiánæ perfectiónis exémplum misericórditer tribuísti: præsta, quæsumus; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam consequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

María - Crescéntia Höss Kaufbúræ in Suévia piis paréntibus ac textrínæ arte vitam ducéntibus nata, vel a prímula ætáte indícia futúræ sanctitátis præbuit. Adeo matúre dídicit súpplices manus ad cælum tóllere, et patri facta Evangélii narránti aures inténdere, Christóque patiénti illacrimári, ut viderétur prius divinárum rerum notítiam quam loquélam fuísse assecúta. Inter lutheránæ sectæ perícula innocénter adolescéntiam transégit, Deíparæ præsídio, cui virginitátis florem devóvit; ac tam modéste gressum morésque compósuit, tanta caritáte panem sponte sibi adémptum in páuperes distríbuit, ut vel ipsos erróris fautóres in sui tráxerit admiratiónem.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

In Kaufburénse monastérium Tértii Ordinis sancti Francísci admítti pétiit; at ob inópiam plúries repúlsa est. Tandem, lutheráno viro urbis cónsule instánte, qui de cœnóbio óptime méritus erat, etsi indotáta, recépta est anno ætátis suæ vigésimo primo. Fácile pietátis et disciplínæ stúdio Soróres céteras antecélluit, et quasi exémplar vir-

tútum ómnium suspiciebátur; quod cum invídiam áliquot moniálium excitásset diáboli calliditáte conflátam, diu acerbíssima quæque invícto ánimo tolerávit. Sæpe enim aut a moniálibus e suo cubículo exturbáta, aut verbéribus spectrísque horréndum in modum a dæmone vexáta est. Tandem innocéntia ejus cógnita, singulárem Maríæ-Crescéntiæ sanctitátem Soróres ipsæ, quæ inféensæ fúerant, suo præcónio celebrárunt.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Inferióribus offíciis egrégie perfúncta, tirónibus præfuit, eásque sic instítuit, ut unánimi suffrágio totíus ascetérii præses renuntiári merúerit. Tum máxime religiósæ disciplínæ stúdium in eo monastério flóruit; et exímia sanctitátis fama, quam sibi Dei fámula comparáverat, cæléstibus donis aucta, Baváriam, mox et Germániam totam, Hungáriam aliásque regiónes pervásit. Itaque Maríam-Crescéntiam, tamquam oráculum, ex díssitis quoque locis, insígnes viri, civitátum optimátes ipsíque reges consúltum adíbant, Sanctámque cathólici simul atque acathólici prædicábant. Tandem, prodígiis insígnis, divíni pótius ardóris vi quam morbo consúmpta, cum sexagésimum secúndum ætátis annum ágeret, prænuntiáta óbitus hora, ad cæléstis Agni núptias evolávit, sub média nocte inter dies quintam et sextam Aprílis, anno millésimo septingentésimo quadragésimo quarto. Eam, miráculis claram, Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, beatárum Vírginum fastis adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi unius Vírginis 1 loco. [152]

Oratio

Deus, qui in beáta María-Crescéntia Vírgine tua christiánæ perfectiónis exémplum misericórditer tribuísti: præsta, quǽsumus; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam consequámur ætérnam. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 7 Aprilis
B. Guillelmi a Sicli Eremitæ
Confessoris 3 Ord.
Semiduplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátum Guillélmum Confessórem tuum mirabília operáris: concéde, quǽsumus; ut, sicut ejus interveniéntibus méritis, ægrótis tríbuis corpóribus sanitátem, ita nos fácias ad ætérnum perveníre consórtium. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Guillélmus Neti in Sicília, anno reparátæ salútis millésimo trecentésimo nono, nóbili génere ortus est; atque adoléscens a Frideríco Celtibérico, qui in ea regnábat ínsula, in suos armígeros cooptátus fuit. Quum autem die quadam rex in némore prope Ætnam montem venarétur, in ipsum regem írruit immánis aper e silva actus: ab eóque Guillélmus, dum impávide illi se oppóneret, mortíferum morsum accépit. Inde sáucius Cátanam bajulátus, ibíque Eucharístiæ sacraménto magna pietáte suscépto, ánimam jam agébat; cum ecce stans virgo et martyr Agatha moriénti sanitátem réddidit, eíque suásit ut supérno Regi servíret, et, relícta milítia, in erémum secedéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Dimissióne ítaque a Friderico rege, qui eum valde diligébat, impetráta, Netum conténdit; quo in itínere pretiósam vestem cum obsoléto cujúsdam sibi occurréntis páuperis induménto commutávit, omnémque pecúniam, quam a rege accéperat, eídem páuperi largítus est. Neti, in hospítio sancti Martini, céllulam incóluit, cui contigua erat ædes sanctíssimi Crucifíxi: et indútus hábitu Franciscáli Tértii Ordinis, mirábilem vitam, oratióni et jejúniis vacans, in cínere et cilício duxit. Intérea ádditus est ei sócius in eódem hospítio sanctus Conrádus Placentínus, ipse quoque eremíta et in Tértium Ordinem Franciscálem adléctus. Post duódecim annos beáto Guillélmo ipsa Dei Mater appáruit, eúmque jussit Siclim pérgere ibíque morári, ut cultum erga icónem, quæ Matris Pietátis título decora-

bátur, eo quidem témpore ferme intermíssum, restaurándum páriter et augéndum curáret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Plúrimum ígitur inter Siclénses crevit píetas erga idem beátæ Vírginis simulácrum ópera Guillélmi, qui Sicli réliquum vitæ spátium sanctíssime transégit. Habitábat in cella angustíssima, quam suis ipse mánibus ædificáverat; ibíque, humi jacens, brevem carpébat somnum. Omnes vero sancta ejus consuetúdine proficiébant: justi fervébant spíritu, et peccatóres in virtútis viam reducebántur. Aliquándo una cum sancto Conrádo, qui Neto ad eum inviséndum vénerat, omni victu potúque totam Quadragésimam abstínuit. Occúlta córdium, remóta et futúra, supérno illustrátus lúmine, agnoscébat; múltaque vivens et post mortem mirácula patrávit. Obiit autem Sicli prídie Nonas Apríles anni millésimi quadringentésimi quarti; ejúsque óbitum sacra templórum æra, némine pulsánte tinniéntia, mirabíliter nuntiárunt. Ipsíus corpus, quod invéntum est flexum in génua et complicátis mánibus oculísque levátis in cælum, ad templum sancti Matthǽi Apóstoli, non sine certis divínæ voluntátis indíciis, allátum fuit, in eóque sepúltum. Beáti vero Guillélmi festum Paulus tértius, Póntifex Máximus, Officio et Missa coléndum indúlsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátum Guillélmum Confessórem tuum mirabília operáris: concéde, quǽsumus; ut, sicut ejus interveniéntibus méritis, ægrótis tríbuis corpóribus sanitátem, ita nos fácias ad ætérnum perveníre consórtium. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 8 Aprilis

B. Juliani a S. Augustino
Confessoris 1 Ord.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Juliánum Confessórem tuum per humilitátis et innocéntiæ sémitas ad cæléstis glóriæ fastígium perduxísti: fac nos, per ejus vestígia gradiéntes, supérbe non sápere; et ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátum Guillélmum Confessórem tuum mirabília operáris: concéde, quæsumus; ut, sicut ejus interveniéntibus méritis, ægrótis tríbuis corpóribus sanitátem, ita nos fácias ad ætérnum perveníre consórtium. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Juliánus a sancto Augustíno in óppido Medína-Cæli, diœcésis Seguntínæ in Hispánia, honéstis piísque paréntibus natus est. Sortítus ánimam bonam, vel a téneris annis exímia præbuit futúræ sanctitátis specímina. Adoléscens capéssere Minórum Institútum deliberávit. Voti compos factus, in recéssu sanctæ Maríæ de Salicéto, provínciæ Castéllæ, tirocínium inchoávit. Sed paulo post, Deo sic permitténte, dimíssus est. Non tamen proptérea a concépto propósito déstitit; quinímmo in vicínum montem se cóntulit, atque ibi, cum ex árborum ramis sibi tugúriolum parásset, sui córporis afflictatióni ac rerum cæléstium contemplatióni vacábat, semel quotídie ad idem cœnóbium accédens, parum obsónii cum áliis egéntibus acceptúrus. Die autem quadam, cum in itínere páuperem nudum invenísset, misericórdia motus, illum prótinus, se nudáto, vestívit. Quod nóbile caritátis fácinus perpendéntes religiósi, illum dénuo in suum sodalítium recepérunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Solémnibus votis nuncupátis, Juliánus máximo ánimi fervóre viam perfectiónis est prosecútus. Nullam exínde córpori suo concéssit réquiem. Jejúnium illi perpétuum: cibus frequénter panis et aqua, quandóque ólera, nullo adhíbito condiménto; raro et

exígua quantitáte pisces: ac per íntegram Quadragésimam ipse nihil præter fólia fabárum comedísse fertur. Somnum, eúmque brevíssimum, vel super nudam humum vel super sarmentórum et lignórum fasces récubans, carpébat. Férrea caténa per vigínti quátuor annos præcínctam carnem cohíbuit, férreis páriter círculis bráchia et fémora perstrínxit. Obediéntiæ studiosíssimus, malle se mori quam non obedíre sæpe testátus est. Castitátem, quam ad óbitum usque servávit illæsam, in áliis quoque omni qua pótuit diligéntia stúduit promovére. Choréas idcírco ácriter insectabátur, et nihil ut eas impedíret omísit. Paupertátem ita cóluit, ut neque cellam sibi destinátam umquam habúerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Oratióni semper inténtus, Christi Dómini et beátæ Maríæ Vírginis apparitiónibus sæpe recreabátur; et non semel, dum sub dio oráret, áeris tempestátes fugávit. Complúra spíritu prophético prædíxit et córdium secréta inspéxit. Tantæ erat humilitátis, ut se magnum peccatórem reputáret; et se stultum fáciens propter Christum, pœniténtiæ ópera et supérnos favóres omni diligéntia occultábat. Tandem méritis plenus et miráculis clarus, virtútum ómnium egrégia cum dedísset exémpla, Complúti, in convéntu sancti Dídaci, Ecclésiæ sacraméntis munítus, in Dómino obdormívit sexto Idus Apríles, anno millésimo sexcentésimo sexto, ætátis suæ círciter quinquagésimo tértio. Defúncti cadáver, flexíbile ac suávem spirans odórem, per dies decem et octo, ut populórum concúrsui fíeret satis, insepúltum remánsit. Servi sui sanctitátem statim post óbitum miráculis Deus testátam vóluit; quibus rite probátis, Leo duodécimus, Póntifex Máximus, illum Beatórum número solémniter accénsuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi unius Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Oratio

Deus, qui beátum Juliánum Confessórem tuum per humilitátis et innocéntiæ sémitas ad cæléstis glóriæ fastígium perduxísti: fac nos, per ejus vestígia gradiéntes, supérbe non sápere; et ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 9 Aprilis

B. Thomæ a Tolentino

Martyris 1 Ord.

Semiduplex

In Quadragesima Ant. Iste Sanctus, ℣. Glória et honóre. [32] Tempore Paschali Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et Justi. [68]

Oratio

Deus, qui nobis in beáto Thoma Mártyre tuo apostólici zeli ac fortitúdinis exémplar exímium præbuísti: ipsíus méritis et précibus concéde; ut própriam et aliórum salútem júgiter operári studeámus. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Fratres: Debitóres [52], cum Responsoriis pro Temporis qualitate. [34] vel [69]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Thomas, Tolentíni in Picéno nobílibus paréntibus natus, vix ínita adolescéntia, assequéndæ stúdio perfectiónis incénsus, Fratrum Minórum Ordini se adjúnxit. Seráphicam régulam proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus, et máxime singulári paupertátis amóre ac zelo salútis animárum enítuit. Hæc inter Ayton, rex Armenórum, a Minístro generáli Ordinis Minórum sacerdótes áliquot expostulávit, qui in suo regno cathólicam religiónem propagárent ac tueréntur. Thomas ígitur, quátuor adjéctis sodálibus, illuc est missus; exceptíque a pópulo summa veneratióne, innúmeros schismáticos ad Ecclésiæ unitátem reduxérunt, et infidélibus quamplúrimis persuasérunt ut christiána dógmata profiteréntur.

In Quadragesima:

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. - Et dedit illi.

Tempore Paschali:

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Accidit autem ut ipse Ayton armis Saracenórum premerétur; quam ob rem Tho-

mas cum binis sóciis ad Nicoláum quartum, Románum Pontíficem, et ad reges Galliárum et Angliæ ab eo legátus auxília petitúrus venit. Hac legatióne perfúnctus, in Arméniam revérsus est, addúctis secum duódecim religiósis viris ex eódem Franciscálium Ordine, in ætérnam eárum géntium utilitátem. In Pérsiam transgréssus, inde íterum a sodálibus suis in Európam míttitur, ut de christiánæ religiónis apud Tártaros provéctu Summum Pontíficem docéret. Erat is Clemens hoc nómine quintus; qui Thomæ núntiis usque ádeo delectátus est, ut Joánnem a Monte Corvíno, illic strénue pro divína glória operántem, primum archiepíscopum Cambalicénsem et Apostólicæ Sedis in toto Sinárum império legátum creáverit, eíque Franciscáles septénos addíderit suffragáneos epíscopos, quibus ecclesiástica hierarchía constituerétur.

In Quadragesima:

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Et voluntáte.

Tempore Paschali:

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

Thomas, ómnibus felíciter gestis, in Oriéntem tértio redit. Dum vero, novam apud Tártaros et Indos expeditiónem cógitans, Colam conténdit, advérsa navigatióne Tanam dedúctus est, atque ibi gloriósum cum tribus ex eódem Ordine sóciis martýrium fecit. Nam a Saracénis comprehénsus ac de religióne plura interrogátus, fídei cathólicæ veritátem prædicans, Mahométis falsitátem líbero sermóne corrípuit. Vínculis proptérea, convíciis ac verbéribus afféctus, tum soli ardentíssimo diu objéctus, dénique quinto Idus Apríles, anno millésimo trecentésimo vigésimo primo, truncáto cápite vitam finívit. Ejus sacrum corpus a beáto Odoríco in templum Fratrum Minórum civitátis Zaitonénsis delátum est; abscíssum vero caput Tolentínam in urbem transvéctum, ibi magna pietáte cólitur. Cultum autem, beáto Thomæ ab immemorábili témpore præstitum, Leo décimus tértius Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, ratum hábuit et confirmávit.

In Quadragesima:

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam

pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. - Et corónam. Glória Patri. - Et corónam.

Tempore Paschali:

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In. Glória Patri. - In.

In III Nocturno: in Quadragesima Homilia in Evangelium Nihil est opértum, de Communi unius Martyris 4 loco [48]; Tempore Paschali in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum 1 loco. [71]

Oratio

Deus, qui nobis in beáto Thoma Mártyre tuo apostólici zeli ac fortitúdinis exémplar exímium præbuísti: ipsíus méritis et précibus concéde; ut própriam et aliórum salútem júgiter operári studeámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 10 Aprilis

B. Marci Fantutii a Bononia Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui beáto Marco in fídei tuæ prædicatióne cursum consummáre et corónam glóriæ promeréri tribuísti: concéde propítius; ut, ejúsdem fídei amóre certántes usque ad mortem, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: In Quadragesima Ant. Qui vult, ℣. Justus ut palma [44]; Tempore Paschali Ant. Sancti et Justi, ℣. Pretiósa. [75]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Marcus Fantútius, nóbili génere Bonóniæ natus et sancte a paréntibus institútus, a púero tum ingénii tum pietátis laude præcélluit. Cum bonárum ártium, philosophíæ ac jurisprudéntiæ curículum in athenǽo pátrio egrégie absolvísset, in Ordinem Fratrum Minórum, vigésimum sextum ætátis annum agens, cooptátus est. Theologíæ præceptóre sancto Bernardíno Senénsi, ac morum institutóre Jacóbo de Primadíciis usus, doctrína prudentiáque sic inter omnes enítuit, ut, sacérdos factus, cœnóbio regéndo, tértio post ejus ingréssum in Ordinem anno, præpósitus sit. Provínciam deínde Bononiénsem, tum família totam Cismontánam vicárii múnere adminístrans, vigilántiam, firmitátem et constántiam in tuéndis disciplínæ légibus appríme servávit; ac singulári præstitit mansuetúdine et christiána humilitáte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Dilatándæ divínæ glóriæ cupidíssimus, Apúliam, Dalmátiam, Istriam peragrávit; mox Itáliam ferme totam percúrsans et erróribus vitiísque acre bellum indícens, caritátis ubíque sapientiǽque suæ præclára monuménta relíquit. Doctrína ut erat et eloquéntiæ facultáte máxime prǽditus atque amóre Dei flagrans, plures Jesu Christo lucrifécit. Auctoritáte Callísti tértii Pontíficis Máximi ad ciéndas contra Turcas Catholicórum ácies una cum gravióribus Frátribus adléctus, quum in comítiis, veheménti oratióne hábita, exquisiísset ut, qui martýrii desidério flagrárent, manus attóllerent; ad unum omnes, sublátis íllico mánibus, certum voluntátis votum palam ostendérunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas paradísi.

Lectio vj

Morbis licet et labóribus fractus, devéxa étiam ætáte, suscéptum sacri oratóris munus numquam intermísit, se súaque ómnia proximórum salúti devóvit; sibi gratum fore díctitans si in ipsa ácie, advérsus humáni géneris hostes fórtiter dímicans, mortem oppéteret. Quod quidem ex voto ei cóntigit. Quum enim ad pópulum esuriáli témpore conciónes habéret, morbo corréptus et ad cœnóbium extra Placéntiam, nuncupátum a Názareth, delátus, instáre sibi diem suprémum sensit. Quare sacraméntis Ecclésiæ rite munítus, placidíssime efflávit ánimam quarto Idus Apríles, anno millésimo quadringentésimo septuagésimo nono, ætátis suæ septuagésimo quarto. Ejus cultum, ab ipso óbitu cœptum et per quátuor ferme sǽcula propagátum, Pius nonus, Póntifex Máximus, ex sacræ Rituum Congregatiónis consúlto, ratum hábuit et confirmávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [111]

Oratio

Deus, qui beáto Marco in fídei tuæ prædicatióne cursum consummáre et corónam glóriæ promeréri tribuísti: concéde propítius; ut, ejúsdem fídei amóre certántes usque ad mortem, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 11 Aprilis

S. Leonis I Papæ, Confessoris et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-21

Petrus, Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguinis Jesu Christi. Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per Resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.) ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fídei, multo pre-

tiósior auro (quod per ignem probátur), inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc quoque non vidéntes créditis; credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta; reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. (T. P. Allelúja.) ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. - Ideo.

Lectio iij

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam quæ offértur vobis grátiam, in revelatiónem Jesu Christi; quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis; sed secúndum eum qui vocávit vos Sanctum, et ipsi in omni conversatióne sancti sitis; quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis, sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti, præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. (T. P. Allelúja.) ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. - Tu es. Glória Patri. - Tu es.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum At-

tila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénnii obsidióne captam dirípuit et incéndit. Unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus; cujus divína eloquéntia persuásum est Attílæ ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret; respóndit, se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi et sanctitátis opinióne persuásit ut ab incéndio, ignomíniis ac cǽdibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam et in fide cathólica confirmándam, concílium Chalcedonénse indíxit; ubi sexcéntis trigínta coáctis epíscopis, Eutyches et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt; ejusdémque concílii decréta sua auctoritáte confirmávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim mea.

Lectio vj

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphani ecclésiam constrúxit in suo fundo via Latína tértio ab Urbe milliário: ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus basílicis, Petri, Pauli et Constantiniána, cámeras exstrúxit; ædificávit monastérium vicínum basílicæ sancti Petri; sepúlcris Apostolórum custódes adhíbuit, quos cubiculários appellávit. Státuit ut in actióne mystérii dicerétur: Sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit ne mó-

nacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, quarto Idus Novémbris obdormívit in Dómino. Sedit in pontificátu annos vigínti unum, mensem unum, dies trédecim.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 3, de Natali ipsius 3, n. 2-3

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus, Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo dispósitio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus, Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non pos-

sunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His itaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas; ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno heréde non déficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. (T. P. Allelúja.) ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit eum. Glória Patri. - Et implévit eum.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus; obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat floróre virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In Vesperis ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, ut supra 775; et fit Commemoratio sequentis.

Die 12 Aprilis

B. Angeli a Clavasio

Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

m. t. v., nisi tamen Festum alicubi I Vesperas habeat, saltem a Capitulo.

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit. [111]

Oratio

Deus, qui ad expugnándos Ecclésiæ tuæ hostes beátum Angelum Confessórem tuum invícta ánimi fortitúdine roborásti: ejus nobis méritis et intercessióne concéde; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Angelus, nóbili génere Clavásii ortus, morum innocéntia et candóre a téneris annis emícuit. Adoléscens, tanto erga Domínicam Passiónem pietátis sensu afficiebátur, ut eum non semel intempésta nocte ad Christi e cruce pendéntis imáginem mater férvide orántem invénerit. Sacræ theologíæ et juris utriúsque láurea Bonóniæ insignítus, senatórium órdinem in Montisferráti província est adéptus. Interim evangélicæ perfectiónis stúdio incénsus, trigésimo círciter ætátis anno, mundo, ópibus, nobilitáti et honóribus valedícere státuit, soli Deo inter Fratres Minóres famulatúrus. Quam ob rem, magistrátu et opulénto património abdicáto, Génuam profícíscitur, ibíque Minórum institútum ampléctitur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Solémni emíssa professióne, tantis mox virtútibus excéllere cœpit, ut ómnibus admiratióni esset et exémplo. Fervens in eo erat orándi ac meditándi stúdium, exímia in Christum passum et Vírginem Deíparam píetas, flagrantíssima in Deum et próximum cáritas. De animárum salúte sollícitus, a prædicándo Dei verbo vix umquam déstitit, et Summam cásuum consciéntiæ compósuit, e suo nómine Angélicam nuncupátam. Páuperum ádeo miserebátur, ut victum pro illis ostiátim quæreret, nec ulli labóri párceret ut pii erigeréntur Montes ad eórum levándam inópiam. Paupertátis, obediéntiæ et castitátis rigidíssimus cultor, corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, flagéllis attrívit. Quibus aliísque virtútibus in toto Ordine clarus, primum Genuénsis provínciæ, totíus post Cismontánæ famíliæ vicárius eléctus est; quæ múnia tam sancte gessit, ut omnes illíus prudéntiam, caritátem, mansuetúdinem, reguláris disciplínæ stúdium animíque profúndam humilitátem admiraréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Apud príncipes Summósque Pontífices prudéntiæ, doctrínæ ac sanctitátis opiniónem nactus est máximam. Eum namque Cárolus Sabáudiæ dux primus sibi in confessárium elégit. Eúmdem Xystus Papa quartus ad evulgándum cruciátæ fœdus contra Turcas, Apúliæ oras tunc infestántes, et Innocéntius octávus ad repriméndam Waldénsium hæresim, per Itáliæ fines grassántem, Núntium et Commissárium Apostólicum bono faustóque evéntu delegárunt. Oblátas sibi inde amplíssimas dignitátes constantíssime recusávit. Sénio tandem conféctus, tértio Idus Apríles, anno millésimo quadringentésimo nonagésimo quinto, ætátis suæ octogésimo quarto, Cúnei sancto fine quiévit. Corpus ejus, in ecclésia Fratrum Minórum extra mœnia ejúsdem civitátis, íntegrum adhuc, singulári veneratióne cólitur Quem quidem cultum ipsi beáto Angelo ab immemorábili témpore exhíbitum, Benedíctus décimus quartus, Póntifex Máximus, rite probávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Oratio

Deus, qui ad expugnándos Ecclésiæ tuæ hostes beátum Angelum Confessórem tuum invícta ánimi fortitúdine roborásti: ejus nobis méritis et intercessióne concéde; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 13 Aprilis

S. Hermenegildi Mart.

Semiduplex

Tempore Paschali:

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

In Quadragesima Capitulum Beátus vir, qui suffert. [32]

IN I VESPERIS

Hymnus

Regáli sólio fortis Ibériæ,
Hermenegílde, jubar, glória Mártyrum,
Christi quos amor almis
Cæli cœtibus ínserit.

Ut perstas pátiens, pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ placent.

Ut motus cóhibes, pábula qui parant
Surgéntis vítii, non dúbios agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

Tempore Paschali ℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

In Quadragesima ℣. Glória et honóre, Ant. Iste Sanctus. [32]

Oratio

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cæléstì regno terrénum postpónere docuísti: da, quǽsumus, nobis; ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

AD MATUTINUM

Hymnus Regáli sólio, ut in I Vesperis.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Fratres: Debitóres [52] cum Responsoriis pro Temporis qualitate.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Liber 3, cap. 31

Hermenegíldus rex, Leovigíldi regis Visigothórum fílius, ab Ariána hǽresi ad fidem cathólicam, viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hǽresim redíret, et prǽmiis suadére et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset; irátus pater eum privávit regno, rebúsque exspoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset; in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Her-

menegíldus rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cæléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo ad confortándum se preces effúndere; tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuísse quod potúerit auférri.

Tempore Paschali:

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

In Quadragesima ℟. Honéstum fecit. [37]

Lectio v

Superveniénte autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio, ad eum pérfidus pater Ariánum epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem percíperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis increpatiónibus répulit: quia, etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic, ubi jacébat, occíderent; quod et factum est. Nam mox ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt; hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem Regis et Mártyris audíri: atque ídeo veráciter Regis, quia et Mártyris.

Tempore Paschali:

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

In Quadragesima ℟. Desidérium ánimæ. [38]

Lectio vj

Quidam étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant; unde et factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet Mártyris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus et parricída, commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui, obórta ægritú-

dine, ad extréma perdúctus est, et Leándro epíscopo, quem prius veheménter afflíxerat, Reccarédum regem fílium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum, sed fratrem Mártyrem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exsístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quod veræ fídei prædicátor factus est, qui frater est Mártyris; cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

Tempore Paschali:

℟. Févliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In. Glória Patri. - In.

In Quadragesima ℟. Stola jucunditátis. [38]

In III Nocturno, etiam Tempore Paschali, Homilia in Evangelium Si quis venit, de Communi unius Martyris extra Tempus Paschale 1 loco [40], cum Responsoriis pro temporis qualitate.

AD LAUDES

Hymnus

Nullis te génitor blandítiis
trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.

Diris non ácies te gládii
minis,
Nec terret périmens carnífi-
cis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia cǽlitum.

Nunc nos e Súperum prótege sédibus
Clemens, atque preces, dum
cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis
honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

Oratio

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cæléstì regno terrénum postpónere docuísti: da, quǽsumus, nobis; ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.

¶ Sicubi II Vesperæ integræ sint dicendæ, Hymnus Regáli sólio, ut supra in I Vesperis.

Die 14 Aprilis

S. Justini Mart.

Duplex

Oratio

Deus, qui per stultítiam crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: In Quadragesima Ant. Qui vult, ℣. Justus ut palma [44]; Tempore Paschali Ant. Sancti et Justi, ℣. Pretiósa. [75]

Deinde Commemoratio Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.: In Quadragesima Ant. Istórum est enim, ℣. Lætámini [50]; Tempore Paschali autem dicitur:

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Fratres: Debitóres [52], cum Responsoriis pro Temporis qualitate.

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Justínus, Prisci fílius, ex Græco génere Fláviæ Neápolis in Sýria Palæstína natus, adolescéntiam in litterárum ómnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophíæ amóre corréptus est, ut ad veritátem assequéndam, quotquot áderant philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam erroréinque repérisset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fídei philosophíam ampléxus est. Hinc sacræ Scriptúræ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatióne divínus ignis in ánima ejus exársit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi, eminéntem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscrípserit volúmina ad christiánam fidem exponéndam magísque propagándam.

Tempore Paschali:

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja,

allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

In Quadragesima ℟. Honéstum fecit. [37]

Lectio v

Inter præclaríssima Justíni ópera binæ éminent fídei christiánæ apologíæ, quas cum coram senátu, imperatóribus Antoníno Pio ejúsque fíliis nec non Marco Antoníno Vero et Lúcio Aurélio Cómmodo Christi ásseclas sævíssime divexántibus, porrexísset, eamdémque fidem disputándo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum cæde público príncipum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis Cýnici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insídiis accusátus, a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romæ prǽsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quæsivísset quænam essent Christianórum præcépta, hanc bonam confessiónem coram multis téstibus conféssus est: Rectum dogma, quod nos christiáni hómines cum pietáte servámus, hoc est: ut Deum unum existimémus factórem atque creatórem ómnium quæ vidéntur, quæque corpóreis óculis non cernúntur; et Dóminum Jesum Christum Dei Fílium confiteámur, olim a prophétis prænuntiátum, qui et humáni géneris judex ventúrus est.

Tempore Paschali:

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

In Quadragesima ℟. Desidérium ánimæ. [38]

Lectio vj

Quóniam Justínus in prima sua apología palam exposúerat, quómodo Christiáni convenírent ad sacra celebránda, et quænam fúerint sacri hujus convéntus mystéria, ad repelléndas ethnicórum calúmnias; exquisívit ab eo præses, in quonam loco convéniret ipse et céteri hujus Urbis Christifidéles. Justínus autem réticens convéntuum loca, ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit, ubi manére et discípulos excólere solébat penes célebrem títulum Pastóris in ǽdibus Pudéntis. Demum præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis cædi perférret. Cum invíctus fídei vindex asséreret se in votis semper habuísse cruciátus pérpeti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in cælis mercédem cónsequi exspectábat, præses in eum capitálem senténtiam pronuntiávit. Itaque mirábilis philóso-

phus Deum colláudans, post vérbera, fuso pro Christo sánguine, glorióso martýrio coronátus est. Quidam vero fidéles clam illíus sustulérunt corpus, et in loco idóneo condidérunt. Leo décimus tértius Póntifex Máximus ejúsdem Offícium et Missam ab univérsa Ecclésia celebrári præcépit.

Tempore Paschali:

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri.

In Quadragesima ℟. Stola jucunditátis. [38]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 2-8

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil opértum est, quod non revelétur; neque abscónditum, quod non sciátur. Et réliqua.

Homilia

sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 34 in Matth., n. 1-2

Nihil est opértum quod non revelábitur, nec occúltum quod non sciétur. Quod autem dicit, hujúsmodi est: Súfficit quidem vobis ad consolatiónem, si ego Magíster et Dóminus consors sim conviciórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánima reputáte, vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? quia præstigiatóres et deceptóres vos vocant? At páululum exspectáte, et servatóres benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia, quæ subobscúra erant, revelábit, et illórum calúmniam déteget, virtutémque vestram conspícuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabímini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspícui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti; ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédici; vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini. Multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emíttet vocem, vestræque virtútis testes univérsos hómines exhibébit. Ne ítaque ea, quæ nunc dicúntur, vos dejíciant, sed spes futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea quæ ad vos spectant occultári.

Tempore Paschali:

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pa-

ter, et ego diléxi vos. - Qui manet.

¶ Feria III et VI infra hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, loco præcedentis Responsorii, dicitur sequens

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. - Convertétur.

In Quadragesima ℟. Coróna áurea. [40]

Lectio viij

Deínde, postquam illos omni angóre, timóre et sollicitúdine liberávit, et probris ómnibus superióres réddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicándi allóquitur; nam dicit: Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc díceret, neque ad aurem loquebátur; sed hæc hyperbólice dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palæstínæ ángulo, ídeo dicit: In ténebris et In aure; hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúsque civitátibus, sed per totum orbem prædicáte, terram máreque peragrántes, habitátam, non habitátam; ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super tecta et in lúmine: sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

Tempore Paschali:

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri.

In Quadragesima ℟. Hic est vere Martyr. [41]

Pro Ss. Tiburtio, Valeriano et Maximo Mm.

Lectio ix

Valeriánus Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit, et, património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre; accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet. Sed cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, immo fortes in fídei veritáte permanérent, ad

quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus, præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea præfécti minístris: qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini Mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Deinde, postquam illórum eréxit ánimos, rursum perícula prædícit, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimióres reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Viden, quómodo illos ómnibus superióres reddat, non curas modo, non maledícta, perícula, insídias, sed étiam mortem ómnium terribilíssimam contémnere docens? Neque simplíciter mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, Occidémini; sed cum magnificéntia congruénte totum declarávit: Nolíte timére, dicens, ab iis qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius timéte eum qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam: in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad prædicándum segnióres estis? Sed hac de causa pótius prædicáte, quia mortem timétis; illud enim vere vos a morte erípiet. Nam étiam si vos interemptúri sunt, meliórem tamen partem non superábunt, étiam si id totis víribus conéntur. Ideo non dixit: Animam autem non occídunt; sed, Non possunt occídere. Nam, étiam si velint, non superábunt. Itaque si supplícium times, illud longe grávius time. Viden, quómodo non promíttat se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permíttit, majóra largitúrus quam si id non permítteret? Longe enim majus est suadére ut mors spernátur, quam a morte erúere.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui per stultítiam crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi: In Quadragesima Ant. Vestri capilli, ℣. Exsultábunt [61]; Tempore Paschali Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et Justi. [68]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Die 16 Aprilis

In Commemoratione solemni S. Patris nostri Francisci

Duplex majus

¶ Quando hoc Festum celebratur vel commemoratur in Quadragesima, omittitur ubique Allelúja.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ecce qui in vita sua * suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Diréctus est divínitus * in pœniténtiam gentis, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem, allelúja.

3 Potens in terra * erit semen ejus, generátio illíus benedicétur: glória et dívitiæ in domo ejus, allelúja.

4 In diébus ipsíus * emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum, allelúja.

5 Honorábilis factus est * in óculis Dei et gloriósus, allelúja.

Capitulum Gal. 6, 14

Fratres: Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Hymnus

Fratrum Minórum cónditor,
Francísce, da nos áureis,
Quas tu dedísti, légibus
Fidos alúmnos óbsequi.

Discámus a te páuperem
Arctámque vitam dúcere,
Et esse mundi amántibus,
Qua páuperes, despéctui.

Ignita Christi cáritas,
Qua tu, vel hoc in sǽculo,
Totus flagrábas, íntima
Et nostra adúrat péctora.

Inflícta Christo vúlnera,
Quæ tu refers in córpore,
Da cogitátu férvido
Jugíque nos perpéndere.

Fac prosequámur ómnibus
Fratrum salútem víribus,
Nec ímprobo pertérriti
Labóre, nec perículis.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Ut quæ Parens sanctíssimus
Præcépta nobis trádidit,
Hæc exsequámur séduli.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater noster Francísce, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Quasi stella matutína * in médio né-

bulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet; et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad sectándas Unigéniti tui vias beátum Francíscum ducem ac præceptórem nobis tribúere dignátus es: concéde propítius; ut, cujus hódie memóriam cólimus, ejus in cælis glóriæ partícipes éffici mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Benedicti-Josephi Labre, Chordigeri Franciscalis, Conf.: Ant. Similábo eum, ℣. Amávit. [111]

Oratio

Deus, qui sanctum Benedíctum-Joséphum Confessórem tuum, humilitátis stúdio et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti: da nobis, ejus suffragántibus méritis; terréna cuncta despícere, et cæléstia semper inquírere.

Deinde Commemoratio S. Mariæ-Bernardæ Soubirous, Chordigeræ Franciscalis, Virg.: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Humílium Deus protéctor et amátor, qui fámulam tuam Maríam-Bernárdam Immaculátæ Vírginis Maríæ apparitióne et allóquio recreásti: præsta, quǽsumus; ut per símplices fídei sémitas ad tuam in cælis visiónem perveníre mereámur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Christum regem exaltántem húmiles, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Trina Francísci sóboles, Paréntis
Dic tui laudes, et in urbe Roma
Prode quæ coram fídei Magístro
Mira perégit.

Namque bisſénos ubi vix alúmnos
Légerat: Romam properémus, inquit,
Pastor ut princeps in ovíle nostrum
Múnera fundat.

Illius nobis patet aula; dextram
Máximus tendet mínimis: id arbor
Celsa porténdit, mihi visa summos
Fléctere ramos.

Jamque Francíscus reveréntér adstat
Alteri Petro, rógitans pusíllum
Ut gregem firme státuat, valére,
Créscere jussum.

Cui tiarátus Pater hæc repónit:

Magna tu, fili, petis; hinc rogándum,
Ut mihi detur placitúra Christo
Díscere jussa.

Fac, Deus simplex paritérque trine,
Hic ducem nostrum dóciles sequámur,
Ut tibi laudis modulémur hymnum
Omne per ævum.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Oriétur in ténebris * lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi unius Confessoris non Pontificis. [112]

In Quadragesima:

Ant. 2 Germinábit sicut lílium, * et erúmpet radix ejus ut Líbani, et erit quasi olíva glória ejus.

Ant. 3 Sicut sol óriens * mundo in altíssimis Dei, et lucérna splendens super candelábrum sanctum.

℣. Pósuit me sibi quasi in signum, allelúja. ℟. Circúmdedit me lánceis suis, allelúja.

Lectio j
De libro Ecclesiástici
Cap. 50, 1-7

Ecce qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis, et ingréssum domus et átrii amplificávit. Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet; et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. Laudémus virum gloriósum et Paréntem nostrum in generatióne sua. * Dedit illi Dóminus glóriam in gente sua, créscere illum fecit quasi terræ cúmulum, et ut stellas exaltávit semen ejus, allelúja.
℣. Hereditáre illum fecit a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos terræ: benedictiónem ómnium géntium dedit illi. - Dedit illi Dóminus.

Lectio ij   Ibid., 8-14

Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. Quasi vas auri sólidum ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva púllulans, et cypréssus in altitúdinem se extóllens, in accipiéndo ipsum stolam glóriæ, et

vestíri eum in consummatiónem virtútis. Et circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ; et omnes fílii Aaron in glória sua.

℟. Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris; * Fecit enim mirabília in vita sua, allelúja. ℣. Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino. - Fecit enim mirabília.

Lectio iij Ibid., 22-31

Manus suas éxtulit in omnem congregatiónem filiórum Israël, dare glóriam Deo a lábiis suis, et in nómine ipsíus gloriári: qui magna fecit in omni terra, et fecit nobíscum secúndum suam misericórdiam. Doctrínam sapiéntiæ et disciplínæ scripsit in códice; qui renovávit sapiéntiam de corde suo. Beátus qui in istis versátur bonis: qui ponit illa in corde suo, sápiens erit semper. Si enim hæc fécerit, ad ómnia valébit: quia lux Dei vestígium ejus est.

℟. Quid mihi est in cælo? et a te quid vólui super terram? * Defécit caro mea et cor meum, Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum, allelúja. ℣. Mihi autem adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. - Defécit caro mea. Glória Patri. - Defécit caro mea.

IN II NOCTURNO

Ant. In viis tuis * splendébit lumen; qui enim humiliátus fúerit, erit in glória, allelúja.

In Quadragesima:

Ant. 5 Sicut abúndant * passiónes Christi in nobis, ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

Ant. 6 Fons parvus * crevit in flúvium máximum: lux et sol ortus est; et húmiles exaltáti sunt.

℣. Sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, allelúja. ℟. Et confirmásti super me manum tuam, allelúja.

Lectio iv

Ex Commentáriis sancti Bonaventúræ Epíscopi

Legenda major S. Francisci, Vita, cap. 3, n. 8-10

Cernens fámulus Christi Francíscus paulátim accréscere númerum Fratrum, scripsit sibi et Frátribus suis simplícibus verbis fórmulam vitæ. Desíderans autem per Summum Pontíficem approbári quæ scrípserat, dispósuit cum illo simplícium cœtu Apostólicæ Sedis adíre præséntiam, de sola confísus directióne divína. Cum autem ad Románam cúriam pervenísset et introdúctus esset

ante conspéctum Summi Pontíficis, expósuit suum propósitum, petens humíliter et instánter, supradíctam sibi vivéndi régulam approbári. Videns autem Christi Vicárius, dóminus Innocéntius tértius, vir útique sapiéntia clarus, admirándam in viro Dei símplicis ánimi puritátem, propósiti constántiam ignitúmque voluntátis sanctæ fervórem, inclinátus ánimo est ut pium supplicánti præbéret assénsum. Dístulit tamen perfícere quod Christi postulábat pauvpérculus, pro eo quod alíquibus de Cardinálibus novum áliquid et supra vires humánas árduum viderétur.

℟. In simplicitáte cordis et in sinceritáte Dei, et non in sapiéntia carnáli conversáti sumus in hoc mundo: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, * Ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allelúja. ℣. Quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes; tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes. - Ut et vita Jesu.

Lectio v

Quibus propósitis, succéssor Apóstoli Petri, convérsus ad páuperem Christi, dixit: Ora, fili, ad Christum, ut suam nobis per te voluntátem osténdat, qua cértius cógnita, tuis piis desidériis secúrius annuámus. Omnipoténtis autem Dei fámulus, totum se cónferens ad orándum, précibus devótis obtínuit et quod extérius ipse proférret, et quod intérius Papa sentíret. Nam cum parábolam de dívite rege cum mulíere formósa et páupere contrahénte gratánter, et de prole suscépta præferénte generántis regis imáginem, ac per hoc educánda de mensa ipsíus, sicut a Deo accéperat, retulísset; ex illíus interpretatióne subjúnxit: Non est formidándum, quod fame péreant ætérni Regis fílii et herédes, qui ad imáginem Regis Christi per Spíritus Sancti virtútem de páupere matre nati, et ipsi per spíritum paupertátis sunt in religióne paupércula generándi. Si enim Rex cælórum imitatóribus suis regnum promíttit ætérnum, quanto magis illa subministrábit, quæ commúniter largítur bonis et malis!

℟. Exístimo ómnia detriméntum esse, propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo, non habens meam justítiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Jesu, allelúja. ℣. Quæ ex Deo est justítia in fide; ad

cognoscéndum illum, et virtútem Resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. - Propter quem.

Lectio vj

Hanc ergo parábolam et intelléctum ipsíus Christi Vicárius cum diligénter audísset, mirátus est valde, et indubitánter Christum locútum in hómine recognóvit. Sed et visiónem, quam tunc témporis e cælo percéperat, in hoc viro fore compléndam, Spíritu divíno suggerénte, firmávit. Vidébat namque in somnis, ut rétulit, Lateranénsem basílicam fore próximam jam ruínæ, quam quidam homo paupérculus, módicus et despéctus, próprio dorso submísso ne cáderet sustentábat. Vere, inquit, hic ille est, qui ópere et doctrína Christi sustentábit Ecclésiam. Inde præcípua devotióne replétus, petitióni ejus se per ómnia inclinávit, ac Christi fámulum speciáli semper amóre diléxit. Proínde postuláta concéssit, et adhuc concédere plura promísit. Approbávit régulam, dedit de pœniténtia prædicánda mandátum, et láicis Frátribus ómnibus, qui servum Dei fúerant comitáti, fecit corónas párvulas fíeri, ut verbum Dei líbere prædicárent.

℟. Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis;* Nam quos præscívit, et prædestinávit Deus confórmes fíeri imáginis Fílii sui, allelúja. ℣. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu. - Nam quos præscívit. Glória Patri. - Nam quos præscívit.

IN III NOCTURNO

Ant. Circa illum * coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ omnes fílii ejus in glória sua, allelúja.

In Quadragesima:

Ant. 8 Curávit gentem suam, * et liberávit eam a perditióne: ingréssum domus et átrii amplificávit.

Ant. 9 In diébus suis * ædificávit domum: et exaltávit templum sanctum Dómino, parátum in glóriam sempitérnam.

℣. Manus meæ stillavérunt myrrham, allelúja, ℟. Et dígiti mei pleni myrrha probatíssima, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 10, 7-15

In illo témpore: Misit Jesus duódecim discípulos suos, præcípiens eis, dicens: Eún-

tes autem prædicáte, dicéntes: Quia appropinquávit regnum cælórum. Et réliqua.

Homilía
sancti Hierónymi Presbyteri
Comment. in Matth., lib. 1, in cap. 10, n. 9-13

Consequénter Christus hæc dat præcépta evangelizatóribus veritátis, quibus ante díxerat: Gratis accepístis, gratis date. Nolíte possidére aurum, neque argéntum. Si enim sic prædicant, ut prétium non accípiant, supérflua est auri argentíque et nummórum posséssio. Nam si habuíssent aurum et argéntum, videbántur non causa salútis hóminum, sed causa lucri prædicáre. Neque æs in sácculis. Qui divítias detruncárat, propémodum et necessária vitæ ámputat; ut Apóstoli, doctóres veræ religiónis, qui instituébant ómnia providéntia Dei gubernári, seípsos osténderent nihil cogitáre de crástino. Non peram in via. Ex hoc præcépto árguit philósophos, qui vulgo appellántur Bactroperítæ, quod, contemptóres sæculi et ómnia pro níhilo ducéntes, cellárium secum vehébant.

℟. Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo, allelúja. ℣. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. - Per quem.

Lectio viij

Neque duas túnicas. In duábus túnicis vidétur mihi duplex osténdere vestiméntum. Non quo in locis Scythiæ et glaciáli nive rigéntibus una quis túnica débeat esse conténtus, sed quo in túnica vestiméntum intelligámus; ne álio vestíti, áliud nobis futurórum timóre servémus. Neque calceaménta. Et Plato præcépit duas córporis summitátes non esse velándas, nec assuefíeri debére mollitiéi cápitis et pedum. Cum hæc enim habúerint firmitátem, cétera robustióra sunt. Neque virgam. Qui Dómini habémus auxílium, báculi præsídium cur quærámus? Et quia quodámmodo nudos et expedítos ad prædicándum Apóstolos míserat, et dura videbátur esse condítio magistrórum, severitátem præcépti sequénti senténtia temperávit, dicens: Dignus est operárius cibo suo. Tantum, inquit, accípite, quantum in victu et vestítu vobis necessárium est. Unde et Apóstolus réplicat: Habéntes victum et vestítum, his conténti simus.

℟. De cétero nemo mihi moléstus sit; * Ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto, allelúja.

℣. Legi mórtuus sum, ut Deo vivam; Christo confíxus sum cruci. - Ego enim. Glória Patri. - Ego enim.

In Quadragesima Lectio ix de Homilia Feriæ ; alias

Pro S. Benedicto-Josepho Labre, Chordigero Franciscali, Conf.

Lectio ix

Benedíctus-Joséphus Labre, in Boloniénsi Gálliæ diœcési ortus, ab ineúnte ætáte pietátem ultra púerum osténdit. Grandiúsculus, ad pátruum sacerdótem missus, præclaríssima caritátis documénta, lue grassánte, præbuit. Austerióris simul vitæ cúpidus, jejúniis et flagéllis carnem afflictáre atque oratióni insístere delectabátur. Cum vero divínitus intellexísset in sacris peregrinatiónibus vitam sibi esse traducéndam, has ad præcípua Európæ sanctuária perfécit pedes, veste obsoléta, emendicáto pane víctitans, atque sub dio plerúmque récubans. Assísium cum pervenísset, Franciscália loca invisúrus, ut sodálium Chordigerórum número adscriberétur impetrávit. Romæ dénique cónstitit; ibique sólidas noctes orándo in Amphitheátro Flávio impéndere, in Eucharístiæ, adoratióni solémniter propósitæ, veneratióne immorári, plebis irrisiónes perférre in delíciis hábuit. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, décimo sexto Kaléndas Majas sanctíssime óbiit. Eum miráculis clarum, Pius nonus Beatórum, novísque fulgéntem signis, Leo décimus tértius albo Sanctórum accénsuit.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

In quamcúmque enim civitátem aut castéllum intravéritis, interrogáte quis in ea dignus sit; et ibi manéte donec exeátis. Cum univérsis débeant prædicáre, hospes unus elígitur, non tríbuens benefícium ei qui apud se mansúrus est, sed accípiens: hoc enim dícitur, Quis in ea dignus est, ut magis se nóverit accípere grátiam quam dare. Intrántes autem domum, salutáte eam. Et, si quidem fúerit domus illa digna, véniet pax vestra super eam; sin autem non fúerit digna, pax vestra ad vos revertétur. Quod autem præcipit, tale est: Introëúntes domum, pacem imprecámini hóspiti, et, quantum in vobis est, discórdiæ bella sedáte. Sin autem orta fúerit contradíctio, vos mercédem habébitis de obláta pace; illi bellum, qui habére volúerint, possidébunt.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Magnus Pater * multitúdinis géntium, et non est invéntus símilis illi in glória, allelúja.

Psalmi de Dominica I loco. 46

2 Humiliávit se * in conspéctu Dómini, et exaltávit illum; quia Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam, allelúja.

3 Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis, allelúja.

4 Beáti páuperes spíritu, * quóniam ipsórum est regnum cælórum; beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur, allelúja.

5 Radix illíus * juxta aquas multas: cedri non fuérunt altióres illo in paradíso Dei, allelúja.

Capitulum Gal. 6, 14

Fratres: Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Hymnus

Dicta Francísci dúbius revólvit
Póntifex: an non grávius sit æquo
Tanta paupértas onus, ipse secum
Cógitat anceps.

Nocte sed parvam, plácide quiéscens,
Ex humo plantam videt exoríri,
Mox et in grandem, nítide comátam,
Súrgere palmam.

Hæcque mirátus, Lateréna tecta
Cernit, exhórrens, labefácta rimis;
Quæ tamen firmis húmeris vir ecce
Fulcit egénus.

Vox simul palmam docet hanc, virúmque
Tecta firmántem ruitúra templi,
Esse Francíscum, sua quem poténtem
Fecit egéstas.

Póntifex ergo jubet advocári
Páuperem Christi, pia cujus implet
Vota, dum cœtum probat, et probáto
Fausta precátur.

Jamque Francíscus sociíque pagos,
Núntii sacri, péragrant et urbes;
Deque bissénis légio fit ampla,
Usque renáscens.

Fac, Deus simplex paritérque trine,
Hic sequi vocem Patris atque gressus,
Ut tibi laudis modulémur hymnum
Omne per ævum.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater noster Francísce, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Tu signáculum similitúdinis, * plenus sapiéntia, et perféctus decóre: omnis lapis pretiósus operiméntum tuum, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad sectándas Unigéniti tui vias beátum Francíscum ducem ac præceptórem nobis tribúere dignátus es: concéde propítius; ut, cujus hódie memóriam cólimus, ejus in cælis glóriæ partícipes éffici mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Benedicti-Josephi Labre: Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

Oratio

Deus, qui sanctum Benedíctum-Joséphum Confessórem tuum, humilitátis stúdio et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti: da nobis, ejus suffragántibus méritis; terréna cuncta despícere, et cæléstia semper inquírere.

Deinde Commemoratio S. Mariæ-Bernardæ Soubirous: Ant. Símile est, ℣. Diffúsa est. [153]

Oratio

Humílium Deus protéctor et amátor, qui fámulam tuam Maríam-Bernárdam Immaculátæ Vírginis Maríæ apparitióne et allóquio recreásti: præsta, quǽsumus; ut per símplices fídei sémitas ad tuam in cælis visiónem perveníre mereámur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

Quando hoc Festum celebratur in Quadragesima, omisso ubique Allelúja, Responsoria brevia repetuntur ad signum ¶.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Mihi autem, ut supra ad Laudes.

℟. br. Pósuit me sibi ¶ quasi in signum, * Allelúja, allelúja. - Pósuit. ℣. Circúmdedit me lánceis suis. - Allelúja. Glória Patri. - Pósuit.

℣. Sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, allelúja. ℟. Et confirmásti super me manum tuam, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Gal. 6, 16

Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia et super Israël Dei.

℟. br. Sagíttæ tuæ ¶ infíxæ sunt mihi, * Allelúja, allelúja. - Sagíttæ. ℣. Et confirmásti super me manum tuam. - Allelúja. Glória Patri. - Sagíttæ.

℣. Manus meæ stillavérunt myrrham, allelúja. ℟. Et dígiti mei pleni myrrha probatíssima, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Gal. 6, 17-18

De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. br. Manus meæ ¶ stillavérunt myrrham, * Allelúja, allelúja. - Manus. ℣. Et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. - Allelúja. Glória Patri. - Manus.

℣. Cor meum et caro mea, allelúja. ℟. Exsultavérunt in Deum vivum, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Atténdite * ad patrem vestrum, dicit Dóminus; quia unum vocávi eum, et benedíxi ei, et multiplicávi eum, allelúja.

Psalmi de Dominica 68, præter ultimum, ut infra.

2 In omni ópere * dedit confessiónem Sancto, et Excélso in verbo glóriæ: de omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum qui fecit illum, allelúja.

3 Justítia ejus * manet in sæculum sæculi: cornu ejus exaltábitur in glória, allelúja.

4 Quasi olíva púllulans, * et cypréssus in altitúdinem se extóllens, in accipiéndo ipsum stolam glóriæ, et vestíri eum in consummatiónem virtútis, allelúja.

5 Clamávi ad te, Dómine; * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium, allelúja.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium, allelúja.

Capitulum Gal. 6, 14

Fratres: Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Hymnus

Fratrum Minórum cónditor,
Francísce, da nos áureis,
Quas tu dedísti, légibus
Fidos alúmnos óbsequi.

Discámus a te páuperem
Arctámque vitam dúcere,
Et esse mundi amántibus,
Qua páuperes, despéctui.

Igníta Christi cáritas,
Qua tu, vel hoc in sǽculo,
Totus flagrábas, íntima
Et nostra adúrat péctora.

Inflícta Christo vúlnera,
Quæ tu refers in córpore,
Da cogitátu férvido
Jugíque nos perpéndere.

Fac prosequámur ómnibus
Fratrum salútem víribus,
Nec ímprobo pertérriti
Labóre, nec perículis.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Ut quæ Parens sanctíssimus
Præcépta nobis trádidit,
Hæc exsequámur séduli.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater noster Francísce, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Oculus Dei * respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus; et miráti sunt in illo multi, et honoravérunt Deum, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad sectándas Unigéniti tui vias beátum Francíscum ducem ac præceptórem nobis tribuére dignátus es: concéde propítius; ut, cujus hódie memóriam cólimus, ejus in cælis glóriæ partícipes éffici mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio sequentis.

Completorium de Dominica. 72

Die 17 Aprilis

S. Aniceti Papæ et Mart.

Simplex

In Quadragesima Ant. Iste Sanctus, ℣. Glória et honóre [32]; Tempore Paschali Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et Justi. [68]

Oratio

Deus, qui nos beáti Anicéti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iij

Anicétus Syrus, imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit presbýteros

decem et septem, diáconos quátuor, epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martyrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

Te Deum laudámus. 8

Vesperæ de sequenti.

Die 18 Aprilis

B. Andreæ Hibernonii
Confessoris 1 Ord.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Andréam Confessórem tuum admirábilis innocéntiæ et contemplatiónis múnere decorásti: ejus nobis précibus concéde; ut, inter mundi illécebras et perícula, tibi uni toto corde adhærére valeámus. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Andréas Hibernónius, ex antíquo et nóbili catholicórum Novæ Cartháginis génere oriúndus, Vergíliæ, quæ nunc Múrcia dícitur, natus est, et in ecclésia cathedráli sacro baptísmatis fonte regenerátus. Puerítiam Alcantaríllæ, adolescéntiam vero Valéntiæ apud avúnculum mira innocéntia tradúxit, quam ad mortem usque nullo gravi flagítio fœdásse perhibétur. Múrciam Valéntia redux, cum in latrónes incidísset, qui eum omni pecúnia spoliárunt, hoc evéntu rerum humanárum labilitátem agnóscens, annos natus vigínti duos, Ordini Minórum sancti Francísci se aggregáre decrévit, certa spe confísus cæléstes in eo thesáuros se esse consecutúrum. Voti compos factus et inter láicos adscríptus, tanta alacritáte perféctam Franciscális vitæ normam ampléxus est in cœnóbio Iliciráno, ut caritátis fervóre, votórum impleménto, constitutiónum observántia, mortificatiónis stúdio religiosíssimis Frátribus ad virtútem pietatémque exémplo fúerit atque incitaménto.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Quam vero in seípsum asper et rígidus, tanto magis in álios suávis et benígnus, ómnium præsto erat necessitátibus, quas præveníre satagébat. Ut sodálium ónera leváret, impósitis sibi munéribus

diligentíssime functus, illórum sibi offícia deposcébat, eóque cupídius ac libéntius, quo gravióra illa erant atque vilióra. Cæléstì erudítus sciéntia, de cathólicæ religiónis mystériis tam diserte loquebátur, ut vel ipsi sapiéntes in admiratiónem raperéntur. Exímia prǽditus caritáte, verbo et exémplo nedum pérditos Christiános, sed et ipsos infidéles Mauros, quorum plures in Hispánia erant réliqui, Deo lucrifácere studébat. Purgántes ánimas effúsis assídue précibus et indulgéntiis, quibus lucrándis totus incúbuit, aliísque modis juváre curábat. Horas subripiébat somno, ut oratióni vacáret; in qua tanta spíritus perfundebátur dulcédine, ut sæpíssime in écstasim raptus, diu permanéret immótus. Hoc illi contingébat præcípue cum oráret vel ante imáginem immaculátæ Vírginis, quam tenérrimo prosequebátur afféctu, vel ante sanctíssimam Eucharístiam, cujus cultum impénse promóvit: vel dum mente recóleret acerbíssimam Christi Passiónem, in cujus meditatióne non absque suávi lacrimárum efflúvio diutíssime perseverábat.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Prophetíæ et miraculórum dono auctus, Andréas futúra præmónuit, sanitátem restítuit, annónam multiplicávit; unde célebre nomen obtínuit. Sanctus Paschális Baylon et beátus Joánnes de Ribéra, archiepíscopus Valentínus, ejus virtútum claríssimi præcónes fuére; ipse solus erat qui humíliter de se demisséque sentíret. Ordinis prǽsides, tanti viri sanctitáte permóti, Múrciam, Valéntiam, Gandíam eum misérunt, ut hisce in úrbibus reformatiónem Minorítici institúti vel aggrederétur, vel jam inchoátam fovéret atque perfíceret. Annum agens sexagésimum octávum pleurítide corréptus, jamque dissólvi cúpiens et esse cum Christo, ita in léctulo mortis jacébat, ut non ámplius ipse, sed in eo Christus vívere viderétur. Sacraméntis reféctus, qua prædíxerat die, décimo quarto Kaléndas Majas anni millésimi sexcentésimi secúndi, placidíssimo fine quiévit. Ejus mortis vulgáto núntio, talis populórum concúrsus ad eum vidéndum venerandúmque factus fuit, ut cultu pótius quam fúnere sacrum corpus elátum viderétur. Novis

autem accedéntibus miráculis, Pius sextus, Póntifex Máximus, eum Beatórum número accénsuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi

Comm. in Lucam 12, n. 44-48

Pusíllus grex dícitur respéctu multitúdinis reprobórum; Matthǽi vigésimo: Multi sunt vocáti, pauci vero elécti. Vel pusíllus ratióne modicitátis própriæ; primæ ad Corínthios primo: Vidéte vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes. Vel pusíllus ratióne humilitátis voluntáriæ; Ezechiélis trigésimo quarto: Vos autem greges mei hómines estis, et ego Deus vester. Est enim Deus humílium, et tálibus promíttit Deus regnum; Matthǽi décimo nono: Sínite párvulos veníre ad me; tálium est enim regnum cælórum. Ideo subdit: Quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Plácuit dare grátiam; Isaíæ quadragésimo secúndo: Ecce servus meus, suscípiam eum, eléctus meus. Plácuit dare sapiéntiam; Matthǽi undécimo: Abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Plácuit dare glóriam ætérnam, sicut hic: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Et quia durum est véndere et dare absque recompensatióne, ídeo addit: Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt. Et quia ista retribútio est opu-

lentíssima, quæ est in his sácculis, ídeo subdit: Thesáurum non deficiéntem in cælis. Et quod iste thesáurus cæléstis sit indefíciens, osténdit; quia non potest amítti per fures, non potest corrúmpi in se; ídeo addit: Quo fur non apprópiat, neque tínea corrúmpit. Chrysóstomus: Omnia bona mundi triplex intéritus tollit: aut enim ex seípsis veteráscunt, aut dominórum luxu consumúntur, aut ab extráneis dolo, vi vel calúmnia diripiúntur. Et proptérea in terris thesáurus indefíciens non potest habéri. Qui vult ergo indeficiéntem habére, dispérgat in terris, ut abúndet in cælis.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Unde Augustínus: Non jussit Dóminus ut thesáurum perderémus, sed locum osténdit ubi ponerémus. Est autem magna vis faciénda ubi locétur thesáurus, quia et ibídem locátur ánimus; ídeo subjúngit: Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Beda: Si in terra est, cor deórsum est; si in cæléstibus, in Christo fixum est. Necésse est enim, ut, quo præcésserit dilectiónis thesáurus, illuc et cogitatiónis sequátur afféctus. Thesáurus enim iste visíbilis et terréstris consístit in pecúnia; sed thesáurus invisíbilis consístit in sapiéntia; Sapiéntiæ séptimo: Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. Et nota quod iste thesáurus, qui consístit in sapiéntia, íncipit a timóre reveréntiæ; Isaíæ trigésimo tértio: Divítiæ salútis sapiéntia et sciéntia, timor Dómini ipse est thesáurus ejus. Próficit autem in stúdio disciplínæ; Matthǽi décimo tértio: Omnis scriba doctus in regno cælórum. Conservátur in sanctitáte consciéntiæ; Lucæ sexto: Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bonum. Consummátur autem in sublimitáte glóriæ; Matthǽi décimo nono: Si vis perféctus esse, vade et vende ómnia quæ habes, et habébis thesáurum in cælo. Et de tálibus lóquitur hic. Unde paupéribus promíttit viáticum refectiónis, regnum excelléntiæ et thesáurum abundántiæ; quia páuperes consuevérunt esse afflícti, et despécti, et egéni pro nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beátum Andréam Confessórem tuum admirábilis innocéntiæ et contemplatiónis múnere decorásti: ejus nobis précibus concéde; ut, inter mundi illécebras et perícula, tibi uni toto corde adhærére valeámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 19 Aprilis

B. Conradi ab Asculo

Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui beátum Conrádum jugi dolórum Jesu Christi Fílii tui meditatióne mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut crucis mortificatiónem in corde nostro portáre, et vitam cónsequi mereámur ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Conrádus Asculi in Picéno nobílibus paréntibus ortus est. Qua esset vitæ sanctitáte futúrus, matri statim innótuit, quæ jejúnii témpore non nisi semel in die sugéntem lac infántulum expérta est. Ipse vero pietátem cum annis adáugens, prophetíæ étiam dono adoléscens illustrátus appáruit; nam ad pedes púeri Hierónymi, qui totam Minórum famíliam rectúrus erat, tum cathólicam Christi Ecclésiam (assúmpto Nicolái quarti nómine) gubernatúrus, se prostérnere in more hábuit. In pátria sacrum Minórum institútum ampléxus, et in urbe Perúsia doctor renuntiátus, primum Romæ in verbo Dei prædicándo plúrimum laborávit; deínde in Africam proféctus, variísque Líbyæ regiónibus peragrátis, mansuetúdine, virtútum nitóre miraculísque éfferas illas gentes lenívit, ac plura hóminum míllia Christo lucrátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit.

Lectio v

Romam revérsus núdipes laboribúsque attrítus, magnam sui admiratiónem injécit Hierónymo, tunc Minórum præsidi: qui paulo post, jussu Nicolái tértii Pontíficis Máximi, ad componénda inter Francórum et Castéllæ reges exórta dissídia Parísios itúrus, Conrádum sibi cómitem adjúngi postulávit, votíque

compos factus est. Re bene gesta, Conrádus in Urbem cum Hierónymo rédiit; sed, post biénnium in verbi Dei prædicatióne transáctum, Parísios, ad theológicas disciplínas públice explicándas, rursus pérgere jussus est. Quo múnere dum summo plausu ibi fungebátur, freqüéntes étiam ad pópulum habére conciónes, atque nosocomía et xenodochía ingénti cum animárum fructu visitáre non désiit. Aspérrimo prætérea vitæ género utens, virtútibus ómnibus et evangélicæ perfectióni vacábat. In Christum passum tanto ferebátur amóre, ut illíus dolórum párticeps fíeri intérdum merúerit; augustíssimum vero Trinitátis mystérium ea recolébat fide, ut in ipsíus Trinitátis nómine dæmones ejíceret ac morbos depélleret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

A Nicoláo quarto, ad Petri Cáthedram recens evécto, Romam revocátus ut in sacrum Cardinálium collégium cooptarétur; ubi Asculum pervénit, gravi morbo corréptus est. Igitur Ecclésiæ sacraméntis munítus, die qua prædíxerat, décimo tértio Kaléndas Majas, anno millésimo ducentésimo octogésimo nono, ætátis suæ quinquagésimo quinto, humi decúmbens, spíritum Deo réddidit. Corpus ejus flexíbile et bene olens insepúltum tríduo mansit; deínde tumulátum est, eíque nóbile mausoléum, ipsíus Summi Pontíficis Nicolái quarti jussu, eréctum; atque tandem, post annos octogínta duos, ad novam tunc ecclésiam sancti Francísci translátum fuit, ibíque miráculis et perpétua pópuli veneratióne incláruit. His autem permótus Pius sextus, Póntifex Máximus, Offícium ac Missam in ejus honórem recitári permísit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Oratio

Deus, qui beátum Conrádum jugi dolórum Jesu Christi Fílii tui meditatióne mirábilem effecísti: ejus nobis in-

tercessióne concéde; ut crucis mortificatiónem in corde nostro portáre, et vitam cónsequi mereámur ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

Die 21 Aprilis

S. Conradi a Parzham
Confessoris 1 Ord.

Duplex majus

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedénte beáto Conrádo Confessóre tuo, temporália subsídia nobis tríbuas et ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. (Duplex):

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

℣. Justum dedúxit. |92|

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Conrádus, in ruráli prǽdio ad óppidum Parzham in diœcési Passaviénsi, piis honestísque paréntibus natus, inde a púero modéstia et solitúdinis amóre, quanta futúrus esset sanctitáte, præmonstrávit. Mirus jam tum in eo elucébat devotiónis fervor, máxime cum in ecclésia oráret; quam longe sitam, neque itínere neque frígore detérritus, frequentáre solébat. Summo erga beátam Vírginem amóre inflammátus, quotídie ejus Rosárium assídue iterábat, diebúsque festis persǽpe ad remotióra ipsíus Deíparæ sanctuária pergébat: ex quibus pedéstribus peregrinatiónibus, júgiter orándo suscéptis, domum remeábat sub vésperum fere semper jejúnus. Integra juventúte in agrórum cultúra transácta, ut árctius Deo adhæréret eíque libérius famularétur, mundo valedícere státuit; quaprópter perámplo património abdicáto, annum agens primum supra trigésimum inter Fratres láicos Ordinis Minórum Capuccinórum adnumerári obtínuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Statim ab emissa professióne, ad sanctæ Annæ convéntum civitátis Vetoëttíngæ missus fuit; locus autem célebris est et frequentíssimus inter cétera Germánicæ ditiónis Mariána sanctuária, ádeo ut plura fidélium centéna míllia illuc síngulis annis convéniant. Ob tantum ad eámdem civitátem concúrsum, perdiffícile in cœnóbio evádit janitóris offícium; quod Conrádus, cui hujúsmodi munus statim ab ejus advéntu fúerat demandátum, ad óbitum usque retínuit, et tamquam exémpli apostolátum explévit. Impiger in labóre, parcus in loquéndo, erga páuperes largus, in peregrínis excipiéndis juvandísque promptus, per annos quadragínta et ámplius ostiárii onus æquanímiter gessit, máximo incolárum et peregrinórum emoluménto, in ómnibus tum ánimæ tum córporis necessitátibus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Virtútibus ómnibus præclárus, siléntium summópere adámavit. Per diem subsecíva témporis moménta insumébat in quodam tuguríolo, jánuæ propínquo, e quo sanctíssimam Eucharístiam invísere et adoráre póterat; de nocte vero horas subripiébat somno, quas in Fratrum conditório vel in ecclésia oratióni dabat. Etsi consenuísset, quiéti numquam se trádidit, sed in labóribus piísque exercítiis ad extrémum usque perréxit. Revéra quadam die, cum plúribus peregrinántium turmis satisfecísset, agnóvit córporis víribus prorsus destítui; ac tríduo post, undécimo Kaléndas Maji, obdormívit in Dómino, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, ætátis suæ septuagésimo quinto. Hunc Dei fámulum, heróicis virtútibus et miráculis clarum, Pius Papa undécimus anno millésimo nongentésimo trigésimo inter Beátos rétulit; novísque miráculis fulgéntem, quadriénnio post, idem Summus Póntifex Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex

ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Epíscopi

Ex Sermone de Confess.

Si non omnes possunt implére, quod Dóminus ait: Véndite, quæ possidétis; illud tamen, quod adjécit, dicens: Date eleemósynam; ómnibus est possíbile, si adsit bona volúntas; ómnibus fácile, si non adsit dira cupíditas, ómnibus salúbre, si férveat cáritas; cunctis debet esse commúne, ut ómnibus donétur ætérna felícitas. Qui ergo tantam virtútem accépit a Dómino, ut ómnia, quæ in mundo sunt, cæléstis regni amóre contémnat, quæ habet vendat, et egénis expéndat; qui vero tantæ virtútis nondum est, de his quæ habet, in quantum habet, eleemósynam fáciat.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Perféctus possídeat primum virtútis locum, imperféctus saltem pervéniat ad secúndum. Efficiátur ille gloriόse dignus, sit iste laudabíliter largus. Sit ille sanctæ paupertátis ardentíssimus amátor, sit iste sanctórum paúperum piíssimus consolátor. Hábeat iste apud Deum patrónos páuperes, quos ille se gaudet virtútis habére consórtes. Sit ille talis, qui cum Dómino judicatúrus sédeat: sit iste talis, qui ad déxteram judicándus assístat. Sit ille talis, qui ætérna tabernácula perpétuo jure possídeat: sit iste talis, quem ille recípiat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Pro S. Anselmo Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Lectio ix

Anselmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, nobílibus et cathólicis paréntibus natus, adoléscens, pátria et bonis ómnibus derelíctis, in monastério Beccénsi Ordinis sancti Benedícti emíssa regulári professióne, in lítteris et virtútibus assequéndis mirum in modum profécit. Régibus, epíscopis veneratióni fuit, et sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc, persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, se et Ecclésiam ejus oratiónibus comméndans. Defúncto Lanfránco, archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, ad ejúsdem ecclésiæ régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed, cum mox Willélmus rex vi et minis jura Ecclésiæ usurpáre tentásset, ipseque invícte restitísset, honórum direptiónem et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit. A quo honorífice excéptus et summis láudibus ornátus, in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Fílio procedéntem, contra Græcórum errórem, innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnávit. Post mortem Willélmi, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Thesáurum nostrum, fratres, in cælis ponámus; ut étiam cor nostrum in cælis habére possímus. Necésse est enim, ut quo præcésserit dilectiónis thesáurus, illuc étiam cogitatiónis sequátur afféctus. Ideo Véritas ait: Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit; ut ergo in cælis thesaurizémus, cæléstia diligámus. Vis nosse, ubi thesaurízas? atténde, quid amas; vis nosse, quid amas? atténde, quid cógitas; ita fiet, ut thesáurum tuum judício tuæ cogitatiónis intélligas.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedénte beáto Conrádo Confessóre tuo, temporália subsídia tríbuas et ætérna. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Anselmi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constí-

tuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. (T. P Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis, S. Anselmi ac Ss. Soteris et Caji Pp. Mm.

Die 22 Aprilis

B. Francisci a Fabriano Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, sicut beátus Franciscus, verbi tui præco, ita fecit et dócuit, ut magnus esse merúerit in regno cælórum; nos quoque ejus précibus et imitatióne tibi júgiter verbis et opéribus placére studeámus. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio S. Anselmi: Ant. O Doctor óptime, ut supra. 808

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Postea Commemoratio Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm. (Semiduplex): Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Franciscus Venimbéne, Fabriáni ortus, ab incunábulis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Cum infántulus letáli morbo laboráret, mater, si sanus fíeret, illum ad seráphici Patriárchæ sepúlcrum se adductúram vovit: atque ita filíoli sanitátem impetrávit. Assísium ígitur, votum solutúra, eum addúxit. Tum venerábilis Angelus Tancrédi, qui in familiáribus sancti Francísci fúerat, ingénuum aspéctum infántuli contemplátus, hunc suum consodálem futúrum asseveránter prædíxit. Humanióres lítteras ante décimum ætátis annum explétum Franciscus jam didícerat; deínde sédulam ádeo philosophíæ stúdio óperam dedit, ut, rebus sacris ítidem inténtus, sapiéntia simul ac pietáte profíceret. Cum séxdecim esset annó-

rum, e cælo vocem, quæ ad Minoríticum institútum eum invitábat, audívit: cui prompte alacritérque obtémperans, ad Fratres Minóres Vallis Eremítæ se cóntulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Ineúnte tirocínii anno, ad lucrándam Portiúnculæ indulgéntiam (de qua et librum póstea conscrípsit) Assísium missus, mónita et spíritum seráphici Patriárchæ ab hujus supérstite sócio fratre Leóne hausit. Sacerdótio decorátus, altáris ministéria magno ánimi fervóre peragébat; et, egrégius divíni verbi prædicátor effectus, nullis parcébat labóribus ut animárum salúti prospíceret; obtinuítque ut peccatóres plúrimi in viam salútis reduceréntur. Primus ómnium, in Ordine Minórum, colléctis úndique doctórum libris, bibliothécam exstrúxit. Máxima prosequéntes illum veneratióne cives, juxta óppidi sui forum exstruxérunt ei ejúsque sodálibus cœnóbium; cujus régimen Francíscus, suórum jussu præsidum suscípere coáctus, se in ómnibus exémplum bonórum óperum incessánter præbuit, et in disciplínæ reguláris institúta inter Fratres suos restituénda vel obfirmánda fórtiter incúbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Tali et tanta abstinéntia fuit, ut non nisi semel in die ac pane tantúmmodo et aqua réfici, vel paupéribus insérviens, commúni cum ipsis cibo uti consuéverit. Unica illi erat atque híspida túnica, cilício non absímilis; léctulus vero durus, in quo paucis cubábat horis, ut réliquum noctis tempus divínis láudibus persolvéndis ac cæléstibus contemplándis rebus impénderet. Dum autem orábat, tam inténso ad Deum ferebátur afféctu, ut, præsértim in recolénda Dómini Passióne, divínæ caritátis igne succénsus ac fletu mádidus conspicerétur. Acérbos Christi crucifíxi dolóres cúpiens in suo córpore experíri, se aspérrimis flagris usque ad sánguinis effusiónem sæpe cruciábat. Deus eum miráculis cómplúribus insignívit, eidémque diem et horam óbitus ante

annos áliquot revelávit. Francíscus autem, postquam adolescéntulum morbo laborántem sanitáti restítuit, décimo Kaléndas Majas, anno Dómini millésimo trecentésimo vigésimo secúndo, ætátis suæ septuagésimo primo, Fabriáni excéssit e vita; ibíque ipsíus corpus magna devotióne cólitur. Porro cultum, beáto Francísco incessánter exhíbitum, Pius sextus, Póntifex Máximus, confirmávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi unius Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Pro Ss. Sotere et Cajo Pp. et Mm.

Lectio ix

Soter, Fundis in Campánia natus, sancívit ne sacræ vírgines vasa sacra et pallas attíngerent, neve thuris ministério in ecclésia uteréntur. Idem státuit ut Christi Corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohibepréntur. Martýrio coronátus sub Marco Aurélio imperatóre, sepúltus est in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est. - Cajus, Dálmata, ex génere Diocletiáni imperatóris, constítuit ut his órdinum et honórum grádibus in Ecclésia ad episcopátum ascenderétur, ostiárii nempe, lectóris, exorcístæ, acólythi, subdiáconi, diáconi, presbýteri. Hic, Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit; verum, octo post annis, una cum Gabíno fratre, martýrii corónam consecútus, in cœmetério Callísti páriter sepúltus est.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, sicut beátus Francíscus, verbi tui præco, ita fecit et dócuit, ut magnus esse merúerit in regno cælórum; nos quoque ejus précibus et imitatióne tibi júgiter verbis et opéribus placére studeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Soteris et Caji: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Georgii Mart. ac Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm.

Die 23 Aprilis

B. Ægidii Assisiensis Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui beátum Ægídium Confessórem tuum ad excélsæ contemplatiónis vérticem sublimáre dignátus es: ipsíus intercessióne concéde; ut, actiónibus nostris in te semper inténti, pacem quæ exsúperat omnem sensum consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Deinde fit Commemoratio S. Georgii Mart. (Semiduplex): Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68] Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Postea Commemoratio Ss. Soteris et Caji: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ægídius, Assísii in Umbria piis honestísque paréntibus natus, evangélica simplicitáte et prudéntia decorátus appáruit. Cum rescivísset civem suum Francíscum, ómnibus abdicátis, se totum Dómino consecrásse, atque duos ex Assisiénsibus se ad novum sanctióris vitæ genus sanctíssimo viro adjunxísse, eódem spíritu actus, in eórum et ipse consórtium admítti pétiit. Voti compos factus, in æmulándis ipsíus Paréntis virtútibus totus fuit. Præcípuo tamen stúdio humilitátem cóluit; ideóque vilíssima semper et laboriósa ministéria exercére ita in delíciis hábuit, ut, hospítio a viris conspícuis recéptus, victum ópera mánuum suárum sibi comparáret, et quidquid sibi superésset, egénis distribúeret. Paupertátem, tanti Patris exémplo inhærens, sibi sponsam elégit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Itáliam atque Hispániam peragrávit, ac probra et irrisiónes, quibus ubíque propter squalórem hábitus insolitámque vitæ asperitátem fuit appetítus, lætánti ánimo et hílari vultu excépit. Assí-

duam óperam impéndit, ut mónitis et hortatiónibus peccatóres e vitiórum cœno ad virtútis trámitem redúceret, omniúmque ánimos ad mundi contémptum et Jesu Christi amórem pertráheret. Etsi litterárum ferme rudis, de summis rebus senténtias cælésti sapiéntia refértas prótulit. A seráphico Patre eléctus est ad árdua et dura certámina; et ipse, difficultátibus nullis detérritus, obsequentíssimum se voluntáti ejus constánter præbuit. Altíssimæ contemplatiónis múnere a Dómino insignítus, cæléstem pótius quam terréstrem vitam ágere videbátur, frequéntibus étiam ecstásibus celebérrimus. Martýrii desidério incénsus, se in Africam tránstulit; sed, Tunétem appúlsus índeque a bárbaris ejéctus, in Itáliam rédiit. Hierosolymitánam peregrinatiónem magno spíritus fervóre perégit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Insígni ádeo sanctitátis fama longe latéque incláruit, ut viros quoque príncipes, quos et consíliis sæpe adjúvit, in sui admiratiónem tráxerit. Ipse Románus Póntifex Gregórius nonus eum in administrándis Ecclésiæ negótiis consiliárium intérdum adhíbuit. Et sanctus Bonaventúra Deo grátias agébat quod virum beátum álloqui et cum eo conversári pótuit. Perusíni dénique nihil Ægídio pretiósius æstimábant; ideóque, cum ejus óbitum instáre novíssent, circa cœnóbium excúbias, ne post mortem corpus a finítimis forte pópulis subréptum iret, sollícite posuérunt. Ægídius ítaque, ætáte longǽvus ac méritis onústus, nono Kaléndas Majas, anno millésimo ducentésimo sexagésimo secúndo, placidíssime efflávit ánimam. Servi sui sanctitátem multis miráculis Deus testátam vóluit. Pius autem sextus, Póntifex Máximus, cultum ab immemorábili témpore beáto Ægídio præstitum confirmávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi unius Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Oratio

Deus, qui beátum Ægídium Confessórem tuum ad excélsæ contemplatiónis vérticem sublimáre dignátus es: ipsíus intercessióne concéde; ut, actiónibus nostris in te semper inténdi, pacem quæ exsúperat omnem sensum consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Geórgii: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Geórgii Mart.

Die 24 Aprilis

S. Fidelis a Sigmaringa Martyris 1 Ord.

Duplex majus

Oratio

Deus, qui beátum Fidélem, seráphico spíritus ardóre succénsum, in veræ fídei propagatióne martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Deinde Commemoratio S. Geórgii: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Fratres: Debitóres [52], cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali. [69]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Fidélis, in óppido Suéviæ Sigmarínga ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte ætáte singuláribus natúræ et grátiæ donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi philosophíæ et juris utriúsque láuream eméruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercítio conténdere cœpit. Nobílium exínde virórum várias Európæ províncias lustrántium comes ascítus, eos ad christiánam pietátem sectándam, tam verbis quam opéribus, excitáre non déstitit. Quinímmo in eódem itínere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seípsum régere stúduit, ut in tanta rerum vicissitúdine nullo umquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætérea et justítiæ strénuus propugnátor, post réditum in Germániam céle-

bre sibi nomen acquisívit in advocáti múnere; in quo tamen cum fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnæ salútis viam íngredi deliberávit, et supérna vocatióne illustrátus, paulo post Ordini seráphico inter fratres Minóres Capuccínos adscríbi pétiit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Piæ petitiónis compos rédditus, mundi suíque contémptor insígnis, in ipso statim tirocínio, magísque cum solémnis professiónis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in reguléri observántia ómnibus admiratióni fuit et exémplo. Oratióni máxime et sacris lítteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliórem frugem, verum étiam heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis cœnóbii præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégius, quidquid vel minus necessárium viderétur, e cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua caritátis offícia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliísque próximi necessitátibus sublevándis consílio et ópere ádeo præcláre se gessit, ut pater pátriæ merúerit appellári.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

Deíparæ Vírginis ejúsque Rosárii cultor exímius, illíus præcípue aliorúmque Sanctórum patrocínio a Deo postulávit, ut in cathólicæ fídei obséquium vitam sibi et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est ut intrépidus Christi athléta præses eligerétur illárum missiónum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhǽtia tunc témporis instítúerat. Quod árduum munus prompto hila-

ríque ánimo suscípiens, tanto fervóre exsecútus est, ut plúribus hæréticis ad orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis ad Ecclésiam et Christum reducéndæ. Prophetíæ dono prǽditus, futúras Rhǽtiæ calamitátes sibíque necem ab hæréticis inferéndam sǽpius prædíxit. Postquam vero, insidiárum probe cónscius, impendénti agóni se præparásset, octávo Kaléndas Majas, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo, ætátis suæ quadragésimo quinto, ad ecclésiam loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit; ibíque ab hæréticis, qui prídie, conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióne tumultuárie interrúpta, per vérbera ac vúlnera eídem crudéliter inflícta gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus est, et sacras memorátæ Congregatiónis Mártyrum primítias próprio sánguine consecrávit. Eum, plúribus signis et miráculis exínde clarum, præsértim Cúriæ et Feldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus relíquiæ asservántur, Summus Póntifex Benedíctus décimus tértius in Beatórum, Benedíctus autem décimus quartus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Tempore Paschali 1 loco. [71]

Oratio

Deus, qui beátum Fidélem, seráphico spíritus ardóre succénsum, in veræ fídei propagatióne martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 25 Aprilis

S. Marci Evangelistæ

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum Tempore Paschali [23], præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: tríbue, quǽsumus; ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defféndi. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Cap. 1, 1-12

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Joáchim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. - In mandátis.

Lectio ij

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderant: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tristítia vestra, allelúja,* Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio iij

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat impetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja,* Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: unum ex his non conterétur. - Mors. Glória Patri. - Mors.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro
sancti Hierónymi Presbýteri
de Scriptóribus ecclesiásticis

Cap. 8

Marcus, discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio quod ipse confécerat, perréxit in Ægýptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Dénique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ, librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia; sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spí-

ritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei - Testimónium resurrectiónis.

Lectio vj

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Homilia 3, lib. 1, n. 1-2

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem nisi notítia, et quid per pennas nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in äera levámur.

℟. Isti suit agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja; modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti. Glória Patri. - Repléti.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 1-9

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 17 in Evangelia, n. 1-2

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt; quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet in me.

Lectio viij

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc no-

bis tácitus ínnuat, quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut lac. Glória Patri. - Et sicut lac.

Lectio ix

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: tríbue, quǽsumus; ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defféndi. Per Dóminum.

¶ Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Laudes cum suis Precibus et Orationibus sine Psalmis Pœnitentialibus [283] etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschæ, transferantur in Feriam III sequentem.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 26 Aprilis
Ss. Cleti et Marcellini
Pp. et Mm.
Semiduplex

Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Cletus Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigínti quinque presbýteros ordinávit. Primus in lítteris verbis illis usus est: Salútem et apostólicam benedictiónem. Qui, Ecclésia óptime constitúta, cum ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martýrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Marcellínus Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclésiæ præfuit. Multas pértulit angústias ob ímprobam eórum severitátem, qui eum redarguébant de nímia indulgéntia erga lapsos in idololatríam, quæque causa fuit, ut per calúmniam infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibuísset. Verum hic beátus Póntifex in confessióne fídei, una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum projécta córpora, cum trigínta sex dies jussu imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum presbýteris et diáconis, hymnis et lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres; quo témpore fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quátuor, epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur Deus.

Lectio vj

Sermo
sancti Ambrósii Epíscopi
Inter opera S. Maximi,
Sermo 86

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ Resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Do-

mínicæ Passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pálmites, de Communi Martyrum Tempore Paschali 2 loco. [77]

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

¶ In omnibus novem Lectionum Officiis in Feriam II Rogationum incidentibus, dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ, et de ea fit Commemoratio ad Laudes tantum, ante Commemorationem Festi Simplicis forte occurrentis. Idem servatur in Officiis in Vigilia Ascensionis occurrentibus, nisi fuerint Duplicia I classis, in quibus nulla fit Commemoratio de Vigilia.

Die 27 Aprilis

S. Petri Canisii

Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum, Confessórem tuum, virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántes ad salútem resipíscant, et fidéles in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Petrus Canísius, Noviómagi in Gélria eo ipso anno natus est, quo Luthérus in Germánia apérta rebellióne ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla, in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad prœliánda prœlia Dómini se convértit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ mi-

lítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, perpétuo castitátis voto se Deo obstrínxit, et paulo post Societáti Jesu nomen dedit. Sacerdótio auctus, cathólicam fidem contra novatórum insídias legatiónibus, sermónibus, scriptis libris statim defendéndam suscépit. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a pontifíciis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis Máximi rite per Germániam promulgánda et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, aliísque a Gregório décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et nunquam fracto difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractávit, ac vel inter præséntia vitæ discrímina ad felícem éxitum perdúxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Supérno caritátis igne, quem in basílica Vaticána e penetrálibus Cordis Jesu olim copióse háuserat, inflammátus, et divínæ glóriæ amplificándæ únice inténtus, dici vix potest, quot, per annos ámplius quadragínta, labóres suscéperit, ærumnásque pertúlerit, ut complúres Germániæ civitátes ac províncias vel ab hæréseos contagióne defénderet, vel, hæresi inféctas, cathólicæ fídei restitúeret. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. A sancto Ignátio Germániæ Superióris provínciæ præféctus, domos et collégia multis locis cóndidit. Collégium Germánicum, Romæ constitútum, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in académiis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses duo volúmina egrégie conscrípsit: et summam doctrínæ christiánæ, theologórum judício et público trium sæculórum usu ubíque probatíssimam, áliaque complúra ad populórum institutiónem valde accommodáta in vulgus édidit. Quam-

óbrem, hæreticórum málleus et alter Germániæ apóstolus appellátus, plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem divínitus eléctus putarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Inter hæc, precatióne crebra et assídua rerum supernárum commentatióne, lácrimis sæpe perfúsus et ánimo intérdum a sénsibus abdúcto, Deo se conjúngere sólitus erat. A viris princípibus vel sanctitáte claríssimis et a quátuor Summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Vindobonénsem episcopátum semel, íterum ac tértio recusávit. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere aut ággredi, étiam cum valetúdinis et vitæ perículo. Voluntária sui ipsíus coërcitióne castitátem perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum últimis vitæ suæ annis desudáverat, migrávit ad Deum die vicésima prima Decémbris anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Hunc vero strénuum cathólicæ veritátis propugnatórem Pius Papa nonus cælitum beatórum honóribus adáuxit; novis autem fulgéntem signis Pius undécimus, Póntifex Máximus, anno jubilǽi, Sanctórum número accénsuit, simúlque Doctórem universális Ecclésiæ declarávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Petri Canísii Presbýteri

Notæ in Evangelia, in festo S. Martini Ep., post initium

Amábo et colam missos a Christo Apóstolos horúmque successóres in Evan-

gélii sémine spargéndo sédulos et indeféssos propagándi verbi cooperatóres, qui jure testári possunt: Sic nos exístimet homo ut minístros Christi et dispensatóres mysteriórum Dei. Vóluit enim Christus ut vigilantíssimus ac fidelíssimus paterfamílias per tales minístros ac legátos lucérnam evangélicam igne cælitus demísso accéndi, et accénsam non módio suppóni, sed super candelábrum constítui, quæ suum splendórem longe latéque diffúnderet omnésque tum Judæórum tum Géntium vigéntes ténebras et erróres profligáret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Etenim evangélico Doctóri sat non est, verbo lucére pópulo, et vocem in desérto clamántem præstáre, multísque in pietáte juvándis lingua óperam dare, ne alióquin, si verbi ministérium prætermíttat, canis mutus non valens latráre a prophéta dicátur. Sed et ardére illum opórtet, ut, ópere atque caritáte instrúctus, munus suum ornet evangélicum, Paulúmque ducem sequátur. Is quippe non conténtus Ephesiórum epíscopo demandáre: Præcipe hoc et doce: labóra sicut bonus miles Christi Jesu; constánter étiam apud amícos et inimícos evangelizávit, ac epíscopis apud Ephesum colléctis bona dixit consciéntia: Vos scitis, quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit eum. Glória Patri. - Et implévit eum.

Feria II Rogationum Lectio ix de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laudibus: alias

Lectio ix

Talem enim pastórem decet esse in Ecclésia, qui more Pauli, ómnibus ómnia fiat, ut in illo repériat æger curatiónem, mœstus lætítiam, despérans fidúciam, imperítus doctrínam, dúbius consílium, pœnitens véniam atque solátium, et quidquid tandem ad salútem est cuíque necessá-

rium. Quocírca pulchre Christus, cum primários mundi Ecclesiǽque doctóres constitúere vellet, non sat hábuit discípulis dícere: Vos estis lux mundi: sed étiam illud subjécit: Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita, neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Errant enim opinántes ecclesiástæ, quod múneri suo doctrínæ splendóre magis quam vitæ integritáte et caritátis ardóre possint satisfácere.

Te Deum laudámus. S

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum, Confessórem tuum, virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántes ad salútem resipíscant, et fidéles in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Pauli a Cruce Conf. et S. Vitalis Mart.

Die 28 Aprilis

B. Luchesii
Confessoris 3 Ord.

Duplex majus

Oratio

Dives in misericórdia, Deus, qui beátum Luchésium, ad pœniténtiam evocátum, pietátis et misericórdiæ méritis clarére voluísti: da nobis ejus intercessióne et exémplo; dignos fácere pœniténtiæ fructus, et indulgéntiam tuam pietátis et caritátis opéribus promeréri. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime, ut supra 825, ℣. Justum dedúxit.

Deinde Commemoratio S. Pauli a Cruce Conf. (Duplex):

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

¶ Si autem dies 27 Aprilis in Dominicam inciderit, et quoties Officium vel Commemoratio e II Vesperis de Communi unius Confessoris non Pontificis minime præcesserit ac de S. Paulo a Cruce etiam in II Vesperis agenda sit Commemoratio, dicitur ℣. Justum dedúxit. Et tunc pro Comemmoratione S. Petri Canisii, posterius agenda sumitur ℣. Os justi.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut Passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi

mereámur in cælis. (Qui vivis.)

Postea Commemoratio S. Vitalis Mart.: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Luchésius, qui et Lúcii nómine nuncupátur, in Etrúria natus prope Castrum Bonítium, se totum negotiatióni dedit; in eáque, terrénis lucris inténtus, diu versátus est. Sed divínæ grátiæ lúmine perfúsus, simul ac vidit eum beátum esse qui post aurum non abit nec sperat in pecúnia et thesáuris; ómnia quæ possidébat véndidit, eorúmque prétium in páuperes erogávit, uno tantum asserváto agéllo conténtus, ex quo mánibus ipse suis victum sibi comparáret. Neque ita multo post, Tértii Ordinis Pœniténtium a sancto Francísco institúti, primus ómnium, hábitum sumpsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Exínde, vétere hómine exspoliáto, virtútes cólere impénsius cœpit; præsértim vero ardénti in Deum caritáte, mansuetúdine, patiéntia et ánimi humilitáte incláruit. Adeo véhemens ejus erat orándi stúdium, ut sæpe, dum preces ad Deum fúnderet, extra se rapi viderétur. Tanta vero fuit erga ínopes et ægrótos sollicitúdine, ut eos in agris, in viis, in nosocomíis ope semper juváret, et salutáribus mónitis sibi demeréret. Quibus sanctis opéribus duríssimam vivéndi ratiónem adjúnxit; carnem enim suam labóribus, jejúniis et flagéllis castigáre et in servitútem spíritus redígere non désiit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Tandem qui tali ac tanta sanctitáte florúerat, mortem in conspéctu Dómini pretiósam, adstántibus multis religiósis, óbiit, fere octogenárius, quarto Kaléndas Majas, anno millésimo ducentésimo sexagésimo. Plura ejus mor-

tem mirácula consecúta sunt; quorum fama perspécta, Gregórius Papa décimus ad concílium Lugdunénse proféctus, cum per Castrum Bonítium transíret, jussit ut caput ipsíus in supplicatiónum morem circumferrétur: in cujus facti memóriam quotánnis solémnitas celebrári et ecclesiástica Luchésii commemorátio in die óbitus habéri consuévit. Hujus ergo beáti viri cultu, qui tanta pollet antiquitáte, motus Innocéntius duodécimus, Póntifex Máximus, ipsíus festum Offício et Missa in toto Franciscáli Ordine coléndum ánnuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi

Sermo 22

Si in hac vita, qua peregríni sumus, vívimus et módicum, temporálem esse páuperem dolet, tristat inhonórum esse; quale erit in perpétua pátria, inter ætérnos cives, de contémptu dolórem, de ignobilitáte pœnam, de nuditáte oppróbrium sustinére? et tunc addíci pœnis, quando álii promovéntur ad regnum, quando pauper dúcitur ad conséssum Dei et dives tráhitur ad consórtium punitórum? Heu quam lamentándæ vices, quando desperáti penes hómines possidébunt spem divínam, et humánis bonis prǽditi, bonis cæléstibus fraudabúntur!

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Et hoc facit thesáurus, qui cor hóminis aut per eleemósynam levat ad cælum, aut per avarítiam demérgit in terram. Et ídeo dixit: Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Homo, mitte

et præmítte thesáurum tuum in cælos, ne cæléstem ánimam demérgas in terram. Aurum de profúndo terræ, ánima ab excélsis cæli. Mélius proínde est ad sedem ánimæ deférri aurum, quam in sepúlcro auri ánima demergátur. Exútos ergo totis divitiárum curis et jam per ómnia expedítos, militáre sibi in sǽculo jubet, quos regnáre donávit in cælo.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos símiles. Glória Patri. - Et vos símiles.

Feria II Rogationum Lectio ix de Homilia Feriæ ; alias

Pro S. Paulo a Cruce Conf.

Lectio ix

Paulus a Cruce, Uvádæ in Ligúria natus, a primo ratiónis usu, Jesu Christi crucifíxi amóre flagrávit. Martýrii desidério incénsus, exercítui se adjúnxit qui Venétiis ad bellum Turcis inferéndum comparabátur. Cógnita vero Dei voluntáte, honestíssimis núptiis sibíque deláta pátrui hereditáte recusátis, rudi túnica a suo epíscopo indútus, nondum cléricus, Domínicum agrum divíni verbi prædicatióne excóluit. Romæ a Summo Pontífice Benedícto décimo tértio ex obediéntia sacerdótio auctus, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jamprídem invitáverat, veste illi simul osténsa atri colóris, Passiónis Fílii sui insígnibus decoráta ; ibíque fundaménta jecit novæ Congregatiónis, cujus sodáles voto adstringeréntur Domínicæ Passiónis memóriam promovéndi. Sacras vírgines quoque institúit, quæ Dómini Passiónem sédulo meditaréntur. Prædicatióne, virtútibus et divínis charismátibus clarus, Romæ obdormívit in Dómino, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto. Eum Pius nonus, Póntifex Máximus, in Beatórum, dein in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Sermo 23

O bónitas effúsa ! o inaudíta píetas ! o ineffábilis afféctio ! In societáte census pastor oves assúmit, atque ad consórtium dominatiónis servos Dóminus adscíscit, ad participátum regni Rex gregem pópuli totíus admíttit. Sic, sic dat, cui desícere cen-

sus, cui regnum mínui, vacuári potéstas non potest largiéndo. Providénter autem cœpit Dóminus, dicéndo: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Promissiónem regni sine timóre servílis status audíre non súfficit; quia qui libertáte vix dignus est, cápere non valet ínfulas principátus. Dóminus ergo servórum mentes tali voce confírmat, ne eos repentínus promíssi regni prostérnat audítus.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Dives in misericórdia, Deus, qui beátum Luchésium, ad pœniténtiam evocátum, pietátis et misericórdiæ méritis clarére voluísti: da nobis ejus intercessióne et exémplo; dignos fácere pœniténtiæ fructus, et indulgéntiam tuam pietátis et caritátis opéribus promeréri. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Pauli a Cruce: Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut Passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cælis.

Deinde Commemoratio S. Vitalis: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et S. Pauli a Cruce.

Die 29 Aprilis

S. Petri Martyris

Duplex

Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui, pro ejúsdem fídei dilatatióne, martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Pauli a Cruce:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Fra-

tres: Debitóres [52] cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali. [69]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hǽresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hǽreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus quid tandem in iis didicísset, christiánæ fídei sýmbolum se didicísse respóndit; neque ullis umquam patris patruíve blandítiis aut minis a fídei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit; ubi, a Spíritu Sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas

Lectio v

Magno virtútum splendóre in religióne elúxit: corpus et ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum umquam sénserit. Carnem jejúniis et vigíliis macerábat; mentem divínis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assídue versabátur; peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

Tanto fídei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam is paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem ímpius sicárius semel atque íterum in cápite gládio vulnerávit; jamque pene mórtuus, sýmbolum fídei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit; iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martýrii palmam migrávit in cælum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo. Quem multis illústrem miráculis Innocéntius quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Tempore Paschali 1 loco. [71]

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui, pro ejúsdem fídei dilatatióne, martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Catharinæ Senensis Virg.

Die 30 Aprilis

S. Josephi-Benedicti Cottolengo
Confessoris 3 Ord.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Inter Beátos Cǽlites
Claro nitéscens lúmine,
Joséphe, carmen áccipe,
Tuo dicátum nómini.

Adhuc puéllus ínnocens,
Solum supérna quǽritas,
Deíque amóre sáucius,
Ferves amóre próximi.

Ægros repúlsos lǽtior
Aptas in sedes éxcipis,
Vidésque Jesu imáginem,
Enutriéndo páuperes.

Prodésse tot misérrimis
Te Christi adégit Cáritas:
Divína Providéntia
Tibi juvámen áttulit.

Sanctíssimæ Deíparæ
Cultor fuísti sédulus:
Te juvit hæc largíssime,
Viam salútis índicans.

Dei volúntas éxstitit
Tibi perénnis régula:
Deóque solvens grátias,
Celsum volásti in ǽthera.

Nunc e supérnis sédibus
Te supplicántes ádjuva,
Ut Fides, Spes et Cáritas
Regnent ubíque géntium.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Possímus ut felíciter
Exémplar istud súbsequi,
Fruíque cæli gáudiis.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Quærite primum regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

Oratio

Deus, qui in te confidéntibus patérna largitáte succúrris: beáti Joséphi Benedícti intercessióne concéde; ut, derelíctis paupéribus serviéntes, promíssa misericórdibus præmia consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et Justi, ℣. Pretiósa. [75]

Deinde Commemoratio S. Catharinæ Senensis Virg. (Duplex): Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie. [142]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joséphus Benedíctus Cottoléngo, in urbe Bráida Taurinénsis Diœcésis, piíssimis paréntibus ortum hábuit. Adhuc infántulus, in matris compléxu, Jesu et Maríæ nómina dídicit, quæ póstea crebro pronuntiáre consuévit. Vix octo annos natus, de infírmis adjuvándis cogitáre cœpit. Quum enim sui cubículi spátia báculo dimetirétur, quærénti matri, cur ita ágeret, réspondit, se in ánimo habére, quum in ætátem venísset, valetudinárium in sua domo institúere. Exácto studiórum currículo partim Bráidæ, partim in Asténsi Seminário, Augústæ Taurinórum sacerdótio fuit initiátus, et láuream doctóris in sacris disciplínis assecútus. Ob egrégia virtútis et doctrínæ mérita in Collegiáta Sanctíssimæ Trinitátis inter Canónicos e Congregatióne sanctíssimi Córporis Dómini cooptátus est. In hac nóbili civitáte, tot piis opéribus promovéndis dédita, Joséphus imménsa Christi caritáte inflammátus, Parvam Domum, sub título Divínæ Providéntiæ, cui se pénitus commíserat, excipiéndis infírmis ac míseris omnis géneris, præsértim autem aliúnde repúlsis accommodátam, fundávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Ad salubérrimum hoc opus stabiliéndum eídem occasiónem præbuit misérrima cujúsdam mulíeris condítio ab

ómnibus repúlsæ. Ex quo facto veheménter commótus, ante Vírginis aram exórans, votum suum adimpléri sensit. Omnibus ómnia factus, ægrótos cujúslibet conditiónis utriúsque sexus et álios egéntes in unum coëgit, nutrívit et curávit. Caritátis sancti Vincéntii a Paulo æmulátor insígnis, ne tantæ ségeti operárii unquam deéssent, Congregatiónem Presbyterórum a Sanctíssima Trinitáte necnon complúres cœtus ac famílias sacrárum vírginum et piórum virórum instítuit, opportúnas leges ac vestes síngulis desígnans, quibus, eódem hortatóre, quotidiána Eucharístici panis reféctio vires suppeditábat. Beátam Vírginem ejúsque sponsum impénse cóluit, et Rosárii Mariális recitatiónem, quam in delíciis hábuit, suis religiósis famíliis commendáre non déstitit. In Tértium Ordinem Sancti Francísci ab adolescéntia adscítus, spíritum perféctæ paupertátis áluit, et amórem erga divínam Eucharístiam et Passiónem Jesu Christi in se et in áliis assídue fovére stúduit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Corpus vigíliis ac jejúniis afflíxit; patiéntiam et singulárem ánimi hilaritátem cum fortitúdine conjúnxit. Humilitátis stúdio mirum in modum enítuit, cum abjectíssima quæque múnia pro curándis infírmis, quos nudáto cápite tamquam Christi persónam venerabúndus complectebátur, sibi ultro et constánter assúmeret. Ludíbria, contumélias, calúmnias immótus ac silens pértulit, contínuæ præsértim oratiónis subsídio, qua sæpe per mentis excéssum in Deum rapiebátur. Gravíssimis labóribus exantlátis, jam cúpiens dissólvi et esse cum Christo, ipse non in Parva Domo, sed ut malúerat, Chérii, apud germánum fratrem, sacerdótem, typho corréptus obdormívit in Dómino die trigésima Aprílis anno millésimo octingentésimo quadragésimo secúndo, ætátis suæ sexto et quinquagésimo. Ejus corpus, tértio ab óbitu die, ad Parvam Domum delátum, in sacéllo sacratíssimi Rosárii depósitum fuit, ubi se fore sepeliéndum prædíxerat. Hunc Dei Fámulum, heróicis virtútibus et miráculis clarum, a Benedícto Papa décimo quinto inter Beátos relátum, Pius undécimus, anno sacro millésimo nongentésimo trigésimo

quarto Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 25, 31-40

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 80

Suavíssimum hunc textum, qui contínue ánimo retinéndus est, diligénti, oro, stúdio et compunctióne conveniénti audiámus. Ad hunc enim postrémo sermónem illum Christus terminávit; nec id injúria. Magna enim illi humanitátis et eleemósynæ cura est: idcírco multa étiam in superióribus de hac disputávit. Et hic apértius quodámmodo atque veheméntius, non duas aut tres aut quinque persónas indúcens, sed ad univérsum mundum verba líquido fáciens: quamvis et in superióribus certo personárum número exprésso non duas persónas, sed partes duas, álteram obediéntium, álteram inobediéntium, significáret. Quaprópter non dixit jam: Símile est regnum cælórum, sed seípsum osténdens atque revélans dicit: Cum autem vénerit fílius hóminis in glória sua. Nunc enim venit in oppróbriis: tunc vero sedébit in sede majestátis et glóriæ suæ.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Postquam autem probos laudávit, osténdit quanta eos a princípio caritáte compléctitur. Veníte, namque ait, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Quibus bonis hoc nomen æquiparári potest, quod benedícti sint, et a Patre ipso benedícti? Unde autem tanto dignáti sunt honóre? Quænam est causa hujus? Esurívi enim, et de-

dístis mihi manducáre, sitívi et potástis me, et quæ sequúntur. O quantæ glóriæ, quantæ beatitúdinis hæc verba sunt! Nec dicit: Accípite, sed hæreditáte possidéte, quasi própria, quasi patérna, quasi vestra, quæ vobis a princípio debebántur. Nam ántequam nati sitis, quia sciébam vos hujúsmodi futúros, hæc vobis a me præparáta fuére.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis ix Lectio de Homilia Feriæ vel Vigiliæ; alias

Pro S. Catharina Senensi Virg.

Lectio ix

Catharína, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia et admirábilis vitæ austéritas. Cum Pisis morarétur, die domínico, refécta cibo cæléstí et in éxstasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes. Mystérium advértens, Dóminum precáta ne cicatríces apparérent, contínuo rádii, colóre sanguíneo mutáto in spléndidum, in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes et cor ejus. Tantus vero erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, licet vúlnerum cruénta signa non apparérent, ut, nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit. Aveniónem ad Gregórium Papam undécimum profécta, illi votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit, et auctor fuit ut Póntifex ad Sedem Románam personáliter accéderet. Anno ætátis suæ tértio círciter et trigésimo migrávit ad Sponsum. Quam Pius secúndus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

Te Deum laudámus. 8

Si autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Quibus vero pro rebus hæc ipsis retribuúntur? Profécto, pro veste, pro aqua frígida, pro visitatióne, quia in cárcerem ingréssi vinctum consoláti sunt. Ubíque enim ut necessáriis provideátur requírit, imo quandóque non necessáriis. Non enim visitatióne aut consolatióne solúm-

modo qui infírmus est, et qui vinctus índigent, sed alter eórum e carcéribus solvi, alter ægrotatiónem evádere perópttat. Verum ipse ádeo mitis est, ut quæ póssumus flágitet, imo vero his étiam minóra, voluntáti nostræ relínquens ut ad majóra pergámus.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Hymnus Inter Beátos, ut supra in I Vesperis.

℣. Justum dedúxit

Ad Bened. Ant. Amen dico vobis: Quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: Veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sǽculi, allelúja.

Oratio

Deus, qui in te confidéntibus patérna largitáte succúrris: beáti Joséphi Benedícti intercessióne concéde; ut, derelíctis paupéribus serviéntes, promíssa misericórdibus prǽmia consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Catharínæ: Ant. Símile est, ℣. Diffúsa est. [153]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Catharínæ Virg.

AMEN

Feria IV infra Hebdomadam II post Octavam Paschæ

IN SOLEMNITATE S. JOSEPH

Sponsi Beatæ Mariæ Virginis
Confessoris et Ecclesiæ Universalis Patroni

Duplex I classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem * Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

4 Et venérunt festinántes,* et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio, allelúja.

5 Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúja.

Capitulum Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret Desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina cǽlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœ́dere Vírgini.
Almo cum túmidam gérmine cónjugem

Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúja. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset desponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto, allelúja.

In II Vesperis

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúja.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Te, Joseph, célebrent. ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi unius Confessoris non Pontificis. [112]

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

Lectio j

De libro Génesis

Cap. 39, 1-6

Igitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens; habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa quæ ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ǽdibus quam in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens; * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja. ℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et læti serviémus regi. - Quibus ille.

Lectio ij Cap. 41, 37-49

Placuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos: Num invenire potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. - Exaltávit me.

Lectio iij

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca Salvatórem

mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putipháre sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis Pharaónis), et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertílitas septem annórum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. - Insuper. Glória Patri. - Insuper.

IN II NOCTURNO

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúja.

℣. Réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja. ℟. Et pérfice eam, allelúja.

Lectio iv

Sermo sancti Bernardíni Senénsis

Sermo 1 de Sanctis art. 1, cap. 1-2

Omnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatárum generális régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi et Dóminæ Angelórum: qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus et Sponsæ suæ: quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. - Protéctor meus.

Lectio v

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et spe-

ciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est; sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægýptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis Panem de cælo, qui cæléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. - Et in glória.

Lectio vj

Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere, Intra in gáudium; ut mýstice innuátur quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abýssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ orátiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde; sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat per infiníta sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣ In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. - Si exsúrgat. Glória Patri. - Si exsúrgat.

IN III NOCTURNO

Ant. Consúrgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israël; et habitávit in civitáte.

quæ vocátur Názareth, allelúja.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúja. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi
De consensu Evang. lib. 2, n. 3, 5-6

Maniféstum est illud quod ait, Ut putabátur fílius Joseph, propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthǽus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas, ascéndens a Joseph usque ad David; fácile est, ut advértant duos patres habére potuísse Joseph: unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. - Et vocábis.

Lectio viij

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthǽo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris gríginem tenéret qui genúerat, alter ejus qui adoptáverat Joseph; quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo cujus eum fílium esse narrábat? Matthǽus autem dicens, Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo quod est, Génuit, persevérans, donec in último díceret, Jacob autem génuit Joseph; satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, alle-

lúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. - Et esto ibi. Glória Patri. - Et esto ibi.

Lectio ix

Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne sed caritáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem * Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

4 Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio, allelúja.

5 Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúja.

Capitulum Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret Desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus

Cǽlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominá-
tor orbis,
Cujus ad nutum tremit infe-
rórum
Turba, cui pronus famulátur
æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi pe-
rénnis,
Quæ tibi præbens súperos
honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúja. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est, allelúja.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Benedictiónes, ut supra ad Laudes.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. - Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. - Allelúja. Glória Patri. - Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Gen. 49, 25

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cæli désuper.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. - Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi - Allelúja. Glória Patri. - Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Gen. 49, 22

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. - Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. - Allelúja. Glória Patri. - Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 841, præter sequentia:

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja.
℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúja.

Completorium de Dominica. 72

¶ Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo, præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

FERIA V
De II die infra Octavam S. Joseph
Semiduplex

IN II NOCTURNO
Lectio iv

De Sermóne sancti Bernardíni Senénsis
Sermo 1 de Sanctis, art. 2, cap. 1

Cum inter Mariam et Joseph fúerit veríssimum matrimónium per divínam inspiratiónem contráctum, et in matrimónio fiat únio animórum in tantum quod una dicúntur persóna sponsus et sponsa, ut possit dici únitas quasi summa; quómodo cogitáre potest mens discréta quod Spíritus Sanctus tanta unióne uníret menti tantæ Vírginis áliquam ánimam, nisi ei virtútum operatióne simíllimam? Unde credo, istum virum sanctum Joseph fuísse mundíssimum in virginitáte, profundíssimum in humilitáte, ardentíssimum in Dei amóre et caritáte, altíssimum in contemplatióne. Et quia nóverat Virgo istum sibi a Spíritu Sancto datum in sponsum, et in suæ virginitátis fidum custódem, et ad participándum secum in caritátis amóre et obsequiósa sollicitúdine erga diviníssimam Prolem Dei; ídeo credo, quod totíus cordis afféctu hunc, sanctum Joseph, sinceríssime diligébat.

℟. Dedísti mihi. 844

Lectio v

Hábuit Joseph erga Christum ardentíssimam caritátem. Quis déneget, óbsecro, quod ipsi tenénti Christum in bráchiis aut confabulánti cum ipso, Christus, sive infans sive adúltus, ingéreret et imprímeret ineffábiles sensus atque jucunditátes de semetípso, et hoc cooperánte extérius grátia Christi cum filiáli aspéctu, affátu atque compléxu? O quanta dúlcia óscula ab ipso recépit! o quanta dulcédine audiébat balbutiéntem Párvulum se patrem vocáre,

et quanta suavitáte sentiébat se dúlciter amplexári! Considera étiam, cum quanta compassióne in itinéribus, quæ fecérunt, párvulum Jesum ex labóre lassum, cum grandiúsculus esset, in suo grémio requiéscere faciébat: quia omni amóre transformatívo ferebátur in eum, ut in dulcíssimum Fílium sibi in cónjuge sua Vírgine per Spíritum Sanctum datum.

℟. Státuet fílios. 845

Lectio vj

Ideo prudentíssima Mater, quæ expérta fúerat ejus afféctum, ad Fílium suum Jesum in templo reinvéntum ait: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Ad hujus verbi intelléctum notándum est, quod duo sapórum génera cóntinet in se Christus, dulcóris et dolóris; et quia sanctíssimus Joseph horum duórum gústuum mirabíliter párticeps fuit, ídeo beáta Virgo vocat eum singuláriter patrem Christi. Hic solum légitur Vírginem Joseph appellásse patrem Jesu: quia sensus dolóris, quem hábuit de Jesu pérdito, verum in eo monstrávit patris afféctum. Si enim secúndum humánas leges divínitus approbátas potest extráneus áliquem adoptáre in fílium, multo magis Dei Fílius, datus ipsi Joseph in sua sanctíssima Sponsa sub virginális matrimónii admirábili sacraménto, debet ejus fílius appellári; et étiam credi quod in eo fúerit gustus paternális amóris atque dolóris respéctu diléctí Jesu.

℟. Si consístant. 845

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De consensu Evang. lib. 2, n. 3-4

Neque proptérea non erat appellándus Joseph pater Christi, quia non eum concumbéndo genúerat; quandóquidem pater esset étiam ejus, quem non ex sua cónjuge procreátum aliúnde adoptásset. Putabátur quidem Christus étiam áliter fílius Joseph, tamquam ex ejus omníno carne progénitus; sed ab eis hoc putabátur, quos Maríæ latébat virgínitas: nam Lucas ait: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph. Qui tamen Lucas non ejus paréntem solam Maríam, sed ambos paréntes ejus appelláre mínime dubitávit, ubi

ait: Puer autem crescébat et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo; et ibant paréntes ejus per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

℟. Joseph, fili David. 846

Lectio viij

Sed, ne quisnam hic paréntes consanguíneos pótius Maríæ cum ipsa Matre ejus intelligéndos putet, quid ad illud respondébit quod ipse item Lucas supérius dixit, Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo? Cum ígitur ipse narret, non ex concúbitu Joseph, sed ex María Vírgine natum Christum; unde eum patrem ejus appéllat, nisi quia et virum Maríæ recte intellígimus sine commistióne carnis, ipsa copulatióne conjúgii; et ob hoc étiam Christi patrem multo conjúnctius, qui ex ejus cónjuge natus sit, quam si esset aliúnde adoptátus? Ac per hoc, si demonstráre áliquis posset Maríam ex David nullam consanguinitátis oríginem dúcere, sat erat secúndum istam ratiónem, accípere Christum Fílium David; qua ratióne étiam Joseph pater ejus appellátus est.

℟. Surge, et áccipe. 846

Lectio ix

Lucas autem non ab inítio Evangélii sui, sed a baptísmo Christi generatiónes enárrat, nec descendéndo, sed ascendéndo, tamquam sacerdótem in expiándis peccátis magis assígnans; ubi eum vox de cælo declarávit, ubi testimónium Joánnes ipsi perhíbuit dicens: Ecce qui tollit peccáta mundi. Ascendéndo autem transit Abraham et pérvenit ad Deum, cui mundáti et expiáti reconciliámur. Mérito et adoptiónis oríginem ipse suscépit, quia per adoptiónem effícimur fílii Dei, credéndo in Fílium Dei. Satis autem demonstrávit, non se ídeo dixísse Joseph fílium Heli, quod de illo génitus, sed quod ab illo fúerat adoptátus: cum et ipsum Adam Fílium Dei dixit, cum sit factus a Deo, sed per grátiam, quam póstea peccándo amísit, tamquam fílius in paradíso constitútus sit.

Te Deum laudámus. 8

FERIA VI
De III die infra Octavam S. Joseph

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 4 in Matth., n. 2-4

Hunc morem plerúmque tenébat antíquitas, ut sponsæ in sponsórum dómibus haberéntur: sic habitábat étiam María cum Sponso.

Et cujus tandem rei grátia, non ántequam desponderétur, Virgo concépit? Ut vidélicet mystérium ínterim quasi obumbrátum latéret, et ut Virgo omnem prorsus occasiónem malígnæ suspiciónis effúgeret. Quando enim ille, qui præcípuo zelo posset ardére, cérnitur non solum non abjícere Sponsam, nec eam ignomínia notáre, sed étiam recípere in consórtium et inservíre post conceptiónem; profécto maniféstum est, quod nisi apérte nosset ex operatióne Sancti Spíritus illum exstitísse concéptum, numquam vel apud se illam retinuísset, vel ei in ómnibus, quorum indíguit, ministrásset.

℟. Dedísti mihi. 844

Lectio v

Joseph autem, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Postquam dixit, quod esset ex Spíritu Sancto et absque ulla mixtióne séxuum, sermónem suum étiam aliúnde confírmat. Ne enim áliquis díceret: Et unde hoc potest esse maniféstum? quis vidit? quis audívit aliquándo tale áliquid contigísse? neque putáres discípulum, quasi gratificátum magístro, ista confíngere; introdúcit Joseph ex his, quæ passus est, fidem dictis per cuncta faciéntem, ut plane hinc dícere Evangelísta videátur: Si non credis mihi et testimónium tibi meum forte suspéctum est, crede ígitur vel maríto.

℟. Státuet fílios. 845

Lectio vj

Joseph enim vir ejus, inquit, cum esset justus. Justum hic, in omni virtúte dicit esse perféctum. Cum ígitur esset justus, hoc est, frugi bonúsque vir, vóluit occúlte dimíttere eam. Proptérea vero Evangelísta dixit quid justo illi accíderit ante notítiam, ut nequáquam de his, quæ post notítiam rei sunt facta, dubitáres. Et certe, si María talis fuísset qualem illam suspício fingébat, non modo publicári merúerat, verum étiam ex legis auctoritáte puníri: sed Joseph non tantum eam damnáre nóluit, sed nec publicáre quidem. Vidísti nempe virum sublímiter philosophántem et tyránnicæ illíus passiónis immúnem. Quamquam hic quæ tandem dicerétur esse suspício, ubi ipse úteri tumor videbátur factum argúere? Sed tamen ita erat ille vir ab hujúsmodi passióne mundus ac liber, ut ne in mínimis quidem Vírgini vellet inférre mæstítiam; et adhuc sub lege vivens, supra legem philosophátur: síquidem adventánte jam grátia, multo sublimióris disciplínæ documénta fulgére oportébat.

℟. Si consístant. 845

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Contra Faustum, lib. 23, cap. 7-8

Sic de cælo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cælo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit; quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse æquális Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℟. Joseph, fili David. 846

Lectio viij

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens: Memor esto Christum Jesum resurrexísse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna; neque enim quia concúbitu non permístus, ídeo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat quod de Spíritu Sancto concéperat.

℟. Surge, et áccipe. 846

Lectio ix

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Maríæ Joseph et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David et Joseph in série progeneratórum Christi ex David; quid restat, nisi et Maríam non fuísse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órdinem sexus et animórum

confœderatiónem: et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órdine generatiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus?

Te Deum laudámus. 8

SABBATO
Die IV die infra Octavam S. Joseph

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 4 in Matt., n. 6

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Quid autem est accípere? Domi profécto retinére; jam enim illam mente dimíserat: sed dimíssam, inquit, retíneas, quam Deus tibi cópulat, non paréntes; cópulat vero, non in fœdus solémne conjúgii, sed in consórtium commúnis habitáculi, et cópulat per meæ vocis offícium. Sicut enim illam póstea comméndat Christus ipse discípulo, ita étiam nunc Angelus Sponso: solátium tantúmmodo ejus habitúram absque fœdere nuptiárum. Deínde, honéstius multóque dígnius causa partus expósita, suspiciónem quoque prorsus restínxit. Non modo, inquit, illícito non est violáta compléxu, verum étiam supra natúram morémque fœcúnda est. Noli ígitur de tam felíci partu Sponsæ attráhere mærórem, immo vero in majórem prorúmpe lætítiam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est.

℟. Dedísti mihi. 844

Lectio v

Páriet autem Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum; non enim quia ex Spíritu Sancto est, idcírco te a ministério tantæ exístimes dispensatiónis extráneum. Nam etsi nihil hábeas in hac generatióne commúne (Virgo quippe permánsit intácta), tamen quod est próprium patris quodque nihil offúscat Vírginis dignitátem, hoc tibi fácile concédo, ut scílicet nato nomen impónas: tu enim illum primum vocábis. Quamquam enim non sit fílius tuus iste, qui náscitur, tu tamen curam erga illum et sollicitúdinem osténdes paréntis; et proptérea te illi ab ipsa statim nóminis impositióne conjúngo. Deínde, ne quis illum ex hoc patrem esse suspicarétur, Páriet, inquit, Fílium. Non dixit, Páriet tibi, sed pósuit illud indefinítum et suspénsum; non enim illi, sed univérso prorsus orbi péperit Christum.

℟. Státuet fílios. 845

Lectio vj

Proptérea et nomen ejus de cælo Angelum detulísse Evangelísta memorávit, ut hinc quoque osténderet illum mirábilem esse partum, quo ejus nomen ad Joseph et per Angelum et a Deo missum docéret. Nam et ipsum vocábulum non ināniter pósitum est, quod certe mille cóntinet thesáuros bonórum. Propter quod illud étiam Angelus intérpretátur bonis mæréntem spebus animándo; et hoc quoque illum modo ad credéndum quod lóquitur, invítat. Fácile namque sollicitámur ad próspera, et prómptius fidem accommodámus secúndis. Ipse enim, inquit, salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Hinc quoque benefícii nóvitas indicátur. Non enim a bello visíbili neque a gládio barbarórum, sed, quod his longe majus est, a peccáto suo pópulum suum núntiat liberándum: quod præstáre nulli fuit hóminum aliquándo possíbile.

℟. Si consístant. 845

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 3, n. 2

Néminem movére debet, quod ita scriptum est: Qui putabátur fílius Joseph. Bene enim putabátur, quia natúra non erat; sed ídeo putabátur, quia eum María, quæ Joseph viro suo erat desponsáta, genúerat. Sic enim habes: Nonne hic est fílius Joseph fabri? Díximus supra qua ratióne per Vírginem, díximus étiam qua ratióne per desponsátam, et quare census témpore nasci volúerit Dóminus salutáris; non aliénum étiam vidétur, ut qua ratióne fabrum patrem habúerit, declarémus. Hoc enim typo eum patrem sibi esse demónstrat, qui fabricátor ómnium cóndidit mundum. Nam etsi humána non sunt comparánda divínis, typus tamen íntegem est, quod Pater Christi igne operátur et spíritu, et tamquam bonus ánimæ faber vítia nostra circúmdolat; cito secúrim ádmovens arbóribus infœcúndis, secáre doctus exígua, culmínibus serváre sublímia, rígida méntium spíritus igne mollíre, et in vários usus omne humánum genus divérsa ministeriórum qualitáte formáre.

℟. Joseph, fili David. 846

Lectio viij

Cur autem Joseph magis quam Maríæ generátio describátur, cum María de Spíritu Sancto generávit Christum, et Joseph a generatióne Dómini videátur aliénus, dubitáre possémus, nisi consuetúdo nos instrúeret Scripturárum, quæ semper viri oríginem quærit. Viri enim persóna quæritur, qui étiam in senátu et réliquis cúriis civitátum géneris assérvat dignitátem. Quam defórme autem, si relícta viri orígine, orígo féminæ quæreretúr, ut viderétur patrem non habuísse ille totíus mundi pópulis prædicándus! Vides ubíque famíliam per virórum generatiónes esse decúrsam. Noli mirári quod Joseph orígo descrípta est. Etenim secúndum carnem natus, usum débuit sequi carnis, et qui in sæculum venit, sæculi débuit more descríbi: máxime cum in Joseph orígine étiam orígo sit Maríæ.

℟. Surge, et áccipe. 846

Lectio ix

Cur autem sanctus Matthǽus ab Abraham generatiónem enumeráre cœ́perit Christi, sanctus vero Lucas a Christo usque ad Deum perdúxerit, explanándum vidétur. Lucas ad Deum putávit oríginem ejus esse referéndam, quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram generatiónem Pater, vel secúndum lavácri regeneratiónem mýstici múneris auctor. Et ídeo non a primo generatiónem ejus cœpit descríbere: sed posteáquam baptísmum ejus explícuit, Auctórem ómnium Deum per baptísmum cúpiens demonstráre. Christum quoque a Deo órdine manásse successiónis asséruit, univérsa contéxens, ut et secúndum natúram et secúndum grátiam et secúndum carnem Dei Fílium demonstráret. Quod autem evidéntius divínæ generatiónis indícium, quam quod de generatióne dictúrus, ipsum Patrem præmísit loquéntem: Hic est Fílius meus diléctus, in quo complácui?

Te Deum laudámus. 8

Vesperæ de sequenti Dominica III post Pascha 442, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam. 849

Completorium de Sabbato. 252

Sequenti item die Officium dicitur de eadem Dominica III cum Commemoratione Octavæ 848; et in II Vesperis pro Commemoratione sequentis diei infra Octavam sumitur Ant. Cum esset desponsáta, et Versus Constítuit eum, e I Vesperis Festi. 842

Si tamen sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Ant. Fili, quid fecísti, et Versus Sub umbra illíus, e II Vesperis Festi. 849

FERIA II
De VI die infra Octavam S. Joseph
Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est, n. 15-16

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph. Virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat; vel pótius quia juxta álium Evangelístam non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári; sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℟. Dedísti mihi. 844

Lectio v

Non est dúbium quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni Consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David, vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David; prorsus, inquam, fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum; cui tuto commítteret sacratíssimum atque secretíssimum sui cordis arcánum; cui, tamquam álteri David, incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sǽculi agnóvit.

℟. Státuet fílios. 845

Lectio vj

Cui dénique datum est quod multi reges et prophétæ, cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt; non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David; alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David; sed in áltera compléta est véritas,

quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónscio et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant. 845

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc., lib. 3, n. 13-15

Quod per Salomónem Matthæus generatiónem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan, álteram regálem, álteram sacerdotálem Christi famíliam vidétur osténdere. Quod non ita accípere debémus, quod álterum áltero vérius; sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális famíliæ, Rex ex régibus, Sacérdos ex sacerdótibus; licet oráculum non de carnálibus, sed de cæléstibus exprimátur: quóniam et Rex in Dei virtúte lætátur, cui judícium a Patre Rege defértur, et Sacérdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℟. Joseph, fili David. 846

Lectio viij

Bene ígitur utérque ténuit fidem, ut Matthæus per reges ductam oríginem comprobáret, et Lucas per sacerdótes a Deo transmíssam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiórem ipsam oríginem declaráret. Simul in hoc quoque vítuli figúra signátur, quod ubíque sacerdotále mystérium putat esse servándum. Nec miréris, si ab Abraham plures secúndum Lucam successiónes usque ad Christum sunt, paucióres secúndum Matthæum, cum per álias persónas generatiónem fateáris esse decúrsam. Potest enim fíeri, ut álii longævam transégerint vitam, altérius vero generatiónis viri immatúra ætáte decésserint; cum videámus complúres senes cum suis nepótibus vívere, álios vero viros statim fíliis obíre suscéptis.

℟. Surge, et áccipe. 846

Lectio ix

Illud quoque advértimus, quod sanctus Matthæus, Jacob, qui fuit pater Joseph, fílium Mathat esse memoráverit; Lucas vero Joseph, cui desponsáta erat María, fílium Heli, Heli autem fílium Melchi esse descrípserit. Quómodo uníus duo patres, id est, Heli et Jacob? Duórum fílius dictus est, quia altérius secúndum generatiónem, al-

térius secúndum legem factus est fílius. In quo præscrípto legis futúram perpetuitátem defunctórum séminis nobis esse promíssam non intelléxit pópulus Judæórum, sed secúndum lítteram accípiens, grátiam corrúpit oráculi. Alius enim erat frater, qui defunctórum fratrum semen suscitáret, non frater secúndum carnis germanitátem, sed secúndum grátiæ puritátem. Et ídeo fortásse Frater non redémit, redémit homo; quia non germánus frater ille, sed mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus, resurrectiónis grátiam propagávit.

Te Deum laudámus. 8

FERIA III
Die VII die infra Octavam S. Joseph

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est. n. 13-14

Scriptum est: Joseph autem vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Bene, cum esset justus, nóluit eam tradúcere: quia, sicut nequáquam justus esset, si cógnitam ream consensísset; sic nihilóminus justus non esset, si probátam innóxiam condemnásset. Cum ergo justus esset et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Quare vóluit dimíttere? Accipe et in hoc non meam, sed Patrum senténtiam. Propter hoc Joseph vóluit dimíttere eam, propter quod et Petrus Dóminum a se repellébat, dicens: Exi a me, Dómine, quia homo peccátor sum; propter quod et centúrio a domo sua eum prohibébat, cum díceret: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. - Protéctor meus.

Lectio v

Ita ergo et Joseph, indígnum et peccatórem se réputans, dicébat intra se, a tali et tanta non debére sibi ultra familiáre præstári contubérnium, cujus supra se mirábilem expavescébat dignitátem. Vidébat et horrébat divínæ præséntiæ certíssimum gestántem insígne; et quia mystérium penetráre non póterat, volébat dimíttere eam. Expávit Petrus poténtiæ magnitúdinem: expávit centúrio præséntiæ majestátem: exhórruit

nimírum et Joseph, sicut homo, hujus tanti miráculi novitátem. Miráris quod Joseph prægnántis se consórtio Vírginis judicábat indígnum, cum áudias et sanctam Elísabeth ejus non posse ferre præséntiam, nisi cum tremóre quidem et reveréntia? Ait namque: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. - Et in glória.

Lectio vj

Ideo ítaque Joseph vóluit dimíttere eam. Sed quare occúlte, et non palam? Ne vidélicet divórtii causa inquirerétur, exigerétur rátio. Quid enim vir justus respondéret pópulo duræ cervícis, pópulo non credénti et contradicénti? Si díceret quod sentiébat, quod de illíus puritáte comprobáverat, nonne mox incréduli et crudéles Judǽi subsannárent illum, lapidárent illam? Quómodo namque Veritáti créderent tacénti in útero, quam póstea contempsérunt clamántem in templo? quid fácerent necdum apparénti, cui póstmodum ímpias manus injecérunt étiam miráculis coruscánti? Mérito ergo Vir justus, ne aut mentíri aut diffamáre cogerétur innóxiam, vóluit occúlte dimíttere eam.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. - Si exsúrgat. Glória Patri. - Si exsúrgat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Damascéni

Oratio 3 de B. M. V. Nativ.

Matthǽus opus suum ínchoans, Liber generatiónis, inquit, Jesu Christi fílii David, fílii Abraham: verum hic non subsístit; étenim ipsíus sermo étiam usque ad Vírginis Sponsum progréssus est. Lucas autem post Salvatóris in baptísmo declaratiónem, oratiónem suam non nihil derívans, ad hunc modum scribit: Ipse Jesus erat

incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat; et sic deínceps in altum ascendéndo usque ad Seth, qui fuit Adæ, qui fuit Dei. Proínde cum Joséphi genus ad hunc modum recenseátur, certe Virgo quoque ipsa ac Dei Génitrix María ejúsdem cum eo tribus esse simul demonstrátur. Síquidem Móysis lege non licébat ulli tríbui cum áltera tribu permiscéri, ne géneris heréditas ab una tribu ad áliam laberétur.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. - Et vocábis.

Lectio viij

Non abs re Christi ex Spíritu Sancto natívitas apud vulgus silebátur, ac Joseph loco patris assumebátur; atque inde, ut vero consentáneum est, tamquam Púeri pater recensebátur. Nam, nisi hoc exstitísset, patre carére Puer existimátus fuísset, quod a patérno látere genus ipsíus mínime recenserétur. Quam ob rem ab exímiis Evangelístis necessário tunc factum est, ut Joséphi genus recensérent. Nam si, hoc prætermísso, a matérno látere géneris ipsíus sériem texuíssent, prætérquam quod istud indecórum fuísset, a divinárum quoque Scripturárum consuetúdine abhorruísset. Cómmode ígitur Joséphi genus a Davíde, ob eam quam attúlimus causam, ducéntes, simul quoque Vírginem Maríam ex Davíde ortam esse confírmant, per Sponsum scílicet uxóris genus una inferéntes.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. - Et esto ibi. Glória Patri. - Et esto ibi.

Lectio ix

Quod quidem justítia prǽditus Joseph esset, ac vitam legi consentáneam dúceret, némini obscúrum est. Ex legis porro præscrípto vivens, profécto non aliúnde quam ex sua tribu ortam uxórem despondébat. Quocírca, si Joseph ex tribu Juda atque ex Davídis sorte ac família erat, an non consentáneum est Maríam quoque ab iísdem proficísci? Ex quo factum est, ut Sponsi genus recenserétur. Nam, cum de Apóstoli sen-

téntia caput mulíeris vir sit; quid tandem afférri potest, quin, cum cápitis genus recensétur, corpus quoque una cum cápite recenséri consequátur? Maniféste ígitur osténsum esse árbitror, Jōséphi genus apud Evangelístas non frustra recenséri, ex quo necessário Virgo quoque a Davíde oriúnda esse per consecutiónem intellígitur, et qui præcellénti miráculo ex ipsa génitus est Christus, ante sǽcula Dei Fílius.

Te Deum laudámus. 8

Vesperæ de sequenti die Octava.

FERIA V
In Octava S. Joseph

Duplex majus

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
De Nupt. et concup., lib. 1, cap. 11-12

Non falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph: Noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsatiónis, quam concúbitu nec cognóverat nec fúerat cognitúrus; nec períerat nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat nec futúra erat ulla carnis commístio. Erat quippe illa Virgo; ídeo et sánctius et mirabílius jucúnda suo viro, quia étiam fœcúnda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidéle conjúgium paréntes Christi vocári ambo meruérunt, et non solum illa mater, verum étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrúmque mente, non carne. Sive autem ille pater sola mente, sive illa mater et carne, paréntes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis; infirmitátis, non divinitátis.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. - Protéctor meus.

Lectio v

Neque enim mentítur Evangélium, ubi légitur: Et erat Pater ejus et Mater mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et álio loco: Ibant paréntes ejus per omnes annos in Jerúsalem. Item paulo post: Et dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. At ille, ut osténderet habére se præter illos Patrem, qui eum génuit præter matrem, respóndit eis: Quid est quod me quærebá-

tis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? Et rursum, ne hoc dicto paréntes illos negásse putarétur, Evangelísta secútus adjúnxit: Et ipsi non intellexérunt verbum quod locútus est ad illos; et descéndit cum eis, et venit Názareth; et erat súbditus illis. Quibus súbditus nisi paréntibus? Quis autem súbditus nisi Jesus Christus, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo?

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. - Si exsúrgat. Glória Patri. - Si exsúrgat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 135 in Append., n. 2-3

Natális hódie alter est quodam modo Salvatóris. Nam eísdem eum signis, eísdem miráculis cognóscimus génitum, sed nunc majóri mystério baptizátum. Ait enim Deus: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Præclárior plane est secúnda, quam prima nativítas. Illa enim sine teste siléntio Christum génuit; ista cum divinitátis professióne Dóminum baptizávit. Ab illa se Joseph, qui pater putabátur, excúsat; in hac se Pater, qui non credebátur, insínuat. Ibi labórat suspiciónibus Mater, quia professióni déerat pater; hic honorátur Génitrix, quia Divínitas Fílium protestátur.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. - Et vocábis.

Lectio viij

Honorátior, inquam, secúnda quam prima nativítas. Síquidem pater hic Deus majestátis inscríbitur; illic Joseph ártifex æstimátur. Et licet in utráque Dóminus per Spíritum Sanctum et natus sit et baptizátus; tamen honorátior est qui de cælis clamat, quam qui in terris labórat. Joseph ergo faber in terris

pater putabátur esse Dómini Salvatóris, nec ab hoc ópere Deus, qui vere est Pater Dómini nostri Jesu Christi, exclúditur; nam est et ipse faber.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi fílium meum. - Et esto ibi. Glória Patri. - Et esto ibi.

Lectio ix

Ipse enim est ártifex, qui hujus mundi máchinam non solum mirábili, sed étiam ineffábili poténtia fabricávit; tamquam sápiens architéctus cælum sublimitáte suspéndit, terram mole fundávit, mária cálculis alligávit. Ipse est ártifex, qui ad mensúram quamdam supérbiæ depónit fastígia, humilitátis extréma sublímat. Ipse est ártifex, qui in nostris móribus præcídit supérflua ópera, utília quæque consérvat. Ipse est ártifex, cujus secúrim ad radícem nostram pósitam Joánnes Baptísta comminátur, ut omnis arbor, quæ normam justæ discretiónis excésserit, excísa radícitus tradátur incéndio; quæ autem mensúram veritátis habúerit, cæléstі fábricæ deputétur.

Te Deum laudámus. 8

FESTA MAJI

Die 1 Maji

Ss. Philippi et Jacobi Apostolorum

Duplex II classis

Omnia de Commune Apostolorum Tempore Paschali [23], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.

2 Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3 Tanto témpore * vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4 Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.

5 Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non turbétur * cor vestrum, neque formídet: créditis in Deum, et in me crédite: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quǽsumus; ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Respéxit Dóminus fámulum suum, et per eum fecit magna, qui potens est: qui esuriéntes implet bonis et dívites dimíttit inánes, allelúja.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Deus, qui in te confidéntibus patérna largitáte succúrris: beáti Joséphi Benedícti intercessióne concéde; ut, derelíctis paupéribus serviéntes, promíssa misericórdibus prǽmia consequámur.

Deinde Commemoratio S. Catharínæ: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa est. [155]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

Legitur initium Epistolæ B. Jacobi, ut infra, nisi hoc tempore de eadem legatur Epistola; tunc enim ponuntur Lectiones de Scriptura illa die occurrenti cum Responsoriis tamen ut infra.

Lectio j

Incipit Epistola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 1, 1-16

Jacóbus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis; sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet, ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat; et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hǽsitans.

℟. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. - In mandátis.

Lectio ij

Qui enim hǽsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo ǽstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua; dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit; ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Tristítia vestra, allelúja,* Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio iij

Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo, cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est, ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua, abstráctus et illéctus. Deínde concupiscéntia, cum concéperit, parit peccátum; peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa

eórum: unum ex his non conterétur. - Mors Sanctórum ejus. Glória Patri. - Mors Sanctórum ejus.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Philíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt: a quo cum accepísset Natháael, venísse Messíam in lege promissum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt; et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu Sancto, cum ei Scythia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo, cum Hierápolim Phrygiæ venísset, pro Christi nómine cruci affíxus lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Jacóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum epíscopum creavérunt; ad quem étiam Princeps Apostolórum misit qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse. Cum autem in concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne; Jacóbus, Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit, fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium

resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium resurrectiónis.

Lectio vj

Tanta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fímbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur; mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui, confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cælum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta Templum ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja; modo venérunt ad fontes. * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti sunt. Glória Patri. - Repléti sunt.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 14, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 67 in Joannem, n. 1-2

Erigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Lectio viij

Créditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo; semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum; suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt; nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Lectio ix

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur; sed cum áudiunt: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum; a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros. Quia, etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior; in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.

2 Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3 Tanto témpore * vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt, et Patrem meum, allelúja.

4 Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis; et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.

5 Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus

Paschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Bened. Ant. Ego sum via, * véritas et vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Stabunt justi, ut supra ad Laudes.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. - Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. - Allelúja. Glória Patri. - Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. - Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. - Allelúja. Glória Patri. - Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Rom. 8, 28

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. - Lætítia ℣. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Allelúja. Glória Patri. - Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis 864, Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. [16]

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Si manséritis in me, * et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 2 Maji

S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum. [79]

Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Athanásius Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro epíscopo Alexandríno diáconus factus est, in cujus locum succéssit. Quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicǽnum concílium; ubi cum Aríi impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias políri numquam destíterint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus présbyter; qui símulans se esse Athanásium, Ego ne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánter: Tu mihi vim attulísti; idque jurejurándo affírmans, júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim.

Lectio v

Arsénium quoque epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt; quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At

Arsénius, noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quam ob rem in exsílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis sub Constántio imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit; ac sæpe e sua ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Július, Románi Pontíficis, auctoritáte, et Constántis imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque concílii Sardicénsis ac Jerosolymitáni, restitútus est, Ariánis intérea illi semper inféstis. Quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam susténtabat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim mea.

Lectio vj

Constántio mórtuo, cum Juliánus Apóstata, qui ei in império succéssit, éxsules epíscopos ad suas ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post, iísdem Ariánis impelléntibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus ad necem conquireretúr, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis qui se insequebántur, ex indústria occúrrit; et quæréntibus quantum inde abésset Athanásius, respóndit eum non longe abésse: ítaque illos contrárium tenéntes cursum effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post, Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlcro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte: cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 10, 23-28

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athanásii Epíscopi

Apologia de fuga sua, n. 11-12 et 15-16

In lege præcéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut, qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit, Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat); tunc qui in Judǽa sunt, fúgiant ad montes; et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua; et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij

Hæc cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanctis; et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmodum et nos, abscóndere se; et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapién-

tiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur), advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre; pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel, qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum præcedentis.

Die 3 Maji

In Inventione S. Crucis

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Ant. 1 O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja.

3 Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja.

5 Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens stropha dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Paschále quæ fers gáudium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Crux, * splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera; salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúja, allelúja.

In II Vesperis dicitur:

Ad Magnif. Ant. Crucem sanctam súbiit, * qui inférnum confrégit: accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Oratio

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, Passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime, ut supra 871; ℣. Justum dedúxit.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem crucifíxum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Invéntæ Crucis * festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Lectio j

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Cap. 3, 10-14

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia

justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum,* In quo Redémptor noster, mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. - In quo.

Lectio ij

De Epístola ad Philippénses

Cap. 2, 5-11

Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium et infernórum; et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. - Dulce lignum.

Lectio iij

De Epístola ad Colossénses

Cap. 2, 9-15

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis; in quo et circumcísi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi; consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos, cum mórtui essétis in delíctis et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta; delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci; et exspólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. - In qua salútis auctor. Glória Patri. - In qua salútis auctor.

IN II NOCTURNO

Ant. Felix ille triúmphus * fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino.* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est,

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis do-

lóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Lectio iv

Post insígnem victóriam, quam Constantínus imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater, in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit; ubi marmóream Véneris státuam, in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini Passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos, everténdam curávit. Quod item fecit ad præsépe Salvatóris et in loco Resurrectiónis, inde Adónidis hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita et resurréctio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus, allelúja.
℣. Tuam Crucem adorámus,

Dómine, et recólimus tuam gloriósam Passiónem. - Per quem.

Lectio v

Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus: qui cum ex tribus cui affíxus fuísset non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Jerosolymórum epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ, gravi morbo laboránti, admóvit; cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cǽlitus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúja, allelúja. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseréntur. - Adsunt.

Lectio vj

Hélena, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit; quæ Romæ repósita fuit in ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ǽdibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur. Ita, res quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúja, allelúja. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sǽculum per ignem. - Tunc manifésta erunt. Glória Patri. - Tunc manifésta erunt.

IN III NOCTURNO

Ant. Adorámus te, Christe * et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 3, 1-15

In illo témpore: Erat homo ex pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 11 in Joannem, n. 3

Nicodémus ex his erat qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sǽculi, allelúja. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. - Quæ sola.

Sicubi ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viij Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶

Lectio viij

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in

isto Nicodémo attendámus quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se crédit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. * Inténdat et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas Carnem Fílii hóminis, et bibis Sánguinem Fílii hóminis? nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis, * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. - Ut omnis. Glória Patri. - Ut omnis.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis ix Lectio de Homilia Feriæ; alias

Pro Ss. Alexandro I Papa, Eventio et Theodulo Mm., ac Juvenale Ep. et Conf.

Lectio ix

Alexánder Románus, Hadriáno imperatóre regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit ut tantúmmodo panis et vinum in Mystério offerrétur; vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt: et in Cánone Missæ áddidit, Qui prídie quam paterétur. Idem decrévit ut aqua benedícta, sale admíxto, perpétuo in ecclésia asservarétur, et in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque et dies vigínti, vitæ sanctitáte et salutáribus institútis illústris. Martýrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo presbýteris, sepultúsque est via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat: creátis divérso témpore mense Decémbri presbýteris sex, diáconis duóbus et epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora, póstea in Urbem transláta, in ecclésia sanctæ Sabínæ cóndita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális, Narniénsis epíscopi; qui, cum plúrimos in ea urbe sancti-

táte et doctrína Christo pepërísset, clarus miráculis in pace quiévit ibíque honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúja.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja.

3 Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ; vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja.

5 Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Super ómnia * ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua Vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, Passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis.

Ad Laudes tantum fit Commemoratio Ss. Martyrum: Ant. Filiæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli atque Juvenális natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Hoc enim, ut supra ad Laudes.

℟. br. Hoc signum Crucis erit in cælo, * Allelúja, allelúja. - Hoc signum. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. - Allelúja. Glória Patri. - Hoc signum.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Gal. 6, 14

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, * Allelúja, allelúja. - Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. - Allelúja. Glória Patri. - Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Philipp. 2. 8-9

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúja, allelúja. - Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. - Allelúja. Glória Patri. - Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 874, præter Antiphonam ad Magnificat.

Ad Magnif. Ant. Crucem sanctam súbiit, * qui inférnum confrégit: accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Completorium de Dominica. 72

Die 4 Maji

S. Monicæ Viduæ

Duplex

Ant. Símile est, ℣. Spécie tua. [172]

Oratio

Deus, mæréntium consolátor et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu; peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Mónica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo et cælo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat; in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrimas effundébat. Quem étiam Mediolánum secúta est, ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus et privátis collóquiis cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam,* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est; quod póstea, Martíno quinto Summo Pontífice, Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea

unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Confess. lib. 9, n. 29 et 33

Subdit vero Augustínus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrimósis gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversationémque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum; et líbuit flere de illa et pro illa. Et si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat; sed pótius, si est grandi caritáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 7, 11-16

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum eo discípuli ejus et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 98, n. 2-3

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua; de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit, allelúja. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus; non exstinguétur in nocte lucérna ejus. - Et panem.

Lectio viij

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spirităliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed ut illa quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sǽculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, allelúja. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. - Quem vidi. Glória Patri. - Quem vidi.

Lectio ix

Quemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto et non novit légere; laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére (quod commúne est ómnibus) potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt; álii vero et facta miráti, et intelléta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, mæréntium consolátor et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque interventu; peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 5 Maji

S. Pii V

Papæ et Confessoris

Duplex (m. t. v.)

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparán-

dum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Manum suam, ℣. Diffúsa est. [179]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit; multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hǽresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim.

Lectio v

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ presbýteros cardináles adscríptus fuit. Tum ad ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam diœcésim lustrávit; rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium exspectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in exstirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim

mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim.

Lectio vj

Selímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláente, cognóvit suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit; et, acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo, Pontífice Máximo, Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, de Communi unius Confessoris Pontificis 1 loco. [87]

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti. Commemoratio præcedentis.

Die 6 Maji

S. Joannis Apostoli ante Portam Latinam

Duplex majus

Omnia de Communi Apostolorum Tempore Paschali [23], præter ea quæ hic habentur propria.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. In fervéntis * ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illǽsus exívit, allelúja.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quǽsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit. [92]

IN I NOCTURNO

Legitur initium Epistolæ primæ B. Joannis Ap., ut infra, nisi hoc tempore legatur de libro Apocalypsis vel de aliqua ejus Epistola; tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes, cum Responsoriis tamen de Communi.

Lectio j

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 1, 1-10

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ; et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis; quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. - In mandátis.

Lectio ij

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et Sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus

autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio iij Cap. 2, 1-6

Filíoli mei, hæc scribo vobis ut non peccétis; sed, et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum; et ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est; et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. - Mors Sanctórum. Glória Patri. - Mors Sanctórum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánum

Lib. 1, n. 26

Joánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit; et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu; et, quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille prævénit; cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent; solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad ecclésias ut magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthǽo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt; Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpsim, infiníta futurórum

mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium resurrectiónis.

Lectio vj

Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthǽus quasi de hómine íncipit scríbere: Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham; Lucas a sacerdótio Zacharíæ; Marcus a prophetía Malachíæ et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam; secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium; tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti sunt. Glória Patri. - Repléti sunt.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 20, 20-23

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth., lib. 3, in cap. 20

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedǽi, ut cum Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum et flagellándum et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus, Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum; et, aviditáte femínea, præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in

me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viij et ix Lectione fit una.

Lectio viij

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur, intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste: et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Lectio ix

Quǽritur quómodo cálicem martýrii fílii Zebedǽi, Jacóbus vidélicet et Joánnes, bíberint; cum Scriptúra narret Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed, si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur quod et ipse propter martýrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit; vidébimus martýrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

℣. Pretiósa, et Antiphona ad Benedictus Fíliæ Jerúsalem. [26]

• Sicubi autem de hoc Festo facienda sit tantum ad Laudes Commemoratio, pro ea sumitur Antiphona In fervéntis, ut in II Vesperis.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quǽsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Pretiósa.

Ad Magnif. Ant. In fervéntis * ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, diví-

na se protegénte grátia, illæsus exívit, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 7 Maji
S. Stanislai Ep. et Mart.
Duplex

Ant. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Stanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra cánonum et theologíæ doctrína profécit. Paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia canónicus Cracoviénsis et concionátor factus a Lampérto epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficítur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes, enítuit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit; ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlcro súrgere jubet; qui statim redivívus, epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque, rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito et prétio rite sibi ab epíscopo persolúto testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

At Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille, iracúndia furens, mílites in ecclésiam immíttit, ut sanctum epíscopum confódiant; qui, ter conáti, occúlta vi, tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex sacerdótem Dei, Hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat. Corpus, membrátim concísum et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter defféndunt. Mox canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cælo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt; quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis prætérea miráculis Servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem: quibus permótus Innocéntius quartus, Summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit. Clemens vero octávus, Póntifex Máximus, sancti Stanisláі festo die in Románum Breviárium reláto, gloriósi Mártyris memóriam dúplici Offício ubíque celebrári jussit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, de Communi Martyrum Tempore Paschali 1 loco. [71]

Oratio

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 8 Maji
In Apparitione S. Michaëlis Archangeli

Duplex majus

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 908; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2] Quando autem hoc Festum careat II Vesperis, ultimus erit Psalmus 137 Confitébor, ut infra. 909

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum

servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

Te, splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor crucem
Míchael salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cæléstí ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

• Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dum sacrum mystérium * cérneret Joánnes, Archángelus Míchaël tuba cécinit: Ignósce, Dómine, Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Te, splendor, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Concússum est mare, * et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo, allelúja.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 10

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo, allelúja.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Lectio j

De Daniéle Prophéta
Cap. 7, 9-11

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda; thronus ejus flammæ ignis, rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus; míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. Judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur; et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cælo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor et virtus omnipoténti Deo, allelúja. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. - Audíta est vox.

Lectio ij Cap. 10, 4-14

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo; et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens; et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis; et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri qui erant mecum non vidérunt; sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem, relíctus solus, vidi visiónem grandem hanc; et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa; * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúja. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi; adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. - Et ascéndit.

Lectio iij

Et audívi vocem sermónum ejus; et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel, vir desideriórum, intéllige verba quæ ego

loquor ad te, et sta in gradu tuo; nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere, Dániel; quia ex die primo quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua; et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus; et ecce Míchaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum; et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine, allelúja. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua; quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. - Et confitébor. Glória Patri. - Et confitébor.

IN II NOCTURNO

Ant. Míchaël Archángele,* veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi:* judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-

náti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

Lectio iv

Beátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri Sanctórum traditióne comprobátur. Quam ob rem multis in locis facti memória celebrátur. Eum, ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo, Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum, allelúja. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. - Cujus honor.

Lectio v

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet; quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam pró-

pius accédere nemo audéret, Sipontíni epíscopum cónsulunt; qui, indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis, allelúja. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cælis, Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. - Ut perdúcat eas.

Lectio vj

Post tríduum Míchaël Archángelus epíscopum monet in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt: qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifátius Papa Romæ, in summo circo, sancti Michaélis ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud, allelúja. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. - Et véniet. Glória Patri. - Et véniet.

IN III NOCTURNO

Ant. Angelus * Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de interítu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 18, 1-10

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía
sancti Hilárii Epíscopi
Comment. in Matth. 18,
n. 1, 3 et 5

Non nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animǽque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur; dictis credunt, et quod áudiunt verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea collocáti spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. - Angelus enim ejus.

Bened. Quorum festum.

Lectio viij

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viij et ix Lectione fit una.

Lectio viij

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala; quia, ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Míchaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. - Stetit. Glória Patri. - Stetit.

Lectio ix

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident, quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absóluta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille conténnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et

invisíbilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério, pervehúntur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja.

4 Angeli Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum, allelúja.

5 Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cælitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cælo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Bened. Ant. Factum est * siléntium in cælo, dum draco committeret bellum; et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja.

Oratio

Deus, qui miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Significávit, ut supra ad Laudes.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. - Stetit Angelus. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. - Allelúja. Glória Patri. - Stetit Angelus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 5, 11-12

Audivi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum; et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini,* Allelúja, allelúja. - Ascéndit. ℣. De manu Angeli. - Allelúja. Glória Patri. - Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 12, 7-8

Factum est prælium magnum in cælo: Míchaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, * Allelúja, allelúja. - In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. - Allelúja. Glória Patri. - In conspéctu.

℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus, Psalmi de Dominica 68, sed loco ultimi dicitur

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et

veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

Te, splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat;
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël, salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, * Míchaël Archángele, esto memor nostri: hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Completorium de Dominica. 72

Die 9 Maji

S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum. [79]

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Gregórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit; in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios pepererúnt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim.

Lectio v

Gregórius ígitur, aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam ecclésiam accersítus, cum civitátem, hǽresum purgátam erróribus, ad cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque, cum inter epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens episcopátu, illud prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim.

Lectio vj

Scripsit autem multa, et solúta oratióne et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia; quibus doctórum hóminum sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et cathólicæ religiónis régula, reperiátur, nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam mónachi exércens, imperatóre Theodósio, ad cæléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [107]

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Ss. Gordiani et Epimachi Mm.

Die 10 Maji

S. Antonini Ep. et Conf.

Duplex (m. t. v.)

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime 911, ℣. Justum dedúxit.

Deinde Commemoratio Ss. Gordiani et Epimachi Mm.: Ant. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Antonínus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, religiónem Prædicatórum ampléxus, cœ-

pit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit. Post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat, quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni et scriptióni librórum tribuébat; et, si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem páululum declináto cápite ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim.

Lectio v

Disciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi aut in nudo tabuláto cubábat. Cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut, étiam cœnóbiis ac provínciis præféctus, abjectíssima monastérii offícia demississime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi apostólicis minis perterrefáctus, ut episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim.

Lectio vj

In eo múnere vix dici potest quantum prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharistía et Unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Hadriáno sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populó-

rum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, de Communi Confessoris Pontificis 1 loco. [87]

Pro
Ss. Gordiano et Epimacho Mm.

Lectio ix

Gordiánus judex, cum ad eum Januárius présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno Apóstata, ductus esset, ab eódem in christiána fide instrúctus cum uxóre et quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno vicário inclúdi jubet in cárcerem; qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fídei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus, ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur, in eádem crypta in quam relíquiæ beáti Epímachi Mártyris translátæ fúerant ab Alexandria: ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martýrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Gordiani et Epimachi: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 11 Maji

Bb. Benedicti ab Urbino, Juliani a Valle et Jacobi Illyrici Confessorum 1 Ord.

Duplex

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, allelúja. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis, allelúja.

Ant. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beatórum Benedícti, Juliáni et Jacóbi Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Amávit, ℣. Justum dedúxit. [92]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Benedíctus Urbíni e nóbili Passioneórum gente ortus est Idibus Septémbris anni millésimi quingentésimi sexagésimi. Supérnis benedictiónibus prævéntus, solitúdini atque jejúnio ab ineúnte ætáte óperam navávit. Vigésimo secúndo ætátis anno nondum expléto, magno cum plausu juris utriúsque láuream Patávii consecútus est. Honóres tamen contémnens, devictísque consanguineórum difficultátibus, inter Fratres Minóres Capuccínos convolávit. Solémnibus votis nuncupátis, sui Institúti leges piósque usus ad únguem servávit. Diu noctúque, advérsa licet valetúdine, choro intérerat: ínsuper cruéntis flagellatiónibus carnem cruciábat. Erga Eucharistíam, præsértim dum Sacrum ágeret, veheménti æstuábat amóre; tantóque caritátis ímpetu ferebátur in Deum, ut, sæpe in écstasim elátus, immóbilis permanéret. Sócius adscítus a Sancto Lauréntio Brundusíno ad cathólicam fidem inter Bohémos propugnándam, triénnio multas persecutiónes ab hæréticis patientíssime tolerávit. Ad própria revérsus, fídei rudiménta púeris trádere, rusticanósque hómines cælésti doctrína imbúere in delíciis hábuit. Tandem Forosemprónii piíssime óbiit prídie Kaléndas Majas anni millésimi sexcentésimi vigésimi quinti. Eum, miráculis coruscántem, Pius Papa nonus inter Beátos adnumerávit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus * Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo, allelúja. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Juliánus, ex antíqua Cesarellórum família, Valle in Istria natus, exímiis virtútibus et sanctis opéribus flóruit. Stúdio perfectióris vitæ ardens, seque ex mundi perículis ereptúrus, Minoríticum hábitum in pátrio sancti Michaëlis cœnóbio sumpsit. Religiósis votis nuncupátis,

rigidíssimus Franciscális régulæ custos evásit: corpus frequénter afflígere, divinísque contemplatiónibus ánimum inténdere consuévit. Sacerdótio insignítus, constánter in vínea Dómini laborávit; debacchántibus enim eo témpore políticis factiónibus, Juliánus, apostólico zelo succénsus, per vicos et platéas sæpe discurrébat, nullis parcens labóribus ut irátos cívium ánimos compésceret et in ætérnæ salútis trámitem redúceret. Tandem diébus juxta ac méritis plenus, médio círciter sǽculo décimo quarto in eódem pátrio cœnóbio mortem sanctíssime óbiit. Ejus corpus multis miráculis a Deo fuit illustrátum. Exhíbitum ei cultum et Vallénsium patróni títulum Pius décimus, Póntifex Máximus, confirmávit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis, allelúja. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam.

Lectio vj

Jacóbus Illýricus, Jáderæ in Dalmátia ineúnte sǽculo décimo quinto natus est. Adoléscens hábitum Franciscánum in pátrio cœnóbio índuit, maluítque in símplici fratrum laicórum cœtu abjéctus esse in domo Dei, quam inter mundi perícula vitam dégere. In ea virtútum palǽstra, quum singuláribus prælucéret religiósi hóminis dótibus, ipse Minoríticæ provínciæ Dálmatæ custódi, ad generále capítulum Itáliam peténti, sócius est eléctus. Id ei opportúnam prǽbuit occasiónem, ut, a suis remótus, Deo libérius inservíret. Ad Barénsem namque provínciam missus, in ea bonum Christi odórem, egrégiis virtútum exémplis, diffúdit. Mortális vitæ suæ finem lætus aspéxit quinto Kaléndas Majas, anno círciter millésimo quadringentésimo octogésimo quinto, Bitécti, Peucétiæ civitáte. Cultum, eídem ab immemorábili témpore prǽstitum, Clemens undécimus, Póntifex Máximus, ratum hábuit et confirmávit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen eórum. Glória Patri. - Et nomen eórum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Oratio

Deus, qui nos beatórum Benedícti, Juliáni et Jacóbi Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 12 Maji

Ss. Nerei Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mm.

Semiduplex

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Néreus et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro una cum ipsa ejúsque matre Plautílla baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam christiáni accusáti, ob præcláram fídei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur. Ubi ad quæstiónem íterum vocáti et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo et flammis cruciáti, cum constánter negárent se, a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse ut idólis immolárent, secúri percússi sunt. Quorum córpora ab Auspício, eórum discípulo et Domitíllæ educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Flávia Domitílla virgo Romána, Titi et Domitiáni imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii cónsulis fílio, deláta quod christiána esset, a Domitiáno imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarrací-

nam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus et collactáneis suis, gloriósi martýrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora, íntegra invénta, a Cæsário diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora, ex diaconía sancti Hadriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum basílicam, títuli Fascíolæ, restitúta sunt.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

Pancrátius, in Phrýgia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus. Ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus; cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martýrii corónam consecútus est. Cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 4, 46-53

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 28, n. 2-3, habita in Basilica horum Ss. Mm., in die natali eorum

Quid est quod régulus Dóminum rogat ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat; ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster, ut osténderet quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non

sunt; ad fílium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

¶ Feria III et VI infra hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, loco præcedentis Responsorii dicitur sequens

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viij et ix Lectione fit una.

Lectio viij

Increpáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli; et tamen veníre parátus est ad salútem servi! Certe, si nos cujúspiam servus rogáret ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit; et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus!

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Lectio ix

Nolíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus, qui dilígitur, fugit. Sancti isti ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace; et tamen, cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritúdinibus replémur; et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines

amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii fóveat, quǽsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

13 Maji

S. Roberti Bellarmino
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Robérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas, et Apostólicæ Sedis jura propugnánda, beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem mira eruditióne et virtúte decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Robértus, Politiánus, e patrícia Bellarminórum gente, matrem pientíssimam hábuit Cynthiam Cervíni, Marcélli Papæ secúndi sorórem. Exímia pietáte et castíssimis móribus quamprímum enítuit, id unum exóptans, ut Deo soli placéret, et ánimas Christo lucrifáceret. Pátrium Societátis Jesu collégium summa cum ingénii et modéstiæ laude frequentávit; ac duodevigínti annos natus, Romæ eámdem Societátem ingréssus, religiosárum virtútum ómnibus exémplo fuit. Eménso in Románo Collégio philosophíæ currículo, missus est primum Floréntiam, tum Montem Regálem, dein Patávium ad sacram theologíam addiscéndam, ac póstea Lovánium, ubi concionatóris múnere, nondum sacérdos, mirífice functus est. Lovánii prætérea theologíam excóluit, et sacerdótio auctus, ita theologíam dócuit, ut plúrimos hæréticos ad Ecclésiæ unitátem redúxerit, ac theólogus per Európam claríssimus haberétur, eúmque sanctus Cárolus Mediolanénsis epíscopus aliíque veheménter sibi expéterent.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Romam ex desidério Gregórii Papæ décimi tértii revocátus, theológicam controversiárum disciplínam trádidit in Collégio Románo: ibíque vitæ spirituális magíster constitútus, angélicum júvenem Aloýsium per sanctitátis sémitas moderátus est. Ipse Collégium Románum ac deínde Neapolitánam Societátis Jesu províinciam ad sancti Ignátii mentem gubernávit. In Urbem íterum accersítus, a Cleménte octávo ad summa Ecclésiæ negótia, máximo cum christiánæ rei emoluménto, est adhíbitus; tum invítus et frustra relúctans, in Cardinálium númerum cooptátus, quia, ut palam asséruit ipse Póntifex, tunc non habébat parem Ecclésia Dei quod ad doctrínam. Ab eódem Pontífice consecrátus Episcopus, Capuánam archidiœcésim triénnium sanctíssime administrávit: quo múnere depósito, Romæ ad mortem usque degit, integérrimus ac fidelíssimus Summi Pontíficis consiliárius. Multa præclárе scripsit, illud méritum adéptus in primis quod, sanctum Thomam ducem et magístrum secútus, de suórum necessitáte témporum próvide cónscius, invícto doctrínæ róbore et amplíssima testimoniórum cópia e sacris Lítteris et e sanctórum Patrum ditíssimo fonte apte desúmpta, novos erróres debellárit, traditiónis cathólicæ et Románi pontificátus júrium strénuus præprímis assértor. Complúribus étiam ad pietátem fovéndam libéllis exstat insígnis ac præsértim áureo catechísmo quem, licet áliis gravíssimis negótiis disténtus, tum Cápuæ tum Romæ púeros ac rudes docére non prætermittébat. Robértum æquǽvus Cardinális a Deo missum judicávit, qui cathólicos erudíret, pios cóleret, hæréticos profligáret; sanctus Franciscus Salésius doctrínæ fontem hábuit; Summus Póntifex Benedíctus décimus quartus hæreticórum málleum dixit, ac Benedíctus décimus quintus cathólicam religiónem propagántibus et tuéntibus exémplar indicávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus.

Lectio vj

Vitæ religiósæ studiosíssimus, eam, inter purpurátos Patres adléctus, in exémplum servávit. Opes ultra necessárias nóluit; módico famulátu, ténui cultu habitúque conténtus: suórum non stú-

duit opuléntiæ, ac vix addúci pótuit ut inópiam idéntidem levároet. De se humíllime sensit, et mira fuit ánimi simplicitáte. Deíparam diléxit únice: plures horas quotídie oratióni tribuébat. Parcíssime víctitans, ter in hebdómada jejunábat: in se constánter austérus, caritáte in próximum flagrávit, vocátus sæpenúmero pater páuperum. E baptismáte innocéntiam ne vel levi quidem culpa maculáret, strénue conténdit. Prope octogenárius, ad sancti Andréæ in colle Quirináli, extrémum in morbum íncidit, quem sólito virtútum fulgóre illustrávit. Moribúndo Gregórius Papa décimus quintus et plures Cardináles adstitérunt, tantum Ecclésiæ cólumen éripi complorántes. Die sacrórum stígmatum sancti Francísci, quorum memóriæ ubíque celebrándæ auctor fúerat, obdormívit in Dómino, anno millésimo sexcentésimo vigésimo primo. Mórtuo tota cívitas parentávit, sanctum uno ore conclámans. Eum vero Pius undécimus Póntifex Máximus Beatórum primum ac deínde Sanctórum número adscrípsit; et paulo post, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit. Ejus corpus Romæ in templo sancti Ignátii, apud sepúlcrum sancti Aloýsii, ut ipse optárat, pia veneratióne cólitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Robérti Bellarmíno Epíscopi

Concio 9: De probitate Doctorum Ecclesiæ: initio.

Quemádmodum in Deo, quem unum in Trinitáte et Trinum in unitáte venerámur, tria quædam singuláriter éminent, poténtia, sapiéntia, bónitas; ita quoque, auditóres, singuláres amícos et fílios suos, patres ac doctóres nostros, Deus, ut sibi quam simíllimos et géntibus ómnibus suspiciéndos atque admirábiles rédderet, potentíssimos, sapientís-

simos, óptimos, sanctissimósque esse vóluit. Primum ea poténtia eos armávit, qua multa præter sólitum cursum ordinémque natúræ in eleméntis, in arbóribus, in brutis animántibus, in ipsis homínibus plane admirabília et singulária fácerent. Deínde sapiéntia ita mentes eórum instrúxit, ut non solum præséntia et prætérita cérnerent, sed étiam futúra multo ante prævidérent atque prædícerent. Postrémo dilatávit corda eórum summa atque ardentíssima caritáte, tum ut ipsi magno ánimo opus aggrederéntur, tum ut ii qui converténdi per eos erant, non solum verbis et miráculis, sed étiam exémplis et vitæ probitáte moveréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij

Prædicatóres ígitur nostræ legis, tam ii qui primi ad nos fidem detulérunt et Evangélium, quam ii quos deínde singulis sæculis Deus excitávit ad fidem eámdem confirmándam vel propagándam, quales fúerint, quam pii, quam justi, quam religiósi, totus mundus novit. Aspícite primum Apóstolos. Quid sublímius atque excelléntius móribus apostólicis? Aspícite deínde sanctos illos hómines, quos patres et doctóres vocámus, lúmina illa claríssima, quæ Deus in firmaménto Ecclésiæ lucére vóluit, ut iis omnes hæreticórum ténebræ dissiparéntur, ut Irenǽum, Cypriánum, Hilárium, Athanásium, Basilíum, duos Gregórios, Ambrósium, Hierónymum, Augustínum, Chrysóstomum, Cyríllum. Vita et mores eórum nonne in iis monuméntis, quæ nobis reliquérunt, quasi in spéculis quibúsdam elúcent? Nam ex abundántia cordis os lóquitur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix

Quanta, óbsecro, appáret in libris sanctórum Patrum cum summa eruditióne conjúncta humílitas? Quanta sobríetas? Nihil ibi obscœ́num, nihil turpe, nihil súbdolum, nihil árrogans, nihil inflátum Quam multis modis Spíritus Sanctus, qui eórum péctora inhabitábat, in páginis eórum se prodit? Quis légere potest

atténte Cypriánum, qui non statim árdeat amóre martyrii? Quis in Augustíno diligénter versátus est, qui non profundíssimam didícerit humilitátem? Quis Hierónymum sæpe evólvit, qui non virginitátem et jejúnium adamáre incípiat? Spirant scripta Sanctórum religiónem, castitátem, integritátem, caritátem. Isti sunt ígitur epíscopi et pastóres (ut verbis utar divi Augustíni) docti, graves, sancti, veritátis acérrimi defensóres, qui cathólicam fidem in lacte suxérunt, in cibo sumpsérunt: cujus lac et cibum parvis magnísque ministravérunt. Tálibus post Apóstolos sancta Ecclésia plantatóribus, rigatóribus, ædificatóribus, pastóribus, nutritóribus crevit.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas, et Apostólicæ Sedis jura propugnánda, beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem mira eruditióne et virtúte decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et S. Bonifatii Mart.

Die 14 Maji

S. Petronillæ Trecensis Virginis 2 Ord.

Semiduplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Deus, qui beátam Petronillam Vírginem tuam, sæculi pompam et delícias mortificatióni et humilitáti postpónere docuísti: ejus méritis precibúsque tríbue; nos vitæ præséntis blandiménta superáre, et in ampléxu tuæ crucis glóriam inveníre: Qui vivis.

Deinde Commemoratio S. Bonifatii: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Bonifátii Mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Petronilla, Trecénsibus édita comitibus, sæculi pompam mundíque delícias humilitáti et crucis mortificatióni postpónere cúpiens, júnior seráphicum inter moniáles Claríssas hábitum in Pruvinénsi monastério sumpsit. Hic ad tam excélsum religiósæ perfectiónis fastígium ascéndit, ut ómnibus admira-

tióni esset atque exémplo. Dum autem hoc sanctimóniæ institútum proséquitur, suórum jussu præsidum cum tribus Soróribus ad áliud commigráre monastérium cógitur. Digna síquidem hábita est, ut cum seléctis moniálibus destinarétur novo ascetério, cujus prima in Monte-Cæli prope Pontem sanctæ Maxéntiæ, Bellovacénsis diœcésis, Philíppus Pulcher Gallórum rex fundaménta jécerat, et cujus ædificatiónem, ab ejúsdem regis fíliis continuátam, Philíppus sextus absólverat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam,* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Religiosíssimæ vero vírgines, quas idem rex Philíppus sextus ad incoléndum Montis-Cæli monastérium ex áliis étiam Clarissárum dómibus advocáverat, Petronillam, cujus exímiam sanctitátem et prudéntiam perspéctam habébant, latis suffrágiis abbatíssam sibi præfecérunt. Quæ quidem nascénti famíliæ valde prófuit; improbórum enim vexatiónes superávit, et plures a rege atque a Summo Pontífice favóres obtínuit. Tanta insuper víguit ac flóruit, ipsa duce, sanctárum in eo monastério regulárum custódia, ut nobilíssimæ étiam puéllæ ibi Deo famulári exoptárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Ipsárum sanctimóniam Sorórum admiráta Joánna ejúsdem Philíppi sexti uxor, inter eas vivens sǽpius conversári et in eo monastério post mortem sepelíri vóluit. Petronílla autem, cum sanctíssime octo annos créditum sibi abbatíssæ munus exercuísset, illud abdicávit, ut ad occúrsum cæléstis Sponsi se libérius præparáret. Undecim annos in suo véluti recéssu supervíxit, donec, Kaléndis Majis anni millésimi trecentésimi quinquagésimi quinti, ad Jesum felíciter evolávit. Ipsa in martyrológiis memorári, ac perénni cultu in Monte-Cæli potíri méruit. Illíus vero festum, cum Offício et Missa celebrándum, Pius nonus, Póntifex Máximus, approbávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne, allelúja. ℣. Spé-

cie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, de Communi unius Virginis 1 loco. [152]

Pro S. Bonifatio Mart.

Lectio ix

Bonifátius, civis Románus, quod cum Aglaë nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque, relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter christiánæ fídei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset; illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est; cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infíxi, plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifátii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei. Mox in ollam ferventis picis demísso cápite conjéctus est; unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martýrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et condítum unguéntis linteísque involútum, Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Aglaë matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens óbviam sancto córpori, ecclésiam ejus nómine ædificávit; in qua corpus sepúltum est Nonis Júnii, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tarsum Cilíciæ urbem migrásset in cælum, Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beátam Petronillam Vírginem tuam, sǽculi pompam et delícias mortificatióni et humilitáti postpónere docuísti: ejus méritis precibúsque tríbue; nos vitæ præséntis blandiménta superáre, et in ampléxu tuæ crucis glóriam inveníre: Qui vivis.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Bonifatii: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Bonifátii Mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 15 Maji

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex (m. t. v.)

Oratio

Deus, qui ad christiánam páuperum eruditiónem. et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptístam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia famíliam collegísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cælis corónæ partícipes fíeri valeámus. Per Dóminum

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa est. [155]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes Baptísta de la Salle. Rhemis claro génere ortus, puer adhuc móribus et factis in sortem Dómini se vocándum et sanctimóniæ laude honestándum porténdit. Adoléscens in Rheménsi academía lítteras ac philosóphicas disciplínas dídicit: quo témpore, etsi ob ánimi virtútes et álacre ingénium ac suáve ómnibus carus esset, ab æquálium tamen societáte abhorrébat, ut solitúdini addíctus facílius Deo vacáret. In clericálem milítiam jamprídem cooptátus, sexto décimo ætátis anno inter Rheménses canónicos adscríptus est. Lutétiam Parisiórum, theologíæ in Sorbónica universitáte datúrus óperam, conténdit, atque in Sulpitiánum seminárium adscítus est. At brevi paréntibus orbátus, domum régredi coáctus, fratres educándos suscépit; quod, scientiárum ínterim sacrárum stúdia non intermíttens, óptimo cum fructu præstitit, uti éxitus comprobávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit.

Lectio v

Sacerdótio demum auctus, qua præstánti fide animíque ardóre primum ad aram fecit, eísdem toto vitæ témpore Sacris est operátus. Intérea, salútis animárum stúdio incénsus, totum in ea-

rúmdem utilitátem sese impéndit. Sorórum a Jesu infánte, puéllis educándis institutárum, régimen suscépit; eásque non modo prudentíssime est moderátus, sed ab excídio vindicávit. Hinc porro ánimum advértit ad púeros de plebe religióne bonísque móribus informándos. Atque in hoc quidem illum suscitáverat Deus, ut scílicet, nova in Ecclésia sua religiosórum hóminum família cóndita, puerórum, præsértim páuperum, scholis perénni efficacíque ratióne consúleret. Demandátum vero a Dei providéntia munus, per contradictiónes plúrimas magnásque ærúmnas, felíciter implévit, fundáta Fratrum sodalitáte, quam a Scholis christiánis nuncupávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loríicam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Adjúnctos ígitur sibi hómines in gravi ópere et árduo, apud se primum suscépit; tum aptióri in sede constitútos disciplína sua óptime imbuit iis légibus sapientibúsque institútis, quæ póstea a Benedícto décimo tértio sunt confirmáta. Ex demissióne ánimi ac paupertátis amóre primum canonicátu se abdicávit, omniáque sua bona in páuperes erogávit; quin étiam sérius, quod frustra sæpius tentáverat, fundáti a se Institúti régimen sponte depósuit. Nihil tamen ínterim de fratrum sollicitúdine remíttens deque scholis ab eo, plúribus jam locis, apértis, impénsius Deo vacáre cœpit. Assídue jejúniis, flagéllis aliísque asperitátibus in se ipsum sæviens, noctes orándo ducébat. Donec, virtútibus ómnibus conspícuus, præsértim obediéntia, stúdio divínæ voluntátis impléndæ, amóre ac devotióne in apostólicam Sedem; méritis onústus, sacraméntis rite suscéptis, obdormívit in Dómino annos natus duo de septuagínta. Eum Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, Beatórum catálogo inséruit; novísque fulgéntem signis, anno jubilǽi millésimo noningentésimo, Sanctórum honóribus decorávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 18, 1-5

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 59 in Matth., n. 5-7

Vidéte ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos conservandósque pusíllos, diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium curámque hábeat, ne perdántur; tum quia suprémas despiciéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt, idque tam suo quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Dóminum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília viliáque nímium vidéntur. Sed, si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res atque labóris plena esse videátur; ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra facilióraque, oro, videántur. Tanto enim stúdio tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Si non est nobis satis ad salútem quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre; cum neque nos recte vivámus neque álios hortémur, quid respondébimus? quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus quam ánimis mo-

derári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui ad christiánam páuperum eruditiónem, et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptístam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia famíliam collegísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte ferventes, ejus in cælis corónæ partícipes fíeri valeámus. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 16 Maji
S. Ubaldi Ep. et Conf.

Semiduplex

Ant. Sacérdos. ℣. Amávit. [79]

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ubáldus Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus; jamque adoléscens, ut uxórem dúceret sæpe tentátus, numquam a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos efféctus, patrimónium suum paupéribus et ecclésiis distríbuit, et canonicórum regulárium Ordinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo Summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocebit ei. - Manus enim.

Lectio v

Ad suam ítaque revértens ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu mo-

deráto, léctulo áspero et paupérrimo, crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis affectu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim.

Lectio vj

Biénnio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cæléstinus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero, per tot sǽcula incorrúptum, magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, de Communi unius Confessoris Pontificis 1 loco. [87]

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quǽsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, sine Commemoratione præcedentis.

Die 17 Maji

S. Paschalis Baylon Confessoris 1 Ord.

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Ant. 1 De torrénte * in via bibit, proptérea exaltávit caput, allelúja.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

2 Memóriam fecit * Dóminus mirabílium suórum, escam dedit timéntibus se, allelúja.

3 Dispérsit, * dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, cornu ejus exaltábitur in glória, allelúja.

4 Súscitat Dóminus * a terra ínopem, et de stércore érigit páuperem, ut cóllocet eum cum princípibus, allelúja.

5 Pópuli laudavérunt * Dóminum, quia miráculis Sanctum suum mirificávit, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 1, 26-27

Vidéte vocatiónem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles. Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia.

Hymnus

Læta devóte célebret Minórum
Turba Paschálem, récolens frequénter
Quam pio, sanctam vénerans Synáxim,
Arsit amóre.

Dum puer pascit pecus iste, seque
Pane jam pasci cupit Angelórum,
Hunc in excélsis méruit paténte
Cérnere cælo.

Júgiter, sacras ínhians ad aras,
Dum cibum vitæ meditátur, hæret,
Totus et sancto liquefáctus igne,
Lucet et ardet.

Increpans hostes fídei fidélis,
Pane, ait, Christum récipi sacráto:
Mártyrem non dat gládius, sed ipsum
Prompta volúntas.

Qui, quoad vixit, cóluit supérnum
Tam pie Panem; réserat beátos
Morte jam clausos óculos, velútque
Vivus adórat.

Christe, Paschális méritis, ut omnes
Corde nos mundo fácias, precámur;
Cǽlica ut digne mereámur esca
Sæpe cibári. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Paschális, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Exaltávit húmilem * Dóminus, et esuriéntem implévit bonis, allelúja.

In II Vesperis dicitur

Ad Magnif. Ant. Exsultávit * spíritus meus in Deo salutári meo, quia respéxit humilitátem servi sui, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem, qui húmilem exaltávit Paschálem, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Splendor Patérnæ glóriæ,
Adésto, Jesu, sérvulis,
Ut queis micárit móribus
Paschális, orbi cóncinant.

Illum dies hæc áurea
Terris refúlgens áttulit,
Hæc et decórum láurea
Victríce cælis rétulit.

Adhuc puer virtútibus
Excúltus is niténtibus,
Pia, modésta, sóbria
Puráque vita cláruit.

Fervens Minórum póstmodum
Ingréssus arctas sémitas,
Nil ad sinístram régulæ,
Ad dexterámve déviat.

Hinc sancta membra sǽviter
Flagris cruéntis púrpurat,
Nullísque fœdat sórdibus
Casti pudóris lília.

Christum sequéndo páuperem
Nil, præter hunc, desíderat;
Sed mundo in hoc ditéscere
Sola cupit penúria.

Ad usque mortem fírmiter,
Ut vere et ipse obédiat,
Vitæ subit discrímina,
Ne quando subdi désinat.

¶ Sequens Conclusio, sicut et Conclusio Hymni ad Laudes, numquam mutatur.

Jesu, tibi sit glória,
Merces perénnis páuperum,
Qui mente pura et símplici
Jussis tuis obtémperant.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi unius Confessoris non Pontificis. [112]

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 1, 26-31

Vidéte vocatiónem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles. Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia. Et ignobília mundi, et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio; ut, quemádmodum scriptum est: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℟. Confíteor tibi, Pater, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, * Et revelásti ea párvulis, allelúja. ℣. Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini. - Et revelásti ea.

Lectio ij Cap. 2, 1-5

Et ego, cum venÍssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos; et sermo meus et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis; ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

℟. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum, allelúja. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábit, et conculcábit leónem et dracónem. - Et de lege tua.

Lectio iij Ibid., 12-16

Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; quæ et lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

Animális autem homo non pércipit ea quæ sunt Spíritus Dei; stultítia enim est illi, et non potest intellígere, quia spirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia, et ipse a némine judicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui ínstruat eum? Nos autem sensum Christi habémus.

℟. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, * Et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum, allelúja. ℣. Quóniam prævénit eum in benedictiónibus dulcédinis. - Et aqua sapiéntiæ. Glória Patri. - Et aqua sapiéntiæ.

IN II NOCTURNO

Ant. Scitóte * quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum, allelúja.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Lectio iv

Paschális Baylon, paupéribus piísque paréntibus in óppido Turris-Formósæ, Seguntínæ diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam ac rerum cæléstium appríme studiósam, puerítiam atque adolescéntiam in gregis custódia transégit; quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ et innocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster máximo stúdio colerétur et amarétur: beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Paschális ab infántia timére Deum cœpit, et abstinére ab omni peccáto; * Cumque esset júnior ómnibus, nihil tamen pueríle gessit in ópere, allelúja. ℣. Solus hóminum consórtia fúgiens, pergébat ad templum Dómini, et legem ejus puérulus observábat. - Cumque esset.

Lectio v

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális, arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum cooptátus, exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam; totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat qua se ratióne magis ei magísque

conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit atque in servitútem redégit; spíritum vero, assídua sui abnegatióne ferventiórem, in dies ad anterióra extendébat.

℟. Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * Magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum, allelúja. ℣. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum. - Magis.

Lectio vj

Deíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharistíæ sacraméntum difficile dictu est quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu; quem defúnctus in ipso étiam retinére cadávere visus est, dum, jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit et clausit, magna ómnium qui áderant admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est; crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ex impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio; quo témpore cæléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua, homo rudis et illitterátus, de mystériis fídei difficíllimis respondére atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique, méritis plenus, eádem qua prædíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sextodécimo Kaléndas Június, eódem quo natus fúerat, festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Eum, virtútibus insígnem ac miráculis tam in vita quam post mortem clarum, Summus Póntifex Paulus quintus Beátum appellávit; Alexánder autem octávus Sanctórum catálogo adscrípsit: ac tandem Leo décimus tértius peculiárem cœtuum Eucharisticórum, item societátum ómnium a sanctíssima Eucharistía, sive quæ háctenus institútæ sive quæ

in pósterum futúræ sunt, patrónum cæléstem declarávit et constítuit.

℟. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * In loco páscuæ ibi me collocávit, allelúja. ℣. Innocéntem mánibus et mundo corde. - In loco páscuæ. Glória Patri. - In loco páscuæ.

IN III NOCTURNO

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ; quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Moralium lib. 34, n. 53-54 et 56

Audiant simul omnes: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Audiant omnes: Immúndus est apud Deum omnis qui exáltat cor suum. Audiant omnes: Quid supérbis, terra et cinis? Contra hujus languóris pestem audiámus cuncti quod magístra Véritas docet, dicens: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Ad hoc namque unigénitus Dei Fílius formam infirmitátis nostræ suscépit; ad hoc invisíbilis, non solum visíbilis, sed étiam despéctus appáruit; ad hoc contumeliárum ludíbria, irrisiónum oppróbria passionúmque torménta tolerávit, ut supérbum non esse hóminem docéret húmilis Deus.

℟. Elégit Dóminus Paschálem servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium; * De post fœtántes accépit eum, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - De post fœtántes.

Lectio viij

Quanta ergo humilitátis virtus est, propter quam solam veráciter edocéndam is, qui sine æstimatióne magnus est, usque ad passiónem factus est parvus? Quia enim oríginem perditióni nostræ supérbia præbuit diáboli, instruméntum redemptiónis nostræ invénta est humílitas Dei. Hostis quippe noster, magnus inter ómnia cónditus, vidéri super ómnia vóluit elátus. Redémptor autem noster, magnus manens super ómnia, fíeri inter ómnia dignátus est parvus. Quia ígitur Redémptor noster corda regit humílium, et Levíathan iste rex dícitur superbórum, apérte cog-

nóscimus quod evidentíssimum reprobórum signum supérbia est, at contra humílitas, electórum.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore; * Semper laus ejus in ore meo, allelúja. ℣. Quóniam ipse consolátur húmiles, et cum simplícibus sermocinátio ejus. - Semper laus ejus. Glória Patri. - Semper laus ejus.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

Cum ergo quam quisque hábeat, cognóscitur; sub quo rege mílitet, invenítur. Unusquísque enim quasi quemdam títulum portat óperis, quo fácile osténdat, sub cujus sérviat potestáte rectóris. Unde et per Evangélium dícitur: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ne ígitur nos Levíathan istíus membra vel mira faciéndo fállerent, apértum signum Dóminus, quo deprehéndi váleant, demonstrávit, dicens: Ipse est rex super univérsos fílios supérbiæ. Qui, etsi quando fictam spéciem humilitátis assúmunt, semetípsos tamen celáre in ómnibus nequáquam possunt; quia eórum supérbia, diu latére non sústinens, cum ex ália tégitur, ex ália actióne denudátur. Qui vero sub rege humilitátis mílitant, semper pávidi atque ex omni látere circumspécti, advérsum jácula elatiónis pugnant; et quasi contra veniéntes ictus solum magis in suo córpore óculum custódiunt, dum in semetípsis principáliter humilitátem tuéntur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Ecce jam regnat * in cælo decórem indútus, quem in terra vestis lácera contéxit, allelúja.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Introívit exsúltans * in conspéctu Dei, ut ovis mitíssima páscuæ ejus, allelúja.

3 Edúxit fontes * aquárum in terra desérta et inaquósa, ut vidérent multi virtútem et glóriam Dei, allelúja.

4 Sancti et húmiles corde,* benedícite Dómino, quia vobíscum est sermocinátio ejus, allelúja.

5 Júvenes et vírgines, * senes cum junióribus laudent nomen Dómini, qui super cælum et terram Sanctum suum exaltávit, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 1, 26-27

Vidéte vocatiónem vestram, fratres: quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles. Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia.

Hymnus

Quam se Deus mirábilem,
Paschále in almo prædicet,
Noster chorus, mirácula
Ejus recénsens, cóncinat.

Adest vocátus ómnibus,
Repénte curat lánguidos;
Paráta queis sunt fúnera
A mortis aufert fáucibus.

Hunc dum fides non hæsitans
Matris doléntis ínvocat,
En surdus audit prótinus
Cæcúsque cernit fílius.

Cæsum secúri, sústinet
Quem vix cutis pars, índicem,
Ipsum sacérdos déprecans
Statim recépit íntegrum.

Terram colónus áridam
Semel ligóne pércutit,
Jugísque fontis rívulum
Arménto et agris óbtinet.

Liquor sacro ex cadávere
Manat suávis tríduo,
Qui sanat insanábiles
Morbos, tumóres, úlcera.

Custos beáti córporis
Audítur arca púlsibus
Lenis sonáre in prósperis
Rebus, tonáre in trístibus.

Almo precánte fámulo,
Cor, Christe, nostrum súscita,
Ne, quando pulses jánuam,
Stulto sopóre tórpeat.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Paschális, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte et justítia * ambulávit Paschális coram Dómino, et accépit sciéntiam salútis ad ædificatiónem plebis ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum 1 Cor. 1, 26-27

Vidéte vocatiónem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles. Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia.

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. - Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. - Allelúja. Glória Patri. - Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Cor. 2, 12-13

Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; quæ et lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína spíritus.

℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. - Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. - Allelúja. Glória Patri. - Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Rom. 12, 3

Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.

℟. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúja, allelúja. - Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. - Allelúja. Glória Patri. - Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 932 præter Antiphonam ad Magnif.

℣. Ora pro nobis.

Ad Magnif. Ant. Exsultávit * spíritus meus in Deo salutári meo, quia respéxit humilitátem servi sui, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis et S. Venantii Mart.

Completorium de Dominica. 72

Die 18 Maji

S. Felicis a Cantalicio Confessoris I Ord.

Duplex majus

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre: quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti: (Qui vivis.)

Deinde fit Commemoratio S. Venantii Mart. (Duplex): Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Felix a Cantalício in Sabínis, humílibus sed piis paréntibus natus, a púero

pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cæléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris Mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in templo adésse visus est. Alias inter arándum, furéntibus quos júnxerat indómitis juvéncis, humi stratus et arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honestum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Adhuc tiro, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis vel nutum præsto erat; seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis Frátribus Felix mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit), quum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit; quo projécto et non sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, vígili oculórum custódia et voluntário córporis cruciátu quotídie communívit; septem étiam Urbis Basílicas, ac férreo cilício constríctus, idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis quandóque inédia cumulávit. Brevem somnum, flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum,

allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis carus acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo Borromǽo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter écstasim est passus; et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime complécti méruit. Prophetíæ grátia et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona septuagínta quátuor annórum senectúte cumulátus, Romæ, ut prædíxerat, féria secúnda Pentecóstes anni millésimi quingentésimi octogésimi séptimi, décimo quinto Kaléndas Júnias, ex mundi hujus exsílio ad cæléstem pátriam, Deípara invitánte, lætus abívit. Ejus corpus, in ecclésia sui Ordinis, summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis Servi sui sanctitátem illustránte. Ipsum proptérea Felícem Urbánus Papa octávus Beatórum, Clemens vero undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ; quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 70, n. 3

Omnia sæva et immánia, prorsus facília et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius ac facílius ad veram beatitúdinem cáritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! Quam fácile tolerátur quælíbet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur! Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis. Et si angústa est

paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dicit psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum; facilitáte símplicis fídei, et bonæ spei, et sanctæ caritátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps qui missus est foras, interióri gáudio leve fíeret.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos símiles. Glória Patri. - Et vos símiles.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis Lectio ix de Homilia Feriæ; alias

Pro S. Venantio Mart.

Lectio ix

Venántius Camers, quíndecim annos natus, christiánæ religiónis accusátus apud Antíochum, qui sub Décio imperatóre Cameríno prǽerat, in porta civitátis prǽsidi se óbtulit. Quem ille, pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi et vínculis astríngi jussit; e quibus mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore, fumo suppósito, suspénditur. Eídem, ad prǽsidem íterum addúcto, omnes contúsi sunt dentes maxillǽque confráctæ; atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo eréptus, rursus stetit ante júdicem; qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce: Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans exspirávit. Demum, post nova et exquisíta torménta, una cum áliis decem gloriósi certáminis cursum

cervícibus abscissis implévit. Quorum córpora Christiáni honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni, in ecclésia Venántio dicáta, cóndita sunt.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Nihil enim tam fácile est bonæ voluntáti, quam ipsa sibi; et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sǽviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis; quia ejus qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id quod póssumus ferre; sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre: quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti: Qui vivis.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Venantii: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Petri-Cælestini Papæ et Conf., S. Venantii et S. Pudentianæ Virginis.

Die 19 Maji

Ss. Theophili a Curte et Ivonis

Confessorum 1 et 3 Ord.

Duplex majus

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, allelúja. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Qui sperant in Dómino, * mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Theóphili et Ivónis Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre: quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti.

Deinde Commemoratio S. Petri-Cælestini Papæ et Conf. (Duplex): Ant. Sacérdos et Póntifex, ℣. Amávit eum. [79]

Oratio

Deus, qui beátum Petrum-Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus prǽmia perveníre felíciter mereámur.

Postea Commemoratio S. Venantii: Ant. Sancti et justi. [75]

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur.

Denique Commemoratio S. Pudentianæ Virg.: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Pudentiánæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Theóphilus, Curte in Córsica ínsula natus, a téneris annis pietáte bonísque móribus præfulgére cœpit. Adoléscens in Ordinem Fratrum Minórum in pátria ingréssus, claustrális perfectiónis formam in ipso exórdio jam attigísse visus est. Sacrárum scientiárum stúdio tum Romæ tum Neápoli ita incúbuit, ut exercitatiónem ingénii pietátis opéribus appríme conjúngeret. Suscépto sacerdótio, a Superióribus véniam obtínuit in recéssu Civitéllæ prope Sublácum commorándi. Ut rígidam observántiam in cœnóbiis Ordinis roboráret vel in prístinum florem revocáret, impénse satégit; quosque recéssus, álterum Juáni in Córsica, álterum Ficécli in Etrúria instítuit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo, allelúja. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Paupertátis amantíssimus, semper vilíssima exquirébat, et frequénter ostiátim alimóniam pro religiósa sibi commíssa família rogábat. Exímiam erga Christi passiónem et in Deíparam Vírginem pietátem fovit. In conciónibus habéndis et excipiéndis confessiónibus, in ægrótis inviséndis, egenísque juvándis totus fuit die ac nocte; nullis unquam asperitátibus viárum, cæli incleméntia vel infirmitáte retardátus. Prophetíæ ac miraculórum dono clarus, Ficécli obdormívit in Dómino décimo quarto Kaléndas Júnias anni millésimi septingentésimi quadragésimi, annum agens sexagésimum quartum. Eum Leo décimus tértius Póntifex Máximus Beatórum, Pius vero undécimus Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui; * Quóniam complacuísti in eis, allelúja. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam complacuísti.

Lectio vj

Ivo, présbyter Ordinis Pœniténtium sancti Francísci Assisiénsis, in Británnia minóre honéstis paréntibus natus, ab ineúnte ætáte religióni déditus fuit. In stúdiis theologíæ ac juris pontifícii ádeo profécit, ut primum a Rhedonénsi archidiácono, póstea a Trecorénsi Epíscopo judex cúriæ suæ eléctus fúerit. Cúpiens abjéctam et páuperem vitam ágere, sponte se illo magistrátu abdicávit, et ad ecclésiam cujus erat párochus se cóntulit. Jejunábat quartis fériis ac sábbatis, et in jejúniis ab Ecclésia institútis nihil áliud sibi ad prándium, quam panem et aquam admittébat. Oratióni ádeo fuit addíctus, ut cibi ac potus obliviscerétur. Exímiæ fuit hospitalitátis et in páuperes caritátis. Consummáto in sanctis opéribus vitæ cursu, migrávit in cælum quartodécimo Kaléndas Júnias anno millésimo trecentésimo tértio; et a Cleménte Papa sexto in

Sanctórum númerum relátus est.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen. Glória Patri. - Et nomen.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Pro S. Petro-Cælestino Papa et Conf.

Lectio ix

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cælestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub régula sancti Benedícti instítuit. Hinc, quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret, (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux præfúlgens in áëre ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus, anno postquam decéssit undécimo, eum Sanctórum número adscrípsit.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Theóphili et Ivónis Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Petri-Cælestini: Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [89]

Oratio

Deus, qui beátum Petrum-Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et

ad promíssa humílibus prǽmia perveníre felíciter mereámur.

Deinde Commemoratio S. Pudentianæ: Ant. Símile est, ℣. Diffúsa est. [153]

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Pudentiánæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Petri-Cælestini.

Die 20 Maji

S. Bernardini Senensis

Confessoris 1 Ord.

Duplex majus

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Sidus Etrúscis rútilans ab oris
Surgit, et noctis ténebras repéllit,
Ac diem profert Italis serénum:
Pláudite cantu.

Dúlciter captus, téneris sub annis,
Matris augústæ láqueis amóris,
Ad pedes ejus gemit, atque pandit
Intima cordis.

Corpus ut legi súbigat tenéllum,
Sæpe se diris crúciat flagéllis;
Et libens cœna, sibi jam paráta,
Pascit egénos.

Cóndolens mæstis ánimo benígno,
Páuperi palmas áperit peténti,
Lánguidos curat manibúsque tergit
Tábida membra.

Móribus castis, hilaríque vultu
Cívium factus spéculum suórum:
Ejus extóllunt, celebrántque vitam
Láudibus omnes.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dedit illi Dóminus * virtútem super

ómnia dæmónia; et misit illum prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúja.

Oratio

Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti Nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt; óculis non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te, allelúja.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine, allelúja. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Theóphili et Ivónis Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur.

Deinde Commemoratio S. Petri-Cælestini:

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum-Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus prǽmia perveníre felíciter mereámur.

AD MATUTINUM

Hymnus Sidus Etrúscis, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Lectio i

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colosséneses

Cap. 2, 6-12

Fratres: Sicut accepístis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte; radicáti et superædificáti in ipso, et confirmáti fide, sicut et didicístis, abundántes in illo in gratiárum actióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosophíam et inánem falláciam, secúndum traditiónem hóminum, secúndum eleménta mundi, et non secúndum Christum; quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter, et estis in

illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis. In quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi; consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúja. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij — Cap. 3, 5-10

Mortificáte ergo membra vestra quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus; propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis; in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia: iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, secúndum imáginem ejus qui creávit illum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij — Ibid., 12-17

Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis. Et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum:* Et invéntus est in número Sanctórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi,

et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus est. Glória Patri. - Et invéntus est.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Bernardínus Albizésca, nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúris sanctitátis indíciis cláruit; nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis. Quæ ómnia procedénte témpore ut mélius posset excólere, Senis sodalitáti adscríbi vóluit Deo inserviéntium in xenodochío beátæ Maríæ de Scala; unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit; ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit; in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet. Quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam et sacrárum litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit; quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope implioráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis in Itália factiónibus divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem morésque verbo et exémplo magna ex parte restítuit. Quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi epíscopum a Summo Pontífice postulárent; quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei, imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum sexagésimum quartum ætátis annum ágeret, Aquilæ in Vestínis beáto fine quiévit, décimo tértio Kaléndas Júnias, anno millésimo quadringentésimo quadragésimo quarto. Eum, novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernardíni Senénsis

Adventuale de Christiana vita Sermo 5, art. 3, cap. 3

Quod páuperes spíritu jam quodámmodo in præsénti beáti sint, claréscere potest, si consideréntur quátuor quæ paupértas spíritu facit confórmia státui Beatórum. Facit enim impassíbiles, ágiles, subtíles et dívites. Primo facit impassíbiles, scílicet quia non dolent de temporálium amissióne, immo de hoc gaudent; sicut patet in illis de quibus Apóstolus, décimo cápite ad Hebræos, ait: Rapínam bonórum vestrórum cum gáudio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliórem et manéntem substántiam, scílicet in cælis. Secúndo facit ágiles, scílicet ad facíliter sequéndum Christum, sicut fecérunt Apóstoli; sicut patet Matthæi décimo nono, dicénte Petro ad Je-

sum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Tértio facit subtíles seu gráciles ad intrándum in paradísum, sicut e contra divítibus, scílicet aváris, diffícile est. Unde, Matthǽi décimo nono, Dóminus ait: Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in regnum cælórum. Quarto facit dívites ad eméndum regnum cælórum. Proínde Augustínus, in persóna Dómini, ait: Venále hábeo, venále hábeo. Quid? Regnum cælórum. Quo émitur? Paupertáte regnum, vilitáte glória, labóre réquies, morte vita.

℟. Sint lumbi vestri præcínti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

Prætérea quod paupértas fáciat hóminem jam beátum, étiam ex áliis quátuor patére potest, quæ étiam ad beatitúdinem fáciunt. Primum libértas, secúndum secúritas, tértium sánitas, quartum est satíetas. Proínde talis beátus dícere potest illud Sapiéntiæ séptimo cápite: Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus. Quæ bona cum ipsa paupertáte spíritus nobis largíri dignétur Dóminus páuperum et pauper páuperum, Fílius Dei, Jesus, qui pauper in ortu, pauper in victu atque pauper in vitæ éxitu, sed nunc dives in glória et distribútor æternárum divitiárum, cum Patre et Spíritu Sancto regnat per infiníta sǽcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Se Deo totum cúpiens dicári,
Sæculi pompis, ópibus relíctis,
Cælitus motus vóluit Minórum
Dúcere vitam.

Ordini adscríptus, Dei amóre fervens,
Sémitas Patris premit hinc fidélis:
Et sacrum pandit resonátque Jesu
Nomen ubíque,

Nomen hoc signis radiísque pingi
Curat, ac ejus rétegens figúram,
Bella compéscit, populísque pacem
Reddit amícam.

Invocans nomen, geminánsque Jesu,
Sanat ægrótos, mala cuncta pellit,
Luce collústrat mísere sedéntes
Mortis in umbra.

Semper in vita fac ut ore, corde
Nomen hoc sanctum venerémur omnes,
Atque cum fructu repetámus inde
Ultima in hora.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Loquebátur, * et annuntiábat Dóminum Jesum, et erat manus Dómini cum eo, allelúja.

Oratio

Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti Nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis.

IN II VESPERIS

Capitulum et Hymnus Se Deo totum, ut supra ad Laudes.

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Manum tuam, Dómine, * oránte servo tuo, extendébas ad sanitátes, et signa et prodígia faciénda per nomen sancti Fílii tui Jesu, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 21 Maji

Bb. Ladislai a Gielniow et Crispini a Viterbio ac B. Vivaldi Eremitæ Confessorum 1 et 3 Ord.

Duplex

Ant. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient, allelúja.

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, al-

lelúja. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad melíorem vitam beatórum Ladislái, Crispíni et Viváldi Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ladisláus, Gielniówii in Polónia ortus, adoléscens Ordinem Fratrum Minórum ingréssus, brevi sanctitátis exémplar evásit; præcípue vero regulárem observántiam et abnegatiónem própriæ voluntátis cóluit. Ad sacerdótium evéctus, egrégiam verbo Dei prædicándo óperam dedit. Doctrína et zelo sodálibus antecéllens, complúres annos Varsaviénse cœnóbium, totámque dein Polóniæ provínciam summa cum laude rexit. In Christum passum eo flagrábat amóre, ut sacro Parascéves die anni millésimi quingentésimi quinti, dum Varsáviæ de cruciátibus Dómini sermónem habéret, in écstasim, univérso spectánte pópulo, raptus sit atque in äëra levátus. Mox languóre corréptus, eóque ad quadragínta quinque dies patientíssime toleráto, méritis plenus, quarto Nonas Majas excéssit e vita. Cultum ab immemorábili témpore beáto Ladisláo præstitum Benedíctus Papa décimus quartus confirmávit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo, allelúja. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Crispínus, Vitérbii húmili génere ortus, pie sanctéque pueritiam et adolescéntiam degit. Divínæ dein auscúltans vocatióni, se láicis Ordinis Minórum Capulatórum frátribus adjúnxit. Eleemósynæ quæritándæ addíctus, hoc múnere per annos círciter quadragínta fungi perréxit, humilitátis ceterarúmque virtútum mundo exémplar se præbens. Vili et arcta túnica júgiter usus est; jejúniis, cilíciis et flagéllis corpus affligébat; brevíssimo, eíque super dura tábula, somno indulgébat; sólidas fere noctes orándo transigébat, e sénsibus quandóque abstráctus et in äëra levátus. Deíparam Vírginem singulári amóre prosequebátur. Pró-

ximi caritáte flagrans, cunctis eum complectebátur offíciis. Supérna luce illustrátus, res theológicas, intelléctu difficíllimas, vir litterárum rudis explanávit, et arcána córdium, pro re nata, detéxit. Tandem méritis refértus, Romæ, décimo quarto Kaléndas Júnias, anno millésimo septingentésimo quinquagésimo, ætátis suæ octogésimo secúndo, morte placidíssima quiévit. Eum, miráculis clarum, Pius Papa séptimus Beatórum número adscrípsit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis, allelúja. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam complacuísti.

Lectio vj

Viváldus in óppido sancti Geminiáni in Etrúria ortum hábuit. Beáti Bártholi, civis sui atque in Tértio Franciscális Ordine sodális, exémpla secútus, cum eídem, lepris laboránti, ad vigínti annos ómnia caritátis offícia præstitísset, Camporáneam prope Montaónem in solitárium locum secéssit, rebus divínis únice vacatúrus. Exínde in cavo vetérrimæ castáneæ trunco hábitans, vili túnica obtéctus et non nisi herbis ac radícibus se susténtans, in vigíliis, in jejúniis, in précibus fundéndis réliquum vitæ tempus transégit. Præmio tandem matúrus, Kaléndis Majis anni millésimi trecentésimi vigésimi, ibídem in Dómino quiévit. Ipsa mortis hora, Montaónis æra campána némine pulsánte sonuérunt: quare óppidi íncolæ eo confluxérunt, ubi eremíta dégere consuéverat; ac demórtui corpus in génua provolútum, manibúsque junctis ad instar orántis, invenérunt. Beáti Viváldi cultum, miráculis étiam confirmátum, Pius décimus, Póntifex Máximus, rite probávit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen eórum. Glória Patri. - Et nomen eórum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Ladislái, Crispíni et Viváldi Confessórum tuórum exém-

pla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 22 Maji

Bb. Joannis Forest, Godefridi-Mauritii Jones et Joachim a S. Anna Wall Martyrum 1 Ord.

Duplex

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátos Mártyres tuos Joánnem, Godefrídum-Maurítium et Jóachim cathólicæ fídei et Románi Pontíficis primátus assertóres exímios elegísti: tríbue, quǽsumus; ut, ipsis intercedéntibus, cuncti pópuli, qui te verum Deum confiténtur, ad veræ fídei rédeant unitátem: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis Festi Bb. Cc.:

Ant. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te, allelúja.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine, allelúja.
℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúja.

Oratio Concéde, quǽsumus, ut supra.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sæviénte a sǽculo décimo sexto ultra centum quinquagínta annos in Anglia gravi contra Fidéles cathólicos persecutióne, étiam ex Ordine Fratrum Minórum plures Sodáles pro tuénda fide cathólica et Románi Pontíficis primátu fórtiter occubuérunt. Quos inter glorisósos Mártyres témpore primus exstat Joánnes Forest, natióne Anglus, qui anno millésimo quadringentésimo nonagésimo primo Fratrum Minórum Ordinem ingréssus est. Sacræ theologíæ doctor in máximo Oxoniénsi athenǽo renuntiátus, atque sacérdos factus, ob exímiam suam prudéntiam dignus est hábitus qui Franciscáli provínciæ Angliæ præficerétur, et Catharínæ, Henríci octávi regis legítimæ uxóris, a sacris confessiónibus excipiéndis esset. Cum vero ad profligándum schisma, ab eódem rege Henríco excitátum, totis víribus adniterétur; cumque primátum Románi Pontíficis tum verbis tum scriptis invícte asséreret; ímpii regis jussu comprehénsus, ac per íntegrum fere quinquénnium in cárcere deténtus, cápite dénique damnátur. Itaque undécimo Kaléndas Június anni millésimi quingentésimi trigésimi octávi, Londíni in agro

vulgo Smithfield, caténis ad axíllas obstríctus, inter duas furcas appénditur, suppositóque lento igne crudelíssime torrétur. Ad patiéntis ánimum simul excruciándum, cultíssima quædam imágo lígnea sub óculis Mártyris eódem igne combúritur. At Joánnes, diutúrno córporis animíque supplício fortíssime toleráto, sexagenário major ad cæléstia regna migrávit. Públicum ejus cultum Leo décimus tértius Póntifex Máximus ratum hábuit et confirmávit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Godefrídus-Maurítius, ex nóbili família Jones Arvóniæ in Anglia ortus, atque sub nómine Joánnis in sacro baptísmate renátus, adoléscens in cœnóbio Grenvicénsi hábitum franciscálem sumpsit; verum, exturbátis mox Frátribus ex illo convéntu sub Elísabeth Angliæ regína, trans mare fúgere coáctus, Pontésiæ in Gállia cónstitit, ibíque Minoríticam régulam est proféssus et sacerdótio initiátus. Transáctis in Gállia áliquot annis, Provínciæ Románæ dein adscríptus est, ubi quoque exímium vitæ reguláris exémplum se ipsum præbuit. Sed cum in dies ardentióre desidério flagráret succurréndi suis cívibus qui, hærética lue in Anglia acerbíssime ingravescénte, passim pastóribus orbáti erant, peculiári Summi Pontíficis Cleméntis octávi benedictióne munítus, in pátriam rédiit. Post assíduos sex annórum labóres, quibus multos Christo lucrifécit, ab hæréticis comprehénsus atque in cárcerem detrúsus, biénnio in vínculis detinebátur, ubi iterátis vícibus equúleo tortus est ut Christifidéles sibi commíssos próderet. Dénique coram júdice accusátus quod, contra regni statúta, in Anglia ministério sacerdotáli functus esset, cápite damnátur. Quarto ígitur Idus Júlii anni millésimi quingentésimi nonagésimi octávi ad locum supplícii ad Aquas Sancti Thomæ extra Londíni mœnia tráhitur ibíque láqueo suspénditur atque adhuc semivivus exviscerátur. Ipse vero, íntuens in cælum et verba: « Jesu, miserére ánimæ meæ » próferens, martýrii palma coronátus ad præmia ætérna migrávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

Jóachim a Sancta Anna, in sǽculo Joánnes Wall, in Lancastrénsi Angliæ comitátu piis honestísque paréntibus natus, primum Duáci in Gállia, deínde Romæ in Collégio Anglico ad sacerdótium digne suscipiéndum et competénter exercéndum se præparávit. Présbyter ordinátus, in Angliam remeávit, ibíque per vigínti annos várias regni partes perlustrábat, ubíque Fidélibus ob metum persecutiónis latitántibus verbum Dei et Ecclésiæ sacraménta administrándo. Cum autem ardénter exoptáret vestígia Seráphici Patriárchæ sancti Francísci súbsequi, Duácum dénuo pétiit ibíque in convéntu Ordinis Minórum, quem Fratres Angli tunc inhabitábant, sacrum probatiónis hábitum índuit noménque Jóachim a Sancta Anna assúmpsit. Tirocínio felíciter eménso et votis solémnibus nuncupátis, post breve témporis intervállum Vicárius ejúsdem cœnóbii Duacénsis simúlque Novitiórum Magíster institútus est. Anno autem sexcentésimo quinquagésimo sexto in Angliam rédiit ibíque íterum per plures annos in vínea Dómini summa cum caritáte ut bonus pastor laborábat, Christifidélibus late dispérsis pro posse in sacris insérviens. Persecutióne catholicórum dénuo exardescénte, étiam Jóachim cápitur atque ob exercítium múneris sacerdotális cápite damnátur. Anno ígitur millésimo sexcentésimo septuagésimo nono, undécimo Kaléndas Septémbres, Wigórniæ láqueo suspénsus et ferro dilaniátus est sicque gloriósum martýrium consummávit. — Inclitos Christi athlétas ex Ordine Fratrum Minórum Godefrídum-Maurítium Jones et Jóachim a Sancta Anna Wall, una cum áliis centum trigínta quatuor Servis Dei, in Anglia ob fídei cathólicæ ódium interémptis, Pius Papa undécimus inter Beátos Mártyres solémniter accénsuit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 5, 10-12

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum. Et réliqua.

Homilía
sancti Bernardíni Senénsis
Adventuale 1, sermo 12,
art. 1, cap. 1-3

Tria sunt quæ Mártyrem effíciunt: pœna, causa et perseverántia; seu supplícium, motívum et præmium. Primum est pœna seu supplícium; et de hoc dicit: Beáti qui persecutiónem patiúntur. Tríplicem enim persecutiónem justus quílibet pati potest: primam in substántia, secúndam in fama, tértiam in persóna. Et de tálibus ad Hebræos Apóstolus ait: Alii ludíbria et vérbera expérti sunt, ínsuper et víncula et cárceres; lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. Circuiérunt in melótis et in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti: quibus dignus non erat mundus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet in me.

Lectio viij

Secúndum quidem quod Mártyrem facit, est causa seu motívum; et de hoc Dóminus subdit, Propter justítiam. Non enim tantum dixit, Qui patiúntur; sed áddidit, Propter justítiam. Triplex est justítia propter quam pátitur justus: prima est justítia fidelitátis, secúnda est justítia moralitátis, tértia est justítia caritátis. Ex eo quidem patiéntia opus dícitur habére perféctum, quia per ipsum Dei et próximi diléctio vera examinátur; et an, et quanta insit, cognóscitur maniféste. Quanta caritáte Christo jungámur, monstrat patiéntia in advérsis, ne sejungámur. Proínde Apóstolus ad Romános ait: Certus sum namque quod nec mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. Tértium vero quod Mártyrem facit, est perseverántia seu præmium aut perseverántiæ præmium. Proptérea Dóminus subdit: Quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut lac. Glória Patri. - Et sicut lac.

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

Possessórie quidem promíttitur primæ et últimæ beatitúdini regnum cælórum: primo propter affectiónem, secúndo propter afflictiónem, tértio propter comprehensiónem. Primo propter affectiónem: nam sicut per paupertátem, per viam abdicatiónis ómnium mundanórum, exit homo quasi de hoc mundo, ut se státuat in altióri sǽculo seu regno; sic per sufferéntiam martýrii exit homo mentáliter et corporáliter de hoc mundo ac de sua corporáli vita, ut vadat ad áltius sǽculum seu regnum. Quod nobis per sanctíssimam Passiónem suam et Crucem largíri dignétur exémplar omnis patiéntiæ, Dóminus Jesus Christus: cui cum Patre et Spíritu Sancto est benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo in sǽcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátos Mártyres tuos Joánnem, Godefrídum-Mauritium et Jóachim cathólicæ fídei et Románi Pontíficis primátus assertóres exímios elegísti: tríbue, quǽsumus; ut, ipsis intercedéntibus, cuncti pópuli, qui te verum Deum confiténtur, ad veræ fídei rédeant unitátem: Qui vivis.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 23 Maji

Bb. Bartholomæi Pucci et Benvenuti a Recineto ac B. Gerardi a Villamagna Confessorum 1 et 3 Ord.

Semiduplex

Ant. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient, allelúja.

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, allelúja. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beatórum Bartholomǽi, Benvenúti et Gerárdi Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Bartholomǽus Púccius, cui Mons Politiánus pátria fuit, cum uxóre et fíliis pie vivens, magno ardóre flagráre cœpit arctióris vi-

tæ ineúndæ. Quare, vénia a cónjuge impetráta compositísque liberórum negótiis, mundo valedíxit, et primo sancti Francísci Ordini adscríbi obtínuit. Reguláris dein observántiæ, paupertátis præsértim et castitátis custódia atque severitáte, qua corpus in servitútem redigébat, exémplar præclaríssimum evásit. Ad sacerdótium ex obediéntia evéctus, majóre alacritáte incéptum perfectiónis iter perréxit. Exímia ejus cáritas a Deo insígnibus prodígiis illustráta fuit. Diérum tandem meritorúmque plenus, in Christi crucifíxi ampléxu felíciter efflávit ánimam, anno millésimo trecentésimo trigésimo, prídie Nonas Majas. Cultum vero ab immemorábili témpore beáto Bartholomǽo exhíbitum Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, rite probávit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo, allelúja. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Benvenútus, Recinéti in Picéno ortus et pie educátus, sǽculi voluptátes despíciens, Franciscáli Famíliæ inter láicos adscríbi pétiit. Voti compos factus, in omni virtútum génere se exércuit. Subsecívum tempus non nisi précibus fundéndis impendébat. Quadam vero die, cum ad eum coquináriæ artis exercéndæ munus pertinéret, contemplatiónis dulcédine inter orándum absórptus, usque ad refectiónis horam remánsit. Itaque ad se revérsus, culínam festinánter répetit: at eam ingrédiens, ab Angelo salutátur; a quo cuncta cibándis frátribus paráta invénit, iis longe sapidióra quæ Benvenútus ipse paráre consuéverat. Itidem in écstasim raptus, Jesum púerum ulnis compléctí méruit. Piíssime óbiit Recinéti, miráculis clarus, tértio Nonas Majas anni millésimi ducentésimi octogésimi noni. Ejus autem festum Pius Papa sextus Offício et Missa coléndum ánnuit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis, allelúja. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam complacuísti.

Lectio vj

Gerárdus Villæmágnæ, prope Floréntiam, húmili génere ortus est. Egrégiam ejus índolem mirátus quidam eques Jerosolymitánus, qui in Palæstínam ad bellándum advérsus infidéles erat navigatúrus, sócium sibi eum adscívit. At in manus hóstium cum deveníssent, ingéntes ærúmnas ambo perpéssi sunt ántequam prétio rediméréntur. Equite autem defúncto, Gerárdus in Etrúriam remeávit; sed paulo post íterum Palæstínam alio cum équite Jerosolymitáno pétiit: qua in navigatióne, fusis ad Deum précibus, navim qua vehebátur, a pirátis oppugnátam, liberávit. Jerosólymis, ob spectáta ejus virtútum mérita, inter équites auxiliáres adléctus est. In Itáliam revérsus, Assísii hábitum Tértii Ordinis sumpsit, deínde in tugúrium prope Villammágnam secéssit, ibíque aspérrimum vitæ genus instítuit. Tandem, cum ad summam perveniísset senectútem, charismátibus clarus atque meritórum plenus, tértio Idus Majas, anno círciter millésimo ducentésimo sexagésimo quinto, sanctíssime óbiit. Exhíbitum ei cultum Summus Póntifex Gregórius décimus sextus rite probávit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen eórum. Glória Patri. - Et nomen eórum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Oratio

Deus, qui nos beatórum Bartholomǽi, Benvenúti et Gerárdi Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 24 Maji

Bb. Joannis de Prado, Joannis de Cetina et Petri de Dueñas Martyrum 1 Ord.

Duplex

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum; et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te, allelúja.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine, allelúja. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos beatórum Bartholomǽi, Benvenúti et Gerárdi Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Joánnes, Morgobréxii in Hispánia nobílibus paréntibus natus et, post stúdia Salmánticæ perácta, Ordinem Fratrum Minórum in Província sancti Gabriélis ingréssus, jam ab ipso tirocínio Evangélium inter infidéles prædicáre sibi propósuit. Sacerdótio auctus, ministérium sacrum úberi cum succéssu exércuit, et inter Fratres suos observántiam regulárem tuéri ac sartam tectámque serváre stúduit, præsértim in nova tunc sancti Dídaci Província, cujus primus Miníster renunciátus fuit. Cum a Summo Pontífice Urbáno octávo in Marróchium mitti impetrásset, fidem cathólicam mahometánis intrépide prædicávit. Quare a Marróchii rege in cárcerem detrúditur; sed invictus Dei fámulus, etsi teréndo púlveri tormentário durísque áliis labóribus addíctus, a defensióne christiánæ fídei numquam déstitit. Ipse dénique rex argumentórum ejus póndere de cathólicæ religiónis veritáte persuásus videbátur; nihilóminus tamen, in sævam rábiem erúmpens, Joánnem ad flagélla damnávit; cumque ad colúmnam alligátum támdiu diris flagéllis cæsum conspexísset, ut Christi conféssor ánimam ágere viderétur, gravi vúlnere cápiti ejus inflícto, sagítta eum transverberávit. Demum Joánnes pugiónibus transfígitur et, in ardéntem rogum injéctus, lapídibus impétitur, donec, sude cránio ejus confrácto, martýrium consummávit nono Kaléndas Júnias anni millésimi sexcentésimi trigésimi primi. Inclitum Christi Mártyrem Benedíctus Papa décimus tértius Beátis accénsuit, noménque Joánnis in Martyrológio Románo inscríptum fuit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Joánnes Cetínæ in Aragónia natus, floréntibus adolescéntiæ suæ annis cujúsdam militáris viri servítio addíctus fuit, témporis útique ac virtútum jactúra. At, divíno tandem lúmine illustrátus, milítiæ et sǽculo valedíxit, eremúmque sancti Genésii, non procul a Carthaginiénsi civitáte, pétiit. Cum ibi áliquot annos pie sanctéque vixísset, majóris perfectiónis cúpidus in Aragóniam revérsus est: et in cœnóbio Montis Joni hábitum Franciscálem sumpsit, ac, sacerdótio initiátus, vitam egit religiosíssimam. Barcinónem missus, ádeo sacrárum litterárum stúdio profécit, ut insígnis eváserit verbi divíni prædicátor. Ad Chelvénse cœnóbium translátus, strictíssimam in ómnibus paupertátem servávit, rudi obsoletáque veste contéctus ac nudis pédibus incédens. Cum autem quátuor Minorítas Jerosólymis paulo ante passos esse pro Christo audivísset, eórum sortem æmulátus, Romam se cóntulit, et ab Apostólica Sede líberam Saracénis Evangélium prædicándi facultátem impetrávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vi

Eódem inflammátum martýrii desidério sócium Deus illi destinávit Petrum de Dueñas, Palentínæ regiónis adolescéntem, qui, relíctis aulæ blandiméntis, Ordini Minórum in statu laicáli Christo famulatúrum se adjúnxerat. Itaque Petrus et Joánnes Granátam perrexérunt; urbémque ingréssi, se ídeo advenísse nuntiárunt, ut Granaténsis pópulus córdium óstia Jesu Salvatóri reseráret, Mahometémque foras extrúderet. Quare a Saracénis comprehénsi et in jus rapti, in cárcerem conjiciúntur. Neque blandítiis victi neque minis, fústibus inde crudelíssime cædúntur; Christi tamen athlétæ in veræ fídei confessióne persevérant. Tunc Granátæ rex, ex júdice cárnifex efféctus, invictórum Mártyrum cápita, décimo quarto Kaléndas Júnias anni millésimi trecentésimi nonagésimi séptimi, sua própria manu truncávit. Decollatórum membra per urbis vicos raptáta sunt; póstea vero, a Christiánis collécta, in cathedráli templo Vicénsi fuérunt honorífice compósita. Beatórum Joánnis et Petri cultum, ob édita ab eis mirácula per univérsam Hispániam diffúsum, Clemens duodécimus, Póntifex Máximus, rite probávit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pálmites, de Communi Martyrum 2 loco. [77]

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum; et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio Translationis Corporis sancti Patris nostri Francisci, præcedentis ac S. Gregorii VII Papæ et Conf.

Die 25 Maji

In Dedicatione Patriarchalis Basilicæ Assisiensis sancti Patris nostri Francisci

Duplex II classis

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ [194], præter Lectiones II Nocturni.

IN I VESPERIS

Fit Commemoratio Translationis Corporis sancti Patris nostri Francisci (Duplex majus), ante omnes alias Commemorationes:

Ant. Glorificávit illum Deus in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam, allelúja.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater noster Francísce, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Oratio

Deus, qui beáti Patris nostri Francísci corpus Passiónis Fílii tui signáculis decorásti, et ánimam in cælis mirabíliter sublimásti: concéde propítius; ut, qui ejúsdem Translatiónem celebrámus, carnem nostram cum vítiis crucifígere, et ad cæléstem pátriam perveníre valeámus.

Deinde Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

Postea Commemoratio S. Gregorii VII Papæ et Conf. (Duplex): Ant. Sacérdos et Póntifex, ℣. Amávit eum. [79]

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: da nobis ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Postquam beátus Francíscus ad súperos evoláverat, ea ingénti miraculórum glória caréscere statim cœpit, ut Summus Póntifex Gregórius nonus decréverit in Sanctórum albo illum adscríbere, et magníficum servándo ejus córpori templum jússerit excitári. Cum autem de loco eligéndo agerétur, áptior et custodiéndo sacri córporis thesáuro tútior prope urbis Assisiénsis mœnia collis est invéntus, qui olim e situ Collis Inférni, at póstea Collis Paradísi, e piórum devotióne, nomen obtínuit. Ibi ergo Summus idem Póntifex novum stupéndæ molis templum, ære úndique colláto, ædificári vóluit, quod illo dignitátis et glóriæ splendóre cumulátum eváderet, qui ad perféctum et absolútum sanctíssimi viri decus desiderári única videbátur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto, allelúja. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. - Dimítte peccáta.

Lectio v

Itaque, effóssa humo, benedictiónem eídem colli Gregórius ipse est impertítus, et ecclesiástico ritu primárium in eo lápidem jecit anno millésimo ducentésimo vigésimo octávo. Biénnio post, occasióne generális Ordinis capítuli, octávo Kaléndas Június in pervigílio Pentecóstes celebrándi, idem Póntifex sacrum Francísci corpus e sancti Geórgii ecclésia, in qua fúerat quadriénnio ante depósitum, ad novam basílicam solémniter transferéndum státuit, peculiáres concédens indulgéntias iis, qui ad ipsam translatiónem convenírent. Hanc autem basílicam, tam pretióso thesáuro ditátam, Gregórius nonus Apostólicæ Sedi immediáte subjécit, Ordinis Minórum Caput et Matrem constítuit, et ab ejúsdem Ordinis Frátribus perpétuo custodiéndam, amplíssimi diplómatis concessióne decrévit.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta

cæli, allelúja. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. - Vere non est.

Lectio vj

Anno autem ducentésimo quinquagésimo tértio supra millésimum, Innocéntius Papa quartus, ejúsdem translatiónis recurrénte die, quæ íncidit in Domínicam quintam post Pascha, ipsum sancti Francísci templum summa celebritáte consecrávit, ejúsque consecratiónis memóriam per síngulos annos recoléndam státuit. Hoc festum póstea Clemens quartus décimus ab ómnibus sub seráphici Patriárchæ vexíllo militántibus celebrándum vóluit, et Pius décimus ritu dúplicis secúndæ classis decorávit. Basílica, insígnibus ditáta Sanctórum relíquiis, plúribus cumuláta Romanórum Pontíficum privilégiis, Chordigerórum archiconfraternitáte a Xysto quinto decoráta, quotidiána plenária indulgéntia ab Innocéntio duodécimo insigníta, atque a Benedícto décimo quarto in Patriarchálem et in Capéllam Papálem evécta, máxima christiáni orbis frequéntia celebrátur.

℟. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam, allelúja. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. - Vere locus iste. Glória Patri. - Vere locus iste.

In III Nocturno Homilia in Evangélium Ingréssus Jesus, de Communi Dedicationis. [205]

Pro S. Gregorio VII Papa et Conf.

Lectio ix

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei Ecclésiam illustrávit. Adoléscens religiósi hábitum índuit in Cluniacénsi monastério, tantóque pietátis ardóre Deo desérviit, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus prior fúerit eléctus. Póstea factus abbas monastérii sancti Pauli extra muros Urbis, ac deínde creátus Románæ Ecclésiæ cardinális, sub Summis Pontifícibus Leóne nono, Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est. Mórtuo Alexándro secúndo, unanímiter Summus Póntifex eléctus, ecclesiásticæ libertátis propugnátor ac defénsor acérrimus éxstitit; quaprópter multa passus, et Roma discédere coáctus est. Postréma ejus moriéntis verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in

exsílio. Migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, ejúsque corpus in cathedráli basílica Salernitána honorífice cónditum est.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

Fit Commemoratio Translationis Corporis sancti Patris nostri Francisci:

Ant. Vita nostra abscóndita est cum Christo in Deo: cum Christus apparúerit, vita nostra, tunc et nos apparébimus cum ipso in glória, allelúja.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater noster Francísce, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Oratio

Deus, qui beáti Patris nostri Francísci corpus Passiónis Fílii tui signáculis decorásti, et ánimam in cælis mirabíliter sublimásti: concéde propítius; ut, qui ejúsdem Translatiónem celebrámus, carnem nostram cum vítiis crucifígere, et ad cæléstem pátriam perveníre valeámus.

Deinde Commemoratio S. Gregorii VII Papæ et Conf.: Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [89]

Oratio

Deus in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: da nobis ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. (Per Dóminum.)

Postea Commemoratio S. Urbani I Papæ et Mart.: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Fit Commemoratio Translationis Corporis sancti Patri nostri Francisci:

Ant. Húmilem spíritu suscípiet glória: quia omnis qui se exáltat humiliábitur, et qui se humíliat exaltábitur, allelúja.

℣. Ora pro nobis, et Oratio Deus, qui beáti Patris, ut supra ad Laudes.

Deinde Commemoratio sequentis, S. Philippi Nerii Conf. et S. Gregorii VII.

Die 26 Maji

B. Mariæ-Annæ a Jesu de Paredes
Virginis 3 Ord.

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Deus, qui inter sǽculi étiam illécebras beátam Maríam-Annam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte et jugi pœniténtia floréscere voluísti: præsta, quǽsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, retrahámur a vìtiis, et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

Postea fit Commemoratio S. Philippi Nerii Conf. (Duplex): Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo.

Denique Commemoratio S. Gregorii VII:

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit. [91]

Oratio Deus in te sperántium, ut supra ad Laudes.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

María-Anna a Jesu de Parédes, Quiti in América meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratiónem íniit. Mirábilis in ea morum intégritas et candor, ardens in Deum píetas, constans erga immaculátam Dei Genitrícem cultus et observántia, assíduum precándi stúdium. Quo magis Deo adhæréret, hábitum Tértii Ordinis Pœniténtiæ seráphici Patris, quem peculiári stúdio colébat, Quiti in cœnóbio Ordinis Minórum pie suscépit, tribus emíssis perpétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbitum usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profúderant, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum, cum ínitum éxsequi consílium mínime potuísset, divínæ acquiéscens voluntáti, própria in domo sibi recéssum paráre constítuit, ubi procul ab humánis curis uni Deo conjunctíssime víveret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Itaque in partem suárum ædium interiórem se recépit, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel cá-

ritas erga próximos vel pietátis offícia expléda urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antíquis severiórum patrum exémplis innovátis, innocentíssimum corpus mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnésque artus flagéllis et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertéxta utebátur; cibo ádeo ténui, ut octávo quandóque étiam décimo quoque die, vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órdine e vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem, suis consíliis et précibus tradúxit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

His aliísque auctam virtútibus, Deus fámulam suam multis præclarísque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat. Prophetíæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, futúra et abséntia nuntiávit, animósque hóminum introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit; multis enim extrémo morbo laborántibus, aut crucis signo aut aquæ sacræ aspersióne, desperátam córporis sanitátem restítuit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritáte affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassarétur, pro cívium incolumitáte Deo óbtulit; et, morbo corrépta, placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum séptimo Kaléndas Júnias, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ vigésimo séptimo. Statim post óbitum ex ejus sánguine concréto candidíssimum lílium pródiit, ex quo ipsa Quiténsis Lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus signis confirmáta, Pius nonus, Póntifex Máximus, puríssimam vírginem Beatórum fastis adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne, allelúja. ℣. Spé-

cie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi unius Vírginis 1 loco. [152]

Pro S. Philippo Nerio Conf.

Lectio ix

Philíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ampla pátrui hereditáte dimíssa, Romam se cóntulit, ubi philosophía ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit, et, in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit; quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii congregatiónem instítuit. Caritáte Dei vulnerátum tanto cor ejus æstuábat ardóre, ut, cum intra fines suos continéri non posset, sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Prophetíæ dono fuit illústris et in animórum sénsibus penetrándis miríficе enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit, idque asecútus est, ut eos qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octogenárius obdormívit in Dómino.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui inter sǽculi étiam illécebras beátam Maríam-Annam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte et jugi pœniténtia floréscere voluísti: præsta, quǽsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, retrahámur a vítiis, et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Philippi Nerii: Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

Oratio

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo.

Deinde Commemoratio S. Eleutherii Papæ et Mart.: Ant. Halíæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Philippi Nerii ac S. Joannis I Papæ et Mart.

Die 27 Maji

S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne cláríficas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa est. [155]

Deinde Commemoratio S. Philippi Nerii: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Postea Commemoratio S. Joannis I Papæ et Mart.: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Deus, qui nos beáti Joánnis Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Beda présbyter, Girvi in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus, septénnis sancto Benedícto Biscópio abbáti Wiremuthénsi educándus tráditur. Mónachus deínde factus, vitam sic instítuit, ut, dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil umquam de regulári disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus; sed præcípua illi cura divinárum Scripturárum meditátio, quarum senténtiam ut plénius assequerétur, Græci Hebraicíque sermónis notítiam est adéptus. Tricésimo ætátis anno, abbátis sui jussu sacérdos initiátus, statim, suasóre Acca Hagulstadénsi epíscopo, sacros explanáre libros aggréssus est: in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhǽsit, ut nihil proférret nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectióne ad oratiónem transíbat ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem: in qua ádeo ánimo inflammabátur, ut sæpe inter legéndum et docéndum lácrimis perfunderétur. Ne autem rerum fluxárum curis distraherétur, delátum abbátis munus constantíssime detrectávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Sciéntiæ ac pietátis laude Bedæ nomen sic brevi cláruit, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arcesséndo cogitáverit; quo difficíllimis scílicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiéndis conférret óperam. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque asseréndæ libros plures conscrípsit, quibus tantam sui apud omnes opiniónem fecit, ut illum sanctus Bonifátius epíscopus et martyr, Ecclésiæ lumen prædicáverit; Lanfráncus, Anglórum doctórem; concílium Aquisgranénse, doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legebántur. Quod cum fíeret, quóniam ipsum sanctum mínime appelláre licéret, Venerábilis título efferébant; qui deínde véluti próprius secútis étiam tempóribus semper hábitus est. Ejus autem doctrínæ eo vis efficácior erat, quod vitæ sanctimónia religiosísque virtútibus confirmabátur. Quam ob rem discípulos, quos multos et egrégios imbuéndos hábuit, stúdio et exémplo non lítteris modo atque sciéntiis, sed étiam sanctitáte fecit insígnes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Ætáte demum et labóribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquagínta dies deténtus esset, consuétum orándi morem Scripturásque interpretándi non intercépit; eo namque témpore Evangélium Joánnis in populórum suórum usum Anglice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instáre sibi mortem persentíret, suprémis Ecclésiæ sacraméntis muníri vóluit; tum sodáles amplexátus, atque humi super cilício stratus, cum illa verba ingemináret, Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus, suavíssimum, uti fertur, spirans odórem, sepúltum est in monastério Girvénsi, ac póstea Dunclínum cum sancti Cuthbérti relíquiis translátum. Eum tamquam Doctórem a Benedictínis aliísque religiósis famíliis ac diœcésibus cul-

tum, Leo décimus tértius, Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et festo ipsíus die Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári decrévit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Sicubi ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, ex vij Lectione fit etiam viij incipiendo a signo ¶, et Lectio viij legitur ut ix.

Léctio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expos. in Matth., c. 5, lib. 1

In terra, humána natúra; in sale, sapiéntia verbis significátur. Salis enim natúra, terra effícitur infructuósa; unde quasdam urbes légimus, victórum ira, sale seminátas. Et hoc cónvenit apostólicæ doctrínæ, ut sale sapiéntiæ compéscat in terra humánæ carnis luxum sǽculi aut fœditátem vitiórum germináre. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt pópuli, propter metum persecutiónum aut terrórem, amiséritis regna cælórum, extra Ecclésiam pósiti, inimicórum oppróbria sustinétis non dúbium. ¶ Vos estis lux mundi: id est, vos, quia vera luce illumináti estis, lux eis qui in mundo sunt, esse debétis. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: id est, apostólica doctrína super Christum fundáta, sive Ecclésia super Christum ex multis géntibus fídei unitáte constrúcta et caritátis bitúmine conglutináta; quæ sit tuta intrántibus, et laboriósa adeúntibus, habitatóres custódit, et omnes inimícos seclúdit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum. Sub módio ergo lucérnam ponit quisquis lucem doctrínæ cómmodis temporálibus obscúrat et tegit; super candelábrum vero, qui se ita ministério Dei súbjicit, ut supérior sit doctrína veritátis quam sérvitus córporis. Aliter Salvátor accéndit lucérnam, qui humánæ testam natúræ flamma suæ divinitátis implévit; et hanc super candelábrum, id est Ecclésiam, pósuit, quod in fróntibus nostris fidem suæ Incarnatiónis fixit. Quæ lucérna non pótuit sub módio poni, id est sub mensúra legis inclúdi; nec in sola Judǽa, sed in univérso illúxit orbe.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit eum. Glória Patri. - Et implévit eum.

Pro S. Joanne I Papa et Mart.

Lectio ix

Joánnes Etrúscus, Justíno senióre imperatóre, rexit Ecclésiam; ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam, cum ei nóbilis vir ad Coríntheum, equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit; tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quam ob rem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor, eum venerátus est. Rebus cum imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ epíscopos, jubens eos Arianórum ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli tam pro religióne cathólica quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi, squalóre

inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Sýmmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum; ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne claríficas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Joannis: Ant. Fíliæ Jerúsalem ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Deus, qui nos beáti Joánnis Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 28 Maji

S. Augustini Ep. et Conf.

Duplex (m. t. v.)

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. O Doctor óptime, 973, ℣. Justum dedúxit. [123]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Augustínus, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum convérteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus, in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eídem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium exstrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit atque

apostólicam vivéndi ratiónem cum suis æmulátus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Cæléstis doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad christiánam fidem perdúxerit ac demum regem ipsum, quem, cum innúmero suórum comitátu, sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo áliquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, Sedem Cantuáriæ instítuit in ecclésia Salvatóris a se erécta, in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit; et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchíæ in Anglia instituéndæ ei concéssit: quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum et Rufiniánum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim mea.

Lectio vj

Dispósitis ejus ecclésiæ rebus, sýnodum hábuit Augustínus cum epíscopis atque doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliísque rítibus ab Ecclésia Romána jamdúdum dissidébant. Sed, cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte neque miráculis movére posset, ut dissídio cessárent, prophético spíritu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cælum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbérto regnánte, ac sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium antístitum et áliquot regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosecútæ sunt Anglórum gentes; ac Leo décimus tértius, Póntifex Máxi-

mus, ejus Offícium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse intercédat. Glória Patri. - Ipse intercédat.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Designávit Dóminus, ut in Communi Evangelistarum [30], cum Responsoriis de Communi Confessoris Pontificis ibidem notatis.

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, erréntium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et S. Mariæ-Magdalenæ de Pazzis Virg.

Die 29 Maji

Bb. Stephani et Raymundi

Martyrum 1 Ord.

Semiduplex

Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Deus, pro cujus amóre ac fídei tuéndæ zelo beáti Stéphanus et Raymúndus gládiis impiórum occubuére: præsta, quæsumus; ut eórum suffrágiis in fide stábiles, te semper ex ánimo diligámus. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio S. Mariæ-Magdalenæ de Pazzis (Semiduplex): Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam-Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cæléstibus donis decorásti: da; ut, quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Quo témpore Tolosána diœcésis letífero Albigénsium erat infécta contágio, immortális memóriæ Póntifex Gregórius Papa nonus, Christi fidélium salúti prospíciens, lectíssimos tum ex Minórum tum ex Prædicatórum Ordine viros illuc inquisitóres misit. Ex illis quidem erant Stéphanus de Narbóna et Raymúndus de Carbonériis; ex istis vero Guillélmus Arnáldi, ejúsque sócii Bernárdus de Rupe Forti et Garcías de Aura. Hisce autem caritáte páriter et múnere sex

álii adjungebántur, nimírum prior monastérii ex Ordine sancti Benedícti in óppido Avenionéti, mónachus Clusínus nuncupátus; Raymúndus, Tolosánæ ecclésiæ archidiáconus; Bernárdus, ejúsdem cléricus, Fortánerius et Ademárus item clérici, qui nuntiórum munus explébant; láicus demum tabéllio, Petri nómine. Hos úndecim, una fídei et múneris societáte conjúnctos, paris glóriæ triúmpho immortalísque vitæ præmio Deus reservávit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Nam, quum missi a Pontífice inquisitóres, eo quo par erat stúdio summáque solértia suo múnere fungeréntur, in eos Albigénsium ira et livor aspérius desǽviit. Hinc Raymúndus ab Alfáro, vir scelestíssimus et Albigénsium doctrínis imbútus, qui nómine Tolosáni cómitis óppido Avenionéti præféctus erat, quod óppidum a civitáte Tolósa non longe distat, inquisitóres eorúmque sócios in ædes dynástæ arcessívit. Ingens patébat aula, juri dicéndo comparáta. Eo cum ingréssi essent inquisitóres eorúmque jam memoráti cómites, e látebris dispósiti satéllites erúmpunt; et adoriúntur Dei fámulos, non solum inérmes, sed ultro étiam alacritérque mori parátos. Nulli ígitur ex his audíti sunt gémitus aut ejulátus moriéntium, sed læta cántica ex ore occumbéntium resonábant, cum iidem intrépidi Mártyres, Ambrosiánum hymnum canéntes, voce concórdi grátias ætérno Deo persólverent. Cóntigit autem eórum beáta mors anno millésimo ducentésimo quadragésimo secúndo, quarto Kaléndas Június, nocte vidélicet Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur Deus.

Lectio vj

Infándum hæreticórum scelus et gloriósus Dei servórum óbitus diu latére non póterant. Immo, homínibus étiam tacéntibus, rem gestam signa et osténta insólita prædicárunt, quorum plura réferunt tam coǽvi quam posterióres histórici. Omnium ergo ore tamquam veri Christi Mártyres hábiti sunt, et ecclesiásticus cultus statim illis exhibéri cœptus est, tum in Tolosána civitáte, tum in

óppido Avenionéti, ubi eórum festum ab immemorábili témpore quotánnis celebrári consuévit. Hunc autem cultum Pius nonus, Póntifex Máximus, audíta sacræ Rítuum Congregatiónis senténtia, ratum hábuit et confirmávit octávo Idus Septémbris anni millésimi octingentésimi sexagésimi sexti.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In. Glória Patri. - In.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pálmites, de Communi Martyrum 2 loco. [77]

Pro S. Maria-Magdalena de Pazzis Virg.

Lectio ix

María-Magdaléna, Floréntiæ illústri Pazziórum génere nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sorórum Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar præbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lǽdere posset, pénitus ignoráverit. Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut, ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Caritáte erga próximum excélluit; nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem, diútino et gravi morbo exháusta, transívit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto ætátis suæ anno quadragésimo primo. Eam Clemens nonus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, pro cujus amóre ac fídei tuéndæ zelo beáti Stéphanus et Raymúndus gládiis impiórum occubuére: præsta, quǽsumus; ut eórum suffrágiis in fide stábiles, te semper ex ánimo diligámus. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Mariæ-Magdalenæ de Pazzis: Ant. Símile est. ℣. Diffúsa est. [153]

Oratio

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam-Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cæléstibus donis decorásti: da; ut, quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, S. Mariæ-Magdalenæ de Pazzis ac S. Felicis I Papæ et Mart.

Die 30 Maji

S. Ferdinandi Regis
Confessoris 3 Ord.

Duplex majus

Oratio

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prǽlia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut, ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

Deinde Commemoratio S. Mariæ-Magdalenæ de Pazzis: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Diffúsa est. [155]

Postea Commemoratio S. Felicis I Papæ et Mart.: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem regum Dóminum * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ferdinándus tértius, Castéllæ ac Legiónis rex, in Tértium Ordinem Franciscálem adscítus, Sanctíque cognoménto appellátus, exímium ádeo prudéntiæ spécimen ab ipsa adolescéntia prǽbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua sancte educátus fúerat, abdicáti a se regni gubernatiónem in eum transtúlerit: qui, áliquot post annis, in álterum Legiónis regnum Alfónso patri succéssit. Régiis virtútibus mícuit: magnanimitáte, cleméntia, justítia, et præ céteris cathólicæ fídei zelo ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardénti stúdio. Magnis colléctis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Mauros suscépit; insignésque victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui atque império restítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis potítus ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bæticæ urbem, hortánte in visióne beáto Isidóro Hispalénsi, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne, ut fertur, præséntem divínam opem

hábuit; nam férream caténam, quæ, super Bætim transvérsim exténsa, Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióre vento, una ex régiis návibus eo deláta, vehementíssimo ímpetu fregit, et lóngius prætervécta pontem quoque lígneum et omnem simul spem Maurórum obrúpit; qui ídeo ad deditiónem coácti sunt. Capta Híspali, Ferdinándus templum Maurórum, expiátum et Christianórum sacris dedicátum, inségni archiepiscopátu et canonicórum ac dignitátum collégio exornávit; templa ínsuper ália et cœnóbia in urbe eréxit. Cordubénsem et Giennénsem ecclésias eréxit, dotávit, curavítque christiáno ritu consecrándas. Primária dénique templa Toletánæ, Burgénsis aliarúmque úrbium, pia et régia munificéntia instaurávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

In béllicis expeditiónibus, ut vínceret, véluti præcípuos exércitus preces ad Deum férvidas adhibébat; et ante pugnam, ut sibi exercítuum Dóminum propitiáret, se flagris cruciábat et corpus áspero cilício præcingébat. Tot tantásque victórias beátæ Vírginis Maríæ auxílio partas censébat; Deíparæ namque imáginem secum in castris habens, peculiári cultu eam prosequebátur. Hæréticam pravitátem insectátus est, neque in suis regnis hæréticum ullum consístere est passus. Tandem, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cæléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne, sacram Eucharistíam pro viático allátam, fune ad collum alligáto et humi stratus, illácrimans adorávit; eáque devotíssime sumpta, obdormívit in Dómino, tértio Kaléndas Június, anno Christi millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo, ætátis suæ quinquagésimo quarto. Jacet ejus corpus incorrúptum in templo máximo Hispalénsi in magnificentíssimo cónditum sepúlcro. Cultus autem sancto Ferdinándo ab immemorábili témpore præstitus, ab Alexándro Papa séptimo confirmátus est, ipsiúsque nomen in Martyrológio Románo fuit inscríptum.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 12-26

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Exposit. in Luc., l. 8, n. 91-93

Bonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judǽos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum; unde póterat mélior fíeri? ut quid ab eo qui nihil recépit exígitur? Non medíocris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Dénique ex una, decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplícia, id est mystica legis et morália probitátis. Unde et Matthǽus quinque talénta et duo talénta pósuit: in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos símiles. Glória Patri. - Et vos símiles.

Pro S. Felice I Papa et Mart.

Lectio ix

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset ordinatiónes duas, et creásset presbýteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa

loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 8

¶ Sicubi autem ix Lectio alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Et hic póssumus decem mnas decem verba intellígere, id est legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum; non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judǽis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fǽnebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut, ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Felicis I: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 31 Augusti

In Festo Beatæ Mariæ Virginis omnium Gratiarum Mediatricis

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Benedictiónem * ómnium Géntium dedit illi Dóminus et testaméntum suum confirmávit super caput ejus, allelúja.

Psalmi de Communi Festorum B. M. V. [223]

2 In ætérnum * misericórdia ejus, et usque in generatiónem et generatiónem, allelúja.

3 Benedícam te * in vita mea, et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

4 Non pepercísti * ánimæ

tuæ propter angústias et tribulatiónem géneris tui, allelúja.

5 Recordáre, * Virgo Mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona, allelúja.

Capitulum Is. 55, 1

Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem.
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ora pro nobis, Mediátrix nostra potentíssima, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ecce Dóminus * meus ómnia mihi trádidit, nec quidquam est quod non in mea sit potestáte, vel non tradíderit mihi, allelúja.

In II Vesperis dicitur:

Ad Magnif. Ant. Salus nostra * in manu tua est; réspice nos tantum, et læti serviémus Regi Dómino, allelúja.

Oratio

Dómine Jesu Christe, noster apud Patrem Mediátor, qui beatíssimam Vírginem matrem tuam, matrem quoque nostram et apud te Mediatrícem constitúere dignátus es: concéde propítius; ut, quisquis ad te benefícia petitúrus accésserit, cuncta se per eam impetrásse lætétur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Oratio

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fídei inimícos

superáre dedísti: concéde; ut, ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas, erit sequens:

Jesu, tibi sit glória
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Redemptórem, qui bona ómnia nos habére vóluit per Maríam: * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Christus, humáni géneris misértus,
Morte nos ictos mérita, supérnam
Rursus ad vitam génuit, suóque
Sánguine tersit.

O pium flumen, scelus omne purgans!
O inexháustum pélagus bonórum,
Unde septéno fluit usque fonte,
Vita salúsque!

Hos tamen sacros látices redémptis
Quis ministrábit? Datur hoc Maríæ
Munus, ut divæ moderétur undæ,
Arbitra, cursum.

Cuncta, quæ nobis méruit Redémptor,
Dona partítur génitrix María,
Cujus ad votum sua fundit ultro
Múnera Natus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu:
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum, ut in Communi Festorum B. M. V. [226]

℣. Sub tuum præsídium omnes confúgimus, allelúja.
℟. Sancta Dei Génitrix, allelúja.

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 24, 5-11

Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni pópulo et in omni gente primátum hábui: et ómnium ex-

celléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. In Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea: * Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea, allelúja. ℣. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. - Et radicávi.

Lectio ij Ibid., 23-31

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminì. Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia: * Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto, allelúja. ℣. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. - Mélior est.

Lectio iij Ibid., 41-46

Ego quasi trames aquæ imménsæ de flúvio, ego quasi flúvii dióryx, et sicut aquædúctus exívi de paradíso. Dixi: Rigábo hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare: quóniam doctrínam quasi antelucánum illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, et inspíciam omnes dormiéntes, et illuminábo omnes sperántes in Dómino. Adhuc doctrínam quasi prophetíam effúndam, et relínquam illam quæréntibus sapiéntiam, et non désinam in progénies illórum usque in ævum sanctum.

℟. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis: * Transíte ad me, omnes qui concupí-

scitis me, et a generatiónibus meis impléмini, allelúja. ℣. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. - Transíte. Glória Patri. - Transíte.

IN II NOCTURNO

Ant. Hábuit grátiam * et misericórdiam coram Rege super omnes mulíeres, allelúja.

℣. Nostras deprecatiónes ne despícias, allelúja. ℟. In necessitátibus nostris, allelúja.

Lectio iv
Orátio
sancti Ephræm Syri Diáconi
ad Deíparam

Dómina mea, sanctíssima Dei Génitrix et grátia plena, pélagus inexháustum divinárum secretarúmque largitiónum ac múnerum, bonorum ómnium erogátio, ómnium post Trinitátem Dómina, post Paráclitum álius consolátor, et post Mediatórem Mediátrix totíus mundi, vide meam fidem meúmque desidérium divínitus datum. Ne despícias indígnum, neque meárum actiónum fœditátes tuam imménsam misericórdiam interrúmpant, Dei Génitrix, meum desiderabilíssimum nomen; nihil enim est firmius trophæum quam tuum auxílium. Tu enim abstulísti omnes lácrimas a fácie terræ; tu creatúram replésti omni género benefícii, cæléstibus lætítiam attulísti, terréstria salvásti. Per te resurrectiónis nostræ tésseram certíssimam tenémus; per te cæléste regnum nos consecutúros esse sperámus; per te omnis glória, honor et sánctitas ab ipso primo Adam et usque ad consummatiónem sæculi Apóstolis, Prophétis, justis et humílibus corde, sola immaculáta, deriváta est, derivátur et derivábitur; atque in te gaudet, grátia plena, omnis creatúra.

℟. Ecce Dóminus meus ómnia mihi trádidit, * Nec quidquam est quod non in mea sit potestáte, vel non tradíderit mihi, allelúja. ℣. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. - Nec quidquam est.

Lectio v
Sermo
sancti Germáni Epíscopi
Constantinopolitáni
Oratio 9 post medium

Nos, qui divinórum óperum morúmque páuperes sumus, dum per te, o María, nobis exhíbitas benignitátis divítias cérnimus, propénse dicámus: Misericórdia Dómini plena est terra. Nos, in multitúdine peccatórum a Deo extórres, per te Deum quæsívimus et invénimus, inventóque salvi facti sumus. Igitur potens ad salútem præstándam auxílium tuum, o

Dei Génitrix, ac ejúsmodi, ut nullum álium mediatórem necessárium hábeat ad Deum. Plane enim nullus tuæ magnificéntiæ finis; insatiábilis opitulátio tua. Nullus múnerum tuórum númerus est. Nullus enim, nisi per te, o sanctíssima, salútem conséquitur. Nullus, nisi per te, o immaculatíssima, qui a malis liberétur. Nullus, nisi per te, o castíssima, cui donum indulgeátur. Nullus, nisi per te, o honoratíssima, cui grátiæ munus misericórdia præstétur. Quamóbrem, quis te beátam non prædicábit? Te, inquam, gloriósam, te beatificándam, quæ ab ipso Fílio tuo ac Deo magnália nacta sis, uti magna et admiránda: quamóbrem te laudant omnes generatiónes.

℟. Præpósita ómnibus, gubérnat créditam sibi domum et univérsa, quæ ei sunt trádita: * Absque ejus império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra, allelúja. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. - Absque.

Lectio vj
Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
In Nativitate B. Mariæ Virg., n. 6

Intuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cæléstí rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit: redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Ut quid hoc? Forte ut excusarétur Heva per fíliam, et queréla viri advérsus féminam deínceps sopirétur. Ne díxeris ultra, o Adam: Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vétito; dic pótius: Múlier quam dedísti mihi, me cibávit fructu benedícto. Piíssimum sane consílium; sed latet fórsitan áliud, nec totum hoc est. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María; ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus et votis ómnibus Maríam hanc venerémur; quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Laudáte Dóminum, Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se: * Et in me, ancílla sua, adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël, allelúja. ℣. Deus exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. - Et in me. Glória Patri. - Et in me.

IN III NOCTURNO

Ant. Si invéni grátiam * in óculis tuis, o Rex, dona mihi pópulum meum, pro quo óbsecro, allelúja.

℣. A perículis cunctis líbera nos semper, allelúja. ℟. Virgo gloriósa et benedícta, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 19, 25-27

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Bernardíni Senénsis

Quadragesimale de Christiana Religione, Sermo 51 de Passione Domini, part. 2, art. 1, cap. 3

Pulsántur admiratióne ómnium legéntium sive audiéntium mentes, scílicet quo motu, quo sensu, qua possibilitáte, qua vera auctoritáte, ista dicúntur, quod discípulus tránseat in fílium Vírginis, et Virgo hábeat purum hóminem fílium, quem non génuit; sic nec quod sit fílius ex Vírgine, qui de corrúptis paréntibus natus erat ex sémine. Impossibília quidem vidéntur hæc, sed nihil impossíbile apud Deum. Pietáte quidem et oratióne opus est ad ingrediéndum tale mystérium. Múlier enim beáta Virgo vocátur a Christo, quam numquam appellávit ex vócibus matrem. Múlier, et non múlier; sed super ángelos, et hómines, et mulíeres superexcédens múlier. Accépit a Fílio, quem cum ætérno Patre únicum possidébat, fílium præter ventrem, quem ante in carne habébat ipsa nepótem.

℟. Facta est María refúgium páuperi, * Adjútrix in opportunitátibus, in tribulatióne, allelúja. ℣. Virgo potens sicut turris David: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. - Adjútrix.

Lectio viij

Sed in quo filiatiónis génere Joánnes Vírginis factus est fílius, aut ejus mater facta est Virgo? Non hoc natúra favet, non concéptus, non partus exséquitur, non ingréssus in úterum ut dénuo nascerétur, non adóptio pro hereditáte in temporálibus consequénda, nec ex imitatióne, aut ex prolàta doctrína. Nec ista disseréndа erant verbo Christi: nec facta est locútio ut sit quasi, sed sic a Christo légimus dictum: Múlier, ecce fílius tuus; ut, exclúsa omni superfluitáte verbórum, secrétum mystérii penetrémus. Mýstice ígitur intellígimus in Joánne omnes ánimas electórum, quorum per dilectiónem beáta Virgo

facta est mater; fílius enim in græco nomen amóris est. Omnis enim Christi amor in amórem Vírginis transit, ut mérito fílius, id est, amor Vírginis nuncupétur, magísque Vírginem hábeat matrem, quam illam, quæ illum ex peccáto damnátum mundo, suscépto sémine generávit.

℟. Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ, * Ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno, allelúja. ℣. Ad te, Virgo, suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. - Ut misericórdiam. Glória Patri. - Ut misericórdiam.

Lectio ix

Mutátur hæc matérnitas et filiátio ex auctoritáte verbórum Christi in cruce pendéntis. Proptérea natúra transit in grátiam, et grátia nobílitat profécto natúram; non quod una in álteram commutétur, sed quia natúra et grátia perfícitur. Mala múlier Heva corruptióne natúræ: bona múlier María, mater grátiæ, mater misericórdiæ. Datur mater grátiæ pro matre natúræ; manet tamen mater natúra, manet étiam mater ex grátia. Erat enim Joánni mater María Salóme in órdine succedéntis natúræ; est étiam sibi mater beáta Virgo in órdine grátiæ. Est mater Heva cunctórum per tradúcem natúræ; est et Virgo María mater ómnium amántium Christum per infusiónem invisíbilis grátiæ.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Benedictiónem * ómnium Géntium dedit illi Dóminus et testaméntum suum confirmávit super caput ejus, allelúja.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 In ætérnum * misericórdia ejus, et usque in generatiónem et generatiónem, allelúja.

3 Benedícam te * in vita mea, et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

4 Non pepercísti * ánimæ tuæ propter angústias et tribulatiónem géneris tui, allelúja.

5 Recordáre, * Virgo Mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona, allelúja.

Capitulum Is. 55, 1

Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac.

Hymnus

María, quæ mortálium
Preces amánter éxcipis,
Rogámus ecce súpplices,
Nobis adésto pérpetim.

Adésto, si nos críminum
Caténa stringit hórrida;
Cito resólve cómpedes,
Quæ corda culpis ílligant.

Succúrre, si nos sæculi
Fallax imágo péllicit,
Ne mens salútis trámitem,
Oblíta cæli, déserat.

Succúrre, si vel córpori
Advérsa sors impéndeat;
Fac sint quiéta témpora,
Ætérnitas dum lúceat.

Tuis et esto fíliis
Tutéla mortis témpore,
Ut, te juvánte, cónsequi
Perénne detur præmium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ora pro nobis, Mediátrix nostra potentíssima, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Absque tuo império * non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra, allelúja.

Oratio

Dómine Jesu Christe, noster apud Patrem Mediátor, qui beatíssimam Vírginem matrem tuam, matrem quoque nostram et apud te Mediatrícem constitúere dignátus es: concéde propítius; ut, quisquis ad te benefícia petitúrus accésserit, cuncta se per eam impetrásse lætétur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio S. Petronillæ Virg.: Ant. Símile est. ℣. Diffúsa. [153]

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica; ad Primam tamen ut in Festis, et ad eam in Responsorio brevi Versus Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Capitulum Omnes sitiéntes, ut supra ad Laudes.

℟. br. Sub tuum præsídium omnes confúgimus, * Allelúja, allelúja. - Sub tuum. ℣. Sancta Dei Génitrix. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Sub tuum.

℣. Nostras deprecatiónes ne despícias, allelúja. ℟. In necessitátibus nostris, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Is. 55, 2-3

Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra.

℟. br. Nostras deprecatiónes ne despícias, * Allelúja, allelúja. - Nostras. ℣. In necessitátibus nostris. - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - Nostras.

℣. A perículis cunctis líbera nos semper, allelúja. ℟. Virgo gloriósa et benedícta, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Is. 55, 5

Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et Sanctum Israël, quia glorificávit te.

℟. br. A perículis cunctis líbera nos semper, * Allelúja, allelúja. - A perículis. ℣. Virgo gloriósa et benedícta - Allelúja, allelúja. Glória Patri. - A perículis.

℣. Eja ergo advocáta nostra. ℟. Misericórdes óculos tuos ad nos convérte.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter Antiphonam ad Magnif.

℣. Ora pro nobis, Mediátrix nostra potentíssima, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Salus nostra * in manu tua est; réspice nos tantum, et læti serviémus Regi Dómino, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Completorium de Dominica. 72

FESTA JUNII

Die 1 Junii

S. Angelæ Mericiæ

Virginis 3 Ord.

Duplex majus

Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Angela Merícia, Decentiáni, Veronénsis diœcésis óppido ad lacum Benácum in ditióne Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cælésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris

vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit præstáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nónnisi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita, brevíssimum humi carpébat somnum. Dæmonem vero sub lucéntis ángeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur; libénter ministrábat ægrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel infénsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum Pane, quem únice esuriébat, frequentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit: quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem ac naufrágium ímminens divínitus evásit. Romam dénique, firmam Ecclésiæ petram veneratúra et amplíssimæ Jubilǽi véniæ percúpida, sedénte Cleménte séptimo, accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cǽlitus vocátam agnóvit.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Bríxiam ítaque, ubi domum ad sanctæ Afræ templum condúxit, revérsa, novam ibi vírginum societátem, sicut cælésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctæ Ursulæ invíctæ vírginum

ducis patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária, dives méritis evolávit in cælum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos tригínta dies inhumátum, flexíbile ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Afræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlcrum agi statim cœpére mirácula; quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa décimus tértius solémni decréto ratum hábuit ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basílica perácta, die vigésima quarta Maji anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur tibi. Glória Patri. - Afferéntur tibi.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 12 in Evang., n. 1-4

Omnes vírgines lámpades habent, sed omnes óleum non habent: quia plerúmque bona in se ópera cum eléctis et réprobi osténdunt; sed soli ad sponsum cum óleo véniunt, qui de his, quæ foris égerint, intus glóriam requírunt. Unde per Psalmístam quoque de sancta electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus. Dormitavé-

runt omnes et dormiérunt. Dormíre mori est. Ante somnum vero dormitáre, est ante mortem a salúte languéscere: quia per pondus ægritúdinis pervenítur ad somnum mortis.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum, * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias, allelúja. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. - Et veniénte Dómino.

Lectio viij

Quid est autem quod fátuæ a prudéntibus óleum petunt, nisi quod in advéntu Júdicis, cum se intus vácuas invénerint, testimónium foris quærunt? Ac si a sua fidúcia decéptæ, próximis dicant: Quia nos quasi sine ópere repélli conspícitis, dícite de nostris opéribus quid vidístis. Unde et prudéntes per increpatiónem subdunt: Ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Venditóres quippe ólei, adulatóres sunt. De quo proféctо óleo Psalmísta dicit: Oleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei, allelúja. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce sponsus. Glória Patri. - Ecce sponsus.

Lectio ix

O si sápere in cordis paláto possit, quid admiratiónis habet quod dícitur, Venit Sponsus! quid dulcédinis, Intravérunt cum eo ad núptias! quid amaritúdinis, Et clausa est jánua! Pensáte, fratres caríssimi, ante conspéctum tanti Júdicis, qui in illo die terror erit, quando jam in pœna remédium non erit! Quanta vero tunc erit Electórum lætítia, qui de ejus meréntur visióne gaudére, de cujus conspéctu vident et eleménta ómnia contremíscere, cum eo simul ad núptias intráre! Qui et in Sponsi núptiis gaudent, et tamen ipsi sunt sponsa: quia in illo ætérni regni thálamo visióni nostræ Deus conjúngitur.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis et Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Ep., Mm.

Die 2 Junii

Bb. Herculani a Plagario et Felicis a Nicosia ac B. Joannis Pelingotto Confessorum 1 et 3 Ord.

Duplex

Ant. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient, allelúja.

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, allelúja. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Herculáni, Felícis et Joánnis Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta, quǽsumus; ut, quorum gaudémus méritis, accendámus exémplis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Herculánus, Plagárii in Umbria, honésto loco natus, seráphico Ordini se adscrípsit, vitǽque religiósæ tirocínium pósuit. Quo eménso, perfectiónis suscéptum iter gradu non segni perréxit, stadiúmque virtútis ad óbitum usque cucúrrit. Statim ut sacérdos factus est, se fidélem exhibére cœpit minístrum Christi, sacris præsértim ad pópulum conciónibus. Aquilæ in Vestínis, féria sexta in Parascéve, Passiónis Dómini históriam e suggéstu férvidis ádeo verbis expósuit, ut toto conciónis spátio univérsus audiéntium cœtus gémitus edíderit. Lucæ, cum óperam daret quadragesimáli prædicatióni, et cívitas obsidióne annonǽque caritáte premerétur, famélici ut saturaréntur curávit; et Lucénses ne ánimos despondérent hortátus est, prænúntians magnam fruménti cópiam paschali témpore allátum iri: cujus prædictiónis veritátem confirmávit evéntus. Herculánus autem, virtútibus ac miráculis clarus, sancto fine quiévit, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo primo, apud Castrumnóvum Caferoniánæ, in Etrúria. Cultum vero ab immemorábili témpore eídem prǽstitum Pius nonus, Pón-

tifex Máximus, ratum hábuit et confirmávit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo, allelúja. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Felix, Nicosíæ in Sicília ortus, præcláris virtútibus juventútem suam exércuit. Vigésimo octávo ætátis anno, Minoríticum hábitum in Capulatórum Ordine sumpsit, et sancti Felícis a Cantalício vestígia pérsequi deliberávit. Paupertátem ita cóluit, ut ne cellam quidem sibi destinátam habúerit; castitátem jejúniis dirissimísque córporis cruciátibus, véluti sepe, protéxit; prǽsidum voluntáti prompto semper hilaríque ánimo obsecútus est. Peccáta vel levíssima semper exhórruit. Angelórum Panem quotídie devotíssime sumébat, ex vultu igne quo ardébat micánte. Futúra novit, arcána córdium penetrávit, ac tot tantísque miráculis cláruit, ut Thaumatúrgus prædicarétur. Cæléstí quoque sapiéntia fulsit: quare ad eum consuléndum cujúsque conditiónis hómines affluébant. Obiit prídie Kaléndas Június anno Dómini millésimo septingentésimo octogésimo séptimo, ætátis vero suæ septuagésimo secúndo, Eucharistía flexis génibus sumpta, veniáque exeúndi de vita a cœnóbii præpósito efflagitáta. Leo décimus tértius, Felícis virtútibus miraculísque probátis, eum Beatórum número accénsuit.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis, allelúja. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam complacuísti.

Lectio vj

Joánnes Pelínus Gothus, vulgo Pelingótto, Urbíni claro génere ortus est, anno Dómini millésimo ducentésimo quadragésimo. Adoléscens, mercatúræ a patre addíctus, non tam suæ suorúmque rei familiári quam aliórum fortúnæ augéndæ prospiciébat; verum paulo post, patre annuénte, negotiándi munus relíquit. Tum única Deo se trádidit, atque solitúdini, oratióni et eleemósynis vires opésque suas impéndit. In Tértium Franciscálem Ordinem cooptátus, sodálibus et

cívibus præclára virtútis exémpla patefécit váriis pœniténtiæ, pietátis et caritátis exercítiis. Tandem, vitæ austeritáte fractus, gravíque infirmitáte corréptus, méritis bonísque opéribus dives, placidíssime obdormívit in Dómino, Kaléndis Június anni millésimi trecentésimi quarti. Ejus immemorábilem cultum, miráculis auctum, Benedíctus décimus quintus, Póntifex Máximus, rite probávit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen eórum. Glória Patri. - Et nomen eórum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Pro Ss. Marcellino, Petro atque Erasmo Ep., Mm.

Lectio ix

Petrus exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fídei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri prǽerat, fíliam a dǽmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbýterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt. - Erásmus epíscopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera oleóque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is, íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ǽrea candénti indútus, illa étiam torménta, divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis

et ad fidem convérsis, insígnem martýrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad melíórem vitam beatórum Herculáni, Felícis et Joánnis Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, accendárum exémplis. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis.

Die 3 Junii

B. Andreæ ab Hyspello
Confessoris 1 Ord.

Semiduplex

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, dulcédo córdium et lumen Beatórum, qui beátum Andréam Confessórem tuum mira rerum cæléstium contemplatióne recreásti: concéde; ut ipsíus méritis et intercessióne ita te cognoscámus in terris, ut in revelatióne glóriæ tuæ gaudére mereámur in cælis. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Andréas, Hyspélli in Umbria, illústri génere natus, pueritiam et adolescéntiam summa innocéntia morum ac virtútis laude tradúxit. Sacerdótio póstea initiátus, et curiónis munus ab epíscopo Spoletáno, postulántibus cívibus, suscípere jussus, boni pastóris partes complúres annos implévit. Sed matre ac soróre defúnctis, ut melióra charísmata æmularétur, rem familiárem in páuperes erogávit, atque Minorítici Ordinis hábitum ab ipso sancto Francísco sumpsit. Moriénti seráphico Patri ádstitit, et ab eo salutária mónita circa divíni verbi prædicándi modum accépit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit.

Lectio v

Ad verbi Dei prædicatiónem deínde commúni suffrágio destinátus est: quo in múne-

re obeúndo, et virtúte sermónis et miraculórum magnificéntia (nam et mórtuos ad vitam ab eo revocátos esse pérhibent), innúmeros propémodum peccatóres in viam salútis redúxit, dictus proptérea Prædicátor máximus. Contemplatióni subínde, in convéntu Cárcerum prope Assísium, se totum addíxit; ibíque Christum Jesum sub infántis spécie conspéxit: a cujus dulcíssima visióne cum Andréas, audíto Vesperárum signo, se íllico proripuísset ut divínis láudibus interésset; mox in cellam revérsus, exspectántem invénit Divínum Párvulum, ac dicéntem: Bene fecísti obediéndo: ego tibi propítius ero.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Paupertátem, castitátem, obediéntiam, patiéntiam ceterásque virtútes adamússim servávit. Sacras Vallis Glóriæ vírgines Hyspélli, a sancta Clara sibi plúrimum commendátas, indeféssa caritáte prosecútus est; eísque indigéntibus perénnem aquæ fontem suis précibus impetrásse fertur. Dénique, labóribus attrítus ac méritis plenus, tértio Nonas Június, sexagenárius obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo quarto. Corpus, clarum miráculis, honoríﬁce cónditum est in pátrio templo sancti Andréæ Apóstoli. Cultus vero, ab immemorábili témpore beáto Andréæ exhíbitus, a Cleménte Papa duodécimo rite probátus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, de Communi Confessoris non Pontificis 2 loco. [126]

Oratio

Deus, dulcédo córdium et lumen Beatórum, qui beátum Andréam Confessórem tuum mira rerum cæléstium contemplatióne recreásti: concéde; ut ipsíus méritis et intercessióne ita te cognoscámus in terris, ut in revelatióne glóriæ tuæ gaudére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 4 Junii
S. Francisci Caracciolo Confessoris
Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Francíscum, novi Ordinis institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Franciscus dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, sacerdótio initiátus sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi Institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camalduļénsium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul profécti, confirmatiónem a Xysto quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit illi.

Lectio v

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur; quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrimis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quam ob rem tértio in Hispániam se cóntulit, peregríni hábitu

indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit; sed, ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholicórum regum Philíppi secúndi et Philíppi tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit: quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres, ejus castimóniæ insidiántes, Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistíæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat: quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetíæ dono et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letáli febre corréptus, sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie Nonas Június anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus, Neápolim delátum, in ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea, miráculis clarum, Clemens décimus quartus, Póntifex Máximus, solémni ritu inter Beátos; Pius vero séptimus, Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex

ómnibus géntibus, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia te vidi. Glória Patri. - Quia te vidi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco. [119]

Oratio

Deus, qui beátum Francíscum, novi Ordinis institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 5 Junii

S. Bonifatii Ep. et Mart.

Duplex

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Bonifátius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sǽculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sǽculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum sacerdótio insignítur, ac verbi divíni prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen, regnum Christi adaugére desíderans, contínuo flebat ingéntem multitúdinem barbarórum, qui ignorántiæ ténebris immérsi dǽmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexstinguíbili ardóre accrésceret, divíno númine per lácrimas et oratiónes exploráto, facultátem a monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas témporum.

Lectio v

Ex Anglia duóbus cum sóciis navem solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frísonum regem Radbódum et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium prædicávit. Quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit monastérium, cui invítus præfícitur. Post elápsum biénnium, ex consénsu epíscopi Vintoniénsis, munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut apostólica auctoritáte ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenísset, a Gregório secúndo benígne excípitur, pro Winfrído Bonifátius a Pontífice nominátur. In Germániam diréctus, Thuríngiæ Saxoniǽque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus, Frísiæ rex ac infestíssimus christiáni nóminis hostis, occubuísset, Bonifátius ad Frísones rédiit, ubi sancti Willibrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo ecclésiæ excitaréntur.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur Deus.

Lectio vj

A sancto Willibrórdo ad episcopále munus expetítus, illud detrectávit ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum míllia a dæmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifátius a Gregório tértio ad dignitátem archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus a Summo Pontífice Sedis Apostólicæ Legátus constitúitur. Qua insignítus auctoritáte quátuor episcopátus instítuit, et várias sýnodos celebrávit, inter quas concílium Leptinénse memorábile est, apud Belgas in Cameracénsi diœcési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus archiepíscopus, ipso Pontífice jubénte, Pipínum in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajecténsem ecclésiam gubernándam suscépit, primo per Eóbanum, deinde per seípsum, dum ab ecclésia Moguntína absolútus Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis, Evangélium prædicáre rursus ag-

gréditur, cumque offício pastoráli occuparétur, a bárbaris et impiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbano coëpíscopo multísque áliis cruénta cæde perémptus martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifátii Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petíerat, in Fuldénsi monastério, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem nonus, Póntifex Máximus, ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 5, 1-12

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De Sermone Domini in monte lib. 1, n. 8-9

Beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quǽrite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici; quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat; et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui.

Lectio viij

Pacífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas,

unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis; hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Lectio ix

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sǽculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 6 Junii

S. Norberti Ep. et Conf.

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, quǽsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Sancti et justi, ℣. Pretiósa. [75]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni

verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus enim mea.

Lectio v

Cum Laudúni esset, ab epíscopo rogátus ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibique, trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo aliísque Summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus enim mea.

Lectio vj

Antvérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu Sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, de Communi unius Confessoris Pontificis 1 loco. [87]

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, quæsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

In Vesperis fit Commemoratio sequentis.

Die 7 Junii

B. Humilianæ de Cerchis

Viduæ 3 Ord.

Semiduplex

Ant. Símile est, ℣. Spécie tua. [172]

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dulcédo córdium et prǽmium Beatórum, qui beátam Humiliánam, tuo amóre succénsam, suavíssima contemplatiónis dulcédine replevísti: concéde propítius; ut, ejus méritis et imitatióne tibi júgiter adhæréntes, tuæ celsitúdinis spéciem contemplári perpétuo mereámur. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Humiliána, ex vetustíssima Cerchiórum família Floréntiæ nata, ab ineúnte ætáte se totam Deo mancipávit. Cum séxdecim esset annórum, paréntum voluntáti obtémperans, nupsit civi, nobilitáte quidem pari, índole vero ac móribus longe ímpari; a quo annos quinque, quibus ipsi copuláta fuit, dúrius hábita, insígnia exémpla dedit cum própriæ mansuetúdinis, tum caritátis erga virum: cui in extrémis laboránti, magnóque ære aliéno graváto, ut illáta damna refíceret, dotem suam dícitur obtulísse. Cónjuge vita functo, patérnam domum rédiit; ibíque, secúndis núptiis constantíssime recusátis, vetústam turrim elégit, in qua réliquum vitæ suæ tempus transígeret. Ut árctius cælésti Sponso jungerétur, a Frátribus Minóribus spirituális ejus vitæ dúcibus ac magístris, hábitum Tértii Ordinis beáti Francísci, Floréntiæ in ecclésia sanctæ Crucis, pétiit humíliter et obtínuit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Eo in statu multum virtúte profécit. Patiéntia fuit admirábili; bonis enim ómnibus per summam injúriam spoliáta, contuméliis a patre et consanguíneis affécta, a fá-

mula in fronte sauciáta, a Deo étiam diutúrnis infirmitátibus probáta: ómnia áspera, non modo máxima cum ánimi lenitáte, verum étiam cum gratiárum actióne perférre consuévit. Misericórdia quoque fuit in páuperes singulári; ut enim eos pásceret atque indúeret, cibos non semel vestésque sibi ipsi detráxit, neque erúbuit nóbilis matróna pro sacris virgínibus victum emendicáre. Tanto autem in Deum fervébat amóre, ut ob ejus glóriam vel sánguinem fúndere, vel álio quovis pœnárum génere excruciári veheménter optáret: quod ardens martýrii desidérium assíduis gravibúsque sui córporis castigatiónibus explére curávit. Altíssima contemplatióne pérfruens, frequentíssime in écstasim rapiebátur, et méruit beatórum Spiríituum atque ipsíus Christi Dómini tum collóquio tum étiam supérnis revelatiónibus et favóribus sæpe recreári.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Deíparam Vírginem cælitésque omnes impénse cóluit. Dono lacrimárum et prophético spíritu fuit insigníta. Miráculis étiam cláruit; namet plures infírmi, ipsa oránte, convaluére, et aqua modo in vinum, modo in óleum convérsa est. Ut morbus, quo ægrótus quidam gravíssime afflictabátur, in próprium corpus transferrétur, fusis ad Deum précibus impetrávit. Ejus cella sæpe cæléstí splendóre visa est collucére. Fíliam, quam pie educáverat, súbita morte exstínctam, vitæ restítuit. Frequéntes dǽmonum fraudes et vexatiónes solo crucis signo superávit. Jejúniis dénique, vigíliis ac letáli morbo confécta, quartodécimo Kaléndas Júnias, anno millésimo ducentésimo quadragésimo sexto, ætátis suæ vigésimo séptimo, placidíssime ánimam Deo réddidit. Cultum vero ab immemorábili témpore eídem prǽstitum, Innocéntius Papa duodécimus rite probávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi unius non Vírginis. [176]

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dulcédo córdium et præmium Beatórum, qui beátam Humiliánam, tuo amóre succénsam, suavíssima contemplatiónis dulcédine replevísti: concéde propítius; ut, ejus méritis et imitatióne tibi júgiter adhæréntes, tuæ celsitúdinis spéciem contemplári perpétuo mereámur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 8 Junii

B. Baptistæ Varani
Virg. 2 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui beátam Baptístam, Vírginem tuam, dolórum Jesu Christi Fílii tui jugi meditatióne mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut crucis mortificatiónem in corde nostro portáre, et vitam cónsequi mereámur ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Manum suam. ℣. Diffúsa est. [179]

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Baptísta, Júlio Varáno, Camérti duce, progénita anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo octávo, quum, puélla, audísset de Christo passo sermónem, ádeo caritáte efférbuit, ut illum pia meditatióne recólere numquam deínde cessáverit, et abstinéntia, jejúnio diráque córporis castigatióne imitári studúerit. Erga Deíparam ardénti amóre succénsa, síngulis quibúsque nóctibus e léctulo súrgere solébat, ut ejus rosárium recitáret. Sic brevi factum est, ut se ad vitam religiósam vocátam sénserit, quam quóminus suscíperet, reluctántis patris ánimus diu impedívit. Quo tandem post biennále certámen victo, Urbíni in ascetério sanctæ Claræ seráphicas vestes sumpsit ac solémnia vota nuncupávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Non multo post, Camerínum a patre accíta, ut ipse ibídem suis súmptibus novum ejúsdem Ordinis ascetérium fundáret, cum nonnúllis virgínibus in pátriam remeávit. Ibi, arctiórem sanctæ Claræ régulam proféssa, vitæ austeritáti várias observántiæ reguláris ac perfectiónis religiósæ institutiónes adjúnxit.

Inter ejus virtútes tale elúxit patiéndi desidérium, ut advérsa pati a divína bonitáte eníxe petíerit. Voti compos facta, diútinos sævósque morbos, veheméntes dæmonis tentatiónes, minas, áliaque mala fortis alacrísque sustínuit. Exémplo Christi pro crucifixóribus orántis, nullam injuriárum, ne tum quidem cum pater ejus et frater ímpie necáti sunt, in corde suo servávit memóriam; et ne hoc sicáriis peccátum statuerétur, Deum exorávit. His aliísque virtútibus, incredíbile est quot quantísque cæléstibus grátiis merúerit a Deo ditári: in quibus illud memória dignum, quod ánimæ Christi dolóres non solum contemplándo intúita sit, sed étiam de eis scribéndi mandátum, ad próximi utilitátem, accéperit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Valde sanctitátis ejus fama pervulgáta, Baptísta a Firmánis cívibus, pro novi Clarissárum monastérii fundatióne, expétitur. Qua absolúta, Camerínum revérsa est, omniúmque consensióne præses renuntiáta. Eo múnere egrégie perfúncta ac méritis plena, fere septuagenária prídie Kaléndas Június ánimam Deo réddidit. Corpus distíncto loco sepúltum fuit; trigésimo autem ab óbitu anno, e sepúlcro érutum atque in urna marmórea compósitum: lingua vero, argéntea theca inclúsa, adhuc servátur. Cultum autem públicum ab immemorábili témpore Baptístæ præstitum Gregórius décimus sextus, Póntifex Máximus, rite probávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur. Glória Patri. - Afferéntur.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi unius Virginis 1 loco. [152]

Oratio

Deus, qui beátam Baptístam, Vírginem tuam, dolórum Jesu Christi Fílii tui jugi meditatióne mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut crucis mortificatiónem in corde nostro portáre, et vitam cónsequi mereámur ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et Ss. Primi et Feliciani Mm.

Die 9 Junii

Bb. Pacifici a Cerano et Laurentii a Villamagna Confessorum 1 Ord.

Semiduplex

Oratio

Deus, qui nos beatórum Pacífici et Lauréntii Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Deinde Commemoratio Ss. Primi et Feliciani Mm.: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Fac nos, quǽsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Pacíficus, Ceráni in Insúbria ortus, et adhuc puer piis paréntibus orbátus, in Benedictíno sancti Hierónymi monastério apud Nováriam benígne fuit recéptus, ac liberálibus disciplínis erudítus. Verum, evangélicæ perfectiónis studiosíssimus, Franciscále institútum proféssus est, in quo doctrína non minus quam sanctimónia effúlsit. Flagrans caritáte, omnes ánimi et spirituália dona in ea, quæ Dei sunt, curánda pénitus impéndit. In sacerdotáli obeúndo ministério indeféssus, virtúte multa erróres oppugnávit, corréxit, ódia factionésque sedávit. Deíparam Vírginem summa pietáte colens, ejus cúltui amplificándo sodalitátes instítuit, sacellúmque eréxit.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo, allelúja. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam Deus.

Lectio v

Regulárem observántiam verbo, exémplo, excitatísque cœnóbiis promóvit. Móribus dirigéndis ab eo exaráta est Summa, quæ ejus nómine Pacífica inscríbitur. Hisce virtútibus et probáta ejus in árduis prudéntia Xysto Papæ quarto commendátus, in Sardíniam legátus missus est. In qua legatióne,

cumque Christifidéles excitáret ad Turcas Italis oris expelléndos, Sássari obdormívit in Dómino prídie Nonas Júnias anno millésimo quadringentésimo octogésimo secúndo, ætátis suæ quinquagésimo octávo. Sacrum ejus corpus inde Ceránum est translátum et honorífice cónditum in Sacéllo Deíparæ ab eo exstrúcto. Beáti autem Pacífici, in vita et post mortem miráculis clari, públicum cultum Benedíctus décimus quartus, Póntifex Máximus, ratum hábuit et confirmávit

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam complacuísti in eis, allelúja. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. - Quóniam.

Lectio vj

Lauréntius, Villæmágnæ in Aprútio citerióre, paréntibus nobilitáte ac virtúte conspícuis natus, matúre se Franciscánæ Famíliæ adscríbere propósuit. Pater vero, id ægre ferens, jussit in cárcerem detrúdi fílium; qui, probris, júrgiis et ira patris superátis, ad convéntum convolávit, ibíque Fratrum Minórum régulam propéssus est. Sacerdótio insignítus, virtútibus clarus, prædicatióni destinátus est; quo in ministério plúrimos verbo et exémplo lucrifécit tum oratiónis assiduitáte, tum vitæ austeritáte; ita factum est, ut eum pópuli venerawréntur ac Sanctum conclamárent. Dénique Ortónæ, dum quadragesimáles conciónes habéret, in suggéstu corréptus est morbo, quo brevi conféctus, octávo Idus Júnias anno millésimo quingentésimo trigésimo quinto, ætátis suæ sexagésimo, obdormívit in Dómino. Cultum beáto Lauréntio præstitum Pius Papa undécimus confirmávit.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen eórum. Glória Patri. - Et nomen eórum.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi plurium Confessorum non Pontificum. [135]

Pro Ss. Primo et Feliciano Mm.

Lectio ix

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni, accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur; quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab

áltero distrácti sunt; ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed, cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi, prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ. Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam, quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martýrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes; qui, prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui nos beatórum Pacífici et Lauréntii Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Ss. Primi et Feliciani Mm.: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Fac nos, quǽsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 10 Junii

S. Margaritæ Reginæ Viduæ

Semiduplex

Oratio

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes caritáte mirábilem effecísti: da; ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus perce-

pérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te, allelúja.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine, allelúja. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúja.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Margaríta, Scotórum regína, patérno Angliæ regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit. Mox, alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus, trigínta quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam,* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet te.

Lectio v

Inter regáles delícias corpus afflictatiónibus ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit ac flagrantíssima cáritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam Auctóri suo, sextodécimo Kaléndas Decémbris, réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus, diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, de Communi unius non Virginis. [176]

Oratio

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes caritáte mirábilem effecísti: da; ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 11 Junii
S. Barnabæ Apostoli

Duplex majus

Omnia de Communi Apostolorum [23], præter Orationem et Lectiones, ut infra.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Manum suam, ℣. Diffúsa est. [179]

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Actibus Apostolórum

Cap. 13, 43-52

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum et coléntium advenárum, Paulum et Bárna-

bam; qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judǽi, repléti sunt zelo et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed, quóniam repéllitis illud et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes; sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. - In mandátis.

Lectio ij

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judǽi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu Sancto.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio iij Cap. 14, 1-3

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judǽi, suscitavérunt et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: unum ex his non conterétur. - Mors. Glória Patri. - Mors.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Bárnabas Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi

Evangélium. Is, agro véndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja, ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas témporum.

Lectio v

Proféctus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis ecclésia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judǽa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium Resurrectiónis.

Lectio vj

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris prophétis et doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum; ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum; ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Június ad apostólici múneris laudem, martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in ínsula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthǽi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, *

Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti. Glória Patri. - Repléti.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 10, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 33 in Matth.

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque, ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit; tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex Magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne, qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne, cum ista sub ipsum Passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet in me.

Lectio viij

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret; non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem); sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur; et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja:

Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut lac. Glória Patri. - Et sicut lac.

Lectio ix

Majus certe atque admirabílius est mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere; præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui, longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam, quámdiu oves fuérimus, víncimus; étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus. Quod si lupi fuérimus, víncimur; tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 8

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis ac Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.

Die 12 Junii

Commemoratio S. Joannis a S. Facundo Confessoris

(Duplex)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio

Deus, auctor pacis et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut in tua caritáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Ss. Mm.: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quǽsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

Pro sanctis Martyribus: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Die 14 Junii

Commemoratio
S. Basilii Magni
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

In I Vesperis: Ant. O Doctor óptime... beáte Basíli..., ℣. Amávit. [79]

Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basílii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [89]

In II Vesperis Ant. O Doctor óptime [104], ℣. Justum dedúxit.

Die 15 Junii

Commemoratio
B. Jolentæ Ducissæ
Viduæ 2 Ord.

(Semiduplex)

Ant. Símile est, ℣. Spécie tua. [172]

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus qui beátam Joléntam ab honóribus divitiísque misericórditer abstraxísti, et húmilem Fílii tui crucem et carnis mortificatiónem elígere fecísti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut terréna ómnia despiciámus, ac cæléstia sincéro corde quærámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Martyrum: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus: supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere; ut, prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Date ei, ℣. Diffúsa est. [178]

Pro Ss. Martyribus: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Die 16 Junii

Commemoratio
B. Guidi a Cortona
Confessoris 1 Ord.

(Semiduplex)

Ant. Similábo eum, ℣. Amávit. [111]

Oratio

Deus, qui beátum Guidum Confessórem tuum, religiósæ perfectiónis exémplar, et evangélicæ prædicatiónis minístrum præbuísti: ejus, quǽsumus, intercessióne concéde; ut per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrémus. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commemoratio B. Jolentæ: Ant. Manum suam, ℣. Diffúsa est. [179].

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

In II Vesperis Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit. [123]

Die 18 Junii

Commemoratio S. Ephraem Syri Conf. et Eccl. Doct.

(Duplex)

Ant. O Doctor óptime... beáte Ephræm..., ℣. Amávit eum. [111]

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Ephræm Confessóris tui et Doctóris mira eruditióne et præcláris vitæ méritis illustráre voluísti: te súpplices exorámus; ut, ipso intercedénte, eam advérsus erróris et pravitátis insídias perénni tua virtúte deféndas.

Deinde Commmoratio Ss. Marci et Marcelliani: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit. [121]

Pro Ss. Martyribus: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

Die 19 Junii

Commemoratio S. Julianæ de Falconeriis Virginis

(Duplex)

Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua. [142]

Oratio

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióso Fílii tui córpore mirabíliter recreáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cæléstem pátriam perducámur.

Deinde Commemoratio S. Ephræm: Ant. O Doctor óptime, ℣. Justum dedúxit. [123]

Postea Commemoratio Ss. Gervasii et Protasii Mm: Ant. Lux perpétua, ℣. Sancti et justi. [68]

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Símile est, ℣. Diffúsa est. [153]

Pro Ss. Martyribus: Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Pretiósa. [73]

COMMUNE SANCTORUM

In omnibus Festis novem Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, sancti Patris nostri Francisci, in Duplicibus I et II classis aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis, non autem per eorum Octavas, Officium integrum, præter ea quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi, ut infra.

In reliquis Sanctorum Festis, in Octavis non privilegiatis quibuslibet et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, præter ea quæ pariter suis locis assignantur propria, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die ; Lectiones I Nocturni aut Lectio j et ij cum suis Responsoriis dicuntur de Scriptura occurrenti, juxta Rubricas ; reliqua omnia de respectivo Communi, ut infra, vel, in Octavis, ut in die Festo.

Tempore Paschali speciale habetur Commune pro Apostolis, Evangelistis et Martyribus, ut infra ; in Communi autem Confessorum, Virginum et non Virginum, Dedicationis Ecclesiæ et Festorum beatæ Mariæ Virginis, necnon in Officio ejusdem in Sabbato, omnia dicuntur ut extra Tempus Paschale, sed additur unum Allelúja Invitatorio, Antiphonis, Versibus eorumque Responsoriis, necnon et Responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante Versum ; Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona, et Responsoria brevia Horarum dicuntur cum duplici Allelúja, ut infra suis locis ponitur.

COMMUNE APOSTOLORUM

EXTRA TEMPUS PASCHALE

IN I VESPERIS

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Tempore Paschali:

Ant. Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Tempore Paschali:

Ant. Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Ant. In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem ópe-

rum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Tempore Paschali:

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

Ant. In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Tempore Paschali:

Ant. In velaménto clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Tempore Paschali:

Ant. Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

Ant. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Tempore Paschali:

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum Ephes. 2, 19-20

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis et Géntibus.

Oratio propria.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Tempore Paschali:

Ant. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Antiphona in quolibet Nocturno dicuntur Psalmi.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,

convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super ju-

stos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. Constítues eos * príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Tempore Paschali:

Ant. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, allelúja.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 4, 1-15

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die; sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum, sed non in hoc justificátus sum; qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. - Estóte.

Lectio ij

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes quod non accepísti? si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis; sine nobis regnátis, et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destiná-

tos; quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. - Jugum.

Lectio iij

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes; vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cǽdimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris; maledícimur, et benedícimus; persecutiónem pátimur, et sustinémus; blasphemámur, et obsecrámus; tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. - Dábitur. Glória Patri. - Dábitur.

IN II NOCTURNO

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Tempore Paschali:

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Tempore Paschali:

Ant. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Lectio iv

Sermo sancti Gregórii Papæ
Homil. 30 in Evang., n. 7-8

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spírituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem: - Isti.

Lectio v

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est; quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis: - Gaudéte.

Lectio vj

Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis ne in nómine Jesu loqui débeant; Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. - Modo. Glória Patri. - Modo.

IN III NOCTURNO

Ant. Exaltabúntur * córnua justi.

Tempore Paschali:

Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi.

Ant. Lux orta est * justo: rectis corde lætítia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu

ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo: rectis corde lætítia.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Tempore Paschali:

Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth., cap. 19

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis prǽmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. - Cálicem.

Lectio viij

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres aut soróres, aut patrem aut matrem, aut uxórem aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru; et, Inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangé-

lii, omnes affectus contémpserint atque divítias et sǽculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. - Quorum. Glória Patri. - Quorum.

Lectio ix

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo; ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum Ephes. 2, 19-20

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria.

Ad Horas Psalmi de Dominica, sed ad Primam, loco Psalmi 117 Confitémini, dicitur Ps. 53 Deus, in nómine tuo. 56. Quod semper observatur, quando ponitur sequens Rubrica: Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Jam non estis, ut supra ad Laudes.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. - In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. - Exívit. Glória Patri. - In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 5, 12

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. - Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. - Super. Glória Patri. - Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Capitulum Act. 5, 41

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. - Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. - Amíci. Glória Patri. - Nimis honoráti.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Tempore Paschali:

Ant. Sancti tui, Dómine, * florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * do-

minare in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Tempore Paschali:

Ant. Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Ant. In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti, Dómine, * víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Tempore Paschali:

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

Ant. In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, *

pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam:* et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Tempore Paschali:

Ant. In velaménto clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Tempore Paschali:

Ant. Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

Ant. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et

posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Tempore Paschali:

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum Ephes. 2, 19-20

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mente lánguidas,
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum.

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES pro Apostolis

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum

Enarrat. in Psalm. 86, n. 4

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prǽdicant enim nobis et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem: - Isti sunt.

Lectio v

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet; et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatú-

rum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas; et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. - Gaudéte.

Lectio vj

Et ideo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent; quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. - Modo. Glória Patri. - Modo.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía
sancti Bedæ Venerábilis
Presbýteri
Homilia 17 in Natali
S. Benedicti

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum et in fines orbis terræ verba eórum. - Cálicem.

Lectio viij

Et justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ; alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri sancti quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. - Quorum doctrína. Glória Patri. - Quorum.

Lectio ix

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE APOSTOLORUM

TEMPORE PASCHALI

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi ut supra. [2]

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ab Ascensione autem usque ad Feriam VI ante Vigiliam Pentecostes inclusive, dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

¶ Conclusiones præcedentes, etiam in Hymno Paschále mundo gáudium ad Laudes, numquam mutantur.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio propria.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Tristes erant Apóstoli, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Antiphona in quolibet Nocturno dicuntur Psalmi ut supra extra Tempus Paschale. [5]

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Lectiones trium Nocturnorum, ut extra Tempus Paschale, cum Responsoriis sequentibus:

℟. j Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. - In mandátis.

℟. ij Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

℟. iij Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. - Mors. Glória Patri. - Mors.

IN II NOCTURNO

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

℟. iv Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

℟. v Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Feria II et V infra hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, loco præcedentis Responsorii de Tempore dicitur sequens

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. - Mors.

℟. vj Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti sunt. Glória Patri. - Repléti sunt.

IN III NOCTURNO

Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

℟. vij Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Feria III et VI infra hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, loco præcedentis Responsorii dicitur sequens

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

℟. viij Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus

Paschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. - Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. - Allelúja. Glória Patri. - Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. - Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. - Allelúja. Glória Patri. - Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Rom. 8, 28

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. - Lætítia. ℣. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Allelúja. Glória Patri. - Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi ut supra in II Vesperis. [16]

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:

Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Ab Ascensione autem usque ad Feriam VI ante Vigiliam Pentecostes inclusive, dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi, * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Completorium de Dominica. 72

COMMUNE EVANGELISTARUM

TEMPORE PASCHALI

Omnia de Communi Apostolorum Tempore Paschali [23] præter Lectiones, ut infra:

IN I NOCTURNO

Lectio j

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Cap. 1, 1-12

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. j Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. - In mandátis.

Lectio ij

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. ij Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio iij

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ

tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. iii Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. - Mors. Glória Patri. - Mors.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Lib. 1, Homilia 3, n. 1-2

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

℟. iv Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt; quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. - Testimónium.

Lectio vj

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et, ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. vj Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. - Repléti sunt. Glória Patri. - Repléti sunt.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 1-9

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 17 in Evangelia

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt; quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. br. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

Pro Confessore Pontifice:

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Pro Confessore non Pontifice: ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse intercédat.

Lectio viij

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. viij Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice:

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

EXTRA TEMPUS PASCHALE

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Jac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi; et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge,

Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi; et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Lectiones sequentes I Nocturni dicuntur in Festo Martyris Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur Lectiones Fratres: Debitóres, quæ positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum [52], cum Responsoriis tamen ut infra.

Lectio j

De Actibus Apostolorum

Cap. 20, 17-38

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum; quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis et docérem vos públice et per domos, testíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me; dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Fundátus.

Lectio ij

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ec-

clésiam Dei, quam acquisívit Sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi; et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et.

Lectio iij

Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis; quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare quam accípere. Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium; et, procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum; * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus. Glória Patri. - Et invéntus.

IN II NOCTURNO

Ant. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino.* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lu-

men vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-

mor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Lectio iv

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 233, alias 44 de Sanctis in Append., n. 1

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. - Et dedit.

Lectio v

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia; mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et, quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim, propinánte Apóstolo, bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis; et, Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis ætérnum glóriæ pondus operátur

in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Et voluntáte.

Lectio vj

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia; et, ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; et, si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. - Et corónam. Glória Patri. - Et corónam.

IN III NOCTURNO

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres lá-

queos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 26-33

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 37 in Evang., n. 1-2

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Expréssa.

Lectio viij

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit; sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Qui minas. Glória Patri. - Qui minas.

Sequens Responsorium dicitur loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. - Posuísti. Glória Patri. - Posuísti.

Lectio ix

Sed percontári libet quómodo paréntes et carnáliter propinquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prǽdicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? an simul et odísse póssumus et dilígere? Sed, si vim præcépti perpendimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur; et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat; beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cuius natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus; intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo; et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Jac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine, - Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. - Coronásti. Glória Patri. - Glória et.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. - Posuísti. ℣. Corónam de lápide pre-

tióso. - Super. Glória Patri. - Posuísti.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. - Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. - In. Glória Patri. - Magna est.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [2], sed loco ultimi dicitur

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam:* et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Volo, Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe, mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES

PRO UNO MARTYRE

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum

Sermo 21, n. 8

Príncipes persecúti sunt me gratis; et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste et non audiátur, qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. - Et dedit.

Lectio v

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum: Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictió-

nibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Et voluntáte.

Lectio vj

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exǽstuet; ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphǽam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. - Et corónam. Glória Patri. - Et corónam.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 16, 24-27

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 32 in Evang., n. 1

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in

cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Expréssa.

Lectio viij

Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur ut abnegémus nostra; hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit; sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Qui minas. Glória Patri. - Qui minas.

vel

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. - Posuísti. Glória Patri. - Posuísti.

Lectio ix

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris; quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 8

III - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 10, 34-42

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári quia pacem vénerim míttere in terram; non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía
sancti Hilári Epíscopi
Comment. in Matthæum, cap. 10

Quæ ista divísio est? inter prima enim legis præcépta accépimus: Honóra patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre fílius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque desǽviens.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Expréssa.

Lectio viij

Gládius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judícii sevéritas, et animadvérsio peccatórum. Et, hujus quidem teli nómine, novi Evangélii prædicatiónem appellátam, frequens in prophétis auctóritas est. Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio; qui gládius missus in terram est, id est prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca; quia ille, per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit; sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Qui minas. Glória Patri. - Qui minas.

vel

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. - Posuísti. Glória Patri. - Posuísti.

Lectio ix

Pergit deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sǽculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus; quia, Qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et

concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei, spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus. 8

IV - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 10, 26-32

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matthæum, cap. 10, n. 16-17 et 20-21

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet; et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed, quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. - Expréssa.

Lectio viij

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit; * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit; sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum de-

dúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Qui minas. Glória Patri. - Qui minas.

vel

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. - Posuísti. Glória Patri. - Posuísti.

Lectio ix

Nolíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor; quando, pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 8

AMEN

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

EXTRA TEMPUS PASCHALE

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum,
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone cǽlitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis; ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nunc, Redémptor, quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum

Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Lectio j

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Cap. 8, 12-19

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini; si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in ti-

móre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. - Quóniam.

Lectio ij Ibid., 28-39

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino: amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua; * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus et una fides erat in eis. - Et ídeo.

Lectio iij

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ

est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. - Et meruérunt. Glória Patri. - Et meruérunt.

IN II NOCTURNO

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Lectio iv

Sermo

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 225 in Append.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter,

serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. - Terra.

Lectio v

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prǽdicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. - Ut herédes.

Lectio vj

Sed dicit áliquis: Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum, cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. - Quóniam. Glória Patri. - Quóniam.

IN III NOCTURNO

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminus est merces eórum.

Psalmus 32

Exsultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-

minámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificá-

vit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 21, 9-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prǽlia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 35 in Evang., n. 1

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prǽlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat; bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! - Quia unus.

Lectio viij

Sed, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget

gens contra gentem et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et, per crebra mala quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. - Mercédem. Glória Patri. - Mercédem.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis ; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! - Contemnéntes. Glória Patri. - Contemnéntes.

Lectio ix

Sed, cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et, qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Omnes Sancti * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii !

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Justórum ánimæ, ut supra ad Laudes.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, justi. - Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. - Et exsultáte. Glória Patri. - Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. - Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. - In conspéctu. Glória Patri. - Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Sap. 3, 7-8

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis; et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. - Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. - In perpétuum. Glória Patri. - Justi autem.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [2], sed loco ultimi Psalmus 115 Crédidi, ut infra.

2 Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3 Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4 Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor; quóniam prióra transiérunt.

5 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est; et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam:* et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est; et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum,
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone cǽlitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martýribus múnera prǽparas?
Rubri nam flúido sánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis; ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES
PRO PLURIBUS MARTYRIBUS

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo
sancti Joánnis Chrysóstomi
Sermo 1 de Martyribus

Nemo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur; ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cælis, quorum nata-

lítia táliter celebrántur in terris; quo possímus, étiam ipsi, tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus, ut, parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. - Terra.

Lectio v

Quis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui, etsi martýrio par esse non possit; tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum prǽbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium prǽbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis prǽmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. - Ut herédes.

Lectio vj

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic, et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prǽlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. - Quóniam. Glória Patri. - Quóniam.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 6, 17-23

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba di-

scipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía
sancti Ambrósii Epíscopi
Expositio in Luc., lib. 5, n. 46

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique, ubi descéndit, invénit infírmos; in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthǽus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim, virtútibus procedéntibus, ascéndere possit ad montem; et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut, usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis; * Quia unus fuit semper spíritus in eis et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! - Quia unus.

Lectio viij

Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthǽus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. - Mercédem. Glória Patri. - Mercédem.

vel

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! - Contemnéntes. Glória Patri. - Contemnéntes.

Lectio ix

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes; quóniam ve-

strum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit; órdine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum; quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna; nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 8

III - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 1-8

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expos. in Luc., lib. 4, cap. 12

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam, sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat; sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres; quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis; * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! - Quia unus.

Lectio viij

Verum, quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi. Quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum carcerúmque umbras vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projí-

ciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. - Mercédem. Glória Patri. - Mercédem.

vel

℟. Hæc est vera fratérnitas. [65]

Lectio ix

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet, post mortem nec horum crudélitas nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália et quæ quólibet per äëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his qui occídunt corpus; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE
UNIUS AUT PLURIMORUM MARTYRUM
TEMPORE PASCHALI

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre
Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Ab Ascensione autem usque ad Feriam VI ante Vigiliam Pentecostes inclusive, etiam in aliis Hymnis ejusdem metri, nisi aliter notetur, dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus
Hymnus

Rex gloriόse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Pro uno Martyre

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut in I Vesperis.

Pro pluribus Martyribus
Hymnus

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sǽculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nunc, Redémptor, quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Antiphona in quolibet Nocturno, dicuntur Psalmi ut in Communi unius aut plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale, pro qualitate Festi. [32] vel [51]

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Lectiones I Nocturni de Communi unius aut plurimorum Martyrum extra Tempus Paschale, pro qualitate Festi. [34] vel [52]

℟. j Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. - In mandátis.

℟. br.Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. - Convertétur.

℟. iij Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. - Mors. Glória Patri. - Mors.

IN II NOCTURNO

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter Sanctos sors illórum est, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Lectio iv

Sermo
sancti Ambrósii Epíscopi
Inter opera S. Maximi, Sermo 86

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut, dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcra reseréntur; dum corpus illíus mórtuum dícimus, tepéntibus venis, súbito viguísse, horum quoque membra, jam frígida, immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam, sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ; scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris; ut, qui dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At, ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum; de quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora Sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde, cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Notas mihi fecísti vias vitæ; póssumus et nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ; ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ cum me dócuit fidem, misericór-

diam, justítiam, castitátem; his enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

IN III NOCTURNO

Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Lectiones sequentes III Nocturni dicuntur in Festo unius Martyris. In Festo autem plurimorum Martyrum Homilia in Evangelium Ego sum vitis, quæ ponitur infra, 2 loco. [77]

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 1-7

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 80 in Joann., n. 1-2

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit quod est caput Ecclésiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

¶ Feria III et VI infra Hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, loco præcedentis Responsorii dicitur sequens

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio viij

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis angu-

láris, et cétera hujúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Lectio ix

Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id quod ait: Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est; nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja; et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúja; et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre

Hymnus

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:

Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus
Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus;
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Pro uno Martyre Pontifice
Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat; beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro uno Martyre non Pontifice
Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus; intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo; et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus
Pontificibus
Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus,
qui non fuerint Pontifices
Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da

nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Item alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. - Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. - Allelúja. Glória Patri. - Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. - Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. - Allelúja. Glória Patri. - Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Rom. 8, 28

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. - Lætítia. ℣. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Allelúja. Glória Patri. - Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus: Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [2], sed loco ultimi dicitur sequens

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego ser-

vus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum Sap. 5, 1

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre
Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe, mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus
Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes términa
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi, * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES
PRO MARTYRIBUS
Tempore Paschali

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres
Epistola 8

Quibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? robur péctoris vestri et perseverántiam fídei,

quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem; nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. - Et ætérnitas.

Lectio v

Vidit admírans præséntium multitúdo cæléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prǽlium Christi: stetísse servos ejus, voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres; et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sǽviens diu plaga repetíta, quamvis, rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. - Consolábitur.

Lectio vj

O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu Sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum quantum se credit cápere qui sumit! Certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum

tuárum, benedíxit fílios tuos in te. - In die. Glória Patri. - In die.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 15, 5-11

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum; quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 81 in Joann., n. 3-4

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre, cum dixísset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum sive multum, sine illo fíeri non potest, sine quo nihil fíeri potest. Quia, etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus áfferat; tamen, nisi in vite mánserit et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset; tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. - Qui manet.

¶ Feria III et VI infra hebdomadam I et II post Octavam Paschæ, quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura occurrente cum suis Responsoriis de Tempore, loco præcedentis Responsorii dicitur sequens

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra. - Convertétur.

Lectio viij

Verum, quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii: Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet; et cólligent eum, et in ignem mittent et ardet. Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quanto gloriosióra si mánserint. Dénique, sicut de his étiam per Ezechiélem prophétam Dóminus dicit, præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit. Ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendó-

rem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. - Et sicut. Glória Patri. - Et sicut.

Lectio ix

Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo, et áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sǽculo. De mansióne namque hujus sǽculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

Te Deum laudámus. 8

PAX VOBIS

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. (T. P. Allelúja.)

Pro Doctore ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Iste Conféssor, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúja.)

¶ Tempore Paschali, sub prima tantum Antiphona (cum Allelúja) in quolibet Nocturno dicuntur omnes tres Psalmi.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Tempore Paschali:

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Cap. 3, 1-7

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habé-

bit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.) ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

De Epístola ad Titum

Cap. 1, 7-11

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem; amplecténtem eum qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt; quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. (T. P. Allelúja.) ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. - Ideo.

Lectio iij   Cap. 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum: in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex advérso est vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. (T. P. Allelúja.) ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. - Tu es. Glória Patri. - Tu es.

IN II NOCTURNO

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino.* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem,

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali:

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace, allelúja.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. (T. P. Allelúja.) ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Sermo
sancti *Máximi* Epíscopi
Homilia 78, 2
de S. Eusebio Vercellensi

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, lau-

des addidísse áliquid, decerpsísse est; síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus.

Lectio v

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus.

Lectio vj

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

IN III NOCTURNO

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in vir-

túte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Tempore Paschali:

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℟. Secúndum órdinem Melchísedech. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 9 in Evang., n. 1

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid

cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur; bene operántes pro appórtato lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij

Quis ítaque iste homo est qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui, in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste, péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit; quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est exteriórum sciéntia, exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur; uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Sed is qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est; quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in

exterióribus operántur; cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi. (T. P. Allelúja.)

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. (T. P. Allelúja.)

4 Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo. (T. P. Allelúja.)

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus,
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.
* Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári; ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, *Et ornávit eum. - Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. - Et ornávit. Glória Patri. - Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Tempore Paschali:

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. - Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. - Allelúja. Glória Patri. - Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. - Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. - Sacerdótem. Glória Patri. - Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Tempore Paschali:

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúja, allelúja. - Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. - Allelúja. Glória Patri. - Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. - Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. - In ætérnum. Glória Patri. - Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali:

℟. br. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúja, allelúja. - Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. - Allelúja. Glória Patri. - Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus, Psalmi ut in I Vesperis de Communi

Apostolorum [2], sed loco ultimi dicitur sequens

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis: * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.)

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in II Vesperis pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit, ut supra.

Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES
PRO CONFESSORE PONTIFICE

IN II NOCTURNO
Lectio iv

Sermo
sancti Máximi Epíscopi
Homilia 78, 2
de S. Eusebio Vercell.

Beáti Patris N. mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus; qui, gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem, optáto in líttore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus.

Lectio v

Quantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum

rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut, vocánti Deo ad misericórdiam, respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus.

Lectio vj

Quantos, per longam incúriam peccáti labe resolútos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 24, 42-47

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., cap. 26, n. 6

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio viij Cap. 27

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia néscitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Quod si, cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sǽculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE
PLURIUM CONFESSORUM PONTIFICUM

¶ In Festis plurium Confessorum tam Pontificum quam non Pontificum, itemque plurium tam Virginum quam non Virginum, quæ in aliqua particulari Ecclesia sub ritu Duplici I vel II classis celebrentur, Officium integrum, præter ea quæ propria habeantur, sumitur de respectivo Communi, ut infra.

In reliquis Festis, ut supra, præter ea quæ pariter habeantur propria, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti Hebdomadæ die, necnon Lectiones I Nocturni de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, juxta Rubricas; reliqua omnia pariter de respectivo Communi, ut infra.

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Hebr. 13, 7

Fratres: Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus

Inclytos Christi fámulos canámus,
Quos, fide claros nitidísque gestis,
Hac die tellus, sociáta cælo,
Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
Nésciam culpæ colúere vitam,
Donec e terris ánimus volávit
Liber ad astra.

Inde jam gaudent míseris adésse,
Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
Méntium plagis, vitiáta reddunt
Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígnis,
Usque patrónis, referátque grates;
Qui pia pergant ope nos juváre
Rebus in arctis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Exáltent Dóminum in Ecclésia plebis. (T. P. Allelúja.) ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Ego Dóminus * introdúcam vos in Sion; et dabo vobis pastóres juxta cor meum, et pascent vos sciéntia et doctrína. (T. P. Allelúja.)

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum, Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Inclytos Christi fámulos, ut in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Novit Dóminus * viam justórum, et iter impiórum períbit. (T. P. Allelúja.)

Ps. 1 Beátus vir. [80]

Ant. Beáti omnes * qui confídunt in Dómino.

Ps. 2 Quare fremuérunt Gentes. [80]

Ant. Gloriabúntur in te * omnes, qui díligunt nomen tuum, Dómine, quóniam tu benedíces justo.

Ps. 5 Verba mea. [83]

℣. Exáltent Dóminum in Ecclésia plebis. (T. P. Allelúja.) ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos

Cap. 13, 7-21

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hodie; ipse et in sǽcula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci; óptimum est enim grátia stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis, * Et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℣. Vos ergo confortámini, et non dissolvántur manus vestræ; erit enim merces óperi vestro. - Et.

Lectio ij

Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem et communiónis nolíte oblivísci; tálibus

enim hóstiis promerétur Deus. Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, et non geméntes; hoc enim non éxpedit vobis.

℟. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite et confortámini: * Omnia vestra in caritáte fiant. (T. P. Allelúja.) ℣. Quóniam vos estis presbýteri in pópulo Dei, et ex vobis pendet ánima illórum. - Omnia.

Lectio iij

Oráte pro nobis; confídimus enim quia bonam consciéntiam habémus in ómnibus bene voléntes conversári. Amplius autem déprecor vos hoc fácere, quo celérius restítuar vobis. Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis pastórem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem; fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum: cui est glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Páscite, qui in vobis est, gregem Dei, forma facti gregis ex ánimo; * Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. (T. P. Allelúja.) ℣. Deus et Pater noster exhortétur corda vestra, et confírmet in omni ópere et sermóne bono. - Et. Glória Patri. - Et.

IN II NOCTURNO

Ant. Lætámini in Dómino * et exsultáte, justi; et gloriámini, omnes recti corde. (T. P. Allelúja.)

Ps. 31 Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes. 97

Ant. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Deus.

Ps. 60 Exáudi, Deus deprecatiónem meam. 160

Ant. Lætábitur justus * in Dómino, et sperábit in eo; et laudabúntur omnes recti corde.

Ps. 63 Exáudi, Deus oratiónem meam. 232

℣. Dicant nunc qui timent Dóminum. (T. P. Allelúja.) ℟. Quóniam in sǽculum misericórdia ejus. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 29 in Ep. ad Rom., n. 5

Hómines qui pópulis præsunt, de vulgáribus rebus consuléntes, noctes diébus vigilántes adjúngunt; nos vero qui de ipso cælo certámen habémus, in ipso quoque die dormímus? Ecquis nos demum liberábit a supplício, hisce delíctis débito? Nam, si corpus trucidándum, si sexcéntæ subeúndæ mortes

essent, an non quasi ad celebritátem eo cúrrere oportéret? Hæc porro non modo pastóres, sed étiam oves áudiant, ut pastóres inde alacrióres fiant, ut magis illórum propósitum ácuant, ut ipsi nihil áliud quam obsequéntiam præbeant.

℟. Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Colábit eos quasi aurum et quasi argéntum, et erunt Dómino offeréntes sacrifícia in justítia. - Et intelléctu.

Lectio v

Ita et Paulus jussit: Obedíte præpósitis vestris, et súbditi estóte; quia ipsi vígilant pro animábus vestris, tamquam ratiónem redditúri. Cum autem dicit: Vígilant, mille dicit labóres, curas, perícula. Nam bonus pastor, et qualem Christus optat, cum innúmeris conférri potest martýribus; síquidem martyr semel propter Christum móritur, ille míllies propter gregem, si talis ille pastor fúerit, qualem decet. Qui talis enim est, quotídie mori potest. Proptérea vos, labórem cognoscéntes, cooperámini précibus, sollicitúdine, alacritáte, amicítia, ut nos vestra gloriátio, et vos nostra sitis.

℟. Suscitábo super gregem meum pastóres, et pascent eos: non formidábunt ultra et non pavébunt, * Et nullus quærétur ex número, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.) ℣. Non esúrient neque sítient, et non percútiet eos æstus et sol. - Et nullus.

Lectio vj

Ideo enim et Apostolórum Príncipi, qui plus quam álii omnes ipsum amábat, gregem commísit, prius sciscitátus si diligerétur ab ipso, ut discas hoc præ áliis ómnibus signum dilectiónis erga ipsum ab illo poni; nam hoc viríli opus habet ánimo. Hæc porro a me dicta sunt de óptimis pastóribus, non de meípso et de nostri simílibus; sed, si quis talis sit, qualis Paulus erat, qualis Petrus, qualis Móyses. Hos ítaque imitémur, et præfécti et súbditi; licet enim súbdito pro parte pastóri numerári, domi, in amícos, in domésticos, in uxórem, in fílios. Si sic nostra dispensémus, ómnia consequémur bona; quæ nos omnes adipísci contíngat grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi, quocum Patri unáque Spirítui Sancto glória, impérium, honor, nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Sit memória illórum in benedictióne, et ossa eórum

púllulent de loco suo; * Et nomen eórum permáneat in ætérnum, * Pérmanens ad fílios illórum, sanctórum virórum glória. (T. P. Allelúja.) ℣. Nam corroboravérunt Jacob, et redemérunt se in fide virtútis. - Et. Glória Patri. - Pérmanens.

IN III NOCTURNO

Ant. Dóminus non privábit * bonis eos, qui ámbulant in innocéntia. (T. P. Allelúja.)

Ps. 83 Quam diléсta. 212

Ant. Prope timéntes Dóminum * Deum salutáre ipsíus, ut inhábitet glória in terra nostra.

Ps. 84 Benedixísti, Dómine. 200

Ant. Lux orta est * justo, et rectis corde lætítia.

Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra. 140

℣. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justítiam. (T. P. Allelúja.) ℟. Et Sancti tui exsúltent. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 13, 33-37

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vidéte, vigiláte et oráte: nescítis enim quando tempus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Marc., lib 4, in cap. 13

Perspícue osténdit Dóminus quare díxerit: De die autem illo vel hora nemo scit, neque Angeli in cælo, neque Fílius, nisi Pater: quia non expédiat scire Apóstolis, ut péndulæ exspectatiónis incérto semper eum credant esse ventúrum, quem ignórant quando ventúrus sit. Et non dixit: Quia nescímus qua hora Dóminus ventúrus sit; sed, Nescítis. Præmissóque patrisfamílias exémplo, cur retíceat consummatiónis diem, manifèstius docet, dicens: Vigiláte ergo, nescítis enim quando Dóminus véniat, sero, an média nocte, an galli cantu, an mane; ne, cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes.

℟. Beáti qui custódiunt judícium, * Et fáciunt justítiam in omni témpore. (T. P. Allelúja.) ℣. Deus judícii Dóminus: beáti omnes qui exspéctant eum. - Et fáciunt.

Lectio viij

Homo autem, qui péregre proféctus relíquit domum suam, haud dúbium quin Christus sit, qui, ad Patrem post resurrectiónem victor ascéndens, Ecclésiam corporáliter relíquit; quam tamen num-

quam divínæ præsídio præséntiæ destítuit, manens in illa ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi. Carnis enim locus próprie terra est, quæ velut ad peregrína ducta est, cum per Redemptórem nostrum in cælo est collocáta. Dedit autem servis suis potestátem cujúsque óperis: quia fidélibus suis, concéssa Sancti Spíritus grátia, facultátem tríbuit bonis opéribus serviéndi. Janitóri quoque præcépit ut vigiláret; quia órdini pastórum ac rectórum spiritálium commíssæ sibi Ecclésiæ curam sollérti observántia jubet impéndere.

℟. Vigiláte ergo, nescítis enim quando Dóminus domus véniat; * Ne, cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes. (T. P. Allelúja.) ℣. Quod autem vobis dico, ómnibus dico: Vigiláte. - Ne. Glória Patri. - Ne.

Lectio ix

Quod autem vobis dico, ómnibus dico: Vigiláte. Non Apóstoli tantum et successóres eórum, rectóres nimírum Ecclésiæ, sed et omnes vigiláre præcípimur. Univérsi jánuas córdium nostrórum, ne hostis antíquus mala suggeréndo irrúmpat, instánter serváre jubémur. Ne nos dormiéntes Dóminus véniens invéniat, sédulo sínguli præcavére debémus. Unusquísque enim pro se reddet ratiónem Deo. Vígilat autem, qui ad aspéctum veri lúminis mentis óculos apértos tenet. Vígilat, qui servat operándo quod credit. Vígilat, qui a se torpóris et negligéntiæ ténebras repéllit. Hinc étenim Paulus dicit: Evigiláte, justi, et nolíte peccáre. Hinc rursus ait: Hora est jam nos de somno súrgere.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Custodiérunt * elóquium tuum, Dómine, et pactum tuum servavérunt. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Audítam fecérunt * vocem magnam in memóriam coram Deo. (T. P. Allelúja.)

3 Obtulérunt holocáusta * cum lætítia, et sacrifícium salutáris et laudis. (T. P. Allelúja.)

4 Benedícite, * sacerdótes Dómini, Dómino; laudáte et superexaltáte eum in sæcula. (T. P. Allelúja.)

5 Glóriam ipsórum * Dóminus in gentem eórum ætérnam fecit. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Hebr. 13, 7

Fratres: Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus

Plenis resúltet vócibus
Lætum diéi cánticum:
Ad lucis ortum, cóncinat
Chorus beátos Præsules.

En pro gregis custódia
Nullos labóres négligunt,
Tutántur illum, sánius
Impertiéntes pábulum.

Arcent lupos, e fínibus
Procul latrónes éxigunt,
Replent oves pinguédine,
Ovíle numquam déserunt.

Tot nunc potíti gáudiis,
O vos, sacráti Præsules,
Nobis rogáte grátiam
Apud tribúnal júdicis.

* Perpes tibi laus, glória
Sit, Christe, Rex piíssime,
Cum Patre et almo Spíritu
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári. (T. P. Allelúja.) ℟. Et Sancti ejus exsultatióne exsultábunt. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Vidéte, vigiláte et oráte; * nescítis enim quando Dóminus domus véniat. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui nos beatórum N. et N. Confessórum tuórum atque Pontíficum confessiónibus gloriósis circúmdas et prótegis: da nobis, et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, beatórum N. et N. Confessórum tuórum atque Pontíficum contínua protectióne custódi: ut, sicut illos pastorális sollicitúdo gloriósos réddidit; ita nos eórum intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Mementóte, ut supra ad Laudes.

℟. br. Exáltent Dóminum * In ecclésia plebis. - Exáltent. ℣. Et in cáthedra seniórum laudent eum. - In ecclésia. Glória Patri. - Exáltent.

℣. Dicant nunc qui timent Dóminum. ℟. Quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Tempore Paschali:

℟. br. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis, * Allelúja, allelúja. - Exáltent. ℣. Et in cáthedra seniórum laudent eum. - Allelúja. Glória Patri. - Exáltent.

℣. Dicant nunc qui timent Dóminum, allelúja. ℟. Quóniam in sǽculum misericórdia ejus, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Hebr. 13, 15

Per ipsum ergo Jesum offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum la-

biórum confitentium nómini ejus.

℟. br. Dicant nunc * Qui timent Dóminum. - Dicant. ℣. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. - Qui. Glória Patri. - Dicant.

℣. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

Tempore Paschali:

℟. br. Dicant nunc qui timent Dóminum, * Allelúja, allelúja. - Dicant. ℣. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. - Allelúja. Glória Patri. - Dicant.

℣. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justítiam, allelúja. ℟. Et Sancti tui exsúltent, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Hebr. 13, 17

Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. br. Sacerdótes tui, Dómine, * Induántur justítiam. - Sacerdótes. ℣. Et Sancti tui exsúltent. - Induántur. Glória Patri. - Sacerdótes.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári. ℟. Et Sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Tempore Paschali:

℟. br. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justítiam, * Allelúja, allelúja. - Sacerdótes. ℣. Et Sancti tui exsúltent. - Allelúja. Glória Patri. - Sacerdótes.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári, allelúja. ℟. Et Sancti ejus exsultatióne exsultábunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter ultimum Psalmum, cujus loco dicitur Psalmus 131 Meménto, Dómine, David, ut in II Vesperis de Communi Confessoris Pontificis. [90]

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári. (T. P. ℟. Allelúja.) Et Sancti ejus exsultatióne exsultábunt. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Qui docti fúerint, * fulgébunt quasi splendor firmaménti; et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES

PRO PLURIBUS CONFESSORIBUS PONTIFICIBUS

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 44, 1-15

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitá-

tem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis, * Et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℣. Vos ergo confortámini, et non dissolvántur manus vestræ; erit enim merces óperi vestro. - Et.

Lectio ij

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint, et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite et confortámini: * Omnia vestra in caritáte fiant. (T. P. Allelúja.) ℣. Quóniam vos estis presbýteri in pópulo Dei, et ex vobis pendet ánima illórum. - Omnia.

Lectio iij

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Páscite, qui in vobis est, gregem Dei, forma facti gregis ex ánimo; * Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. (T. P. Allelúja.) ℣. Deus et Pater noster exhortétur corda vestra, et confírmet in omni ópere et sermóne bono. - Et. Glória Patri. - Et.

COMMUNE DOCTORUM

Omnia de Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis [79] vel [109], juxta qualitatem Festi, præter sequentia:

Ad Magnificat in utrisque Vesperis Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Doctoris, Antiphona in utrisque Vesperis et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis, pro qualitate Festi.

IN I NOCTURNO

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 39, 1-14

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.) ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fe-

cit illum Dóminus créscere in plebem suam. (T. P. Allelúja.) ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. - Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. (T. P. Allelúja.) ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. (T. P. Allelúja.) ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. - Tu es. Glória Patri. - Tu es.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum, * Et invéntus est in número Sanctórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus. Glória Patri. - Et invéntus.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9, n. 15

Qui, post Oríonas, Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. - Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi

claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit.

Lectio v

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris, sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis ne pluant super eam imbrem; atque hoc quod paulo ante protúlimus: Quam ob rem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. - Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas paradísi.

Lectio vj

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam

mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Ipse. Glória Patri. - Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De Sermone Domini in monte, lib. 1, cap. 6

Osténdit Dóminus fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est. [108]

Lectio viij

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum,, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. (T. P. Allelúja.) ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen

mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines qui sunt in mundo vel díligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita; id est fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 8

II - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., cap. 4, n. 10

Vos estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæénda dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse.

Lectio viij

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres; immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nun-

cupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. (T. P. Allelúja.) ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum, quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne, infatuáti, nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et, projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus. 8

III - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homil. 15 in Matth.

Atténdite quid díxerit: Vos estis sal terræ; per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse.

Lectio viij

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi cor-

rúptam; et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. (T. P. Allelúja.) ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. - Et implévit. Glória Patri. - Et implévit.

Lectio ix

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam; neque enim fíeri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed, ante renováta sibíque trádita atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. (T. P. Allelúja.)

Pro Doctore ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Iste Conféssor, ut supra in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúja.)

* Tempore Paschali, sub prima tantum Antiphona (cum Allelúja) in quolibet Nocturno dicuntur omnes tres Psalmi.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Tempore Paschali:

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eam. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 31, 8-11

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo et perféctus est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constí-

tuam: * Intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.) ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

Cap. 32, 18-20, 28; 33, 1-3

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. (T. P. Allelúja.) ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij

Cap. 34, 14-20

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum: protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus. Glória Patri. - Et invéntus.

IN II NOCTURNO

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino,* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quó-

niam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali:

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace, allelúja.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. (T. P. Allelúja.)
℟. Et lingua ejus loquétur judícium. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Sermo

sancti Joánnis Chrysóstomi

Oratio de S. Philogonio

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit.

Lectio v

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Quam ob rem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

IN III NOCTURNO

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam

et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Tempore Paschali:

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. (T. P. Allelúja.) ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 13 in Evang., n. 1-3

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint

lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum, per bona ópera, próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T.P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse.

Lectio viij

Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si, aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat; pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem

sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

3 Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. (T. P. Allelúja.)

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem. (T. P. Allelúja.)

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Jesu, coróna célsior
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium:

Da supplicánti cœ́tui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dǽmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

* Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sǽculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, *Et ornávit eum. - Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. - Et ornávit. Glória Patri. - Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Tempore Paschali:

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. - Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. - Allelúja. Glória Patri. - Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. - Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. - Meditábitur. Glória Patri. - Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Tempore Paschali:

℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. - Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. - Allelúja. Glória Patri. - Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. - Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. - In corde. Glória Patri. - Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali:

℟. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúja, allelúja. - Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. - Allelúja. Glória Patri. - Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illum regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. (T. P. Allelúja.)

Pro Doctore ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES
PRO CONFESSORE NON PONTIFICE

IN I NOCTURNO
Lectio j

De libro Sapiéntiæ
Cap. 4, 7-20; 5, 1-5

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi, explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.) ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. - Intra.

Lectio ij

Pópuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália, quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. (T. P. Allelúja.) ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. - Et florébit.

Lectio iij

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et

præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. - Et invéntus. Glória Patri. - Et invéntus.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ
Lib. 10, n. 48 et 51

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est: cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre: quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis miréntur; quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas, nómine palliáta, dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. - Et dedit.

Lectio v

At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem ver-

bis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possésssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. - Et ad portas.

Lectio vj

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat; honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntia ǽfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit; mentem semper ad patiéntiam prǽparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat; afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et, inquisítus, quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. - Quia. Glória Patri. - Quia.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 32-34

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Luc., lib. 4

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia vidélicet Ecclésiam suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum re-

gnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quǽrere prǽcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T.P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse.

Lectio viij

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE ABBATUM

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [111] præter Orationem et Lectiones III Nocturni, ut infra.

Oratio

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Comment. in Matth., lib. 3

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te; fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis prǽmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse.

Lectio viij

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres aut soróres, aut patrem aut matrem, aut uxó-

rem aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sǽculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo; ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 8

II - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 69, alias 10 de verbis Domini, cap. 1-2

Veníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte

qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T.P. Allelúja.) ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. - Ipse.

Lectio viij

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus. 8

III - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali S. Benedicti Biscopii

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum. |130|

Lectio viij

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi vestri. |130|

Lectio ix

Verum, his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres aut soróres, aut patrem aut matrem, aut uxórem aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE
PLURIUM CONFESSORUM NON PONTIFICUM

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Eccli. 2, 7-8

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam ejus; et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi; et non evacuábitur merces vestra.

Hymnus

Inclytos Christi fámulos canámus,
Quos, fide claros nitidísque gestis,
Hac die tellus, sociáta cælo,
Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
Nésciam culpæ coluére vitam,
Donec e terris ánimus volávit
Liber ad astra.

Inde jam gaudent míseris adésse,
Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
Méntium plagis, vitiáta reddunt
Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígnis
Usque patrónis, referátque grates;
Qui pia pergant ope nos juváre
Rebus in arctis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Qui sperant in Dómino, * mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient. (T. P. Allelúja.)

Oratio ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Inclytos Christi fámulos, ut in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Antiphonæ cum Psalmis trium Nocturnorum ut in Communi

plurium Confessorum Pontificum. [96]

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De libro Ecclesiástici

Cap. 2, 7-13

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam ejus; et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi; et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; et illuminabúntur corda vestra. Respícite, fílii, natiónes hóminum, et scitóte quia nullus sperávit in Dómino et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus et derelíctus est? aut quis invocávit eum et despéxit illum? Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta, et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritáte.

℟. Dilígite Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam veritátem requíret Dóminus: viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * Omnes qui sperátis in Dómino. (T. P. Allelúja.) ℣. Crédite in Dómino Deo vestro, et secúri éritis. - Omnes.

Lectio ij Ibid., 18-23

Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; et qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei; et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda sua, et in conspéctu illíus sanctificábunt ánimas suas. Qui timent Dóminum, custódiunt mandáta illíus, et patiéntiam habébunt usque ad inspectiónem illíus, dicéntes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, et non in manus hóminum. Secúndum enim magnitúdinem ipsíus, sic et misericórdia illíus cum ipso est.

℟. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi; * Quóniam donum et pax est eléctis ejus. (T. P. Allelúja.) ℣. Servíte Dómino in veritáte, et inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi. - Quóniam.

Lectio iij Cap. 34, 14-20

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit et non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima

ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum: protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos; dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Dóminus voluntátem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet, * Et salvos fáciet eos: * Custódit Dóminus omnes diligéntes se. (T. P. Allelúja.) ℣. Oculi enim Dómini contemplántur univérsam terram, et præbent fortitúdinem his, qui corde perfécto credunt in eum. - Et. Glória Patri. - Custódit.

IN II NOCTURNO

℣. Oculi Dómini super metuéntes eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
Sermo 5
in Festo Omnium Sanctorum, n. 9-11

Erit cum vénerit Christus, dilectíssimi, nec mors ejus ultra annuntiábitur, ut sciámus quóniam ipsi quoque mórtui sumus, et cum eo abscóndita est vita nostra. Apparébit caput gloriósum, et cum eo membra glorificáta fulgébunt, cum vidélicet reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum glóriæ cápitis, quod est ipse. Hanc ergo glóriam tota et tuta ambitióne concupiscámus, ne forte audiámus et nos: Quia glóriam quæ ab ínvicem est, quæritis; et glóriam quæ a solo Deo est, non vultis. Sane, ut eam nobis speráre líceat et ad tantam beatitúdinem aspiráre, summópere nobis desideránda sunt suffrágia quoque Sanctórum, ut quod possibílitas nostra non óbtinet, eórum nobis intercessióne donétur.

℟. Fílii Sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo. (T. P. Allelúja.) ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. - Quam. Deus.

Lectio v

Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei. Nostis ipsi perículum nostrum, nostis figméntum nostrum, nostis ignorántiam nostram et dolos adversariórum, nostis eórum ímpetus, et nostram fragilitátem. Vobis enim loquor, qui in eádem tentatióne fuístis; qui

eósdem superástis conflíctus, eósdem láqueos evasístis; qui didicístis ex his quæ passi estis, compassiónem. Confído équidem et de Angelis, quod nec ipsi suam visitáre spéciem dedignéntur, máxime quia scriptum est: Visitábis spéciem tuam, et non peccábis. Céterum, etsi de eis mihi árbitror præsuméndum ob spirituális substántiæ et rationális formæ similitúdinem; amplióri tamen fidúcia ad eos mihi reor uténdum, quos habére me nóverim et in ipsa humanitáte consórtes, ut opórteat eos familiárius et speciálius miseréri ossi de óssibus suis, et carni de carne sua.

℟. Deus, bráchium eórum non salvávit eos; sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui; * Quóniam complacuísti in eis. (T. P. Allelúja.) ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. -. Quóniam.

Lectio vj

Dénique, transeúntes ex mundo ad Patrem, sancta nobis pígnora reliquérunt. Apud nos síquidem córpora eórum in pace sepúlta sunt, quorum nómina vivent in sǽculum, id est quorum numquam glória sepeliétur. Hæc ígitur nostra et eórum cohæréntia est, ut nos congratulémur eis, ipsi compatiántur nobis; nos devóta meditatióne regnémus in eis, ipsi in nobis et pro nobis mílitent pia interventióne. Nec est quod de eórum pia erga nos sollicitúdine dubitémus, quandóquidem non consummándi sine nobis, exspéctant nos usque dum retribuátur nobis; ut, vidélicet in novíssimo die magno festivitátis, ómnia simul in virum perféctum cum suo tam excélso cápite membra concúrrant, et laudétur cum hereditáte sua Jesus Christus Dóminus noster, qui est super ómnia benedíctus et laudábilis, et gloriósus in sǽcula. Amen.

℟. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. (T. P. Allelúja.) ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. - Et nomen. Glória Patri. Et nomen.

IN III NOCTURNO

℣. Accédite ad eum, et illuminámini. (T. P. Allelúja.)
℟. Et fácies vestræ non confundéntur. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ

ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 108, n. 1-2

Audístis modo Evangélium quid monúerit nos, cautos nos fáciens, et volens esse expedítos et parátos ad exspectánda novíssima; ut post novíssima quæ sunt in hoc sæculo metuénda, succédat réquies quæ non habet finem. Beáti qui partícipes facti fúerint! Erunt autem tunc secúri, qui modo non sunt secúri; et íterum tunc timébunt, qui modo timére nolunt. Ad hanc exspectatiónem et propter hanc spem Christiáni facti sumus. Nonne spes nostra non est de hoc sæculo? Non amémus sæculum.

℟. Qui timet Dóminum excípiet doctrínam ejus; * Et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. (T. P. Allelúja.) ℣. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. - Et qui vigiláverint.

Lectio viij

Ab amóre sǽculi hujus vocáti sumus, ut áliud sǽculum sperémus et diligámus. In hoc abstinére nos debémus ab ómnibus illícitis concupiscéntiis, hoc est lumbos accínctos habére debémus; et fervére et lucére in opéribus bonis, hoc est lucérnas ardéntes habére. Dixit enim ipse Dóminus discípulis suis álio loco Evangélii: Nemo accéndit lucérnam, et ponit eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Et ut osténderet unde dicébat, subjécit et ait: Sic lúceat lumen vestrum coram homínibus, ut vídeant bona facta vestra, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúja.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. - Et vos. Glória Patri. - Et vos.

Lectio ix

Ideo lumbos nostros accínctos esse vóluit, et lucérnas ardéntes. Quid est, lumbos accínctos? Declína a malo. Quid est lucére? quid est lucérnas ardéntes habére? Hoc est: Et fac bonum. Quid est quod adjúnxit et ait: Et vos símiles estóte homínibus exspectántibus dóminum suum, quando véniat a núptiis; nisi quod in illo Psalmo séquitur: Inquíre pacem, et séquere eam? Hæc tria, hoc est abstinéntia a malo, et operátio boni, et spes præmii ætérni, commemoráta sunt in Actibus Apostolórum, ubi scriptum

est quia docébat eos Paulus de continéntia, de justítia, et spe vitæ ætérnæ.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Justi fulgébunt * sicut sol in regno Patris eórum. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Grátia Dei * et misericórdia est in Sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. (T. P. Allelúja.)

3 Ideo accípient * regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini. (T. P. Allelúja.)

4 Benedícite, * Sancti et húmiles corde, Dómino; laudáte et superexaltáte eum in sǽcula. (T. P. Allelúja.)

5 Gaudéte et exsultáte, * quóniam merces vestra copiósa est in cælis. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 2, 7-8

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam ejus; et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi; et non evacuábitur merces vestra.

Hymnus

Beáta cæli gáudia,
Confessiónis prǽmium,
Christi o fidéles ásseclæ,
Jam possidétis áffatim.

Laudes benígnis áuribus
Audíte, quas effúndimus
Nos éxsules de pátria
Vobis sacráto cántico.

Amóre Christi pérciti
Crucem tulístis ásperam,
Obediéntes, ímpigri
Et caritáte férvidi.

Sprevístis artes dǽmonum,
Sævúmque avérni príncipem;
Christum faténdo móribus,
Migrástis inter sídera.

Jam nunc potíti glória
Adéste votis ómnium,
Ardénter exoptántium
Exémpla vestra prósequi.

Ut, Christe, Rex piíssime,
Horum precátu, nóxia
Nobis remíttas crímina,
Clamámus ore súpplici.

* Sit laus, honor, sit glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. (T. P. Allelúja.) ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Beáti servi illi, * quos, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum N. et N. Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum

Alia Oratio

Deus, qui nos beatórum N. et N. Confessórum tuórum méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eos benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 2, 7-8

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam ejus; et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi; et non evacuábitur merces vestra.

℟. br. Firmaméntum est Dóminus * Timéntibus eum. - Firmaméntum. ℣. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. - Timéntibus. Glória Patri. - Firmaméntum.

℣. Oculi Dómini super metuéntes eum. ℟. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Tempore Paschali:

℟. br. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, * Allelúja, allelúja. - Firmaméntum. ℣. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. - Allelúja. Glória Patri. - Firmaméntum.

℣. Oculi Dómini super metuéntes eum, allelúja. ℟. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 2, 9-10

Qui timétis Dóminum, speráte in illum; et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; et illuminabúntur corda vestra.

℟. br. Oculi Dómini * Super metuéntes eum. - Oculi. ℣. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus. - Super. Glória Patri. - Oculi.

℣. Accédite ad eum, et illuminámini. ℟. Et fácies vestræ non confundéntur.

Tempore Paschali:

℟. br. Oculi Dómini super metuéntes eum, * Allelúja, allelúja. - Oculi. ℣. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus - Allelúja. Glória Patri. - Oculi.

℣. Accédite ad eum, et illuminámini, allelúja. ℟. Et fácies vestræ non confundéntur, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 2, 11

Respícite, fílii, natiónes hóminum; et scitóte quia nullus sperávit in Dómino et confúsus est.

℟. br. Accédite ad eum, * Et illuminámini. - Accédite. ℣. Et fácies vestræ non confundéntur. - Et illuminámini. Glória Patri. - Accédite.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et

habitábunt recti cum vultu tuo.

Tempore Paschali:

℟. br. Accédite ad eum, et illuminámini, * Allelúja, allelúja. - Accédite. ℣. Et fácies vestræ non confundéntur. - Allelúja. Glória Patri. - Accédite.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo Dómine, allelúja. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus: Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capitulum Metuéntes Dóminum, ut supra.

Hymnus

Inclytos Christi fámulos canámus,
Quos, fide claros nitidísque gestis,
Hac die tellus, sociáta cælo,
Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
Nésciam culpæ coluére vitam,
Donec e terris ánimus volávit
Liber ad astra.

Inde jam gaudent míseris adésse,
Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
Méntium plagis, vitiáta reddunt
Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígnis
Usque patrónis, referátque grates;
Quia pia pergant ope nos juváre
Rebus in arctis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine. (T. P. Allelúja.) ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. A sǽculo non audiérunt, * neque áuribus percepérunt; óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

COMMUNE UNIUS VIRGINIS

IN I VESPERIS

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominaáre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. (T. P. Allelúja.)

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. (T. P. Allelúja.)

Ant. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes no-

stri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. (T. P. Allelúja.)

Ant. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum. (T. P. Allelúja.)

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem. (T. P. Allelúja.)

Capitulum 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

In I Vesperis dicitur:

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.)
℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

In II Vesperis dicitur:

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

In utrisque Vesperis:

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Oratio ut ad Laudes.
Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Pro Virgine Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Pro Virgine non Martyre
Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúja.)

¶ Tempore Paschali sub prima tantum Antiphona (cum Allelúja) in quolibet Nocturno dicuntur tres Psalmi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine dicitur:
Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine dicitur:
Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Tempore Paschali:

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.)
℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 7, 25-40

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem; solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; prǽterit enim figúra hujus mundi.

Pro Virgine Martyre

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. (T. P. Allelúja.) ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. - Et cum Angelis.

Pro Virgine non Martyre

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; *

Quia concupívit Rex spéciem tuam. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Quia.

Lectio ij

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo; qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu; quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Proptérea.

Lectio iij

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat: non peccat si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. - Inténde. Glória Patri. - Inténde.

IN II NOCTURNO

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.(T. P. Allelúja.)

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes,

et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

Tempore Paschali:

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. (T. P. Allelúja.) ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Sermo
sancti Ambrósii Epíscopi
Lib. 1 de Virg., cap. 3, n. 10, 11

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia et in Martyribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Hæc nubes, áëra, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum; proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud quóniam, Quæ non nubent neque nubéntur, erunt sicut Angeli in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus* Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. (T. P. Allelúja.)

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur tibi. Glória Patri. - Afferéntur tibi.

IN III NOCTURNO

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Tempore Paschali:

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúja.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. (T. P. Allelúja.) ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 12 in Evang., n. 1

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre; sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut, et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et, quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum, * Et, veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. (T. P. Allelúja.) ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. - Et, veniénte.

Lectio viij

Sed prius quæréndum nobis est quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce. Glória Patri. - Ecce.

Lectio ix

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In

qua, quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt; hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque qui corpus per abstinéntiam afflígunt; sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Hæc est Virgo sápiens,* quam Dóminus vigilántem invénit. (T. P. Allelúja.)

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. (T. P. Allelúja.)

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. (T. P. Allelúja.)

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem. (T. P. Allelúja.)

Capitulum 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant:

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. (T. P. Allelúja.)

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Qui gloriátur, ut supra ad Laudes.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Et pulchritúdine. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali:

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Allelúja. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Deus. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali:

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Allelúja. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD NONAM

Capitulum

Pro Virgine Martyre

Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. In-

vocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre
Sap. 4, 1

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est et apud hómines.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Et præelégit. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali:

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. - Elégit eam. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Allelúja. Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.) ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES
PRO VIRGINIBUS

IN I NOCTURNO

Pro Virgine Martyre dicuntur etiam ut infra:

Lectio j
De libro Ecclesiástici
Cap. 51, 1-17

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo; quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam; de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me; a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta; de altitúdine véntris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii; a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. (T. P. Allelúja.)

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. - Et cum Angelis.

Lectio ij

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt; quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Propterea.

Lectio iij

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. - Inténde. Glória Patri. - Inténde.

IN II NOCTURNO

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes:

Lectio iv

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum

Num. 3-5

Nunc nobis ad vírgines sermo est; quarum, quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte; non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ

vindicémus; sed quod, ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Neque inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et, a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuídam, nisi Dómino suo stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur: Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prǽterit: sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornaméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Afferéntur tibi. Glória Patri. - Afferéntur tibi.

IN III NOCTURNO

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, ut infra in Communi non Virginum [185], cum Responsoriis, ut infra. [158]

III - ALIA HOMILIA

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 19, 3-12

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisǽi, tentántes eum et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 62 in Matth., Cap. 19, n. 3

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum. * Et, veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. (T. P. Allelúja.) ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. - Et, veniénte.

Lectio viij

Id autem hoc fere modo confírmat: Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. (T. P. Allelúja.) ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce. Glória Patri. - Ecce.

Lectio ix

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat, eo ipso quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE PLURIUM VIRGINUM

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in Communi unius Virginis. [140]

Capitulum

Pro Virginibus et Martyribus
2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Pro Virginibus tantum
1 Cor. 7, 25

Fratres: De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Deus meus, impollúta via ejus. ℟. Protéctor est ómnium sperántium in se.

Ad Magnif. Ant. Ego Dóminus * dabo eis nomen mélius a fíliis et filiábus: nomen sempitérnum dabo eis, quod non períbit.

In II Vesperis dicitur

℣. Vírgines laudent nomen Dómini. ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Ad Magnif. Ant. Casta generátio * in perpétuum coronáta triúmphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens.

Oratio ut ad Laudes.
Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum, Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Vox sonat Sponsi: Diutúrna cessit
Nunc hiems, tristes abiére nimbi,
Ver adest, flores rédolent: parátæ
Súrgite, Sponsæ.

Obviam Jesu properáte ovántes,
Vírgines: vestrum caput ipse cinget
Líliis; secum thálamo recéptas
Ipse beábit.

Vos enim nullus labor hoc in orbe
Térruit, Sponsi mémores amántis;
Hujus et causa tolerástis ultro
Aspera quæque.

¶ Sequens stropha * omittitur in Officio Virginum non Martyrum; atque statim subduntur reliquæ duæ strophæ et Conclusio.

* Ipse, qui vobis móriens supérnas
Addidit vires, simul edomáre
Córporis sexum dedit, et cruéntas
Víncere pugnas.

Hinc fidem Christo, semel obligátam,
Usque servástis; rutilátque vestra
Impigre lampas, nihil imbre et atris
Victa procéllis.

Terra nunc vobis patet, unde curæ
Exsulant omnes, ubi nil opácat
Límpidi cæli fáciem, perénnis
Sol ubi fulget.

Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus. omni
Témporis ævo.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Dómine, * ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Ps. 5 Verba mea. 84

Ant. Lætábimur * in salutári tuo, Dómine; et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Ps. 19 Exáudiat te Dóminus. 81

Ant. Hæc est generátio * quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Ps. 23 Dómini est terra. 89

℣. Deus meus, impollúta via ejus. ℟. Protéctor est ómnium sperántium in se.

¶ In Officio plurium Virginum et Martyrum, Lectiones I et II Nocturni dicuntur etiam ut in hoc Communi assignantur 2 loco [168], quæ omnino pro iis sumi debent, si nulla earum fuerit conjugio destinata; et pariter de 2 loco sumi possunt Lectiones III Nocturni in Officio tum Virginum et Martyrum, tum Virginum tantum.

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 7, 25-40

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; prætérit enim figúra hujus mundi.

Pro Virginibus et Martyribus Responsoria I Nocturni semper sumuntur de 2 loco. [168]

Pro Virginibus tantum, ut hic notatur:

℟. Nolíte dilígere mundum, neque ea quæ in mundo sunt; * Quóniam et mundus transit et concupiscéntia ejus. ℣. Hoc tantum diligentíssime præcavéte, ut diligátis Dóminum, Deum vestrum. - Quóniam.

Lectio ij

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico; non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Membra vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri: * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. - Glorificáte.

Lectio iij

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens ne-

cessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Deus per Christum máxima et pretiósa nobis promíssa donávit, * Ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ. ℣. Fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. - Ut per hæc. Glória Patri. - Ut per hæc.

IN II NOCTURNO

Ant. Delectavérunt te, * Deus, fíliæ regum in honóre tuo.

Psalmi II et III Nocturni sumuntur de Communi unius Virginis [146] et [150].

Ant. Dóminus virtútum * nobíscum, suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

℣. Afferéntur Vírgines in lætítia et exsultatióne. ℟. Adducéntur in templum Regis.

Lectio iv
Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 161, alias 18
de verbis Apostoli, n. 11-12

Lícita sunt matrimónia, nihil ámplius requirátis. Non enim grande onus impósitum est. Virgínibus major amor impósuit majus onus. Vírgines quod licébat noluérunt, ut plus placérent ei cui se devovérunt. Ambiérunt illam majórem pulchritúdinem cordis sui. Quid jubes, tamquam dícerent, quid jubes? Amándo te, plus fácimus quam jubes. De virgínibus, ait Apóstolus, præcéptum Dómini non hábeo. Ergo quare hoc fáciunt? Consílium autem do. Illæ autem amántes, quibus terrénæ núptiæ viluérunt, usque ádeo acceptavérunt præcéptum, ut non recusárent consílium; ut plus placérent, plus se ornavérunt.

℟. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte: immortális est enim memória illíus, * Quóniam et apud Deum nota est et apud hómines. ℣. Cum præsens est, imitántur illam; et desíderant eam, cum se edúxerit. - Quóniam.

Lectio v

Córporis enim hujus, id est, exterióris hóminis ornaménta quanto magis appetúntur, tanto sunt interióris majóra detriménta; quanto au-

tem minus appetúntur ornaménta exterióris hóminis, tanto magis móribus pulchris homo intérior adornátur. Unde dicit et Petrus: Ornántes se non in tortis crínibus. Cum enim dixísset, Ornántes se, quid áliud a carnálibus quam visibília ista ornaménta putaréntur? Contínuo tulit cogitatióni quod cupíditas inquirébat: Non, inquit, in tortis crínibus, neque auro, vel margarítis, vel veste pretiósa; sed ille abscónditus cordis homo, qui est ante Deum dives. Neque enim Deus divítias daret exterióri hómini, et ínopem relínqueret interiórem: dedit invisíbili divítias invisíbiles, et invisíbilem ornávit invisibíliter.

℟. Oleum effúsum nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te: * Trahe me; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. ℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. - Trahe me.

Lectio vj

His ornaméntis studéntes Dei puéllæ, sanctæ Vírgines, nec quod licébat appetiérunt, nec quod cogebántur consensérunt. Multæ enim étiam paréntum suórum contrários conátus igne supérni amóris superavérunt. Irátus est pater, plorávit mater: non curávit illa, cui ante óculos versabátur Speciósus forma præ fíliis hóminum. Ei quippe se ornári desiderávit, ut tota ejus curam géreret: quia quæ nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo viro pláceat; quæ autem innúpta est, cógitat quæ sunt Dei, quómodo pláceat Deo. Vidéte quid sit amáre. Non dixit: Cógitat ne damnétur a Deo. Adhuc enim iste timor ille servílis est, custos quidem malórum, ut abstíneant se a malis, et abstinéndo digni sint ad se admíttere caritátem. Sed illæ non cógitant quemádmodum non puniántur a Deo, sed quómodo pláceant Deo, pulchritúdine interióre, decóre occúlti hóminis, decóre cordis.

℟. Impleat Deus omne desidérium vestrum, * Secúndum divítias suas in glória, in Christo Jesu. ℣. Ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo. - Secúndum. Glória Patri. - Secúndum.

IN III NOCTURNO

Ant. Cantáte Dómino, * et benedícite nómini ejus; annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ant. Audívit * et lætáta est Sion; et exsultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine.

Ant. Cantáte Dómino * cánticum novum, quia mirabília fecit.

Pro non Virginibus loco præcedentis Antiphonæ dicitur sequens

Ant. Cantáte, * et exsultáte, et psállite; jubiláte in conspéctu Regis Dómini.

℣. In nómine tuo, Dómine, exsultábunt tota die. ℟. Et in justítia tua exaltabúntur.

¶ Sequentes Lectiones III Nocturni sumi etiam possunt in Officio Virginum et Martyrum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., cap. 27, n. 4-5

Lámpades ígitur, animárum splendéntium lumen est, quæ sacraménto baptísmi splenduérunt. Oleum, boni óperis est fructus. Vasa, humána sunt córpora, intra quórum víscera thesáurus bonæ consciéntiæ recondéndus est. Vendéntes sunt hi, qui, misericórdia fidélium indigéntes, reddunt ex se petíta commércia, indigéntiæ suæ scílicet satietáte, boni óperis nostri consciéntiam veneúntes. Hæc enim indeféssi lúminis copiósa matéries est, quæ misericórdiæ frúctibus et eménda est et recondénda. Núptiæ, immortalitátis assúmptio est, et inter corruptiónem et incorruptiónem ex nova societáte conjúnctio.

℟. Magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis; * Hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. ℣. Estóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. - Hæc.

Lectio viij

Mora Sponsi, pœniténtiæ tempus est. Exspectántium somnus, credéntium quies est, et in pœniténtiæ témpore mors temporária universórum. Nocte média clamor, cunctis ignorántibus tubæ vox est, Dómini præcedéntis advéntum, et univérsos, ut óbviam Sponso éxeant, excitántis. Lámpadum assúmptio, animárum est réditus in córpora; earúmque lux, consciéntia boni óperis elúcens, quæ vásculis córporum continétur. Prudéntes Vírgines hæ sunt, quæ, opportúnum in corpóribus operándi tempus ampléxæ, in primum se occúrsum advéntus Domínici præparáverint. Fátuæ autem, quæ, dissolútæ ac negligéntes, præséntium tantum sollicitúdinem habúerint; et, immémores promissórum Dei,

in nullam se spem resurrectiónis exténderint.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce. Glória Patri. - Ecce.

Lectio ix

Et quia prodíre óbviam fátuæ exstínctis lampádibus non possunt, deprecántur eas quæ prudéntes erant, ut óleum mutuéntur. Quibus respondérunt non posse se dare, quia non sit forte quod ómnibus satis sit: aliénis scílicet opéribus ac méritis néminem adjuvándum, quia unicuíque lámpadi suæ émere óleum sit necésse. Quas hortántur ut rédeant ad eméndum: si, vel sero præcéptis Dei obsequéndo, cum lámpadum luce Sponsi dignæ efficiántur occúrsu. Quibus morántibus, Sponsus ingréssus est; atque, una cum eo in núptias, sapiéntes, quæ comparáto lámpadum lúmine operiebántur, intróeunt, id est, in cæléstem glóriam sub ipso statim advéntu Domínicæ claritátis incédunt.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Oleum effúsum * nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Floréte flores * quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam.

3 Flores apparuérunt * in terra nostra, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

4 Vírgines Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Vírgines sequúntur Agnum * quocúmque íerit; sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

Capitulum

Pro Virginibus et Martyribus
2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Pro Virginibus tantum
1 Cor. 7, 25

Fratres: De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini. ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Ad Bened. Ant. Venit Sponsus; * et Vírgines, quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias.

Pro Virginibus et Martyribus
Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, beatárum N. et N. Vírginum et Mártyrum tuárum palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente celebráre non póssumus, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátas N. et N. virginitátis et martýrii glória decorásti: da nobis, eárum précibus, ita córporis et mentis serváre puritátem; ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur. Per Dóminum.

Pro Virginibus tantum
Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beatárum Vírginum N. et N. puritátem húmili venerámur obséquio, étiam piæ conversatiónis imitémur exémplum. Per Dóminum.

Alia Oratio

Fidéles tuos, quǽsumus, Dómine, intercedéntibus beátis Virgínibus N. et N. ita córpore et mente purífica; ut a nóxiis delectatiónibus elongéntur, ac tua júgiter suavitáte pascántur. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum

Pro Virginibus et Martyribus
2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Pro Virginibus tantum
1 Cor. 7, 25

Fratres: De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tam-

quam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis.

℟. br. Deus meus, * Impollúta via ejus. - Deus. ℣. Protéctor est ómnium sperántium in se. - Impollúta. Glória Patri. - Deus.

℣. Afferéntur Vírgines in lætítia et exsultatióne. ℟. Adducéntur in templum Regis.

Tempore Paschali:

℟. br. Deus meus, impollúta via ejus, * Allelúja, allelúja. - Deus. ℣. Protéctor est ómnium sperántium in se. - Allelúja. Glória Patri. - Deus.

℣. Afferéntur Vírgines in lætítia et exsultatióne, allelúja. ℟. Adducéntur in templum Regis, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum

Pro Virginibus et Martyribus
2 Cor. 4, 16

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is qui intus est, renovátur de die in diem.

Pro Virginibus tantum
1 Cor. 7, 26

Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

℟. br. Afferéntur Vírgines * In lætítia et exsultatióne. - Afferéntur. ℣. Adducéntur in templum Regis. - In lætítia. Glória Patri. - Afferéntur.

℣. In nómine tuo, Dómine, exsultábunt tota die. ℟. Et in justítia tua exaltabúntur.

Tempore Paschali:

℟. br. Afferéntur Vírgines in lætítia et exsultatióne, * Allelúja, allelúja. - Afferéntur. ℣. Adducéntur in templum Regis. - Allelúja. Glória Patri. - Afferéntur.

℣. In nómine tuo, Dómine, exsultábunt tota die, allelúja. ℟. Et in justítia tua exaltabúntur, allelúja.

AD NONAM

Capitulum

Pro Virginibus et Martyribus
2 Cor. 4, 17

Id enim, quod in præsénti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

Pro Virginibus tantum
1 Cor. 7, 34

Múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu.

℟. br. In nómine tuo, Dómine, * Exsultábunt tota die. - In nómine. ℣. Et in justítia tua exaltabúntur. - Exsultábunt. Glória Patri. - In nómine.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini. ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Tempore Paschali:

℟. br In nómine tuo, Dómine, exsultábunt tota die, *

Allelúja, allelúja. - In. ℣. Et in justítia tua exaltabúntur. - Allelúja. Glória Patri. - In.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini, allelúja. ℟. Quia exaltátum est nomen ejus sólius, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter sequentia:

℣. Vírgines laudent nomen Dómini. ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Ad Magnif. Ant. Casta generátio * in perpétuum coronáta triúmphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens.

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES

In I et II Nocturno pro Virginibus et Martyribus, juxta superiorem Rubricam. [160]

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola secúnda beátiPauli Apóstoli ad Coríthios

Cap. 4, 6-18

Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur; dejícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

℟. Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum, * Exsultábimus et lætábimur in salutári ejus. ℣. Neque mors, neque vita, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu. - Exsultábimus.

Lectio ij

Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem spíritum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos in gratiárum actióne, abúndet in glóriam Dei.

℟. Benedíctus Deus, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra; quóniam,

sicut abúndant passiónes Christi in nobis, * Ita et per Christum abúndat consolátio nostra. ℣. Quia in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto ejus sperávimus. - Ita et.

Lectio iij

Propter quod non defícimus; sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is, qui intus est, renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália sunt; quæ autem non vidéntur, ætérna sunt.

℟. Herédes quidem sumus Dei, coherédes autem Christi; * Si tamen compátimur, ut et conglorificémur. ℣. Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. - Si tamen. Glória Patri. - Si tamen.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

Lib. 1, cap. 3, n. 10-11 et 13

Invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam perstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia et in Martyribus reperítur, sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo. Hæc nubes, áëra, Angelos sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore.

℟. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte: immortális est enim memória illíus, * Quóniam et apud Deum nota est et apud hómines. ℣. Cum præsens est, imitántur illam; et desíderant eam, cum se edúxerit. - Quóniam.

Lectio v

Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum; proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo non meum est illud, quóniam quæ non nubent neque nubéntur, erunt sicut Angeli in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur quæ Angelórum Dómino copulántur.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus.

℟. Oleum effúsum nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te: * Trahe me; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. ℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis. - Trahe me.

Lectio vj

At vero, póstea quam Dóminus in corpus hoc véniens, contubérnium divinitátis et córporis sine ulla concrétæ confusiónis labe sociávit, tunc toto orbe diffúsus corpóribus humánis vitæ cæléstis usus inolévit. Hæc illud est quod ministrántes in terris Angeli declarárunt futúrum genus, quod ministérium Dómino immaculáti córporis obséquiis exhibéret. Hæc est cæléstis illa milítia, quam laudántium exércitus Angelórum promittébat in terris. Habémus ergo auctoritátem vetustátis a sæculo, plenitúdinem professiónis a Christo.

℟. Impleat Deus omne desidérium vestrum, * Secúndum divítias suas in glória, in Christo Jesu. ℣. Ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo. - Secúndum. Glória Patri. - Secúndum.

IN III NOCTURNO

¶ Sequentes Lectiones III Nocturni sumi etiam possunt in Officio Virginum tantum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Enarratio in Ps. 147, n. 11

Fátuæ vírgines vitant véluti corruptiónes veniéntes úndique, et non in consciéntia gerunt bonum suum coram óculis Dei; sed placére inde volunt homínibus, et judícium sequúntur aliénum. Favóres vulgi aucupántur; viles sibi sunt, cum spectatóribus esse caræ volunt: non eis súfficit consciéntia. Mérito non portant óleum secum. Oleum autem est ipsa gloriátio, propter nitórem et splendórem. Sed quid dicit Apóstolus? Vide Vírgines sapiéntes, portántes óleum secum: Opus autem

suum probet unusquísque, et tunc in semetípso habébit glóriam, et non in áltero. Hæ sunt ergo Vírgines sapiéntes. Stultæ autem accéndunt quidem lámpades: vidéntur quidem lucére ópera eárum: sed defícient, et exstinguéntur, quia non de óleo interióre pascúntur.

℟. Magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis; * Hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. ℣. Estóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. - Hæc.

Lectio viij

Et dórmiunt omnes, tardánte Sponso: quia ex utróque génere hóminum obdormíscunt in mortem; et de illis fátuis et de his sapiéntibus, tardánte advéntu Dómini, itur in mortem istam corporálem et visíbilem, quam somni loco Scriptúras pónere notum est ómnibus Christiánis. Cum díceret de ægrotántibus Apóstolus: Proptérea in vobis, inquit, multi infírmi et ægri, et dórmiunt sufficiénter: Dórmiunt, inquit, moriúntur. Sed ecce ventúrus est Sponsus: et omnes surgent, sed non omnes intrábunt. Defícient ópera stultárum vírginum, non habéntium óleum consciéntiæ; non invénient a quibus emant quod illis solébant véndere adulatóres.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. - Ecce. Glória Patri. - Ecce.

Lectio ix

Ab irridéntibus enim dícitur, non ab invidéntibus: Ite, émite vobis. Petíerant enim stultæ a sapiéntibus, et díxerant eis: Date nobis óleum, quia faces nostræ exstinguúntur. Quid illæ sapiéntes? Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Hoc admonére erat: Quid vobis modo prosunt a quibus émere solétis adulatiónem? Et cum eunt, inquit, intrárunt illæ, et clausum est óstium. Cum eunt corde, cum tália cógitant, dum se ab illa intentióne aliénant, et retro prætérita sua recordántur, eunt quasi ad vendéntes. Et non invéniunt tunc favéntes; non invéniunt tunc laudántes, a quibus solébant laudári, et quasi excitári ad bona ópera, non róbore bonæ consciéntiæ, sed incitaménto linguæ aliénæ.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE UNIUS NON VIRGINIS

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in Communi unius Virginis. [140]

Capitulum

Pro Martyre tantum
Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo; quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre
Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

*Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.)
℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. (T. P. Allelúja.)

In II Vesperis dicitur

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. (T. P. Allelúja.)

Oratio ut ad Laudes.
Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúja)

Psalmi trium Nocturnorum ut in Communi unius Virginis. [143]

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.) ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Pro Martyre tantum Lectiones Confitébor, ut in Communi unius Virginis 2 loco cum suis Responsoriis. [155]

Pro nec Virgine nec Martyre Lectiones, ut sequuntur:

Lectio j

De Parábolis Salomónis
Cap. 31, 10-31

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Quia concupívit.

Lectio ij

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt du-

plícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananǽo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Proptérea.

Lectio iij

Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. - Inténde. Glória Patri. - Inténde.

IN II NOCTURNO

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. (T. P. Allelúja.) ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Víduis

Cap. 14, n. 83-85

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam, etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ; compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, *

Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas; ut, ǽmuli críminum, mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditátem quǽrerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Símilis huic vídua, velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque, si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod, si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * **Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.** (T. P. Allelúja.) ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

IN III NOCTURNO

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. (T. P. Allelúja.) ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut, ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et, per ea quæ usu dídicit quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. (T. P. Allelúja.) ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. - Et panem.

Lectio viij

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quǽrimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sǽculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: *

Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. (T. P. Allelúja.) ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. - Quem vidi. Glória Patri. - Quem vidi.

Lectio ix

Thesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat; ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis. (T. P. Allelúja.)

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. (T. P. Allelúja.)

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem. (T. P. Allelúja.)

Capitulum
Pro Martyre tantum
Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre
Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget íncl yta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. (T. P. Allelúja.)

Pro Martyre tantum
Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre
Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum
Pro Martyre tantum
Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre
Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Et pulchritúdine. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali:

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Allelúja. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum
Pro Martyre tantum
Eccli. 51, 45

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre
Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Deus. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali:

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Allelúja. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD NONAM

Capitulum

Pro Martyre tantum
Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre
Prov. 31, 29-30

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Et præelégit. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali:

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Allelúja. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.) ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo de S. Droside

Ergo máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor, atque omnes quidem; sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophǽum, tanto insígnior est victória: non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod, per ea quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam,* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. - Et dedúcet.

Lectio v

Per mulíerem vicit: per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa, tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. - Proptérea.

Lectio vj

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed, quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes; ómnia nullo negótio contémnit. Quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. (T. P. Allelúja.) ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. - Múlier. Glória Patri. - Múlier.

COMMUNE PLURIUM NON VIRGINUM

IN I VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus ; Psalmi ut in Communi unius Virginis. [140]

Capitulum

Pro Martyribus
2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Pro non Martyribus
1 Tim. 2, 9-10

Caríssime: Volo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia et sobrietáte ornántes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa; sed, quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

Hymnus

Nóbiles Christi fámulas disérta
Voce cantémus, decus æmulátas
Féminæ fortis, sacra cui profúdit
Página laudes.

His fides vivax, pia spes, amórque
In Deum fervens, óperum bonórum
Fértilis radix, amor unde fratrum
Náscitur ultro.

Non eas mundus láqueis revínxit,
Quas Deus jussis regit hinc voléntes,
Ut bonum Christi sátagant ubíque
Spárgere odórem.

Edomant corpus, precibúsque mentem
Nútriunt sanctis; peritúra temnunt
Lucra, ut inquírant sibi permanéntis
Præmia vitæ.

¶ Sequens stropha * omittitur in Officio nec Virginum nec Martyrum, atque statim subditur penultima stropha et Conclusio.

* Hóstium probris nihil atque pœnis
Térritæ, Christo rémanent fidéles;
Sánguine ac fuso fídei supérna
Dógmata firmant.

Motus illárum méritis, remitte
Sóntibus nobis scelus omne, Jesu,
Ut tibi puro resonémus æquas
Péctore laudes.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Justus Dóminus, et justítias diléxit. ℟. Æquitátem vidit vultus ejus.

Pro Martyribus

Ad Magnif. Ant. Venérunt de tribulatióne * magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni.

Pro non Martyribus

Ad Magnif. Ant. Inítium sapiéntiæ * timor Dómini; cum eléctis féminis gráditur, et cum justis et fidélibus agnóscitur.

Oratio ut ad Laudes.
Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Nóbiles Christi fámulas, ut in I Vesperis.

Antiphonæ cum Psalmis trium Nocturnorum ut in Communi plurium Virginum [160], excepta ultima Antiphona III Nocturni, cujus loco dicitur Antiphona Cantáte et exsultáte, ut ibi notatur. [164]

IN I NOCTURNO

℣. Justus Dóminus, et justítias diléxit. ℟. Æquitátem vidit vultus ejus.

¶ In Officio plurium non Virginum quæ fuerint Martyres, in I et II Nocturno dicuntur cum suis Responsoriis Lectiones quæ in hoc Communi assignantur 2 loco. [190]

Lectio j

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Cap. 2, 9-15

Volo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia et sobrietáte ornántes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa; sed, quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona. Múlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permítto, neque dominári in virum; sed esse in siléntio. Adam enim primus formátus est, deínde Heva; et Adam non est sedúctus, múlier autem sedúcta in prævaricatióne fuit. Salvábitur autem per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, et dilectióne, et sanctificatióne cum sobrietáte.

℟. Nolíte conformári huic sǽculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri; * Ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. ℣. Date confessiónem Dómino, Deo patrum vestrórum, et fácite plácitum ejus. - Ut probétis.

Lectio ij Cap. 5, 3-16

Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua fílios aut nepótes habet, discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus; hoc enim accéptum est coram Deo. Quæ autem vere vídua est et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die; nam quæ in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suórum, et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Vídua eligátur non minus sexagínta annórum, quæ fúerit uníus viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens: si fílios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est.

℟. Impleámini agnitióne voluntátis Christi Jesu, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli; * Ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes. ℣. In omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei. - Ut ambulétis.

Lectio iij

Adolescentióres autem víduas devíta; cum enim luxuriátæ fúerint in Christo, núbere volunt, habéntes damnatiónem, quia primam fidem írritam fecérunt. Simul autem et otiósæ discunt circuíre domos; non solum otiósæ, sed et verbósæ et curiósæ, loquéntes quæ non opórtet. Volo ergo junióres núbere, fílios procreáre, matresfamílias esse, nullam occasiónem dare adversário maledícti grátia. Jam enim quædam convérsæ sunt retro sátanam. Si quis fidélis habet víduas, subminístret illis, et non gravétur ecclésia, ut iis, quæ vere víduæ sunt, suffíciat.

℟. Quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, hæc ágite; * Et Deus pacis erit vobíscum. ℣. Si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. - Et Deus. Glória Patri. - Et Deus.

IN II NOCTURNO

℣. Laudámini in nómine sancto ejus. ℟. Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Lectio iv

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

Cap. 1, n. 1-2

Bene áccidit, fratres, ut, quóniam de vírginum láudibus disserúimus, viduá-

rum tractátus incíderet. Neque enim inhonóras debúimus præteríre, et a vírginum præcónio separáre, quas apostólica senténtia cum virgínibus copulávit, juxta quod scriptum est: Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu. Quodámmodo enim magistérium virginitátis viduárum valéscit exémplis. Quæ cum viro castum cubíle custódiunt, documénto virgínibus sunt integritátem Deo esse servándam. Et propémodum non inferióris virtútis est eo abstinére conjúgio, quod aliquándo delectáverit, quam conjúgii oblectaménta nescíre.

℟. Hæc dicit Dóminus: State super vias, et vidéte, et interrogáte de sémitis antíquis quæ sit via bona, et ambuláte in ea; * Et inveniétis refrigérium animábus vestris. ℣. Sectámini caritátem, æmulámini spiritália. - Et inveniétis.

Lectio v

In utróque fortes: ut eas et conjúgii non pœníteat, cui fidem servent, et conjugália oblectaménta non álligent; ne videántur infírmæ, quæ sibi adésse non possint. In hac ipsa tamen virtúte præmia sunt repósita libertátis: Múlier enim vincta est quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto enim, et ego Spíritum Dei hábeo. Evidénter ígitur expréssit Apóstolus quid intérsit, cum áliam vinctam esse díxerit, áliam beatiórem esse memoráverit; idque non tam ex suo judício quam divíni Spíritus dócuit infusióne deprómptum, ut cæléstis ista, non humána senténtia viderétur.

℟. Dóminum Deum vestrum sequímini, et ipsum timéte, et mandáta illíus custodíte, et audíte vocem ejus; * Ipsi serviétis, et ipsi adhærébitis. ℣. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris. - Ipsi.

Lectio vj

Cap. 4, n. 23 et 25

Docémur ítaque tríplicem castitátis esse virtútem: unam conjugálem, áliam viduitátis, tértiam virginitátis. Non enim áliam sic prædicámus, ut excludámus álias. Suis quibúsque professiónibus ista condúcunt. In hoc Ecclésiæ est ópulens disciplína, quod quos præferat habet, quos rejíciat non habet; atque útinam habére numquam possit! Ita ígitur virginitátem prædicávimus, ut

víduas non rejicerémus; ita víduas honorámus, ut suus honos conjúgio reservétur. Non nostra hoc præcépta, sed divína testimónia docent. Sed in nupta et vídua tárdior fructus, in vírgine matúrior: illas senéctus probat; virgínitas laus ætátis est, nec adjuménta quærit annórum, quæ ómnium est fructus ætátum.

℟. Deus et pater noster, qui diléxit nos, et dedit consolatiónem ætérnam et spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, * Et confírmet in omni ópere et sermóne bono. ℣. Bonórum enim labórum gloriósus est fructus. - Et confírmet. Glória Patri. - Et confírmet.

IN III NOCTURNO

Ultima Ant. Cantáte, * et exsultáte, et psállite: jubiláte in conspéctu Regis Dómini.

℣. Quǽrite Dóminum, et confirmámini. ℟. Quǽrite fáciem ejus semper.

¶ Sequentes Lectiones III Nocturni sumi etiam possunt in Officio Martyrum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 65 de Diversis alias 26 ex Parvis, n. 1-3

Tríplicem nobis comméndat gradum parábola tríplex lectiónis unius. Ager est corpus. Huic dum adhuc domināntur passiónes desideriórum, jacet incúltus, et obnóxius maledícto spinas et tríbulos gérminat; quid intus láteat, ignorátur. Quis enim eo témpore idóneum réputet ferre dignos pœniténtiæ fructus? Quid tam insipiénter expónis, ánima, corpus tuum? Nescis quid abscónditum sit in eo? Quid, nisi regnum cælórum? Inveníre est in eo salútis ópera, quibus regnum cælórum póteris adipísci. Eme ergo agrum, et a concupiscéntiis tuis tibi víndica corpus tuum, dato nimírum prétio foméntis et occasiónibus ipsárum concupiscentiárum.

℟. Abjiciéntes omnem immundítiam et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, * Quod potest salváre ánimas vestras. ℣. Osténdit vobis Dóminus pactum suum, quod præcépit ut facerétis. - Quod potest.

Lectio viij

Ubi vero thesáurum effóderis, esto jam negotiátor, et pretiósas margarítas quære. Si pretiosíssimam unam invéneris, étiam tunc vende quid-

quid habes, et eme eam. Quæ est tamen una tam pretiósa? Neque enim mirum si pro thesáuro véndidit quæcúmque habébat, id est, pro divítiis salútis et peccáta et peccáti foménta deséruit. Hæc quippe sola prius habébat. Nunc autem, ubi thesáurum hunc réperit, quómodo quærit bonas margarítas, et pro una ómnia véndidit? Ego unam hanc nihil áliud quam unitátem árbitror esse. Quærit autem bonas margarítas, qui in ópere salútis suæ non est conténtus inferióribus bonis, sed summa quæque et excellentióra perquírit.

℟. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas; invénta autem una pretiósa margaríta, * Abiit, et véndidit ómnia quæ hábuit, et emit eam. ℣. Quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. - Abiit. Glória Patri. - Abiit.

Lectio ix

Nihil ergo pretiósius invéniens unitáte, non parcat ómnibus céteris propter eam: jejúniis, vigíliis, oratiónibus audácter præferat unitátem. Volo autem ut in ea quoque sic máneat, non quasi unus ex ómnibus, sed quasi cum ómnibus unus. Latum expándat sinum, ex omni génere affectiónum claudat intra víscera sua, ómnibus ómnia fiat, et congaudére parátus et cómpati: gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus. Erit enim cum, ad littus véniens, malos pisces a sagéna caritátis exclúdet; et quidquid moléstum est, foras mittétur.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Sanctæ mulíeres, * sperántes in Deo, in incorruptibilitáte quiéti et modésti spíritus ornábant se.

Psalmi de Dominica I loco. 47

2 Humiliavérunt ánimas suas * in jejúniis et oratiónibus; et, deprecántes Dóminum, permanébant in conspéctu Dómini.

3 Dedit Deus * viam justítiæ, et confirmávit deficiéntes sustinére, et destinávit illis sortem veritátis.

4 Laudáte Dóminum, * et confitémini ei; quia in ómnia sǽcula misericórdia ejus.

5 Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

Capitulum
Pro Martyribus
2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Pro non Martyribus
1 Tim. 2, 9-10

Caríssime: Volo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia et sobrietáte ornántes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa; sed, quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

Hymnus

Si, Lege prisca, fórtibus
Tribúta laus est féminis,
Quæ vos alúmnas Fœderis
Decet novélli glória!

Arsístis igne cándido,
Quem Christus e Cæléstium
Invéxit arce, frígidus
Ut orbis incalésceret.

Urgébat hæc vos cáritas
Cadúca lucra spérnere,
Et, quæ períre nésciant,
Optáre tantum præmia.

Docébat et viríliter
Advérsa ferre; víncere
Carnem rebéllem; légibus
Servíre, non arbítrio.

¶ Sequens stropha * omittitur in Officio nec Virginum nec Martyrum, atque statim subditur penultima stropha et Conclusio.

* Donábat et sævíssimas
Pœnas subíre, ac, fírmiter
Jesum sequéntes, própriam
Vitam libénter pónere.

Hinc nos juváte sérvulos,
Quos tanta virtus éxcitat,
Ad sanctitátis vérticem
Possímus ut conténdere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt.
℟. Et justítia tua, Dómine, exsultábunt.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro; quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Pro Martyribus
Oratio

Deus, cujus múnere virtus in infirmitáte perfícitur: da ómnibus beatárum N. et N. Mártyrum tuárum glóriam recoléntibus; ut quæ abs te sumpsérunt robur ut víncerent, abs te quoque nobis vincéndi grátiam semper obtíneant. Per Dóminum.

Alia Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, beatárum N. et N. Mártyrum tuárum palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente celebráre non póssumus, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro non Martyribus
Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut veneránda nobis beatárum N. et N. intercéssio tríbuat cæléste subsídium; quarum vita mirábilis ómnibus salutáre præstat exémplum. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra: et, beatárum N. et N. précibus ac méritis gloriósis, fac nos terréna cuncta despícere, et dona cæléstia possidére. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum
Pro Martyribus
2 Cor. 4, 6-7

Fratres: Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Pro non Martyribus
1 Tim. 2, 9-10

Caríssime: Volo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia et sobrietáte ornántes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa; sed, quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

℟. br. Justus Dóminus * Et justítias diléxit. - Justus. ℣. Æquitátem vidit vultus ejus. - Et. Glória Patri. - Justus.

℣. Laudámini in nómine sancto ejus. ℟. Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Tempore Paschali:

℟. br. Justus Dóminus, et justítias diléxit, * Allelúja, allelúja. - Justus. ℣. Æquitátem vidit vultus ejus. - Allelúja. Glória Patri. - Justus.

℣. Laudámini in nómine sancto ejus, allelúja. ℟. Lætétur cor quæréntium Dóminum, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum
Pro Martyribus
Cor. 4, 16

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is, qui intus est, renovátur de die in diem.

Pro non Martyribus
1 Tim. 2, 11-12

Múlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permítto, neque dominári in virum; sed esse in siléntio.

℟. br. Laudámini * In nómine sancto ejus. - Laudá-

mini. ℣. Lætétur cor quæréntium Dóminum. - In nómine. Glória Patri. - Laudámini.

℣. Quǽrite Dóminum, et confirmámini. ℟. Quǽrite fáciem ejus semper.

Tempore Paschali:

℟. br. Laudámini in nómine sancto ejus, * Allelúja, allelúja. - Laudámini. ℣. Lætétur cor quæréntium Dóminum. - Allelúja. Glória Patri. - Laudámini.

℣. Quǽrite Dóminum, et confirmámini, allelúja. ℟. Quǽrite fáciem ejus semper, allelúja.

AD NONAM

Capitulum

Pro Martyribus

2 Cor. 4, 17

Id enim, quod in præsénti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

Pro non Martyribus

1 Tim. 5, 5-6

Quæ autem vere vídua est et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die; nam quæ in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensíbiles sint.

℟. br. Quǽrite Dóminum, * Et confirmámini. - Quǽrite. ℣. Quǽrite fáciem ejus semper. - Et. Glória Patri. - Quǽrite Dóminum.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt. ℟. Et justítia tua, Dómine, exsultábunt.

Tempore Paschali:

℟. br. Quǽrite Dóminum, et confirmámini, * Allelúja, allelúja. - Quǽrite. ℣. Quǽrite fáciem ejus semper. - Allelúja. Glória Patri. - Quǽrite Dóminum.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, allelúja. ℟. Et justítia tua, Dómine, exsultábunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia, ut in I Vesperis, præter sequentia:

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt. ℟. Et justítia tua, Dómine, exsultábunt.

Pro Martyribus

Ad Magnif. Ant. Communicántes Christi passiónibus * gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Pro non Martyribus

Ad Magnif. Ant. Vita vestra * est abscóndita cum Christo in Deo: cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Completorium de Dominica. 72

II - ALIÆ LECTIONES

PRO PLURIBUS NON VIRGINIBUS

In I et II Nocturno pro Martyribus, juxta superiorem Rubricam. [182]

IN I NOCTURNO

Lectio j

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
Cap. 4, 6-18

Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur; dejícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

℟. Ecce Deus noster iste, expectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum, * Exsultábimus et lætábimur in salutári ejus. ℣. Neque mors, neque vita, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu. - Exsultábimus.

Lectio ij

Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem spíritum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne, abúndet in glóriam Dei.

℟. Benedíctus Deus, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra; quóniam, sicut abúndant passiónes Christi in nobis, * Ita et per Christum abúndat consolátio nostra. ℣. Quia in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto ejus sperávimus. - Ita et.

Lectio iij

Propter quod non defícimus; sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is, qui intus est, renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ

non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália sunt; quæ autem non vidéntur, ætérna sunt.

℟. Herédes quidem sumus Dei, coherédes autem Christi; * Si tamen compátimur, ut et conglorificémur. ℣. Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. - Si tamen. Glória Patri. - Si tamen.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 280, alias 103
de Diversis, n. 1

Debétur étiam a nobis tam devótæ sanctárum famulárum Dei, corónis martýrii decoratárum, celebritáti sermo solémnis; quem si méritis eárum ímparem prófero, impigrum tamen afféctum gáudio tantæ festivitátis exhíbeo. Quid enim gloriósius his féminis, quas viri mirántur facílius quam imitántur? Sed hoc illíus potíssimum laus est, in quem credéntes et in cujus nómine fidéli stúdio concurréntes, secúndum interiórem hóminem, nec másculus nec fémina inveniúntur; ut étiam in his quæ sunt féminæ córpore, virtus mentis sexum carnis abscóndat, et in membris pígeat cogitáre quod in factis non pótuit apparére. Calcátus est ergo draco pede casto et victóre vestígio.

℟. In Deo faciémus virtútem; * Et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros. ℣. Dóminus Deus aspíciet veritátem, et consolábitur in nobis. - Et.

Lectio v

Sermo 281, alias 104
de Diversis, n. 1

Nam ibi est coróna gloriósior, ubi sexus infírmior; quia profécto virílis ánimus in féminas majus áliquid fecit, quando sub tanto póndere fragílitas fenínea non defécit. Bene inhǽserant uni viro, cui virgo casta única exhibétur Ecclésia. Bene, inquam, inhǽserant illi viro, a quo virtútem tráxerant, qua resísterent diábolo; ut féminæ prostérnerent inimícum, qui per féminam prostráverat virum. Ille in eis appáruit invíctus, qui pro eis factus est infírmus. Ille eas ut méteret, fortitúdine implévit, qui eas ut semináret, semetípsum exinanívit. Ille eas ad hos honóres laudésque perdúxit, qui pro eis oppróbria et crímina audívit. Ille fecit féminas viríliter et fidéliter mori, qui pro eis dignátus est de fémina misericórditer nasci.

℟. In nómine tuo, Deus, spernémus insurgéntes in nobis; * Salvásti enim nos de affligéntibus nos, et odiéntes

nos confudísti. ℣. In Deo laudábimur tota die; et in nómine tuo confitébimur in sǽculum. - Salvásti.

Lectio vj

Sermo 306, alias 112 de Diversis, n. 10

Dicámus ergo ei cándida consciéntia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Quid times vias duras passiónum et tribulatiónum? Tránsiit ipse. Respóndes forte: Sed ipse. Transiérunt Apóstoli. Adhuc respóndes: Sed Apóstoli. Accípio. Respónde: Transiérunt póstea et multi viri. Erubésce: transiérunt et féminæ. Senex venísti ad passiónem? Noli timére mortem, vel quia vicínus es morti. Júvenis es? Transiérunt et júvenes, qui adhuc vitam sibi sperábant; transiérunt et púeri, transiérunt et puéllæ. Quómodo adhuc via áspera est, quam multi ambulándo liniérunt? Hæc ergo est solémnis et assídua commonítio nostra ad vos, fratres, ut solemnitátes Mártyrum non vana solemnitáte celebrémus; sed quos in suis solemnitátibus amámus, étiam fide símili imitári non formidémus.

℟. Induxísti nos, Deus, in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * Transívimus per ignem et aquam, * Et eduxísti nos in refrigérium. ℣. Quóniam probásti nos, Deus, igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum. - Transívimus. Glória Patri. Et eduxísti.

IN III NOCTURNO

¶ Sequentes Lectiones III Nocturni sumi etiam possunt in Officio non Martyrum.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Matth., lib. 2, in cap. 13

Thesáurus abscónditus, est cæléste desidérium; ager, disciplína cæléstis stúdii est, in quo abscondétur thesáurus a favóre humáno, ut ab immúndis spirítibus servétur. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui cuncta sua terréna desidéria per custódiam cæléstis desidérii calcat. Sive thesáurus in agro duo sunt Testaménta, in quibus multa séntiens latére, per contémptum temporálium rerum ótium sibi cómparat, ut sit dives in agnitióne Dei; quod thesáurum

tunc non invídia celat, sed abscóndit ne perdat.

℟. Abjiciéntes omnem immundítiam et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, * Quod potest salváre ánimas vestras. ℣. Osténdit vobis Dóminus pactum suum, quod præcépit ut facerétis. - Quod potest.

Lectio viij

Invénta una margaríta pretiósa, ómnia quæ hábuit véndidit; quia in comparatióne cæléstis vitæ ómnia hábita viléscunt. Si vero sanctos hómines scrutáre vis, unum Jesum Christum, qui absque culpa est, ómnibus meliórem invénies. Si intelléctum quæris, illum solum céteris præeminére probáveris: In princípio erat Verbum. Et mandátis ómnibus sic cáritas est excelléntior, in qua ómnia restaurántur; et, in céteris libris, Evangélium fórtius esse probátur.

℟. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas; invénta autem una pretiósa margaríta, * Abiit, et véndidit ómnia quæ hábuit, et emit eam. ℣. Quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. - Abiit. Glória Patri. - Abiit.

Lectio ix

Sagéna signíficat Ecclésiam, quæ omnes commúniter ad véniam peccatórum invítat. Quæ ad littus, id est, ad finem sǽculi tráhitur per doctrínam prædicatórum: et in fine sǽculi in cæléstes mansiónes elécti recipiúntur, ímpii vero in exterióres ténebras mittúntur. Admonet Apóstolos, ut quidquid in Evangélio prædicárent, legis et prophetárum vócibus comprobárent. Ac si apérte díceret: Ille in sancta Ecclésia doctus prædicátor est, qui et nova scit proférre de suavitáte regni, et vetústa dícere de terróre supplícii.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

IN I VESPERIS

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. (T. P. Allelúja.

Ant. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Domus mea, domus oratiónis vocábitur. (T. P. Allelúja.)

Ant. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Psalmum 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Ant. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Ant. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Cæléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prǽvia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. (T. P. Allelúja.) ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum; quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

In II Vesperis dicitur

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. (T. P. Allelúja.) ℟. In longitúdinem diérum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste!

Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.(T. P. Allelúja.)

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper Mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur Oratio Deus, qui invisibíliter, ut ad Laudes.

Completorium de Dominica. 72

AD MATUTINUM

Invit. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. (T. P. Allelúja.) Ps. 94 Veníte. exsultémus. 2

Hymnus Cæléstis urbs Jerúsalem, ut in I Vesperis.

IN I NOCTURNO

Ant. Tóllite portas, * príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles. (T. P. Allelúja.)

¶ Tempore Paschali sub prima tantum Antiphona (cum Allelúja) in quolibet Nocturno dicuntur omnes tres Psalmi.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Tempore Paschali:

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, allelúja.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. (T. P. Allelúja.) ℟. In longitúdinem diérum. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De libro secúndo Paralipómenon

Cap. 7, 1-9

Cum complésset Sálomon, fundens preces, ignis descéndit de cælo et devorávit holocáusta et víctimas; et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia; et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem, * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. (T. P. Allelúja.) ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam Gentes. - Et in ore.

Lectio ij

Sacerdótes autem stabant in offíciis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas; porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum; quia altáre ǽneum quod fécerat non póterat sustinére holocáusta, et sacrifícia, et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna

valde ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. (T. P. Allelúja.) ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. - Et vénient.

Lectio iij Ibid., 11-16

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum; convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis; et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. - Exáudi. Glória Patri. - Exáudi.

IN II NOCTURNO

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei et porta cæli. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 83

Quam diléctа tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es

memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Tempore Paschali:

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli, allelúja.

℣. Domus mea. (T. P. Allelúja.) ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Lectio iv

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 229 in Append., alias 252 de Tempore, n. 1-2

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo

suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. (T. P. Allelúja.) ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. - Dimítte.

Lectio v

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo; et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur; ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et, quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. (T. P. Allelúja.) ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. - Vere.

Lectio vj

Si enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia, sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita, e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. (T. P. Allelúja.) ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. - Vere. Glória Patri. - Vere.

IN III NOCTURNO

Ant. Qui hábitat * † in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur. ‡ (T. P. Allelúja.)

Quando hæc Antiphona dicitur integra et illi non additur in fine Allelúja, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu: Dicet Dómino.

Psalmus 90

Qui hábitat † in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur

‡ Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus

univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávit irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Tempore Paschali:

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. (T. P. Allelúja.) ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Za-

chǽus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía
sancti Ambrósii Epíscopi
Expos. in Luc., lib. 8, n. 81-83

Zachǽus, statúra pusíllus, hoc est nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt, nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis; et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. (T. P. Allelúja.) ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. - Et pulsánti.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs Géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachǽus ergo in sycómoro, cæcus in via; quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat; sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affectum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. (T. P. Allelúja.) ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. - Et turres. Glória Patri. - Et turres.

Lectio ix

Verum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem; exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus; ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit; ille interrogávit, ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. In-

terrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Domus mea, * domus oratiónis vocábitur. (T. P. Allelúja.)

3 Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

4 Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

5 Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et únicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec, solúti córpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. (T. P. Allelúja.) ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est. (T. P. Allelúja.)

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis ré-

paras diem, et sacris semper Mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. - Domum. ℣. In longitúdinem diérum. - Decet. Glória Patri. - Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Tempore Paschali:

℟. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. - Domum. ℣. In longitúdinem diérum. - Allelúja. Glória Patri. - Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, allelúja. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 21, 3

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. - Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. - In quo. Glória Patri. - Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Tempore Paschali:

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúja, allelúja. - Locus iste. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. - Allelúja. Glória Patri. - Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, allelúja. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 21, 4-5

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra; quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. - Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. - Fírmiter. Glória Patri. - Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

Tempore Paschali:

℟. br. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, * Allelúja, allelúja. - Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. - Allelúja. Glória Patri. - Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini, allelúja. ℟. Supra firmam petram, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. (T. P. Allelúja.) ℟. In longitúdinem diérum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III Nocturno pro singulis diebus assignantur propriæ.

DIE II INFRA OCTAVAM

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex Tractátu
sancti Augustíni Epíscopi
super Psalmos

Enarratio in Ps. 121, n. 4

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis; si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuéndus. [203]

Lectio vj

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes; et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ; et, quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est; illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

N. 84-87

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sǽculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne, in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachǽo cítius quam opórtuit derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ, ut impediménta ímprobis, ita bo-

nis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat; quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus, expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide; nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 8

DIE III INFRA OCTAVAM

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 336, n. 1-2

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio, habet labórem: dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohæérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique, quando vides in áli-

qua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus. [203]

Lectio vj

Consíderet ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit: Cánticum novum; hoc Dóminus dixit: Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachǽus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilia sancti Ambrósii Epíscopi

N. 88-89

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachǽus, quámdiu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus; ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judǽos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Vidit ítaque Zachǽum sursum. Jam enim sublimitáte fídei, inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot cre-

déntium voluptátes Dominica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachǽus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis, non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est supra radícem, quia justus; radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege: Zachǽus supra árborem, quia supra legem. Ille, Dómini occúltus defénsor; hic, públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat; iste, jam supra legem, relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 8

DIE IV INFRA OCTAVAM

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 336, n. 3

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum: Conscidísti saccum meum; hoc pértinet ad ruínam; quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam: contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est qui dícere pótuit: Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judǽos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem, céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus. [203]

Lectio vj

Resurréxit tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi

quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur et convertebántur; áliqui obdurabántur et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachǽus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Máximi Epíscopi
Sermo 100

Apéruit Zachǽus divítibus quibúsque cæléstem jánuam, dum eos dócuit hoc ipso perveníre ad regnum, quo arcebátur a regno: scílicet ut substántia quæ eis exprobrabátur ad perníciem, profíceret ad salútem. Multum ergo Zachǽus divítibus cóntulit, ut eos fáceret in ætérnum suas divítias possidére; ut qui hic numquam páuperes fuérunt, nec essent in futúro mendíci; sed quadam lucratíva commutatióne recíperent pro parvis magna, pro terrénis cæléstia, pro temporálibus sempitérna. Lucratíva plane commutátio est nolle habére quod póssides, ut possis obtinére quod non habes, et jactúram fácere quamdam relinquéndæ pecúniæ, ut quæstum cápias semper grátiæ possidéndæ.

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Zachǽus ergo, cum esset publicánus, et pecúnias fænerándo magnas divítias usurárum fraude quæsísset, súbito videns Christum, ita convérsus est, ut majóri concupiscéntia grátiam spirituálem quǽreret, quam quæsíerat pecúniam sæculárem. Ita, inquam, convérsus est, ut anteácta sua respíciens, fraudes suas ipse damnáret, et emúndans concupiscéntiam, emundáret et prímitus consciéntiam. Ait enim: Ecce dimídium bonórum meórum do paupéribus, et, si cui quid tuli, quádruplum reddo.

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

Dicet fortásse áliquis, cur vir sanctus et Salvatórem præséntem videns, non totum paupéribus, sed dimídium sit largítus; quia scriptum est: Si vis perféctus esse, vende ómnia tua et da paupéribus, et veni, séquere me. Verum,

si diligénter atténdas, iste persecútus est, quia non dimídium, sed totum dedit. Nam tolle aliéna de médio, et Zachǽo nihil rémanet. Dénique vir justus, ut accépta esset ejus liberálitas, scivit juste dispónere, scílicet aliéna restituéndo. Hæc est enim apud Dóminum grata eleemósyna, quæ ex vernácula exhibétur substántia, non quæ fraudulénta præda tribúitur.

Te Deum laudámus. 8

DIE V INFRA OCTAVAM

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 336, n. 3-5

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judǽos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur; et implétur vox exsultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Non tibi viléscat quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim, per Judǽos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nesciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus. [203]

Lectio vj

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judǽus emptor. Ecce Judas véndidit, Judǽus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro

córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachǽus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Luc., lib. 5

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit; hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui, mira devotióne fídei, ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Mystice autem Zachǽus, qui interpretátur Justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui, quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat; quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed, sicut cæcus turbárum voces, magis ac magis clamándo, devícit; ita pusíllus necésse est

turbæ nocéntis obstáculum, altióra peténdo, transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 8

DIE VI INFRA OCTAVAM

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 336, n. 6

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam, ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus. [203]

Lectio vj

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro; hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachǽus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Luc., lib. 5

Et, cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum ubi præcúrrens Zachǽus sycómorum conscénderat: quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum; qui, passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum; quia, per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus pæeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est; unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére, ab his quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Vidit ergo Jesus vidéntem se; quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo; lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

Et dixit ad eum: Zachǽe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis pharisæórum: hoc est in Judæórum synagóga docébat. Sed, quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertǽsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens: Relinquétur vo-

bis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachǽi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 8

DIE VII INFRA OCTAVAM

Semiduplex

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 32 in Matth., n. 6

Commúnis ómnium domus est ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prǽdicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa: ut norunt qui, cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus. [203]

Lectio vj

Et quidem, si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat; Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor et ánima una. Sed, quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam, etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrá-

mus, cum caritáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachǽus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Luc., lib. 5

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judǽos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero Sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei; vidéntes autem turbas Judǽi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Stans autem Zachǽus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; et, si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachǽus stans, id est in ea quam cœ́perat fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

At, qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum vi-

deátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 8

Vesperæ de sequenti die Octava.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Duplex majus

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti

Ad omnes Episc.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus. [203]

Lectio v

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit; sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus, [203]

Lectio vj

De Consecr., dist. 1, cap. 17

Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus, venit; sicut scriptum est: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encǽnia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens. [203]

IN III NOCTURNO

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Moralium, lib. 27, n. 79

Si veráciter sapiéntes esse atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea. [206]

Lectio viij

Pusíllus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia, qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit; quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi. [206]

Lectio ix

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas; et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur; quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur; quia, ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 8

COMMUNE FESTORUM B. MARIÆ VIRG.

IN I VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. (T. P. Allelúja.)

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Ant. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sic-

ut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. (T. P. Allelúja.) ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. (T. P. Allelúja.)

In I Vesperis dicitur

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. (T. P. Allelúja.)

In II Vesperis dicitur

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa

beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne; a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Completorium de Dominica. 72

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas, etiam per Octavas communes, erit sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. (T. P. Allelúja.)

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prǽdicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. (T. P. Allelúja.)

¶ Tempore Paschali sub prima tantum Antiphona (cum Allelúja) in quolibet Nocturno dicuntur omnes tres Psalmi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Tempore Paschali:

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.) ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Lectio j

De Parábolis Salomónis

Cap. 8, 12-25

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílígo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. (T. P. Allelúja.) ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. - Quia quem cæli.

Lectio ij

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum;

quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. (T. P. Allelúja.) ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. - Et de meis.

Lectio iij

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. (T. P. Allelúja.) ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. - Genuísti. Glória Patri. - Genuísti.

IN II NOCTURNO

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Tempore Paschali:

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. (T. P. Allelúja.) ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. (T. P. Allelúja.)

Lectio iv

Sermo

sancti Joánnis Chrysóstomi

Apud Metaphrasten

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. (T. P. Allelúja.) ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. - Dedi.

Lectio v

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram ampli-

túdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam, inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater; éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. (T. P. Allelúja.) ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. - Vidérunt.

Lectio vj

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit; quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert quem génuit; per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, mater, cælum, púella, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum: assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis qui díligunt Deum bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. (T. P. Allelúja.) ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. - Et vidéntes. Glória Patri. - Unguéntum.

IN III NOCTURNO

Ant. Gaude, María Virgo: * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: *

terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta; da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

¶ In Festo Annuntiationis B. Mariæ Virginis:

Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte. et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Tempore Paschali:

Ant. Gaude, María Virgo: cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo, allelúja.

¶ In Festo Annuntiationis B. Mariæ Virginis:

Ant. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto. (T. P. Allelúja.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. (T. P. Allelúja.) ℟. In tabernáculo suo habitáte facit eam. (T. P. Allelúja.

Lectio vij

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 27-28

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Expositio in Luc., lib. 4, cap. 49

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus

sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima; * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus, Deus noster. (T. P. Allelúja.) ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. - Quia ex te.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij

Sed, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant: Natum ex muliére, factum sub lege; sed, Factum ex muliére; quia, concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. (T. P. Allelúja.) ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. - Quia fecit. Glória Patri. - Quia fecit.

Lectio ix

Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem

Verbum spirităliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális, sed inde multo beátior quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 8

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. (T. P. Allelúja.)

3 Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

4 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

5 Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne; a præsénti

liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis, et ad eam in Responsorio brevi, etiam per Octavas communes, dicitur Versus Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Capitulum Ab inítio, ut supra ad Laudes.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Et. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali:

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Allelúja. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. - Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Deus. Glória Patri. - Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali:

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. - Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. - Allelúja. Glória Patri. - Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Et. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali:

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

- Allelúja. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. (T. P. Allelúja.) ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. (T. P. Allelúja.)

Completorium de Dominica. 72

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Tempus Quadragesimæ et Passionis, nisi agendum fuerit de aliquo Festo Duplici, etiam translato, aut Semiduplici, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Antiphonis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

IN VESPERIS

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Regína cæli, * lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Oratio Concéde nos, ut infra ad Laudes.

Commemoratio de Cruce, pariter ut infra ad Laudes.

Ad Completorium et ad omnes Horas usque ad Nonam inclusive, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum, allelúja. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In Nocturno Antiphonæ, Psalmi et Versus de Sabbato, ut in Psalterio. 224

Deinde Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro j Lectione Benedictio

Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio I et II dicuntur de Scriptura occurrenti, cum suis Responsoriis de Tempore; Lectio vero III erit una ex inferius positis [242] juxta ordinem mensium.

Pro ij Lectione Benedictio

Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro iij Lectione Benedictio

Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post III Lectionem dicitur Hymnus Te Deum. 8

AD LAUDES

Antiphonæ cum Psalmis de Sabbato 1 loco. 231

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida:

Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus, allelúja. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

Ad Bened. Ant. Regína cæli, * lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Oratio

Concéde nos, fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne; a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce

Ant. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

Ad Primam in Responsorio brevi Versus Qui natus es de María Vírgine, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis In platéis, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. - Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. - Allelúja. Glória Patri. - Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. - Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commvébitur. - Allelúja. Glória Patri. - Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. - Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. - Allelúja. Glória Patri. - Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto:

Mense Aprili

Lectio iij

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Lib. 13, cap. 44

Porta hæc clausa erit et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israël ingréditur, et dux cui porta clausa est, Maríam Vírginem intélligunt, quæ et ante partum et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te: quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei; et quando natus est, virgo permánsit ætérna; ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus. 8

Mense Majo

Lectio iij

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos

Sermo 3, n. 4

Per féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa, corrúpta, secúta est seductórem: hæc, íntegra, péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc, grátia cælésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius et vírginum Sponsus, qui áttulit Matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus. 8

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

I - EXTRA TEMPUS PASCHALE

Quod dicitur extra Festum Annuntiationis a Matutino Dominicæ I Quadragesimæ usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive.

IN VESPERIS

Ave María secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus tibi.

Antiphonæ, quæ in toto Officio parvo non duplicantur, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut supra in Communi Festorum beatæ Mariæ Virginis. [223]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne; a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis, ut infra ad Laudes.

AD COMPLETORIUM

Ave María.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128 Sæpe expugnavérunt, Ps. 129 De profúndis et Ps. 130 Dómine, non est exaltátum. 157-158

Hymnus

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Capitulum Eccli. 24, 24

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis Ant. Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quǽsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat: et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave María.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

Invit. Ave, María, grátia plena, * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 2

Hymnus Quem terra. [226]

IN NOCTURNO

Antiphonæ et Psalmi ut in Communi Festorum beatæ Mariæ Virginis, scilicet:

Dominica, Feria II et V: De I Nocturno. [226]

Feria III et VI: De II Nocturno. [229]

Feria IV et Sabbato: De III Nocturno. [232]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio j Eccli. 24, 11-13

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio; * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. - Quia.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ij Ibid., 15-20

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. - Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha eléćta, dedi suavitátem odóris. Tu autem.

¶ In Festis beatæ Mariæ Vírginis et S. Joseph ac toto Tempore Paschali, omisso sequenti Responsorio, dicitur Te Deum. 8

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima; * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus, Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto feminéo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. - Quia. Glória Patri. - Christus.

AD LAUDES

et per Horas

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1 Assúmpta est María in cælum: * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmi de Dominica 1 loco. 47

2 María Virgo assúmpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * fília tu a Dómino; quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum Cant. 6, 8

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus O gloriósa. [236]

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis:

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [243]

Ant. Assúmpta est María in cælum.

Ps. 53 Deus, in nómine tuo 56, Ps. 84 Benedixísti 200 et Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. 85

Ant. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum Cant. 6, 9

Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quǽsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [243]

Ant. María Virgo assúmpta est.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer, Ps. 120 Levávi óculos meos et Ps. 121 Lætátus sum. 99-100

Ant. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum Eccli. 24, 15

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [243]

Ant. In odórem.

Ps. 122 Ad te levávi, Ps. 123 Nisi quia Dóminus et Ps. 124 Qui confídunt in Dómino. 127-128

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum Eccli. 24, 16

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Ge-

nitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [243]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125 In convertendo 128, Ps. 126 Nisi Dóminus 128 et Ps. 127 Beáti omnes. 157

Ant. Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum.

II - IN FESTO ANNUNTIATIONIS B.M.V.

Omnia dicuntur, ut supra per Annum notatur [243], præter sequentia:

IN VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [250]

Ad Magnif. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Et fit Commemoratio de Sanctis, ut supra. [246]

AD COMPLETORIUM

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum. ℟. Deo grátias.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimittis Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María; ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

AD MATUTINUM

Feria IV et Sabbato, loco 3 Antiphonæ Post partum, dicitur sequens

Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto. (T. P. Allelúja.)

Absolutio et Benedictiones ut per Annum. [244-245]

Lectio j Luc. 1, 26-38

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Tu autem, Dómine.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum. - Ecce.

Lectio ij

Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem.

℟. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. - Spíritus.

Lectio iij

Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua, et hic mensis

sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. - Ut. Glória Patri. - Ut.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. (T. P. Allelúja.)

3 Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium. (T. P. Allelúja.)

4 Dabit ei Dóminus * sedem David, patris ejus; et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 11, 1-2

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℟. Deo grátias.

Ad Bened. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio et Commemoratio de Sanctis, ut supra. [246]

AD PRIMAM

Ant. Missus est.

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum. ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

AD TERTIAM

Ant. Ave, María.

Capitulum Egrediétur, ut ad Laudes.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD SEXTAM

Ant. Ne tímeas, María.

Capitulum Luc. 1, 32-33

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. ℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

AD NONAM

Ant. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum Ecce Virgo, ut ad Primam.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

III - TEMPORE PASCHALI

Quod dicitur a Vesperis Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati Quatuor Temporum Pentecostes inclusive.

Omnia dicuntur ut supra extra Tempus Paschale [243], sed ad Benedictus, Magnificat et Nunc dimittis dicitur sequens

Ant. Regína cæli, * lætáre, alléluja; quia quem meruísti portáre, allelúja, resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Aliis autem Antiphonis, Invitatorio, Versibus et Responsoriis non additur Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur in Choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine. Juxta præscriptum Constitutionum generalium Ordinis nostri in singulis Conventibus peragitur quater in anno Officium generale Defunctorum, statis diebus in Rubricis peculiaribus hujus Breviarii notatis, quod quidem Officium generale ter fit pro omnibus nostris Fratribus, Sororibus, propinquis et benefactoribus defunctis; quartum vero fit pro defunctis parentibus omnium Fratrum et Sororum Ordinis nostri. Insuper prima die libera post Festum Omnium Sanctorum trium Ordinum sancti Patris nostri Francisci fit Commemoratio Omnium Defunctorum totius Familiæ Seraphicæ cum integro Officio Defunctorum.

Vesperæ Defunctorum ordinarie dicuntur post Vesperas diei; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post Versum Benedicámus Dómino et Deo grátias. Antiphonæ duplicantur in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo et anniversario, etiam late sumpto, et quoties integrum recitatur Officium.

In fine omnium Psalmorum et Canticorum semper dicitur: Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ non sequantur immediate vel delationem cadaveris ad Ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis, dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in

verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sǽculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

¶ Sequens Psalmus Lauda, ánima mea, non dicitur in die obitus seu depositionis Defuncti, neque aliis diebus quibus Officium recitatur sub ritu Duplici.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princí-

pibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde: ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis quæ sequuntur; deinde ℣. Réquiem ætérnam cum reliquis, ut infra. [266]

¶ Quando agitur Officium pro aliquo alumno Seraphici Ordinis, in sequentibus Orationibus, post expressum ad N. nomen Defuncti, additur: Fratrem nostrum, aut, Fratris nostri, vel Soróris nostræ, juxta casus exigentiam.

1 In die obitus seu depositionis defuncti

Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat: et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

2 Vel alia Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit,

non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

3 In die tertio, septimo et trigesimo ab obitu seu depositione defuncti.

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum.

4 In die anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N. vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus; refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

¶ Pro defuncto Summo Pontifice, tum in die obitus seu depositionis, tum post acceptum obitus nuntium, tum in die anniversario, Oratio dicitur ut infra. Pariter in hisce casibus pro defunctis Cardinalibus, Episcopis et Sacerdotibus semper dicuntur Orationes quæ infra pro singulis notantur.

Quando autem, post acceptum mortis nuntium, fit Officium pro defuncto Fratre, qui non fuerit in ordine sacerdotali, vel pro defuncta Sorore, dicitur Oratio Inclína, Dómine vel Quæsumus, Dómine ut infra [9] vel [10], addito post nomen defuncti Fratris nostri, vel Soróris nostræ.

5 Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus; ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

6 Pro defuncto Episcopo

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali qui episcopali dignitate auctus fuerit: fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem pontificáli fecísti.

Pro Presbytero Cardinali qui episcopali dignitate auctus non fuerit: fámulum tuum N.

Presbýterum Cardinálem sacerdotáli fecísti.

Pro Diacono Cardinali, qui fuerit Sacerdos: fámulum tuum N. Diáconum Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

7 Pro defuncto Sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

8 Item alia Oratio

Præsta, quǽsumus, Dómine: ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem, in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti; in cæléști sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

9 Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

10 Pro una defuncta

Oratio

Quǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

11 Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

12 Pro patre et matre

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur: animábus paréntum nostró-

rum. et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur: ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur: ánimæ matris meæ, vel nostræ.

13 In tribus Officiis generalibus Defunctorum, quæ quotannis pro defunctis Fratribus, Sororibus, propinquis et benefactoribus Ordinis nostri peraguntur

Oratio

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis Fratres, Soróres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

14 In quarto Officio generali Defunctorum, quod pro defunctis parentibus omnium Fratrum peragitur

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus paréntum nostrórum, eorúmque peccáta dimítte; nosque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

15 In Commemoratione Omnium Defunctorum Seraphici Ordinis

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: da animábus Fratrum, Sorórum, propinquórum et benefactórum nostrórum, quorum anniversárium diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

16 In Officio pro defunctis in genere

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam

semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum non sequatur immediate vel delationem cadaveris ad Ecclesiam et Responsorium Subveníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis, dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

¶ Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu Semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu Duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi, præterquam in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Feria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.

Invit. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Repet. Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

IN I NOCTURNO

Pro Dominica, Feria II et V

Ant. Dírige, * Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis,

et pátiens: * numquid irásci-tur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, glá-dium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit il-lum.

Et in eo parávit vasa mor-tis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descén-det.

Confitébor Dómino secún-dum justítiam ejus: * et psal-lam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Abso-lutione, Benedictionibus et Ti-tulo.

Lectio j — Job 7, 16-21

Parce mihi, Dómine; ni-hil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnífi-cas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito pro-bas illum. Usquequo non par-cis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Pec-cávi; quid fáciam tibi, o cu-stos hóminum? quare posui-sti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gra-vis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; et, si mane me quæsíeris, non sub-sístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspec-túri sunt. - Et in carne.

Lectio ij — Job 10, 1-12

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me con-demnáre; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidé-bis? Numquid sicut dies hó-minis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam,

et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. - Tu eis.

Lectio iij

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coaguládsti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. - Quia. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. - Quia.

Postea ad Laudes, ut infra [271], quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si vero Laudes omnino omittantur, post iij Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas. [255]

IN II NOCTURNO

Pro Feria III et VI

Ant. In loco páscuæ * ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas. Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, totum secreto.

Lectio iv Job 13, 22-28

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris; scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem me-

um, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam. - Nec aspíciat.

Lectio v Job 14, 1-6

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei. - Miserére.

Lectio vj Job 14, 13-16

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. - Dum véneris. Réquiem ætérnam. - Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut infra [271], quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si vero Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas. [255]

IN III NOCTURNO

Pro Feria IV et Sabbato

Ant. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor

meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epuléntis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio vij

Job 17, 1-3; 11-15

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me; * Quia in inférno nulla est redémptio: miserére mei, Deus, et

salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. - Quia.

Lectio viij Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum; et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. - Ut tu, Deus.

Lectio ix Job 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium tunc adhibetur, quando dictus fuerit tertius Nocturnus tantum pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster. - Qui. Réquiem ætérnam. - Qui.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℟. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra

ira. - Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. - Dum véneris. Réquiem ætérnam. - Líbera me, usque ad primum Versum exclusive.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas. [255]

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes), ut supra in Vesperis [255], additis sequentibus:

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Quoties Laudes a Matutino separentur, dicitur secreto Pater noster et Ave María ; secus absolute incipitur a sequenti

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misecórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscépit * déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ín-

via, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laubábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ
Is. 38, 10-20

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt

qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129 De profúndis [253] qui non dicitur in die obitus seu depositionis Defuncti, neque aliis diebus quibus Officium recitatur sub ritu Duplici.

Deinde dicuntur Preces et Oratio Officio congruentes, ut supra in Vesperis. [255]

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei ; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri: sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona.

Psalmi 119 Ad Dóminum 99, 120 Levávi 100, 121 Lætátus sum 100, 122 Ad te levávi 127, 123 Nisi quia Dóminus 127.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur ; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi 124 Qui confídunt 128, 125 In converténdo 128, 126 Nisi Dóminus 128, 127 Beáti omnes 157, 128 Sæpe expugnavérunt 157.

Postea dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio

tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi 129 De profúndis 157, 130 Dómine, non est exaltátum 158, 131 Meménto 158, 132 Ecce quam bonum 185, 133 Ecce nunc benedícite 73.

Deinde dicitur flexis genibus:

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Prætênde, Dómine, fámulis et famulábus tuis dépteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES

CUM LITANIIS

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias; extra Chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ similiter, quando in Festo S. Marci et in triduo ante Ascensionem dicendæ sunt sine Psalmis Pœnitentialibus, ut supra suis locis notatur, ubi non fit Processio, dicuntur flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias: extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro, neque extra Chorum, anticipari possunt de sero. Quando igitur Matutinum cum Laudibus anticipatur, et non fit Processio, Litaniæ in Choro ante Primam dicantur.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-

váta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: *

et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus,

Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ UNIVERSALIS ECCLESIÆ

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddǽe, ora pro nobis.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora pro nobis.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Pater noster Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto *et reliqua, ut infra pro Litaniis Seraphici Ordinis.* [285]

LITANIÆ SERAPHICI ORDINIS

Quæ, loco præcedentium, dicendæ sunt ab omnibus Breviario Romano-Seraphico legitime utentibus in Divini Officii recitatione.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Sancte Berárde, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Accúrsi, ora.
Sancte Adjúte, ora.
Sancte Otho, ora.
Sancte Dániel, ora.
Sancte Angele, ora.
Sancte Sámuel, ora.
Sancte Domne, ora.
Sancte Leo, ora.
Sancte Hugolíne, ora.
Sancte Nicoláë, ora.
Sancte Petre-Baptísta ceteríque Mártyres Japonénses, oráte.
Sancte Nicoláë ceteríque Mártyres Gorcomiénses, oráte.
Sancte Fidélis, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Bonaventúra, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Benvenúte, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.

Sancte Pater noster Francísce. ora pro nobis.
Sancte Antóni de Pádua, ora.
Sancte Bernardíne, ora.
Sancte Joánnes a Capistráno, ora.
Sancte Jacóbe de Márchia, ora.
Sancte Petre de Alcántara, ora.
Sancte Francísce Soláne, ora.
Sancte Petre Regaláte, ora.
Sancte Dídace, ora.
Sancte Paschális, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Pacífice, ora.
Sancte Joánnes-Joseph, ora.
Sancte Theóphile, ora.
Sancte Leonárde, ora.
Sancte Felix, ora.
Sancte Joseph a Leoníssa, ora.
Sancte Seraphíne, ora.
Sancte Lauréntí a Brundúsio, ora.
Sancte Conráde a Parzham, ora.
Sancte Joseph a Cupertíno, ora.
Sancte Ferdinánde, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Ivo, ora.
Sancte Elzeári, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Conráde a Placéntia, ora.
Sancte Joánnes-Maria, ora.
Sancte Joseph-Benedícte, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta Agnes Assisiénsis, ora.
Sancta Catharína de Bonónia, ora.
Sancta Coléta, ora.
Sancta Verónica, ora.
Sancta Rosa de Vitérbio, ora.
Sancta Hyacíntha, ora.
Sancta María Francísca, ora.
Sancta Angela, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Elísabeth Hungáriæ, ora.
Sancta Elísabeth Portugálliæ, ora.
Sancta Margaríta de Cortóna, ora.
Sancta Birgítta, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ trium Ordinum sancti Patris nostri Francísci, intercédite pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.

Ab ira tua, líbera nos, Dómine.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quǽsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni et adjuvándo prosequere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pie-

tátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes etc., dicatur: Ut omnes ecclesiásticos órdines etc.; Versus autem Orémus pro Pontífice nostro N. cum suo Responsorio, et Oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum:

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (ea).
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora pro eo (ea).
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Pater noster Francisce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.

Per crucem et passiónem tuam, líbera eum (eam), Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Paráclìti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ: in nómine beáti Joseph, ínclyti ejúsdem Vírginis Sponsi: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus; et, non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat: sancta Dei Génitrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœ́na viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et, præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Súscipe Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et

Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem, Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apostólus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt; ut, vínculis carnis exútus (-a), pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix, María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) N. spíritum Fílio suo comméndet: ut, hoc matérno interventu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles adstitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli (vel fámulæ) N. in extrémo agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Psalmus 117 Confitémini, 55 et totus Psalmus 118 Beáti immaculáti, per Horas Dominicæ distributus. 57-67

In exspiratione

Moriens, si potest, dicat: vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronun-

tiet: Jesu, Jesu, Jesu. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me.

Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, adstáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa autem anima, dicitur

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. ℟. Suscipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. - Offeréntes.

Deinde Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Postea Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut, defúnctus (-a) sæculo, tibi vivat: et, quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis.

FORMULA

ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána commendant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima, in hora éxitus sui, te júdicem propitiátum invéniat, et, in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confíteor, *Sacerdos dicat* Misereátur *et* Indulgéntiam, *ac deinde:*

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apé-

riat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, et Fílius ✠, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc., ut supra.

Benedícat te... etc., ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam, incipit: Benedícite, et alii repetunt: Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum:

℣. Oculi ómnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Bénedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector: Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Lector: Deus cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. ℟. Deo grátias.

POST PRANDIUM

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, Sacerdos incipit:

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 50 Miserére mei, Deus 50, vel Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. 85

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Deinde Sacerdos absolute dicat:

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, totum secreto.

Quo finito, Sacerdos dicit:

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit: Benedícite, et alii repetunt: Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit:

℣. Edent páuperes, et alii prosequuntur: Et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Bénedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector: Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Deus cáritas est, ut ad prandium.

POST CŒNAM

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a Lectore: Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, Sacerdos incipit:

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. 85

Reliqua ut supra post prandium.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versus et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini

usque ad cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusive dicitur:

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Alia ut supra. Ps. 97 Cantáte 169, vel Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes. 85 Qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis Solemnitatibus.

In Epiphania

et per totam Octavam

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúja. ℟. Reges Arabum, et Saba dona addúcent, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 71 Deus, judícium tuum regi da. 177

In Cœna Domini

Dicitur absolute et sine cantu:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster, totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur Jube, domne nec Tu autem.

In fine repetitur:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Postea Ps. 50 Miserére mei, Deus. 50

Quo finito, sine Versu Glória Patri, secreto dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum nec Fidélium ánimæ; sed secreto dicitur Pater noster, nec additur Deus det nobis suam pacem.

In Parasceve

Eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed Versus dicitur ut infra:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Sabbato sancto

Ad benedicendam mensam dicitur:

Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúja. ℟. Venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur:

℣. Véspere autem, ut supra, cum Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes cum Glória Patri. 85

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison, et alia, ut supra in prima Benedictione.

In die Paschæ

et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive, ad benedicendam mensam dicitur:

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur:

Hæc dies cum Glória Patri.

Ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus. 55

In Ascensione Domini

usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive:

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Ascéndens Christus in

altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 46 Omnes Gentes. 83

In Pentecoste

A Vigilia ejusdem inclusive, usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 47 Magnus Dóminus. 135

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ Benedíctus Dóminus, Deus Israël. 12

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et misericors Dóminus, et Angelus Raphaël comitétur nobíscum in via; ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue nobis, quǽsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illǽsum custodísti; quǽsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quǽsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut, inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine Dómini. Amen.

AMEN

PRECES ANTE ET POST MISSAM

Quilibet Sacerdos, ex concessione Leonis Papæ XIII sub die 20 Dec. 1884, acquirere potest:

1. Indulgentiam unius anni, si ante Missæ celebrationem, recitatis Psalmis 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orémus, ut infra, recitet in die assignata unam ex septem Orationibus S. Ambrosii.

2. Indulgentiam unius anni, si post Missam celebratam, dicto Cantico trium Puerorum et Psalmo 150 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orémus, item ut infra, recitet Orationem S. Thomæ Aquinatis Grátias tibi ago, et Orationem S. Bonaventuræ Transfíge.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Ant. Ne reminiscáris, * Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúja.)

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

Psalmus 83

Quam diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grá-

tiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et ado-

rábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui óderunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum mise-

ricórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Deinde repetitur

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúja.)

Postea Sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum.

Oratio S. Ambrosii Episcopi

Die Dominica

Summe Sacérdos et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo: doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ.

Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis durissimum spíritum supérbiæ et cœnodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur, péreant illi qui nos pérdere festínant.

Feria II

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cæléstí rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris donis tuis, quæ

tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

Feria III

Quis digne hoc sacrifícium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spirituáli et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria IV

Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo quem acquisivísti Sánguine tuo. Et, quóniam me peccatórem, inter te et eúmdem pópulum tuum, médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec, per me indígnum, eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

Feria V

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es; ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

Feria VI

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spíritibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua Carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut, exínde reflécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

Sabbato

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificá-

mur, atque unius summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo, Caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et numquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne deficere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii ante Missam

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi,

Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo: spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te; miserére mei pleni miseriis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno género in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœ́nitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem; ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic

suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem ante Missam

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 17 Febr. 1883

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti adstitísti, ita et mihi, misero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die
Pius PP. IX, 4 Febr. 1877

O felícem virum, beátum Joseph, cui datum est Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium: præsta, quǽsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sǽculo prǽmium habére mereámur ætérnum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam

nóminis sui et ad utilitátem meam totíusque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebratur

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

O sancte N. ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum omníbus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

Indulgentia 50 dierum semel in die
Gregorius PP. XIII

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis; ad utilitátem meam totíusque Cúriæ militántis; pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Modus peragendi commemorationem vivorum et mortuorum in Missæ celebratione

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim earum personarum nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare, ut insinuatur per illas litteras N. N. in Canone contentas: et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio ob multitudinem, aut incertum ordinem ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.

Meménto, Dómine, si tibi placet:

Vivorum

Mei, Paréntum, Cognatórum, Fratrum, Sorórum, et amicórum ómnium.

2 Cœtus Cardinálium, atque ómnium Episcopórum, et Sacerdótum, ac sanctæ Ecclésiæ Ministrórum.

3 Omnium meæ curæ subjectórum, tamquam spirituálium filiórum, ómnium fundatórum, patronórum, et benefactórum spirituálium et temporálium.

4 Omnium Príncipum Christianórum, Dominatiónum, et Rerum publicárum temporálium.

5 Omnium peccántium, inimicorúmque meórum, atque conversiónis ómnium hæreticórum et infidélium.

6 Et ómnium, pro quibus scis, et vis me debére oráre.

Mortuorum

Animárum Paréntum, Fratrum, Sorórum, Cognatórum, atque amicórum ómnium.

2 Animárum ómnium benefactórum, tam spirituálium, quam corporálium.

3 Animárum ómnium mihi in génere, et in spécie commissárum.

4 Animárum Episcopórum, Sacerdótum, atque ómnium Ministrórum sanctæ Románæ Ecclésiæ et Sedis Apostólicæ.

5 Animárum morte improvísa corpóribus exutárum, atque eárum, quarum non est speciális memória.

6 Animárum, quæ mei occasióne in Purgatório purgántur: eárum quoque misérrime in Purgatório existéntium.

7 Et eárum ómnium, pro quibus scis, et vis me debére oráre.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Ant. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. (T. P. Allelúja.)

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

Canticum trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, *neque* Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. (T. P. Allelúja.)

Postea Sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate sacerdotis dicendæ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini no-

stri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhǽsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum: panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio meo, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Oratio
ad D. N. J. C. Crucifixum

Indulg. plen. recitantibus post Missam et orantibus ad mentem Summi Pontif.
Pius PP. IX, 31 Julii 1858

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17-18

Rhythmus
S. Thomæ Aquinatis
ad sacram Eucharistiam

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas;
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini:
Præsta meæ menti de te vívere

Et te illi semper dulce sápere.
Pie pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.
Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud quod tam sítio:
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

Aspirationes S. Ignatii ad Ssmum Redemptorem

Indulgentia 7 annorum semel in die, si Sacerdos hanc orationem recitet post Missam; 300 dierum toties quoties; plenaria semel in mense, si recitetur quotidie, conditionibus ordinariis, addita visitatione alicujus ecclesiæ vel oratorii.

Pius PP. IX, 9 Jan. 1854

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio

Indulgentia trium annorum
Pius PP. IX, 11 Dec. 1846

Insuper orationem sequentem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum, et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum.

Pius PP. X, 29 Aug. 1912

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut Pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indefíciens, crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Oblatio sui

Indulgentia 300 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 26 Maji 1883

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad B. Mariam Virginem

Indulg. 100 dierum semel in die
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero, tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio a S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die
Pius PP. IX 4 Febr. 1877

Vírginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit; te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebrata est

Indulg. 100 dierum semel in die
Benedictus PP. XV, 16 Nov. 1917

Sancte N., in cujus honórem incruéntum Córporis et Sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, Passiónis et Mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac cum illíus frequentatióne, contínuo crescat meæ salútis efféctus. Amen.

BENEDICAMVS DOMINO

INDICES

I

INDEX NUMERICUS PSALMORUM

IN PSALTERIO OCCURRENTIUM

II

INDEX ALPHABETICUS PSALMORUM

IN PSALTERIO OCCURRENTIUM

III

INDEX CANTICORUM

IV

INDEX HYMNORUM

V

INDEX FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM